SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-195-26

Druk nr 3371

Warszawa, 13 listopada 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym:

1) obowiązki i uprawnienia organów w zakresie przetwarzania danych zawartych w ETIAS poprzez Krajowy System Informatyczny do spraw ETIAS, zwany dalej „KSI ETIAS”;
2) właściwy organ, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”;
3) organ pełniący rolę centralnego punktu dostępu, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zwanego dalej „centralnym punktem dostępu”;

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne, ustawę z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia, ustawę z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 15 maja 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w systemie Eurodac.

4) zakres i sposób przeprowadzania konsultacji krajowych, w tym w przypadku ręcznego przetwarzania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia 2018/1240;
5) właściwy organ oraz sposób i tryb prowadzenia postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 37 ust. 3, art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240;
6) organ odpowiedzialny za wprowadzanie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, o której mowa w art. 34 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, podmioty uprawnione do występowania z wnioskiem o wpis na listę ostrzegawczą ETIAS oraz sposób postępowania w tych sprawach.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) adresie poczty elektronicznej – rozumie się przez to adres e-mail podany przez wnioskodawcę zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
2) agencji eu-LISA – rozumie się przez to Agencję Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz. Urz. UE L 295 z 21.11.2018, str. 99, z późn. zm.);
3) aplikacji WWW ETIAS – rozumie się przez to komponent KSI ETIAS umożliwiający użytkownikom indywidualnym dostęp do danych ETIAS i funkcjonalności związanych z ETIAS – bez konieczności integracji KSI ETIAS z systemami teleinformatycznymi organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS;
4) bezpośrednim dostępie – rozumie się przez to dostęp do danych ETIAS poprzez KSI ETIAS, realizowany samodzielnie przez organy i służby, o których mowa w art. 3 ust. 1, zgodnie z ich uprawnieniami;
5) cudzoziemcu – rozumie się przez to obywatela państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240;
6) danych ETIAS – rozumie się przez to dane przetwarzane w systemie informacyjnym ETIAS;

7) europejskim oprogramowaniu dla jednostek krajowych ETIAS – rozumie się przez to oprogramowanie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. m rozporządzenia 2018/1240;
8) granicy zewnętrznej – rozumie się przez to granicę zewnętrzną, zgodnie z art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.);
9) jednolitym interfejsie krajowym – rozumie się przez to interfejs, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240;
10) jednostce krajowej ETIAS – rozumie się przez to jednostkę, o której mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240;
11) jednostce operacyjnej – rozumie się przez to jednostkę, o której mowa w art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, wyznaczoną przez organ lub służbę, o których mowa w art. 4 ust. 1, działającą w ich strukturze;
12) krajowej infrastrukturze granicznej – rozumie się przez to wszelkie urządzenia, sieci teleinformatyczne lub sprzęt służące ochronie granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego, posiadające funkcjonalności niezbędne dla udziału Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS;
13) krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS – rozumie się przez to krajowe oprogramowanie informatyczne wykorzystywane w ramach KSI ETIAS, umożliwiające realizację zadań jednostki krajowej ETIAS;
14) Krajowym Systemie Informatycznym do spraw ETIAS (KSI ETIAS) – rozumie się przez to system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 1241), spełniający wymagania niezbędne do udziału Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS, umożliwiający realizację zadań wynikających z tego udziału;
15) ochronie porządku publicznego – rozumie się przez to ochronę porządku publicznego, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 2018/1240;
16) organach uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS – rozumie się przez to organy i służby, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1, uprawnione do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS;
17) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które stosuje przepisy rozporządzenia 2018/1240;

18) pliku wniosku – rozumie się przez to plik wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
19) pośrednim dostępie – rozumie się przez to wgląd organów i służb, o których mowa w art. 4 ust. 1, do danych ETIAS poprzez KSI ETIAS, realizowany za pośrednictwem centralnego punktu dostępu;
20) rozpatrywaniu wniosków o wydanie zezwolenia na podróż – rozumie się przez to ręczne przetwarzanie przez jednostkę krajową ETIAS, zgodnie z art. 26 rozporządzenia 2018/1240, wniosków o wydanie zezwolenia na podróż;
21) ryzyku dla bezpieczeństwa – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2018/1240;
22) ryzyku nielegalnej imigracji – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2018/1240;
23) systemie centralnym ETIAS – rozumie się przez to system centralny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 2018/1240;
24) systemie informacyjnym ETIAS – rozumie się przez to system informacyjny, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia 2018/1240;
25) trafieniu – rozumie się przez to trafienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia 2018/1240;
26) użytkowniku indywidualnym – rozumie się przez to funkcjonariusza lub pracownika, którzy w ramach organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS są upoważnieni do dostępu do KSI ETIAS oraz do przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS;
27) użytkowniku końcowym – rozumie się przez to funkcjonariusza lub pracownika, którzy w ramach organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS są upoważnieni do dostępu do KSI ETIAS oraz do przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego tego organu;
28) wprowadzaniu danych – rozumie się przez to czynności polegające na zapisywaniu danych ETIAS w systemie centralnym ETIAS, obejmujące rejestrowanie danych w pliku wniosku lub wprowadzanie ich na listę ostrzegawczą ETIAS;
29) wysokim ryzyku epidemicznym – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 2018/1240;

30) zezwoleniu na podróż – rozumie się przez to zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2018/1240, w tym o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 44 tego rozporządzenia.

Rozdział 2

Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS

Art. 3. 1. Bezpośredni dostęp w celu:

1) weryfikacji statusu zezwolenia na podróż cudzoziemca, który przekracza granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną, zgodnie z art. 47 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej;
2) weryfikacji, czy spełnione są warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 49 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Policji i Krajowej Administracji Skarbowej;
3) przekazania danych ETIAS państwom trzecim, zgodnie z art. 65 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej;
4) podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy lub dokumentu pobytowego, zgodnie z art. 49a rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi;
5) przekazania informacji, które są podstawą do usunięcia pliku wniosku cudzoziemca posiadającego ważne zezwolenie na podróż, zgodnie z art. 55 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi;
6) wprowadzania danych, ich zmiany lub usunięcia – przysługuje Straży Granicznej.

2. Komendantowi Głównemu Straży Granicznej przysługuje dostęp do informacji z rejestru operacji przetwarzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. Informacje te mogą zostać wykorzystane w toku prowadzonego postępowania na podstawie art. 462 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203 i …).

3. Dostęp do przeglądania danych, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, zgodnie z art. 84 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi.

4. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zgodność z prawem, dokładność i aktualność danych wprowadzanych do systemu centralnego ETIAS oraz w razie potrzeby ich zmianę lub usunięcie zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 55 rozporządzenia 2018/1240.

5. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o okolicznościach wskazujących, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS mogą wymagać zmiany lub usunięcia, gdyż są niezgodne z prawdą lub były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240.

6. Jeżeli okoliczności wskazują, że dane ETIAS przechowywane w systemie centralnym ETIAS podlegają zmianie lub usunięciu, gdyż są niezgodne z prawdą lub były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić o informacje lub dokumenty do innych organów administracji publicznej, żeby zweryfikować te okoliczności i dane. Organy administracji publicznej są obowiązane do udzielenia odpowiedzi w terminie niedłuższym niż 7 dni roboczych.

Art. 4. 1. Pośredni dostęp, zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje:

1) prokuratorowi;
2) sądowi;
3) Policji;
4) Straży Granicznej;
5) Krajowej Administracji Skarbowej;
6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
7) Agencji Wywiadu;
8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu;
9) Służbie Ochrony Państwa;
10) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego;
11) Służbie Wywiadu Wojskowego;

12) Żandarmerii Wojskowej.

2. Organy i służby, o których mowa w ust. 1:

1) niezwłocznie wyznaczają jednostki operacyjne;

2) zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych jednostkach operacyjnych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach dotyczących tych danych.

3. Pośredni dostęp jest realizowany przez Komendanta Głównego Straży Granicznej na wniosek jednostki operacyjnej, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest przekazywany w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS albo systemu teleinformatycznego organu lub służby, o których mowa w ust. 1. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji.

5. Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie dokonuje sprawdzeń danych ETIAS oraz informuje wnioskującą jednostkę operacyjną o ich wynikach albo o braku możliwości dokonania sprawdzeń tych danych oraz o jego przyczynach.

6. W przypadkach, o których mowa w art. 51 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, jednostki operacyjne niezwłocznie, jednak niepóźniej niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania informacji, że uzyskanie danych ETIAS było nieuzasadnione, powiadamiają Komendanta Głównego Straży Granicznej o usunięciu danych ETIAS uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu.

7. Organy i służby, o których mowa w ust. 1, są właściwe do przekazania danych ETIAS, uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu, państwu trzeciemu na zasadach określonych w art. 65 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpiecznego i efektywnego przekazywania danych oraz bezpieczeństwo i ochronę danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS.

Rozdział 3

Jednostka krajowa ETIAS i Centralny Organ Techniczny Krajowego Systemu Informatycznego ETIAS

Art. 5. 1. Komendant Główny Straży Granicznej jest właściwym organem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, realizującym obowiązki i korzystającym z uprawnień jednostki krajowej ETIAS w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240 oraz w innych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących jednostki krajowej ETIAS.

2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również:

1) pełnienie roli centralnego punktu dostępu;
2) rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w przypadku wydania decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż;
3) rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w przypadku wydania decyzji o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż;
4) prowadzenie konsultacji krajowych z właściwymi organami krajowymi w przypadku:
   a) rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż,
   b) unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż,
   c) prowadzenia postępowań o ponowne rozpatrzenie sprawy;
5) prowadzenie konsultacji z jednostkami krajowymi ETIAS innych państw członkowskich oraz innymi organami – w zakresie wpisu na listę ostrzegawczą ETIAS;
6) prowadzenie ewidencji osób posiadających upoważnienia w ramach centralnego punktu dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240;
7) zarządzanie dostępem użytkowników indywidualnych, w tym nadawanie i cofanie uprawnień do dostępu do KSI ETIAS oraz do przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS, a także prowadzenie ewidencji uprawnień tych użytkowników;
8) prowadzenie wykazu jednostek operacyjnych, o którym mowa w art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
9) realizowanie czynności, o których mowa w art. 55 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240;
10) prowadzenie rejestrów operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 70 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;

11) powiadamianie Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o organie uznawanym za administratora, o którym mowa w art. 57 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
12) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, o właściwych organach wskazanych w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240;
13) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, o wyznaczonych organach i centralnym punkcie dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1240;
14) przygotowywanie informacji, o których mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, oraz sprawozdań, o których mowa w art. 92 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240;
15) współpraca z Komisją Europejską w celu przyjęcia praktycznego podręcznika, zgodnie z art. 93 rozporządzenia 2018/1240.

3. Komendantowi Głównemu Straży Granicznej przysługuje dostęp do KSI ETIAS w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS.

4. Komendant Główny Straży Granicznej może upoważnić funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej do udzielania i cofania, w jego imieniu, upoważnień, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

5. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia funkcjonariuszom lub pracownikom Straży Granicznej szkolenia dotyczące zasad bezpieczeństwa danych i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. g i ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 6. 1. Komendant Główny Straży Granicznej pełni rolę Centralnego Organu Technicznego Krajowego Systemu Informatycznego do spraw ETIAS, zwanego dalej „COT KSI ETIAS”, odpowiedzialnego od strony technicznej za właściwe funkcjonowanie, eksploatację, rozwój i utrzymanie KSI ETIAS.

2. Do zadań COT KSI ETIAS należy:

1) zapewnienie pod względem technicznym integracji krajowej infrastruktury granicznej usytuowanej w Komendzie Głównej Straży Granicznej w celu jej połączenia z jednolitym interfejsem krajowym usytuowanym w Komendzie Głównej Policji oraz w Komendzie Stołecznej Policji, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/1240;

2) zapewnienie połączenia centralnego punktu dostępu z jednolitym interfejsem krajowym w ramach istniejącej sieci łączności, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240;
3) zapewnienie, pod względem technicznym, możliwości stosowania automatycznych procesów wyszukiwania w systemie centralnym ETIAS na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną;
4) zapewnienie organom uprawnionym do przetwarzania danych ETIAS środków technicznych do dostępu do danych ETIAS przez:
   a) dostarczenie, rozwój i utrzymanie interfejsów programistycznych, będących elementem krajowej infrastruktury granicznej, umożliwiających integrację systemów teleinformatycznych organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS,
   b) rozwój i utrzymanie aplikacji WWW ETIAS;
5) zapewnienie wydajności technicznej i dostępności infrastruktury KSI ETIAS;
6) zapewnienie bezpiecznych rozwiązań technicznych mających na celu ochronę danych ETIAS oraz innych danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS;
7) przyjęcie niezbędnych środków w odniesieniu do krajowej infrastruktury granicznej, w tym planu bezpieczeństwa oraz planu ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w celach, o których mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
8) zapewnienie na poziomie krajowym interoperacyjności KSI ETIAS z krajowymi systemami teleinformatycznymi, rejestrami i bazami danych oraz innymi systemami informacyjnymi Unii Europejskiej oraz z danymi Europolu, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 2018/1240;
9) odbieranie i przetwarzanie powiadomień, o których mowa w art. 46 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2018/1240;
10) odbieranie i przetwarzanie powiadomień, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1240;
11) opracowywanie krajowych planów awaryjnych w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych ETIAS na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną, o których mowa w art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240;

12) powiadamianie o incydentach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, podmiotów wskazanych w art. 60 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
13) odbieranie i przetwarzanie informacji przekazywanych przez agencję eu-LISA o incydentach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240;
14) współpraca z podmiotami wskazanymi w art. 60 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, w przypadku zaistnienia incydentu bezpieczeństwa.

3. Organ uprawniony do bezpośredniego dostępu niezwłocznie informuje COT KSI ETIAS o zaistnieniu incydentów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.

4. W przypadku zaistnienia incydentów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, COT KSI ETIAS ma prawo ograniczyć lub wyłączyć dostęp do krajowej infrastruktury granicznej organowi uprawnionemu do bezpośredniego dostępu – do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. COT KSI ETIAS o stwierdzonych nieprawidłowościach działania lub zabezpieczenia KSI ETIAS niezwłocznie powiadamia organ uprawniony do bezpośredniego dostępu.

5. COT KSI ETIAS o przypadkach, o których mowa w ust. 4, powiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Art. 7. W celu właściwego funkcjonowania KSI ETIAS Komendant Główny Policji:

1) zapewnia całodobową dostępność obsługi, zasilanie oraz bezpieczeństwo fizyczne elementów jednolitego interfejsu krajowego oraz jego łączność z systemem centralnym ETIAS;
2) zapewnia podłączenie krajowej infrastruktury granicznej do jednolitego interfejsu krajowego w ramach ośrodka podstawowego i zapasowego;
3) zapewnia niezbędną liczbę kluczowych elementów systemu, tak aby w razie awarii jednego z nich element zapasowy natychmiast przejął jego rolę bez zatrzymywania procesu produkcyjnego, i wydajną łączność na potrzeby KSI ETIAS;
4) współpracuje z COT KSI ETIAS w zakresie doprowadzenia sieci łączności do jednolitego interfejsu krajowego w celu podłączenia krajowej infrastruktury granicznej.

Rozdział 4

Rozpatrywanie wniosków o wydanie zezwolenia na podróż

Art. 8. 1. Komendant Główny Straży Granicznej rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na podróż za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS, a dodatkowo może wykonywać czynności w tym zakresie także za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS.

2. Językiem używanym podczas rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż w zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, który złożył wniosek, jest język polski lub język angielski. Używanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 9. 1. Wnioski o wydanie zezwolenia na podróż rozpatruje się na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240.

2. Zapis rozmowy z cudzoziemcem przeprowadzonej z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość, zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przechowuje się w krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zwraca się do konsula o przeprowadzenie rozmowy z cudzoziemcem. Sporządzoną opinię z rozmowy z cudzoziemcem przekazuje się niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej za pośrednictwem kanału wymiany informacji, który zapewnia bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji, w celu zapisu w pliku wniosku zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240. Jeżeli konsul zapisał rozmowę z cudzoziemcem, zapis tej rozmowy przekazuje się wraz ze sporządzoną opinią.

4. W celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego Komendant Główny Straży Granicznej, przeprowadzając kompleksową weryfikację dotyczącą cudzoziemca, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż, może:

1) dokonywać sprawdzeń:
   a) z wykorzystaniem rejestrów, systemów teleinformatycznych i baz danych Straży Granicznej, w szczególności Centralnego Systemu Informatycznego Straży Granicznej (CSI SG) oraz Krajowego Rejestru Cudzoziemców (KRC), o których

mowa odpowiednio w art. 2b i art. 2c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm. [2)]),

b) w innych systemach informacyjnych Unii Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 2018/1240, oraz innych krajowych systemach teleinformatycznych, bazach danych i rejestrach, do których posiada dostęp lub z których może uzyskiwać dane i informacje w związku z realizacją zadań;

2) przeprowadzać konsultacje krajowe, jeżeli zaistnieje potrzeba uzyskania od innych organów opinii o cudzoziemcu, czy zachodzą okoliczności, które uzasadniają odmowę wydania zezwolenia na podróż, związane z ryzykiem dla bezpieczeństwa, ryzykiem nielegalnej imigracji lub wysokim ryzykiem epidemicznym – w tym uzyskiwać dodatkowe informacje lub dokumenty;

3) dokonywać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów.

5. W ramach sprawdzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, w celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa Komendant Główny Straży Granicznej może uzyskiwać wszystkie dane sprawdzanego cudzoziemca zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym.

6. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego albo firmy lub organizacji w przypadku trafień w wyniku weryfikacji albo porównania, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. m i ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 10. 1. W przypadku konsultacji krajowych, o których mowa w art. 9 ust. 4 pkt 2, Komendant Główny Straży Granicznej może zwrócić się do:

1) sądu;
2) prokuratora;
3) Komendanta Głównego Policji;
4) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
5) Szefa Agencji Wywiadu;
6) Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej;
7) Komendanta Służby Ochrony Państwa;
8) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
9) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
10) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego;

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 646, 815, 821, 864, 1123, 1281 i ….

11) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego;
12) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
13) ministra właściwego do spraw zagranicznych;
14) ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
15) Głównego Inspektora Sanitarnego;
16) innych organów niż wymienione w pkt 1–15, w razie potrzeby.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują, w zakresie swojej właściwości, uzasadnioną pozytywną albo negatywną opinię w terminie niedłuższym niż 48 godzin od otrzymania wniosku w tej sprawie. W pilnych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może wyznaczyć termin przekazania opinii krótszy niż 48 godzin.

3. Nieprzekazanie opinii w wyznaczonym terminie traktuje się jako pozytywną opinię dotyczącą cudzoziemca.

4. Opinia:

1) pozytywna – oznacza, że nie stwierdzono istnienia przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, żeby uznać, że obecność cudzoziemca na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne;
2) negatywna – oznacza, że stwierdzono istnienie przesłanek faktycznych, żeby uznać, że obecność cudzoziemca na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne.

5. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, wyznaczają punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych oraz niezwłocznie zawiadamiają pisemnie, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonym punkcie kontaktowym oraz o jego danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu i adresie e-mail.

6. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, niezwłocznie zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie dotyczącej wyznaczonego punktu kontaktowego.

7. Dla organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Minister Sprawiedliwości prowadzi jeden wspólny punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych dla tych organów.

8. Wymiana informacji między organami, o których mowa w ust. 1, a Komendantem Głównym Straży Granicznej odbywa się w formie elektronicznej. W przypadku organów,

o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, wymiana informacji następuje za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 5 i 7. W wyjątkowych przypadkach wniosek oraz opinia o cudzoziemcu mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji.

9. Jeżeli wystąpią nowe okoliczności lub pojawią się dalsze wątpliwości dotyczące cudzoziemca, Komendant Główny Straży Granicznej może ponownie zwrócić się do organów, o których mowa w ust. 1, o wydanie opinii o cudzoziemcu.

Art. 11. 1. Jeżeli jednostka krajowa ETIAS innego państwa członkowskiego zwróci się, zgodnie z art. 28 lub art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o opinię w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej przed przedstawieniem opinii może dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się art. 10.

2. Na negatywną opinię Komendanta Głównego Straży Granicznej w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, o której mowa w art. 28 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/1240, cudzoziemcowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia wysłania na adres poczty elektronicznej przez jednostkę krajową ETIAS innego państwa członkowskiego decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 28 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240.

Rozdział 5

Zezwolenie na podróż i ponowne rozpatrzenie sprawy

Art. 12. Komendant Główny Straży Granicznej wydaje zezwolenie na podróż, odmawia wydania zezwolenia na podróż, cofa albo unieważnia to zezwolenie na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240.

Art. 13. 1. Organ administracji publicznej, w szczególności organ, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–15, który powziął informacje, że warunki wydania zezwolenia na podróż nie były spełnione w momencie jego wydania albo w przypadku gdy cudzoziemiec przestał spełniać warunki, przekazuje niezwłocznie te informacje wraz z uzasadnieniem Komendantowi Głównemu Straży Granicznej. Wymiana informacji w tych sprawach między organami administracji publicznej a Komendantem Głównym Straży Granicznej odbywa się w formie elektronicznej. W przypadku organów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–15, wymiana informacji następuje za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w art. 10

ust. 5 i 7. W wyjątkowych przypadkach informacje mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji.

2. Komendant Główny Straży Granicznej przed unieważnieniem albo cofnięciem zezwolenia na podróż, w szczególności w przypadku konieczności weryfikacji otrzymanych informacji, o których mowa w ust. 1, może wykonywać czynności w tym zakresie za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz dodatkowo za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS, a także dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się art. 10.

3. Językiem używanym podczas czynności unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż, w zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, jest język polski lub język angielski. Używanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 14. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 12, są wydawane w postaci elektronicznej za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz doręczane na adres poczty elektronicznej w formie powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 1 i 2, art. 42 oraz art. 44 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240.

2. Decyzje o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż są wydawane z wykorzystaniem standardowego formularza, o którym mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 15. 1. Od decyzji o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż, z wyjątkiem decyzji wydanej na wniosek cudzoziemca, o której mowa w art. 41 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec składa w terminie 7 dni od dnia doręczenia na adres poczty elektronicznej powiadomienia, o którym mowa w art. 38 ust. 2 lub art. 42 rozporządzenia 2018/1240.

3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy może złożyć upoważniony przez cudzoziemca pełnomocnik do złożenia wniosku w jego imieniu, a w przypadku małoletnich – wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny.

4. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zawiera:

1) numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
2) dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a, aa oraz d–g rozporządzenia 2018/1240;
3) informacje o treści rozstrzygnięcia i dacie wydania decyzji, której dotyczy wniosek;
4) dane osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3;
5) uzasadnienie.

5. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołącza się w postaci elektronicznej odwzorowanie cyfrowe:

1) wszystkich stron dokumentu podróży, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2018/1240;
2) pisemnego oświadczenia podpisanego przez osobę składającą wniosek, że podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe, zawierającego klauzulę o następującej treści: „Podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;
3) pełnomocnictwa wraz z dowodem wniesienia opłaty skarbowej – w przypadkach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 1395 i …) oraz wskazuje się dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. m rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3;
4) innych dokumentów – w przypadku gdy cudzoziemiec je posiada.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 5 pkt 2, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z informacjami lub dokumentami składa się w języku polskim w postaci elektronicznej za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, po dokonaniu uwierzytelnienia na podstawie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2.

8. Za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Opłaty nie pobiera się od cudzoziemca, który w dniu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ukończył lat osiemnastu albo ukończył lat siedemdziesiąt, a także od cudzoziemca, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240.

9. Cudzoziemiec uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 8, podczas składania, za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Brak uiszczenia opłaty skutkuje niezłożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

10. Jeżeli narzędzie teleinformatyczne Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 7, jest niedostępne, informacja o tym oraz o przywróceniu dostępności jest niezwłocznie publikowana na stronie internetowej Komendy Głównej Straży Granicznej.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, termin złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ulega zawieszeniu do czasu przywrócenia dostępności narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej.

12. Dokumenty lub informacje sporządzone w języku obcym, które służą za dowód w postępowaniu o ponowne rozpatrzenie sprawy, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, zawierającym imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego i podpis tłumacza, który dokonał przekładu, a także datę sporządzenia przekładu.

13. Komendant Główny Straży Granicznej może w razie wątpliwości żądać elektronicznego poświadczenia zgodności z oryginałem:

1) udzielonego pełnomocnictwa lub
2) własnoręczności podpisu pełnomocnictwa przez cudzoziemca, lub
3) dokumentu potwierdzającego sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawania opiekunem prawnym, lub
4) innego dokumentu dołączonego do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

14. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także doradca podatkowy mogą sami poświadczyć za zgodność z oryginałem dokument udzielonego im pełnomocnictwa, dokument potwierdzający sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawanie opiekunem prawnym lub inny dokument dołączony do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jeżeli dokument został sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, to jego zgodność z oryginałem poświadcza się za pomocą kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego lub podpisu osobistego. Dokumenty poświadczane elektronicznie są sporządzane w formatach

danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

15. Przepis ust. 14 stosuje się odpowiednio do dokumentów złożonych w toku postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy.

16. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec może cofnąć przed wydaniem decyzji w tej sprawie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz sposób uiszczania tej opłaty. Opłata nie może być niższa niż 100 złotych ani wyższa niż 6,01 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 288 oraz z 2026 r. poz. 25 i 1123), a jej wysokość nie może być dla cudzoziemca przeszkodą w złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 16. 1. Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie spełnia wymogów formalnych, Komendant Główny Straży Granicznej wzywa cudzoziemca do usunięcia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania na adres poczty elektronicznej, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do informacji i dokumentów dołączonych do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozpatruje się w terminie niedłuższym niż 90 dni. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych przepisami prawa, termin załatwienia sprawy biegnie od dnia usunięcia braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także informacji lub dokumentów dołączonych do tego wniosku. W uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia cudzoziemca o nowym terminie załatwienia sprawy oraz wskazuje powody niezałatwienia sprawy w terminie. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej.

4. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie skutkuje wstrzymaniem lub zawieszeniem wykonania zaskarżonej decyzji.

5. Informacje dotyczące ponownego rozpatrzenia sprawy Komendant Główny Straży Granicznej zapisuje w pliku wniosku.

6. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 2–6 i art. 10, a także przepisy art. 25a–29, art. 36, art. 37, art. 40, art. 41 i art. 44 rozporządzenia 2018/1240 w zakresie rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż.

7. Cudzoziemiec i jego przedstawiciel mają obowiązek niezwłocznie zawiadomić Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zawartych w pliku wniosku, w tym o adresie poczty elektronicznej. Jeżeli obowiązek ten nie zostanie dopełniony, doręczenie na dotychczasowy adres poczty elektronicznej uważa się za dokonane.

Art. 17. 1. W przypadku gdy przed upływem terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub terminu na rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 3, cudzoziemcowi:

1) wydano zezwolenie na podróż w wyniku rozpatrzenia odrębnego wniosku lub
2) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/1240, lub
3) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 55 ust. 5–7 rozporządzenia 2018/1240

– wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy pozostawia się bez rozpoznania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli cudzoziemiec nie usunął w terminie braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, cofnął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także gdy postępowanie było albo stało się bezprzedmiotowe.

3. O pozostawieniu wniosku bez rozpoznania w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, powiadamia się cudzoziemca i wskazuje przyczyny pozostawienia bez rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej.

Art. 18. Po upływie terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo uprzednim złożeniu takiego wniosku cudzoziemiec po dokonaniu uwierzytelnienia, o którym mowa w art. 15 ust. 7, otrzymuje za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej informację o braku możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 19. 1. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej decyzji o unieważnieniu albo o cofnięciu zezwolenia na podróż cudzoziemcowi udostępnia się na jego wniosek informacje zawarte w pliku wniosku związane odpowiednio z cofnięciem albo

unieważnieniem zezwolenia na podróż, z wyjątkiem sytuacji, gdy informacje te są dostępne dla cudzoziemca za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240.

2. Wniosek o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku składa się w języku polskim razem z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w ust. 1.

3. Informacje zawarte w pliku wniosku doręcza się na adres poczty elektronicznej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku.

4. W uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może nie uwzględnić wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku, o czym informuje wnioskodawcę w formie powiadomienia.

5. Powiadomienie zawiera wskazanie przyczyny nieuwzględnienia wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. W powiadomieniu można odstąpić od wskazania powodów nieuwzględnienia wniosku, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich.

6. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej.

Art. 20. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję;
2) uchyla zaskarżoną decyzję i wydaje zezwolenie na podróż.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej.

Art. 21. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję;
2) uchyla zaskarżoną decyzję.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej.

Art. 22. 1. Na decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji na adres poczty elektronicznej. Przepisu art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo

o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846) nie stosuje się.

2. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, zawierają oznaczenie organu, oznaczenie strony, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest utrzymywana w mocy, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także stopnia służbowego, a ponadto pouczenie o dopuszczalności i trybie wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz o wysokości opłaty od wpisu od skargi, jeżeli mają one charakter stały, albo o podstawie do wyliczenia opłaty od wpisu o charakterze stosunkowym, a także o możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia faktycznego, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej.

3. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 oraz art. 21 ust. 1 pkt 2, zawierają oznaczenie organu, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, oznaczenie strony, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest uchylana, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także stopnia służbowego. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej.

Art. 23. 1. Za dzień doręczenia decyzji, wezwań oraz powiadomień, o których mowa w niniejszym rozdziale, uznaje się dzień ich wysłania na adres poczty elektronicznej.

2. Wymiana informacji oraz kontakt z cudzoziemcem i jego przedstawicielami odbywa się w języku polskim, za pośrednictwem adresu poczty elektronicznej. Podania (żądania, wyjaśnienia, wnioski) wniesione w inny sposób niż zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy lub rozporządzenia 2018/1240 pozostawia się bez rozpoznania.

3. Postępowanie o ponowne rozpatrzenie sprawy Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi w sposób elektroniczny, za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS.

Art. 24. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), z wyjątkiem art. 14 § 1a zdanie drugie, art. 32, art. 33 § 1–3 oraz działu IV.

Rozdział 6

Lista ostrzegawcza ETIAS

Art. 25. 1. Komendant Główny Straży Granicznej wprowadza dane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizuje te dane lub usuwa je z tej listy, zgodnie z art. 34 i art. 35 rozporządzenia 2018/1240, a także jest odpowiedzialny za:

1) zarządzanie krajowymi wpisami na tej liście;
2) prowadzenie konsultacji, o których mowa w art. 9 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240.

2. Dane są wprowadzane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizowane lub usuwane z niej na wniosek organu, który posiada informacje dotyczące przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw, zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240. Aktualizacja danych lub ich usunięcie z listy ostrzegawczej ETIAS następuje wyłącznie na wniosek organu, którego dane zostały wprowadzone na tę listę.

3. Wniosek o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich aktualizację zawiera dane zgodnie z zakresem określonym w art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, umotywowanie wprowadzenia lub aktualizacji danych oraz datę początkową i datę końcową okresu ważności wpisu.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, są przekazywane w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS albo systemu teleinformatycznego organu lub służby, o których mowa w art. 26. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji.

5. Nie udostępnia się informacji dotyczących danych wprowadzanych na listę ostrzegawczą ETIAS, o których mowa w ust. 3, w związku z realizacją praw, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206), osoby, której te dane dotyczą.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację albo usunięcie

z tej listy, przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie zapewnienie sprawności zarządzania krajowymi wpisami na liście ostrzegawczej ETIAS.

Art. 26. Uprawnienie do występowania z wnioskiem o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z tej listy przysługuje:

1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;
2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;
3) prokuratorowi;
4) Straży Granicznej;
5) Policji;
6) Krajowej Administracji Skarbowej;
7) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
9) Agencji Wywiadu;
10) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu;
11) Służbie Ochrony Państwa;
12) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego;
13) Służbie Wywiadu Wojskowego;
14) Żandarmerii Wojskowej.

Art. 27. 1. Organ:

1) występujący z wnioskiem o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich aktualizację lub
2) w okresie obowiązywania wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS

– jest odpowiedzialny za weryfikację, czy dane wniosku o wprowadzenie lub aktualizację lub obowiązujący wpis na tej liście nie odpowiadają wpisowi dokonanemu w Systemie Informacyjnym Schengen, żeby uniknąć powielenia wpisów danych, zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

2. Jeżeli zostanie stwierdzone powielenie wpisów, o którym mowa w ust. 1, nie wprowadza się na listę ostrzegawczą ETIAS danych ani nie aktualizuje się ich, a wprowadzone dane usuwa się.

Art. 28. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w zakresie wprowadzania danych na listę ostrzegawczą ETIAS oraz zarządzania krajowymi wpisami na tej liście jest uprawniony do:

1) oceny wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z tej listy – w zakresie warunków określonych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240;
2) wystąpienia o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację albo usunięcie z tej listy lub informacji dotyczących wpisów obowiązujących na tej liście;
3) aktualizacji danych wprowadzonych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich usunięcia z tej listy, zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240;
4) nieuwzględnienia wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z listy w wyniku dokonanej oceny, o której mowa w pkt 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia organ wnioskujący o przyczynach nieuwzględnienia wniosku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, udzielenie odpowiedzi następuje w terminie niedłuższym niż 7 dni od dnia, w którym Komendant Główny Straży Granicznej wystąpił do wnioskującego organu o przekazanie dodatkowych informacji.

Art. 29. 1. Organ, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, odpowiada za terminową weryfikację, w tym ocenę aktualności oraz prawdziwości danych wprowadzonych na tę listę, zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240.

2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzana:

1) nierzadziej niż raz na 12 miesięcy – w przypadku wpisów ważnych powyżej 12 miesięcy lub
2) przed upływem terminu ważności wpisu – w przypadku wpisów ważnych 12 miesięcy albo poniżej 12 miesięcy

– zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240.

3. Organ, na którego wniosek dane zostały zamieszczone na liście ostrzegawczej ETIAS, niezwłocznie powiadamia Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, w celu aktualizacji lub usunięcia danych z tej listy.

4. Brak powiadomienia o wyniku dokonanej weryfikacji w terminach, o których mowa w ust. 2, skutkuje usunięciem wpisu z listy ostrzegawczej ETIAS.

Art. 30. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w przypadku:

1) trafienia w wyniku porównania, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, albo
2) powiadomienia, o którym mowa w art. 35a ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo
3) weryfikacji zapytania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2018/1240

– dotyczących krajowego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS może przeprowadzić dodatkowe czynności, o których mowa w art. 9 ust. 4, w tym konsultacje z organem, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, oraz uzyskać szczegółowe informacje i dokumenty uzasadniające wpis na tej liście.

2. Organy, o których mowa w art. 26, wyznaczają punkty kontaktowe do prowadzenia konsultacji oraz niezwłocznie zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych punktach kontaktowych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach dotyczących tych danych.

3. Do konsultacji prowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz ich terminów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 2–9.

Rozdział 7

Bezpieczeństwo KSI ETIAS

Art. 31. Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS są obowiązane, w zakresie swojej właściwości, współpracować z Komendantem Głównym Straży Granicznej, żeby realizować zadania związane z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS, w tym udzielać informacji, przekazywać dokumenty oraz aktualne i niezbędne dane do prowadzenia wykazu jednostek operacyjnych, o którym mowa w art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, oraz do przekazywania wykazu organów, o którym mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, a także niezwłocznie zgłaszać ujawnione incydenty bezpieczeństwa i nieprawidłowości w związku z dostępem do KSI ETIAS oraz przetwarzaniem danych poprzez KSI ETIAS.

Art. 32. Komendant Główny Straży Granicznej w terminie do dnia 31 marca każdego roku przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych sprawozdanie dotyczące oceny funkcjonowania KSI ETIAS w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem KSI ETIAS.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w celu sprawowania nadzoru, ma prawo do:

1) dostępu do informacji, o których mowa w art. 59 ust. 3 lit. k rozporządzenia 2018/1240;
2) sprawdzania, czy KSI ETIAS spełnia wymagania techniczne niezbędne do udziału Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS;
3) sprawdzania, czy osoby mające dostęp do KSI ETIAS posiadają ważne upoważnienie do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, a także zaświadczenie o przeszkoleniu w zakresie zasad bezpieczeństwa danych, ich ochrony oraz w zakresie praw podstawowych;
4) sprawdzania, czy opis zadań i funkcji osób mających dostęp do KSI ETIAS jest prawidłowy;
5) sprawdzania, czy organy mające bezpośredni dostęp do KSI ETIAS zapewniają jego odpowiednią ochronę fizyczną, w szczególności uniemożliwiają osobom nieuprawnionym dostęp do KSI ETIAS.

Art. 34. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, sprawując nadzór, o którym mowa w art. 33 ust. 1, może:

1) żądać przedłożenia informacji w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
2) przeprowadzać, w godzinach urzędowania danego organu, oględziny urządzeń, nośników oraz systemów informatycznych włączonych do KSI ETIAS w ramach danego organu;
3) zlecać sporządzanie ekspertyz i opinii;
4) żądać zablokowania bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 35. 1. Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS współpracują z Komendantem Głównym Straży Granicznej na podstawie pisemnego porozumienia, które dotyczy realizacji wymagań technicznych i organizacyjnych w zakresie przygotowania i podłączenia do KSI ETIAS, dostępu do tego systemu oraz zapewnienia bezpieczeństwa KSI ETIAS – niezbędnych do wypełnienia obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z udziału w ETIAS.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej zawiera z organem centralnym, jeżeli inne organy lub podmioty w ramach danej służby lub instytucji korzystają z tych samych systemów teleinformatycznych.

Rozdział 8

Ochrona danych osobowych w KSI ETIAS

Art. 36. 1. Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS, każdy we własnym zakresie, udzielają upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS oraz cofają to upoważnienie użytkownikowi indywidualnemu lub użytkownikowi końcowemu, a także prowadzą ewidencję tych upoważnień.

2. Warunkiem udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, jest odbycie szkolenia dotyczącego dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, w szczególności w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich ochrony, a także w zakresie praw podstawowych.

3. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS zapewnia szkolenie, o którym mowa w ust. 2.

4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2, jest prowadzone na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Szkolenie kończy się uzyskaniem zaświadczenia o jego ukończeniu.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
2) numer PESEL użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
3) zakres upoważnienia użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
4) okres, na który udziela się upoważnienia;
5) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS;
6) informację o odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 2;
7) adres e-mail użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
8) numer telefonu kontaktowego użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
9) numer upoważnienia;
10) oznaczenie organu uprawnionego do przetwarzania danych;
11) imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do udzielenia upoważnienia;
12) datę i miejsce wydania upoważnienia.

6. Użytkownik indywidualny oraz użytkownik końcowy składają dołączane do upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie o zobowiązaniu do zapewnienia

bezpieczeństwa danych osobowych, w tym ochrony przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem danych osobowych oraz ich przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

7. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS może upoważnić podległych mu funkcjonariuszy lub pracowników do udzielania i cofania w jego imieniu upoważnień, o których mowa w ust. 1.

8. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS, nadaje albo zmienia użytkownikowi indywidualnemu uprawnienie do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS i przydziela w tym celu spersonalizowany identyfikator i hasło tego użytkownika. Jeżeli zmieni się zakres uprawnień, to użytkownikowi indywidualnemu nie przydziela się ponownie spersonalizowanego identyfikatora ani hasła.

9. Wniosek, o którym mowa w ust. 8, zawiera:

1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego;
2) numer PESEL użytkownika indywidualnego;
3) zakres uprawnień, które nadaje się albo zmienia użytkownikowi indywidualnemu;
4) okres, na który nadaje się albo zmienia uprawnienia użytkownikowi indywidualnemu;
5) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS;
6) informację o wydaniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, w tym załączone odwzorowanie cyfrowe tego upoważnienia;
7) informację o odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 2;
8) adres e-mail użytkownika indywidualnego;
9) numer telefonu kontaktowego użytkownika indywidualnego.

10. Zakres wnioskowanych uprawnień, o których mowa w ust. 9 pkt 3, nie może być szerszy niż zakres udzielonego upoważnienia użytkownika indywidualnego wskazany w ust. 5 pkt 3.

11. Komendant Główny Straży Granicznej cofa uprawnienie użytkownikowi indywidualnemu do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS – na wniosek organu, który wystąpił o nadanie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu, zawierający:

1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego;
2) numer PESEL użytkownika indywidualnego;
3) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS;

4) spersonalizowany identyfikator.

12. Wnioski, o których mowa w ust. 8 i 11, składa się w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS.

13. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 8 lub 11, ma braki formalne, a w szczególności gdy jest niekompletny, zawiera niepoprawne informacje lub jest niezasadny, Komendant Główny Straży Granicznej nie uwzględnia wniosku o nadanie, zmianę lub cofnięcie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu oraz informuje organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS o przyczynach nieuwzględnienia wniosku.

14. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS wyznacza podległych funkcjonariuszy lub pracowników, którzy w ramach organu są upoważnieni do:

1) składania wniosków o nadanie, zmianę lub cofnięcie uprawnień, o których mowa w ust. 8 i 11, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS;
2) przeglądania ewidencji, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, w zakresie zgodnym z przypisaniem użytkownika indywidualnego do struktury organizacyjnej danego organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS określonej w słownikach systemowych KSI ETIAS;
3) aktualizowania słowników systemowych KSI ETIAS w zakresie udostępnionym w aplikacji WWW ETIAS.

15. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS informuje w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych osobach, o których mowa w ust. 14, w celu nadania im uprawnień do aplikacji WWW ETIAS oraz przydzielania spersonalizowanego identyfikatora i hasła oraz przekazuje informacje i dane o tych osobach, a także o każdej zmianie dotyczącej tych informacji i danych. Do zakresu przekazywanych informacji i danych przepisy ust. 9 pkt 1, 2, 4, 5 i 7–9 stosuje się odpowiednio.

16. Komendant Główny Straży Granicznej może upoważnić funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej do nadawania i cofania, w jego imieniu, uprawnień, o których mowa w ust. 8 i 15.

17. Ewidencja upoważnień, o której mowa w ust. 1, zawiera elementy wymienione w ust. 5 pkt 1–5 i 7–9, a także datę udzielenia lub cofnięcia upoważnienia. Ewidencja upoważnień może być prowadzona w formie elektronicznej.

18. Ewidencja, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, zawiera elementy wymienione w ust. 9 oraz spersonalizowany identyfikator użytkownika indywidualnego lub osób, o których mowa

w ust. 14, i datę nadania lub cofnięcia uprawnień. Ewidencja ta może być prowadzona w formie elektronicznej.

19. Administratorem danych przetwarzanych w KSI ETIAS jest Komendant Główny Straży Granicznej.

20. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, o którym mowa w ust. 1,
2) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 6,
3) sposób przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i przydzielonym haśle

– mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa danych oraz prawidłową realizację przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z udziału w ETIAS.

Art. 37. 1. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jest organem nadzorczym w rozumieniu art. 66 rozporządzenia 2018/1240.

2. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 66 rozporządzenia 2018/1240:

1) monitoruje, czy dane osobowe są przetwarzane w KSI ETIAS zgodnie z prawem;
2) publikuje co roku, do dnia 31 marca, na stronie internetowej Urzędu Ochrony Danych Osobowych informacje, o których mowa w art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, przekazywane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, na temat:
   a) liczby wniosków o sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych,
   b) działań podjętych w ramach odpowiedzi na wnioski,
   c) liczby sprostowań, uzupełnień, usunięć i ograniczeń przetwarzania dokonanych w odpowiedzi na wnioski zainteresowanych osób.

3. Do monitoringu oraz kontroli operacji przetwarzania danych, o których mowa odpowiednio w art. 66 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2018/1240, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy odpowiednio rozdziału 9 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781 oraz z 2026 r. poz. 252, 548 i 1003) albo art. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Art. 38. 1. Do rozpatrywania wniosków cudzoziemców, które dotyczą realizacji praw, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, składa się za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240, a w przypadku ich niedostępności wniosek składa się w postaci elektronicznej, za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. W przypadku małoletnich wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny.

3. Wniosek składany za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej zawiera:

1) numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a, aa oraz d–g rozporządzenia 2018/1240;
3) informacje o rodzaju wniosku: dostęp do danych osobowych, ich sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania;
4) uzasadnienie;
5) dane osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 zdanie drugie;
6) odwzorowanie cyfrowe innych dokumentów – w przypadku gdy cudzoziemiec je posiada;
7) odwzorowanie cyfrowe podpisanego przez osobę składającą wniosek pisemnego oświadczenia, że podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe, zawierającego klauzulę o następującej treści: „Podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 3 pkt 7, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

5. Złożenie wniosku za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej następuje w języku polskim po dokonaniu uwierzytelnienia na podstawie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

6. Dokumenty lub informacje sporządzone w języku obcym, które służą za dowód w postępowaniu dotyczącym realizacji praw, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2018/1240, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, zawierającym imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego i podpis tłumacza, który dokonał przekładu, a także datę sporządzenia przekładu.

7. Informacja o przyczynie odmowy, o której mowa w art. 64 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, jest sporządzana w postaci elektronicznej przez Komendanta Głównego Straży Granicznej i opatrywana podpisem elektronicznym dostępnym w europejskim oprogramowaniu dla jednostek krajowych ETIAS albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym, kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną upoważnionego pracownika lub funkcjonariusza ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią, o których mowa w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, oraz doręczana na adres poczty elektronicznej.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, cudzoziemcowi przysługuje prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub sprawy do sądu powszechnego. Cudzoziemca poucza się o sposobie wniesienia skargi lub sprawy oraz informuje na temat pomocy, o której mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

9. Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi rejestr złożonych wniosków i sposobu ich rozpatrzenia, zgodnie z art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240. Rejestr prowadzi się w formie elektronicznej.

10. Komendant Główny Straży Granicznej przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych informacje z rejestru, o którym mowa w ust. 9, w terminie wskazanym w art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 39. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2b dodaje się art. 2c w brzmieniu:

„Art. 2c. 1. Komendant Główny Straży Granicznej tworzy, prowadzi, rozwija i utrzymuje Krajowy Rejestr Cudzoziemców, zwany dalej „KRC", w celu:

1) identyfikowania i weryfikowania danych cudzoziemców za pomocą zaawansowanych algorytmów porównywania tych danych;
2) umożliwiania organom administracji publicznej oraz innym podmiotom, które realizują zadania publiczne, weryfikacji danych cudzoziemców dla zapewnienia właściwej jakości oraz poprawności tych danych;
3) zapewniania funkcjonowania wyspecjalizowanego narzędzia teleinformatycznego wykorzystywanego do:
   a) ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej,
   b) przeciwdziałania nielegalnej migracji, wsparcia monitorowania i analizowania zjawisk migracyjnych, w tym rozpoznawania zagrożeń migracyjnych,
   c) wspierania realizacji działań umożliwiających przeciwdziałanie nadużyciom w zakresie korzystania przez cudzoziemców z pomocy udzielanej ze środków publicznych, w tym pomocy społecznej,
   d) wspierania realizacji obowiązków wynikających z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w wielkoskalowych systemach informacyjnych Unii Europejskiej w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
   e) wspierania realizacji czynności administracyjnych podejmowanych wobec cudzoziemców przez organy administracji publicznej i inne podmioty, które realizują zadania publiczne,
   f) wspierania wymiany informacji na podstawie umów międzynarodowych w kontekście nielegalnej imigracji.

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 646, 815, 821, 864, 1123, 1281 i ….

2. KRC jest prowadzony w systemie teleinformatycznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 1241).

3. KRC w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach jest zasilany w drodze teletransmisji przez systemy teleinformatyczne, w tym rejestry i bazy danych prowadzone przez:

1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – na podstawie przepisów art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1611 oraz z 2026 r. poz. …) oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2026 r. poz. 90),
2) ministra właściwego do spraw zagranicznych – na podstawie przepisów art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2026 r. poz. 76),
3) ministra właściwego do spraw informatyzacji – na podstawie przepisów art. 6 i art. 44c ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2026 r. poz. 384 i 1206),
4) ministra właściwego do spraw pracy – na podstawie przepisów art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620, z późn. zm.[4)]),
5) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki – na podstawie przepisów art. 342 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2026 r. poz. 1362),
6) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – na podstawie przepisów art. 23 ust. 4a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 639, 974 i 986),
7) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców – na podstawie przepisów art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie danych, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12, 16, 17 i 19 tej ustawy,
8) Komendanta Głównego Straży Granicznej – na podstawie przepisów art. 2b,

---

[4)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1746 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 451, 507, 734, 1123 i ....

9) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej – na podstawie przepisów art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1750 i 1823 oraz z 2026 r. poz. 1123),
10) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – na podstawie przepisów art. 33 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 1474)

– zwane dalej „systemami źródłowymi.”.

4. Cudzoziemcowi, którego dane są przetwarzane w KRC, jest nadawany Główny Identyfikator Cudzoziemca, zwany dalej „GIC”.

5. GIC jest symbolem alfanumerycznym identyfikującym cudzoziemca, generowanym automatycznie, przy wsparciu algorytmów porównywania danych alfanumerycznych.

6. W KRC przetwarza się następujące dane i informacje dotyczące cudzoziemca:

1) imię (imiona);
2) nazwisko (nazwiska);
3) imiona poprzednie;
4) nazwiska poprzednie;
5) data urodzenia;
6) płeć;
7) imię (imiona) ojca;
8) imię (imiona) matki;
9) kraj urodzenia;
10) miejsce urodzenia;
11) obywatelstwa;
12) narodowość;
13) informacje o wydanych cudzoziemcowi lub posiadanych przez cudzoziemca dokumentach:
    a) rodzaj dokumentu,
    b) seria i numer dokumentu,
    c) data wydania dokumentu,
    d) data ważności dokumentu,
    e) kraj wydania dokumentu,
    f) organ wydający dokument,

g) miejsce wydania dokumentu;

14) odciski linii papilarnych;

15) wizerunek twarzy;

16) GIC;

17) numer PESEL, o ile został nadany;

18) inne krajowe lub zagraniczne numery identyfikacyjne, o ile zostały nadane;

19) identyfikatory cudzoziemca w systemie źródłowym, jeśli istnieją;

20) identyfikator systemu źródłowego, jeśli istnieje;

21) informacje o: wnioskach, postanowieniach, decyzjach, wyrokach sądów, kontrolach, czynnościach w zakresie wydania, odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia dokumentów oraz o innych rozstrzygnięciach lub czynnościach, w tym czynnościach materialno-technicznych obejmujących w szczególności wpis, rejestrację, dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym, zwanych dalej „zdarzeniami”, obejmujących:

a) oznaczenie systemu źródłowego,

b) identyfikator zdarzenia,

c) nazwę organu rejestrującego zdarzenie,

d) nazwę zdarzenia,

e) datę zdarzenia,

f) identyfikator sprawy, jeśli istnieje.

7. Organ lub podmiot, o których mowa w ust. 3 pkt 1–7 oraz 9 i 10, informują niezwłocznie Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie w zakresie danych i informacji dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym, a także innych zasad i sposobu prowadzenia systemu źródłowego mogących mieć wpływ na ciągłość zasilania KRC.

8. Organ lub podmiot, o których mowa w ust. 3 pkt 1–7 oraz 9 i 10, oraz Komendant Główny Straży Granicznej współdziałają w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego mających wpływ na ciągłość zasilania KRC.

9. Dane i informacje dotyczące cudzoziemca przetwarzane w KRC udostępnia się wyłącznie w drodze teletransmisji następującym organom i podmiotom, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań:

1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;

2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;

3) ministrowi właściwemu do spraw pracy;
4) ministrowi właściwemu do spraw rodziny;
5) ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego;
6) ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
7) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
8) Straży Granicznej;
9) Policji;
10) Krajowej Administracji Skarbowej;
11) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
12) Agencji Wywiadu;
13) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu;
14) Służbie Ochrony Państwa;
15) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego;
16) Służbie Wywiadu Wojskowego;
17) Żandarmerii Wojskowej;
18) konsulom;
19) wojewodom;
20) Państwowej Inspekcji Pracy;
21) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych;
22) Radzie do Spraw Uchodźców;
23) innym organom administracji publicznej realizującym czynności administracyjne dotyczące cudzoziemców.

10. Dane oraz informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 12, 14, 15 i 19–21, są udostępniane, jeżeli organy i inne podmioty, o których mowa w ust. 9, posiadają na podstawie odrębnych przepisów uprawnienia do dostępu do tych danych lub informacji przetwarzanych w systemach źródłowych.

11. Organy i inne podmioty, o których mowa w ust. 9 pkt 1–7 i 9–23, w celu uzyskania danych przetwarzanych w KRC, spełniają łącznie następujące warunki:

1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w ich systemie teleinformatycznym, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał,

2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne – uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania

– uzgodnione z Komendantem Głównym Straży Granicznej w drodze pisemnego porozumienia.

12. Dane przetwarzane w KRC są przechowywane przez okres ich przechowywania w systemach źródłowych, określony w odrębnych przepisach dotyczących tych systemów. Po upływie tego okresu dane są automatycznie usuwane z KRC.

13. Komendant Główny Straży Granicznej jest administratorem danych przetwarzanych w KRC.

14. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia właściwą eksploatację techniczną i bezpieczeństwo funkcjonowania KRC oraz ochronę danych przetwarzanych w KRC.

15. Komendant Główny Straży Granicznej stosuje środki techniczne i organizacyjne w celu skutecznej ochrony danych osobowych, odpowiednie do zagrożeń oraz do kategorii danych objętych ochroną. Środki te w szczególności zapewniają, aby dane osobowe nie były udostępniane nieupoważnionym osobom fizycznym lub innym nieupoważnionym podmiotom.

16. Jeżeli Komendant Główny Straży Granicznej, inny organ administracji publicznej lub inny podmiot realizujący zadania publiczne posiadają informacje, że dane przetwarzane w systemie źródłowym są niezgodne z prawdą lub nieaktualne, informują o tym w formie elektronicznej organ lub inny podmiot, które prowadzą system źródłowy. Właściwy organ lub podmiot, które prowadzą system źródłowy, dokonują weryfikacji danych i w przypadku potwierdzenia, że dane są niezgodne z prawdą lub nieaktualne, dokonują odpowiednich zmian danych przetwarzanych w systemie źródłowym oraz zawiadamiają o tym organ lub podmiot, które przekazały informacje.

17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych uczestniczy w realizacji zadań związanych z rozwojem i utrzymaniem KRC.

18. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne umożliwiające integrację systemów źródłowych z KRC w celu jego zasilania w zakresie danych i informacji przetwarzanych w tych systemach, a także terminy oraz sposób postępowania w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych.”;

2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) pełnienie funkcji jednostki krajowej ETIAS, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.).”.

Art. 40. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276, z 2025 r. poz. 1235 oraz z 2026 r. poz. 252, 421 i 760) w art. 6 w ust. 1:

1) w pkt 7 po wyrazach „w ustawie” dodaje się wyrazy „lub przepisach prawa Unii Europejskiej”;
2) w pkt 9 po wyrazach „w ustawie” dodaje się wyrazy „lub przepisach prawa Unii Europejskiej”;
3) w pkt 10 po wyrazach „z przepisów ustawy” dodaje się wyrazy „lub z przepisów prawa Unii Europejskiej”;
4) w pkt 10a po wyrazach „z przepisów ustawy” dodaje się wyrazy „lub z przepisów prawa Unii Europejskiej”.

Art. 41. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2026 r. poz. 862) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 88b w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niej aresztu dla cudzoziemców.”;
2) w art. 89n dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Szef Urzędu niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o wydaniu dokumentu podróży, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE)

2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, Szef Urzędu po wydaniu karty pobytu cudzoziemcowi, jej wymianie lub wydaniu kolejnej karty pobytu cudzoziemcowi przekazuje niezwłocznie, na wniosek cudzoziemca, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej informacje o posiadaniu przez cudzoziemca, któremu została wydana lub wymieniona karta pobytu, ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia 2018/1240.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2026 r. poz. 1065) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 8c dodaje się art. 8d w brzmieniu:

„Art. 8d. Wojewoda, który wydał, wymienił lub wydał nową kartę pobytową lub kartę stałego pobytu albo który wydał, wymienił lub wydał nowe zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu lub dokument potwierdzający prawo stałego pobytu obywatelowi Zjednoczonego Królestwa, niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o wydaniu tego dokumentu cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”.”;

2) w art. 9 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Członek rodziny niebędący obywatelem UE, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, może wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile posiada ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia 2018/1240, uprawniające do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest wymagane.”;

3) w art. 11 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie posiada dokumentu, o którym mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 9 ust. 4, chyba że udowodni w inny,

niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób, lub”;

4) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Komendant placówki Straży Granicznej umożliwia obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE, przez okres niedłuższy niż 72 godziny przed wydaniem decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podjęcie działań zmierzających do uzyskania dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 9 ust. 4, albo do udowodnienia w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że osoby te są uprawnione do korzystania ze swobody przepływu osób.”;

5) w art. 78e ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje na wniosek organu Straży Granicznej sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 1395) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I po ust. 52d dodaje się ust. 52e w brzmieniu:

	52e. Decyzja w sprawie cofnięcia zakazu ponownego wjazdu: 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen	350 zł	

2) w części III w kolumnie 3:

a) w ust. 6:

– w pkt 1 wyrazy „40 euro” zastępuje się wyrazami „45 euro”,

– w pkt 2 wyrazy „80 euro” zastępuje się wyrazami „90 euro”,

b) w ust. 6a wyrazy „120 lub 160 euro” zastępuje się wyrazami „135 lub 180 euro”.

Art. 44. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 1061) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS przysługuje Straży Granicznej również w związku z rozpatrywaniem wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnieniem albo cofnięciem zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a, d, e albo g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”.”;

2) w art. 6 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) rozpatrzenia wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a, d, e albo g rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej;”.

Art. 45. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1675 oraz z 2026 r. poz. 26 i 791) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 25 dodaje się art. 25a i art. 25b w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Główny Inspektor Sanitarny, państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz państwowi graniczni inspektorzy sanitarni tworzą Wspólny Punkt Kontaktowy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwany dalej „Wspólnym Punktem Kontaktowym”, właściwy w sprawach zagrożeń transgranicznych, w szczególności w zakresie współpracy z właściwymi organami Straży Granicznej.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności wydawanie opinii w ramach konsultacji krajowych, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia … o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. …).

3. W ramach działalności Wspólnego Punktu Kontaktowego państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz graniczni inspektorzy sanitarni posiadają dostęp

do danych przetwarzanych w rejestrze, o którym mowa w art. 30 ust. 1, niezależnie od swojej właściwości miejscowej.

4. Główny Inspektor Sanitarny określi, w drodze zarządzenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia, organizację Wspólnego Punktu Kontaktowego, sposób jego funkcjonowania i realizacji zadań.

Art. 25b. 1. Jeżeli w toku kontroli granicznej jest konieczne zasięgnięcie opinii Wspólnego Punktu Kontaktowego z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego, jakie może stanowić wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym wysokie ryzyko epidemiczne związane z markerem, o którym mowa w art. 47 ust. 2 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2018/1240", komendant placówki Straży Granicznej występuje o przedstawienie takiej opinii.

2. Komendant placówki Straży Granicznej przekazuje Wspólnemu Punktowi Kontaktowemu dokumenty, informacje lub wyjaśnienia przedstawione przez cudzoziemca w toku kontroli granicznej, aby Wspólny Punkt Kontaktowy zweryfikował i ocenił, czy cudzoziemiec stwarza zagrożenie dla zdrowia publicznego, w tym wysokie ryzyko epidemiczne.

3. Wspólny Punkt Kontaktowy przekazuje komendantowi placówki Straży Granicznej opinię, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie, lecz niepóźniej niż w ciągu 12 godzin od momentu wystąpienia o jej przedstawienie.

4. Nieprzekazanie opinii w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 3, traktuje się jako pozytywną opinię dotyczącą cudzoziemca – uznaje się, że nie stwarza on zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka epidemicznego.";

2) w art. 30 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zgromadzone w rejestrze chorób zakaźnych dane cudzoziemców w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–8, a także aktualne dane o:

1) poddaniu cudzoziemca izolacji lub izolacji w warunkach domowych lub naruszeniu przez niego tego obowiązku,

2) przebywaniu na kwarantannie lub naruszeniu tego obowiązku,

3) obowiązku leczenia lub naruszeniu tego obowiązku

– są udostępniane, w drodze teletransmisji, właściwym organom Straży Granicznej w związku z prowadzonymi przez nie czynnościami realizowanymi w celu weryfikacji zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka epidemicznego w związku z rozporządzeniem (UE) 2018/1240.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1611) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Wojewoda lub minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o nabyciu obywatelstwa polskiego przez osobę posiadającą ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”.”;

2) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. Wojewoda lub minister właściwy do spraw wewnętrznych, w zakresie swojej właściwości, niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o potwierdzeniu, na podstawie art. 55, że osoba posiadająca ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub 44 rozporządzenia 2018/1240, posiada obywatelstwo polskie.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) jego wjazd następuje w okresie obowiązywania zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen albo zakazu ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”;

2) po art. 79b dodaje się art. 79c:

„Art. 79c. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego

europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”, organ, który wydał wizę Schengen lub wizę krajową, przekazuje niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej na wniosek cudzoziemca informacje o wydaniu tej wizy cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia 2018/1240.”;

3) w art. 85 w ust. 1 po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „na podstawie tej wizy”;

4) w art. 99 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego i posiada zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, lub”;

5) w art. 100 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem, dodaje się wyraz „lub” oraz dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) złożył wniosek podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, lub przebywa na tym terytorium bez tego zezwolenia, jeżeli jest ono wymagane.”;

6) w art. 105 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy niepóźniej niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niepóźniej niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

7) użyte w art. 132 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 137c, w art. 147 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 154 w ust. 1–3, w art. 157d w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 157j w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 164 oraz w art. 165 w ust. 1a wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 1–5 i 8–10”;

8) w art. 139f w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wniosek o udzielenie tego zezwolenia został złożony podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca, któremu ma być ono udzielone, albo podczas pobytu tego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

9) w art. 139l ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka przyjmująca składa wniosek o udzielenie kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, niepóźniej niż w ostatnim dniu legalnego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tego zezwolenia.”;

10) w art. 139s w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy został złożony podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca, któremu ma być ono udzielone, albo podczas pobytu tego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

11) w art. 139t ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka przyjmująca składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niepóźniej niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na tym terytorium oraz niepóźniej niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

12) w art. 141 wyrazy „Przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9” zastępuje się wyrazami „Przepisów art. 100 ust. 1 pkt 9 i 10”;

13) w art. 165:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 2 lub art. 160 pkt 2, nie można odmówić udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, w przypadku gdy wyłączną przyczyną odmowy byłby nielegalny pobyt tego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pobyt tego cudzoziemca na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”,

b) w ust. 4 wyrazy „przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9” zastępuje się wyrazami „przepisów art. 100 ust. 1 pkt 9 i 10”;

14) w art. 178 wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 2, 3 i 6–9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 2, 3 i 6–10”;

15) w art. 185b wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 2–9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 2–10”;

16) w art. 187:

a) w pkt 6 po wyrazach „cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie” dodaje się wyrazy „albo bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem”,

b) w pkt 7 po wyrazach „cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie” dodaje się wyrazy „albo bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem”;

17) w art. 191:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 9 i 10”,

– w pkt 4 wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz 6–9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz 6–10”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcowi, który osiągnął pełnoletność w trakcie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożył wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, w ciągu 1 roku od dnia, w którym osiągnął pełnoletność, nie można odmówić udzielenia tego zezwolenia, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca, a wyłączną podstawą odmowy byłby jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jego pobyt na tym terytorium bez ważnego zezwolenia na podróż,

o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

18) w art. 196:

a) w ust. 1 w pkt 1:

– po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem, lub”,

– dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) w ramach ruchu bezwizowego i posiada zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, lub”,

b) w ust. 3 wyrazy „Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. a” zastępuje się wyrazami „Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. a, aa oraz e”;

19) w art. 202 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt stały niepóźniej niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niepóźniej niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

20) w art. 206 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie:”;

21) w art. 213 w ust. 1 w pkt 1:

a) po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem, lub”,

b) dodaje się lit. i w brzmieniu:

„i) w ramach ruchu bezwizowego oraz posiada zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 rozporządzenia 2018/1240, lub”;

22) w art. 218a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE niepóźniej niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niepóźniej niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

23) w art. 222a w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie:”;

24) po art. 248a dodaje się art. 248b w brzmieniu:

„Art. 248b. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, organ, który wydał lub wymienił kartę pobytu, przekazuje niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej na wniosek cudzoziemca informacje o wydaniu lub wymianie karty pobytu cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia 2018/1240.”;

25) w art. 299:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu ważności zezwolenia na podróż uprawniającego do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240.”,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie, o którym mowa w ust. 6 i 6a, uważa się za legalny, chyba że wniosek o przedłużenie cudzoziemcowi wizy Schengen lub wizy krajowej lub o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE został złożony po upływie okresu legalnego pobytu cudzoziemca na tym terytorium lub po upływie ważności zezwolenia na podróż, jeżeli było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240.

8. Przepisów ust. 1, 2, 5–6a nie stosuje się, w przypadku gdy cudzoziemiec posiada ważny dokument uprawniający go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub z niniejszej ustawy, z innych ustaw lub aktów prawa Unii Europejskiej

wynika, że pobyt cudzoziemca na tym terytorium uważa się za legalny, oraz posiada ważne zezwolenie na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240.”,

c) po ust. 8a dodaje się ust. 8b w brzmieniu:

„8b. Przepisów ust. 2a nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec posiada ważny dokument uprawniający go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub z niniejszej ustawy, z innych ustaw lub aktów prawa Unii Europejskiej wynika, że pobyt cudzoziemca na tym terytorium uważa się za legalny, z wyłączeniem pobytu, o którym mowa w ust. 2.”,

d) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej lub o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny lub o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej została wydana w związku ze złożeniem kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub”;

26) w art. 300:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemiec składa wniosek o przedłużenie okresu pobytu w ramach ruchu bezwizowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osobiście niepóźniej niż w ostatnim dniu roboczym jego legalnego pobytu na tym terytorium w ramach ruchu bezwizowego oraz niepóźniej niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, i uzasadnia ten wniosek.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Cudzoziemcowi odmawia się przedłużenia okresu pobytu w ramach ruchu bezwizowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy w dniu złożenia wniosku przebywał na tym terytorium bez ważnego zezwolenia na podróż, jeżeli było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, lub przebywa na tym terytorium bez tego zezwolenia, jeżeli jest wymagane.”;

27) w art. 302:

a) w ust. 1:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przebywa lub przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż uprawniającego do wjazdu i pobytu na tym terytorium, jeżeli jest lub było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, lub”,

– po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) obowiązuje zakaz ponownego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen albo zakaz ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisów ust. 1 pkt 1a nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 299 ust. 8b.”;

28) w art. 314 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu w przypadkach, o których mowa w art. 302 ust. 1 pkt 1–8 i 10–16, poucza cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt lub inne zezwolenie uprawniające go do pobytu, udzielone przez państwo stosujące dyrektywę 2008/115/WE, lub zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 rozporządzenia 2018/1240, które nie uprawnia do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o obowiązku niezwłocznego wyjazdu na terytorium tego państwa.”;

29) w art. 320:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ, który w pierwszej instancji wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może na wniosek cudzoziemca cofnąć zakaz, o którym mowa w art. 318, w drodze decyzji, jeżeli cudzoziemiec wykaże, że wykonał obowiązki wynikające z decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, chyba że jego ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów humanitarnych.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W sprawach o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu nie stosuje się przepisu art. 261 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

30) w art. 321 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym następuje niepóźniej niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania odwołania. Jeżeli odwołanie nie spełnia wymogów przewidzianych przepisami prawa, termin załatwienia sprawy biegnie od dnia uzupełnienia braków.

4. W sprawach, o których mowa w ust. 1, obowiązek, o którym mowa w art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846), właściwy organ realizuje w terminie 90 dni od dnia otrzymania skargi.”;

31) w art. 334:

a) w ust. 2:

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po zakończeniu korzystania z ochrony czasowej, lub”,

– dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) na wniosek którego zostało umorzone postępowanie o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.”,

b) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w terminie 7 dni przed upływem terminu, o którym mowa w art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 8;”;

32) w art. 397 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Straż Graniczna – występuje do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej z wnioskiem o umieszczenie małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku.”;

33) w art. 401 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej.”;

34) w art. 428 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) rejestr pouczeń udzielonych cudzoziemcom posiadającym ważne zezwolenie na pobyt lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, udzielone przez państwo stosujące dyrektywę 2008/115/WE, lub zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 rozporządzenia 2018/1240, które nie uprawnia do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o obowiązku niezwłocznego wyjazdu na terytorium tego państwa;”;

35) w art. 430 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 6, przechowuje się dane cudzoziemców, którzy zostali pouczeni o obowiązku niezwłocznego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które udzieliło im zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia uprawniającego do pobytu, lub zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 44 rozporządzenia 2018/1240.”;

36) w art. 459 w ust. 1 po wyrazach „wymaganą wizę” dodaje się wyrazy „, ważne zezwolenie na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240”;

37) w art. 462:

a) w ust. 1 po wyrazach „wymaganej wizy” dodaje się wyrazy „, ważnego zezwolenia na podróż, jeżeli jest ono wymagane, zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organ prowadzący postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary administracyjnej, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do Komendanta Głównego Straży Granicznej o udostępnienie danych z operacji przetwarzania danych przeprowadzonych przez przewoźnika w ramach portalu dla przewoźników, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240.”,

c) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) z powodu braku technicznej możliwości spowodowanej awarią jakiejkolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, określonego w art. 6 rozporządzenia 2018/1240, nie mógł dokonać zapytania i uzyskać dostępu do danych dla przewoźników, o którym mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2026 r. poz. 711) w art. 34 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przeprowadza rozmowę z cudzoziemcem w sprawach dotyczących zezwolenia na podróż, sporządza i przekazuje opinię z tej rozmowy, a jeżeli dokonał zapisu rozmowy, przekazuje także jej zapis;”.

Art. 49. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620, z późn. zm.[5)]) w art. 47 :

1) w ust. 2 w pkt 22 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) Główny Identyfikator Cudzoziemca, o którym mowa w art. 2c ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.[6)]).”;

2) w ust. 3:

a) w pkt 1 wyrazy „ust. 2 pkt 1–11, 13–15 i 20–22” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1–11, 13–15 i 20–23”,

b) w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 2 pkt 1–13, pkt 14 lit. e, pkt 15, 20 i 22” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1–13, pkt 14 lit. e, pkt 15, 20, 22 i 23”,

c) w pkt 3 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 3, 4, pkt 5 lit. a, pkt 6 i 20” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1, 3, 4, pkt 5 lit. a, pkt 6, 20 i 23”,

d) w pkt 4 wyrazy „ust. 2 pkt 1–3, 7, pkt 8 lit. a i b, pkt 10 i 17” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1–3, 7, pkt 8 lit. a i b, pkt 10, 17 i 23”,

e) w pkt 6 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 15 lit. a i pkt 21” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 15 lit. a, pkt 21 i 23”,

f) w pkt 9 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 7, 8 i 10” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1, 7, 8, 10 i 23”,

g) w pkt 10 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 3 i 7” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1, 3, 7 i 23”.

---

5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1746 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 451, 507, 734 i 1123.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 646, 815, 821, 864, 1123, 1281 i …).

Art. 50. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 621 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203, 473 i 734):

1) w art. 3:

a) w ust. 3 w pkt 6 po wyrazach „ruchu bezwizowego” dodaje się wyrazy „oraz posiada ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), jeżeli jest ono wymagane”,

b) w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „ruchu bezwizowego” dodaje się wyrazy „oraz posiada ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, jeżeli jest ono wymagane”;

2) w art. 73 ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę przetwarza się dane, o których mowa w art. 9 ust. 1, Główny Identyfikator Cudzoziemca, o którym mowa w art. 2c ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.[7)]), jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu – w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

5. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę sezonową przetwarza się dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 47, Główny Identyfikator Cudzoziemca, o którym mowa w art. 2c ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach,

---

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 646, 815, 821, 864, 1123, 1281 i ….

wpisach do ewidencji wniosków, zaświadczeniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu – w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę sezonową oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

6. W rejestrze spraw dotyczących oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi przetwarza się dane, o których mowa w art. 62 ust. 1–3 i art. 70 ust. 1, 2 i 5, Główny Identyfikator Cudzoziemca, o którym mowa w art. 2c ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji oświadczeń, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu – w celu prowadzenia postępowań w sprawach oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.”;

3) w art. 75 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wykorzystuje uzyskane z Krajowego Rejestru Cudzoziemców dane i informacje dotyczące cudzoziemca, o których mowa w art. 2c ust. 6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 421) w art. 1 w pkt 16 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ust. 1aa otrzymuje brzmienie:

„1aa. Jeżeli przepisy szczególne nie ograniczają zakresu udzielonej informacji, podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 i 8 mogą uzyskiwać informacje o osobie lub informacje o podmiocie zbiorowym na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze także na żądanie, z wyjątkiem przypadku, gdy występują o informację o osobie, która jest obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej i która posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego – w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816, chyba że wystąpienie o informację następuje po uprzednim sprawdzeniu osoby w systemie ECRIS-TCN albo podmiot występujący o informację odstąpił od skorzystania z systemu ECRIS-TCN.”,”.

Art. 52. W ustawie z dnia 15 maja 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w systemie Eurodac (Dz. U. poz. 760) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:
   a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „w tym celu”,
   b) w ust. 2 wyrazy „COT Eurodac” zastępuje się wyrazami „komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1”;
2) w art. 5 w ust. 12 po wyrazach „dotyczących tych organów” dodaje się wyrazy „i jednostek”;
3) w art. 17 w ust. 5 po wyrazach „art. 26 ust. 1” dodaje się wyrazy „rozporządzenia 2024/1358”;
4) w art. 22 w ust. 4 po wyrazach „w tym” dodaje się wyraz „dotyczących”;
5) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

   „1. Osoba, której dane dotyczą, może zwrócić się z wnioskiem o dostęp do danych osobowych zapisanych w systemie Eurodac lub o ich sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie ich przetwarzania, na podstawie art. 43 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2024/1358, do organu, który pobrał jej dane zgodnie z art. 9–15.”.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 53. 1. Okres przejściowy oraz okres karencji w zakresie wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż, na zasadach określonych w art. 83 rozporządzenia 2018/1240, stosuje się od daty uruchomienia systemu ETIAS, zgodnie z art. 88 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240.

2. W okresie przejściowym, o którym mowa w art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8a, art. 100 ust. 1 pkt 10, art. 105 ust. 1, art. 132, art. 137c, art. 139f ust. 2 pkt 3, art. 139s ust. 1 pkt 5, art. 139t ust. 1, art. 141, art. 147 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–3, art. 157d ust. 1 i 2, art. 157j ust. 1 i 2, art. 164, art. 165 ust. 1a i 4, art. 178, art. 185b, art. 187 pkt 6 i 7, art. 191 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2, art. 196 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz e oraz ust. 3, art. 202 ust. 1, art. 213 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz i, art. 218a ust. 1, art. 248b, art. 299 ust. 2a oraz 7, 8 i 8b, art. 300 ust. 2 i 2a, art. 302 ust. 1 pkt 1a oraz ust. 3a, art. 314 ust. 1, art. 428 ust. 1 pkt 6, art. 430 ust. 8, art. 459 ust. 1, art. 462 ust. 1, 2a i ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 47, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli w okresie karencji, o którym mowa w art. 83 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/1240, zezwolono cudzoziemcowi na przekroczenie granicy zewnętrznej w przypadku, o którym mowa w art. 83 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się do niego przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8a, art. 100 ust. 1 pkt 10, art. 105 ust. 1, art. 132, art. 137c, art. 139f ust. 2 pkt 3, art. 139s ust. 1 pkt 5, art. 139t ust. 1, art. 141, art. 147 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–3, art. 157d ust. 1 i 2, art. 157j ust. 1 i 2, art. 164, art. 165 ust. 1a i 4, art. 178, art. 185b, art. 187 pkt 6 i 7, art. 191 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2, art. 196 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz e oraz ust. 3, art. 202 ust. 1, art. 213 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz i, art. 218a ust. 1, art. 248b, art. 299 ust. 2a oraz 7, 8 i 8b, art. 300 ust. 2 i 2a, art. 302 ust. 1 pkt 1a oraz ust. 3a, art. 314 ust. 1, art. 428 ust. 1 pkt 6, art. 430 ust. 8, art. 459 ust. 1, art. 462 ust. 1, 2a i ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 47, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w okresie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następującego po tym przekroczeniu.

Art. 54. Straż Graniczna i konsulowie współpracują z Komisją Europejską w celu realizacji kampanii informacyjnej zgodnie z art. 72 w związku z art. 83 ust. 2–5 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 55. Komendant Główny Straży Granicznej współpracuje z podmiotami wymienionymi w art. 88 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240 w zakresie przeprowadzania kompleksowego testu ETIAS.

Art. 56. 1. Przed uruchomieniem KSI ETIAS Komendant Główny Straży Granicznej występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli w zakresie spełniania przez KSI ETIAS wymogów określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera opis środków technicznych i organizacyjnych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do KSI ETIAS.

3. Komendant Główny Straży Granicznej współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych w celu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, w szczególności w zakresie udzielania informacji i wyjaśnień.

4. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zastępca Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub upoważnieni przez niego pracownicy Urzędu Ochrony Danych Osobowych mają prawo do:

1) wstępu do pomieszczenia, w którym zlokalizowany jest KSI ETIAS i przeprowadzenia niezbędnych badań lub innych czynności kontrolnych – w godzinach od 6.00 do 22.00 i za okazaniem imiennego upoważnienia oraz legitymacji służbowej;
2) żądania złożenia, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywania i przyjmowania oświadczeń osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
3) przetwarzania informacji, wglądu do dokumentów i dostępu do danych mających bezpośredni związek z przedmiotem kontroli oraz sporządzania kopii dokumentów;
4) przeprowadzania oględzin poszczególnych elementów KSI ETIAS, w tym urządzeń lub oprogramowania;
5) zlecania sporządzania ekspertyz i opinii.

5. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych przedstawia Komendantowi Głównemu Straży Granicznej pisemną opinię dotyczącą spełnienia przez KSI ETIAS wymogów określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w KSI ETIAS przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej zalecenia pokontrolne w formie pisemnej.

6. Jeżeli Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych przedstawi zalecenia pokontrolne, Komendant Główny Straży Granicznej ma prawo zgłosić na piśmie umotywowane zastrzeżenia dotyczące przekazanych zaleceń pokontrolnych – w terminie 7 dni od dnia otrzymania tych zaleceń.

7. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 6, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych może:

1) uznać zgłoszone zastrzeżenia za niezasadne i podtrzymać zalecenia pokontrolne;
2) uwzględnić zgłoszone zastrzeżenia w części, a w pozostałym zakresie podtrzymać zalecenia pokontrolne;
3) uwzględnić zgłoszone zastrzeżenia w całości i wydać pozytywną opinię.

8. Jeżeli Komendant Główny Straży Granicznej nie zgłosi zastrzeżeń lub Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie uwzględni zastrzeżeń, Komendant Główny Straży Granicznej jest obowiązany wykonać zalecenia pokontrolne, a następnie wystąpić z wnioskiem do organu,

który przedstawił zalecenia pokontrolne, o ponowne przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1.

Art. 57. Przed uruchomieniem KSI ETIAS Komendant Główny Straży Granicznej informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o gotowości do uruchomienia produkcyjnego KSI ETIAS.

Art. 58. Przed uruchomieniem KSI ETIAS minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawdza gotowość do prawidłowej eksploatacji KSI ETIAS przez poszczególne organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS. W celu sprawdzenia gotowości ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 33 ust. 2 i art. 34.

Art. 59. Od dnia wejścia w życie art. 39 pkt 2 Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zasilanie, w drodze teletransmisji, Krajowego Rejestru Cudzoziemców, o którym mowa w art. 2c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39, zwanego dalej „KRC", danymi i informacjami przez system teleinformatyczny prowadzony na podstawie art. 2b ustawy zmienianej w art. 39.

Art. 60. 1. Organy administracji publicznej oraz inne podmioty realizujące zadania publiczne, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 oraz 9 i 10 ustawy zmienianej w art. 39, współpracują z Komendantem Głównym Straży Granicznej w zakresie niezbędnym do integracji ich własnych systemów teleinformatycznych z KRC, w celu zapewnienia zasilania KRC danymi i informacjami na podstawie art. 2c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 39.

2. Organ lub podmiot, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 oraz 9 i 10 ustawy zmienianej w art. 39:

1) przygotowują prowadzony przez siebie system teleinformatyczny lub systemy teleinformatyczne do integracji z KRC na podstawie dokumentacji technicznej opracowanej przez Komendanta Głównego Straży Granicznej;
2) występują do Komendanta Głównego Straży Granicznej o sprawdzenie i potwierdzenie poprawnej integracji.

3. Integracja systemów teleinformatycznych prowadzonych przez organy i podmioty, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 oraz 9 i 10 ustawy zmienianej w art. 39, z KRC następuje w terminie niedłuższym niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie art. 39 pkt 1.

4. Komendant Główny Straży Granicznej informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zakończeniu integracji danego systemu teleinformatycznego prowadzonego

przez organ lub podmiot, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 oraz 9 i 10 ustawy zmienianej w art. 39, a w przypadku gdy taki organ lub podmiot prowadzą więcej niż jeden system teleinformatyczny podlegający integracji z KRC – o zakończeniu integracji ze wszystkimi systemami teleinformatycznymi prowadzonymi przez ten organ lub podmiot.

Art. 61. 1. Przepis art. 2c ustawy zmienianej w art. 39 w zakresie obowiązku zasilania KRC, w drodze teletransmisji, danymi i informacjami stosuje się do danego organu lub podmiotu, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 oraz 9 i 10 tej ustawy, od dnia określonego w komunikacie, o którym mowa w art. 62.

2. Przepis art. 2c ustawy zmienianej w art. 39 stosuje się od momentu pierwszego zasilenia KRC danymi i informacjami na podstawie art. 2c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 39 – w zakresie udostępniania, w drodze teletransmisji, danych i informacji przetwarzanych w KRC.

Art. 62. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający dzień rozpoczęcia zasilania KRC, w drodze teletransmisji, danymi i informacjami z systemu teleinformatycznego lub systemów teleinformatycznych jednego lub kilku organów lub podmiotów, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 oraz 9 i 10 ustawy zmienianej w art. 39.

Art. 63. Wysokość opłaty skarbowej ustalonej w załączniku do ustawy zmienianej w art. 43 pkt 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do składanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wniosków o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen.

Art. 64. Do czasu zapewnienia rozwiązań technicznych i organizacyjnych, które umożliwią właściwym organom Straży Granicznej udostępnianie, w drodze teletransmisji, danych zgromadzonych w rejestrze chorób zakaźnych, o którym mowa w art. 30 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 45:

1) Komendant Główny Straży Granicznej, przeprowadzając konsultacje krajowe, zwraca się jednocześnie do organu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 15,
2) komendant placówki Straży Granicznej, występując o przedstawienie opinii, o której mowa w art. 25b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 45, zwraca się jednocześnie do Wspólnego Punktu Kontaktowego

– o dokonanie sprawdzenia w tym rejestrze.

Art. 65. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi dla Komendanta Głównego Straży Granicznej 174 956 tys. zł, z czego w:

1) 2027 r. – 1 062 tys. zł;
2) 2028 r. – 12 478 tys. zł;
3) 2029 r. – 23 040 tys. zł;
4) 2030 r. – 30 750 tys. zł;
5) 2031 r. – 7 175 tys. zł;
6) 2032 r. – 22 038 tys. zł;
7) 2033 r. – 0 zł;
8) 2034 r. – 12 300 tys. zł;
9) 2035 r. – 66 113 tys. zł;
10) 2036 r. – 0 zł.

2. Komendant Główny Straży Granicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wdraża mechanizm korygujący, polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa, które są skutkiem finansowym ustawy, do poziomu zgodnego z limitem wydatków przyjętym dla danego roku budżetowego oraz kolejnych lat przez:

1) rozłożenie wymiany sprzętu na kolejne lata – w przypadku wymiany sprzętu;
2) zakup wsparcia do licencji na krótszy okres – w przypadku zakupu wsparcia do licencji.

Art. 66. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi dla Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców 14 059 tys. zł, z czego w:

1) 2027 r. – 6 385 tys. zł;
2) 2028 r. – 1 881 tys. zł;
3) 2029 r. – 662 tys. zł;
4) 2030 r. – 679 tys. zł;
5) 2031 r. – 696 tys. zł;
6) 2032 r. – 713 tys. zł;
7) 2033 r. – 731 tys. zł;
8) 2034 r. – 749 tys. zł;
9) 2035 r. – 768 tys. zł;

10) 2036 r. – 795 tys. zł.

2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. Jeżeli wielkość wydatków, o których mowa w ust. 1, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75 % limitu przewidzianego na ten rok, wielkość wydatków w IV kwartale obniża się o kwotę przekroczenia, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy.

Art. 67. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi dla Komendanta Głównego Policji 140 tys. zł, z czego w:

1) 2027 r. – 140 tys. zł;
2) 2028 r. – 0 zł;
3) 2029 r. – 0 zł;
4) 2030 r. – 0 zł;
5) 2031 r. – 0 zł;
6) 2032 r. – 0 zł;
7) 2033 r. – 0 zł;
8) 2034 r. – 0 zł;
9) 2035 r. – 0 zł;
10) 2036 r. – 0 zł.

2. Komendant Główny Policji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. Jeżeli wielkość wydatków, o których mowa w ust. 1, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75 % limitu przewidzianego na ten rok, wielkość wydatków w IV kwartale obniża się o kwotę przekroczenia, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy.

Art. 68. Ustawa wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży

oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, z wyjątkiem:

1) art. 3 ust. 1 pkt 4 i art. 30 ust. 1 pkt 3, które wchodzą w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1134 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylenia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11);

2) art. 6 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 3–6 i 8, art. 7, art. 31, art. 33 ust. 2 i art. 34 w zakresie, o którym mowa w art. 58, art. 35, art. 36, art. 39 pkt 1, art. 40, art. 41 pkt 1, art. 42 pkt 5, art. 43, art. 47 pkt 1, 3, pkt 25 lit. d, pkt 27 lit. a tiret drugie, pkt 29–33, art. 49 pkt 2 i 3, art. 50, art. 52, art. 54–63 oraz art. 65–68, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Projektowana ustawa służy zapewnieniu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240".

Rozporządzenie 2018/1240 ustanawia europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwany dalej „ETIAS", dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy przy przekraczaniu granic zewnętrznych Unii Europejskiej, umożliwiający sprawdzenie, czy obecność tych osób na terytorium państw członkowskich UE stworzyłaby ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne.

Wskazane rozporządzenie 2018/1240 ustanawia również zezwolenie na podróż oraz określa warunki i procedury wydania lub odmowy wydania takiego zezwolenia, reguluje architekturę techniczną ETIAS, zasady dotyczące jego funkcjonowania i użytkowania oraz interoperacyjność z innymi systemami informacyjnymi UE, a także określa warunki, na jakich wyznaczone organy państw członkowskich UE oraz Europol mogą przeglądać dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS.

Celem projektu ustawy jest zagwarantowanie na poziomie prawa krajowego rozwiązań o charakterze instytucjonalno-organizacyjnym oraz proceduralnym pozostawionych przez prawodawcę unijnego dla państw członkowskich UE, niezbędnych do pełnego stosowania rozporządzenia 2018/1240.

II. Szczegółowe rozwiązania projektowanej ustawy

1. Przepisy ogólne

W art. 1 został określony zakres przedmiotowy projektowanej ustawy, obejmujący zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS, w tym obowiązki i uprawnienia organów w zakresie wprowadzania danych oraz wglądu do danych zawartych w ETIAS poprzez Krajowy System Informatyczny do Spraw Systemu ETIAS, zwany dalej „KSI ETIAS", wyznaczenie organu krajowego realizującego obowiązki jednostki krajowej ETIAS, a także organu pełniącego rolę centralnego punktu dostępu i organu odpowiedzialnego za wprowadzanie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ponadto zakres i sposób przeprowadzania konsultacji krajowych, w przypadku ręcznego przetwarzania wniosków o

wydanie zezwolenia na podróż, a także właściwy organ oraz sposób i tryb prowadzenia postępowania odwoławczego.

W art. 2 projekt wprowadza definicje podstawowych pojęć na potrzeby tego aktu prawnego, w tym poprzez odesłania do odpowiednich przepisów rozporządzenia 2018/1240. Ma to na celu zapewnienie skrótowości aktu normatywnego, a także spójności przepisów poprzez powiązanie rozwiązań krajowych z regulacjami rozporządzenia 2018/1240, w zakresie niezbędnym do zapewnienia ich stosowania. Odnosząc się do definicji jednostki operacyjnej (art. 2 pkt 11), należy podkreślić, iż zgodnie z art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości organ publiczny, działając w ramach ustawowego upoważnienia oraz konkretnego postępowania zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem państwa członkowskiego, wyłączony jest z definicji odbiorcy na mocy przepisów rozporządzenia 2016/679, dyrektywy 2016/680, a w szczególności ww. ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

W przepisach ustawy przyjęto jednolitą terminologię w zakresie posługiwania się określeniem „zezwolenie na podróż" (art. 2 pkt 30) bez odrębnego wskazywania w przepisach krajowych „zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej". Zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej nie stanowi na gruncie rozporządzenia 2018/1240 odrębnej instytucji, lecz jest szczególną formą zezwolenia na podróż, którą cechuje ograniczony zakres ważności terytorialnej zezwolenia. Przepis art. 44 rozporządzenia 2018/1240 określa szczególne przesłanki i zasady wydawania takiego zezwolenia, w szczególności ze względów humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub z powodu zobowiązań międzynarodowych.

2. Uprawnienia organów krajowych w zakresie dostępu do danych ETIAS

Realizując jeden z głównych celów projektu, określono organy uprawnione do bezpośredniego dostępu do danych ETIAS poprzez KSI ETIAS, dostosowując jego zakres do celów i zadań dotyczących cudzoziemców, realizowanych przez te podmioty (art. 3 projektu). Uprawnienia te będą przysługiwały Straży Granicznej, wojewodom, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulom.

Najszerszy dostęp do danych ETIAS uwzględniający ich wprowadzanie, zmianę lub usunięcie będzie przysługiwał Straży Granicznej. Pozostałe organy będą miały dostęp ograniczony tylko do wglądu do danych ETIAS. Jednocześnie należy mieć na względzie, że przez wprowadzanie danych, zgodnie z definicją art. 2 pkt 28, rozumie się czynności polegające

na zapisywaniu danych ETIAS w systemie centralnym ETIAS, obejmujące rejestrowanie danych w pliku wniosku lub wprowadzanie ich na listę ostrzegawczą ETIAS.

Komendant Główny Straży Granicznej będzie posiadał dostęp również do rejestru operacji przetwarzania danych przeprowadzonych przez przewoźników, w ramach portalu dla przewoźników, do celów art. 45 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240, związanych z przywozem przez przewoźnika cudzoziemca nieposiadającego ważnego zezwolenia na podróż, nakładaniem kar administracyjnych na przewoźników oraz do rozstrzygania ewentualnych sporów z tym związanych. Przedmiotowe dane z rejestru będą mogły zostać wykorzystane w toku prowadzonego postępowania administracyjnego dotyczącego nałożenia kary administracyjnej na przewoźnika, jako materiał dowodowy w sprawie.

Dostęp do przeglądania danych do celów sporządzania sprawozdań i statystyk przysługiwać będzie Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi.

Z uwagi na to, że projektowana regulacja nakłada na Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązek zapewnienia zgodności z prawem, dokładności i aktualności wprowadzanych danych do systemu centralnego ETIAS, będzie on mógł wystąpić – w przypadku gdy okoliczności wskazują, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS podlegają zmianie lub usunięciu, gdyż są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240 – do innych organów administracji publicznej w celu weryfikacji tych okoliczności i danych. Odpowiedź w tych sprawach będzie udzielana w terminie niedłuższym niż 7 dni roboczych w celu dochowania terminów określonych w art. 55 rozporządzenia 2018/1240. Wymiana informacji w podanym zakresie przyczyni się do właściwej realizacji zadań wynikających z udziału RP w ETIAS oraz wpłynie na jakość przetwarzanych danych ETIAS w tym systemie.

W art. 4 projektu określono organy uprawnione do pośredniego dostępu do danych ETIAS, które zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240 są upoważnione do przeglądania danych ETIAS w celu określonym w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, związanym z zapobieganiem przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywaniem lub prowadzeniem w ich sprawach postępowań przygotowawczych. Należy wskazać, że dostęp do danych ETIAS w konkretnej sprawie musi być niezbędny i proporcjonalny oraz muszą istnieć dowody lub uzasadnione podstawy, aby uznać, że przeglądanie danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS przyczyni się do zapobiegania przedmiotowym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych.

W związku z powyższym uprawnienie to będzie przysługiwało prokuraturze, sądom, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej. Pośredni dostęp do danych ETIAS będzie realizowany poprzez centralny punkt dostępu (CPD), wskazany w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240. Wymienione organy będą również uprawnione, w indywidualnych przypadkach, do przekazania lub udostępnienia danych ETIAS wyznaczonemu organowi państwa trzeciego, zgodnie z art. 65 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, w przypadku zagrożenia przestępstwem terrorystycznym lub zapobieżenia przestępstwu terrorystycznemu lub innemu poważnemu przestępstwu, do ich wykrycia lub do prowadzenia w ich sprawie postępowania przygotowawczego. Wniosek o dostęp do danych ETIAS będzie przekazywany w sposób elektroniczny jako docelowe rozwiązanie sposobu komunikacji z CPD za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS (użytkownik indywidualny) lub własnego systemu teleinformatycznego wnioskującego organu (użytkownik końcowy). W wyjątkowych przypadkach, np. awarii systemów teleinformatycznych, za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej, po wcześniejszym kontakcie organu wnioskującego, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem uzgodnionego alternatywnego kanału wymiany informacji. Wzór takiego wniosku zostanie określony w przepisach wykonawczych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

W przypadku gdy weryfikacja *ex post* pilnego wniosku o dostęp pośredni do danych ETIAS (weryfikacja spełnienia warunków dostępu do danych ETIAS po fakcie ich uzyskania) wykaże, że przeglądanie danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS lub dostęp do tych danych były nieuzasadnione, organy będą obowiązane usunąć wszelkie uzyskane dane ETIAS niezwłocznie, niepóźniej niż w ciągu 3 dni po dokonaniu weryfikacji oraz otrzymaniu informacji, że uzyskanie tych danych ETIAS było nieuzasadnione, a następnie będą powiadamiały CPD o usunięciu tych danych. Wyznaczenie terminu usunięcia danych ETIAS służy zapewnieniu właściwych standardów ich ochrony i ma na celu wzmocnienie gwarancji w zakresie niezwłocznego zaprzestania ich przetwarzania w przypadku stwierdzenia, że jest ono w danym przypadku i okolicznościach (sprawie) nieuprawnione.

Wprowadzane regulacje w art. 3 i art. 4 projektu uwzględniają przepisy rozporządzenia 2018/1240, który wskazuje, że każde państwo członkowskie UE niezwłocznie przekazuje wykaz organów uprawnionych do dostępu bezpośredniego oraz pośredniego do danych ETIAS. Wykaz określa, do jakich celów przewidzianych w rozporządzeniu 2018/1240 ma dostęp należycie upoważniony personel każdego z uprawnionych organów. Organy, o których mowa w rozdziale 2, będą obowiązane, w zakresie swojej właściwości, do współpracy, do przekazywania dokumentów, udzielania informacji oraz aktualnych i niezbędnych danych do

prowadzenia wykazu jednostek operacyjnych oraz do przekazywania wykazu organów, o którym mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240.

3. Centralny punkt dostępu (CPD)

Uregulowanie struktury i sposobu przepływu danych ETIAS przez wyznaczenie pojedynczego centralnego punktu dostępu jest zasadne ze względów prawnych, organizacyjnych i technicznych. Powyższe znalazło odzwierciedlenie zarówno w projekcie ustawy, jak i w budowanym „systemie krajowym" (krajowe oprogramowanie dla jednostki krajowej ETIAS). Wyznaczenie centralnego punktu dostępu do danych ETIAS, przetwarzanych w systemie centralnym ETIAS – Komendanta Głównego Straży Granicznej, zostało zaakceptowane przez Pełnomocnika Rządu do spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej oraz stanowiło podstawę do rozpoczęcia przez Straż Graniczną działań zmierzających do wdrożenia na gruncie krajowym europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).

Powołanie jednego centralnego punktu dostępu do danych ETIAS dla wszystkich wyznaczonych organów w Rzeczypospolitej Polskiej jest uzasadnione pod względem prawnym, gdyż:

1) Komendant Główny Straży Granicznej spełnia określone w rozporządzeniu 2018/1240 przesłanki, m.in. w zakresie sprawowania władzy publicznej;
2) Straż Graniczna będzie pełniła funkcję organu uprawnionego do dostępu do danych ETIAS, co jest dopuszczalne w świetle przepisów art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
3) proces legislacyjny w zakresie ustanowienia centralnego punktu dostępu jest ograniczony do jednego organu administracji rządowej;
4) wyodrębnienie centralnego punktu dostępu w niektórych organach administracji rządowej, szczególnie w służbach specjalnych, z uwagi na ich podległość, a także obowiązującą hierarchię służbową oraz wykonywanie ustawowych zadań mogłoby być utrudnione.

Ponadto, pod względem organizacyjnym, powołanie centralnego punktu dostępu:

1) powoduje zmiany o charakterze strukturalno-organizacyjnym tylko w ramach funkcjonowania jednego organu administracji rządowej;
2) ułatwia ustalenie jednolitych trybów postępowania i warunków dostępu do danych ETIAS dla wszystkich wyznaczonych organów za pośrednictwem centralnego punktu dostępu;

3) skupia w jednym miejscu odpowiedzialność za realizację zadań centralnego punktu dostępu, w szczególności w zakresie prowadzenia wykazu jednostek operacyjnych uprawnionych do dostępu do danych ETIAS za pośrednictwem tego punktu;
4) zapewnia niezwłoczny dostęp do danych ETIAS, w tym w pilnych przypadkach, gdy zachodzi potrzeba, aby zapobiec bezpośredniemu zagrożeniu życia osoby w związku z przestępstwem terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwem.

Pełnienie roli centralnego punktu dostępu przez Komendanta Głównego Straży Granicznej jest rozwiązaniem korzystnym także ze względu na:

1) jednolity nadzór nad przestrzeganiem przepisów, w szczególności w zakresie:
    a) dostępu wyznaczonych organów do danych ETIAS,
    b) rejestrowania i dokumentowania wszystkich operacji przetwarzania danych ETIAS związanych z wnioskami wyznaczonych organów,
    c) odpowiedniego upoważnienia osób mających uprawnienia do dostępu do danych ETIAS;
2) zapewnienie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, jako administratora wyznaczonego na podstawie art. 57 rozporządzenia 2018/1240, właściwego nadzoru nad przetwarzaniem danych ETIAS;
3) opracowanie jednego systemu wnioskowego dla wyznaczonych organów w zakresie:
    a) wytworzenia, wdrożenia oraz utrzymania i rozwoju systemu (tworzenie oprogramowania i administracja oprogramowaniem, help desk, obsługa problemów, naprawa błędów itp.),
    b) rozliczalności systemu,
    c) przygotowywania sprawozdań dla Komisji Europejskiej (możliwość przygotowania dedykowanych raportów),
    d) zarządzania użytkownikami i dostępu do danych ETIAS (w przypadku formy scentralizowanej jest o wiele łatwiejsze i tańsze),
    e) przygotowania rozwiązania opartego na eksploatowanej w Straży Granicznej architekturze i technologii (niższe koszty),
    f) obsługi informatycznej (niższe koszty utrzymania jednego centralnego punktu dostępu),
    g) bezpieczeństwa przetwarzania i przechowywania danych ETIAS;
4) możliwość skorzystania z posiadanego przez Straż Graniczną doświadczenia w zakresie budowy KSI PNR, w którym działa system wnioskowy (KSI PNR wraz z aplikacją dla organów właściwych („AOW”));

5) wymianę informacji i podjęcie dalszych działań związanych z wydaniem, odmową wydania, cofnięciem lub unieważnieniem zezwolenia na podróż.

Stworzenie pojedynczego centralnego punktu dostępu (CPD) przełoży się również na wysokość kosztów, jakie towarzyszą budowie, a następnie utrzymaniu systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do realizacji zadań w ramach CPD (krajowe oprogramowanie dla jednostki krajowej ETIAS). Zastosowanie odmiennej koncepcji wiązałoby się z koniecznością całkowitej przebudowy systemu, dostosowania infrastruktury w służbach, a co się z tym wiąże – brakiem możliwości zrealizowania założeń oraz procesu testów systemu ETIAS, zaś w konsekwencji przełożyłoby się na znaczne opóźnienie wdrożenia systemu ETIAS oraz znaczne koszty dla budżetu państwa, a ponadto uniemożliwiłoby zastosowanie jednolitego schematu działania i rozwiązywanie problemów systemu.

Z chwilą wejścia w życie przepisów ustawy w zakresie CPD organy będą zobowiązane do niezwłocznego wyznaczenia jednostek operacyjnych oraz zawiadomienia, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych jednostkach operacyjnych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także w przyszłości o wszelkich zmianach ich dotyczących. Podane informacje będą również wykorzystywane do prowadzenia wykazu jednostek operacyjnych.

4. Organ, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, oraz Centralny Organ Techniczny KSI ETIAS

Jednym z podstawowych założeń projektu jest określenie właściwego organu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. W art. 5 wyznaczono Komendanta Głównego Straży Granicznej jako właściwy organ krajowy, wskazując jednocześnie, że realizuje on zadania i korzysta z uprawnień jednostki krajowej ETIAS w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu oraz innych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących tej jednostki, np. w aktach prawnych dotyczących rozporządzenia 767/2008 VIS Recast i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1356 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie wprowadzenia kontroli przesiewowej obywateli państw trzecich na granicach zewnętrznych.

Ponadto określono dodatkowe zadania, które realizuje Komendant Główny Straży Granicznej, obejmujące pełnienie roli CPD, rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy, inicjowanie i prowadzenie konsultacji z właściwymi organami krajowymi lub jednostkami krajowymi ETIAS innych państw członkowskich UE, prowadzenie ewidencji uprawnień do dostępu do aplikacji WWW ETIAS oraz zarządzanie dostępem użytkowników indywidualnych, powiadamianie Komisji Europejskiej i Agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87

ust. 1–3 rozporządzenia 2018/1240, a także współpraca z Komisją Europejską w celu przyjęcia praktycznego podręcznika.

Projektowany przepis art. 6 wskazuje, iż Komendant Główny Straży Granicznej pełni również rolę Centralnego Organu Technicznego KSI ETIAS (COT KSI ETIAS), który będzie realizował zadania o charakterze technicznym wynikające z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS, a także określono jego zadania wynikające m.in. z art. 76 rozporządzenia 2018/1240. Jest to niezbędne dla prawidłowej organizacji, zarządzania i utrzymania infrastruktury krajowej ETIAS, zapewnienia niezbędnych środków technicznych organom uprawnionym do przetwarzania danych ETIAS oraz zapewnienia bezpiecznych rozwiązań technicznych jako odpowiedzialnego od strony technicznej za właściwą eksploatację, rozwój i utrzymanie KSI ETIAS. Na COT KSI ETIAS zostały również nałożone obowiązki, w tym wynikające z art. 46 i art. 48 rozporządzenia 2018/1240 (odbieranie i przetwarzanie powiadomień), art. 60 ust. 3–5 rozporządzenia 2018/1240 (postępowanie w przypadku zaistnienia incydentów bezpieczeństwa) oraz w zakresie opracowywania krajowych planów bezpieczeństwa, planów ciągłości działania i przywrócenia gotowości. COT KSI ETIAS będzie przygotowywać również przekazywane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej sprawozdanie dotyczące oceny funkcjonowania KSI ETIAS w poprzednim roku kalendarzowym, które przedstawia się ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

W projektowanym art. 7 określono sposób realizacji zadań Komendanta Głównego Policji w celu właściwego funkcjonowania KSI ETIAS.

Komendant Główny Policji jest dysponentem jednolitego interfejsu krajowego (NUI) dostarczanego przez Agencję eu-LISA. Bez dostępności wskazanego interfejsu nie jest możliwe połączenie z systemem centralnym ETIAS. Z tego faktu wynika odpowiedzialność Komendanta Głównego Policji za całodobową dostępność obsługi technicznej, zasilanie oraz bezpieczeństwo fizyczne elementów jednolitego interfejsu krajowego, łączność z systemem centralnym ETIAS poprzez łącze telekomunikacyjne dostarczane przez Agencję eu-Lisa, a także zapewnienie podłączenia krajowej infrastruktury granicznej do jednolitego interfejsu krajowego, rozumiane jako zapewnienie połączenia pomiędzy jednolitym interfejsem krajowym a urządzeniami sieciowymi Straży Granicznej, umiejscowionymi w serwerowniach Policji w ramach ośrodka podstawowego i zapasowego oraz zapewnienie niezbędnej liczby kluczowych elementów systemu tak, aby w razie awarii jednego z elementów ośrodek zapasowy natychmiast przejął jego rolę bez wpływu na dostęp do środowiska produkcyjnego KSI ETIAS.

Zapewnienie wszystkich wymienionych wymaganych elementów oraz współpraca z COT KSI ETIAS jest zatem niezbędna w celu właściwej realizacji obowiązków wynikających z udziału w ETIAS.

5. Rozpatrywanie wniosków o wydanie zezwolenia na podróż

Kolejnym istotnym założeniem projektu jest stworzenie niezbędnych ram prawno-organizacyjnych dla „ręcznego rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż", zgodnie z art. 26 rozporządzenia 2018/1240. Należy wyjaśnić, że procedura rozpatrywania wniosków określona w rozporządzeniu 2018/1240 ma charakter zautomatyzowany, gdyż wszystkie czynności łącznie z weryfikacją oraz wydaniem zezwolenia na podróż następują w systemie. Jedynie w przypadku trafienia, tj. stwierdzenia istnienia informacji lub danych, jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego UE, które wprowadziło te dane, dokonuje dalszego bezpośredniego rozpatrzenia takiego wniosku. W projekcie określono, że Komendant Główny Straży Granicznej rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na podróż za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS lub może dodatkowo za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS. Czynności w ramach krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS będą obejmować m.in. dokonywanie sprawdzeń w systemach informacyjnych UE, krajowych systemach teleinformatycznych i bazach danych czy też prowadzenie konsultacji krajowych z innymi organami i służbami. Funkcja automatycznie udostępniająca dane z europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS do pobrania pliku zawierającego dane z pliku wniosku, umożliwiająca wyszukanie rekordu, pliku lub wpisu wywołującego trafienie w systemach informacyjnych UE, w których przeprowadzono kwerendę, a w przypadku gdy dodatkowe informacje związane z trafieniem w systemie informacyjnym UE, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 2018/1240, są przechowywane w krajowym systemie lub bazie danych, umożliwia przeszukanie systemu krajowego lub krajowej bazy danych w celu wsparcia oceny ryzyka względem cudzoziemca.

Zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240 wszelki kontakt z cudzoziemcem odbywać się będzie za pośrednictwem adresu poczty elektronicznej. Adres e-mail wskazany w formularzu wniosku o wydanie zezwolenia na podróż będzie wykorzystywany zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Tym samym adres poczty elektronicznej wykorzystuje się do doręczeń w sprawach dotyczących zezwolenia na podróż. W związku z tym odpowiedzialność za aktualność, prawidłowość oraz bieżący dostęp do adresu poczty elektronicznej spoczywa na cudzoziemcu. Ewentualna aktualizacja adresu poczty elektronicznej, a tym samym zmiana adresu właściwego do wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem będzie odbywała się z uwzględnieniem przepisów art. 64 rozporządzenia 2018/1240.

Językiem używanym podczas rozpatrywania wniosku o wydanie zezwolenia na podróż w zakresie wymiany informacji (m.in. wydanie wszelkich rozstrzygnięć w sprawach o zezwolenie na podróż, wezwanie o dodatkowe dokumenty/informacje, przeprowadzenie

rozmowy z cudzoziemcem) oraz kontaktu z cudzoziemcem, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż, będzie język polski lub język angielski. Wybór języka przez cudzoziemca będzie następował w momencie składania wniosku za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne. W wykazie języków w rozporządzeniu wymieniono m.in. język angielski jako co najmniej wymagany podczas rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż (w tym podczas cofnięcia i unieważnienia zezwolenia na podróż). Podany zakres wykorzystywanych języków będzie obligował cudzoziemca do odbycia rozmowy, przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów w języku polskim lub w języku angielskim. Wykorzystanie innych języków wymagać będzie wcześniejszego kontaktu cudzoziemca i uzgodnienia z Komendantem Głównym Straży Granicznej.

Zgodnie z projektem, w celu zgromadzenia całościowego materiału dowodowego w sprawie, zapis rozmowy z cudzoziemcem przeprowadzonej z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość będzie przechowywany w krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS. Powyższe ma również zastosowanie do zapisu rozmowy prowadzonej przez konsula. Zapis rozmowy będzie mógł zostać wykorzystany w toku ewentualnych postępowań o unieważnienie lub cofnięcie zezwolenia na podróż oraz w postępowaniach w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy czy też w ramach postępowania sądowo-administracyjnego. Rozmowa z cudzoziemcem za pośrednictwem konsula będzie odbywała się na zasadach określonych w art. 27 ust. 4 i 8 rozporządzenia 2018/1240 oraz dotychczasowych, obowiązujących już przepisach art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne, w zakresie pomocy prawnej dokonywanej przez konsulaty na rzecz innych organów administracji publicznej. W projekcie doprecyzowano sposób postępowania konsula w takich przypadkach, uwzględniając konieczność dokonania zapisu w pliku wniosku tego samego dnia, w którym odbyła się rozmowa, kwestii jej dotyczących (zapis rozmowy, opinia).

W toku rozpatrywania wniosku, w celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego, Komendant Główny Straży Granicznej będzie mógł dokonywać sprawdzeń w systemach informacyjnych Unii Europejskiej, krajowych systemach teleinformatycznych, do których posiada dostęp, a także przeprowadzić konsultacje krajowe.

Sprawdzenie w krajowych systemach teleinformatycznych dotyczyć będzie systemów i baz danych Straży Granicznej, w szczególności dostępnych modułów Centralnego Systemu Informatycznego Straży Granicznej (CSI SG), o którym mowa w art. 2b ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej oraz Krajowego Rejestru Cudzoziemców, o którym mowa w projektowanym art. 2c tej ustawy (art. 39 projektu). Sprawdzenie to dotyczyć będzie

także innych krajowych systemów teleinformatycznych i baz danych, np. Krajowego Rejestru Karnego określonego w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, w przypadkach trafień, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. n w związku z art. 25a ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, tj. czy wnioskodawca odpowiada osobie, której dane są zapisane w ECRIS-TCN i do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia (UE) 2019/816. Takie sprawdzenie – na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 7 ww. ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym – wykaże cudzoziemców, którzy zostali skazani za przestępstwo terrorystyczne, inne poważne przestępstwo lub jakiekolwiek inne przestępstwo, które mogą mieć wpływ na ostateczną ocenę ryzyka w zakresie wystąpienia zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich UE. Dostęp Komendanta Głównego Straży Granicznej do innych krajowych systemów teleinformatycznych i baz danych oraz przetwarzanych w nich informacji w zakresie mogącym mieć wpływ na indywidualną ocenę ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego jest niezbędny do prawidłowego wykonywania zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż ETIAS. Brak pełnych informacji o cudzoziemcu może negatywnie wpłynąć na końcową ocenę ryzyka, a tym samym na prawidłowość rozstrzygnięcia w zakresie wydanej decyzji odnośnie do zezwolenia na podróż.

Ponadto dokonywanie dodatkowych ustaleń ma na celu wyjaśnienie wątpliwości co do przekazanych przez cudzoziemca informacji i złożonych dokumentów, tj. weryfikacji wiarygodności i autentyczności przedstawionych dokumentów poprzez konsultacje z podmiotem, który je wydał lub wystawił, np. potwierdzenia, zaproszenia, wezwania, zaświadczenia, wyroki, decyzje, jak również wskazywanych okoliczności planowanego wjazdu i pobytu w ramach ruchu bezwizowego.

Ocena ryzyka dla bezpieczeństwa powinna być oparta na wszechstronnej analizie całokształtu materiału dowodowego w toku postępowania o wydanie zezwolenia na podróż. Dotychczasowe doświadczenia w tym obszarze, dotyczące stosowania krajowych przepisów w zakresie przesłanek związanych z ochroną bezpieczeństwa czy porządku publicznego, potwierdzają konieczność prowadzenia szerokiej weryfikacji informacji i dokumentów celem prawidłowej oceny cudzoziemca, także z uwzględnieniem wcześniejszych pobytów, składanych wniosków, naruszeń porządku prawnego itp.

Jednocześnie ryzyko nielegalnej imigracji, zgodnie ze wskazaną w rozporządzeniu 2018/1240 definicją, oznacza ryzyko, że obywatel państwa trzeciego nie spełnia warunków wjazdu i pobytu, określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399. Ocena wskazanego ryzyka odnosić się będzie do możliwych przyszłych działań cudzoziemca, z uwzględnieniem

informacji na temat przekraczania przez cudzoziemca dozwolonego okresu pobytu, decyzji negatywnych związanych z pobytem na terytorium państw członkowskich, w tym decyzji o zobowiązaniu do powrotu lub dotyczących odmowy wjazdu.

Wysokie ryzyko epidemiczne oznacza natomiast każdą chorobę mogącą przerodzić się w epidemię według definicji Międzynarodowych Przepisów Zdrowia (2005) lub Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) czy inną chorobę zakaźną lub zaraźliwą chorobę pasożytniczą, jeżeli są one objęte przepisami dotyczącymi ochrony, mającymi zastosowanie do obywateli państw członkowskich. Ryzyko to będzie oceniane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej przy współpracy z Państwową Inspekcją Sanitarną (organem centralnym wykonującym te zadania jest Główny Inspektor Sanitarny), która jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego, w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych, zapobiegania powstawaniu chorób, w tym chorób zakaźnych i zawodowych, zgodnie z ustawą z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Wykonywanie wskazanych zadań polega na sprawowaniu zapobiegawczego i bieżącego nadzoru sanitarnego oraz prowadzeniu działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej w zakresie chorób zakaźnych i innych chorób powodowanych warunkami środowiska. Wobec powyższego Komendant Główny Straży Granicznej podczas rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, dokonując indywidualnej oceny przesłanek stwarzających wysokie ryzyko epidemiczne, może dokonywać sprawdzeń za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Straży Granicznej przez interfejs programowania aplikacji (API) do systemu teleinformatycznego lub systemów teleinformatycznych, w którym organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej prowadzą Rejestr chorób zakaźnych, o którym mowa w art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. W przypadku stwierdzenia – w drodze sprawdzenia – istnienia w rejestrze przesłanek faktycznych mogących potencjalnie stanowić odmowę wydania zezwolenia na podróż Komendant Główny Straży Granicznej, w razie konieczności, może zwrócić się dodatkowo o opinię do Głównego Inspektora Sanitarnego. Tym samym opinia ta zostanie uwzględniona w całościowej ocenie cudzoziemca w zakresie możliwości wydania bądź odmowy wydania zezwolenia na podróż.

Wskazane czynności kompleksowej weryfikacji będą dotyczyły cudzoziemca, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż. Powyższe będzie miało również zastosowanie do osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego albo firmy lub organizacji w przypadku trafień w wyniku weryfikacji albo porównania, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. m i ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 10 konsultacje krajowe będą prowadzone przez pojedyncze wyznaczone centralne punkty kontaktowe dla sądów, prokuratorów,

Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Komendanta Służby Ochrony Państwa, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ministra właściwego do spraw zagranicznych, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Głównego Inspektora Sanitarnego, przy czym dla sądów i prokuratorów będzie mógł być prowadzony jeden wspólny punkt kontaktowy. Właściwość merytoryczna wymienionych organów, w tym ich specjalistyczne kompetencje, zagwarantują dokonanie szczegółowej i wnikliwej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego.

W odniesieniu do skali konsultacji krajowych, o których mowa w projektowanym art. 10, należy przyjąć szacowaną liczbę konsultacji krajowych w uśrednionej liczbie 1825 na rok.

Wskazać należy, że konsultacje krajowe zostaną przeprowadzone tylko w przypadku zaistnienia potrzeby uzyskania opinii o cudzoziemcu od innych organów przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Organy będą mogły wyrazić opinię o cudzoziemcu, która zostanie uwzględniona w końcowej ocenie cudzoziemca, w zakresie możliwości wydania bądź odmowy wydania zezwolenia na podróż, jego cofnięcia albo unieważnienia czy też wydania opinii w trakcie konsultacji z jednostką krajową ETIAS innego państwa członkowskiego UE. Uzyskanie opinii o cudzoziemcu przez Komendanta Głównego Straży Granicznej może być zatem niezbędne do właściwej interpretacji sytuacji faktycznej oraz prawnej cudzoziemca. Jednocześnie wydanie pozytywnej (w tym w wyniku tzw. „cichej zgody") albo negatywnej opinii o cudzoziemcu nie będzie przesądzać o końcowym rozstrzygnięciu, które będzie podejmował Komendant Główny Straży Granicznej.

Ze względu na czas na rozpatrzenie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż (96 godzin na przeprowadzenie czynności przez Jednostkę Centralną ETIAS oraz jednostkę krajową ETIAS (KGSG)) istnieje konieczność wprowadzenia punktów kontaktowych dla wyżej wymienionych organów w celu właściwej realizacji zadań przez Komendanta Głównego Straży Granicznej na gruncie stosowania ETIAS.

W razie potrzeby konsultacje krajowe będą mogły być przeprowadzone również z innymi organami (art. 10 ust. 1 pkt 16). Organy przekazują opinię (pozytywną albo negatywną) oraz informacje lub dokumenty w terminie niedłuższym niż 48 godzin, a brak udzielenia odpowiedzi w wyznaczonym terminie uznawany będzie za pozytywną opinię w sprawie wnioskodawcy (cudzoziemca).

Ze względu na czas trwania poszczególnych czynności wynikający z rozporządzenia 2018/1240 konsultacje krajowe będą prowadzone w formie elektronicznej, tj. za pośrednictwem

aplikacji WWW ETIAS (użytkownik indywidualny) lub własnego systemu teleinformatycznego wnioskującego organu (użytkownik końcowy). W wyjątkowych i szczególnych przypadkach, po wcześniejszym uzgodnieniu organu administracji publicznej z jednostką krajową ETIAS, wskazane konsultacje mogą być prowadzone za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, np. poczty e-mail. Jednocześnie, ze względu na charakter czynności (m.in. elektroniczne prowadzenie spraw o wydanie zezwolenia na podróż) oraz konieczność zapisywania informacji i dowodów w pliku wniosku w ramach europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS (opracowane narzędzie przez Agencję eu-Lisa) oraz krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS, należy przyjąć, że czynności konsultacji krajowych powinny zostać w pełni zdigitalizowane i prowadzone wyłącznie w sposób elektroniczny. Z chwilą wejścia przepisów w życie w zakresie konsultacji krajowych organy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–15 projektu, wyznaczą punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych oraz zawiadomią pisemnie, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonym punkcie kontaktowym oraz o jego danych teleadresowych. Analogiczne zawiadomienie będzie dotyczyć punktu kontaktowego do spraw listy ostrzegawczej ETIAS (istnieje możliwość prowadzenia przez organy i służby jednego wspólnego punktu kontaktowego w tych celach).

W przypadku wystąpienia nowych okoliczności w sprawie lub pojawienia się dalszych wątpliwości dotyczących sytuacji cudzoziemca Komendant Główny Straży Granicznej będzie uprawniony do ponownego zwrócenia się o wydanie opinii o cudzoziemcu.

Zgodnie z art. 11 projektu ustawy, w przypadku gdy jednostka krajowa ETIAS innego państwa członkowskiego zwróci się, zgodnie z art. 28 lub art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o opinię w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej przed przedstawieniem opinii może dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów. Na negatywną opinię Komendanta Głównego Straży Granicznej w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż (w tym wniosku o wydanie zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej), o której mowa w art. 28 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/1240, cudzoziemcowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia wysłania na adres poczty elektronicznej przez jednostkę krajową ETIAS innego państwa członkowskiego decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 28 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. Możliwość zaskarżenia negatywnej opinii wynika ze wzorów decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż, w tym zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, zgodnie z art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Analogiczne czynności Komendant Główny Straży Granicznej będzie mógł również przeprowadzić przed unieważnieniem albo cofnięciem zezwolenia na podróż (sprawdzenia

w systemach teleinformatycznych i bazach danych oraz konsultacje krajowe z innymi organami).

Konieczność unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż będzie analizowana przez Komendanta Głównego Straży Granicznej także w przypadku uzyskania informacji od innych organów administracji publicznej, które w wyniku własnej działalności będą posiadały dowody świadczące o tym, że warunki wydania zezwolenia na podróż nie były spełnione w momencie jego wydania lub że cudzoziemiec przestał spełniać te warunki. Wskazać należy, że katalog organów administracji publicznej jest katalogiem otwartym. Takie rozwiązanie służy umożliwieniu pełnej realizacji obowiązków wynikających z udziału RP w ETIAS, w tym ma na celu podejmowanie wszelkich niezbędnych kroków w zakresie przyczyniania się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa przez umożliwienie dokładnej oceny prawnej i faktycznej cudzoziemców pod kątem ryzyka dla bezpieczeństwa, zapobiegania nielegalnej imigracji oraz ochrony zdrowia publicznego. Każdy z organów w zakresie swojej właściwości rzeczowej przekazywał będzie informacje dotyczące cofnięcia albo unieważnienia zezwolenia na podróż. Informacje od organów przekazywane będą w formie elektronicznej za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS (użytkownik indywidualny) lub własnego systemu teleinformatycznego wnioskującego organu (użytkownik końcowy).

6. Ponowne rozpatrzenie sprawy

Ważny cel, realizowany poprzez opracowanie projektu przedmiotowej ustawy, stanowi konieczność określenia sposobu i trybu prowadzenia postępowania odwoławczego. W myśl art. 37 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240 postępowanie takie prowadzi się zgodnie z prawem krajowym.

W projektowanej ustawie określono, że przysługującym cudzoziemcowi środkiem odwoławczym będzie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w przypadku decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż, unieważnieniu oraz cofnięciu zezwolenia na podróż, w tym zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej (z wyjątkiem cofnięcia zezwolenia na podróż na wniosek cudzoziemca posiadającego ważne zezwolenie na podróż), który rozpatruje Komendant Główny Straży Granicznej (art. 15). W celu zagwarantowania szybkiej oraz przejrzystej i zrozumiałej procedury dla wnioskodawcy (cudzoziemca) przewidziano możliwość złożenia elektronicznego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia wysłania powiadomienia o wydanej decyzji na adres poczty elektronicznej cudzoziemca.

Ze względu na rozpatrywanie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż w sposób elektroniczny, również wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy będzie składany za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej (planowana jest dedykowana

strona internetowa/narzędzie teleinformatyczne SG wskazane w powiadomieniu o decyzji, zgodnie z art. 38 ust. 2 i art. 42 rozporządzenia 2018/1240). Narzędzie teleinformatyczne Straży Granicznej jako narzędzie w ramach krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS będzie ułatwieniem dla cudzoziemców w zakresie możliwości dochodzenia swoich praw związanych ze sprawami o wydanie zezwolenia na podróż oraz kontynuacją czynności odwoławczych rozpoczętych w oparciu o tożsame rozwiązania techniczne.

Komendant Główny Straży Granicznej będzie prowadził postępowanie w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy tylko i wyłącznie w sposób elektroniczny za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS.

Z uwagi na charakter prowadzonych czynności i narzędzia do tego wykorzystywane do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy nie będą miały zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem rozstrzygnięć w zakresie składania podpisów (art. 14 § 1a zdanie drugie Kpa), pełnomocnika (art. 32, art. 33 § 1–3 Kpa) oraz udziału prokuratora w postępowaniu (dział IV). Wnioskodawca będzie miał możliwość (w tym z dowolnego miejsca na świecie – wykluczenie barier formalnych) złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy za pomocą swojego uwierzytelnionego adresu poczty elektronicznej, a sama procedura będzie dla niego jasna i klarowna, nie powodując przy tym wątpliwości związanych ze stosowaniem procedur administracyjnych (różnorodność procedur odwoławczych stosowanych w państwach członkowskich zgodnie z ich prawem krajowym).

Zakres informacji niezbędnych do zainicjowania postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy nie będzie wpływał negatywnie na prawa cudzoziemców odnośnie do możliwości skorzystania ze skutecznego prawa do środka odwoławczego. Możliwość złożenia wniosku (jednokrotnego) wygaśnie automatycznie z chwilą upływu terminu na jego złożenie, tj. po 7 dniach od dnia wysłania powiadomienia o wydaniu decyzji na adres poczty elektronicznej cudzoziemca lub z chwilą, gdy wniosek taki zostanie już (we wskazanym terminie) prawidłowo złożony. Termin ten będzie liczony na zasadach ogólnych, zgodnie z którymi, jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło (dzień wysłania powiadomienia o decyzji). Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jednakże, ze względu na całodobową dostępność narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, nie będzie miał znaczenia fakt upływu terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli przypadnie on w dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub w sobotę.

Ponadto w przypadku niedostępności narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej informacja o tym lub o usunięciu tej niedostępności będzie publikowana na stronie internetowej

Komendy Głównej Straży Granicznej, a termin złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ulegnie zawieszeniu do czasu przywrócenia dostępności narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, tj. termin ten zacznie biec ponownie z chwilą usunięcia wskazanej niedostępności i ulegnie wydłużeniu o okres niedostępności tego narzędzia.

Celem właściwej identyfikacji wnioskodawcy (cudzoziemca) formularz wniosku będzie wskazywał konieczność podania m.in. numeru wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, numeru dokumentu podróży, daty urodzenia i adresu poczty elektronicznej, a także innych danych cudzoziemca. Wstępny etap złożenia wniosku będzie obejmował uwierzytelnienie za pomocą narzędzia uwierzytelniającego, przesłanego na adres poczty elektronicznej – analogicznie do procesów przetwarzania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż lub samodzielnego cofnięcia zezwolenia na podróż. Pozytywne uwierzytelnienie, a następnie zawarcie uzasadnienia oraz załączenie dodatkowych dokumentów i informacji, niezbędnych do ponownej weryfikacji sprawy (sytuacji prawnej i faktycznej cudzoziemca), doprowadzi do poprawnego złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy będzie zawierał dane i informacje, wypełnione w języku polskim, a także dokumenty wraz z ich tłumaczeniem na język polski oraz dołączone obligatoryjnie odwzorowanie cyfrowe (postać elektroniczna) dokumentu podróży, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2018/1240 (dokument podróży wykorzystany przez cudzoziemca w ramach wniosku o wydanie zezwolenia na podróż), i podpisane oświadczenie osoby składającej wniosek, że podane informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny. Klauzula złożona przez cudzoziemca zastąpi pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy będzie pobierana opłata, mająca stanowić dochód budżetu państwa, z wyłączeniem cudzoziemców, którzy w dniu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ukończyli osiemnastu lub ukończyli siedemdziesiąt lat, a także cudzoziemców zwolnionych z obowiązku wizowego, którzy spełniają określone warunki (są członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwem trzecim z drugiej strony oraz nie posiadają karty pobytowej przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE ani dokumentu pobytowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002) – analogicznie do rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu 2018/1240.

Opłata ta będzie pobierana podczas składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, wyłącznie za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, stanowiąc jeden z obligatoryjnych elementów procesu prawidłowego złożenia wniosku. Ponieważ wnioski wraz z opłatami będą wnoszone za pomocą narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, wyeliminowane zostaną problemy i wątpliwości związane z mogącymi wystąpić przypadkami omyłkowego wniesienia opłaty. Jednocześnie brak uiszczenia opłaty nie będzie traktowany jako brak formalny, który może być uzupełniony, ze względu na obligatoryjność jej uiszczenia w toku procesu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Brak uiszczenia takiej opłaty skutkować będzie niezłożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W projekcie ustawy przewidziano jednoznacznie, że opłata jest związana z czynnością przyjęcia i rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Opłata ta jest wnoszona za przyjęcie wniosku (za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej) i jego rozpatrzenie (rozpoznanie wniosku niezależnie od sposobu jego załatwienia, tj. decyzją kończącą postępowanie w zakresie zezwolenia na podróż albo powiadomieniem o pozostawieniu bez rozpoznania takiego wniosku). Wymagalność opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest zatem analogiczna do opłaty wnoszonej od każdego wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, o której mowa w art. 18 rozporządzenia 2018/1240, bez względu na sposób jego rozstrzygnięcia. W związku z tym brak uiszczenia opłaty w chwili składania wniosku za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej uniemożliwi jego skuteczne złożenie. Proces złożenia wniosku będzie mógł być ponawiany do momentu skutecznego uiszczenia opłaty przez cudzoziemca, analogicznie do rozwiązań przyjętych w ramach procedury ubiegania się o wydanie zezwolenia na podróż.

W zakresie wysokości przedmiotowej opłaty została przewidziana delegacja ustawowa dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do jej określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, a także ustawowo został określony zakres jej wysokości minimalnej oraz maksymalnej (nieniższa niż 100 złotych i niewyższa niż 6,01% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych).

Wprowadzenie opłaty od wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowania administracyjnego (wpływ na dostęp innych cudzoziemców do procedur administracyjnych), ograniczenia nadużyć polegających na instrumentalnym składaniu wniosków (ograniczenie nadmiernej liczby wniosków, poprawa

jakości składanych środków zaskarżenia) oraz racjonalizacji kosztów ponoszonych przez administrację publiczną. System opłat przewidziany w projektowanej ustawie jednakowo obowiązywać będzie wszystkich cudzoziemców, ze wskazanymi wyjątkami, zbieżnymi do przyjętych w rozporządzeniu 2018/1240. Zapewni to przejrzystość i równość stron w dostępie do środków zaskarżenia.

Opłata ta jest formą ekwiwalentu za czynności podejmowane w sprawie indywidulanej cudzoziemca i ma na celu pokrycie kosztów administracyjnych za czynności urzędowe (opłata realizuje zasadę, że osoba, która korzysta z określonych czynności administracyjnych, powinna również partycypować w ich kosztach). Do tych kosztów zalicza się m.in.: konieczność zapewnienia tłumacza w przypadku, gdy postępowanie nie będzie prowadzone w języku polskim, tj. może być wykorzystywany język angielski, a wykorzystanie innych języków jest możliwe po wcześniejszym uzgodnieniu (w celu możliwości zapewnienia udziału tłumacza w tych czynnościach – tłumaczenie ustne oraz pisemne), pracę urzędników obsługujących organ, zabezpieczenie techniczne, w tym sprzęt teleinformatyczny oraz narzędzia teleinformatyczne uprawniające do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy, np. inne czynności podejmowane wobec przedstawionych dokumentów i informacji przez cudzoziemca.

Jednocześnie opłata ta ma na celu znalezienie równowagi między powszechnym dostępem do środków zaskarżenia a potrzebą efektywnego zarządzania zasobami publicznymi i unikania nadmiernego obciążania systemu administracyjnego, przez co skraca się czas oczekiwania na wydanie rozstrzygnięcia. W założeniu projektodawcy wprowadzenie opłaty zachęci wnioskodawców (cudzoziemców) do staranniejszego zapoznania się z uzasadnieniem decyzji i podjęcia czynności w postaci np. złożenia nowego wniosku o wydanie zezwolenia na podróż wraz z nowym dokumentem podróży, który nie został zgłoszony jako zagubiony.

Opłata za przeprowadzone czynności związane z przyjęciem i rozpatrzeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ma charakter fiskalny i regulacyjny (zapewnienie dochodów dla budżetu państwa oraz uporządkowanie działań administracyjnych). Jednocześnie wnoszenie opłat od czynności jest powszechną praktyką mającą źródło w polskim systemie prawnym, np. złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pracę, wydanie dokumentów pobytowych, wniesienie skargi do WSA/NSA lub zażaleń w sprawach sądowo-administracyjnych oraz w sprawach cywilnych w zakresie apelacji, zażaleń, skarg. Państwa członkowskie UE oraz państwa stosujące dorobek Schengen stosują zróżnicowane procedury odwoławcze względem decyzji administracyjnych. W niektórych państwach obowiązuje model dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, gdzie decyzje administracyjne mogą być zaskarżone do organu odwoławczego, a następnie do sądu administracyjnego. W innych krajach skarga do sądu

administracyjnego może być składana bezpośrednio, bez konieczności wcześniejszego odwołania się do organu odwoławczego. Krajowe procedury przewidują również obowiązek wniesienia opłat od składanych środków zaskarżenia (np. Dania, Portugalia, Austria).

W kolejnych przepisach określono kwestie poświadczania zgodności z oryginałem dokumentów dołączanych do wniosku, a w celu usprawnienia procedury przewidziano, że te czynności, wzorem innych ustaw, będzie mógł dokonać również adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także doradca podatkowy.

Podkreślić należy, że w celu dostępu do weryfikacji poprawności wymaganych danych składanych w ramach wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec będzie miał zapewniony dostęp za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne. Udostępnienie informacji w trakcie postępowania odwoławczego, zawartych w pliku wniosku będzie odbywało się zgodnie z art. 37 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Wskazać należy, że złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest niezależną czynnością i w trakcie jego prowadzenia cudzoziemiec jest uprawniony do złożenia nowego odrębnego wniosku o wydanie zezwolenia na podróż oraz uzyskania pozytywnego rozstrzygnięcia, w tym uzyskania zezwolenia na podróż lub zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej (LTV). Jednakże uzyskanie zezwolenia na podróż, na skutek ponownego wniosku, będzie wpływać na dalszą możliwość prowadzenia postępowania w zakresie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – pozostawienie wniosku bez rozpoznania. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy będą mogli składać cudzoziemcy (wnioskodawca) lub osoby upoważnione przez nich do złożenia wniosku w ich imieniu (pełnomocnicy posiadający stosowne pełnomocnictwo, którzy uiścili opłatę skarbową za złożenie pełnomocnictwa). Złożenie wniosku przez osobę upoważnioną przez wnioskodawcę podlega opłacie skarbowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej. W przypadku małoletnich wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny.

Cudzoziemiec (w tym jego przedstawiciele lub pełnomocnicy) będzie uprawniony do cofnięcia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przed wydaniem decyzji w tej sprawie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. W takim przypadku będą miały zastosowanie przepisy dotyczące pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

W projekcie przewidziano możliwość uzupełnienia wniosku, który nie spełnia wymogów formalnych (np. złożenie wniosku bez wymaganego pełnomocnictwa lub przedstawienie informacji lub dokumentów w innym języku niż język polski), co będzie realizowane na wezwanie Komendanta Głównego Straży Granicznej, w terminie 7 dni od dnia wysłania wezwania na adres poczty elektronicznej, pod rygorem pozostawienia wniosku bez

rozpoznania.

Kompletny wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozpatruje się w terminie niedłuższym niż 90 dni od dnia jego złożenia (w przypadku, gdy cudzoziemiec uzupełni braki formalne wniosku lub informacje i dokumenty – termin ten liczony będzie od dnia ich uzupełnienia). Zważywszy na stopień złożoności ponownego rozpatrzenia sprawy oraz przewidzianą w projekcie konstrukcję tego procesu, obejmującego konieczność przeprowadzenia postępowania na nowo, z możliwością wezwania do dostarczenia dodatkowych dokumentów lub informacji, a także przeprowadzenia rozmowy z cudzoziemcem, dla wskazanego postępowania należy określić inny niż przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego termin załatwienia sprawy. Z uwagi na złożoność tego postępowania podyktowaną rozmaitymi, nieraz niejednoznacznymi stanami faktycznymi oraz wysokim stopniem skomplikowania tych postępowań, zasadne jest ustanowienie przepisów dotyczących terminu załatwienia sprawy w tym przedmiocie, tj. w terminie niedłuższym niż 90 dni.

W uzasadnionych przypadkach termin ten będzie mógł zostać wydłużony – wskazanie nowego terminu załatwienia sprawy. Komendant Główny Straży Granicznej wskaże w takich okolicznościach powody niezałatwienia sprawy w terminie oraz doręczy takie powiadomienie na adres poczty elektronicznej. Do czynności podejmowanych w toku prowadzonego postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także terminów ich realizacji, będą miały zastosowanie odpowiednio przepisy rozporządzenia 2018/1240.

Wskazać należy, że złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie będzie skutkować wstrzymaniem lub zawieszeniem wykonania zaskarżonych decyzji w związku z tym, że proces doręczenia powiadomień o wydanych decyzjach, zgodnie z art. 38 ust. 2 i art. 42 rozporządzenia 2018/1240, a następnie ich skutek (usunięcie zezwolenia na podróż z systemu centralnego ETIAS w związku z decyzją o unieważnieniu lub cofnięciu) wpływa automatycznie na brak uprawnień (odebranie tych uprawnień) związanych z posiadaniem ważnego zezwolenia na podróż. Powyższe wynika bezpośrednio z konstrukcji systemu informacyjnego ETIAS, jak i rozporządzenia 2018/1240, które obowiązuje jednakowo we wszystkich państwach członkowskich UE. W tym też względzie informacje dotyczące ponownego rozpatrzenia sprawy będą zapisywane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w pliku wniosku (wywoływanie skutków prawnych, które wynikają z rozstrzygnięcia organu z chwilą jego wydania).

Odmowa wydania, unieważnienie albo cofnięcie zezwolenia na podróż ETIAS nie skutkują bezpośrednio wydaleniem cudzoziemca znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego. Skutkiem takiej decyzji jest odpowiednio brak uzyskania albo utrata ważnego zezwolenia na podróż ETIAS. Decyzja ta znajduje bezpośrednie odzwierciedlenie w statusie

zezwolenia na podróż w systemie centralnym ETIAS. Posiadanie zezwolenia na podróż ETIAS stanowi bowiem jeden z warunków wjazdu i pobytu krótkoterminowego, natomiast sam brak ważnego zezwolenia nie wpływa na wszczęcie i prowadzenie odrębnego postępowania dotyczącego dalszego pobytu cudzoziemca ani jego ewentualnego zobowiązania do powrotu lub wydalenia.

Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do członków rodzin obywateli UE korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się. Odesłanie zawarte w art. 24 ust. 6 lit. b rozporządzenia 2018/1240 do dyrektywy 2004/38/WE, w tym do gwarancji proceduralnych wynikających z jej art. 31, nie powinno być interpretowane jako ustanawiające mechanizm czasowego utrzymania albo przywrócenia ważności zezwolenia na podróż ETIAS w toku krajowej procedury odwoławczej.

Ze względu na możliwość zmiany w dowolnym czasie przez cudzoziemca danych zawartych w pliku wniosku, zgodnie z art. 64 rozporządzenia 2018/1240 (np. przez stronę internetową lub aplikację na urządzenia mobilne), cudzoziemcy i ich przedstawiciele będą zobowiązani zawiadomić Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zawartych w pliku wniosku, w tym o adresie poczty elektronicznej. Ma to na celu właściwą realizację czynności dotyczących ponownego rozpatrzenia sprawy oraz orzekanie w tych sprawach w oparciu o aktualne dane i okoliczności. W razie niedopełnienia tego obowiązku, związanego w szczególności ze wskazaniem aktualnego adresu poczty elektronicznej, doręczenie na dotychczasowy adres poczty elektronicznej będzie miało skutek prawny.

W projekcie ustawy określono przypadki, kiedy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zostanie pozostawiony bez rozpoznania. Przede wszystkim dotyczy to sytuacji, gdy w terminie na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub w terminie załatwienia tej sprawy, w wyniku odrębnego wniosku, zostanie wydane zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. Wskazać należy, że wydanie nowego zezwolenia na podróż prowadzi do bezprzedmiotowości prowadzonego postępowania w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jednocześnie cudzoziemiec nie jest uprawniony do posiadania wielu ważnych zezwoleń na podróż (bez uszczerbku dla zezwoleń na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej) – posiadacz zezwolenia na podróż (cudzoziemiec) może złożyć wniosek o nowe zezwolenie na podróż najwcześniej 120 dni przed utratą ważności posiadanego zezwolenia na podróż. System centralny ETIAS uniemożliwia dublowanie wniosków o wydanie zezwolenia na podróż czy też uzyskiwanie wielu takich zezwoleń.

Ponadto dotyczyć to będzie przypadków, gdy usunięto plik wniosku, w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/1240 (po okresie 5 lat lub usunięciu danych wywołujących trafienie), albo zgodnie z procedurą określoną

w art. 55 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2018/1240, m.in. uzyskanie obywatelstwa państwa członkowskiego, statusu uchodźcy, bezpaństwowca albo jeżeli cudzoziemiec nie uzupełni w terminie wymogów formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także gdy postępowanie stanie się bezprzedmiotowe z powodu innych okoliczności faktycznych lub prawnych (np. upływ ważności dokumentu podróży związanego z zezwoleniem na podróż, śmierć strony, upływ ważności zezwolenia na podróż w przypadku postępowań dotyczących cofnięcia lub unieważnienia tego zezwolenia albo cofnięcia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy). Powiadomienie w takim przypadku będzie również doręczane na adres poczty elektronicznej.

Celem zagwarantowania jasności postępowania prowadzonego z wykorzystaniem narzędzia teleinformatycznego, po upływie terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, cudzoziemiec otrzyma automatyczną informację o braku możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Tym samym ewentualna próba złożenia takiego wniosku po upływie terminu nie będzie możliwa. Jednocześnie prawidłowość złożenia takiego wniosku skutkować będzie przesłaniem powiadomienia na adres poczty elektronicznej o złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej zezwolenia na podróż.

Celem zabezpieczenia właściwego interesu strony w toku prowadzonego postępowania odwoławczego (ponowne rozpatrzenie sprawy) w kolejnym przepisie wskazano, że cudzoziemiec wraz ze składanym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy może jednocześnie zawnioskować o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku (art. 19). Jednakże nie będzie to dotyczyć sytuacji, gdy wskazane informacje cudzoziemiec będzie mógł uzyskać samodzielnie za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240, zgodnie z prawami dostępu do danych, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2018/1240. Spowoduje to nieuwzględnienie wniosku w związku z możliwością bezpośredniego uzyskania tych informacji przez cudzoziemca.

Informacje z pliku wniosku doręcza się w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, zgodnie z przepisami art. 56 rozporządzenia 2018/1240. Termin ten będzie liczony od dnia złożenia kompletnego wniosku (w przypadku, gdy cudzoziemiec uzupełnił wymogi formalne wniosku – termin ten liczony będzie od dnia ich uzupełnienia). Jednocześnie w uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej będzie miał możliwość nieuwzględnienia wniosku, np. w związku z okolicznościami wynikającymi z ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości lub ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych. Komendant Główny Straży Granicznej będzie przekazywał powiadomienie o przyczynach nieuwzględnienia wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku na adres

poczty elektronicznej. Odstąpienie od wskazania powodów nieuwzględnienia wniosku będzie możliwe z uwagi na względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich.

Celem zapewnienia pełnej regulacji w zakresie krajowego postępowania odwoławczego w projektowanych przepisach określono rodzaje rozstrzygnięć (decyzji) wydawanych przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy (utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji lub jej uchylenie, a odnośnie do decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż – w przypadku jej uchylenia – także wydanie zezwolenia na podróż lub zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej), a ponadto sposób doręczenia wskazanych decyzji (na adres poczty elektronicznej). Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji oznaczać będzie zatem, że w ocenie organu nadal istnieją przesłanki negatywne do wydania cudzoziemcowi zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1240 oraz przesłanki do cofnięcia albo unieważnienia zezwolenia na podróż zgodnie z art. 40 i art. 41 rozporządzenia 2018/1240.

W przepisach projektowanej ustawy wskazano decyzje wydawane w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy (o utrzymaniu w mocy decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż, odmowie wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż, w tym zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej), od których cudzoziemcowi będzie przysługiwało uprawnienie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji na adres poczty elektronicznej. Jednocześnie nie będzie miał zastosowania art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Brak przeprowadzenia całej procedury odwoławczej (ponownego rozpatrzenia sprawy) stanowić będzie zatem niespełnienie wymogu koniecznego do rozpoczęcia procedury sądowo-administracyjnej. Wobec powyższego decyzja wydana w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy umożliwi cudzoziemcowi dalsze dochodzenie swoich praw przed sądem administracyjnym. Decyzje będą zawierać pouczenie o dopuszczalności i trybie wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz wysokości opłaty od wpisu od skargi, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty od wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

W kolejnych przepisach określono elementy decyzji wydawanej po przeprowadzeniu ponownego rozpatrzenia sprawy i formę ich wydania (art. 22 ust. 2 i 3), a także kwestie podstaw odstąpienia od ich uzasadnienia (można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia faktycznego, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub

ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich), a ponadto terminy doręczeń decyzji, wezwań oraz powiadomień (za dzień doręczenia uznaje się dzień wysłania korespondencji na adres poczty elektronicznej wnioskodawcy za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS lub za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS).

Przyjęty tryb oraz wskazanie dnia doręczenia odnosi się do rozporządzenia 2018/1240 w zakresie rozpoczęcia terminów na wykonanie określonych czynności, m.in. zgodnie z art. 27 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240 przeprowadzenie rozmowy z wnioskodawcą odbywa się w ciągu 10 dni od dnia wysłania zaproszenia. Wykorzystanie przez cudzoziemców komercyjnych skrzynek pocztowych (adresów poczty elektronicznej) nie potwierdza czasu doręczenia oraz doręczonej treści, co w sposób zasadniczy wpływa na pewność doręczeń elektronicznych (nie daje rzeczywistej daty odbioru korespondencji). Wysłanie korespondencji na komercyjny adres poczty elektronicznej nie spełnia wymogów związanych z zasadą komunikacji elektronicznej z organami administracji publicznej z wykorzystaniem spełniającej standard usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej, o których mowa w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (brak możliwości zastosowania wskazanej ustawy w związku z rozwiązaniami systemowymi przyjętymi w rozporządzeniu 2018/1240). Tym samym to wnioskodawca (cudzoziemiec) będzie odpowiedzialny za aktualność, prawidłowość oraz bieżący dostęp do adresu poczty elektronicznej celem odbioru wszelkiej korespondencji w jego sprawie.

7. Lista ostrzegawcza ETIAS

Projektowany rozdział 6 dotyczy listy ostrzegawczej ETIAS, która będzie zawierała dane dotyczące osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa lub o udział w nich, lub osób, względem których istnieją przesłanki faktyczne lub uzasadnione podstawy – oparte na ogólnej ocenie danej osoby – aby sądzić, że osoby te popełnią przestępstwo terrorystyczne lub inne poważne przestępstwo. Wskazać należy, że dane zawarte na liście ostrzegawczej ETIAS będą nie tylko wykorzystane do celów rozporządzenia 2018/1240, tj. spraw związanych z zezwoleniami na podróż, lecz także w ramach narzędzi interoperacyjności systemów wielkoskalowych Unii Europejskiej w zakresie automatycznej wymiany informacji między nimi o obywatelach państw trzecich, tj. System Wjazdu/Wyjazdu („EES”), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226, Wizowy System Informacyjny („VIS”), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 767/2008, System Informacyjny Schengen („SIS”), ustanowiony rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

2018/1860, 2018/1861 i 2018/1862, system Eurodac, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013, oraz europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych – obywatele państw trzecich („ECRIS-TCN"), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816.

Lista ostrzegawcza ETIAS będzie składać się z danych zawierających co najmniej jeden z następujących elementów: nazwisko, nazwisko przy urodzeniu, data urodzenia, inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe), dokument lub dokumenty podróży (rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu lub dokumentów podróży), adres domowy, adres e-mail, numer telefonu, nazwa, adres e-mail, adres pocztowy, numer telefonu firmy lub organizacji, adres IP, a ponadto – o ile będą dostępne – imię (imiona), miejsce urodzenia, państwo urodzenia, płeć i obywatelstwo (tylko w połączeniu z danymi wskazanymi enumeratywnie).

Zgodnie z art. 25 projektu organem właściwym do wprowadzania danych na listę ostrzegawczą ETIAS oraz zarządzającym wpisami krajowymi na liście ostrzegawczej ETIAS będzie Komendant Główny Straży Granicznej, a dane będą wprowadzane na wniosek organu, w którego posiadaniu się znajdują. Dane będą wprowadzane (lub w stosownych przypadkach modyfikowane, uzupełniane lub usuwane) w związku z przesłaniem elektronicznego wniosku organu będącego właścicielem danych, zgodnie z zakresem danych wskazanych w art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240. Wskazany wniosek będzie zawierać umotywowanie (faktyczne oraz prawne), uzasadnienie wprowadzenia lub aktualizacji danych na listę ostrzegawczą ETIAS oraz datę początkową i datę końcową okresu ważności wpisu. Ze względu na elektroniczny sposób prowadzenia listy ostrzegawczej ETIAS wniosek o dokonanie wpisu (w tym usunięcie lub modyfikację wpisu) będzie przekazywany w formie elektronicznej, tj. za pośrednictwem własnego systemu teleinformatycznego albo aplikacji WWW ETIAS. W wyjątkowych przypadkach, za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej, wniosek będzie mógł zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału elektronicznej wymiany informacji.

Danych wprowadzonych na listę ostrzegawczą ETIAS, w tym informacji o ich zakresie, nie udostępnia się w związku z ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości, która określa zasady i warunki ochrony danych osobowych przetwarzanych przez właściwe organy w celu rozpoznawania, zapobiegania, wykrywania i zwalczania czynów zabronionych, w tym zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także wykonywania tymczasowego aresztowania, kar porządkowych i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz prawa osób, których dane osobowe są przetwarzane przez właściwe organy.

Prawo do wystąpienia o wprowadzenie danych (w tym usunięcie lub modyfikację wpisu) na listę ostrzegawczą ETIAS, zgodnie z art. 26, będzie przysługiwało: prokuratorowi,

Straży Granicznej, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej. Prawo to dotyczyć będzie również aktualizacji lub usuwania danych już wprowadzonych na listę ostrzegawczą ETIAS (właściwość organu w zakresie obowiązującego własnego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS).

Projektowany art. 27 ma zagwarantować brak powielania danych wskazanych w art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240 na liście ostrzegawczej ETIAS oraz tożsamych danych w Systemie Informacyjnym Schengen. Celem tego rozwiązania jest nadanie priorytetu wpisom dokonywanym w Systemie Informacyjnym Schengen. Jeżeli spełnione będą warunki dokonania wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen (w odniesieniu do warunków wskazanych w rozporządzeniach: UE 2018/1860, UE 2018/1861 oraz UE 2018/1862), organy nie powinny wnioskować o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS. Organ będący właścicielem danych i występujący z wnioskiem o wpis na liście ostrzegawczej ETIAS będzie zatem odpowiedzialny za dokonanie sprawdzeń obowiązywania wpisów w Systemie Informacyjnym Schengen na etapie złożenia takiego wniosku o wpis na liście ostrzegawczej ETIAS oraz już podczas obowiązywania tego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS.

Kolejny przepis wskazuje na uprawnienia Komendanta Głównego Straży Granicznej w procesie zarządzania krajowymi wpisami na liście ostrzegawczej ETIAS. Krajowe wpisy na liście ostrzegawczej ETIAS dotyczą tylko wpisów dokonanych na podstawie wniosków uprawnionych organów, o których mowa w art. 26. W tym miejscu należy wskazać, że za merytoryczną część adekwatności i zasadności wpisu będzie odpowiedzialny kompetentny organ wnioskujący o wprowadzenie, aktualizację (modyfikację lub uzupełnienie) lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS. Komendant Główny Straży Granicznej, jako organ wyznaczony do zarządzania tymi wpisami, czuwać będzie nad procesem wprowadzania danych na listę poprzez ocenę wniosku w celu ustalenia, czy dane w nim zawarte są adekwatne, dokładne i wystarczająco ważne, aby zostały włączone do listy ostrzegawczej ETIAS, i że wprowadzenie tych danych nie będzie prowadziło do nieproporcjonalnie dużej liczby wniosków, które miałyby być przetwarzane ręcznie przez jednostkę krajową ETIAS w wyniku weryfikacji przeprowadzonej z wykorzystaniem dedykowanego narzędzia oceny wpływu wskazanego w art. 6 ust. 2 lit. j i art. 35 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/1240. Jednocześnie wpisy na liście ostrzegawczej ETIAS będą podlegać późniejszym weryfikacjom, o których mowa w art. 9e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 oraz art. 35a rozporządzenia 2018/1240. Ocena formalna wniosku (nie jest to merytoryczna ocena

wprowadzanych względem właściwości każdego z wymienionych organów i służb) prowadzić będzie do wpisu danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub nieuwzględnienia wniosku o wprowadzenie danych.

Jednocześnie w zakresie wniosku o wprowadzenie, aktualizacje lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS lub już obowiązujących wpisów na tej liście Komendant Główny Straży Granicznej będzie uprawniony do wystąpienia o przekazanie dodatkowych informacji, w terminie na udzielenie odpowiedzi niedłuższym niż 7 dni. Brak udzielenia takiej odpowiedzi w nieprzekraczalnym terminie 7 dni skutkować będzie nieuwzględnieniem wniosku o wprowadzenie, aktualizacje lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS lub też aktualizacją lub usunięciem danych wprowadzonych na listę ostrzegawczą ETIAS zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240 w oparciu o posiadane informacje przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

W przypadku nieuwzględnienia wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS Komendant Główny Straży Granicznej będzie obowiązany powiadomić organ wnioskujący o powodach nieuwzględnienia wniosku. Wpis danych na listę ostrzegawczą ETIAS nie będzie wymagał stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a tym samym wydania odrębnej decyzji administracyjnej umożliwiającej dokonanie wpisu oraz przekazania informacji obywatelowi państwa trzeciego o wpisaniu jego danych na listę ostrzegawczą ETIAS.

Organ będący właścicielem danych, które zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, będzie odpowiedzialny za weryfikację i ocenę ich aktualności oraz prawdziwości, zgodnie z wymogami rozporządzenia 2018/1240, tj. nierzadziej niż raz w roku od daty zarejestrowania danych na liście ostrzegawczej ETIAS lub przed terminem utraty ważności danego wpisu, w przypadku wpisów ważnych poniżej 12 miesięcy. Dokonanie takiej weryfikacji będzie podstawą do przedłużenia obowiązywania wpisu (wniosek o aktualizację wpisu). Jeżeli okres ważności danego wpisu figurującego na liście ostrzegawczej ETIAS będzie krótszy niż dwanaście miesięcy, wpis ten będzie automatycznie usuwany po upływie okresu ważności, chyba że przed tą datą okres ten zostanie przedłużony (aktualizacja okresu obowiązywania wpisu) w związku z przeprowadzoną weryfikacją przez właściwy organ wnioskujący. Jednocześnie system centralny ETIAS, przed automatycznym usunięciem wpisu figurującego na liście ostrzegawczej ETIAS, prześle użytkownikowi automatyczne powiadomienie o upływie terminu jego obowiązywania (takie powiadomienie będzie również widoczne dla organu będącego właścicielem danych za pośrednictwem dedykowanego narzędzia i rozwiązania teleinformatycznego udostępnionego innym organom przez Straż Graniczną).

Dalsze projektowane rozwiązania dotyczą sytuacji uzyskania trafienia krajowego

(polskiego) wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS. W takim przypadku Komendant Główny Straży Granicznej będzie uprawniony do przeprowadzenia czynności sprawdzenia cudzoziemca w krajowych bazach danych oraz konsultacji krajowych z organem będącym właścicielem danych, które zostały zarejestrowane, oraz uzyskania opinii i danych szczegółowych uzasadniających wpis na liście ostrzegawczej ETIAS (w tym materiałów niejawnych).

Organy będące właścicielami danych na liście ostrzegawczej ETIAS (wymienione w art. 26) wyznaczą punkty kontaktowe w celu wydania opinii o cudzoziemcu, którego dane zostały zarejestrowane na liście ostrzegawczej ETIAS. Jednocześnie, zgodnie z art. 28 rozporządzenia 2018/1240, sytuacja cudzoziemca będzie przedmiotem dalszych konsultacji w celu wydania opinii z odpowiedzialnymi jednostkami krajowymi ETIAS innych państw członkowskich UE (wskazane punkty kontaktowe mogą być tożsame względem punktów kontaktowych, o których mowa w art. 10 projektu).

8. Bezpieczeństwo KSI ETIAS i ochrona danych osobowych w KSI ETIAS

Istotnym rozstrzygnięciem w kontekście bezpieczeństwa KSI ETIAS jest określony w art. 31 obowiązek współpracy wskazanych organów, uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS, z Komendantem Głównym Straży Granicznej w celu realizacji zadań związanych z udziałem w systemie ETIAS, w tym odnośnie do przekazywania dokumentów, udzielania informacji oraz przekazywania aktualnych danych niezbędnych do prowadzenia wykazu jednostek operacyjnych (w ramach wyznaczonych organów) oraz organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS i mających dostęp do ETIAS, celem dalszego przesyłania informacji w tym zakresie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, tj. wykazu organów, o którym mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, a także zgłaszania przez wskazane organy ujawnionych nieprawidłowości w związku z przetwarzaniem danych ETIAS poprzez KSI ETIAS.

Określono także organ sprawujący nadzór nad prawidłowością działania KSI ETIAS oraz zakres uprawnień mu przyznanych w celu wykonywania nadzoru. Organem tym będzie minister właściwy do spraw wewnętrznych. Ponadto celem zapewnienia właściwego przepływu informacji w tym obszarze nałożony został obowiązek Komendanta Głównego Straży Granicznej względem ministra właściwego do spraw wewnętrznych, odnośnie do konieczności przedstawiania w terminie do dnia 31 marca każdego roku, informacji dotyczących oceny funkcjonowania KSI ETIAS w poprzednim roku kalendarzowym, w tym technicznego działania KSI ETIAS.

Art. 35 stanowi, że organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS współpracują z Komendantem Głównym Straży Granicznej na podstawie pisemnego porozumienia, które

dotyczy realizacji wymagań technicznych i organizacyjnych w zakresie przygotowania i podłączenia do KSI ETIAS, dostępu do tego systemu oraz zapewnienia bezpieczeństwa KSI ETIAS – niezbędnych do wypełnienia obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z udziału w ETIAS. Porozumienie zawiera Komendant Główny Straży Granicznej z organem centralnym, jeżeli inne organy lub podmioty w ramach danej służby lub instytucji korzystają z tych samych systemów teleinformatycznych.

W projekcie ustawy określono zasady ochrony danych osobowych w KSI ETIAS, które w ocenie projektodawcy skutecznie wyeliminują wszelkie niebezpieczeństwa, które mogłyby wpływać na realizację przepisów ustawy oraz udział RP w systemie ETIAS.

Rozporządzenie 2018/1240 w rozdziale XII bezpośrednio reguluje kwestie ochrony danych, odnosząc się zarówno do roli i zadań jednostki krajowej ETIAS, jak również innych służb i organów przetwarzających dane osobowe.

Szczególna rola przypisana jednostce krajowej ETIAS wynika przede wszystkim z art. 57 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zgodnie z którym jest ona uznawana za administratora danych. Tylko jednostka krajowa ETIAS wprowadza dane do systemu centralnego ETIAS, dokonuje ich sprostowania lub usunięcia (art. 64 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240), przyjmuje niezbędne środki, w tym plan bezpieczeństwa, ciągłości działania oraz przywrócenia ciągłości działania, w celach określonych w art. 59 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, a także informuje oraz jest informowana o incydentach bezpieczeństwa (art. 60 rozporządzenia 2018/1240). Wskazane rozstrzygnięcia znalazły odzwierciedlenie w projektowanej ustawie, w kontekście przypisania określonemu organowi krajowym obowiązków informacyjnych, w szczególności art. 5 ust. 3 pkt 10 oraz art. 6 ust. 2 pkt 11–14 projektu.

W odniesieniu do organów i służb przetwarzających dane osobowe w związku z realizacją zadań prawodawca unijny w art. 56 rozporządzenia 2018/1240 określił wprost przepisy, które znajdują tu zastosowanie. Będzie to odpowiednio, w zależności od celu przetwarzania, rozporządzenie (UE) 2016/679 albo dyrektywa (UE) 2016/680. Należy przyjąć, że obowiązki i uprawnienia określonych w ustawie organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS, w odniesieniu do przetwarzanych danych osobowych, będą realizowane i wykorzystywane analogicznie jak w przypadku danych osobowych pozyskiwanych z innych źródeł, zgodnie z przyznanymi uprawnieniami i w celu realizacji zadań wynikających z ustaw, a także przepisów prawa UE.

W związku z powyższym przedmiot regulacji ustawowej został ograniczony do wprowadzanych rozwiązań krajowych w zakresie dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS.

W projektowanym art. 36, w szczególności:

1) określono obowiązek wykonywania przez organ uprawniony do dostępu do KSI ETIAS

oraz przetwarzania danych ETIAS poprzez KSI ETIAS szkoleń wszystkich osób, które mają realizować w jego imieniu to uprawnienie, w zakresie użytkowania KSI ETIAS – przed wydaniem upoważnienia użytkownika końcowego i użytkownika indywidualnego (niezależnie, czy będzie to realizowane za pośrednictwem własnego systemu teleinformatycznego organu uprawnionego do przetwarzania danych czy też aplikacji WWW ETIAS);

2) wskazano, że zadania administratora danych osobowych przetwarzanych w KSI ETIAS będzie wykonywał Komendant Główny Straży Granicznej, który jest zarządzającym systemem i administratorem danych w tym systemie przetwarzanych;

3) wprowadzono pojęcia użytkownika indywidualnego i końcowego, w celu zróżnicowania rodzajów i zakresów dostępu dla użytkowników systemu KSI ETIAS;

4) wskazano, jakie elementy powinno zawierać upoważnienie, oraz doprecyzowano tryb udzielania i cofania upoważnień;

5) wskazano, jakie elementy powinien zawierać wniosek o nadanie, zmianę i cofnięcie uprawnień dla użytkownika indywidualnego;

6) określono elementy ewidencji uprawnień i upoważnień.

Ponadto wprowadzono upoważnienie ustawowe do wydania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych rozporządzenia, w którym zostanie określony wzór upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych ETIAS poprzez KSI ETIAS użytkownika końcowego i użytkownika indywidualnego, wzór oświadczenia o zobowiązaniu do zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych, w tym ochrony przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem danych osobowych oraz ich przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, a także sposób przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i haśle (do aplikacji WWW ETIAS) – mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa danych oraz prawidłową realizację przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z udziału w ETIAS.

Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS będzie decydował samodzielnie o udzieleniu lub cofnięciu upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych ETIAS poprzez KSI ETIAS użytkownikowi indywidualnemu lub użytkownikowi końcowemu. Proces ten będzie obejmował możliwość dostępu do danych ETIAS za pośrednictwem własnego systemu teleinformatycznego (użytkownik końcowy) albo aplikacji WWW ETIAS (użytkownik indywidualny). Wzór upoważnienia obejmie zatem możliwość udzielenia upoważnienia funkcjonariuszowi lub pracownikowi dla obu rodzajów użytkowników. W gestii organu będzie pozostawała decyzja, z jakiego narzędzia dostępu do danych ETIAS będzie korzystał upoważniony w ramach tego organu funkcjonariusz lub pracownik. Istnieje zatem możliwość realizacji części udzielonego upoważnienia jako użytkownik końcowy oraz jako

użytkownik indywidualny, jak również korzystania z obu narzędzi łącznie, np. ze względu na specyfikę zadań. Takie rozwiązanie stanowi uproszczenie procedur związanych z udzielaniem upoważnień oraz nadawaniem uprawnień względem dotychczasowych rozwiązań funkcjonujących w ramach innych systemów informacyjnych Unii Europejskiej.

W sytuacji gdy organ zdecyduje się udzielić upoważnienia swojemu funkcjonariuszowi lub pracownikowi jako użytkownikowi indywidualnemu, organ ten w celu nadania uprawnień do aplikacji WWW ETIAS złoży wniosek o nadanie (lub zmianę) takich uprawnień do Komendanta Głównego Straży Granicznej. Poprzez nadanie uprawnień należy rozumieć również możliwość zmiany zakresu takich uprawnień (jako ponowne nadanie) dla już istniejącego użytkownika indywidualnego (dodanie kolejnych uprawnień albo ograniczenie zakresu uprawnień do aplikacji WWW ETIAS). Nadanie uprawnień do aplikacji WWW ETIAS zostanie potwierdzone przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorem oraz hasłem (które umożliwią logowanie do aplikacji WWW ETIAS i dostęp do danych ETIAS). W przypadku gdy użytkownik indywidualny posiada spersonalizowany identyfikator oraz hasło, nie będą one ponownie przydzielane w związku ze zmianą zakresu uprawnień do aplikacji WWW ETIAS.

W celu składania wniosków o nadanie, zmianę lub cofnięcie uprawnień dla użytkowników indywidualnych organ w ramach swojej struktury wyznaczy upoważnione osoby, np. lokalnych administratorów bezpieczeństwa zbiorów lub inne osoby, o których poinformuje Komendanta Głównego Straży Granicznej. Wskazane osoby będą uprawnione do składania ww. wniosków oraz zarządzania uprawnieniami do aplikacji WWW ETIAS w ramach organu. Wymienionym osobom zostanie również przydzielony spersonalizowany identyfikator oraz hasło (umożliwiające logowanie do aplikacji WWW ETIAS oraz składanie wniosków o nadanie, zmianę lub cofnięcie uprawnień dla użytkowników indywidualnych).

W sytuacji gdy osoba będzie już wcześniej miała nadany spersonalizowany identyfikator oraz hasło, będą one dalej wykorzystywane w celu np. nadania kolejnych uprawnień związanych z aplikacją WWW ETIAS, ich rozszerzenia lub ograniczenia.

Jednocześnie Komendant Główny Straży Granicznej, w przypadku nieuwzględnienia wniosku o nadanie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu, będzie informował organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS o przyczynach nieuwzględnienia wniosku.

W związku z przyjęciem rozwiązań w zakresie nadawania uprawnień dla użytkowników indywidualnych w formie elektronicznej konieczne było wypracowanie metod umożliwiających uprawnionym organom realizację tego procesu.

Ewidencja uprawnień do aplikacji WWW ETIAS będzie prowadzona przez Komendanta Głównego Straży Granicznej i obejmie użytkowników indywidualnych, jak również osoby, które w ramach organu są upoważnione do wnioskowania o nadanie uprawnień dla użytkowników indywidualnych.

Ewidencję upoważnień (udzielonych upoważnień dla użytkowników końcowych i użytkowników indywidualnych) będzie prowadził każdy organ, który takich upoważnień udzielił. Powyższe rozwiązanie pozwoli organom na właściwe zarządzanie dostępem do danych ETIAS przez podległych funkcjonariuszy oraz pracowników.

Organem nadzorczym w rozumieniu art. 66 rozporządzenia 2018/1240, zgodnie z właściwością, będzie Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, któremu został przypisany zakres czynności wykonywanych podczas tego nadzoru, zgodnie z art. 37 projektu ustawy.

W odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS projekt przewiduje, że zastosowanie będą miały ogólne przepisy obowiązujące w tym zakresie z odrębnościami wynikającymi z rozporządzenia 2018/1240. Co do zasady zastosowanie będzie miało rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwane dalej „RODO”, oraz ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych. Natomiast w przypadku przetwarzania danych osobowych w celu zwalczania przestępczości co do zasady będzie stosowana ustawa z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

W myśl tych przepisów za właściwe postępowanie w przypadku wystąpienia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych odpowiada administrator, u którego naruszenie nastąpiło. W przypadku incydentów bezpieczeństwa (które nie muszą być naruszeniami przepisów prawa, a mogą prowadzić do zakłóceń pracy systemu centralnego lub w inny sposób wpływać na KSI ETIAS) konieczne jest informowanie o takich zdarzeniach i zagrożeniach oraz wymagana jest współpraca administratora danych, u którego nastąpiło naruszenie, z Komendantem Głównym Straży Granicznej.

Szczególne wymagania, wynikające z art. 64 rozporządzenia 2018/1240, to 30-dniowy termin na rozpatrzenie wniosku, wymóg informowania wnioskodawców na piśmie o podjęciu czynności mających na celu rozpatrzenie złożonego wniosku, a w przypadku odmowy uwzględnienia wniosku – wymogi w zakresie uzasadnienia rozstrzygnięcia organu oraz pouczenia o przysługujących środkach zaskarżenia. Organem uprawnionym do rozpatrywania przedmiotowych wniosków będzie Komendant Główny Straży Granicznej. Rozporządzenie 2018/1240 przewiduje również obowiązek prowadzenia określonego rejestru, który ma być udostępniany Prezesowi UODO w sposób elektroniczny.

Przepisy art. 64 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2018/1240 posługują się wprawdzie pojęciem decyzji administracyjnej na określenie rozstrzygnięcia organu rozpatrującego wniosek

obywatela państwa trzeciego, jednak w ocenie projektodawcy nie można uznać, że prawodawca unijny, przyjmując rozporządzenie, miał na myśli odwołania do konkretnych przepisów proceduralnych poszczególnych państw członkowskich, tj. w przypadku Polski – do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. W ocenie projektodawcy prawodawca unijny poprzez posłużenie się sformułowaniem decyzji administracyjnej miał na celu zapewnienie odpowiednich gwarancji podczas rozpatrywania wniosków obywateli państw trzecich dotyczących ich uprawnień w zakresie ich danych osobowych przetwarzanych przez ETIAS, tj. rozpatrzenie wniosku w określonym terminie przez właściwy organ oraz zawarcie określonych informacji, które otrzymywać mają wnioskodawcy. W ocenie projektodawcy projektowana ustawa gwarantuje uwzględnienie wszystkich tych wymogów. Przysługujące obywatelom państw trzecich środki zaskarżenia określone są w RODO oraz ustawie o ochronie danych osobowych (skarga do Prezesa Urzędu do Spraw Ochrony Danych Osobowych lub wniesienie sprawy do sądu powszechnego).

Wnioski, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2018/1240, będzie można złożyć za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240. Jednocześnie wniosek taki będzie można złożyć również – w przypadku niedostępności ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, za pomocą narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej (wskazanie dodatkowej możliwości i sposobu złożenia takiego wniosku w celu zagwarantowania realizacji praw związanych z RODO). Powyższe ma na celu przyjęcie jednolitego wymogu składania takich wniosków oraz właściwą identyfikację wnioskujących cudzoziemców. W przypadku małoletnich wniosek będzie mogła złożyć osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny. Złożenie wniosku za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej będzie możliwe wyłącznie w języku polskim, po dokonaniu wcześniejszego uwierzytelnienia na podstawie danych zawartych w pliku wniosku.

Z przepisu art. 64 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240 bezpośrednio wynika prawo wskazujące, że każdy wnioskodawca ma prawo skontaktować się z jednostką centralną ETIAS lub jednostką krajową ETIAS odpowiedzialną za jego wniosek. Jednostka, która otrzymuje wniosek, musi go zbadać i udzielić odpowiedzi w jak najkrótszym terminie, nieprzekraczającym 30 dni. Prawo to dotyczy dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, uzupełnienia, usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania.

W odniesieniu do decyzji, o której mowa w art. 64 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, cudzoziemcowi będzie przysługiwało prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub sądu powszechnego.

9. Zmiany w innych ustawach

Art. 39 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej. Pierwsza zmiana dotyczy utworzenia Krajowego Rejestru Cudzoziemców, który jest uregulowany w dodawanym art. 2c ww. ustawy o Straży Granicznej (art. 39 pkt 1). Na szczeblu krajowym KSI ETIAS będzie ściśle skorelowany z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców, zwanym dalej „KRC", a Komendant Główny Straży Granicznej na kolejnych etapach będzie odpowiedzialny za rozwój uruchamianego systemu. KRC będzie narzędziem teleinformatycznym funkcjonującym w obszarze systemowym Straży Granicznej, jako baza danych cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ubiegających się o wjazd przez granice zewnętrzne Unii Europejskiej. Przedmiotowy system będzie importował informacje i dane dotyczące cudzoziemców z krajowych systemów źródłowych, funkcjonujących w obszarze migracyjnym, zarówno cudzoziemców wjeżdżających, przebywających, jak i wyjeżdzających przez granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną Unii Europejskiej. Ponadto dane cudzoziemców, którzy w trakcie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej byli objęci m.in. postępowaniami karnymi i wyrokami sądowymi, postępowaniami administracyjnymi i innymi czynnościami kontrolnymi, a także przebywali nielegalnie, ubiegali się o ochronę międzynarodową lub inne formy legalizacji pobytu i zatrudnienia, jak również pozostawali w zainteresowaniu m.in. Straży Granicznej, w kontekście stwarzania ryzyka nielegalnej migracji, ryzyka bezpieczeństwa lub ryzyka dla zdrowia publicznego.

KRC będzie narzędziem teleinformatycznym wspierającym system ETIAS na gruncie krajowym w zakresie dokonywanej weryfikacji danych cudzoziemca w krajowych systemach i bazach danych, tym samym KRC będzie wspomagał pracę jednostki krajowej ETIAS poprzez interoperacyjność krajowych baz danych – jako zdolność do pełnej współpracy z innymi systemami migracyjnymi i przetwarzającymi informacje o cudzoziemcach.

W przypadku otrzymania przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, który wymagał będzie ręcznego przetwarzania, jednostka krajowa ETIAS, przy wykorzystaniu systemu KRC, będzie w stanie sprawnie uzyskać podstawowe informacje na temat danego cudzoziemca i bez zbędnej zwłoki przekazać opinię na temat wniosku oraz ocenić ryzyko nielegalnej imigracji, ryzyko bezpieczeństwa lub ryzyko dla zdrowia publicznego. KRC będzie pozwalało w sposób zautomatyzowany z wykorzystaniem jednego punktu dostępowego zainicjować szybkie i równoczesne odpytanie kilku lub kilkunastu systemów źródłowych, zarówno zarządzanych przez Straż Graniczną, jak i inne organy (np. Policję, Służbę Więzienną, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców), celem uzyskania wyczerpujących i aktualnych danych oraz informacji dotyczących m.in. statusu pobytowego danego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Mając na uwadze ograniczenia czasowe nałożone na jednostki krajowe ETIAS w kontekście ręcznego

procedowania wniosków o zezwolenie na podróż (96 godzin), wykorzystanie KRC w tym zakresie będzie kluczowe i niezbędne celem zagwarantowania sprawnej realizacji zadań jednostki krajowej ETIAS przez Straż Graniczną na gruncie krajowym.

Jednocześnie należy wskazać, że przedmiotowe narzędzie teleinformatyczne będzie dostępne również dla innych organów administracji publicznej i podmiotów w celu wykonywania zadań związanych z obsługą cudzoziemców. Projektowane rozwiązanie techniczne umożliwi docelowo szybki, sprawny, wydajny, systematyczny i kontrolowany dostęp organów do informacji o cudzoziemcach.

W projektowanym art. 2c ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej określono, w jakim celu tworzy się KRC. Zgodnie z tym przepisem stworzenie rozwiązania integrującego, zawierającego informacje o cudzoziemcach wynika z konieczności realizacji celów państwa, związanych z prowadzeniem skutecznej polityki migracyjnej, zapewnienia organom dostępu do informacji o cudzoziemcach przebywających na terytorium RP w sposób prosty i jednolity czy też przeciwdziałania nadużyciom w zakresie korzystania z pomocy.

Celem utworzenia i prowadzenia KRC jest skuteczne identyfikowanie i weryfikowanie danych cudzoziemców za pomocą zaawansowanych algorytmów porównywania danych, zapewnianie organom administracji publicznej weryfikacji poprawności jakości danych cudzoziemców, zagwarantowanie organom wyspecjalizowanego narzędzia teleinformatycznego wykorzystywanego w zakresie zapewnienia ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej, przeciwdziałania nielegalnej migracji, w tym monitorowania zjawisk migracyjnych, rozpoznawania zagrożeń migracyjnych oraz przeciwdziałania nadużyciom w zakresie korzystania przez cudzoziemców z pomocy państwa, w tym pomocy społecznej, realizacji obowiązków wynikających z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w wielkoskalowych systemach informacyjnych Unii Europejskiej w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, realizacji czynności administracyjnych wobec cudzoziemców przez organy administracji publicznej i inne podmioty realizujące zadania publiczne w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie.

KRC to narzędzie teleinformatyczne integrujące dane z systemów źródłowych organów administracji publicznej oraz innych podmiotów wykonujących zadania publiczne, które będzie stanowiło pojedynczy punkt dostępu do pełnej informacji o cudzoziemcach. Gromadzone dane będą dotyczyć każdej osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego.

Informacje o relacjach między cudzoziemcem a organami administracji publicznej, w szczególności o wjeździe, pobycie i zatrudnieniu cudzoziemców na terytorium RP, są gromadzone w wielu rozproszonych zbiorach administracji publicznej. Skutkuje to

wielokrotnym rejestrowaniem danych, zwłaszcza danych osobowych, dotyczących tego samego cudzoziemca w ramach pojedynczego zbioru, co utrudnia jego jednoznaczną identyfikację. Proces wyszukiwania danych dotyczących cudzoziemca jest obecnie niejednolity oraz nieusystematyzowany. Otrzymanie pełnej informacji o danym cudzoziemcu wymaga wykonania kwerend w bazie danych każdej instytucji oddzielnie, przy jednoczesnym braku pewności co do ich wzajemnej zgodności. W przypadku braku możliwości dokonania sprawdzenia drogą elektroniczną w cały proces angażowane są zasoby osobowe poszczególnych podmiotów. Powyższe może prowadzić również do generowania niespójnych raportów statystycznych dotyczących tej samej materii, a pochodzących z systemów źródłowych różnych organów.

W art. 2c ust. 2 określono, że KRC jest prowadzony w systemie teleinformatycznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, natomiast w ust. 3 projektowanego artykułu określono źródła zasilania, czyli pochodzenia danych w narzędziu integrującym. KRC będzie zasilany w drodze teletransmisji danych przez systemy źródłowe prowadzone przez wymienione organy i podmioty, na podstawie wskazanych odrębnych ustaw, co umożliwi uzyskanie informacji o cudzoziemcu, jednoznaczną weryfikację i identyfikację cudzoziemca. Z uwagi na zmieniający się zakres danych przetwarzanych w systemach źródłowych każdego z organów zasilających KRC szczegółowy zakres lub typ zdarzeń zostanie uregulowany na podstawie porozumień dwustronnych pomiędzy Komendantem Głównym Straży Granicznej a organami zaangażowanymi w proces zasilania KRC. Zakres zdarzeń o cudzoziemcach będzie określony na podstawie celów, w jakim tworzony i prowadzony jest KRC, wskazanych w art. 2c ust. 1.

W KRC będą gromadzone niezbędne dane osobowe cudzoziemca wraz z odwołaniem do poszczególnych systemów źródłowych oraz dane niezbędne do wykonania zdefiniowanych zapytań identyfikujących dane i informacje o cudzoziemcach.

Powyższe rozwiązanie pozwoli na wyeliminowanie zjawiska polegającego na nieuprawnionym korzystaniu przez cudzoziemców z wielu tożsamości, które niejednokrotnie zostały zidentyfikowane jako nadużycia, m.in. na gruncie prawa administracyjnego (postępowania powrotowe i określone w decyzjach zakazy wjazdu), karnego (oszustwa, w tym wyłudzenia kredytów), jak i skarbowego (drenowanie systemu fiskalnego państwa przez nieuprawnione korzystanie z pomocy państwa).

W kolejnych przepisach ust. 4 i 5 projektowanego artykułu 2c określono, że cudzoziemcowi jest nadawany w KRC unikalny Główny Identyfikator Cudzoziemca, zwany dalej „GIC", przy wsparciu algorytmów porównywania danych alfanumerycznych. Każdy cudzoziemiec zidentyfikowany za pomocą zaawansowanych algorytmów porównywania danych alfanumerycznych otrzyma unikalny identyfikator – GIC. Pozwoli to uprościć proces

wyszukiwania, ograniczy liczbę powielanych informacji oraz wymiernie podniesie ich jakość. W procesie scalania GIC mogą być wykorzystywane następujące dane: imię (imiona), nazwisko (nazwiska), data urodzenia, płeć, obywatelstwa, rodzaj dokumentu, seria i numer dokumentu, kraj wydania dokumentu, numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), o ile został nadany, inne krajowe lub zagraniczne numery identyfikacyjne, identyfikatory osoby w systemie źródłowym, identyfikator zdarzenia z systemu źródłowego. GIC to unikatowy numer porządkowy służący do jednoznacznej identyfikacji cudzoziemca. Numer jest jednorazowy i nie zostanie nadany ponownie. GIC jest nadawany z urzędu, a jego nadanie stanowi czynność techniczną.

Docelowo identyfikacja cudzoziemca będzie mogła odbywać się z wykorzystaniem identyfikatorów biometrycznych, które są optymalnym sposobem ustalania tożsamości.

Powyższe rozwiązania są również odpowiedzią na politykę unijną w obszarze migracji oraz progresywne podejście do wypełniania wymogów określonych w rozporządzeniach unijnych dotyczących wielkoskalowych systemów informacyjnych Unii Europejskiej, a także rozporządzeniu dotyczącym ram interoperacyjności tych systemów wielkoskalowych. Interoperacyjność przewiduje bowiem identyfikację osoby za pomocą cech biometrycznych.

W art. 2c ust. 6 określono dane i informacje przetwarzane w KRC. Katalog danych pozwoli dokonać weryfikacji tożsamości cudzoziemca oraz chronologicznej historii migracyjnej cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie danych z dostępnych systemów źródłowych. Szczegółowe informacje dotyczące zdarzeń dostępne będą dla organów i służb już w ramach systemów źródłowych, zgodnie z posiadanym na podstawie odrębnych przepisów zakresem dostępu. Celem KRC jest zatem zasygnalizowanie zdarzeń i incydentów związanych z wjazdem i pobytem cudzoziemca w Polsce, w celu zobrazowania pełnej sytuacji dotyczącej cudzoziemca, a także wyeliminowanie potencjalnych naruszeń z ich strony.

Kolejny przepis nakłada na organy lub podmioty, których systemy zasilają KRC w dane i informacje, obowiązek informowania o każdej zmianie dotyczącej zakresu informacji i danych przetwarzanych w systemie źródłowym, a także innych zasad i sposobu prowadzenia systemu źródłowego, mających wpływ na zasilanie KRC. Ma to na celu właściwą harmonizację i interoperacyjność przepływu danych pomiędzy systemami źródłowymi a KRC, np. ze względu na różny format zapisu danych w tych systemach, a także ich możliwy rozwój i przebudowę.

Określając podmioty, którym będą mogły być udostępnione dane i informacje dotyczące cudzoziemców przetwarzane w KRC, uwzględniono zakres niezbędny do realizacji ich ustawowych zadań. Dostęp ten jednak nie będzie dotyczył danych, o których mowa w ust. 6 pkt 12, 14, 15 i 19–21 (narodowość, odciski linii papilarnych, wizerunek twarzy, identyfikatory

cudzoziemca w systemie źródłowym, identyfikator systemu źródłowego oraz informacje o zdarzeniach dotyczących cudzoziemca). Zgodnie z ustępem 9 dostęp ten zarezerwowany będzie tylko dla organów i podmiotów, które posiadają na podstawie odrębnych przepisów uprawnienia do dostępu do tych kategorii danych lub informacji przetwarzanych w danym systemie źródłowym. Warunkiem do uzyskania ww. dostępu będzie spełnienie łącznie wymogów wymienionych w art. 2c ust. 10, tj. organy i inne podmioty posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w ich systemie teleinformatycznym, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, oraz posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania. Niniejsze musi zostać uzgodnione z Komendantem Głównym Straży Granicznej, w drodze pisemnego porozumienia.

Kolejne przepisy odnoszą się do zasad przetwarzania danych. Wskazano, że dane KRC będą mogły być przechowywane przez okres ich przechowywania w systemach źródłowych, określony w odrębnych przepisach dotyczących tych systemów. Po upływie tego okresu nastąpi ich automatyczne usunięcie z KRC.

W art. 2c ust. 13 wskazano administratora danych przetwarzanych w KRC, o których mowa w ust. 6 projektowanego artykułu. Będzie nim Komendant Główny Straży Granicznej. Jest to uzasadnione zarówno z technicznego, jak i praktycznego punktu widzenia. Komendant Główny Straży Granicznej tworzy, prowadzi, rozwija i utrzymuje KRC. W konsekwencji powyższego, w ust. 14 projektowanego artykułu, wskazano Komendanta Głównego Straży Granicznej jako podmiot zapewniający właściwą eksploatację techniczną i bezpieczeństwo funkcjonowania KRC oraz ochronę danych przetwarzanych w KRC. W związku z powyższym w art. 2c ust. 15 wskazuje się, że to Komendant Główny Straży Granicznej stosuje środki techniczne i organizacyjne w celu skutecznej ochrony danych osobowych, odpowiednie do zagrożeń oraz do kategorii danych objętych ochroną. Środki te w szczególności zapewniają, aby dane osobowe nie były udostępnione nieupoważnionym osobom fizycznym lub innym nieupoważnionym podmiotom.

W art. 2c ust. 16 określono procedury zapewniające weryfikację poprawności danych cudzoziemców. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku gdy Komendant Główny Straży Granicznej, inny organ administracji publicznej lub inny podmiot realizujący zadania publiczne posiada informacje, że dane przetwarzane w systemie źródłowym są niezgodne z prawdą lub są nieaktualne, informuje o tym w drodze teletransmisji organ lub inny podmiot, który prowadzi system źródłowy. Właściwy organ lub podmiot, który prowadzi system źródłowy, dokonuje weryfikacji danych i w przypadku potwierdzenia, że dane są niezgodne z prawdą lub nieaktualne, dokonuje odpowiednich zmian danych przetwarzanych w systemie źródłowym, zawiadamiając o tym organ lub podmiot, który przekazał informacje.

W art. 2c ust. 17 wskazano, że minister właściwy do spraw wewnętrznych uczestniczy w realizacji zadań związanych z rozwojem i utrzymaniem KRC przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Ze względu na zasięg i oddziaływanie systemu, konieczność integracji prawnej oraz technicznej wielu systemów źródłowych oraz właściwość wskazanych organów w tym zakresie organy te uczestniczyć będą w realizacji zadań związanych z rozwojem i utrzymaniem KRC, w celu zapewnienia właściwej architektury teleinformatycznej związanej z celami projektowanego systemu.

W projekcie wprowadzono (w ust. 18) upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych określającego warunki techniczne umożliwiające integrację systemów źródłowych z KRC, w celu jego zasilania w zakresie danych i informacji przetwarzanych w tych systemach, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych.

Kolejna zmiana ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej ma na celu rozszerzenie zakresu działania Komendanta Głównego Straży Granicznej o pełnienie funkcji jednostki krajowej ETIAS, gdyż zgodnie z prawem krajowym będzie on organem właściwym w tym zakresie (art. 39 pkt 2).

Art. 40 projektu wprowadza zmianę w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, polegającą na modyfikacji w art. 6 w ust. 1 pkt 7, 9, 10 i 10a, przez dodanie odesłania do przepisów prawa Unii Europejskiej. Wskazane odesłanie ma na celu doprecyzowanie, gdyż obecnie źródłem zadań nałożonych na organy są zarówno ustawy, jak i bezpośrednio stosowane przepisy prawne Unii Europejskiej. W przypadku dotyczącym jednostki krajowej ETIAS jej zadania, w szczególności w zakresie rozpatrywania wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, są określone w rozporządzeniu 2018/1240, natomiast projektowana ustawa o udziale RP w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) wskazuje organ krajowy – Komendanta Głównego Straży Granicznej – który będzie pełnił funkcję tej jednostki. Dodatkowo projektowana ustawa precyzuje uprawnienia Komendanta Głównego Straży Granicznej służące właściwej realizacji jego zdań jako jednostki krajowej ETIAS, w tym prawo dokonania sprawdzeń w innych systemach (np. art. 9 ust. 4 i 5, art. 10).

Art. 41 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Nałożono obowiązek informacyjny na Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców dotyczący wydania dokumentu podróży cudzoziemcowi, który zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240 nie podlega stosowaniu rozporządzenia w zakresie obowiązku posiadania zezwolenia na podróż. Niniejszy obowiązek odnosi się do przepisu art. 55 ust. 5 lit. a rozporządzenia 2018/1240, zgodnie z którym jeżeli obywatel państwa trzeciego uzyskał dokument podróży, jednostka krajowa

ETIAS w stosownych przypadkach niezwłocznie usuwa plik wniosku obywatela państwa trzeciego z systemu centralnego ETIAS. Ponadto w celu ujednolicenia właściwości sądów rejonowych orzekających w sprawach detencji administracyjnej cudzoziemców w art. 88b ust. 1 wskazano, że sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej będzie wydawał takie postanowienie. Zmiany – celem ujednolicenia brzmienia – wprowadzane są również w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Art. 42 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin poprzez nałożenie obowiązku informacyjnego na wojewodę o wydaniu karty pobytu albo karty stałego pobytu cudzoziemcowi, do którego zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240 nie stosuje się tego rozporządzenia. Niniejszy obowiązek odnosi się do przepisu art. 55 ust. 5 lit. c rozporządzenia 2018/1240, zgodnie z którym jeżeli obywatel państwa trzeciego uzyskał kartę pobytową lub dokument pobytowy (kartę pobytu albo kartę stałego pobytu), jednostka krajowa ETIAS niezwłocznie usuwa plik wniosku obywatela państwa trzeciego z systemu centralnego ETIAS. Ponadto wskazano, że postanowienie o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców wydaje na wniosek organu Straży Granicznej sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej.

W art. 43 projektu dotyczącym zmian w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej proponuje się w załączniku do ustawy w części I opłatą skarbową objąć nową czynność urzędową polegającą na wydaniu decyzji w sprawie cofnięcia zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen – wprowadzenie nowego przedmiotu opłaty skarbowej w wysokości 350 zł wpłynie na wzrost dochodów budżetów gmin. Obecna wysokość opłaty skarbowej podlega przepisom ogólnym i wynosi 10 zł – pkt 53 załącznika do ww. ustawy, tj. „decyzja inna, niż wymieniona w niniejszym załączniku, do której mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego”. Wskazana kwota nie jest adekwatna do charakteru czynności związanych z wcześniejszym cofnięciem zakazu ponownego wjazdu na terytorium RP i innych państw obszaru Schengen. Orzeczenie zakresu tego zakazu (okres oraz obszar) następuje w ramach wydanej cudzoziemcowi decyzji o zobowiązaniu do powrotu w związku z naruszeniem przepisów migracyjnych. Ze względu na charakter postępowania o cofnięcie zakazu wjazdu, jego tryb wnioskowy w celu zniesienia sankcji administracyjnej oraz możliwość skorzystania z przywileju, jakim jest wcześniejsze cofnięcie tego zakazu,

opłata skarbowa powinna być adekwatna do zakresu i rodzaju czynności prowadzonych na wniosek cudzoziemca. Opłata pobierana będzie za przyjęcie każdego wniosku o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu i jego rozpatrzenie (niezależnie od sposobu jego rozstrzygnięcia przez organ, tj. w formie decyzji lub innego aktu).

Orzeczony w decyzji o zobowiązaniu do powrotu zakaz ponownego wjazdu jest uzasadnioną konsekwencją naruszenia przepisów prawa obowiązującego w Polsce i na podstawie okoliczności sprawy powinien odnieść wymierny skutek prewencyjno-wychowawczy. Zatem cofnięcie zakazu ponownego wjazdu jest dla cudzoziemca szczególnym uprawnieniem w celu zniesienia sankcji administracyjnej, dzięki któremu będzie uprawniony do ponownego ubiegania się o wjazd i pobyt na terytorium RP i innych państw obszaru Schengen. Wprowadzenie opłaty od przyjęcia i rozpatrzenia wniosku o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowania administracyjnego, ograniczenia nadużyć polegających na instrumentalnym składaniu wniosków oraz racjonalizacji kosztów ponoszonych przez administrację publiczną. Proponowana wysokość opłaty skarbowej jest formą ekwiwalentu za czynności podejmowane w sprawie indywidulanej cudzoziemca i ma na celu: pokrycie kosztów administracyjnych za czynności urzędowe (opłata realizuje zasadę, że osoba, która korzysta z określonych czynności administracyjnych, powinna również partycypować w ich kosztach); ograniczenie nadmiernej liczby wniosków, które nie zawierają uzasadnienia, informacji lub dokumentów i mogłyby przeciążyć system administracyjny (zdyscyplinowanie wnioskodawców przez skłonienie do większej staranności przy składaniu wniosku, przez co skraca się czas na oczekiwanie na wydanie rozstrzygnięcia przez innych cudzoziemców); utrzymanie porządku prawnego i wyrównanie obciążeń podatkowych, pełniąc funkcję redystrybucyjną, obciążając opłatą cudzoziemców dokonujących czynności wymagających na ich wniosek interwencji organów administracji. Jednocześnie leży to w interesie społecznym, gdyż opłata ta ma na celu znalezienie równowagi między powszechnym dostępem do środków dochodzenia praw przez cudzoziemca a potrzebą efektywnego zarządzenia zasobami publicznymi oraz wpływami do budżetu organów podatkowych. Pomoże to również organizować obieg spraw oraz pracę organu. Jednocześnie wprowadzenie opłaty skarbowej w wysokości 350 zł zachęca wnioskodawców (cudzoziemców) do staranniejszego zapoznania się z uzasadnieniem decyzji i podjęcia czynności, których niewykonanie miało wpływ na wydanie uprzedniej decyzji o zobowiązaniu do powrotu, oraz powstrzymania się w przyszłości od dokonywania dalszych naruszeń przepisów imigracyjnych.

Kolejna zmiana w art. 43 projektu dotyczącym ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (pkt 2) jest konsekwencją zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks

Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1, z późn. zm.) w zakresie przepisu art. 16 ust. 1–2a, która została dokonana z dniem 11 czerwca 2024 r., na mocy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/1415 z dnia 14 marca 2024 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 810/2009 w zakresie wysokości opłat wizowych (Dz. Urz. UE L 1415 z 22.05.2024). Wynika ona z konieczności dostosowania krajowego porządku prawnego celem zapewnienia spójności z prawodawstwem unijnym, poprzez dokonanie zmiany w części III w ust. 6 i 6a załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej. Polega ona na odpowiedniej zmianie wysokości opłat za wizy, stosownie do aktualnej wysokości ustalonej w art. 16 ust. 1–2a rozporządzenia nr 810/2009. Zmiana wysokości opłaty skarbowej będzie dotyczyć wiz wydawanych przez komendanta placówki Straży Granicznej dla dziecka w wieku od 6 do 12 lat – na równowartość 45 euro (obecnie 40 euro), w pozostałych przypadkach na równowartość 90 euro (obecnie 80 euro) oraz w przypadku wydania przez Radę decyzji wykonawczej na podstawie art. 25a ust. 5 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009, tj. na równowartość 135 lub 180 euro (obecnie 120 lub 160 euro).

Art. 44 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym dotyczące bezpośredniego dostępu do KSI SIS i VIS dla Straży Granicznej (Komendanta Głównego Straży Granicznej pełniącego rolę jednostki krajowej ETIAS jako organu właściwego w sprawach dotyczących zezwoleń na podróż) w związku z rozpatrywaniem (w tym prowadzeniem konsultacji z innymi jednostkami krajowymi ETIAS państw członkowskich) wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, jego unieważnieniem albo cofnięciem, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a, d, e albo g rozporządzenia 2018/1240.

Kolejny przepis art. 45 projektu dotyczy zmian w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, mających na celu umożliwienie udostępniania Straży Granicznej danych zgromadzonych w rejestrze chorób zakaźnych dotyczących cudzoziemców, którzy ze względu na narażanie, zakażanie lub chorobę zakaźną oraz związane z nimi okoliczności stwarzają wysokie ryzyko epidemiczne. Do celów rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż ETIAS oraz prowadzonej kontroli granicznej w zakresie oceny zdrowia publicznego utworzony zostanie Wspólny Punkt Kontaktowy w sprawach konsultacji krajowych, który tworzą Główny Inspektor Sanitarny, państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz państwowi graniczni inspektorzy sanitarni, celem przedstawiania opinii w zakresie zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka epidemicznego, o którym mowa w przepisach odrębnych dotyczących udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), oraz opinii na potrzeby kontroli granicznej.

Art. 46 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie

polskim przez nałożenie obowiązku informacyjnego na wojewodę lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych, każdego w zakresie swojej właściwości, o nabyciu lub potwierdzeniu posiadania obywatelstwa polskiego przez cudzoziemca, który zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240 nie podlega temu rozporządzeniu. Obowiązek ten odnosi się do przepisu art. 55 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2018/1240, zgodnie z którym, jeżeli obywatel państwa trzeciego uzyskał obywatelstwo państwa członkowskiego, jednostka krajowa ETIAS niezwłocznie usuwa plik wniosku obywatela państwa trzeciego z systemu centralnego ETIAS.

W art. 47 projektu wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach poprzez dodanie nowej przesłanki do wydania decyzji o odmowie wjazdu (zmiana w art. 28 w ust. 1). Projekt wprowadza również nową przesłankę do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu (art. 302 ust. 1). Będzie można wydać taką decyzję wobec cudzoziemca, który przebywa lub przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, jeżeli jest lub było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240. Przesłanka ta jest uzasadniona z uwagi na fakt, iż orzeczenie cudzoziemcowi zakazu wjazdu do wpisania cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest niepożądany, na podstawie art. 435 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o cudzoziemcach, odbywa się niekiedy dopiero po upływie czasu od przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji o rozstrzygnięciu, co jest spowodowane względami technicznymi.

Obecna sytuacja stwarza lukę polegającą na tym, że cudzoziemiec, któremu orzeczono zakaz wjazdu, do czasu wpisu jego danych do wykazu może przebywać na terytorium państw członkowskich, co stoi w sprzeczności z ideą zakazu wjazdu, jak również z celem art. 11 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich.

Analogicznie w powyższej sytuacji cudzoziemiec nie powinien mieć możliwości wjazdu na terytorium państw członkowskich podczas odprawy granicznej, co znajduje odzwierciedlenie w proponowanej treści art. 28 ust. 1 pkt 7a ww. ustawy o cudzoziemcach.

Ponadto ustawa wprowadza zmiany przez dodanie art. 79c i nałożenie obowiązku informacyjnego na organ, który wydał wizę Schengen lub wizę krajową cudzoziemcowi, który, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia, nie podlega rozporządzeniu 2018/1240. Niniejszy obowiązek odnosi się do przepisu art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, zgodnie z którym jeżeli obywatel państwa trzeciego uzyskał wizę jednolitą lub krajową wizę długoterminową, na wniosek cudzoziemca, jednostka krajowa ETIAS niezwłocznie usuwa plik wniosku obywatela państwa trzeciego z systemu centralnego ETIAS.

W art. 85 w ust. 1 po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „na podstawie tej wizy” – ma to na celu wyeliminowanie wątpliwości związanych z okresem,

w którym cudzoziemiec jest uprawniony do złożenia wniosku o przedłużenie wizy. Tym samym przedłużenie wizy będzie możliwe, jeżeli wniosek zostanie złożony podczas legalnego pobytu (zgodnego ze wszystkimi warunkami) cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tej wizy, która ma być przedłużona.

W art. 99 dodano kolejną przesłankę odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy – gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia cudzoziemiec przebywa na terytorium RP w ramach ruchu bezwizowego oraz na podstawie zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. Ze względu na to, że wobec cudzoziemca stwierdzono istnienie przesłanek faktycznych, aby uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne, czyli ograniczono ważność terytorialną zezwolenia na podróż zgodnie z art. 44 rozporządzenia 2018/1240, projekt ustawy wyklucza możliwość skutecznego ubiegania się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy takiemu cudzoziemcowi. Tym samym złożenie wniosku podczas przebywania cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego i posiadanie zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, prowadzić będzie do odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego.

W art. 100 ust. 1 ustanowiono kolejną przesłankę do odmowy wydania decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy został złożony podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem, lub przebywa na tym terytorium bez tego zezwolenia, jeżeli jest ono wymagane. Jednocześnie wymóg posiadania takiego zezwolenia na podróż został wskazany w art. 105 ust. 1. Tym samym posiadanie ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, będzie wymogiem, który będzie uprawniał cudzoziemca do podjęcia dalszych kroków legalizacyjnych na terytorium RP. Wymóg posiadania zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, wskazano również w zmienianych art. 139f, art. 139l, art. 139s, art. 139t, art. 196, art. 202 ust. 1, art. 206 ust. 1, art. 213 ust. 1 czy też ustanowiono wyjątki od wymogu jego posiadania w art. 165 ust. 3, art. 187 pkt 6 i 7.

W przepisach tych przyjęto założenie, że pojęcie legalnego lub nielegalnego pobytu cudzoziemca, występujące w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, będzie w dalszym ciągu odnosiło się do wymogu posiadania podstawy legalnego pobytu cudzoziemca na terytorium Polski np. w postaci wizy, zezwolenia pobytowego lub legalnego pobytu wynikającego z przepisów prawa. Wymóg posiadania zezwolenia na podróż dla obywateli

krajów trzecich, o którym mowa w rozporządzeniu 2018/1240, będzie stanowił dodatkowy warunek wjazdu i pobytu tych obywateli, wjeżdżających lub przebywających na terytorium Polski w ramach ruchu bezwizowego, wynikający z prawa UE.

W art. 196 ust. 1 dodano kolejną przesłankę odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt stały – gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia cudzoziemiec przebywał na terytorium RP na podstawie zezwolenia na podróż z art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240 lub bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem. Jednocześnie wymóg posiadania takiego zezwolenia na podróż w dniu złożenia wniosku o pobyt stały został wskazany w art. 202 ust. 1.

Ponadto w art. 213 dodano kolejną przesłankę odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE – gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia cudzoziemiec przebywał na terytorium RP na podstawie zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 (art. 213 ust. 1) oraz bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.

Rozszerzenie przesłanek odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt stały oraz udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE ma na celu zapobieżenie nadużyciom ze strony cudzoziemców nieposiadających wymaganego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, lub przebywających w szczególnych okolicznościach na terytorium RP na podstawie zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.

Projektowany art. 248b wskazuje, że w przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, organ, który wydał lub wymienił kartę pobytu, przekazuje niezwłocznie, na wniosek cudzoziemca, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej informacje o wydaniu lub wymianie karty pobytu cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. Jednostka krajowa ETIAS niezwłocznie usuwa plik wniosku obywatela państwa trzeciego z systemu centralnego ETIAS.

W projektowanym art. 299 ust. 2a wskazano, że cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu objętego wizą Schengen, wizą krajową lub zezwoleniem na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240 oraz przed upływem okresu ważności tej wizy lub zezwolenia. Tym samym dodano zezwolenie na podróż jako nowy warunek wjazdu i pobytu, wymagany w przypadku cudzoziemców objętych zakresem art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. Posiadanie ważnego zezwolenia na podróż stanowi warunek pobytu, który musi być spełniony przez cały okres

pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich. Samo złożenie, a następnie oczekiwanie na rozpatrzenie przedmiotowego wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, nie jest realizacją obowiązku (warunku koniecznego) posiadania ważnego zezwolenia na podróż. Złożenie takiego wniosku powinno odbyć się z odpowiednim wyprzedzeniem przed planowaną podróżą lub, jeśli obywatel państwa trzeciego znajduje się na terytorium państw członkowskich, przed utratą ważności posiadanego przez niego już zezwolenia na podróż. Jednocześnie posiadacz zezwolenia na podróż może złożyć wniosek o wydanie nowego zezwolenia na podróż 120 dni przed utratą ważności posiadanego zezwolenia na podróż. Tym samym celem zapewnienia ciągłości pobytu zgodnego z warunkami rozporządzenia 2018/1240 (posiadanie ważnego zezwolenia na podróż) oraz ze względu na wyprzedzającą możliwość ponownego ubiegania się o wydanie zezwolenia na podróż przed utratą ważności poprzedniego złożenie samego wniosku o wydanie tego zezwolenia nie prowadzi do spełnienia warunków wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich. Dopiero wydane zezwolenie na podróż potwierdza, że obywatel państwa trzeciego zwolniony z obowiązku wizowego kwalifikuje się do odbycia podróży lub dalszego pobytu w strefie Schengen oraz że taka podróż lub dalszy pobyt nie stwarza ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego. Brak uzyskania kolejnego zezwolenia na podróż (w tym o ograniczonej ważności terytorialnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) będzie skutkował obowiązkiem opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu objętego tym zezwoleniem. Obowiązek ten, zgodnie z dodawanym w art. 299 ust. 8b, nie będzie dotyczył sytuacji, gdy cudzoziemiec posiada ważny dokument uprawniający go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub gdy z przedmiotowej ustawy lub z innych ustaw wynika, że jego pobyt na tym terytorium uważa się za legalny. Ponadto w art. 299 w ust. 7 wskazano, że aby pobyt został uznany za legalny w trakcie czasu na opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (30 dni), wniosek legalizacyjny nie może zostać złożony po upływie ważności zezwolenia na podróż, jeżeli było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240. Art. 299 w ust. 8 wskazuje na zakres wyłączeń z obowiązku opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 30 dni, w sytuacji, gdy pobyt cudzoziemca na tym terytorium uważa się za legalny oraz posiada ważne zezwolenie na podróż. Kolejny ust. 8b doprecyzowuje zakres wyłączeń w odniesieniu do przepisów ust. 2a, których nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec posiada ważny dokument uprawniający go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub z ustawy, z innych ustaw lub aktów prawa Unii Europejskiej wynika, że jego pobyt na tym terytorium uważa się za legalny.

Projektowane nowe brzmienie art. 299 ust. 9 pkt 2 polega na dodaniu w jego treści odniesienia do decyzji o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny. W dotychczasowej praktyce prowadziło to do wątpliwości interpretacyjnych

w związku z brakiem wskazania przedmiotowej decyzji w katalogu wyłączeń.

W art. 300 uszczegółowiono kwestie złożenia wniosku o przedłużenie okresu pobytu w ramach ruchu bezwizowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez wskazanie, że musi zostać dokonane niepóźniej niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240. Ponadto dodano ust. 2a, który stanowi, że cudzoziemcowi odmawia się przedłużenia okresu pobytu w ramach ruchu bezwizowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w dniu złożenia wniosku przebywał na tym terytorium bez ważnego zezwolenia na podróż, jeżeli było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, lub przebywa na tym terytorium bez tego zezwolenia, jeżeli jest wymagane. Tym samym cudzoziemiec jest obowiązany do posiadania zezwolenia na podróż w dniu złożenia wniosku o przedłużenie okresu pobytu w ramach ruchu bezwizowego, jak i w trakcie całego postępowania administracyjnego niezależnie od treści rozstrzygnięcia (decyzji pozytywnej lub negatywnej dla cudzoziemca). Wskazać należy, że każdy pobyt w ramach ruchu bezwizowego powinien uwzględniać konieczność spełniania warunku, jakim jest posiadanie ważnego zezwolenia na podróż.

Projektowana regulacja przewiduje również zmiany w zakresie przesłanek do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, przez dodanie w art. 302 ust. 1 nowego pkt 1a dotyczącego sytuacji, gdy cudzoziemiec przebywa lub przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, jeżeli jest lub było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240. Brak ważnego zezwolenia na podróż będzie kolejną odrębną przesłanką umożliwiającą wydanie cudzoziemcowi decyzji powrotowej. Jednocześnie rozporządzenie 2018/1240 wskazuje, że ważne zezwolenie na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniony przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich, dlatego w projekcie ustawy jest odniesienie do czasu teraźniejszego oraz przeszłego, związanego z przedmiotem dodawanej regulacji. Ponadto dodaje się przesłankę wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu (pkt 7a) dotyczącą obowiązywania zakazu ponownego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen albo zakazu ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Projektowane nowe brzmienie art. 314 ust. 1 wskazuje, że organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadkach, o których mowa w art. 302 ust. 1 pkt 1–8 i 10–16 przedmiotowej ustawy, poucza cudzoziemca posiadającego zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, które nie uprawnia do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o obowiązku niezwłocznego wyjazdu na terytorium tego państwa lub państw członkowskich, do których posiadacz zezwolenia na podróż w trakcie jego ważności ma prawo się udać. Jednocześnie zmiany w art. 428 ust. 1 pkt

6 oraz art. 430 ust. 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach odnoszą się do prowadzonych w zakresie wyżej wymienionych pouczeń rejestrów.

Zmiana brzmienia art. 320 ust. 1 polega na doprecyzowaniu przesłanek, celem wyeliminowania wątpliwości dotyczących cofnięcia zakazu ponownego wjazdu orzeczonego w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu. Organ, który w pierwszej instancji wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może cofnąć zakaz, o którym mowa w art. 318, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, jeżeli cudzoziemiec wykaże, że wykonał obowiązki wynikające z decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, chyba że jego ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów humanitarnych.

Postępowania o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu dotyczą skrócenia obowiązywania sankcji administracyjnej, jaką jest nałożenie na cudzoziemca zakazu ponownego wjazdu na terytorium RP i innych państw obszaru Schengen. Orzeczenie zakresu tego zakazu (okres oraz obszar) następuje w ramach wydanej cudzoziemcowi decyzji o zobowiązaniu do powrotu. Wykonanie takiej decyzji prowadzi do tego, iż cudzoziemiec nie zamieszkuje na terytorium RP – należy uznać, że jest „osobą zamieszkałą za granicą".

Obecnie brak wniesienia opłaty skarbowej (10 zł) przez wnioskującego cudzoziemca (zamieszkałego za granicą) o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu prowadzi i tak do konieczności załatwienia sprawy przez organy Straży Granicznej i rozpatrzenie podania. Jednocześnie prowadzi to do konieczności podjęcia dalszych kroków, tj. zgodnie z art. 265 Kpa – egzekucji administracyjnej kosztów i opłat (co obecnie ze względu na niski koszt wniesienia podania, tj. 10 zł, jest nierentowne dla organów podatkowych).

Wprowadzenie wskazanego rozwiązania przez dodanie ust. 4 w art. 320 będzie zatem obligowało cudzoziemca do wniesienia opłaty skarbowej. W przypadku gdy taka opłata skarbowa nie zostanie wniesiona z chwilą wniesienia podania oraz na wezwanie organu nie zostanie wniesiona w wyznaczonym terminie, podanie będzie podlegało zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana.

Cofnięcie zakazu ponownego wjazdu jest dla cudzoziemca pozytywnym uprawnieniem w celu zniesienia sankcji administracyjnej, dzięki któremu będzie uprawniony do ponownego ubiegania się o wjazd i pobyt na terytorium RP i innych państw obszaru Schengen. Cofnięcie zakazu wjazdu niezależnie od sytuacji powinno podlegać opłacie skarbowej. Tym samym obowiązek wniesienia opłaty skarbowej za wydanie decyzji w sprawie cofnięcia zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen będzie obowiązywał bez względu na miejsce zamieszkania osoby wnoszącej o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu.

Jednocześnie obecne rozwiązania systemów płatniczych pozwalają na bezproblemowe wniesienie takiej opłaty przez osoby zamieszkujące (przebywające) za granicą przez wskazanie przez właściwy organ podatkowy danych do międzynarodowego przelewu bankowego na jego numer rachunku bankowego.

Wyłączenie stosowania art. 261 § 4 Kpa przełoży się na przyspieszenie procedury i rozpatrywanie spraw, w których są spełnione ustawowe warunki, przede wszystkim wniesienie należności (opłaty). Usprawni również funkcjonowanie organów administracji publicznej w tym obszarze.

Z uwagi na specyfikę tego rodzaju spraw administracyjnych związanych z pierwotnym orzeczeniem przez organ wobec cudzoziemca sankcji administracyjnej – zakazu ponownego wjazdu, nie leży w interesie społecznym, aby nadać im charakter wyjątku i nałożyć na organ powinność rozpatrzenia (merytorycznego) wniosku w tym przedmiocie – zgodnie z procedurą wynikającą z Kpa – mimo nieuiszczenia odpowiedniej opłaty skarbowej. Tym bardziej, że z punktu widzenia wymagalności byłoby to trudne, a niejednokrotnie niemożliwe do wyegzekwowania na dalszym etapie, co z kolei ma bezpośredni wpływ na finanse publiczne państwa. Również ważny interes strony nie uzasadnia szczególnego uprzywilejowania wnioskującego o cofnięcie zakazu wjazdu. Celem bowiem jest ograniczenie nadużyć polegających na instrumentalnym składaniu wskazanych wniosków, a także sytuacji nieuzasadnionego zaangażowania i prowadzenia czynności administracyjnych przez organy Straży Granicznej, w szczególności tych niezawierających wymaganego uzasadnienia, informacji lub dokumentów. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 320 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach wnioskodawca musi spełnić określone ustawowe przesłanki, m.in. wykazać, że jego ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów humanitarnych (art. 320 ust. 1 pkt 2). Natomiast organ w toku rozpatrywania wniosku (prawidłowo złożonego) uwzględnia okoliczności, w szczególności te, z uwagi na które ma nastąpić ponowny wjazd cudzoziemca (por. art. 320 ust. 1a pkt 2).

Podkreślenia wymaga również to, że zgodnie z art. 320 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach zakazu, o którym mowa w art. 318, nie cofa się, gdy cudzoziemiec nie uiścił należności z tytułu kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, które był obowiązany ponieść. Ustawodawca przewidział więc już w obecnie obowiązujących przepisach prawnych konsekwencje wynikające z niewywiązania się przez cudzoziemca z nałożonych na niego obowiązków, tj. nieuiszczenia należności finansowych. W takiej sytuacji, nawet gdyby cudzoziemiec wykazał, że jego ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów

humanitarnych, organ i tak byłby wprost zobligowany do odmowy cofnięcia zakazu.

Dodawane w art. 321 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach ust. 3 i 4 stanowić będą *lex specialis* względem art. 35 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Przepis określa, że załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym, jako szczególnie skomplikowanej ze względu na charakter postępowania dowodowego i jego złożoność, powinno nastąpić niepóźniej niż w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania odwołania. Jeżeli to odwołanie nie spełnia wymogów przewidzianych przepisami prawa, wskazany termin biegnie od dnia uzupełnienia braków. Ewentualne dalsze prowadzenie sprawy i wyznaczenie nowego terminu jej załatwienia po upływie terminu sześciu miesięcy będą podlegać przepisom ogólnym ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Termin ten będzie miał zastosowanie w postępowaniach odwoławczych w sprawach o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, przedłużenie terminu dobrowolnego wyjazdu oraz cofnięcie zakazu ponownego wjazdu, w trybach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczących wymienionych spraw. Ponadto obowiązek, o którym mowa w art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, właściwy organ będzie realizował w terminie 90 dni od dnia otrzymania skargi. Zważywszy na stopień złożoności spraw o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu oraz przewidzianą w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach konstrukcję tego procesu, zawierającego faktycznie kilka rozstrzygnięć w jednej decyzji, tj. nakaz opuszczenia kraju, rozstrzygnięcie co do terminu dobrowolnego wyjazdu oraz co do zakazu wjazdu do Polski i innych państw obszaru Schengen, co do zgody na pobyt ze względów humanitarnych, jak również odnośnie do zgody na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej, należy wskazać, iż do postępowania w tym przedmiocie nie powinny mieć zastosowania przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie terminów załatwienia sprawy. Z uwagi na złożoność postępowania podyktowaną rozmaitymi, nieraz niejednoznacznymi stanami faktycznymi, oraz wysoki stopień skomplikowania tych postępowań zasadne jest ustanowienie przepisów szczególnych dotyczących terminów załatwienia sprawy administracyjnej w tym przedmiocie.

Komendant Główny Straży Granicznej w powyższych sprawach, jako że rozstrzyga sprawę całkowicie na nowo zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania, to mając na względzie liczbę postępowań oraz opisany już stopień zawiłości i wielowątkowości orzeczeń zapadających w jednej decyzji, organ wyższego stopnia powinien mieć zapewniony adekwatny czas pozwalający na rzetelne i kompleksowe rozpoznanie sprawy, zapewniające realny dostęp stronie do skutecznego środka odwoławczego.

W zakresie zmian w art. 334 Straż Graniczna w swojej praktyce służbowej na kanwie udzielania pomocy w dobrowolnym powrocie zidentyfikowała potrzebę objęcia pomocą

w dobrowolnym powrocie cudzoziemców, na wniosek których następuje umorzenie postępowania w sprawie dotyczącej legalizacji pobytu (tj. o zezwolenie na pobyt czasowy, stały lub rezydenta długoterminowego UE) toczącego się przed wojewodą lub Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców. W takiej sytuacji, zgodnie z art. 299 ust. 6 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, osoby te mają obowiązek opuszczenia terytorium Polski przed upływem 30 dni od dnia, gdy decyzja w przedmiocie umorzenia postępowania stała się ostateczna, a w przypadku wydania decyzji przez organ wyższego stopnia – od dnia, w którym decyzja została cudzoziemcowi doręczona – gdyż po tym okresie ich pobyt będzie uznany za nielegalny, w rozumieniu art. 302 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Cudzoziemcy objęci tym obowiązkiem niejednokrotnie występują do Komendanta Głównego Straży Granicznej z wnioskiem o udzielenie pomocy w dobrowolnym powrocie, jednakże w obecnym stanie prawnym brak przesłanki umożliwiającej udzielenie tym osobom pomocy. W związku z tym proponuje się dodanie nowej przesłanki udzielenia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej pomocy w dobrowolnym powrocie w przypadku, gdy postępowanie o zezwolenie na pobyt czasowy, zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE zostało umorzone na wniosek cudzoziemca. W takiej sytuacji cudzoziemiec będzie mógł wystąpić z wnioskiem co najmniej na 7 dni przed upływem terminu, o którym mowa w art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, aby zapewnić Komendantowi Głównemu Straży Granicznej niezbędny czas na rozpatrzenie wniosku.

Zmieniany art. 397 ust. 1 pkt 2 i art. 401 ust. 2 określa, że Straż Graniczna będzie uprawniona do wystąpienia do sądu właściwego ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej z wnioskiem o umieszczenie cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku. Obecna regulacja wskazuje na konieczność złożenia takiego wniosku do sądu właściwego ze względu na miejsce zatrzymania małoletniego, co ze względu na zasięg terytorialny jednostek organizacyjnych Straży Granicznej i umiejscowienie ich siedzib na terenie służbowej odpowiedzialności obejmującej kilka lub kilkanaście powiatów negatywnie wpływa na czas realizowanych czynności względem tak szczególnej grupy cudzoziemców, jaką stanowią małoletni bez opieki.

Nowelizowane art. 459 i art. 462 odnoszą się do obowiązków przewoźników, którzy drogą powietrzną, morską lub lądową zamierzają przywieźć cudzoziemców do granicy. Przewoźnicy będą zobligowani do podjęcia wszelkich niezbędnych środków, aby zapewnić, że cudzoziemiec zamierzający wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma ważne zezwolenie na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240. W przypadku gdy wymóg ten nie zostanie spełniony przez przewoźnika, komendant placówki Straży Granicznej, który odmówił cudzoziemcowi z tego powodu wjazdu na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, będzie uprawniony do nałożenia kary administracyjnej na przewoźnika. Jednocześnie projektowana ustawa zawiera wyłączenie w zakresie nakładania kar administracyjnych na przewoźników w przypadku, gdy przewoźnik z powodu braku technicznej możliwości spowodowanej awarią jakiejkolwiek części systemu ETIAS nie będzie mógł dokonać zapytania i uzyskać dostępu do danych dla przewoźników, o którym mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 48 projektu wprowadza w ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne zadania konsuli w zakresie przeprowadzenia rozmowy z cudzoziemcem w sprawach dotyczących zezwolenia na podróż, sporządzenia i przekazania opinii z tej rozmowy, a jeżeli dokonał zapisu rozmowy, przekazania także jej zapisu.

Art. 49 projektu wprowadza zmiany w art. 47 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Zmiany umożliwią wojewódzkim i powiatowym urzędom pracy przetwarzanie danych osobowych cudzoziemca w postaci Głównego Identyfikatora Cudzoziemca.

Art. 50 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tj. cudzoziemcy przebywający w ramach ruchu bezwizowego będą zobowiązani do posiadania ważnego zezwolenia na podróż w celu możliwości legalnego wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa wprowadza możliwość przetwarzania w rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę, spraw dotyczących zezwoleń na pracę sezonową oraz spraw dotyczących oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi – Głównego Identyfikatora Cudzoziemca, nadawanego i przetwarzanego w Krajowym Rejestrze Cudzoziemców.

Pozyskanie tych danych od organów Straży Granicznej nastąpi w drodze teletransmisji, a jego podstawą będą przepisy dotyczące udostępniania danych z Krajowego Rejestru Cudzoziemców. Zakres pozyskiwanych danych obejmować będzie informacje i dane udostępniane z KRC. Do celów prowadzenia postępowania w sprawie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi organy prowadzące te postępowania będą zatem wykorzystywały dane i informacje dotyczące cudzoziemca, w tym Główny Identyfikator Cudzoziemca.

Dalsze udostępnianie pozyskanych danych uprawnionym organom i instytucjom odbędzie się na podstawie przepisów szczególnych regulujących zasady ich dostępu do danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Cudzoziemców.

Art. 51 projektu wprowadza zmianę w okresie *vacatio legis* ustawy z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw. Należało dokonać zmiany w art. 1 pkt 16 lit. b ww. ustawy, dostosowując brzmienie art. 19 ust.

1aa ustawy o KRK. Przepis wprowadza możliwość złożenia zapytania w formie żądania po uprzednim sprawdzeniu osoby w systemie ECRIS-TCN.

Art. 52 projektu wprowadza zmiany o charakterze redakcyjno-legislacyjnym w ustawie z dnia 15 maja 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w systemie Eurodac, mające na celu jedynie doprecyzowanie obowiązujących przepisów.

10. Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

W projektowanym art. 53 ustawy uregulowano wymóg posiadania ważnego zezwolenia na podróż, który stosuje się od daty uruchomienia i rozpoczęcia wykorzystywania systemu ETIAS, zgodnie z art. 88 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, tj. od daty ustalonej przez Komisję Europejską z uwzględnieniem okresu przejściowego – 6 miesięcy, który może być jednokrotnie przedłużony przez Komisję o maksymalnie 6 miesięcy – podczas którego wymóg posiadania ważnego zezwolenia na podróż nie ma zastosowania, oraz okresu karencji – 6 miesięcy – podczas którego służby graniczne wyjątkowo zezwalają cudzoziemcom objętym wymogiem posiadania zezwolenia na podróż na przekroczenie granicy zewnętrznej pomimo braku posiadania tego zezwolenia, jeżeli pozostałe warunki wjazdu są spełnione.

Jednocześnie wskazano, że w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8a, art. 100 ust. 1 pkt 10, art. 105 ust. 1, art. 132, art. 137c, art. 139f ust. 2 pkt 3, art. 139s ust. 1 pkt 5, art. 139t ust. 1, art. 141, art. 147 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–3, art. 157d ust. 1 i 2, art. 157j ust. 1 i 2, art. 164, art. 165 ust. 1a i 4, art. 178, art. 185b, art. 187 pkt 6 i 7, art. 191 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2, art. 196 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz e oraz ust. 3, art. 202 ust. 1, art. 213 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz i, art. 218a ust. 1, art. 248b, art. 299 ust. 2a oraz 7, 8 i 8b, art. 300 ust. 2 i 2a, art. 302 ust. 1 pkt 1a oraz ust. 3a, art. 314 ust. 1, art. 428 ust. 1 pkt 6, art. 430 ust. 8, art. 459 ust. 1, art. 462 ust. 1, 2a i ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 47, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Ponadto w okresie karencji, o którym mowa w art. 83 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/1240, cudzoziemcowi będzie się zezwalało na przekroczenie granicy zewnętrznej w przypadku, o którym mowa w art. 83 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia 2018/1240, i nie stosuje się do niego przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8a, art. 100 ust. 1 pkt 10, art. 105 ust. 1, art. 132, art. 137c, art. 139f ust. 2 pkt 3, art. 139s ust. 1 pkt 5, art. 139t ust. 1, art. 141, art. 147 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–3, art. 157d ust. 1 i 2, art. 157j ust. 1 i 2, art. 164, art. 165 ust. 1a i 4, art. 178, art. 185b, art. 187 pkt 6 i 7, art. 191 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2, art. 196 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz e oraz ust. 3, art. 202 ust. 1, art. 213 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz i, art. 218a ust. 1, art. 248b, art. 299 ust. 2a oraz 7, 8 i 8b, art. 300 ust. 2 i 2a, art. 302 ust. 1 pkt 1a oraz ust. 3a, art. 314 ust. 1, art. 428 ust. 1 pkt 6, art. 430 ust. 8, art. 459 ust. 1, art. 462 ust. 1, 2a i ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 47, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w okresie jego pobytu

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następującego po tym przekroczeniu. Wskazane rozwiązania mają na celu usystematyzowanie zakresu obowiązywania przepisów wpływających na prawa i obowiązki cudzoziemców w zakresie legalizacji ich pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Kolejny przepis, tj. art. 54, określa obowiązek zapewnienia przez Straż Graniczną i konsulów istotnych informacji dotyczących składania wniosków o zezwolenie na podróż. Kampania informacyjna będzie miała na celu poinformowanie obywateli państw trzecich, objętych zakresem podmiotowym rozporządzenia 2018/1240, o wymogu posiadania przez nich ważnego zezwolenia na podróż, w celu przekroczenia granic zewnętrznych i posiadania takiego zezwolenia przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich oraz m.in. o kryteriach, warunkach i procedurach składania wniosków o zezwolenie na podróż. Okres zapewniania informacji będzie trwał przez 3 lata, a jego początek nastąpi na 6 miesięcy przed datą uruchomienia systemu ETIAS.

W projekcie uregulowano także zagadnienia o charakterze dostosowującym, zapewniającym właściwy przebieg przygotowań po stronie organów krajowych do uruchomienia i wykorzystywania systemu ETIAS poprzez KSI ETIAS.

W art. 55 wskazano, że Komendant Główny Straży Granicznej (COT KSI ETIAS) prowadzi współpracę w zakresie przeprowadzania kompleksowego testu ETIAS.

Zgodnie z projektowanymi przepisami (art. 56), celem zapewnienia prawidłowości i bezpieczeństwa funkcjonowania systemu i przetwarzanych poprzez ten system danych ETIAS Komendant Główny Straży Granicznej, przed uruchomieniem KSI ETIAS, wystąpi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli w zakresie spełniania przez KSI ETIAS wymogów określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. Określone zostały również uprawnienia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zastępcy Prezesa Urzędu lub upoważnionych przez niego pracowników w zakresie prowadzenia kontroli spełnienia przez KSI ETIAS wymogów określonych w przepisach o ochronie danych osobowych. W projekcie wskazano także podmiot właściwy do wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 84 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, wykonując powyższe uprawnienia, przedstawi Komendantowi Głównemu Straży Granicznej pisemną opinię w zakresie spełnienia przez KSI ETIAS wymogów określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w KSI ETIAS przekaże Komendantowi Głównemu Straży Granicznej zalecenia pokontrolne w formie pisemnej.

Projektowana ustawa określa również sposób postępowania w przypadku przedstawienia przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych zaleceń pokontrolnych. Zgodnie z projektowanym przepisem Komendant Główny Straży Granicznej ma prawo

zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń odnośnie do przekazanych zaleceń pokontrolnych, w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania. W przypadku niezgłoszenia zastrzeżeń, jak również w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Komendant Główny Straży Granicznej jest obowiązany wykonać zalecenia pokontrolne, a następnie wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownej kontroli.

Kolejne przepisy art. 57 i art. 58 zobowiązują Komendanta Głównego Straży Granicznej do poinformowania, przed uruchomieniem KSI ETIAS, ministra właściwego do spraw wewnętrznych o gotowości do uruchomienia produkcyjnego KSI ETIAS. Minister sprawdza gotowość do prawidłowej eksploatacji KSI ETIAS przez poszczególne organy uprawnione do bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS. Do celów efektywnego i skutecznego wykonania tych czynności ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 33 ust. 2 i art. 34 ustawy.

Artykuły 59–62 zawierają rozwiązania o charakterze dostosowującym, związanym z wdrożeniem Krajowego Rejestru Cudzoziemców. Projekt ustawy regulującej udział Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) przewiduje wdrożenie tego systemu jako jedno z zadań Straży Granicznej (jako koordynatora) określone w ramach przyjętego w dniu 10 marca 2023 r. przez Radę Ministrów Planu dostosowania organów polskiej administracji do współpracy z przebudowanymi wielkoskalowymi systemami informacyjnymi UE „MasterPlan".

Straż Graniczna w ramach środków finansowych z budżetu krajowego i środków unijnych z Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w latach 2021–2023 dokonała zakupu m.in.: infrastruktury mocy obliczeniowej i sieciowej wraz z niezbędnym oprogramowaniem, subskrypcji oraz urządzeń bezpieczeństwa wraz z komponentami sieciowymi, infrastruktury sprzętowo-programowej na potrzeby wdrożenia, utrzymania oraz funkcjonowania systemu ETIAS, wysokiej jakości sprzętu informatycznego dla zespołu programistów funkcjonującego w ramach Straży Granicznej oraz personelu jednostki krajowej ETIAS, a także sprzętu biurowego dla przedmiotowej jednostki. Sfinansowano ponadto szereg specjalistycznych szkoleń dla funkcjonariuszy SG odpowiadających za wdrożenie wskazanego systemu.

Mając na uwadze przepisy rozporządzenia 2018/1240 i zapisy „MasterPlanu", podstawowym zadaniem jest dalsza rozbudowa wdrażanego systemu, jak również jego dalsze utrzymanie oraz zarządzanie. W tym celu Straż Graniczna zaplanowała do realizacji w latach 2025–2034 szereg zadań, m.in. rozbudowę oraz utrzymanie wsparcia w zakresie urządzeń bezpieczeństwa sieciowego, systemu mocy obliczeniowej i pamięci masowej, urządzeń telekomunikacyjnych oraz sprzętu i systemu wykorzystywanego w przyszłości do realizacji zadań z zakresu interoperacyjności systemów wielkoskalowych UE.

Komendant Główny Straży Granicznej zapewni zasilanie, w drodze teletransmisji, Krajowego Rejestru Cudzoziemców, z chwilą jego utworzenia, danymi i informacjami przez system teleinformatyczny, tj. Centralny System Informatyczny Straży Granicznej (CSI SG). Ponadto w celu zasilania KRC przez systemy źródłowe innych organów organy te będą zobowiązane do współpracy z Komendantem Głównym Straży Granicznej w zakresie niezbędnym do konfiguracji ich własnych systemów teleinformatycznych z KRC. W tym celu organ lub podmiot zasilający przygotuje prowadzony przez siebie system teleinformatyczny lub systemy teleinformatyczne do integracji z KRC, na podstawie dokumentacji technicznej opracowanej przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, a następnie wystąpi do Komendanta Głównego Straży Granicznej o sprawdzenie i potwierdzenie poprawnego podłączenia ich systemu źródłowego do KRC. Jednocześnie Komendant Główny Straży Granicznej opracuje niezbędną dokumentacje techniczną, która doprowadzi do połączenia systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej oraz innych podmiotów realizujących zadania publiczne. Konfiguracja systemów źródłowych z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców powinna nastąpić w okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów dotyczących KRC. Rozpoczęcie zasilania KRC w drodze teletransmisji danymi i informacjami z systemu źródłowego lub systemów źródłowych jednego lub kilku organów lub podmiotów nastąpi po ogłoszeniu komunikatu przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, określającego dzień rozpoczęcia zasilania KRC.

W art. 63–67 zostały zawarte przepisy przejściowe. Art. 63 wskazuje, że opłata skarbowa za wydanie decyzji w sprawie cofnięcia zakazu ponownego wjazdu wprowadzana w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej będzie stosowana do wniosków składanych od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Art. 64 dotyczy z kolei sytuacji udostępniania właściwym organom Straży Granicznej danych zgromadzonych w rejestrze chorób zakaźnych do czasu zapewnienia rozwiązań technicznych i organizacyjnych umożliwiających ich udostępnianie w drodze teletransmisji.

W art. 65–67 określono limit wydatków dla Komendanta Głównego Straży Granicznej, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców i Komendanta Głównego Policji.

W odniesieniu do źródeł finansowania, o których mowa w pkt 6 Oceny Skutków Regulacji, należy wskazać, że Straż Graniczna pozyskała środki z budżetu Unii Europejskiej na realizację wyszczególnionych potrzeb, m.in. na zakup sprzętu teleinformatycznego dla jednostki krajowej ETIAS. W ramach Planu Dostosowania Organów Polskiej Administracji do Współpracy z przebudowanymi Wielkoskalowymi Systemami Informacyjnymi UE – MasterPlan zaplanowany został do realizacji m.in. projekt pn. Wdrożenie systemu ETIAS. Założenia finansowe do omawianego projektu wielkoskalowego opracowano w oparciu

o realizowane na przestrzeni ostatnich lat w ww. obszarze umowy, przeprowadzone analizy rynku, które uwzględniały jednocześnie ryzyko inflacji i ryzyko walutowe (kurs USD oraz EUR). Jednakże należy mieć na uwadze, iż wskazane skutki finansowe są szacunkowe, w związku z tym dokonanie rozbicia tych skutków na poszczególne rodzaje wydatków może nie być wiążące i ulec zmianie w perspektywie wydłużonego okresu wejścia w życie regulacji. Z uwagi na fakt, że wejście w życie projektowanej ustawy będzie powodowało skutki finansowe dla sektora finansów publicznych polegające na konieczności zwiększenia limitu wydatków w części 42 – Sprawy wewnętrzne dla środków zaplanowanych na funkcjonowanie Straży Granicznej, konieczne było zamieszczenie w treści normatywnej projektu stosownego przepisu dotyczącego reguły wydatkowej (tj. maksymalnego limitu tych wydatków wyrażonego kwotowo, na okres 10 lat budżetowych wykonywania ustawy, oddzielnie dla każdego roku).

W art. 68 wskazano, że ustawa wejdzie w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, z wyjątkiem wskazanych przepisów, które wejdą w życie w innych terminach. Powyższe jest uwarunkowane koniecznością wydania niezbędnych aktów normatywnych na szczeblu Unii Europejskiej, po stwierdzeniu gotowości do uruchomienia określonych w nich narzędzi, a także wynika z potrzeby podjęcia prac o charakterze dostosowawczym służących przygotowaniu RP do udziału w systemie ETIAS, w tym wdrożenia Krajowego Rejestru Cudzoziemców.

W ocenie projektodawcy projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936). Nie zgłosił się żaden podmiot zainteresowany pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej.

Projektowany akt prawny nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowany akt prawny nie wymaga przedłożenia właściwym organom i instytucjom

Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu

Ustawa o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:

Pan Tomasz Szymański – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pełnomocnik Rządu do spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

płk SG Aleksander Ulański – Zastępca Dyrektora Zarządu do Spraw Cudzoziemców Komendy Głównej Straży Granicznej

tel. 22 500 4576, e-mail: aleksander.ulanski@strazgraniczna.pl

płk SG Mariusz Kijowski – Dyrektor Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej

tel. 22 500 4010, e-mail: mariusz.kijowski@strazgraniczna.pl

Data sporządzenia

26 października 2026 r.

Źródło

Prawo UE – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.)

Numer w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów

UC104

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240", konieczne jest określenie krajowych ram prawnych służących zapewnieniu jego stosowania.

Rozporządzenie 2018/1240 ustanawia europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, który ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa wewnętrznego oraz poprawę skuteczności ochrony granic zewnętrznych Unii Europejskiej przez zagwarantowanie możliwości wyprzedzającej oceny podróżnych (cudzoziemców) pod kątem występowania ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego dla państw członkowskich Unii Europejskiej, bezpośrednio przed ich przybyciem na przejście graniczne, zlokalizowane na granicy zewnętrznej Unii Europejskiej. System ETIAS będzie uzupełniał i wspierał cele Systemu Wjazdu/Wyjazdu („Entry/Exit System", EES) w zakresie obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego, jak również Wizowy System Informacyjny (VIS), mający obecnie zastosowanie w stosunku do obywateli państw trzecich, podlegających obowiązkowi wizowemu.

Tym samym system ETIAS przyczyni się do zwiększenia efektywności działań realizowanych przez organy państw członkowskich Unii Europejskiej w kontekście zapobiegania nielegalnej imigracji, zwiększenia skuteczności odpraw granicznych, a także czynności weryfikacyjnych prowadzonych wobec cudzoziemców. System ETIAS w sposób wymierny przyczyni się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, popełnianym przez obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Rozporządzenie 2018/1240 zakłada, że wszyscy obywatele państw trzecich, którzy na mocy przepisów szczególnych są zwolnieni z obowiązku wizowego, zamierzający wjechać na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, przed rozpoczęciem swojej podróży, będą musieli złożyć za pośrednictwem systemu ETIAS elektroniczny wniosek o zezwolenie na podróż. Informacje gromadzone przez system umożliwią – przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i zasad ochrony danych osobowych – wcześniejszą weryfikację istnienia potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego wynikających z wjazdu, a następnie pobytu cudzoziemca na terytorium państw członkowskich UE.

W razie zidentyfikowania potencjalnego zagrożenia system ETIAS skieruje wniosek do dalszej weryfikacji przez odpowiedzialne państwo członkowskie UE (właściwą Jednostkę Krajową ETIAS) w celu podjęcia decyzji o odmowie wydania bądź wydaniu zezwolenia na podróż, umożliwiającego wjazd i pobyt na terytorium państw członkowskich UE. Tym samym system ETIAS będzie wspierał działania wpływające na poprawę bezpieczeństwa wewnętrznego, zapobieganie nielegalnej imigracji oraz ochronę zdrowia publicznego przez przeciwdziałanie zagrożeniu epidemicznemu. Wyprzedzająca identyfikacja osób i zagrożeń, jakie mogą one stwarzać, w wymiernym stopniu wpłynie również na zwiększenie przepustowości na przejściach granicznych oraz usprawni procedury odpraw granicznych i czynności rejestracyjne wymagane przez system EES na granicy zewnętrznej.

System ETIAS zostanie uruchomiony z datą określoną w decyzji Komisji Europejskiej wydanej zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, po spełnieniu warunków wskazanych w tym przepisie.

Celem zapewnienia właściwego stosowania rozporządzenia należy określić rozwiązania instytucjonalne i proceduralne na szczeblu krajowym obejmujące, w szczególności, obowiązki i uprawnienia organów w zakresie przetwarzania danych zawartych w ETIAS, właściwy organ, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, realizujący zadania Jednostki Krajowej ETIAS, organ pełniący rolę centralnego punktu dostępu, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, organ odpowiedzialny za wprowadzanie i zarządzanie krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS, zgodnie z art. 34 ust. 3 i art. 35 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, organy i służby uprawnione do występowania z wnioskiem o taki wpis, a także właściwy organ w zakresie prowadzenia postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 37 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, oraz sposób i tryb prowadzenia takiego postępowania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) służy zapewnieniu stosowania na gruncie krajowym rozporządzenia 2018/1240. W projekcie ustawy określono zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), w tym obowiązki i uprawnienia organów dotyczące wprowadzania danych oraz wglądu do danych zawartych w tym systemie poprzez Krajowy System Informatyczny ds. Systemu ETIAS. Projekt reguluje również kwestie sprawowania nadzoru nad prawidłowością działania KSI ETIAS.

W projekcie określono przede wszystkim organ krajowy pełniący funkcję Jednostki Krajowej ETIAS, którym będzie Komendant Główny Straży Granicznej. Komendant Główny Straży Granicznej będzie realizował obowiązki i korzystał z uprawnień Jednostki Krajowej ETIAS w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240 oraz innych przepisach dotyczących Jednostki Krajowej ETIAS.

Dane przetwarzane w systemie ETIAS będą wykorzystywane na potrzeby realizacji zadań ustawowych, m.in. Straży Granicznej, Policji, wojewodów, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, sądów, prokuratury, Służby Celno-Skarbowej oraz innych określonych służb krajowych. Zakres dostępu do danych ETIAS przysługujący poszczególnym organom i służbom, określony w art. 3 ustawy, uwzględnia rodzaj i charakter zadań realizowanych przez wskazane organy i służby, w szczególności w zakresie kontroli ruchu granicznego (kontroli granicznej), kontroli legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także celu podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy krótkoterminowej, wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego zgodnie z art. 13 ust. 4b i art. 49a rozporządzenia 2018/1240. Ponadto określono uprawnienia organów krajowych i służb do dostępu do danych dotyczących tożsamości i danych dokumentów podróży przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację do celów określonych w art. 20 i art. 21 rozporządzenia (UE) 2019/817 zgodnie z art. 13 ust. 4a rozporządzenia 2018/1240. Organy i służby określone w art. 3 będą uprawnione do bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS w celu przetwarzania danych ETIAS.

W projektowanej ustawie wskazano również podmioty uprawnione do pośredniego dostępu do danych ETIAS, tj. dostępu do danych przez wyznaczone organy i służby krajowe, zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, upoważnione do przeglądania danych ETIAS w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych. Wskazany dostęp realizuje się, jeżeli jest w danej sprawie niezbędny i proporcjonalny oraz istnieją dowody lub uzasadnione podstawy, aby uznać, że przeglądanie danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS przyczyni się do zapobiegania przedmiotowym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, w szczególności jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawca lub ofiara należą do jednej z kategorii cudzoziemców objętych rozporządzeniem. Uprawnienie to będzie przysługiwało prokuraturze, sądom, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego lub Żandarmerii Wojskowej. Dostęp pośredni będzie realizowany przez pojedynczy centralny punkt dostępu, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, którego rolę będzie pełnił Komendant Główny Straży Granicznej.

Projektowana ustawa zobowiązuje organy przetwarzające dane ETIAS do zapewnienia zgodności ich przetwarzania z rozporządzeniem 2018/1240, w tym przyjęcia środków niezbędnych do zapewnienia przestrzegania praw podstawowych i bezpieczeństwa danych.

W projekcie określono również podmiot realizujący zadania Centralnego Organu Technicznego KSI ETIAS (COT KSI ETIAS) – zakłada się powierzenie tej funkcji Komendantowi Głównemu Straży Granicznej – oraz wskazano jego zadania, obejmujące techniczne zagadnienia wynikające z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS. W związku z powyższym uregulowano także obowiązek współpracy określonych organów i służb z COT KSI ETIAS w celu realizacji zadań związanych z udziałem RP w ETIAS, w tym w zakresie przekazywania dokumentów, udzielania informacji oraz przekazywania aktualnych danych niezbędnych do prowadzenia wykazów jednostek organizacyjnych organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS i wszystkich jednostek operacyjnych mających dostęp do ETIAS, a także zgłaszania ujawnionych nieprawidłowości w związku z przetwarzaniem danych ETIAS przez KSI ETIAS.

W projektowanej ustawie w zakresie prowadzenia ręcznego przetwarzania wniosku o wydanie zezwolenia na podróż przez Jednostkę Krajową ETIAS, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia 2018/1240, wprowadzono możliwość prowadzenia krajowych konsultacji, celem wszechstronnej analizy wniosku i weryfikacji oraz oceny cudzoziemca, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż. Wskazane konsultacje będą mogły być prowadzone także w przypadku, jeżeli jednostka

krajowa ETIAS innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zwróci się, zgodnie z art. 28 rozporządzenia 2018/1240, do Komendanta Głównego Straży Granicznej o opinię w sprawie wniosku o zezwolenie na podróż.

Kolejną kwestię, która wymaga uregulowania na poziomie prawa krajowego, stanowi zapewnienie cudzoziemcom, którym odmówiono wydania zezwolenia na podróż, cofnięto albo unieważniono to zezwolenie, prawa do wniesienia odwołania. Zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240 postępowanie odwoławcze jest prowadzone w państwie członkowskim UE, którego jednostka krajowa ETIAS podjęła decyzję w sprawie dotyczącej zezwolenia na podróż i zgodnie z prawem krajowym tego państwa. W celu zagwarantowania szybkiej oraz przejrzystej i zrozumiałej procedury dla cudzoziemca określono możliwość złożenia elektronicznego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w ciągu 7 dni od dnia wysłania powiadomienia o wydanej decyzji na adres poczty elektronicznej. Postępowanie to będzie prowadzone z uwzględnieniem rozwiązań i narzędzi wykorzystanych już podczas rozpatrywania pierwotnej sprawy, celem indywidualnej oceny wnioskodawcy lub osoby objętej wnioskiem pod kątem ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego.

Projektowana ustawa określa procedurę oraz organy uprawnione do wystąpienia o wprowadzenie danych do listy ostrzegawczej ETIAS. Dane przekazywane do listy ostrzegawczej ETIAS będą dotyczyć osób, które są podejrzane o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa bądź o udział w nich, lub osób, względem których istnieją przesłanki faktyczne lub uzasadnione podstawy, oparte na ogólnej ocenie danej osoby, aby sądzić, że popełnią przestępstwo terrorystyczne lub inne poważne przestępstwo. Komendant Główny Straży Granicznej będzie uprawniony do zarządzania krajowymi wpisami na liście ostrzegawczej ETIAS, a przed wprowadzaniem danych do tej listy będzie upoważniony do weryfikacji, czy dane są adekwatne, dokładne i wystarczająco ważne, aby zostały wpisane do tej listy, oraz czy wprowadzenie tych danych nie będzie prowadziło do nieproporcjonalnie dużej liczby wniosków o wydanie zezwoleń na podróż, które miałyby być przetwarzane ręcznie. Celem zapewnienia na bieżąco prawdziwości tych danych organy wnioskujące będą odpowiedzialne za terminową weryfikację własnych wpisów nierzadziej niż raz w roku, skutkującą koniecznością aktualizacji lub usunięcia danych z listy ostrzegawczej ETIAS.

Projektowana ustawa zawiera także regulacje odnoszące się do zasad bezpieczeństwa w związku z przetwarzaniem danych ETIAS poprzez Krajowy System Informatyczny do Spraw Systemu ETIAS. Ponadto ustawa dotyczy zagadnień związanych z ochroną danych osobowych, w tym rozpatrywaniem wniosków obywateli państw trzecich o dostęp do danych ETIAS (celem ich sprostowania, uzupełnienia lub usunięcia), nadawaniem i cofaniem uprawnień użytkownikom indywidualnym do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzaniem danych przez KSI ETIAS.

Projektowaną ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne, ustawę z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia, ustawę z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 15 maja 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w systemie Eurodac. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej zakłada się dodanie nowych zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) oraz Krajowym Rejestrem Cudzoziemców (dalej „KRC") – w szczególności w celu identyfikowania i weryfikowania danych cudzoziemców za pomocą zaawansowanych algorytmów porównywania danych i umożliwiania organom administracji publicznej oraz innym podmiotom realizującym zadania publiczne weryfikacji danych cudzoziemców dla zapewnienia właściwej ich jakości oraz poprawności. Zgodnie z projektem Komendant Główny Straży Granicznej tworzy, prowadzi, rozwija i utrzymuje KRC, a w konsekwencji zapewnia właściwą eksploatację techniczną i bezpieczeństwo funkcjonowania KRC oraz ochronę danych przetwarzanych w KRC. Komendant Główny Straży Granicznej będzie administratorem danych przetwarzanych w tym rejestrze. KRC będzie zasilany w drodze teletransmisji danych przez systemy źródłowe. W KRC będą gromadzone niezbędne dane osobowe cudzoziemca wraz z odwołaniem do poszczególnych systemów źródłowych, obejmujące w szczególności: imię (imiona) i nazwisko (nazwiska) cudzoziemca, imiona lub nazwiska poprzednie, datę urodzenia, płeć, imię (imiona) ojca i matki cudzoziemca, kraj urodzenia, miejsce urodzenia, obywatelstwa, narodowość, odciski linii papilarnych, wizerunek twarzy, numer PESEL, o ile został nadany, a także informacje o wydanych cudzoziemcowi lub posiadanych przez cudzoziemca dokumentach, informacje o wnioskach, postanowieniach, decyzjach, wyrokach sądów, kontrolach, czynnościach w zakresie wydania, odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia dokumentów oraz o innych rozstrzygnięciach lub czynnościach dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym (szczegółowo określone w art. 2c ust. 6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej). Wskazane dane będą mogły być udostępnione, z uwzględnieniem zakresu niezbędnego do realizacji ustawowych zadań, ministrom właściwym do spraw: wewnętrznych, zagranicznych, pracy, rodziny, zabezpieczenia społecznego, szkolnictwa wyższego i nauki oraz Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Straży Granicznej, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, konsulom, wojewodom, Państwowej Inspekcji Pracy, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Radzie do Spraw Uchodźców oraz innym organom administracji publicznej realizującym czynności administracyjne

z udziałem cudzoziemców. Jednocześnie dostęp do wskazanych kategorii danych (narodowość, odciski linii papilarnych, wizerunek twarzy, identyfikatory cudzoziemca w systemie źródłowym, identyfikator systemu źródłowego oraz informacje o zdarzeniach dotyczących cudzoziemca) będzie zarezerwowany tylko dla organów i podmiotów, które posiadają na podstawie odrębnych przepisów uprawnienia do dostępu do tych kategorii danych lub informacji przetwarzanych w danym systemie źródłowym.

Konieczność utworzenia tego rejestru wynika przede wszystkim z potrzeby uproszczenia procesu wyszukiwania, ograniczenia liczby powielanych danych i informacji oraz podniesienia ich jakości. Informacje o relacjach między cudzoziemcem a organami administracji publicznej, w szczególności o wjeździe, pobycie i zatrudnieniu cudzoziemców na terytorium RP, są gromadzone w wielu rozproszonych zbiorach administracji publicznej. Skutkuje to wielokrotnym rejestrowaniem danych, zwłaszcza danych osobowych, dotyczących tego samego cudzoziemca w ramach pojedynczego zbioru, co utrudnia jego jednoznaczną identyfikację. Proces wyszukiwania danych dotyczących cudzoziemca jest obecnie niejednolity oraz nieusystematyzowany. Otrzymanie pełnej informacji o danym cudzoziemcu wymaga wykonania kwerend w bazie danych każdej instytucji oddzielnie, przy jednoczesnym braku pewności co do ich wzajemnej zgodności. W przypadku braku możliwości dokonania sprawdzenia drogą elektroniczną w cały proces angażowane są zasoby osobowe poszczególnych podmiotów. Funkcjonowanie wskazanego narzędzia przyczyni się do wyeliminowania zjawiska polegającego na nieuprawnionym korzystaniu przez cudzoziemców z wielu tożsamości, które niejednokrotnie zostały zidentyfikowane jako nadużycia, m.in. na gruncie prawa administracyjnego (postępowania powrotowe i określone w decyzjach zakazy wjazdu), karnego (oszustwa, w tym wyłudzenia kredytów), jak i skarbowego (drenowanie systemu fiskalnego państwa przez nieuprawnione korzystanie z pomocy państwa).

W odniesieniu do zagadnień związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) nowelizowana ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach wprowadza m.in. sankcję administracyjną w postaci możliwości zobowiązania cudzoziemca do powrotu w sytuacji jego pobytu na terytorium RP bez ważnego zezwolenia na podróż.

W pozostałych ustawach planuje się uregulować obowiązki informacyjne organów administracji publicznej posiadających informacje o obywatelach państw trzecich, wobec których wymóg posiadania zezwolenia na podróż nie ma już zastosowania, celem usunięcia pliku wniosku z systemu centralnego ETIAS.

Projekt wprowadza przepisy, które wykraczają poza minimalne regulacje wymagane do realizacji obowiązków wynikających z rozporządzenia 2018/1240, dotyczące:

– utworzenia Krajowego Systemu Informatycznego do Spraw Systemu ETIAS (KSI ETIAS), krajowego oprogramowania dla Jednostki Krajowej ETIAS, Centralnego Organu Technicznego Krajowego Systemu Informacyjnego do Spraw Systemu ETIAS (COT KSI ETIAS), określenia warunków technicznych przetwarzania danych ETIAS przez KSI ETIAS oraz zadań KGSG i KGP z tym związanych,
– sprawowania nadzoru nad funkcjonowaniem KSI ETIAS przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
– określenia krajowej procedury wymiany informacji i danych w celu zmiany lub usunięcia danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS w sytuacji, gdy są niezgodne z prawdą lub były przetwarzane z naruszeniem przepisów,
– wprowadzenia terminu 3 dni na usunięcie danych ETIAS uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu, w sytuacji negatywnej weryfikacji *ex-post*,
– uregulowania zakresu i sposobu przeprowadzania konsultacji krajowych w przypadku ręcznego przetwarzania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, w tym w ramach konsultacji z innymi państwami członkowskimi UE, a także trafień na liście ostrzegawczej ETIAS,
– przechowywania w krajowym oprogramowaniu dla Jednostki Krajowej ETIAS zapisu rozmowy przeprowadzonej z cudzoziemcem z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość,
– sposobu zarządzania wpisami w liście ostrzegawczej ETIAS, a także organów odpowiedzialnych za ocenę aktualności oraz prawdziwości danych wprowadzonych do listy ostrzegawczej ETIAS,
– krajowego sposobu składania wniosku o prawo do dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, uzupełnienia, usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania, a także czynności związanych z wydaniem decyzji negatywnej w tych sprawach,
– utworzenia Krajowego Rejestru Cudzoziemców,
– przeprowadzenia kontroli przed uruchomieniem KSI ETIAS przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Powyższe uregulowania mają na celu dookreślenie stosunków między organami administracji publicznej, w tym dodatkowych czynności dla tych organów, zapewniają kompleksowe rozwiązania o charakterze organizacyjnym w zakresie infrastruktury technicznej (łączności), bezpieczeństwa i ochrony przetwarzanych danych, które służą właściwemu stosowaniu rozporządzenia 2018/1240. Nie wpływają one na sytuację cudzoziemców oraz innych podmiotów spoza administracji przez nakładanie kolejnych obowiązków (obciążeń) niż te minimalne, które wynikają z rozporządzenia 2018/1240.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE oraz państwa stosujące dorobek Schengen znajdują się obecnie na różnych etapach przygotowań mających na celu dostosowanie swoich krajowych porządków prawnych do przepisów rozporządzenia 2018/1240. Wskazane działania są prowadzone z uwzględnieniem obowiązujących w każdym państwie rozwiązań instytucjonalnych oraz

proceduralnych. Wskazane państwa podjęły lub prowadzą obecnie ocenę skutków regulacji pod względem budżetu, zasobów ludzkich, organizacji i przepisów krajowych. Potencjalne różnice w treści projektowanych przepisów w innych krajach UE mogą wynikać ze specyfiki organizacji podziału zadań i kompetencji podmiotów, które będą korzystać z systemu ETIAS, jak również indywidualnych zasad związanych z implementacją przepisów UE w prawie krajowym tych państw (m.in. dostępu do danych ETIAS, organów właściwych do realizacji czynności związanych z ETIAS, w zakresie prowadzonego postępowania odwoławczego).

W zakresie pobierania opłaty od wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej zezwolenia na podróż analogiczne rozwiązania są już stosowane w innych państwach członkowskich UE oraz państwach stosujących dorobek Schengen dotyczących decyzji wydawanych wobec cudzoziemców, a w szczególności w sprawach wizowych, pobytowych oraz powrotu do kraju pochodzenia:

Dania

Opłatę należy zazwyczaj uiścić, gdy cudzoziemiec odwołuje się od decyzji wydanej przez Agencję ds. Międzynarodowej Rekrutacji i Integracji lub Duńską Służbę Imigracyjną. Opłatę należy również uiścić, jeśli cudzoziemiec zwróci się do Rady Apelacyjnej ds. Imigracji o ponowne otwarcie sprawy, a pierwotna sprawa podlegała opłacie. Niektóre sprawy są zwolnione z opłaty. Opłatę należy uiścić najpóźniej w tym samym czasie, w którym składane jest odwołanie. W przeciwnym razie odwołanie zostanie odrzucone.

Źródło:

https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/eu-immigration-portal/international-service-provider-denmark_en

https://udln.dk/da/GlobalMenu/english/Information_for_Applicants

Austria

Od decyzji organów wizowych można odwołać się do Federalnego Sądu Administracyjnego. Odwołania podlegają opłacie, chyba że przepisy prawa przewidują zwolnienie z opłat.

Źródło:

https://www.bvwg.gv.at/In-English/Proceedings.html

https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/eu-immigration-portal/international-service-provider-austria_en

Portugalia

Wnioskodawcy mogą odwołać się od odmowy wydania wizy zgodnie z prawem krajowym Portugalii. Dostępne opcje to: złożenie skargi do organu, który wydał akt w ciągu 15 dni od powiadomienia w Urzędzie Konsularnym/Wydziale Konsularnym. Odwołanie hierarchiczne w ciągu trzech miesięcy od powiadomienia do członka Rządu odpowiedzialnego za obszar Spraw Zagranicznych w Urzędzie Konsularnym/Wydziale Konsularnym. Wszczęcie postępowania administracyjnego w celu zakwestionowania aktów w ciągu trzech miesięcy od powiadomienia w Sądzie Administracyjnym Okręgu Lizbońskiego. Przedstawione opcje nie wykluczają się wzajemnie. W związku z tym wnioskodawca może odwołać się do Ministra i w zależności od wyników takiego odwołania kontynuować postępowanie sądowe. Wnioskodawca może również odwołać się od decyzji i jednocześnie wnieść powództwo do sądu administracyjnego, nie czekając na wynik odwołania. Za koszty administracyjne związane z każdą procedurą odwoławczą należna jest opłata w wysokości 75 € za skorzystanie z gwarancji administracyjnej w celu zakwestionowania decyzji w sprawie wniosku wizowego, z wyjątkiem wniosków wynikających z zezwoleń na łączenie rodzin.

Źródło:

https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/eu-immigration-portal/international-service-provider-portugal_en

https://vistos.mne.gov.pt/en/short-stay-visas-schengen/appeal-mechanisms

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komendant Główny Straży Granicznej	1		Pełnienie funkcji Jednostki Krajowej ETIAS w zakresie czynności związanych z ręczną weryfikacją wniosków o wydanie zezwoleń na podróż, prowadzenia konsultacji z jednostkami krajowymi ETIAS innych państw członkowskich, rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy od decyzji w sprawie zezwolenia na podróż, sporządzanie sprawozdań i statystyk, zarządzanie krajową listą ostrzegawczą ETIAS oraz pełnienie roli centralnego punktu dostępu poprzez przekazywanie danych ETIAS na wniosek wskazanych w projektowanej ustawie organów w celu zapobiegania, wykrywania, zwalczania oraz ścigania sprawców przestępstw.

			Pełnienie funkcji Centralnego Organu Technicznego KSI ETIAS. Zapewnienie rozwiązań technicznych umożliwiających określonym w projektowanej ustawie organom dostęp do danych ETIAS. Tworzy, prowadzi, rozwija i utrzymuje Krajowy Rejestr Cudzoziemców (KRC). Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach. Prowadzenie kampanii informacyjnej związanej z uruchomieniem ETIAS. Pełnienie funkcji administratora danych osobowych przetwarzanych w KSI ETIAS. Zarządzanie dostępem upoważnionego personelu organów oraz dostępem personelu uprawnionych organów posiadającego odpowiednie upoważnienia do korzystania z ETIAS oraz prowadzenie wykazu tego personelu.
Straż Graniczna	1		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Pośredni dostęp do danych ETIAS przez centralny punkt dostępu – prawo do wystąpienia z wnioskiem o przekazanie przetwarzanych w systemie danych obywateli państw trzecich w celu zapobiegania, wykrywania, zwalczania oraz ścigania sprawców przestępstw. Prowadzenie kampanii informacyjnej związanej z uruchomieniem ETIAS. Obowiązek wyznaczenia jednostek operacyjnych, które będą uprawnione do składania wniosków o przekazanie danych ETIAS. Prawo wystąpienia z wnioskiem o rejestrację danych na liście ostrzegawczej ETIAS lub modyfikację i usunięcie danych z tej listy. Prowadzenie postępowań administracyjnych wobec cudzoziemców nieposiadających ważnego zezwolenia na podróż. Nakładanie kar administracyjnych na przewoźników.
Komendant Główny Policji	1		Obowiązki w zakresie podłączenia zarządzanych przez KGP systemów do KSI ETIAS: 1) zapewnia całodobową dostępność obsługi, zasilanie oraz bezpieczeństwo fizyczne elementów jednolitego interfejsu krajowego oraz jego łączność z systemem centralnym ETIAS; 2) zapewnia podłączenie krajowej infrastruktury granicznej do jednolitego interfejsu krajowego w ramach ośrodka podstawowego i zapasowego; 3) zapewnia niezbędną liczbę kluczowych elementów systemu tak, aby w razie awarii jednego z nich element zapasowy natychmiast przejął jego rolę bez zatrzymywania procesu produkcyjnego, i wydajną łączność na potrzeby KSI ETIAS; 4) współpracuje z COT KSI ETIAS w zakresie doprowadzenia sieci łączności do jednolitego interfejsu krajowego w celu podłączenia krajowej infrastruktury granicznej. Obowiązek wyznaczenia punktu kontaktowego w zakresie prowadzenia konsultacji.

Policja	1		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Pośredni dostęp do danych ETIAS przez centralny punkt dostępu – prawo do wystąpienia z wnioskiem o przekazanie przetwarzanych w systemie danych obywateli państw trzecich w celu zapobiegania, wykrywania, zwalczania oraz ścigania sprawców przestępstw. Prawo wystąpienia z wnioskiem o rejestrację danych na liście ostrzegawczej ETIAS lub modyfikację i usunięcie danych z tej listy. Obowiązek wyznaczenia jednostek operacyjnych, które będą uprawnione do składania wniosków o przekazanie danych ETIAS.
wojewodowie	16		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Prawo wystąpienia z wnioskiem o rejestrację danych na liście ostrzegawczej ETIAS lub modyfikację i usunięcie danych z tej listy. Obowiązek wyznaczenia punktu kontaktowego w zakresie prowadzenia konsultacji.
minister właściwy do spraw zagranicznych	1		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Prawo wystąpienia z wnioskiem o rejestrację danych na liście ostrzegawczej ETIAS lub modyfikację i usunięcie danych z tej listy. Obowiązek wyznaczenia punktu kontaktowego w zakresie prowadzenia konsultacji. Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach.
minister właściwy do spraw wewnętrznych	1		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Prawo wystąpienia z wnioskiem o rejestrację danych na liście ostrzegawczej ETIAS lub modyfikację i usunięcie danych z tej listy. Obowiązek wyznaczenia punktu kontaktowego w zakresie prowadzenia konsultacji. Sprawdzenie gotowości do prawidłowej eksploatacji KSI ETIAS przez poszczególne organy uprawnione do bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS. Nadzór nad prawidłowością funkcjonowania KSI ETIAS. Wydanie aktów wykonawczych do ustawy. Uczestniczy w realizacji zadań związanych z tworzeniem, prowadzeniem, rozwojem i utrzymaniem Krajowego Rejestru Cudzoziemców. Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach.
minister właściwy do spraw informatyzacji	1		Zapewnia funkcjonowanie Krajowego Rejestru Cudzoziemców oraz uczestniczy w realizacji zadań

			związanych z tworzeniem, prowadzeniem, rozwojem i utrzymaniem Krajowego Rejestru Cudzoziemców. Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach.
minister właściwy do spraw pracy			Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach.
minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki			Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach.
minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego			Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach.
Minister Sprawiedliwości			Obowiązek wyznaczenia i zawiadomienia o punkcie kontaktowym w zakresie prowadzenia konsultacji (jeden wspólny punkt kontaktowy odpowiednio dla prokuratur oraz sądów). Udostępnienie danych z Krajowego Rejestru Karnego na potrzeby spraw o zezwolenia na podróż.
konsulowie	36 konsulatów generalnych, 2 agencje konsularne, 91 wydziałów konsularnych		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Prowadzenie kampanii informacyjnej związanej z uruchomieniem ETIAS.
Krajowa Administracja Skarbowa	1		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Obowiązek wyznaczenia jednostek operacyjnych, które będą uprawnione do składania wniosków o przekazanie danych ETIAS. Prawo wystąpienia z wnioskiem o rejestrację danych na liście ostrzegawczej ETIAS lub modyfikację i usunięcie danych z tej listy. Obowiązek wyznaczenia punktu kontaktowego w zakresie prowadzenia konsultacji.
Rada do Spraw Uchodźców	1		Bezpośredni dostęp do ETIAS w celu wglądu do przetwarzanych w nim danych w celach i na zasadach określonych w projektowanej ustawie.
Główny Inspektor Sanitarny			Obowiązek wyznaczenia punktu kontaktowego w zakresie prowadzenia konsultacji.
Dyrektor Generalny Służby Więziennej			Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych			Zasilanie KRC danymi w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach.
Prokuratura Sądy	358 prokuratur rejonowych, 45 prokuratur okręgowych, 11 prokuratur regionalnych, 1 Prokuratura Krajowa, 374 sądy powszechne,		Pośredni dostęp do danych ETIAS przez centralny punkt dostępu – prawo do wystąpienia z wnioskiem o przekazanie przetwarzanych w systemie danych obywateli państw trzecich w celu zapobiegania, wykrywania, zwalczania oraz ścigania sprawców przestępstw. Obowiązek wyznaczenia jednostek operacyjnych, które będą uprawnione do składania wniosków o przekazanie danych ETIAS.

Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego Agencja Wywiadu Centralne Biuro Antykorupcyjne Służba Ochrony Państwa Służba Kontrwywiadu Wojskowego Służba Wywiadu Wojskowego Żandarmeria Wojskowa Krajowa Administracja Skarbowa	1 Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego 1 Agencja Wywiadu 1 Centralne Biuro Antykorupcyjne 1 Służba Ochrony Państwa 1 Służba Kontrwywiadu Wojskowego 1 Służba Wywiadu Wojskowego 1 Żandarmeria Wojskowa 1 Krajowa Administracja Skarbowa		Prawo wystąpienia z wnioskiem o rejestrację danych na liście ostrzegawczej ETIAS lub modyfikację i usunięcie danych z tej listy.
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	1		Sprawowanie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych obywateli państw trzecich poprzez KSI ETIAS. Rozpatrywanie skarg obywateli państw trzecich od decyzji. Przeprowadzenie kontroli KSI ETIAS przed jego uruchomieniem w celu zapewnienia spełniania wymagań przewidzianych w przepisach o ochronie danych osobowych.
Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH	1		Zapewnienie SG dostępu do danych w rejestrze chorób zakaźnych w drodze teletransmisji danych.
Przewoźnicy	Trudne do oszacowania		Nakładanie kar administracyjnych na przewoźników lotniczych, morskich i przewoźników międzynarodowych przewożących grupy cudzoziemców drogą lądową autokarami.
Obywatele państw trzecich uprawnieni do pobytu krótkoterminowego i jednocześnie zwolnieni z obowiązku wizowego	Trudne do oszacowania. W zakresie posiadanych danych ruch graniczny w ramach ruchu bezwizowego cudzoziemców w 2025 r. wyniósł: przyjazd – 8 882		Przetwarzanie ich danych w systemie ETIAS na zasadach określonych w projektowanej ustawie.

	122, wyjazd – 9 527 632, razem – 18 409 754 (przekroczeń granicy)		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny". Nie zgłosił się żaden podmiot zainteresowany pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej.

Ze względu na zakres przedmiotowy projektowana ustawa została skierowana do zaopiniowania przez:

1. Wojewodów;
2. Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;
3. Rzecznika Praw Obywatelskich;
4. Rzecznika Praw Dziecka;
5. Prokuratora Krajowego;
6. Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
7. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
8. Radę do Spraw Uchodźców;
9. Głównego Inspektora Sanitarnego;
10. Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH;
11. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
12. Polską Wytwórnię Papierów Wartościowych.

Ponadto m.in. w związku z tym, że projektowane rozwiązania wiążą się z kwestią przetwarzania danych, w tym danych osobowych, projekt został skierowany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów:

13. Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
14. Fundacja Bezpieczeństwa Informacji Polska;
15. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
16. Fundacja Panoptykon;
17. SABI – Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych;
18. Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
19. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska;
20. Konfederacja „Lewiatan";
21. Business Centre Club – Związek Pracodawców;
22. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
23. Europejska Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
24. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
25. Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
26. Stowarzyszenie Amnesty International;
27. Instytut na Rzecz Państwa Prawa;
28. Stowarzyszenie Interwencji Prawnej;
29. Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
30. PLL LOT;
31. Rada Przedstawicieli Linii Lotniczych w Polsce (BARIP);
32. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji;
33. Związek Armatorów Polskich;
34. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej;
35. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
36. Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych.

Uwagi zgłosili (w ramach I i II tury): Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Prokurator Krajowy, Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Konfederacja Lewiatan, Wojewoda Podkarpacki, Wojewoda Zachodnio–Pomorski, Wojewoda

Opolski, Wojewoda Kujawsko–Pomorski, Wojewoda Lubuski, Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych, Rzecznik Praw Obywatelskich, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Stowarzyszenie Interwencji Prawnej, Rzecznik Praw Dziecka, Główny Inspektor Sanitarny, Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – PIB. Uwagi zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania. Projekt ustawy został przekazany również pod obrady Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która zaopiniowała go pozytywnie.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2026 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2027	1 2028	2 2029	3 2030	4 2031	5 2032	6 2033	7 2034	8 2035	9 2036	10 2037	*Łącznie (0–10)*
Dochody ogółem	2,055	2,055	2,055	1,604	1,604	1,604	1,604	1,604	1,604	1,604	1,604	18,997
Budżet państwa	0,308	0,308	0,308	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	2,850
JST	1,747	1,747	1,747	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	16,147
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Wydatki ogółem	7,587	14,359	23,702	31,429	7,871	22,751	0,731	13,049	66,881	0,795	0,000	189,155
Budżet państwa	7,587	14,359	23,702	31,429	7,871	22,751	0,731	13,049	66,881	0,795	0,000	189,155
JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Saldo ogółem	-5,532	-12,304	-21,647	-29,825	-6,267	-21,147	0,873	-11,445	-65,277	0,809	0,000	-171,762
Budżet państwa	-7,279	-14,051	-23,394	-31,188	-7,630	-22,510	-0,490	-12,808	-66,640	-0,554	0,000	-186,546
JST	1,747	1,747	1,747	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	0,000	14,784
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
pozostałe jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Źródła finansowania

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie stanowić podstawę do zwiększenia limitu wydatków w części 42 – Sprawy wewnętrzne w zakresie środków zaplanowanych na funkcjonowanie Straży Granicznej oraz Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Tym samym nowelizacja wymagać będzie zwiększenia budżetu Straży Granicznej oraz Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z przeznaczeniem na cele określone w ustawie w roku wejścia w życie ustawy ze skutkiem przechodzącym na lata kolejne. Ponadto nowelizacja będzie się wiązała z koniecznością zwiększenia budżetu Policji w roku wejścia w życie ustawy.

– w ramach środków zaplanowanych na funkcjonowanie **Straży Granicznej*** w łącznej kwocie 174 956 tys. zł w roku wejścia w życie ustawy oraz w okresie 10-ciu kolejno po sobie następujących lat (tj. w latach 2027–2037:

0) 2027 r. – 1 062 tys. zł;
1) 2028 r. – 12 478 tys. zł;
2) 2029 r. – 23 040 tys. zł;
3) 2030 r. – 30 750 tys. zł;
4) 2031 r. – 7 175 tys. zł;
5) 2032 r. – 22 038 tys. zł;
6) 2033 r. – 0 zł;
7) 2034 r. – 12 300 tys. zł;
8) 2035 r. – 66 113 tys. zł;
9) 2036 r. – 0 zł;
10) 2037 r. – 0 zł.

– w ramach środków na funkcjonowanie **Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców*** w łącznej kwocie 14 059 tys. zł w okresie 10-ciu kolejno po sobie następujących lat (tj. w latach 2027–2037), z czego w:

0) 2027 r. – 6 385 tys. zł;

	1) 2028 r. – 1 881tys. zł; 2) 2029 r. – 662 tys. zł; 3) 2030 r. – 679 tys. zł; 4) 2031 r. – 696 tys. zł; 5) 2032 r. – 713 tys. zł; 6) 2033 r. – 731 tys. zł; 7) 2034 r. – 749 tys. zł; 8) 2035 r. – 768 tys. zł; 9) 2036 r. – 795 tys. zł; 10) 2037 r. – 0 tys. zł. – w ramach środków na funkcjonowanie **Komendanta Głównego Policji*** w łącznej kwocie 140 tys. w okresie 10-ciu kolejno po sobie następujących lat (tj. w latach 2027–2037), z czego w: 0) 2027 r. – 140 tys. zł; 1) 2028 r. – 0 tys. zł; 2) 2029 r. – 0 tys. zł; 3) 2030 r. – 0 tys. zł; 4) 2031 r. – 0 tys. zł; 5) 2032 r. – 0 tys. zł; 6) 2033 r. – 0 tys. zł; 7) 2034 r. – 0 tys. zł; 8) 2035 r. – 0 tys. zł; 9) 2036 r. – 0 tys. zł; 10) 2037 r. – 0 tys. zł. ***Szczegółowe uzasadnienia wydatków wskazanych powyżej zostały opisane w tabeli stanowiącej załącznik do OSR.***
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) przewiduje wdrożenie tego systemu jako jedno z zadań Straży Granicznej (jako koordynatora) w ramach przyjętego w dniu 10 marca 2023 r. przez Radę Ministrów Planu dostosowania organów polskiej administracji do współpracy z przebudowanymi wielkoskalowymi systemami informacyjnymi UE „MasterPlan" (na rok 2026 jest dostępna zaktualizowana wersja MasterPlan 2.0). Straż Graniczna w ramach środków finansowych z budżetu krajowego i środków unijnych z Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w latach 2021–2023 dokonała zakupu m.in.: infrastruktury mocy obliczeniowej i sieciowej wraz z niezbędnym oprogramowaniem, subskrypcji oraz urządzeń bezpieczeństwa wraz z komponentami sieciowymi, infrastruktury sprzętowo-programowej na potrzeby wdrożenia, utrzymania oraz funkcjonowania systemu ETIAS, wysokiej jakości sprzętu informatycznego dla zespołu programistów funkcjonującego w ramach Straży Granicznej oraz funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej, a także sprzętu biurowego. Sfinansowano także szereg specjalistycznych szkoleń dla funkcjonariuszy Straży Granicznej odpowiadających za wdrożenie wskazanego systemu. Realizując projektowane przepisy ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) oraz mając na uwadze przepisy rozporządzenia 2018/1240 i postanowienia „MasterPlanu", podstawowym zadaniem jest dalsza rozbudowa wdrażanego systemu, jak również jego dalsze utrzymanie oraz zarządzanie. W tym celu Straż Graniczna zaplanowała do realizacji w latach 2027–2036 szereg zadań, w tym m.in. rozbudowę oraz utrzymanie wsparcia w zakresie urządzeń bezpieczeństwa sieciowego, systemu mocy obliczeniowej i pamięci masowej, urządzeń telekomunikacyjnych oraz sprzętu i systemu wykorzystywanego w przyszłości do realizacji zadań z zakresu interoperacyjności systemów wielkoskalowych UE (WSIUE). Przy dokonywaniu szacunków skutków finansowych dla budżetu państwa w latach kolejnych przyjęte zostały następujące założenia w zakresie wdrożenia przez Straż Graniczną systemu ETIAS: – koszty rocznego utrzymania struktury organizacyjnej Komendanta Głównego Straży Granicznej jako Jednostki Krajowej ETIAS funkcjonującej w ramach struktur Komendy Głównej SG oraz zadań związanych z obsługą Krajowego Rejestru Cudzoziemców w postaci 36 etatów – roczny skutek finansowy tworzonych stanowisk wyniesie 4 852 tys. zł, z czego 3 934 tys. zł – uposażenie, 327 tys. zł nagroda roczna i 591 tys. zł – wydatki relacjonowane do uposażenia. Potrzeby kadrowe

	w tym zakresie zostaną zabezpieczone ze środków, jakie zostaną przydzielone Straży Granicznej na dodatkowe etaty w ramach Programu Modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa na lata 2026–2029. Do zakresu zadań personelu Jednostki Krajowej ETIAS będzie należała przede wszystkim obsługa wniosków o wydanie zezwolenia na wjazd, obejmująca dokonywanie sprawdzeń z wykorzystaniem rejestrów, systemów teleinformatycznych i baz danych Straży Granicznej, a także sprawdzeń w innych systemach informacyjnych Unii Europejskiej oraz innych krajowych systemach teleinformatycznych, bazach danych i rejestrach, do których posiada dostęp lub z których może uzyskiwać dane i informacje w związku z realizacją zadań. Ponadto przeprowadzanie konsultacji krajowych, w przypadku zaistnienia potrzeby uzyskania opinii innych organów o cudzoziemcu, czy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania zezwolenia na podróż w zakresie stwarzania ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego, w tym uzyskanie dodatkowych informacji lub dokumentów, a także przeprowadzanie konsultacji z Jednostkami Krajowymi ETIAS innych państw członkowskich. Jednocześnie zakres zadań będzie obejmował administrowanie danymi systemu ETIAS, obsługę centralnego punktu dostępu, a także rozpatrywanie wniosków o sprostowanie lub usunięcie danych (uprawnienia RODO). Realizacja wskazanych zadań jest przeznaczona dla 32 etatów. Pozostałe 4 etaty przewidziane są dla osób administrujących Krajowym Rejestrem Cudzoziemców, który jest prowadzony w systemie teleinformatycznym. Zakres zadań będzie związany z obsługą zdarzeń rejestrowanych w systemie (KRC), wyszukiwaniem i weryfikacją przypadków zdublowanych tożsamości oraz różnych dokumentów przypisanych do tej samej osoby, a także zarządzaniem numerami GIC poprzez ich łączenie lub rozdzielanie w celu zapewnienia poprawności i spójności danych; – koszty przeprowadzenia we współpracy z Komisją Europejską zgodnie z art. 72 rozporządzenia 2018/1240 kampanii informacyjnej przed bezpośrednim uruchomieniem systemu ETIAS (planowane wdrożenie w drugim kwartale 2027 r.), która będzie miała na celu uświadomienie cudzoziemców objętych zakresem wskazanego rozporządzenia o ich prawach oraz obowiązkach związanych z ETIAS. W tym celu przewiduje się wyposażenie wszystkich 70 polskich przejść granicznych na granicy zewnętrznej oraz 23 placówek Straży Granicznej na terytorium kraju i 6 placówek SG na granicy zewnętrznej (bez przejścia granicznego) w wydrukowane materiały informacyjne w postaci ulotek i broszur informacyjnych, plakatów oraz banerów/rollup-ów. W tym celu należy zabezpieczyć w ramach budżetu SG na lata 2027–2028 uśrednioną kwotę 35 000 PLN na rok, celem zagwarantowania wydruku w firmie zewnętrznej wskazanych materiałów, które zostaną dostarczone przez Komisję w formie cyfrowej. Zakłada się, że kampania informacyjna zostanie uruchomiona na ok. 6 miesięcy przed potwierdzonym wdrożeniem systemu ETIAS. Wydatki rzeczowe (majątkowe i bieżące) w łącznej kwocie 174 956 tys. zł, wynikające z zabezpieczenia i modernizacji zaplecza technicznego i systemowego (w tym przeznaczone na zakup sprzętu serwerowego oraz teleinformatycznego, jak również zakup oprogramowania i odnowienie wsparcia do posiadanych licencji), w latach 2027–2037 – *Dokładny i szczegółowy katalog wydatków majątkowych i bieżących KGSG znajduje się w załączniku do OSR w zakładce KGSG.* W odniesieniu do źródeł zabezpieczenia szacowanych wydatków w ramach budżetu państwa podkreślenia wymaga, iż ubieganie się o zwiększenie limitu wydatków w części 42 – Sprawy wewnętrzne dla środków zaplanowanych na funkcjonowanie Straży Granicznej jest spowodowane brakiem funduszy na zakładane wdrożenie przez Straż Graniczną systemu ETIAS w ramach przyznanego z budżetu państwa dla Straży Granicznej limitu wydatków. Straż Graniczna prowadzi starania o pozyskanie środków z budżetu Unii Europejskiej na realizację niektórych swoich potrzeb, jednak nie jest pewne, czy uda się pozyskać środki europejskie w jakiejkolwiek wysokości na wdrożenie systemu ETIAS. Wysokość pozyskanych środków przedstawia się następująco: 1. Program Krajowy Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2014–2020 Cel Szczegółowy 2: Granice Cel Krajowy 6: Potencjał Krajowy. Czas realizacji 01.04.2021–31.12.2023 PL/2020/PR/0100 „Stworzenie krajowego komponentu ETIAS celem realizacji zadań określonych w Rozporządzeniu UE 2018/1240" Budżet projektu: 15 222 231 PLN, wydatki: 15 203 948,84 PLN 2. Fundusz: Specific Actions – Działania Szczególne – Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami 2021–2027. Nabór projektów: Działania Szczególne (Specific Action) IZGW nr BMVI/2024/SA/1.5.1 pn. „Wsparcie dla państw członkowskich na rzecz inteligentnych granic".

	Projekt: IZGW.01.01-IZ.00-0006/25 Dostosowanie posiadanej infrastruktury do współpracy z systemami EES i ETIAS. Por. fin. IZGW.01.01-IZ.00-0006/25 z dnia 7.11.2025 r. Wartość projektu: 7 311 990,13 zł. Jednocześnie w ramach nowego zatwierdzonego Planu Dostosowania Organów Polskiej Administracji do Współpracy z Przebudowanymi Wielkoskalowymi Systemami Informacyjnymi UE – MasterPlan 2.0, który został przyjęty 27 marca 2025 r. przez Radę Ministrów, został zaplanowany do realizacji w latach 2022–2031 m.in. projekt pn. Wdrożenie systemu ETIAS w łącznej wysokości 196 465 588,90 zł. Niemniej jednak na dzień dzisiejszy nie jest możliwe wskazanie właściwego (docelowego) źródła finansowania omawianego projektu ustawy. Ponadto w zakresie szacunków i danych dotyczących dokonanych obliczeń w zakresie prognozowanych skutków finansowych zostały one opracowane w oparciu o realizowane na przestrzeni ostatnich lat w ww. obszarze umowy, przeprowadzone analizy rynku, które uwzględniały jednocześnie ryzyko inflacji i ryzyko walutowe (kurs USD oraz EUR). Należy mieć na uwadze, iż wskazane skutki finansowe są mimo wszystko szacunkowe, w związku z tym dokonanie rozbicia tych skutków na poszczególne rodzaje wydatków może nie być wiążące i ulec zmianie w perspektywie tak długiego okresu czasu, jakim jest 10-letni okres planowania. Jednocześnie szacunki przedstawione w powyższej tabeli zostały dokonane w oparciu o Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. W odniesieniu do projektowanych przepisów dotyczących pobierania opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw w związku z wydanymi przez polską Jednostkę Krajową ETIAS decyzjami o odmowie udzielenia zezwolenia na podróż ETIAS należy przyjąć szacowaną roczną liczbę składanych wniosków w uśrednionej liczbie 1800 na rok i opłatę w wysokości 6,01% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 288, z późn. zm.); zgodnie z obwieszczeniem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 19 lutego 2026 r. (M.P. poz. 232) przeciętne miesięczne wynagrodzenie wynosiło 7770,04 zł, z czego 6,01% wynosi ok. 467 zł, co daje kwotę ok. 841 000 zł rocznie, a w ujęciu 10-letnim kwotę 8 410 000 zł, która stanowić ma dochód budżetu państwa. W odniesieniu do przepisu dotyczącego zmian w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej celem wprowadzenia wysokości opłaty skarbowej za wydanie decyzji w sprawie cofnięcia zakazu ponownego wjazdu należy przyjąć szacowaną roczną liczbę składanych wniosków w uśrednionej liczbie 630 i opłatę skarbową w wysokości 350 zł – co daje kwotę **220 500 zł** rocznie, a w ujęciu 10-letnim kwotę **2 205 000 zł**. Wpływy z opłaty skarbowej będą stanowić dochód własny gminy. W odniesieniu do wzrostu opłaty za wydanie wizy przez komendanta placówki Straży Granicznej (kolejna zmiana ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej) przyjęto założenie wzrostu tej opłaty o 12,5% w stosunku do obecnie uśrednionej kwoty wydanych wiz, tj. w stosunku do ok. 100 EUR – co przekłada się na wzrost o 54 zł. Tym samym przy liczbie 1664 wydanych wiz w roku 2025 powyższe generuje dodatkową kwotę **89 900 zł** dochodów budżetowych rocznie. Rozporządzenie 2018/1240 nakłada obowiązki na przewoźników w sytuacji przywozu cudzoziemca bez ważnego zezwolenia na podróż w ramach ETIAS. Szczegółowe kwestie dotyczące obowiązków przewoźników zostały wskazane w rozporządzeniu 2018/1240 (UE), w szczególności w art. 45 (rozdział VII). W przypadku przywozu cudzoziemca bez ważnego zezwolenia na podróż w ramach ETIAS przewidziana jest kara administracyjna. Ewentualne szacunki można założyć w drodze wywiedzenia ich na podstawie danych Straży Granicznej z racji nakładania takich kar w innych przypadkach określonych ustawowo. Liczba wydanych decyzji przez organy Straży Granicznej o nałożeniu kary administracyjnej pieniężnej na przewoźnika wynosiła 423 w roku 2024. Kary te orzekane są w przedziale równowartości od 3000 do 5000 EURO za każdą przywiezioną osobę. Tym samym do celów niniejszej ustawy, przyjmując założenie, że liczba ta może wzrosnąć obecnie do 440 decyzji, wówczas zakłada się 440 × 10% = 44 decyzje rocznie w zakresie nałożenia kar pieniężnych na przewoźników w sytuacji przywozu cudzoziemca bez ważnego zezwolenia na podróż (mając na względzie to, iż jest to nowy system informacyjny UE i powstający obowiązek może być nieznany dla wszystkich cudzoziemców oraz to, że obowiązek odpytania systemu centralnego ETIAS i uzyskania wyniku OK/NOT OK dotyczy przewoźników już przed wejściem cudzoziemca na pokład). Powyższe może dawać przybliżony szacunek w wysokości 903 000 zł w ujęciu rocznym (44 decyzje × 5000 EURO × 4,22 zł kurs wymiany), z tendencją spadkową o połowę w latach kolejnych po upływie trzech pierwszych lat obowiązywania ustawy, co znalazło odzwierciedlenie w tabeli w części dochodów.

	Opłata za wydanie zezwolenia na podróż (20 euro) stanowi dochód budżetu UE zgodnie z art. 86 rozporządzenia 2018/1240. Podana opłata nie wpływa na dochody budżetu państwa. Projekt ustawy określa kwestie nadzoru nad prawidłowością działania Krajowego Systemu Informatycznego do spraw Systemu ETIAS – KSI ETIAS. Zgodnie z projektowanymi przepisami wskazanej ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad prawidłowością działania KSI ETIAS. Aktualnie zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 1061) minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad prawidłowością działania Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w odniesieniu do systemów SIS oraz VIS. Zadanie jest realizowane w ramach komórki organizacyjnej Departamentu Teleinformatyki MSWiA. W kontekście projektowanych obecnie przepisów krajowych dotyczących funkcjonowania systemu ETIAS minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie także pełnił funkcję nadzorczą nad działaniem KSI ETIAS oraz będzie odpowiedzialny za sprawdzenie gotowości do prawidłowej eksploatacji systemu przed jego uruchomieniem. W związku z planowanym wejściem w życie ustawy zachodzi konieczność utworzenia stanowisk odpowiedzialnych za realizację kolejnych zadań wynikających z projektowanych przepisów. Nadzór i obsługa systemu ETIAS, po wdrożeniu, wymagać będzie intensywnych działań koordynacyjnych oraz operacyjnych na poziomie krajowym o charakterze ciągłym, przy jednoczesnym zachowaniu interoperacyjności z innymi istniejącymi systemami – elementami architektury Interoperacyjności (SIS, VIS, ETIAS, EES, EURODAC i ECRIS-TCN), cyberbezpieczeństwa oraz zgodności z przepisami prawa unijnego. W związku z powyższym, wraz z przyjęciem rozporządzeń UE obejmujących modernizację i wdrożenie nowych systemów wielkoskalowych UE, zadanie nadzoru i obsługi współpracy z wielkoskalowymi systemami UE będzie miało coraz szerszy zakres, obejmując każdorazowo nowe systemy. Zgodnie z dokumentem rządowym Plan dostosowania organów polskiej administracji do współpracy z przebudowanymi wielkoskalowymi systemami informacyjnymi UE – MasterPlan 2.0, poza przeprowadzoną w 2023 r. modernizacją systemu SIS i planowanym wdrożeniem systemów EES i ETIAS, konieczne będzie jeszcze uruchomienie w Polsce systemu ECRIS-TCN, modernizacja i nowe uregulowania w zakresie systemu EURODAC i VIS oraz wdrożenie narzędzi interoperacyjności tych systemów. ETIAS to nowy system będący kolejną częścią składającą się na interoperacyjność całej infrastruktury wielkoskalowych systemów. Pomimo tego, że systemy są powiązane jedną infrastrukturą, są od siebie niezależne i wymagają odrębnych pracowników realizujących obsługę i nadzór nad nimi. W związku z intensyfikacją działań zarówno w obszarze wdrażania, jak i późniejszej obsługi wielkoskalowych systemów informacyjnych Unii Europejskiej, w szczególności systemu ETIAS, zachodzi konieczność wzmocnienia potencjału kadrowego Wydziału ds. Wielkoskalowych Systemów Informatycznych UE (1 etat, główny specjalista, mnożnik 3,5) oraz Wydziału Nadzoru nad Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi UE (1 etat, główny specjalista, mnożnik 3,5) w Departamencie Teleinformatyki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Sfinansowanie ww. etatów nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel ponad wynikające z obecnych limitów. Koordynacja zadań związanych z prawidłowym utrzymaniem systemu i wprowadzaniem bieżących zmian w systemach IT (także generowanych na poziomie unijnym przez Agencję eu-LISA) jest procesem wymagającym szczególnej uwagi. Mowa tu o zmianach, które nie wynikają bezpośrednio z konieczności modyfikacji przepisów prawa, ale mają charakter organizacyjny, proceduralny, interpretacyjny lub techniczny, które wpływają na sposób działania całości systemu. W toku funkcjonowania systemu każda modyfikacja będzie wymagała analizy, czyli oceny, jakie skutki dana zmiana lub utrzymanie istniejącego stanu wywoła w powiązanych obszarach/systemach także pod względem cyberbezpieczeństwa. Wymagana będzie koordynacja, uzgodnienie działań oraz rozdzielenie zadań między podmiotami zaangażowanymi w dany proces, tak aby wszystkie elementy systemu pozostały spójne i zgodne z pierwotnymi założeniami także w kontekście ww. planowanego wdrożenia architektury Interoperacyjności. Skuteczna koordynacja i monitoring musi uwzględniać zarówno formalny porządek prawny, jak i nieformalny, operacyjny obieg działań i decyzji, aby całość działała harmonijnie i w zgodzie z długofalową polityką i zasadami cyberbezpieczeństwa. Do realizacji tego zadania potrzebny jest rozbudowany (wzmocniony) zespół ekspercki czuwający nad efektywnością realizacji zadań. Ponadto zwiększenie liczby etatów w Wydziale ds. Wielkoskalowych Systemów Informatycznych UE pozwoli na zapewnienie odpowiedniej realizacji obowiązków wynikających z udziału w grupach roboczych i konsultacjach technicznych z instytucjami UE (Agencja eu-LISA, KE) oraz zapewnienie ciągłości działania poprzez utrzymanie zgodności funkcjonalnej i technicznej pomiędzy systemami. Ważnym aspektem jest również bieżąca obsługa Pełnomocnika Rządu do

spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej, który m.in. koordynuje działania organów administracji rządowej w zakresie zapewnienia ich współpracy z wielkoskalowymi systemami informacyjnymi UE, zapewnienia wdrażania i przygotowania do współpracy z nowo powstającymi wielkoskalowymi systemami informacyjnymi UE czy też dokonuje ocen w zakresie realizacji zadań wynikających z zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej związanych z wielkoskalowymi systemami informacyjnymi UE w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz ich interoperacyjnością. Brak odpowiedniej kadry negatywnie wpłynie na jego działalność informatyczną oraz w zakresie cyberbezpieczeństwa i może uniemożliwić poprawną realizację obowiązków wynikających wprost z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2020 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej, a w rezultacie m.in. na niewłaściwe identyfikowanie zagrożeń mogących mieć wpływ na prawidłowe funkcjonowanie WSIUE w Rzeczypospolitej Polskiej. Wdrożenie nowych rozwiązań legislacyjnych skutkuje koniecznością integracji krajowych systemów informatycznych z systemami unijnymi, które podlegają ścisłym rygorom interoperacyjności, cyberbezpieczeństwa zgodnie z wymaganiami instytucji UE takich jak np. Komisja Europejska czy Agencja eu-LISA. To znacząco zwiększa złożoność utrzymania tych systemów, zarówno po stronie infrastrukturalnej, aplikacyjnej oraz prawnej. Konieczne jest także zapewnienie prawidłowego i jednolitego nadzoru w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji nad ww. systemami.

Nadzór nad prawidłowością funkcjonowania wielkoskalowych systemów informacyjnych Unii Europejskiej w zakresie IT oraz cyberbezpieczeństwa jest kluczowy ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Zapewnienie prawidłowego i jednolitego nadzoru w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji nad WSIUE ma bezpośredni wpływ na zwiększenie bezpieczeństwa wewnętrznego oraz cybernetycznego, efektywniejsze zarządzanie migracją i walkę z przestępczością. Systemy umożliwiają wymianę informacji między państwami członkowskimi, co pozwala na lepszą kontrolę granic i zapobieganie zagrożeniom o charakterze zorganizowanym czy też terrorystycznym.

Skutki finansowe **Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców** w zakresie projektowanych rozwiązań obejmują wydatki rzeczowe związane z wdrożeniem ETIAS i realizacją zadań związanych z ETIAS oraz możliwe do przewidzenia wydatki związane ze stworzeniem interfejsu wymiany danych z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców (KRC). Skutki te obejmują koszty związane z przystosowaniem Systemu Pobyt do prawidłowej obsługi procesów uwzględniających sprawdzenia ETIAS w procedurach migracyjnych prowadzonych przez Szefa Urzędu oraz wojewodów, w tym dokonywanie sprawdzeń automatycznych, jak również koszty związane ze skomunikowaniem krajowego zbioru rejestru, ewidencji oraz wykazu w sprawach cudzoziemców z KRC i przystosowaniem krajowego zbioru rejestru, ewidencji oraz wykazu w sprawach cudzoziemców, w tym koszty automatyzacji obsługi detekcji zduplikowanych tożsamości/konfliktów danych. Szczegółowe informacje dotyczące skutków finansowych Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie projektowanych rozwiązań zostały zawarte w załączniku do OSR projektu ustawy. Zgodnie z zawartymi tam informacjami skutki finansowe (wydatki rzeczowe) projektowanej ustawy dla Urzędu zostały oszacowane przy uwzględnieniu:

- kosztów związanych z przystosowaniem Systemu Pobyt do prawidłowej obsługi procesów uwzględniających sprawdzenia ETIAS w procedurach migracyjnych prowadzonych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz wojewodów, w tym dokonywanie sprawdzeń automatycznych związanych z kontrolą legalności pobytu w przypadkach, w których cudzoziemiec deklaruje ETIAS jako źródło legalności pobytu (ponoszone w 2027),
- kosztów związanych ze skomunikowaniem krajowego zbioru rejestrów, ewidencji oraz wykazu w sprawach cudzoziemców z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców i przystosowaniem krajowego zbioru rejestrów, ewidencji oraz wykazu w sprawach cudzoziemców,
- kosztów automatyzacji obsługi detekcji zduplikowanych tożsamości/konfliktów danych (ponoszone w latach 2027–28),
- kosztów związanych z utrzymaniem prawidłowego funkcjonowania przygotowanego rozwiązania, w tym utrzymania interfejsów związanych z dostępem do ETIAS oraz wymianą informacji z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców (ponoszone w latach 2027–36),
- kosztów rozwoju i wdrożenia interfejsu ETIAS oraz modyfikacji interfejsu EES.

Dodatkowo, ze względu na przewidywany wolumen wymiany informacji z KRC – uwzględnione zostały koszty związane z utrzymaniem prawidłowego funkcjonowania przygotowanego rozwiązania. Koszty te będą dotyczyły:

– utrzymania komponentów Systemu Pobyt oraz infrastruktury powiązanych z utrzymaniem dostępności systemu ETIAS oraz komponentów koniecznych dla realizacji zadań Szefa Urzędu do

Spraw Cudzoziemców (oraz wojewodów) w tym zakresie w latach 2026–2035 (wykazywanych wcześniej w dokumencie MasterPlan 2.0 oraz ekstrapolowanych na okres od 2028 r.),
– kosztów rozwoju i wdrożenia interfejsu ETIAS oraz modyfikacji interfejsu EES (wskazanych uprzednio w dokumencie MasterPlan 2.0),
– przystosowania Systemu Pobyt do obsługi funkcjonalności związanych z wymianą informacji z KRC oraz kosztów wynikających ze zmian modelu biznesowego związanego z kontrolą legalności pobytu osób składających wnioski w zakresie legalizacji pobytu wykazujących zezwolenie ETIAS jako źródło legalności pobytu w RP.

Dostosowanie systemów informatycznych do testów wdrożeniowych oraz przeprowadzenie analiz związanych z wymianą informacji między Systemem Pobyt (systemem, w którym prowadzony jest krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców) a KRC powoduje, że tego typu integracje, w szczególności związane z przekazywaniem danych z wielu powiązanych rekordów, są procesem wieloetapowym, rozłożonym w czasie i wymagającym przeprowadzania wielu tur testów.

Koszty po stronie **Policji** – wyliczenia prac związanych z modyfikacją systemu KSIP. Zgodnie z art. 7 pkt 2 i 4 projektowanej ustawy w celu właściwego funkcjonowania KSI ETIAS Komendant Główny Policji zapewnia podłączenie krajowej infrastruktury granicznej do jednolitego interfejsu krajowego w ramach ośrodka podstawowego i zapasowego oraz współpracuje z COT KSI ETIAS w zakresie doprowadzenia sieci łączności do jednolitego interfejsu krajowego w celu podłączenia krajowej infrastruktury granicznej.

W związku z tym koszty po stronie Policji będą związane z dostosowaniem rejestrów (systemów teleinformatycznych) Policji do współpracy z ETIAS. Koszt tego dostosowania został oszacowany na kwotę 140 tys. zł. Kwota ta stanowi wyliczenie kosztów prac związanych z modyfikacją Krajowego Systemu Informacyjnego Policji w celu jego dostosowania do współpracy z ETIAS. Została ona oszacowana na podstawie obecnej umowy z Wykonawcą systemu – firmą Oracle Polska – szczegóły w załączniku.

W związku z nowymi zadaniami opisanymi w pkt 4 OSR wykonywanymi przez Prokuraturę oraz sądy powszechne – ewentualne skutki finansowe wynikające z wejścia w życie projektowanej ustawy zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków i nie będą stanowiły podstawy do planowania i ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa w roku wejścia w życie rozporządzenia oraz w latach kolejnych.

Wydatki na realizację zadań nałożonych projektowaną ustawą w części 10 – Urząd Ochrony Danych Osobowych będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych zarówno w roku wejścia w życie rozwiązań, jak i w latach następnych i nie będą podstawą do planowania i ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.

Ewentualne wydatki wojewodów zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków i nie będą stanowiły podstawy do planowania i ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.

Skutki finansowe w zakresie zdrowia zostaną sfinansowane w ramach corocznie ustalonej wysokości środków na ochronę zdrowia zgodnie z art. 131c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w tym w ramach niezwiększonego funduszu wynagrodzeń, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa – w perspektywie roku 2027 oraz kolejnych lat obowiązywania projektowanej regulacji.

Odnośnie do pozostałych podmiotów wymienionych w pkt 4 OSR należy wskazać, że brak skutków finansowych związanych z projektowaną regulacją albo zostaną poniesione w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych.

** **Szczegółowe wyliczenia i uzasadnienia wydatków wskazanych powyżej zostały opisane w tabeli stanowiącej załącznik do OSR.***

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0–10)*
W ujęciu pieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0

(w mln zł, ceny stałe z 2024 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt z uwagi na swój charakter nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2026 r. poz. 1484).
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Skutki projektowanej zmiany wpisują się w pozytywne oddziaływanie projektowanej regulacji na warunki życia osób zatrudnionych oraz ich rodzin, w postaci zwiększenia środków przeznaczonych na ich utrzymanie, tj. zakupy żywności, odzieży, jak również zapewnienie im możliwości korzystania z dóbr kulturalnych.
	osoby niepełnosprawne, osoby starsze	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
Niemierzalne		-

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców. Projektowane rozwiązania wpłyną na sytuację ekonomiczną i społeczną pracowników sfery publicznej oraz ich rodzin przez zwiększenie środków finansowych możliwych do przeznaczenia na ich utrzymanie, w tym utworzenie nowych miejsc pracy.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Wdrożenie rozwiązań w przedmiotowym zakresie ma istotne znaczenie w kontekście realizacji czynności kontrolnych w stosunku do obywateli państw trzecich w zakresie kontroli granicznej i legalności pobytu pod kątem weryfikacji warunków ich wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przyczyni się to do optymalizacji wykonywanych czynności służbowych w toku kontroli granicznej, jak i prowadzenia czynności kontrolno-weryfikacyjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Oparcie się na danych przetwarzanych w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) zapewni możliwość wsparcia identyfikacji osób przebywających nielegalnie na terytorium UE i państw obszaru Schengen, a przez to zapewni możliwość skuteczniejszego zarządzania migracjami cudzoziemców przez monitorowanie długości okresu dozwolonego pobytu cudzoziemców na terytorium państw członkowskich UE, jak również podejmowanie przez organy ścigania działań w określonych w rozporządzeniu celach.

9. Wpływ na rynek pracy

Wykorzystanie europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) wpłynie na zwiększenie efektywności w zakresie identyfikacji obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu lub przestali

spełniać te warunki, co wpłynie na poprawę bezpieczeństwa oraz zmniejszy ryzyko nielegalnej imigracji, w tym przejrzystość zatrudniania cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cudzoziemca przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich.

Dane zawarte w tym systemie pozwolą dokonać analizy informacji dotyczących korzystania z wcześniej wydanych zezwoleń na podróż ETIAS, w tym weryfikację, czy cudzoziemiec w trakcie swoich wcześniejszych pobytów przestrzegał przepisów dotyczących warunków pobytu na terytorium państw członkowskich UE. Ponadto system ETIAS umożliwi identyfikowanie i wykrywanie osób nielegalnie przebywających lub stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, co pozwoli na podjęcie dalszych czynności, m.in. związanych z ich zatrudnieniem.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☒ inne: bezpieczeństwo	

Omówienie wpływu	Objęcie europejskim systemem informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) danych dotyczących określonej grupy obywateli państw trzecich wpłynie na wzrost efektywności w zakresie realizacji zadań przez organy krajowe w ramach obszarów: zwalczanie nielegalnej migracji, zapewnienie bezpieczeństwa wewnętrznego oraz bezpieczeństwa epidemicznego, przy jednoczesnym uwzględnieniu i przestrzeganiu zasad ochrony danych osobowych. Przy zwalczaniu przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw niezbędne jest zadbanie o to, aby wyznaczone i upoważnione ustawowo organy miały dostęp do najbardziej aktualnych informacji, tak aby mogły wykonywać powierzone im zadania. Dostęp do danych ETIAS jest konieczny do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541, lub do zapobiegania innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW. Powinna istnieć możliwość wykorzystywania danych ETIAS jako narzędzia weryfikacji tożsamości zarówno w przypadku potrzeby potwierdzenia tożsamości nieudokumentowanych osób znajdujących się na terytorium państw członkowskich, jak i w przypadku, gdy w ramach postępowania przygotowawczego w sprawie przestępstwa wyznaczone organy potrzebują ustalić tożsamość danej osoby w oparciu o dane przetwarzane w ww. systemie. Powinna również istnieć możliwość posługiwania się tymi danymi jako narzędziem wykorzystywanym do gromadzenia dowodów poprzez weryfikację miejsca pierwszego wjazdu danego cudzoziemca do UE/strefy Schengen, który może być osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa, lub osoby będącej ofiarą przestępstwa. Udział Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) korzystnie wpłynie na wzmocnienie bezpieczeństwa: pozwoli efektywniej zapobiegać zagrożeniom terrorystycznym i związanym z przestępczością zorganizowaną. Pozwoli ponadto na wymianę informacji w przedmiocie bezpieczeństwa związanego z imigracją, jak i przyczyni się do zwalczania nielegalnej imigracji oraz zapewnienia bezpieczeństwa epidemicznego.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowana ustawa wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, z wyjątkiem:

1) art. 3 ust. 1 pkt 4 i art. 30 ust. 1 pkt 3, które wchodzą w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1134 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylenia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/ WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11);
2) art. 6 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 3–6 i 8, art. 7, art. 31, art. 33 ust. 2 i art. 34 w zakresie, o którym mowa w art. 58, art. 35, art. 36, art. 39 pkt 1, art. 40, art. 41 pkt 1, art. 42 pkt 5, art. 43, art. 47 pkt 1, 3, pkt 25 lit. d, pkt 27 lit. a tiret drugie, pkt 29–33, art. 49 pkt 2 i 3, art. 50, art. 52, art. 54–63 oraz art. 65–68, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Planowane uruchomienie systemu ETIAS to **II kwartał 2027 r.**

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu ustawy oraz stosowania mierników.

Zgodnie z art. 92 rozporządzenia 2018/1240 ewaluacją sposobu i efektów wdrożenia ETIAS na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oceną funkcjonowania pod względem całościowym systemu ETIAS zajmie się Komisja Europejska.

Po upływie trzech lat od uruchomienia systemu, a następnie co cztery lata, Komisja opracowuje całościową ocenę ETIAS. Przedmiotowa ocena obejmuje:

a) przeprowadzanie kwerend w bazach danych Interpolu SLTD i TDAWN poprzez ETIAS, w tym informacje o liczbie trafień w bazach danych Interpolu, liczbie odmów wydania zezwoleń na podróż w następstwie takich trafień, jak również informacje dotyczące wszelkich napotkanych problemów, a także, w stosownych przypadkach, opinię, czy potrzebny jest wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie,
b) rezultaty osiągnięte przez ETIAS z punktu widzenia jego celów, mandatu i zadań,
c) wpływ, skuteczność i wydajność funkcjonowania ETIAS i metod pracy w świetle jego celów, mandatu i zadań,
d) ocenę bezpieczeństwa ETIAS,
e) reguły kontroli przesiewowej ETIAS wykorzystywane do celów oceny ryzyka,
f) wpływ listy ostrzegawczej ETIAS, w tym liczbę wniosków o wydanie zezwolenia na podróż odrzuconych na podstawach uwzględniających trafienie na liście ostrzegawczej ETIAS,
g) ewentualną potrzebę zmiany mandatu jednostki centralnej ETIAS i finansowe skutki wszelkich takich zmian,
h) wpływ na prawa podstawowe,
i) wpływ na stosunki dyplomatyczne Unii z danymi państwami trzecimi,
j) dochody generowane w wyniku uiszczania opłaty za zezwolenie na podróż, koszty poniesione w związku z tworzeniem systemu informacyjnego ETIAS, koszty funkcjonowania ETIAS, koszty poniesione przez agencję eu-LISA, Europol i Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w związku z ich zadaniami na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także wszelkie dochody, które nie zostały wykorzystane i zostały zapisane w budżecie Unii, zgodnie z art. 86 ww. rozporządzenia 2018/1240,
k) wykorzystanie ETIAS do celów ochrony porządku publicznego na podstawie informacji,
l) liczbę wnioskodawców zaproszonych na rozmowę i ich odsetek w stosunku do ogólnej liczby wnioskodawców, przyczyny występowania o przeprowadzenie rozmowy, liczbę rozmów na odległość, liczbę decyzji, w których przyznano zezwolenie na podróż, przyznano zezwolenie, lecz dołączono marker lub udzielono odmowy, oraz liczbę wnioskodawców zaproszonych na rozmowę, którzy się na niej nie pojawili, oraz – w stosownych przypadkach, opinię, czy potrzebny jest wniosek ustawodawczy zmieniający rozporządzenie 2018/1240.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

1) Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) – szczegółowy podział kwot.

Projekt: 16.10.2026r.

instytutycja	łączne - Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o ETIAS - Szczegółowy podział kwot													
	wydatki osobowe	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
		2027 r.	2028 r.	2029 r.	2030 r.	2031 r.	2032 r.	2033 r.	2034 r.	2035 r.	2036 r.	2037 r.		
	dochody ogółem, z tego:	**2,055**	**2,055**	**2,055**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**18,997**	**18,997**
	Budżet państwa	0,308	0,308	0,308	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	**2,850**	
	JST	1,747	1,747	1,747	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	**16,147**	
	pozostale jednostki (NFZ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**	
	pozostale jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**	
	pozostale jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**	
	pozostale jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**	
	wydatki ogółem w mln zł	**7,587**	**14,359**	**23,702**	**31,429**	**7,871**	**22,751**	**0,731**	**13,049**	**66,881**	**0,795**	**0,000**	**189,155**	**189,155**
łączne	Budżet państwa	7,587	14,359	23,702	31,429	7,871	22,751	0,731	13,049	66,881	0,795	0,000	189,155	
	WYDATKI RZECZOWE UdSC	6,385	1,881	0,662	0,679	0,696	0,713	0,731	0,749	0,768	0,795	0,000	14,059	
	WYDATKI RZECZOWE KGSG	1,062	12,478	23,040	30,750	7,175	22,038	0,000	12,300	66,113	0,000	0,000	174,956	
	WYDATKI RZECZOWE KGP	0,140	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,140**	
	Saldo ogółem	**-5,532**	**-12,304**	**-21,647**	**-29,825**	**-6,267**	**-21,147**	**0,873**	**-11,445**	**-65,277**	**0,809**	**0,000**	**-171,762**	-171,762
	Budżet państwa	-7,279	-14,051	-23,394	-31,188	-7,630	-22,510	-0,490	-12,808	-66,640	-0,554	0,000	**-186,546**	
	JST	1,747	1,747	1,747	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	0,000	**14,784**	
	pozostale jednostki (NFZ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**	
	pozostale jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**	
	pozostale jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**	
	pozostale jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**	

rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

instytytucja	KGSG - Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o ETIAS - Szczegółowy podział kwot												
	wydatki osobowe	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	(0-10)
		2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	Łącznie
	dochody ogółem, z tego:	**2.055**	**2.055**	**2.055**	**1.604**	**1.604**	**1.604**	**1.604**	**1.604**	**1.604**	**1.604**	**1.604**	**18.997**
	Budżet państwa	0,308	0,308	0,308	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	0,241	**2,850**
	JST	1,747	1,747	1,747	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	**16,147**
	pozostałe jednostki (NFZ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostałe jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostałe jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostałe jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	wydatki ogółem w mln zł	**1,062**	**12,478**	**23,040**	**30,750**	**7,175**	**22,038**	**0,000**	**12,300**	**66,113**	**0,000**	**0,000**	**174,956**
	Budżet państwa	**1,062**	**12,478**	**23,040**	**30,750**	**7,175**	**22,038**	**0,000**	**12,300**	**66,113**	**0,000**	**0,000**	**174,956**
KGSG	**WYDATKI OSOBOWE KGSG:**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	WYDATKI RZECZOW I MAJĄTKOWE KGSG, w tym zakup sprzętu teleinformatycznego i oprogramowania/ materiały reklamowe	1,062	12,478	23,040	30,750	7,175	22,038	0	12,300	66,113	0	0	174,956
	Saldo ogółem	**0,993**	**-10,423**	**-20,985**	**-29,146**	**-5,571**	**-20,434**	**1,604**	**-10,696**	**-64,509**	**1,604**	**0,000**	**-155,959**
	Budżet państwa	-0,754	-12,170	-22,732	-30,509	-6,934	-21,797	0,241	-12,059	-65,872	0,241	0,000	-172,106
	JST	1,747	1,747	1,747	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	1,363	0,000	**14,784**
	pozostałe jednostki (NFZ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	pozostałe jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	pozostałe jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	pozostałe jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**

przypisano Kwotę z tytułu opłaty skarb. (350 zł jednostkowo) do dochodów gmin

													Łącznie (0-10)
	~~XX - **wydatki osobowe cywilne**~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~	~~— zł~~
	KGSG - **wydatki osobowe funkcjonariusze**	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	KGSG- **wydatki rzeczowe**	1,062	12,478	23,040	30,750	7,175	22,038	0,000	12,300	66,113	0,000	0,000	174,956

	Straż Graniczna - Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o ETIAS - Szczegółowy podział kwot												
Lp.	**Katalog sprzętu**	**2027**	**2028**	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**2033**	**2034**	**2035**	**2036**	**2037**	**Razem**
II.	**Komendant Główny Straży Granicznej**												
4	***Wdożenie systemu ETIAS***												
4.1	Sprzęt (zakup, serwis, pakiety gwarancyjne)	1 000 000,00 zł	6 138 766,00 zł	21 000 000,00 zł	30 000 000,00 zł	7 000 000,00 zł	19 500 000,00 zł	- zł	12 000 000,00 zł	60 000 000,00 zł	- zł	- zł	**156 638 766,00 zł**
4.2	Wartości niematerialne i prawne (zakup i usługi)	- zł	6 000 000,00 zł	1 500 000,00 zł	- zł	- zł	2 000 000,00 zł	- zł	- zł	4 500 000,00 zł	- zł	- zł	**14 000 000,00 zł**
4.3	Szkolenia	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	**- zł**
4.4	Inne (np. kampania informacyjna)	35 000,00 zł	35 000,00 zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	**70 000,00 zł**
	suma	1 035 000,00 zł	12 173 766,00 zł	22 500 000,00 zł	30 000 000,00 zł	7 000 000,00 zł	21 500 000,00 zł	- zł	12 000 000,00 zł	64 500 000,00 zł	- zł	- zł	170 708 766,00 zł
	dynamika wzrostu towarów i usług (październik 2024)	*102,6*	*102,5*	*102,4*	*102,5*	*102,5*	*102,5*	*102,5*	*102,5*	*102,5*	*102,5*	*102,5*	
	KGSG- **wydatki rzeczowe po waloryzacji**	1,062	12,478	23,04	30,75	7,175	22,038	0	12,3	66,113	0	0	174,956
		1 061 910 zł	12 478 110 zł	23 040 000,00 zł	30 750 000 zł	7 175 000 zł	22 037 500 zł	- zł	12 300 000 zł	66 112 500 zł	- zł	- zł	174 955 020 zł
	opłata za przyjęcie wniosku i ponowne rozpatrzenie sprawy o zezwolenia na podróż	0,841	0,841	0,841	0,841	0,841	0,841	0,841	0,841	0,841	0,841	0,841	**9,251**
	wzrost opłaty skarbowej za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu	0,221	0,221	0,221	0,221	0,221	0,221	0,221	0,221	0,221	0,221	0,221	**2,431**
	kary administracyjne nałożone na przewoźników	0,903	0,903	0,903	0,452	0,452	0,452	0,452	0,452	0,452	0,452	0,452	**6,325**
	wzrost opłat za wydanie wizy	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	**0,990**
	Razem dochody, w tym:	**2,055**	**2,055**	**2,055**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**1,604**	**18,997**
	Budżet państwa	*0,308*	*0,308*	*0,308*	*0,241*	*0,241*	*0,241*	*0,241*	*0,241*	*0,241*	*0,241*	*0,241*	***2,850***
	JST -858% dochodów zgodnie z sugestią koordynatora OSR	*1,747*	*1,747*	*1,747*	*1,363*	*1,363*	*1,363*	*1,363*	*1,363*	*1,363*	*1,363*	*1,363*	***16,147***

Szczegółowe uzasadnienie wydatków osobowych	Szczegółowe uzasadnienie wydatków rzeczowych
Potrzeby kadrowe w tym zakresie zostaną zabezpieczone ze środków jakie zostaną przydzielone Straży Granicznej na dodatkowe etaty w ramach Programu Modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa na lata 2026 – 2029.	**Skutki finansowe (wydatki rzeczowe) projektowanej ustawy dla KGSG zostały oszacowane przy uwzględnieniu:** a) dotychczas zrealizowanych umów oraz dodatkowych wycen w tym zakresie na wykorzystywane obecnie w infrastrukturze SG urządzenia, b) ogłoszonych przez producentów rozwiązań terminów EOL (End of Life) dla posiadanych urządzeń i oprogramowania, skutkujących (po wskazanych terminie) brakiem możliwości wykupienia do nich wsparcia, c) potrzeb w zakresie zakupów nowych urządzeń bez konieczności serwisowania obecnie posiadanych urządzeń, d) prognozowanego zapotrzebowania na zwiększenie wydajności przetwarzania ruchu urządzeń oraz rosnącego zapotrzebowania na przestrzeń dyskową pod dane produkcyjne i backupowe i moc obliczeniową w związku z koniecznością obsługi wniosków o udzielenie zezwoleń na podróż przez Krajową Jednostkę ds. ETIAS, e) średnich okresów użytkowania poszczególnych urządzeń wchodzących w skład systemu ETIAS, f) planów modernizacji Centralnego Węzła Teleinformatycznego SG (Warszawa) oraz Synchronicznego Zapasowego Węzła Systemów Wysokiej Dostępności (Warszawa), które mają zapewnić redundancje urządzeń przetwarzających ruch w systemie ETIAS, f) kosztów subskrypcji sygnatur do rozwiązań bezpieczeństwa sieciowego zapewniających ochronę ruchu ETIAS. Istotną kwestią pozostaje również fakt, iż Straż Graniczna podejmuje wiele proaktywnych działań związanych z pozyskaniem wszelkich możliwych środków finansowych z różnych źródeł finansowania, a w omawianym zakresie zrealizowało w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego projekt Stworzenie krajowego komponentu ETIAS celem realizacji zadań ujętych w Rozporządzeniu Rady 2018/1240 na kwotę 15.203.948,84 zł. Co więcej, biorąc pod uwagę fakt, iż SG: ● projektuje i wytwarza oprogramowanie dla całej administracji publicznej, ● projektuje bazy danych, ● konfiguruje i utrzymuje komponenty sieciowe, serwerowe, macierzowe, bezpieczeństwa oraz balansowania ruchu, siłami własnymi inżynierów utrzymywanych z budżetu SG, wskazane w OSR koszty stanowią minimalne zabezpieczenie niezbędne do utrzymania infrastruktury systemu ETIAS. Ponadto mając na uwadze obecne ceny rynkowe należy wskazać, iż wykazane w pkt. 6 OSR koszty zostały oszacowane z należytą starannością przy uwzględnieniu optymalnych (najmniej kosztochłonnych) rozwiązań. Podkreślenia wymaga również fakt, iż w ramach wykazanych w pkt. 6 OSR kosztów nie uwzględniono kosztów osobowych (uwzględnionych w budżecie SG), które w przypadku konieczności ujęcia ich w pkt. 6 OSR, w sytuacji zatrudnienia zewnętrznych podmiotów do realizacji omawianego zadania uległyby znacznemu zwiększeniu. Straż Graniczna planuje w poszczególnych latach budżetowych zrealizować następujące zadania: a) **w roku 2026** – w ramach wydatków majątkowych: zakup urządzeń bezpieczeństwa sieciowego oraz modernizacja systemu mocy obliczeniowej i pamięci masowej; w ramach wydatków bieżących: odnowienie wsparcia dla posiadanych licencji, b) **w roku 2027** - w ramach wydatków majątkowych: modernizacja systemu mocy obliczeniowej i pamięci masowej, c) **w roku 2029** - w ramach wydatków majątkowych: rozbudowa systemu mocy obliczeniowej i pamięci masowej wraz z zakupem oprogramowania; w ramach wydatków bieżących: odnowienie wsparcia dla posiadanych licencji oraz utrzymanie wsparcia i subskrypcji na urządzenia bezpieczeństwa sieciowego, d) **w roku 2030** – w ramach wydatków majątkowych: zakup urządzeń telekomunikacyjnych, e) **w roku 2031** - w ramach wydatków majątkowych: rozbudowa systemu mocy obliczeniowej i pamięci masowej wraz z zakupem oprogramowania, f) **w roku 2032** - w ramach wydatków majątkowych: rozbudowa systemu mocy obliczeniowej i pamięci masowej wraz z zakupem oprogramowania; w ramach wydatków bieżących: odnowienie wsparcia dla posiadanych licencji oraz utrzymanie wsparcia i subskrypcji na urządzenia bezpieczeństwa sieciowego, g) **w roku 2034** - w ramach wydatków majątkowych: modernizacja systemu mocy obliczeniowej i pamięci masowej, h) **w roku 2035** - w ramach wydatków majątkowych: zakup urządzeń telekomunikacyjnych; w ramach wydatków bieżących: odnowienie wsparcia dla posiadanych licencji oraz utrzymanie wsparcia i subskrypcji na urządzenia bezpieczeństwa sieciowego. KGSG informuje, iż na chwilę obecną nie ma możliwości ograniczenia ani rezygnacji z zaplanowanych zadań w komentowanym obszarze. Podkreślenia wymaga fakt, iż zadania wykazane w ramach ustawy wynikają z konieczności zapewnienia ciągłości realizacji ustawowych zadań Straży Granicznej. W odniesieniu do źródeł zabezpieczenia szacowanych wydatków w ramach budżetu państwa, podkreślenia wymaga, iż ubieganie się o zwiększenie limitu wydatków w części 42 – Sprawy wewnętrzne dla środków zaplanowanych na funkcjonowanie Straży Granicznej jest spowodowane brakiem funduszy na zakładane wdrożenie przez Straż Graniczną systemu ETIAS w ramach przyznanego z budżetu państwa dla Straży Granicznej limitu wydatków. Straż Graniczna prowadzi starania o pozyskanie środków z budżetu Unii Europejskiej na realizację niektórych swoich potrzeb, jednak nie jest pewne, czy uda się pozyskać środki europejskie w jakiejkolwiek wysokości na wdrożenie systemu ETIAS.

instytutycja	udsc - Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o ETIAS - Szczegółowy podział kwot												
UDSC	wydatki osobowe	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
		2027 r.	2028 r.	2029 r.	2030 r.	2031 r.	2032 r.	2033 r.	2034 r.	2035 r.	2036 r.	2037 r.	
	dochody ogółem, z tego:	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Budżet państwa	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (NFZ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	wydatki ogółem w mln zł	**6,385**	**1,881**	**0,662**	**0,679**	**0,696**	**0,713**	**0,731**	**0,749**	**0,768**	**0,795**	**0,000**	**14,059**
	Budżet państwa	6,385	1,881	0,662	0,679	0,696	0,713	0,731	0,749	0,768	0,795	0,000	**14,059**
	wydatki OSOBOWE	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	wydatko rzeczowe	6,385	1,881	0,662	0,679	0,696	0,713	0,731	0,749	0,768	0,795	0,000	**14,059**
	Saldo ogółem	**-6,385**	**-1,881**	**-0,662**	**-0,679**	**-0,696**	**-0,713**	**-0,731**	**-0,749**	**-0,768**	**-0,795**	**0,000**	**-14,059**
	Budżet państwa	-6,385	-1,881	-0,662	-0,679	-0,696	-0,713	-0,731	-0,749	-0,768	-0,795	0,000	-14,059
	JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (NFZ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

													Łącznie (0-10)
	~~XX - wydatki osobowe cywilne~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~
	~~XX - wydatki osobowe funkcjonariusze~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~	~~—zł~~
	udsc- **wydatki rzeczowe**	6,385	1,881	0,662	0,679	0,696	0,713	0,731	0,749	0,768	0,795	0,000	14,059 zł

Urząd do Spraw Cudzoziemców - Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o ETIAS- Szczegółowy podział kwot

Instytucja	zakres	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037
UdSC	Sprzęt i oprogramowanie (wymiana sprzętu i zakup licencji)	0,790	0,646	0,662	0,679	0,696	0,713	0,731	0,749	0,768	0,795	0
	Dostosowanie rejestrów Systemu Pobyt do współpracy z ETIAS	0,800	-	-	-	-	-	-	-	-		
	Automatyczne dokonywanie zapytań do systemu ETIAS	1,725	-	-	-	-	-	-	-	-		
	Dostosowanie krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców do współpracy z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców	3,070	1,235	-	-	-	-	-	-	-		

	Łącznie 1-10
Urząd do Spraw Cudzoziemców - **koszty rzeczowe**	14,059
Urząd do Spraw Cudzoziemców - **koszty osobowe**	-

Szczegółowe uzasadnienie wydatków rzeczowych (zakres)	Istotną kwestią jest dostosowanie systemów informatycznych do testów wdrożeniowych oraz przeprowadzenie analiz związanych z wymianą informacji pomiędzy Systemem Pobyt (systemem, w którym prowadzony jest krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców), a KRC. Z dotychczasowych doświadczeń UdSC wynika, że tego typu integracje, w szczególności związane z przekazywaniem danych z wielu powiązanych rekordów, muszą być procesem wieloetapowym, rozłożonym w czasie i wymagającym przeprowadzania wielu tur testów. Skutki finansowe (wydatki rzeczowe) projektowanej ustawy dla UdSC zostały oszacowane przy uwzględnieniu: ●Kosztów związanych z przystosowaniem Systemu Pobyt do prawidłowej obsługi procesów uwzględniających sprawdzenia ETIAS w procedurach migracyjnych prowadzonych przez Szefa Urzędu oraz wojewodów, w tym dokonywanie sprawdzeń automatycznych związanych z kontrolą legalności pobytu w przypadku, w których cudzoziemiec deklaruje ETIAS jako źródło legalności pobytu (ponoszone w 2027), ●kosztów związanych ze skomunikowaniem krajowego zbioru rejestrów, ewidencji oraz wykazu w sprawach cudzoziemców z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców i przystosowaniem krajowego zbioru rejestrów, ewidencji oraz wykazu w sprawach cudzoziemców; ●kosztów automatyzacji obsługi detekcji zduplikowanych tożsamości/konfliktów danych (ponoszone w latach 2027-28). ●kosztów związanych z utrzymaniem prawidłowego funkcjonowania przygotowanego rozwiązania, w tym utrzymania interfejsów związanych z dostępem do ETIAS oraz wymianą informacji z Krajowym Rejestem Cudzoziemców (ponoszone w latach 2027-36) ●kosztów rozwoju i wdrożenia intefejsu ETIAS oraz modyfikacji interfejsu EES Urząd do Spraw Cudzoziemców nie ma faktycznej możliwości stworzenia wewnętrznych zespołów IT, które umożliwiłyby realizację wskazanych w ustawie projektów i musi realizować projekty w oparciu o prawo zamówień publicznych. To uwarunkowane jest wysokimi kosztami usług tego typu na rynku komercyjnym. Niemożliwe jest przesunięcie środków na realizację wydatków przewidywanych przez projekt ustawy bez stworzenia zagrożenia dla realizacji innych, krytycznych dla funkcjonowania i bezpieczeństwa wdrożeń integracji systemów krajowych z systemami wielkoskalowymi Unii Europejskiej. Nakładanie nowych, stałych obowiązków na organy finansowane z środków publicznych powinno się wiązać z finansowaniem tychże zadań ze środków publicznych, w szczególności w przypadkach, gdy niezbędne zmiany w systemach informatycznych oraz procedurach biznesowych generują istotne koszty z punktu widzenia budżetów podmiotów publicznych, a jednocześnie nie stwarzają możliwości racjonalizacji wydatków w innych obszarach działalności podmiotu.

~~Szczegółowe uzasadnienie wydatków osobowych~~	Szczegółowe uzasadnienie wydatków rzeczowych
brak	Istotną kwestią jest dostosowanie systemów informatycznych do testów wdrożeniowych oraz przeprowadzenie analiz związanych z wymianą informacji pomiędzy Systemem Pobyt (systemem, w którym prowadzony jest krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców), a KRC. Z dotychczasowych doświadczeń UdSC wynika, że tego typu integracje, w szczególności związane z przekazywaniem danych z wielu powiązanych rekordów, muszą być procesem wieloetapowym, rozłożonym w czasie i wymagającym przeprowadzania wielu tur testów. Skutki finansowe (wydatki rzeczowe) projektowanej ustawy dla UdSC zostały oszacowane przy uwzględnieniu: ●Kosztów związanych z przystosowaniem Systemu Pobyt do prawidłowej obsługi procesów uwzględniających sprawdzenia ETIAS w procedurach migracyjnych prowadzonych przez Szefa Urzędu oraz wojewodów, w tym dokonywanie sprawdzeń automatycznych związanych z kontrolą legalności pobytu w przypadku, w których cudzoziemiec deklaruje ETIAS jako źródło legalności pobytu (ponoszone w 2027), ●kosztów związanych ze skomunikowaniem krajowego zbioru rejestrów, ewidencji oraz wykazu w sprawach cudzoziemców z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców i przystosowaniem krajowego zbioru rejestrów, ewidencji oraz wykazu w sprawach cudzoziemców; ●kosztów automatyzacji obsługi detekcji zduplikowanych tożsamości/konfliktów danych (ponoszone w latach 2027-28). ●kosztów związanych z utrzymaniem prawidłowego funkcjonowania przygotowanego rozwiązania, w tym utrzymania interfejsów związanych z dostępem do ETIAS oraz wymianą informacji z Krajowym Rejestem Cudzoziemców (ponoszone w latach 2027-36) ●kosztów rozwoju i wdrożenia intefejsu ETIAS oraz modyfikacji interfejsu EES Urząd do Spraw Cudzoziemców nie ma faktycznej możliwości stworzenia wewnętrznych zespołów IT, które umożliwiłyby realizację wskazanych w ustawie projektów i musi realizować projekty w oparciu o prawo zamówień publicznych. To uwarunkowane jest wysokimi kosztami usług tego typu na rynku komercyjnym. Niemożliwe jest przesunięcie środków na realizację wydatków przewidywanych przez projekt ustawy bez stworzenia zagrożenia dla realizacji innych, krytycznych dla funkcjonowania i bezpieczeństwa wdrożeń integracji systemów krajowych z systemami wielkoskalowymi Unii Europejskiej. Nakładanie nowych, stałych obowiązków na organy finansowane z środków publicznych powinno się wiązać z finansowaniem tychże zadań ze środków publicznych, w szczególności w przypadkach, gdy niezbędne zmiany w systemach informatycznych oraz procedurach biznesowych generują istotne koszty z punktu widzenia budżetów podmiotów publicznych, a jednocześnie nie stwarzają możliwości racjonalizacji wydatków w innych obszarach działalności podmiotu. Wskazane wydatki rzeczowe zostały oszacowane na podstawie cen rynkowych zakupów rozwiązań teleinformatycznych podobnego rodzaju, uwzględniają wzrost kosztów takich zakupów w latach kolejnych, uwzględniając konieczność przeprowadzenia regularnej wymiany zużytych urządzeń obsługujących systemy wielkoskalowe UE (w tym system ETIAS) oraz krajowych systemów referencyjnych (w ramach krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców), tak aby zapewnić niezbędną na poziomie krajowym oraz unijnym dostępność systemów, w tym także aby nie dopuścić do powstania długów technologicznych i infrastrukturalnych. Należy podkreślić, że w przeciwieństwie do dotychczasowych procedur wdrażania i modernizacji systemów wielkoskalowych, które były wdrażane metodą „zaplanuj i wdróż" (wdrażanie stabilnych, mało zmiennych w czasie wersji systemów wielkoskalowych UE) – obecnie przyjęta w projektach wielkoskalowych Unii Europejskiej metoda ich wdrażania stawia na częstsze, pomniejsze iteracje, wynikające z praktycznych wniosków działania systemów oraz wdrażania mniej krytycznych funkcjonalności wynikających ze zmian w legislacji wtórnej (akty wykonawcze i delegowane UE) oraz pokrewnej (rozporządzenia dotyczące innych systemów wielkoskalowych) podnosi stopień skomplikowania procesów wdrażania oraz dalej utrzymania oraz powoduje konieczność prowadzenia stałej ekspertyzy od architektów systemów/infrastruktury oraz programistów. Z doświadczeń Urzędu oraz innych jednostek administracji publicznej dotyczących przeprowadzenia modernizacji infrastruktury we właściwym czasie wynika, że brak wieloletniego planowania w tym zakresie może prowadzić do krytycznych zagrożeń dla bezpieczeństwa RP poprzez narażanie się na nieakceptowalne ryzyka związane z brakiem dostępności do kluczowych systemów referencyjnych w RP.

instytytucja	KGP - Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o ETIAS - Szczegółowy podział kwot											
KGP	wydatki osobowe	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
		2027 r.	2028 r.	2029 r.	2030 r.	2031 r.	2032 r.	2033 r.	2034 r.	2035 r.	2036 r.	2037 r.	
	dochody ogółem,	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Budżet państwa	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (NFZ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	wydatki ogółem w	**0,140**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,140**
	Budżet państwa	0,140	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,140**
	wydatki OSOBOWE	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
	wydatko rzeczowe	0,140	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,140**
	Saldo ogółem	**-0,140**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**-0,140**
	Budżet państwa	-0,140	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	-0,140
	JST	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (NFZ)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FUS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FP)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	pozostale jednostki (FS)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

													Łącznie (0-10)
	XX - **wydatki osobowe cywilne**	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł
	XX - **wydatki osobowe funkcjonariusze**	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł	- zł
	wydatki rzeczowe	0,140	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,140 zł

Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o ETIAS- Szczegółowy podział kwot

Instytucja	zakres	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	suma
	Dostosowanie rejestrów do współpracy z ETIAS	140	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	140

													Łącznie 1-10
	koszty rzeczowe	140	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	140
	koszty osobowe	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

zakres	
Dostosowanie rejestrów xx do współpracy z ETIAS	Wskazana kwota opiera się na wyliczeniach prac związanych z modyfikacją systemu KSIP, na podstawie obecnie zawartej umowy z wykonawcą systemu - firmą Oracle Polska. Określenie szczgółowego zakresu prac zostanie podany po opracowaniu karty projektu przez Biuro Prezewncji na podstawie zarządzenia nr 5 KGP z 2017 r. w sprawie metod realizacji projektów teleinfomatycznych i telekomunikacyjnych w Policji

Szczegółowe uzasadnienie wydatków osobowych	Szczegółowe uzasadnienie wydatków rzeczowych
	Zgodnie z art. 7 pkt 2 i 4 projektowanej ustawy w celu właściwego funkcjonowania KSI ETIAS Komendant Główny Policji zapewnia podłączenie krajowej infrastruktury granicznej do jednolitego interfejsu krajowego w ramach ośrodka podstawowego i zapasowego oraz współpracuje z COT KSI ETIAS w zakresie doprowadzenia sieci łączności do jednolitego interfejsu krajowego w celu podłączenia krajowej infrastruktury granicznej. W związku z tym koszty po stronie Policji będą związane z dostosowaniem rejestrów (systemów teleinformatycznych) Policji do współpracy z ETIAS. Koszt tego dostosowania został oszacowany na kwotę 140 tys. zł. Kwota ta stanowi wyliczenie kosztów prac związanych z modyfikacją Krajowego Systemu Informacyjnego Policji w celu jego dostosowania do współpracy z ETIAS. Została ona oszacowana na podstawie obecnej umowy z Wykonawcą systemu - firmą Oracle Polska.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania

projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) – UC104

1. Informacje ogólne

Zgodnie z § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) projekty ustaw lub projekty rozporządzeń przedstawia się do konsultacji publicznych, w tym konsultacji z organizacjami społecznymi lub innymi zainteresowanymi podmiotami albo instytucjami w celu przedstawienia ich stanowiska.

Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, o którym mowa w § 51 ust. 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania. Stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów, projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, a odnośnik do projektu został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Przebieg konsultacji i opiniowania

Projekt ustawy w dniu 28 lipca 2025 r. został skierowany do konsultacji publicznych z terminem zgłaszania uwag wynoszącym 21 dni do następujących podmiotów:

1) Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
2) Fundacja Bezpieczeństwa Informacji Polska;
3) Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
4) Fundacja Panoptykon;
5) SABI - Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych;
6) Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Danych Osobowych;
7) Stowarzyszenie Sieć Obywatelska – Watchdog Polska;
8) Konfederacja „Lewiatan”;
9) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
10) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
11) Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
12) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
13) Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
14) Stowarzyszenie Amnesty International;
15) Instytut na Rzecz Państwa Prawa;
16) Stowarzyszenie Interwencji Prawnej;
17) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
18) PLL LOT;
19) Rada Przedstawicieli Linii Lotniczych w Polsce (BARIP);
20) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji;
21) Związek Armatorów Polskich;
22) Krajowa Izba Gospodarki Morskiej;
23) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
24) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych.

Projekt ustawy został skierowany do opiniowania do następujących podmiotów:

1) Prokurator Krajowy;
2) Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego;
3) Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego
4) Rzecznik Praw Obywatelskich;
5) Rzecznik Praw Dziecka;
6) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
7) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
8) Przewodniczący Rady do Spraw Uchodźców;
9) Główny Inspektor Sanitarny;
10) Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Instytut Badawczy;
11) Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
12) Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych;
13) wojewodowie

W związku z uwagą Ministra Finansów i Gospodarki, w której wskazano, że wpływy z opłaty skarbowej z tytułu przyjęcia i rozpatrzenia wniosku o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen, którą wprowadza art. 43 projektu, stanowią w całości dochody własne gmin, projekt został również skierowany w dniu 3 kwietnia 2026 r. do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, która w dniu 29 kwietnia 2026 r. przyjęła projekt bez uwag.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych

W ramach konsultacji publicznych wpłynęły uwagi **Konfederacji Lewiatan oraz Stowarzyszenia Interwencji Prawnej.**

Konfederacja Lewiatan zgłosiła uwagę do art. 16 ust. 2 projektu, który wskazuje, że od decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż, odmowie wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, unieważnieniu zezwolenia na podróż i cofnięciu zezwolenia na podróż przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który rozpatruje się w terminie nie dłuższym niż 90 dni. W ocenie Konfederacji Lewiatan tak długi termin w praktyce uniemożliwia skorzystanie z prawa do ponownego rozpatrzenia wniosku. Uwaga nie została uwzględniona. Wskazanie takiego terminu ma na celu właściwe zabezpieczenie toku postępowania, w tym przeprowadzenie szczegółowego postępowania dowodowego w sprawie i znajduje uzasadnienie w przewidywanej wysokiej skali wniosków i obłożenia Jednostki Krajowej ETIAS sprawami odwoławczymi. Termin ten jest terminem instrukcyjnym, a samo postępowaniem może zostać zakończone w terminie krótszym.

Konfederacja Lewiatan postulowała również usunięcie z projektu ustawy przepisu, który wprowadza nowy ust. 3 w art. 321 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach i wskazuje termin na rozpatrzenie odwołania w sprawach o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, przedłużenie terminu dobrowolnego wyjazdu oraz cofnięcie zakazu ponownego wjazdu wynoszący 6 miesięcy (wydłużenie z 1 miesiąca, który wynika z ogólnego przepisu art. 35 §3 kpa). Uwaga nie została uwzględniona. W ocenie projektodawcy 6-miesięczny termin nie jest terminem wygórowanym i odpowiada obowiązującym realiom migracyjnym panującym w Polsce. Zarówno sprawa o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu jak i pozostały katalog spraw, określony przez art. 321 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, charakteryzują się podwyższonym stopniem skomplikowania i nie są to decyzje wydawane „automatycznie", lecz każdy jeden układ faktyczno-prawny wymaga gruntownego zbadania na kanwie każdej indywidualnej sytuacji.

Uwaga **Stowarzyszenia Interwencji Prawnej** (SIP) dotyczyła zmiany w art. 40 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej polegającej na dodaniu nowych przesłanek uznania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za wycofany w sposób dorozumiany, co prowadzi do umorzenia wskazanego postępowania. Nowymi przesłankami miały być odmówienie przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego oraz odmówienie udostępnienia dowodów potwierdzających okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. SIP wskazało, że przesłanki te są niezgodne z art. 28 ust. 1 lit a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej.

Uwaga SIP została uwzględniona i z projektu została wykreślona zmiana art. 40 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Omówienie wyników przeprowadzonego opiniowania

W ramach opiniowania uwagi zgłosili **Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych, Prokurator Krajowy, Sąd Najwyższy, Główny Inspektor Sanitarny, Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Instytut Badawczy oraz Wojewodowie: Podkarpacki, Zachodniopomorski, Kujawsko-Pomorski, Opolski i Lubuski.**

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (PUODO) zgłosił następujące uwagi:

a) do art. 2 pkt 13 projektu - w ocenie PUODO prawodawca winien doprecyzować w projekcie ustawy, iż jednostka operacyjna nie oznacza „odbiorcy", którego definicja została zawarta w rozporządzeniu 2016/679, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/6806 oraz art. 4 pkt 7 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Uwzględniając ustalenia ze spotkania roboczego z przedstawicielami PUODO, stosowne informacje w tym zakresie zostały zawarte w uzasadnieniu do projektu.

b) do art. 36 ust. 19 - Administratorem danych przetwarzanych w KSI ETIAS jest Komendant Główny Straży Granicznej. W ocenie PUODO projektodawca nie wskazał roli, obowiązków i zakresu odpowiedzialności pozostałych organów upoważnionych do przetwarzania danych ETIAS, wskazanych w rozdziale 2 projektowanej ustawy, w kontekście art. 24 i art. 26 rozporządzenia 2016/679 oraz art. 19 i art. 21 dyrektywy 2016/680. Należy wyjaśnić, że celem art. 36 ust. 19 jest wskazanie administratora danych przetwarzanych w Krajowym Systemie Informatycznym do Spraw Systemu ETIAS, czyli systemie krajowym, w którym mogą być przetwarzane także dane i informacje z postępowania odwoławczego, a także np. wykazy osób uprawnionych do dostępu do KSI ETIAS oraz do przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS (dane krajowe). W ocenie projektodawcy w odniesieniu do danych ETIAS niezbędne regulacje w tym zakresie zostały zamieszczone w rozporządzeniu 2018/1240 (w szczególności rozdział XI i XII). Po uzgodnieniu z przedstawicielami UODO, kwestia ta została szerzej opisana w uzasadnieniu do projektu.

c) do art. 37 ust. 1 – PUODO wskazuje, że w istniejącym stanie prawnym statuowanym przez art. 3 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości, nie jest organem właściwym w zakresie ochrony danych osobowych znajdujących się w aktach spraw lub czynności, czy też urządzeniach

ewidencyjnych, jeżeli są one przetwarzane w celach, o których mowa w art. 1 pkt 1 tejże ustawy. Uwaga została omówiona z przedstawicielami UODO i uznano, że ma charakter systemowy. Projektodawca wyjaśnił zapis i celowość przepisu. Ponownie potwierdził, że przepis miał w założeniu nadać takie uprawnienia PUODO. Wszystkie strony uznały wyjaśnienie i potwierdzenie za wystarczające.

d) do art. 37 ust. 2 pkt 2 i 3 – Uwaga dotyczyła błędnego tłumaczenia pojęć z art. 66 ust. 4 angielskiej wersji rozporządzenia 2018/1240. Dodatkowo PUODO wskazał, że zasadnym jest doprecyzowanie trybu i terminu przekazywania danych przez Komendanta Głównego Straży Granicznej do PUODO. Uwagi zostały uwzględnione.

e) do art. 38 ust. 1 i 8 – PUODO wskazał, że powinna być możliwość wniesienia skargi bezpośrednio do organu nadzorczego, a nie za pośrednictwem administratora danych. Uwaga została uwzględniona. Dodatkowo uzupełniono uzasadnienie do projektu.

f) do art. 39 - PUODO wnioskuje o wyłączenie prac legislacyjnych dotyczących Krajowego Rejestru Cudzoziemców z projektu ustawy dotyczącego wdrożenia ETIAS i – ewentualne – oddzielne prowadzenie procesu opiniowania KRC, by nie zaburzyć wdrożenia ETIAS w polskim porządku prawnym. Uwaga nie została uwzględniona. Projektodawca wskazuje, że nie jest możliwe wyłączenie prac legislacyjnych dotyczących KRC. Cele określone w rozporządzeniu 2018//1240 będą osiągane poprzez wykonywanie zadań Jednostki Krajowej ETIAS również przy pomocy Krajowego Rejestru Cudzoziemców. Przedmiotowe kwestie zostały szczegółowo opisane w zatwierdzonym przez Pełnomocnika Rządu ds. Systemów Wielkoskalowych Planie Projektu ETIAS. W celu zachowania pełnej transparentności w zakresie ochrony danych osobowych KRC – dokonano oceny skutków dla ochrony danych (dokument DPIA).

Rzecznik Praw Obywatelskich oraz Rzecznik Praw Dziecka, tak jak Stowarzyszenie Interwencji Prawnej, zgłosili uwagę dotyczącą zmiany w art. 40 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej polegającą na niedodawaniu przez projektodawcę nowych przesłanek uznania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za wycofany w sposób dorozumiany, która została uwzględniona.

Rzecznik Praw Dziecka (RPD) zgłosił dodatkowo uwagi do art. 15 ust. 3 oraz art. 38 ust. 2, które wskazują, że w przypadku małoletnich, wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny. W opinii PRD projektowany katalog podmiotów uprawnionych do złożenia formularza wniosku o zezwolenie na podróż, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wniosku o realizację praw, o których mowa w artykule 64 rozporządzenia 2018/1240 – powinien uwzględnić również kategorię osób sprawujących tymczasową władzę rodzicielską. Uwaga nie została uwzględniona. W myśl art. 37 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240 postępowanie odwoławcze prowadzi się zgodnie z prawem krajowym. Wskazana w uwadze kategoria „osób sprawujących tymczasową władzę rodzicielską" nie stanowi odrębnej, ustawowo zdefiniowanej kategorii podmiotowej w prawie krajowym. Osoby, którym sąd powierzył tymczasowe wykonywanie władzy rodzicielskiej, mieszczą się w pojęciu osoby sprawującej władzę rodzicielską, wobec czego nie zachodzi potrzeba wyodrębniania osobnej kategorii osób.

Rzecznik Praw Dziecka zgłosił również uwagę dotyczącą art. 47 pkt 32 (w zakresie zmiany art. 397 ust. 1 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach). W opinii RPD zmiana właściwości sądu może wpłynąć negatywnie na realizację prawa dziecka do bycia wysłuchanym w postępowaniu dotyczącym umieszczenia małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku. Uwaga nie została uwzględniona. Projektodawca wskazuje, że

zmiana właściwości miejscowej sądu z kryterium miejsca aktualnego pobytu dziecka na kryterium siedziby wnioskującego organu Straży Granicznej nie prowadzi do ograniczenia prawa dziecka do bycia wysłuchanym. Przeciwnie, w wielu przypadkach może ona sprzyjać lepszej realizacji tego prawa poprzez uniknięcie długotrwałych i obciążających psychicznie doprowadzeń małoletnich do sądów oddalonych niekiedy o setki kilometrów. Europejski Trybunał Praw Człowieka wielokrotnie wskazywał, że państwa są zobowiązane do ochrony dzieci przed wtórną wiktymizacją w toku postępowań, w szczególności w sprawach dotyczących ich sytuacji osobistej i pobytowej, co wynika m.in. z wyroku w sprawie M. i M. przeciwko Chorwacji (skarga nr 10161/13). Europejski Trybunał Praw Człowieka w wyroku w sprawie Sahin przeciwko Niemcom (skarga nr 30943/96) wskazał, że prawo dziecka do bycia wysłuchanym, wywodzone z art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, nie oznacza bezwzględnego obowiązku osobistego stawiennictwa dziecka przed sądem, lecz wymaga zapewnienia realnej możliwości uwzględnienia jego interesów i perspektywy w postępowaniu. Trybunał podkreślił, że kluczowe znaczenie ma skuteczność ochrony, a nie forma.

Uwaga **Prokuratora Krajowego** dotyczyła tego, aby w projekcie używać w odpowiednim przypadku, wyrazu „prokurator" zamiast wyrazu „prokuratura" i została uwzględniona.

Wojewoda Podkarpacki oraz Wojewoda Opolski zgłosili uwagi dotyczące prowadzenia szkoleń. Wojewoda Podkarpacki wskazał, że Komendant Główny Straży Granicznej jest Jednostką Krajową ETIAS i posiada swoją strukturę szkoleniową (między innymi w oddziałach Straży Granicznej), dlatego zasadne jest rozważenie wprowadzenia w ustawie zapisów, które spowodują by szkolenia prowadzone były przez ten organ w sposób jednolity. Wojewoda Opolski zwrócił się z prośbą o wprowadzenia przepisów, które zobowiążą do przeprowadzenia szkoleń przez Straż Graniczną dla pracowników urzędów wojewódzkich w zakresie dostępu, funkcjonowania oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS.

Uwagi te nie zostały uwzględnione. Zgodnie z art. 36 ust. 3 projektu ustawy to organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS zapewnia ww. szkolenie, zaś zgodnie z art. 36 ust. 4 jest ono prowadzone na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. W ocenie projektodawcy nie jest zasadne prowadzenie szkoleń przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Cel szkolenia jest ściśle związany z właściwością danego organu oraz celem dostępu do danych ETIAS poprzez KSI ETIAS i w tym kontekście powinno zostać przeprowadzone w ramach organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS.

Wojewoda Zachodniopomorski, Wojewoda Kujawsko-Pomorski oraz Wojewoda Lubuski wnioskowali o nowe etaty związane z realizacją projektowanej ustawy. Zgodnie z informacjami otrzymanymi od MFiG, przedstawione w OSR informacje nie uzasadniają zwiększenia liczby etatów w urzędach wojewódzkich. Wnioskowanie o nowe etaty powinno mieć miejsce dopiero w przypadku możliwie pełnej obsady obecnie posiadanych etatów i znaczącego wzrostu ilości zadań. W konsekwencji powyższego, zgodnie z uwagą MFiG, usunięto z projektu ustawy przepisy określające regułę wydatkową dla poszczególnych wojewodów.

Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych (PWPW) zgłosiła uwagi do art. 36 ust. 8 oraz art. 39 (w zakresie dodawanego w ustawie o Straży Granicznej art. 2c ust. 8).

W art. 36 ust. 8 PWPW zaproponowała, aby użytkownik indywidualny samodzielnie ustalał hasło oraz ewentualnie dodatkowe czynniki uwierzytelniające. W ocenie PWPW, zaproponowane przez projektodawcę rozwiązanie, zgodnie z którym, na wniosek organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS to Komendant Główny Straży Granicznej będzie

przydzielać użytkownikowi spersonalizowane hasło dostępu do KSI ETIAS może w przyszłości stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa informatycznego przedmiotowego systemu oraz bezpieczeństwa danych przetwarzanych w tym systemie. Uwaga nie została uwzględniona. Hasło przydzielone użytkownikowi indywidualnemu podlegać będzie zmianie podczas pierwszego logowania - tym samym jest to hasło jednorazowe/hasło pierwszego logowania. Ponadto użytkownik ten w każdym czasie będzie uprawniony do zmiany tego hasła. Jednocześnie system wymusza automatycznie zmianę hasła na nowe w określonych odstępach czasu wraz z jego uprzednią historycznością.

W zakresie dodawanego w ustawie o Straży Granicznej art. 2c ust. 8 PWPW zaproponowała dodanie do listy podmiotów uprawnionych do dostępu do danych i informacji dotyczących cudzoziemców przetwarzanych w Krajowym Rejestrze Cudzoziemców (KRC) kwalifikowanych dostawców usług zaufania w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej. Uwaga nie została uwzględniona. Propozycja PWPW, o ile wydaje się mieć istotne znaczenie z puntu widzenia merytorycznego i określanego w uzasadnieniu celu, to w proponowanym kształcie nie może być zaakceptowana. PWPW zaproponowała dodanie pewnego katalogu podmiotów, tymczasem ustawa konkretnie precyzuje podmioty uprawnione w związku z celami wymienionymi w art. 2c ust. 1 dot. KRC. Decyzja o ewentualnym rozszerzeniu listy podmiotów uprawnionych, z uwagi na cel KRC oraz zakres przetwarzanych w nim danych i informacji, musi dotyczyć konkretnie wskazanych organów/podmiotów, a nie ich zbiorczego określenia (kwalifikowani dostawcy usług zaufania), realizujących czynności administracyjne z udziałem cudzoziemców, a ponadto wiązać się z konkretnym celem KRC.

Sąd Najwyższy (SN) zgłosił uwagi do art. 10 ust. 1-3 projektu. Przepis ten budził wątpliwości SN w zakresie, w którym procedura i obowiązki wynikające z niego ogólnie obejmują „sądy", w tym sądy powszechne. Projektowane rozwiązanie rodziło wątpliwość SN co do możliwości jego funkcjonowania w praktyce wobec bardzo krótkiego terminu (48 godzin z możliwością skrócenia) na udzielenie odpowiedzi oraz braku uszczegółowienia procedury takiej konsultacji po stronie wezwanego sądu. Na skutek tej uwagi projektodawca doprecyzował przepisy art. 10 projektu poprzez dodanie ust. 7, który stanowi, ze *„Dla organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Minister Sprawiedliwości wyznacza jeden wspólny punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych dla tych organów."*.

Dodatkowo SN wskazał na zasadność zwrócenia się przez projektodawcę o opinię również do Naczelnego Sądu Administracyjnego, ponieważ niektóre przepisy projektu dotyczą funkcjonowania sądów administracyjnych. Uwaga ta została uwzględniona i projekt został przekazany do zaopiniowania również do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) zgłosił uwagi do art. 39 projektu w zakresie dodawanego w ustawie o Straży Granicznej art. 2c ust. 6 zawierającego wykaz danych przechowywanych w KRC. ZUS zaproponował uzupełnienie tego wykazu o informacje o wydanych zezwoleniach na podróż, w przypadkach, o których mowa w art. 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Dzięki rozszerzeniu katalogu danych w KRC, ZUS miałby możliwość weryfikowania czy w odniesieniu do danego cudzoziemca wydane zostało zezwolenie na podróż. Uwaga nie została uwzględniona. Dostęp do danych przechowywanych w ETIAS jest ściśle określony w art. 13 rozporządzenia 2018/1240. Jednocześnie taki dostęp został uregulowany w art. 3 i art. 4 projektu ustawy mając na względzie właściwość rzeczową oraz cele prowadzonych czynności wobec

cudzoziemców przez wskazane tam organy i służby. Straż Graniczna jako jedyny organ będzie posiadała uprawnienie do bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS w celu weryfikacji statusu zezwolenia na podróż cudzoziemca przekraczającego granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną, zgodnie z art. 47 rozporządzenia 2018/1240.

Dodatkowo ZUS zasygnalizował, że realizacja projektowanych regulacji będzie pociągać za sobą wydatki po stronie ZUS, związane z modyfikacją i dostosowaniem systemów informatycznych, jak również wzrost kosztów związanych z utrzymaniem tych systemów. Wydatki na ten cel będą musiały zostać pokryte w ramach finansowego ZUS.

Główny Inspektor Sanitarny (GIS) zaproponował dodanie w ustawie o Straży Granicznej po art. 10f art. 10g, który określałby obowiązki Komendanta Głównego Straży Granicznej w przypadku, gdy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o którym mowa w art. 32a ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, zwróci się za pośrednictwem Wspólnego Punktu Kontaktowego Państwowej Inspekcji Sanitarnej do Komendanta Głównego Straży Granicznej o ustalenie i przekazanie danych i informacji, o których mowa w art. 32a ust. 2 pkt 1-7 lub 10-11 tej ustawy. Uwaga nie została uwzględniona, ponieważ zaproponowany przepis nałożyłby na Straż Graniczną obowiązek działania na rzecz GIS. Należy wskazać, że organ SG nie ustala w toku przeprowadzanych czynności kontrolnych danych, o których mowa w art. 32a ust. 2 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH (NIZP PZH) zgłosił uwagę, aby w pkt 4 OSR uzupełnić tabelę „Podmioty, na które oddziałuje projekt" o Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy wraz z opisem obowiązków związanych z zasilaniem KRC danymi z Rejestru Chorób Zakaźnych systemu EpiBaza. Zgodnie z ustaleniami, dostęp do danych z rejestru chorób zakaźnych dla SG w drodze teletransmisji danych został uregulowany w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (uwaga Ministra Zdrowia). Tym samym, dane te nie będą zasilały Krajowego Rejestru Cudzoziemców.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informacja o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Opiniowanie (II-tura)				
L.p.	Jedn. red.	Podmiot wnoszący uwagi	Treść uwagi	Odniesienie do uwagi
1.	Art. 39 pkt 2	PUODO	Zmiana ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej – Krajowy Rejestr Cudzoziemców i wprowadzony w art. 39 pkt 2 projektu ustawy obok wdrożenia europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), rozwiązania czyli Krajowy Rejestr Cudzoziemców (KRC), mimo złożonych wyjaśnień organ nadzorczy ocenia negatywnie. Usprawnienie wymiany informacji między Strażą Graniczną a innymi organami rozstrzygającymi o wjeździe i przebywaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemców jest istotne. Jednak tworzenie Krajowego Rejestru Cudzoziemców (KRC) obok europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) nie znajduje uzasadnienia w projektowanej ustawie. Podstawy prawne i gwarancje przetwarzania danych w systemie ETIAS mają wprost oparcie w rozporządzeniu 2018/1240, a więc w prawie Unii Europejskiej. Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w „Tabeli do opiniowania" cyt.: „podstawę prawną dla podjęcia prac nad opracowaniem rozwiązań technicznych, organizacyjnych i legislacyjnych stanowi zarządzenie nr 62 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 listopada 2018 r. w sprawie powołania i trybu działania Zespołu do spraw utworzenia Krajowego Rejestru Cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ubiegających się o wjazd do strefy Schengen, zmienione zarządzeniem nr 86 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 września 2020 r.". Bez wątpienia wprowadzenie nowego systemu służącego do przetwarzania danych osobowych powinno następować mocą przepisów ustawy, nie zaś akcie prawnym niższego rzędu, niemniej KRC jest **niezależnym i dodatkowym** rejestrem (narodowym zasobem informacyjnym), którego ustanowienie nie może następować jako element implementacji prawa unijnego. Dodatkowo cel przetwarzania zawartych w nim danych osobowych jest znacznie szerszy niż cel przetwarzania danych osobowych w systemie ETIAS, m.in. wspieranie realizacji działań umożliwiających przeciwdziałanie nadużyciom w zakresie korzystania przez cudzoziemców z pomocy udzielanej ze środków publicznych, w tym pomocy społecznej czy wspierania realizacji czynności administracyjnych podejmowanych wobec cudzoziemców przez organy administracji publicznej i inne podmioty realizujące zadania publiczne. W KRC przetwarzane są zatem **nie tylko dane cudzoziemców zobowiązanych do posiadania zezwolenia na podróż ETIAS,** lecz w założeniu projektodawcy przetwarzane będą dane cyt.: „cudzoziemców rozproszonych w różnych systemach teleinformatycznych organów administracji i innych podmiotów realizujących zadania i czynności dotyczące cudzoziemców (…)", co oznacza, że dotyczyć będzie realizacji kompetencji własnych państwa. Stanowi to o	Nie jest możliwe wyłączenie prac legislacyjnych dotyczących projektowanego Krajowego Rejestru Cudzoziemców (dalej: KRC) z projektu ustawy dotyczącego wdrożenia ETIAS i oddzielne prowadzenie procesu opiniowania KRC. W dobie zwiększonej mobilności ludzi oraz licznych zagrożeń międzynarodowych, niezbędne jest posiadanie narzędzi pozwalających na skuteczne monitorowanie i weryfikację cudzoziemców przebywających na terytorium kraju. Jednym z kluczowych elementów takiego podejścia jest budowa KRC, który gromadziłby i przetwarzał dane cudzoziemców, zarówno alfanumeryczne, jak i biometryczne, w sposób skonsolidowany i spójny. Taki system będzie miał charakter jedyny i niepowtarzalny, a jego celem będzie nie tylko zwiększenie skuteczności działania służb i innych organów, ale również zapewnienie interoperacyjności danych z innymi systemami krajowymi oraz tworzenie jednolitej historii zdarzeń o cudzoziemcu. Aktualnie informacje dotyczące cudzoziemców znajdują się w wielu różnych rejestrach i bazach danych. Każdy z tych rejestrów i baz przechowuje inne dane, często w różnym formacie, z różnym poziomem aktualności oraz dokładności. Brak jednolitego punktu odniesienia powoduje ryzyko duplikacji tożsamości, braku rzetelnych danych lub trudności w ich integracji. Cudzoziemcy często posługują się różnymi dokumentami tożsamości – paszportami, kartami pobytu, wizami. W skrajnych przypadkach mogą przedstawiać fałszywe lub sfałszowane dokumenty. Brak spójnego systemu umożliwiającego jednoznaczną identyfikację osoby (np. na podstawie danych biometrycznych) może prowadzić do błędów identyfikacyjnych, wielokrotnego wprowadzania tej samej osoby do różnych rejestrów i baz pod różnymi danymi, a także trudności w ocenie historii pobytowej lub karalności danego cudzoziemca. Koncepcja stworzenia i funkcjonowania KRC ma swoje źródło w działaniach inicjowanych i koordynowanych na poziomie resortu spraw wewnętrznych i administracji. Podstawę prawną dla podjęcia prac nad opracowaniem rozwiązań technicznych, organizacyjnych i legislacyjnych stanowi zarządzenie nr 62 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 listopada 2018 r. w sprawie powołania i trybu działania Zespołu do spraw utworzenia Krajowego Rejestru Cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ubiegających się o wjazd do strefy Schengen, zmienione

			odrębności i niezależności tego rejestru w stosunku do KSI ETIAS, co zresztą stwierdza sam projektodawca w „Tabeli do opiniowania”. Dlatego Prezes UODO ponownie wnioskuje o wyłączenie prac legislacyjnych dotyczących projektowanego KRC z projektu ustawy dotyczącego wdrożenia ETIAS i – ewentualne – oddzielne prowadzenie procesu opiniowania KRC, by nie zaburzyć wdrożenia ETIAS w polskim porządku prawnym. Brak odrębnej ustawy regulującej Krajowy Rejestr Cudzoziemców wiąże się z **naruszeniem zasady legalizmu** (art. 7 Konstytucji RP) oraz **przekroczeniem celu przetwarzania danych** określonego w prawie UE. Zgodnie z rozporządzeniem 2016/679 dane osobowe mogą być przetwarzane w konkretnym, wyraźnym i prawnie uzasadnionym celu. W konsekwencji KRC wymaga kompleksowej, odrębnej regulacji ustawowej, określającej cel, zakres, podmioty uprawnione oraz gwarancje praw cudzoziemców. Ponadto komentarz projektodawcy nie usuwa wątpliwości organu nadzorczego dotyczących wysokiej inwazyjności przetwarzania danych w KRC, w szczególności w kontekście zautomatyzowanego porównywania danych biometrycznych i integracji danych z wielu systemów źródłowych. Należy zapewnić zgodność z art. 22 rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby decyzje oparte wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu, w tym profilowaniu, nie wywoływały skutków prawnych ani nie wpływały istotnie na osobę, której dane dotyczą. Podkreślam jednocześnie, że uwagi organu nadzorczego przedstawiane w toku prac legislacyjnych mają charakter eksperckich wskazówek dla projektodawcy, który podejmuje decyzję co do ostatecznego kształtu przyjmowanych przepisów i odpowiada za zapewnienie ich zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych. Wyrażam nadzieję, że uwzględnienie wyrażonych wskazówek będzie pomocne w tym procesie i przyczyni się do podwyższenia poziomu ochrony danych osobowych w projektowanych przepisach.	zarządzeniem nr 86 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 września 2020 r. Przedmiotowe narzędzie jest budowane zgodnie z Koncepcją budowy i wdrożenia Krajowego Rejestru Cudzoziemców Etap I z 2018 r. Natomiast szczegóły dotyczące implementacji danych będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, celem zasilania Krajowego Rejestru Cudzoziemców zostały opisane w dokumencie „Procedura importu danych na potrzeby Krajowego Rejestru Cudzoziemców” zaakceptowanym w dniu 2 stycznia 2019 r. przez Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Krajowy Rejestr Cudzoziemców, w zakresie w jakim **ma być w przyszłości wykorzystywany przez inne służby i organy**, jest niezmiennie wymieniany w dokumentach przyjmowanych na szczeblu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz rządowym (Architektura Informacyjna Państwa), a także uwzględniany z aktualnie realizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami na szczeblu rządowym. Krajowy Rejestr Cudzoziemców jest narzędziem wykorzystywanym obecnie do obsługi systemowej w zakresie weryfikacji tożsamości obywateli Ukrainy, korzystających ze świadczeń socjalnych uzyskiwanych na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 337). Jest narzędziem, które w dobie kryzysu migracyjnego, wywołanego wojną na terytorium Ukrainy, znalazło natychmiastowe zastosowanie przy tworzeniu Rejestru Wjazdów i Złożonych Wniosków obywateli objętych ochroną na podstawie przepisów wskazanej ustawy, co wówczas miało kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa państwa. **Rozbudowa narzędzia i stworzenie odpowiednich ram prawnych jest niezbędne dla jego dalszego rozwoju i umożliwienia realizacji określonych potrzeb (zadań) innych podmiotów (ZUS, MRiPS, UdsC, itd.), zasilania danymi zewnętrznymi tych podmiotów i udostępniania im danych w jednym narzędziu, w sposób skonsolidowany i ujednolicony.** Dla realizacji celów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018//1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, które to będą osiągane poprzez wykonywanie zadań Jednostki Krajowej ETIAS również przy pomocy Krajowego Rejestru Cudzoziemców w celu realizacji zadań Jednostki Krajowej ETIAS. Mając na względzie konieczność pozyskiwania i udostępniania danych, należało zaproponować stosowne przepisy ustawowe, które pozwolą na szersze wykorzystanie przedmiotowego narzędzia oraz

				zapewnią właściwą rangę regulacji przedmiotowej materii. Przedmiotowe założenia zostały szczegółowo opisane w zatwierdzonym przez Pełnomocnika Rządu ds. Systemów Wielkoskalowych Planie Projektu ETIAS. Na podstawie m.in. powyższego dokumentu opracowano Plan Dostosowania Organów Polskiej Administracji do Współpracy z Przebudowanymi Wielkoskalowymi Systemami Informacyjnymi UE - MasterPlan 2.0. W dniu 22 listopada 2024 r. Rada Programu Zespołu ds. Zapewniania Współpracy Polskiej Administracji Rządowej z Wielkoskalowymi Systemami Informacyjnymi Unii Europejskiej przyjęła uchwałę w sprawie zatwierdzenia przedmiotowego dokumentu. Zgodnie z ww. dokumentem w dziale 6.4 Zakres zmian prawnych cyt.: „uchwalenie odrębnych ustaw dla każdego systemu: EES, ETIAS (wraz z KRC), Interoperacyjności". Przedmiotowy dokument został przyjęty przez Komitet Rady Ministrów ds. Cyfryzacji w dniu 7 stycznia br., a następnie dnia 27 marca 2025 r. przez Radę Ministrów (informacja i dokument przekazany do Zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej – pismo Pełnomocnika Rządu ds. Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej Sekretarza Stanu Tomasza Szymańskiego nr DT-WWSIUE.08160.12.3.2025, z dnia 7 kwietnia 2025 r.). Koncepcja i cel integracji oraz weryfikacji danych cudzoziemców rozproszonych w różnych systemach teleinformatycznych organów administracji i innych podmiotów realizujących zadania i czynności dotyczące cudzoziemców jest aktualny w obecnej sytuacji geopolitycznej i migracyjnej. Odnosząc się do podniesionej w piśmie PUODO kwestii przetwarzania danych biometrycznych należy zauważyć, ze jest ona uregulowana w przepisach krajowych, odnoszących się do Straży Granicznej, w tym między innymi: w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r., poz. 914) oraz ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U z 2025 r., poz. 337). Dodatkowo, należy zaznaczyć, że podniesione przez **UODO aspekty dotyczące wykorzystywania sztucznej inteligencji, w kontekście realizacji zadań ustawowych przez Straż Graniczną są chybione, gdyż:** **- do przetwarzania danych biometrycznych w tym zakresie nie są wykorzystywane algorytmy sztucznej inteligencji,** **- dane biometryczne nie są pobierane z przestrzeni publicznej.** Zaznaczyć również należy, iż wbrew obawom przedstawionym przez UODO, projektowana zmiana ustawy o SG, nie zagraża podstawowym zasadom przetwarzania danych osobowych. Wręcz przeciwnie, stanowi zapewnienie skutecznego wdrażania tych zasad w realizacji zadań ustawowych, w tym realizacji zadań Jednostki Krajowej ETIAS. Ponadto należy podkreślić jak

				istotna dla projektodawcy była zasada **minimalizacji danych w kontekście ww. zadań:**: - w przepisach określono zakres danych niezbędnych do wykonywania zadań Jednostki Krajowej ETIAS, **- podniesienie jakości identyfikacji znacznie zmniejsza konieczność nadmiarowego przetwarzania danych (potencjalne trafienia),** **- dane w KRC nie są przetwarzane dłużej, niż dane w systemach źródłowych**, z których te dane pochodzą. **- odpytanie wielu systemów przez jedno narzędzie (co zapewnia poprawną jakość danych, minimalizuje liczbę potencjalnych trafień, skraca i ułatwia czas pracy operatora).** Biorąc pod uwagę aktualny stan prawny w tym zakresie, nie można zgodzić się, że projektowana zmiana w wielkim stopniu ingeruje w prywatność osób, których dane mają być przetwarzane w KRC. Niezależnie od powyższego, **Straż Graniczna jako Jednostka Krajowa ETIAS, czy też jako Krajowa Jednostka ds. EES – nie tyle może, ale ma obowiązek przetwarzać dane, celem realizacji obowiązków wynikających wprost z rozporządzeń unijnych. KRC w przypadku ETIAS ma stanowić nieodzowne narzędzie do realizacji tych obowiązków.** Zgodnie z motywem 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011, ,,(…) **Korzystanie z danych biometrycznych - pomimo jego wpływu na prywatność podróżnych - należy uznać za uzasadnione z dwóch powodów.** Po pierwsze, dane biometryczne **zapewniają wiarygodną metodę identyfikacji** obywateli państw trzecich przebywających na terytorium państw członkowskich, którzy nie posiadają dokumentów podróży ani innych dokumentów tożsamości, co stanowi typową sytuację w przypadku migrantów o nieuregulowanym statusie. Po drugie, **dane biometryczne pozwalają skuteczniej skojarzyć dane dotyczące wjazdu i wyjazdu osób podróżujących w dobrej wierze**. Jednoczesne wykorzystywanie wizerunków twarzy i danych daktyloskopijnych umożliwia ograniczenie liczby rejestrowanych odcisków palców, zapewniając przy tym takie same rezultaty, jeżeli chodzi o dokładność identyfikacji". Uwzględniając powyższe, wnioskować można, że niezależnie od

				prac na gruncie krajowym **prawodawca unijny od dawna podkreśla istotę i wagę danych biometrycznych**. Budowa Krajowego Rejestru Cudzoziemców jest koniecznością wynikającą z realnych problemów oraz doświadczeń organów administracji publicznej w sprawach dotyczących cudzoziemców. System ten umożliwi jednoznaczną identyfikację cudzoziemców (m. in. biometria), stworzy pełną i spójną historię pobytową i administracyjną, zintegruje dane z wielu systemów i umożliwi ich skuteczną analizę, w przyszłości zapewni zgodność z europejskimi wymogami interoperacyjności, zwiększy bezpieczeństwo państwa i zdrowia publicznego, pomoże przeciwdziałać nielegalnej migracji i nadużyciom systemowym. W erze cyfrowej efektywne zarządzanie informacją dotyczącą tożsamości cudzoziemców staje się jednym z fundamentów polityki migracyjnej i bezpieczeństwa wewnętrznego. KRC nie tylko poprawi jakość i dostępność danych, ale również umożliwi podejmowanie trafniejszych decyzji administracyjnych i operacyjnych. Rozwiązanie prawne zostało szczegółowo omówiono podczas spotkania z przedstawicielami UODO. Przedstawiciele podtrzymali zgłoszone wątpliwości. Zgodnie z decyzją projektodawcy, pozostawiono przepisy dotyczące KRC w dotychczasowym brzmieniu, z modyfikacją dotyczącą algorytmów porównywania danych. Dodatkowo, w celu zachowania pełnej transparentności w zakresie ochrony danych osobowych Krajowego Rejestru Cudzoziemców – dokonano oceny skutków dla ochrony danych (dokument DPIA). Dokument zostanie dołączony jako załącznik do OSR.
2.	Art. 37 ust. 1	PUODO	Artykuł 37 ust. 1 projektowanej ustawy wskazuje Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych jako organ nadzorczy w rozumieniu art. 66 rozporządzenia 2018/1240. Zgodnie z art. 66 ust. 2 wspominanego rozporządzenia: „Każde państwo członkowskie zapewnia stosowanie krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych na mocy dyrektywy (UE) 2016/680 również w kwestiach związanych z dostępem do ETIAS przez organy krajowe tego państwa zgodnie z rozdziałem X niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do praw osób, których danych dostęp ten dotyczy”. Wskazać należy, że zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości: „Przepisów ustawy nie stosuje się do ochrony danych osobowych [podkr. wł.] 1) znajdujących się w aktach spraw lub czynności lub urządzeniach ewidencyjnych, w tym tworzonych i przetwarzanych z wykorzystaniem technik informatycznych, prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 127 oraz z 2022 r. poz. 2600), ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022	Uwaga została omówiona z przedstawicielami UODO i uznano, że ma charakter systemowy, wykraczający poza ramy projektowanej regulacji.

			r. poz. 1375, 1855, 2582 i 2600 oraz z 2023 r. poz. 289 i 535), ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654), ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124), ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz. U. z 2022 r. poz. 1689), ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1247, 1259 i 2582 oraz z 2023 r. poz. 240), ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. poz. 1700 oraz z 2023 r. poz. 289)". Art. 3 pkt 1 przywołanej ustawy był przedmiotem wystąpień Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych mających na celu jego zmianę, albowiem zarówno przepis ten, jak i art. 1 pkt 3 tejże ustawy (kształtujący zakres przedmiotowy regulacji ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości), wyłączają stosowanie gwarancji wynikających z praw podstawowych i wolności osób fizycznych, w szczególności prawa do ochrony danych osobowych. Przy obecnej konstrukcji przywoływanego art. 3 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości i braku przepisów szczególnych regulujących działalność podmiotów przetwarzających dane w ww. zasobach, dane osobowe pozostające w treści akt spraw (a także akt czynności lub urządzeniach ewidencyjnych,) w istocie nie podlegają żadnym przepisom gwarantującym ochronę danych osobowych. Wszakże w istniejącym stanie prawnym statuowanym przez art. 3 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości Prezes UODO nie jest organem właściwym w zakresie ochrony danych osobowych znajdujących się w aktach spraw lub czynności, czy też urządzeniach ewidencyjnych, jeżeli są one przetwarzane w celach, o których mowa w art. 1 pkt 1 tejże ustawy. Dodatkowy problem wiąże się z faktem, iż w odniesieniu do niektórych organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS – tj. prokuratur i sądów – ustawodawca polski zdecydował, że organami nadzorczymi są – organy wskazane w art. 191a § 1 ustawy – Prawo o prokuraturze8 i organy określone w art. 175dd § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych9. Powstaje więc pytanie, jak pogodzić – statuowaną wprost w art. 66 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240: „Każde państwo członkowskie zapewnia, by organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 monitorował w sposób niezależny to, czy przetwarzanie danych osobowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez dane państwo członkowskie - w tym przesyłanie takich danych do i z ETIAS – jest zgodne z prawem" i powtórzoną w art. 37 ust. 1 projektu ustawy – kompetencję Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych do sprawowania funkcji organu nadzorczego w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach systemu ETIAS z	

			kompetencjami wskazanych wyżej organów z art. 191a § 1 ustawy – Prawo o prokuraturze i art. 175dd § 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Kwestia ta nie została poruszona w projekcie ustawy, a zatem nie można w oparciu o jego treść ustalić, czy na gruncie przetwarzania danych osobowych w ramach systemu ETIAS art. 37 ust. 1 projektu ustawy stanowi lex specialis wobec powołanych wyżej przepisów ustawy – Prawo o prokuraturze i ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, czy też zachodzi jakiś inny stosunek między tymi przepisami.	
3.	Art. 39 ust. 2	ZUS	Projektowany przepis nadaje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej uprawnienie do utworzenia i prowadzenia Krajowego Rejestru Cudzoziemców (KRC). KRC ma służyć identyfikowaniu i weryfikowania danych cudzoziemców w oparciu o nowy art. 2c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej. Regulacja ta uwzględnia możliwość wymiany danych pomiędzy Zakładem Ubezpieczeń Społecznych a Komendantem Głównym SG w zakresie informacji gromadzonych w KRC. Do pozyskania danych z KRC konieczne będzie zawarcie przez Zakład z Komendantem Głównym SG porozumienia i spełnienie odpowiednich warunków technicznych w sprawie rejestracji dostępu do informacji. Projektowany art. 2c pkt 6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej zawiera wykaz danych przechowywanych w KRC. Proponujemy uzupełnienie tego wykazu danych o informacje o wydanych zezwoleniach na podróż, w przypadkach, o których mowa w art. 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Dzięki rozszerzeniu katalogu danych w KRC, Zakład miałby możliwość weryfikowania czy w odniesieniu do danego cudzoziemca wydane zostało zezwolenie na podróż. Informacja ta jest niezbędna do weryfikacji prawa do legalnego wykonywania pracy na terytorium Polski, na potrzeby postępowań dotyczących ustalania ustawodawstwa właściwego. W art. 47 projektu zmienia się art. 3 ust. 3 w pkt 6 i ust. 5 ustawy z dnia 20 marca 2025 r.o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W wyniku tej zmiany cudzoziemcy poruszający się w ruchu bezwizowym będą mieli dostęp do rynku pracy pod warunkiem posiadania zezwolenia na podróż. Do tej pory osoby te nie musiały posiadać tego dokumentu. Po udostępnieniu systemu ETIAS nie będzie możliwe legalne wykonywanie pracy w Polsce przez osoby, które wjechały do strefy Schengen w ramach ruchu bezwizowego bez wymaganego zezwolenia na podróż. W związku z tym Zakład będzie zmuszony weryfikować czy osoba ubiegająca się o zaświadczenie A1 dysponuje zezwoleniem na podróż. Zdajemy sobie sprawę, że w ramach unijnego systemu ETIAS gromadzone będą dane o wydanych zezwoleniach na podróż. Jednakże dostępem do niego mają dysponować wyłącznie podmioty realizujące zadania związane bezpieczeństwem państwa, ryzykiem nielegalnej imigracji lub ryzykiem	W zakresie danych gromadzonych w KRC, tj. danych dotyczących wydanych zezwoleń na podróż, brak jest zasadności rozszerzania zapisu dotyczącego zakresu danych przechowywanych w KRC. Dostęp do danych przechowywanych w ETIAS jest ściśle określony w art. 13 rozporządzenia 2018/1240. Jednocześnie taki dostęp został uregulowany w art. 4 i art. 5 projektu ustawy mając na względzie właściwość rzeczową oraz cele prowadzonych czynności wobec cudzoziemców przez wskazane tam organu i służby. Jednocześnie wskazać należy że inne przepisy wyznaczają zakres kompetencji wskazanych służb i organów np. art. 1 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej wskazuje, że do zadań Straży Granicznej należy organizowanie i dokonywanie kontroli ruchu granicznego. W tym celu, Straż Graniczna jako jedyny organ będzie posiadała uprawnienie do bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS w celu weryfikacji statusu zezwolenia na podróż cudzoziemca przekraczającego granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną, zgodnie z art. 47 rozporządzenia 2018/1240. Jednocześnie kontrola (weryfikacja) legalności wykonywania pracy lub wjazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak wskazano w piśmie, nie należy do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ewentualny dostęp do danych ETIAS, jako organ imigracyjny, do celów weryfikacji warunków wjazdu i pobytu cudzoziemców wymagałby zmian w innych przepisach np. organów właściwych do prowadzenia kontroli legalności pobytu cudzoziemców na terytorium RP, o których mowa w art. 289 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Ponadto krajowe oraz międzynarodowe przepisy nie przewidują gromadzenia danych w krajowych systemach teleinformatycznych (KRC), których źródłem mogłyby być wielkoskalowe systemy informacyjne Unii Europejskiej. Dostęp do tych systemów oraz danych tam się znajdujących wnika wprost z aktów je regulujących i nie podlega rozszerzeniu.

			epidemiologicznym. Zakład nie posiada w swojej właściwości tego typu kompetencji, dlatego też wykluczony jest jego dostęp do ETIAS. Projektowana ustawa przewiduje dostęp dla Zakładu do KRC. W związku z tym najbardziej optymalnym rozwiązaniem byłoby rozszerzenie KRC o dane dotyczące zezwoleń na podróż. Brak takiej informacji spowoduje, że Zakład będzie musiał pozyskiwać ten dokument indywidualnie od każdego z wnioskodawców.	
4.	Art. 5 ust. 6 oraz art. 36 ust. 3	Wojewoda Podkarpacki	Proponuje się zmianę treści przepisów ww. projektu, nadając im następującą treść: 1) art. 5 ust. 6 „Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia funkcjonariuszom lub pracownikom Straży Granicznej oraz pracownikom urzędów wojewódzkich szkolenia dotyczące zasad bezpieczeństwa danych i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. g i ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.”, 2) art. 36 ust. 3 „Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia szkolenie, o którym mowa w ust. 2.” Przepisy proponowane w w/w projekcie ustawy przewidują konieczność przeprowadzenia szkoleń przez organy uprawnione do przetwarzania danych w ramach nowo wprowadzanego systemu ETIAS. Wypada zauważyć, że nie wszystkie z organów wskazanych w ustawie posiadają wystarczającą wiedzę w tym zakresie. Doświadczenia z wprowadzaniem systemu EES pokazały, że program szkoleń jest pisany odrębnie dla każdego z podmiotów, co może prowadzić do sytuacji, że tak zorganizowane szkolenia mogą skutkować niejednolitym przekazem wiedzy. Mając na uwadze, że Komendant Główny Straży Granicznej jest Jednostką Krajową ETIAS (art. 2 pkt 12), posiadającym swoją strukturę szkoleniową (między innymi w oddziałach Straży Granicznej), zasadnym jest rozważenie wprowadzenia w w/w ustawie zapisów, które spowodują by szkolenia prowadzone były przez ten organ w sposób jednolity.	Obecny zapis w projekcie ustawy o ETIAS wskazuje, że „Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia funkcjonariuszom lub pracownikom Straży Granicznej szkolenia dotyczące zasad bezpieczeństwa danych i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. g i ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.” Jednocześnie zapis ten odnosi się do wymogu szkolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 2-4 projektu ustawy. „2. Warunkiem udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, jest odbycie szkolenia dotyczącego dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, w szczególności w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich ochrony, a także w zakresie praw podstawowych. 3. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS zapewnia szkolenie, o którym mowa w ust. 2. 4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2, jest prowadzone na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Szkolenie kończy się uzyskaniem zaświadczenia o jego ukończeniu.” Mając na względzie powyższe zapisy oraz ilość pracowników obsługujących urzędy wojewódzkie, za niezasadne jest prowadzenie tych szkoleń przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Cel tego szkolenia jest ściśle związany z właściwością danego organu oraz celem dostępu do danych ETIAS poprzez KSI ETIAS i w tym kontekście takie szkolenie powinno zostać przeprowadzone w ramach organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS.
5.		Wojewoda Opolski	Proszę o ponowne rozpatrzenie możliwości wprowadzenia przepisów, które zobowiążą do przeprowadzenia szkoleń przez Straż Graniczną dla pracowników urzędów wojewódzkich w zakresie dostępu, funkcjonowania oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS. Szkolenia te mogą zostać ograniczone jedynie do koordynatorów/zastępców koordynatorów ds. ETIAS w danym urzędzie wojewódzkim (co będzie stanowiło zaledwie 1-2 pracowników z danego urzędu, czyli od 16 do 32 pracowników). Szkolenia te mogą być przeprowadzone on-line. Szkolenia dla niewielkiej grupy koordynatorów z urzędów wojewódzkich nie będą zatem obciążające dla organu Straży Granicznej, a przyczynią się do ujednolicenia przekazywanej wiedzy w sprawie ETIAS i realizacji tego zadania przez organ posiadający	Wskazać należy, że zakres odpowiedzialności został precyzyjnie określony w art. 36 ust. 3 i 4 projektu ustawy: *„3. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS zapewnia szkolenie, o którym mowa w ust. 2.* *4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2, jest prowadzone na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.”.* Zgodnie ze wskazanym przepisem, Komendant KGSG opracuje i zatwierdzi program szkoleń, na podstawie którego organ uprawniony do przetwarzania danych będzie przeprowadzał szkolenie.

			najszerszą i praktyczną wiedzę w tym zakresie oraz odpowiednie struktury szkoleniowe.	
6.		Wojewoda Zachodniopomorski	W dokumencie Ocena Skutków Regulacji pkt 6 Wpływ na sektor finansów publicznych nie ujęto konieczności zwiększenia zatrudnienia wynikającej z realizacji przez wojewodów nowych zadań przewidzianych w projekcie ustawy. Do realizacji nowych zadań wojewody wynikających z projektu ustawy, w ocenie tutejszego Urzędu potrzebny jest co najmniej jeden dodatkowy etat. Koszt roczny utworzenia dodatkowego jednego etatu w Zachodniopomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie wynosi: - koszty osobowe utworzenia jednego etatu: 138 tys. zł - koszty rzeczowe utworzenia jednego etatu: 18 tys. zł W związku z powyższym wnoszę o uzupełnienie Oceny Skutków Regulacji dla projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) -UC104 w wyżej wskazanym zakresie.	Zgodnie z informacjami otrzymanymi od MFiG, przedstawione w OSR informacje nie uzasadniają zwiększenia liczby etatów w urzędach wojewódzkich. Wnioskowanie o nowe etaty powinno mieć miejsce dopiero w przypadku możliwie pełnej obsady obecnie posiadanych etatów i znaczącego wzrostu ilości zadań. W konsekwencji powyższego, zgodnie z uwagą MFiG, usunięto z projektu ustawy przepisy, które określały maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla poszczególnych wojewodów.
7.	Art. 36 ust. 8	PWPW	Spółka proponuje przyjęcie następującego brzmienia przepisu. „8. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS, nadaje użytkownikowi indywidualnemu uprawnienie do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS, przydzielając mu w tym celu spersonalizowany identyfikator użytkownika i umożliwiając mu samodzielne ustalenie hasła oraz ewentualnie dodatkowych czynników uwierzytelniających.”. Uzasadnienie: W ocenie Spółki, zaproponowane przez projektodawcę rozwiązanie, zgodnie z którym, na wniosek organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS to Komendant Główny Straży Granicznej będzie przydzielać użytkownikowi spersonalizowane hasło dostępu do KSI ETIAS może w przyszłości stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa informatycznego przedmiotowego systemu oraz bezpieczeństwa danych przetwarzanych w tym systemie. W ocenie Spółki, zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie może stwarzać potencjalne ryzyko kradzieży tożsamości cyfrowej użytkowników. W związku z powyższym, w celu uniknięcia takiego ryzyka oraz w kontekście bezpieczeństwa teleinformatycznego, właściwym do ustalenia hasła jest sam użytkownik. W kontekście wspomnianego bezpieczeństwa teleinformatycznego, warto także rozważyć możliwość wprowadzenia mechanizmu zapewnienia wieloskładnikowego uwierzytelnienia (np. 2-składnikowego) przed uzyskaniem dostępu do danych osobowych lub innych istotnych funkcji systemu. W związku z powyższym, Spółka proponuje przyjęcie przepisu ust. 8 w brzmieniu zaproponowanym na wstępie.	Podane rozwiązania jest analogiczne do rozwiązań ustawy o udziale RP w systemie EES (w zakresie haseł oraz dodatkowego uwierzytelnienia wieloskładnikowego). Jednocześnie należy wskazać, że przydzielone hasło użytkownikowi indywidualnemu podlegać będzie zmianie podczas pierwszego logowania - tym samy jest to hasło jednorazowe/hasło pierwszego logowania. Ponadto użytkownik ten w każdym czasie będzie uprawniony do zmiany tego hasła. Jednocześnie system wymusza automatycznie zmianę hasła na nowe w określonych odstępach czasu wraz z jego uprzednią historyczności np. zmiana hasła co dwa miesiące mając na względzie ostatnie 15 haseł.

8.	Art. 39 pkt 2 (art. 2c ust. 8 zmienianej ustawy o SG)	PWPW	Spółka proponuje w wyliczeniu do art. 2c ust. 8 ustawy zmienianej po pkt 16 dodać pkt 17 w brzmieniu: „17) kwalifikowanym dostawcom usług zaufania.”. Spółka proponuje dodanie do listy podmiotów uprawnionych do dostępu do danych i informacji dotyczących cudzoziemców przetwarzanych w Krajowym Rejestrze Cudzoziemców kwalifikowanych dostawców usług zaufania w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1725). Spółka zwraca uwagę, że bezpieczeństwo i wiarygodność cyfrowa stają się coraz ważniejsze, a świadczenie usług zaufania odgrywa coraz większą rolę. Usługi te zapewniają bezpieczną wymianę danych oraz autentyczność i poufność transakcji elektronicznych pomiędzy przedsiębiorcami, osobami fizycznymi oraz organami administracji publicznej wpływając na rozwój gospodarki cyfrowej, stając się bardzo ważną częścią współczesnej gospodarki. Usługi te umożliwiają weryfikację tożsamości nadawców i odbiorców informacji oraz zwiększają bezpieczeństwo danych przesyłanych w sieci. Z uwagi na powyższe, Spółka postuluje dodanie do listy podmiotów uprawnionych kwalifikowanych dostawców usług zaufania, którzy w zakresie niezbędnym do realizowanych zadań posiadaliby dostęp do danych i informacji dotyczących cudzoziemców, przetwarzanych w Krajowym Rejestrze Cudzoziemców, w szczególności, informacji o wydanych cudzoziemcowi lub posiadanych przez cudzoziemca dokumentach (np. rodzaj, seria i numer dokumentu, data wydania czy data ważności dokumentu). Z punktu widzenia kwalifikowanego dostawcy usług zaufania, informacja o statusie dokumentu tożsamości cudzoziemca, przykładowo statusie karty pobytu, byłaby narzędziem wspierającym weryfikację tożsamości cudzoziemca w ramach oferowanych usług zaufania, co z kolei przekładałoby się na ich bezpieczeństwo i jakość. Spółka zwraca uwagę, że w pewnym sensie analogiczne rozwiązanie, przyznające uprawnienia dla kwalifikowanych dostawców usług zaufania jest już wprowadzone do porządku prawnego. W dniu 25 lipca 2025 r. w Dzienniku Ustaw ogłoszono ustawę z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zdania publiczne oraz niektórych innych ustaw (poz. 1006) na mocy której, w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671 oraz 2023 r. poz. 1234 i 1941) wprowadzono mechanizm, zgodnie z którym, w celu potwierdzenia tożsamości posiadacza dowodu osobistego, po uzyskaniu pozytywnego wyniku porównania danych z dowodu osobistego z danymi zawartymi w Rejestrze Dowodów Osobistych w trybie ograniczonej teletransmisji danych, z Rejestru Dowodów Osobistych udostępnia się w trybie pełnej teletransmisji danych fotografię twarzy osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego m.in. kwalifikowanemu dostawcy usług zaufania (przedmiotowa zmiana wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.).	Propozycja PWPW, o ile wydaje się mieć istotne znaczenie z puntu widzenia merytorycznego i określanego w uzasadnieniu celu, to w proponowanym kształcie nie może być zaakceptowana. PWPW proponuje dodanie pewnego katalogu podmiotów, tymczasem ustawa konkretnie precyzuje podmioty uprawnione w związku z celami wymienionymi w art. 2c ust. 1 dot. KRC. Decyzja o ewentualnym rozszerzeniu listy podmiotów uprawnionych, z uwagi na cel KRC oraz zakres przetwarzanych w nim danych i informacji, musi dotyczyć konkretnych wskazanych organów/podmiotów, a nie ich zbiorczego określenia (kwalifikowani dostawcy usług zaufania), realizujących czynności administracyjne z udziałem cudzoziemców, a ponadto wiązać się z konkretnym celem KRC.

			Zważywszy, że kwalifikowane usługi zaufania stosowane są w sytuacjach, które wymagają najwyższego poziomu bezpieczeństwa i wiarygodności, przyznanie przedmiotowego uprawnienia jest zasadne.	
9.	Art. 15 ust. 3 oraz art. 38 ust. 2	Rzecznik Praw Dziecka	W najlepszym interesie małoletnich leży podniesienie następujących zastrzeżeń odnośnie do propozycji zawartych w artykule 15 ustęp 3 i artykule 38 ustęp 2 projektu dotyczących kolejno: składania wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wniosków o realizację praw, o których mowa w artykule 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 roku (dalej: rozporządzenie 2018/1240. Wskazane przepisy przewidują, że w przypadku małoletnich, wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny. Przepisy te nie uwzględniają możliwości złożenia przez małoletniego formularza wniosku także z podpisem elektronicznym osoby sprawującej tymczasową władzę rodzicielską – jak wskazano w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. Artykuł 17 rozporządzenia 2018/1240 wprost wskazuje, że: małoletni składają formularz wniosku z podpisem elektronicznym osoby sprawującej stałą lub tymczasową władzę rodzicielską bądź z podpisem elektronicznym opiekuna prawnego. Natomiast zgodnie z projektowanym artykułem 15 ustęp 3 oraz artykułem 38 ustęp 2: w przypadku małoletnich, wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny. W opinii Rzeczniczki Praw Dziecka projektowany katalog podmiotów uprawnionych do złożenia formularza wniosku o zezwolenie na podróż, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wniosku o realizację praw, o których mowa w artykule 64 rozporządzenia 2018/1240 – powinien uwzględnić również kategorię osób sprawujących tymczasową władzę rodzicielską. Sugerowane powyżej rozwiązanie legislacyjne zabezpieczy tych małoletnich, którzy znajdują się pod opieką osób nie dysponujących stałą władzą rodzicielską lub nie będących opiekunami prawnymi, lecz posiadających uprawnienie tymczasowe do sprawowania władzy rodzicielskiej. Biorąc pod uwagę dynamizm legislacyjny odpowiadający potrzebom dostosowywania standardów ustawodawstwa krajowego i międzynarodowego, w tym unijnego, wydaje się właściwe przeniesienie przepisu rozporządzenia 2018/1240 wprost do regulacji krajowej zabezpieczając tym samym małoletnich, których sytuacja może odpowiadać normie powołującej się na tymczasową władzę rodzicielską – zarówno w zakresie składania wniosku jak i procedury odwoławczej.	W myśl art. 37 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240 postępowanie odwoławcze prowadzi się zgodnie z prawem krajowym. Zgodnie z art. 15 ust. 3 oraz art. 38 ust. 2, w przypadku małoletnich, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa osoba sprawująca władzę rodzicielską oraz opiekun prawny - są to pojęcia funkcjonujące w polskim porządku prawnym i posiadają ustalone znaczenie normatywne na gruncie przepisów Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Zastosowanie tych pojęć zapewnia jednoznaczność w zakresie identyfikacji podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz umożliwia weryfikację statusu prawnego wnioskodawcy. Wskazana w uwadze kategoria „osób sprawujących tymczasową władzę rodzicielską" nie stanowi odrębnej, ustawowo zdefiniowanej kategorii podmiotowej w prawie krajowym. Osoby, którym sąd powierzył tymczasowe wykonywanie władzy rodzicielskiej, mieszczą się w pojęciu osoby sprawującej władzę rodzicielską, wobec czego nie zachodzi potrzeba wyodrębniania osobnej kategorii osób. Powierzenie (w rozumieniu tymczasowego powierzenia) wykonywania władzy rodzicielskiej następuje w drodze orzeczenia sądu i nie tworzy nowego rodzaju podmiotu uprawnionego, lecz mieści się w zakresie pojęcia osoby sprawującej władzę rodzicielską w rozumieniu przepisów krajowych. Projektowana regulacja zmierza do zachowania spójności terminologicznej z obowiązującym systemem prawa oraz do ograniczenia ryzyka wątpliwości interpretacyjnych co do kategorii osób uprawnionych do działania w imieniu dziecka w sprawach dotyczących realizacji praw przewidzianych w art. 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240. Wprowadzenie dodatkowej kategorii podmiotowej wymagałoby jej normatywnego zdefiniowania oraz określenia sposobu dokumentowania uprawnienia, co mogłoby prowadzić do niejednolitości praktyki organu oraz utrudnień proceduralnych. Jednocześnie projektowane przepisy nie wyłączają możliwości działania w imieniu dziecka przez osoby, którym sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej w sposób czasowy lub tymczasowy, ponieważ osoby te – na podstawie orzeczenia sądu – wykonują władzę rodzicielską w rozumieniu przepisów prawa rodzinnego. W konsekwencji projekt zapewnia realizację praw dziecka wynikających z rozporządzenia 2018/1240 przy jednoczesnym zachowaniu przejrzystości.

10.	Art. 47 pkt 32	Rzecznik Praw Dziecka	W najlepszym interesie małoletnich leży także podniesienie zastrzeżenia dotyczącego zmiany projektowanej w artykule 47 punkt 32 w zakresie właściwości sądu orzekającego w sprawie wniosku o umieszczenie małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku. Obecnie obowiązujący artykuł 397 ustęp 1 punkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 z późn. zm.) przewiduje, że z wnioskiem o umieszczenie małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku Straż Graniczna występuje do sądu właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu małoletniego cudzoziemca. Projektowany przepis zmienia właściwość wskazując sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej. W opinii Rzeczniczki Praw Dziecka zmiana właściwości sądu w przypadku omawianego przepisu może wpłynąć negatywnie na realizację prawa dziecka do bycia wysłuchanym w postępowaniu dotyczącym umieszczenia małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku. Projektodawca zaznacza w uzasadnieniu projektu, że obecna regulacja – ze względu na zasięg terytorialny jednostek organizacyjnych Straży Granicznej i umiejscowienie ich siedzib na terenie służbowej odpowiedzialności obejmującej kilka lub kilkanaście powiatów – negatywnie wpływa na czas realizowanych czynności względem tak szczególnej grupy cudzoziemców jaką stanowią małoletni bez opieki. Należy zwrócić jednak uwagę, że potencjalne zwiększenie dystansu pomiędzy miejscem pobytu dziecka a sądem orzekającym w jego sprawie, może spowodować osłabienie realizacji zasady wskazanej w art. 72 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), zgodnie z którą w toku ustalania praw dziecka organy władzy publicznej oraz osoby odpowiedzialne za dziecko są obowiązane do wysłuchania i w miarę możliwości uwzględnienia zdania dziecka. Wydaje się, że zaproponowany w projekcie model przedkłada efektywność administracyjną nad gwarancje ochrony praw dziecka. Rzeczniczka Praw Dziecka wyraża obawę, że wprowadzenie przepisu ustalającego właściwość sądu względem siedziby wnioskującego organu Straży Granicznej negatywnie wpłynie na praktykę wysłuchania małoletniego w postępowaniu, które istotnie go dotyczy. Biorąc powyższe pod uwagę, Rzeczniczka Praw Dziecka zwraca się o uwzględnienie zaprezentowanych uwag celem zabezpieczenia najlepszego interesu i dobra małoletnich.	Projektowana zmiana art. 397 ust. 1 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach powinna być oceniana przez pryzmat konstytucyjnej zasady dobra dziecka oraz standardów wynikających z prawa międzynarodowego i orzecznictwa sądowego, a nie wyłącznie w kontekście realiów funkcjonowania małoletnich cudzoziemców bez opieki. Z perspektywy tych standardów argumentacja przedstawiona w opinii Rzecznika Praw Dziecka nie uwzględnia istotnych aspektów faktycznych i prawnych, które przemawiają za pozytywną oceną projektowanej regulacji. Zgodnie z art. 72 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka”, zaś ustęp 3 tego przepisu stanowi, że „w toku ustalania praw dziecka organy władzy publicznej oraz osoby odpowiedzialne za dziecko są obowiązane do wysłuchania i w miarę możliwości uwzględnienia zdania dziecka”. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 28 kwietnia 2003 r. (sygn. K 18/02) jednoznacznie wskazał, że zasada dobra dziecka ma charakter nadrzędny i powinna być interpretowana w sposób funkcjonalny, z uwzględnieniem rzeczywistych konsekwencji podejmowanych działań dla sytuacji dziecka, a nie wyłącznie formalnych konstrukcji proceduralnych. Prawo dziecka do bycia wysłuchanym nie ma charakteru absolutnego ani formalistycznego. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 lutego 2016 r. (sygn. III CZP 95/15), realizacja tego prawa powinna uwzględniać wiek, stopień dojrzałości, stan psychiczny dziecka oraz okoliczności sprawy, a jego celem jest rzeczywiste poznanie stanowiska dziecka, a nie spełnienie wyłącznie proceduralnego obowiązku. Oznacza to, że sposób i forma wysłuchania mogą być dostosowane do sytuacji konkretnego małoletniego, w tym z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość lub poprzez inne formy pośrednie, jeżeli służy to jego dobru. Podobne stanowisko prezentuje Europejski Trybunał Praw Człowieka, który w wyroku w sprawie Sahin przeciwko Niemcom (skarga nr 30943/96) wskazał, że prawo dziecka do bycia wysłuchanym, wywodzone z art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, nie oznacza bezwzględnego obowiązku osobistego stawiennictwa dziecka przed sądem, lecz wymaga zapewnienia realnej możliwości uwzględnienia jego interesów i perspektywy w postępowaniu. Trybunał podkreślił, że kluczowe znaczenie ma skuteczność ochrony, a nie forma. W tym kontekście nie sposób przyjąć, że zmiana właściwości miejscowej sądu z kryterium miejsca aktualnego pobytu dziecka

				na kryterium siedziby wnioskującego organu Straży Granicznej automatycznie prowadzi do ograniczenia prawa dziecka do bycia wysłuchanym. Przeciwnie, w wielu przypadkach może ona sprzyjać lepszej realizacji tego prawa poprzez uniknięcie długotrwałych i obciążających psychicznie doprowadzeń małoletnich do sądów oddalonych niekiedy o setki kilometrów. Europejski Trybunał Praw Człowieka wielokrotnie wskazywał, że państwa są zobowiązane do ochrony dzieci przed wtórną wiktymizacją w toku postępowań, w szczególności w sprawach dotyczących ich sytuacji osobistej i pobytowej, co wynika m.in. z wyroku w sprawie M. i M. przeciwko Chorwacji (skarga nr 10161/13). Nie można również pominąć faktu, że małoletni cudzoziemcy bez opieki w zdecydowanej większości przypadków nie posiadają stałego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ich „aktualne miejsce pobytu" ma charakter incydentalny i często wynika wyłącznie z miejsca ujawnienia przez Straż Graniczną. W takich warunkach powiązanie właściwości sądu z tym kryterium prowadzi do przypadkowości i rozproszenia postępowań, co pozostaje w sprzeczności z zasadą pewności prawa oraz z postulatem sprawnego i szybkiego rozstrzygania spraw dotyczących dzieci. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 listopada 2012 r. (sygn. SK 3/12) wskazał, że przewlekłość postępowania w sprawach dotyczących sytuacji osobistej jednostki może sama w sobie stanowić naruszenie standardów konstytucyjnych. W odniesieniu do dzieci znaczenie to jest jeszcze większe, ponieważ długotrwały stan niepewności prawnej negatywnie wpływa na ich rozwój psychiczny i poczucie bezpieczeństwa. Projektowana zmiana, poprzez skrócenie czasu procedur związanych z wystąpieniem do sądu i rozpoznaniem wniosku, realizuje zatem konstytucyjny obowiązek ochrony dziecka w sposób realny i efektywny. Należy również zauważyć, że Konwencja o prawach dziecka w art. 3 ust. 1 stanowi, iż „we wszystkich działaniach dotyczących dzieci […] najlepsze interesy dziecka będą sprawą nadrzędną". Komitet Praw Dziecka ONZ w Komentarzu Ogólnym nr 14 podkreślił, że najlepszy interes dziecka obejmuje także prawo do szybkiego i stabilnego rozstrzygnięcia jego sytuacji prawnej oraz ochronę przed nieuzasadnionymi opóźnieniami proceduralnymi. Projektowana regulacja pozostaje w pełnej zgodności z tym standardem. Wbrew obawom Rzecznika Praw Dziecka nie sposób uznać, że proponowane rozwiązanie przedkłada efektywność administracyjną nad prawa dziecka. Efektywność postępowania

				w sprawach dotyczących małoletnich cudzoziemców bez opieki jest elementem realizacji ich praw, a nie wartością konkurencyjną wobec nich. Sprawne działanie organów państwa, szybkie skierowanie wniosku do sądu oraz niezwłoczne rozstrzygnięcie w przedmiocie umieszczenia dziecka w odpowiedniej placówce opiekuńczo-wychowawczej służą przede wszystkim ochronie jego dobra, bezpieczeństwa i stabilizacji sytuacji życiowej. Należy podkreślić, że w wielu przypadkach fizyczne doprowadzenie małoletniego na rozprawę do sądu oddalonego o kilkaset kilometrów może: - pogłębiać stres, - prowadzić do wtórnej traumatyzacji, - naruszać zasadę minimalizacji ingerencji w sferę psychiczną dziecka. Projektowana zmiana, poprzez koncentrację spraw w sądach współpracujących z danym organem Straży Granicznej, umożliwia wypracowanie stabilnej praktyki orzeczniczej, w tym wyspecjalizowania sędziów w sprawach dotyczących małoletnich cudzoziemców bez opieki. Projektowana regulacja: - eliminuje konieczność każdorazowego ustalania właściwości sądu według zmiennego miejsca pobytu dziecka, - umożliwia organom Straży Granicznej szybkie i jednolite kierowanie wniosków do właściwego sądu, - ogranicza liczbę czynności technicznych i organizacyjnych. Podsumowując, projektowana zmiana art. 397 ust. 1 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach nie narusza prawa dziecka do bycia wysłuchanym, nie pozostaje w sprzeczności z art. 72 Konstytucji RP ani z międzynarodowymi standardami ochrony praw dziecka. Przeciwnie, odpowiada ona na realne potrzeby małoletnich cudzoziemców bez opieki, minimalizuje ryzyko wtórnej traumatyzacji, skraca czas postępowań i zapewnia bardziej przewidywalne oraz stabilne ramy proceduralne. Z tych względów zarzuty sformułowane w opinii Rzecznika Praw Dziecka nie znajdują wystarczającego uzasadnienia prawnego ani aksjologicznego.
11.		GIS	W nawiązaniu do pisma dotyczącego projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (UC104) oraz ustaleń roboczych przekazuję propozycję w zakresie przekazywania informacji przez Straż Graniczną organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej na podstawie art. 32a ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1675), która umożliwi Straży Granicznej przekazywanie danych	Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej do ustawowych (podstawowych) zadań Straży Granicznej należy ochrona granicy państwowej oraz kontrola ruchu granicznego, a także zapobieganie i przeciwdziałanie nielegalnej migracji. Czynności realizowane w ramach kontroli granicznej mają ściśle określony charakter i zakres, wynikający zarówno z przepisów ustawy o Straży Granicznej, jak i z przepisów wykonawczych regulujących tryb i sposób

			w ramach ogólnego obowiązku wskazanego w tym przepisie, z uprzejmą prośbą o jej uwzględnienie w procedowanym projekcie ustawy. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914) po art. 10f dodaje się art. 10g w brzmieniu: „Art. 10g. W przypadku gdy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o którym mowa w art. 32a ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1675), zwróci się za pośrednictwem Wspólnego Punktu Kontaktowego Państwowej Inspekcji Sanitarnej do Komendanta Głównego Straży Granicznej o ustalenie i przekazanie danych i informacji, o których mowa w art. 32a ust. 2 pkt 1-7 lub 10-11tej ustawy, Komendant Główny Straży Granicznej: 1) dokonuje sprawdzenia danych i informacji, o których ustalenie i przekazanie wystąpił organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w systemach teleinformatycznych prowadzonych przez Straż Graniczną lub do których Straż Graniczna posiada dostęp; 2) przekazuje sprawdzone dane i informacje do tego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej za pośrednictwem Wspólnego Punktu Kontaktowego Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”. Zgodnie z art. 32a ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1675) państwowi inspektorzy sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny, w związku z prowadzonym dochodzeniem epidemiologicznym, mogą żądać udzielenia informacji od każdego, kto takie dane posiada, lub jednostek administracji publicznej, które dane takie mogą ustalić. Prowadzone przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dochodzenia epidemiologiczne mogą również dotyczyć narażenia na choroby zakaźne, do którego doszło w czasie pobytu za granicą lub podróży międzynarodowej. W przypadku otrzymania przez Państwową Inspekcję Sanitarną od zagranicznych służb sanitarno-epidemiologicznych informacji o narażeniu na chorobę zakaźną pasażera obywającego podroż międzynarodową środkiem transportu lotniczego lub narażeniu osoby na chorobę zakaźną w trakcie pobytu na terytorium tego państwa (w związku z uczestnictwem w imprezach masowych, szkoleniach i konferencjach, pobycie w hotelu lub miejscu prywatnego zakwaterowania, itp.), zachodzi konieczność ustalenia miejsca pobytu osób narażonych. Ma to na celu przekazanie osobie narażonej informacji o narażeniu i związanej z tym konieczności przyjęcia antybiotykowej profilaktyki poekspozycyjnej lub wykonania niezbędnych badań diagnostycznych, a także objęcia tej osoby przez właściwego państwowego inspektora sanitarnego indywidualnym nadzorem epidemiologicznym lub zastosowania innych działań zapobiegawczych lub przeciwepidemicznych.	prowadzenia kontroli granicznej oraz jej dokumentowania/ewidencjonowania. Zakres danych ustalanych i przetwarzanych w toku przeprowadzanych czynności w czasie kontroli granicznej obejmuje w szczególności dane osobowe osoby przekraczającej granicę (imię i nazwisko), obywatelstwo, płeć, dane dokumentu podróży, dokumentów pobytowych/wiz oraz środka transportu. Propozycja Głównego Inspektora Sanitarnego sprowadza się praktycznie do sytuacji, że w ustawie o Straży Granicznej zostanie wprowadzona norma, która na Straż Graniczną nałoży obowiązek jej działania na rzecz GIS. Warto podkreślić, że projektowany art. 10g nakłada na organ Straży Granicznej obowiązek przekazywania danych, o których mowa w art. 32a ust. 2 ustawy o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń (…), a których organ SG nie ustala w toku przeprowadzanych czynności kontrolnych (np. adres zamieszkania, informacje o aktualnym miejscu pobytu, numer telefonu kontaktowego oraz adres poczty elektronicznej (…) czy ustalenie miejsca pobytu osoby zakażonej w okresie wylęgania choroby). Proponowany przepis art. 10g w zakresie konieczności ustalenia przez Straż Graniczną miejsca pobytu osób narażonych poprzez ustalenie miejsca zameldowania danej osoby w Polsce, bezpośrednio lub za pośrednictwem jej rodziny lub innych osób zamieszkujących w miejscu jej zameldowania, ustalanie danych kontaktowych osoby narażonej oraz miejsce jej faktycznego pobytu nie jest daną graniczną ani nie znajduje się w ustawowych zadaniach i obowiązkach, do jakich Straż Graniczna została powołana. W związku z faktem, że Straż Graniczna podczas kontroli granicznej, nie gromadzi danych, o których mowa w art. 32a ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1675), w szczególności dotyczących adresów podróżnych, informacji o miejscu ich pobytu, nie ma wiedzy w tym zakresie. Wprowadzenie obowiązku każdorazowego ustalania dodatkowych danych na potrzeby organów sanitarnych powodowałoby istotne rozszerzenie czynności realizowanych podczas kontroli granicznej, a które nie mieszczą się w zakresie czynności do których uprawnieni są funkcjonariusze Straży Granicznej, skutkowałoby też wydłużeniem czasu kontroli, a także koniecznością zmian w architekturze systemów teleinformatycznych oraz w przepisach wykonawczych regulujących te kwestie. Organ może przekazywać dane, którymi faktycznie dysponuje, które przetwarza w swoich systemach teleinformatycznych oraz których jest administratorem. Projektowany przepis nie powinien również prowadzić do zobowiązania Straży Granicznej do udostępniania danych pochodzących z rejestrów publicznych, których SG nie jest administratorem, a jedynie użytkownikiem (np. rejestr

			Dane przekazywane przez zagraniczne służby sanitarno-epidemiologicznych najczęściej nie zawierają danych dotyczących miejsca zamieszkania w Polsce osoby narażonej. W związku z powyższym ustalenie miejsca zameldowania danej osoby w Polsce pozwala bezpośrednio lub za pośrednictwem jej rodziny lub innych osób zamieszkujących w miejscu jej zameldowania ustalić dane kontaktowe osoby narażonej oraz miejsce jej faktycznego pobytu. Uzyskanie tych danych pozwala na realizację wskazanych wyżej działań informacyjnych, zapobiegawczych lub przeciwepidemicznych. Jak wskazano powyżej, przepisy art. 32 ww. ustawy zawierają uprawnienie generalne do uzyskania tych danych od każdego, kto takie dane posiada lub jednostek administracji publicznej, które dane takie mogą ustalić, jednakże dla Straży Granicznej istotnym jest również wprowadzenie procedury szczegółowej dla przekazywania ww. danych.	PESEL, POBYT); Straż Graniczna korzysta z tych systemów wyłącznie w zakresie przewidzianym przepisami szczególnymi, w celu realizacji ustawowych zadań i nie jest administratorem tych danych, a co za tym idzie podmiotem uprawnionym do ich dalszego przekazywania.
12.		Wojewoda Kujawsko – Pomorski	Zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie zagwarantowania w ustawie środków na utworzenie dodatkowego etatu w celu realizacji zadań wynikających z wdrożenia systemu ETIAS również dla Wojewody Kujawsko-Pomorskiego. Obecne zasoby kadrowe w Wydziale Spraw Cudzoziemców w kontekście planowanych zmian systemowych oraz wzmożonym ruchem cudzoziemców, który obserwujemy od września 2025 r. są niewystarczające do sprawnej i terminowej realizacji nowych zadań. Szczegółowe wyliczenia kosztów wynikających z utworzenia nowego etatu przedstawiam w załączniku.	Zgodnie z informacjami otrzymanymi od MFIG, przedstawione w OSR informacje nie uzasadniają zwiększenia liczby etatów w urzędach wojewódzkich. Wnioskowanie o nowe etaty powinno mieć miejsce dopiero w przypadku możliwie pełnej obsady obecnie posiadanych etatów i znaczącego wzrostu ilości zadań. W konsekwencji powyższego, zgodnie z uwagą MFIG, usunięto z projektu ustawy art. 64-73, które określają maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla poszczególnych wojewodów.
13.		Wojewoda Lubuski	W OSR nie ujęto konieczności zwiększenia zasobu kadrowego Wojewody Lubuskiego w zakresie zadań wskazanych w ustawie. Obecne zasoby kadrowe nie są wystarczające do zabezpieczenia terminowego wykonywania zadań związanych z projektowaną ustawą, dlatego proponuję zwiększenie zasobu kadrowego o 1 etat dedykowany do Oddziału Cudzoziemców. Zatrudniona osoba będzie miała za zadanie m.in. weryfikację danych przetwarzanych w ETIAS oraz współpracę z innymi służbami migracyjnymi. Roczny koszt utrzymania etatu kształtuje się na poziomie 107 tys. rocznie, przy wynagrodzeniu 6000 zł brutto miesięcznie. Dodatkowo konieczne będzie utworzenie jednego dodatkowego stanowiska pracy. Koszty rzeczowe powinny kształtować się na poziomie 20 tysięcy zł, a składać się na nie będą meble, sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie. Wymianę sprzętu, ze względu na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa danych, proponuje się po 7 latach użytkowania. Mając na uwadze, iż w przekazanym projekcie ustawy oraz OSR do niej ujęto pozostałych wojewodów w zakresie zwiększenia etatowego zasadnym wydaje się uwzględnienie powyższej zmiany.	Zgodnie z informacjami otrzymanymi od MFIG, przedstawione w OSR informacje nie uzasadniają zwiększenia liczby etatów w urzędach wojewódzkich. Wnioskowanie o nowe etaty powinno mieć miejsce dopiero w przypadku możliwie pełnej obsady obecnie posiadanych etatów i znaczącego wzrostu ilości zadań. W konsekwencji powyższego, zgodnie z uwagą MFIG, usunięto z projektu ustawy art. 64-73, które określają maksymalny limit wydatków budżetu państwa dla poszczególnych wojewodów.

TYTUŁ **PROJEKTU**	Ustawa o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	**Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L. 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024)**
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / PROJEKTÓW	Ustawa ma wejść w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 88 ust. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L. 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024) oraz określa wyjątki od terminu głównego.

JEDN. RED.	**TREŚĆ PRZEPISU UE**	**KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA T /N***	**JEDN. RED.**	**TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU**	**UZASADNIENIE**
Art. 1	Przedmiot 1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy przy przekraczaniu granic zewnętrznych („obowiązek wizowy”), umożliwiający rozważenie tego, czy obecność tych obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich stworzyłaby ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne. W tym celu	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	wprowadza się zezwolenie na podróż oraz warunki i procedury wydania lub odmowy wydania takiego zezwolenia. 2. W niniejszym rozporządzeniu określa się warunki, na jakich wyznaczone organy państw członkowskich oraz Europol mogą przeglądać dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom objętym zakresem ich kompetencji, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie. 3. Poprzez przechowywanie danych dotyczących tożsamości i danych dokumentów podróży we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowionym na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 system ETIAS przyczynia się do ułatwiania i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w ETIAS na warunkach i w celach określonych w art. 20 tego rozporządzenia.				
Art. 2	Zakres stosowania 1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących kategorii obywateli państw trzecich: a) obywatele państw trzecich wymienieni w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego do celów planowanego pobytu na terytorium państw członkowskich nieprzekraczającego 90 dni w dowolnym okresie 180 dni; b) osoby zwolnione na mocy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 z obowiązku wizowego do celów planowanego pobytu na terytorium państw członkowskich nieprzekraczającego 90 dni w dowolnym okresie 180 dni;	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	c) obywatele państw trzecich, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego i spełniają następujące warunki: (i) są członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwem trzecim z drugiej; oraz (ii) nie posiadają karty pobytowej przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE, ani dokumentu pobytowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002. 2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do: a) uchodźców, bezpaństwowców ani innych osób, które nie posiadają obywatelstwa żadnego państwa, zamieszkują w państwie członkowskim i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez to państwo członkowskie; b) obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE i którzy posiadają kartę pobytową przewidzianą w tej dyrektywy; c) obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwem trzecim z drugiej strony, i którzy posiadają kartę pobytową przewidzianą w dyrektywie 2004/38/WE lub dokument pobytowy przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002; d) osób posiadających dokumenty pobytowe, o których mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2016/399; e) posiadaczy wiz jednolitych;				

	f) posiadaczy krajowych wiz długoterminowych; g) obywateli Andory, Monako i San Marino oraz posiadaczy paszportu wydanego przez Państwo Watykańskie lub Stolicę Apostolską; h) obywateli państw trzecich, którzy są posiadaczami zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, wydanego przez państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1931/2006, jeżeli osoby te korzystają ze swojego prawa zgodnie z zasadami małego ruchu granicznego; i) osób lub kategorii osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a)-f) rozporządzenia (WE) nr 539/2001; j) obywateli państw trzecich posiadających paszporty dyplomatyczne lub służbowe, którzy zwolnieni są z obowiązku wizowego na mocy umowy międzynarodowej zawartej przez Unię i państwo trzecie; k) osób, które są poddane obowiązkowi wizowemu na mocy art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 539/2001; l) obywateli państw trzecich, którzy korzystają ze swojego prawa do mobilności zgodnie z dyrektywą 2014/66/UE lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801.				
Art. 3	Definicje 1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „granice zewnętrzne” oznaczają granice zewnętrzne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2016/399; 2) „ochrona porządku publicznego” oznacza zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub	T	Art. 2 pkt 15, 21, 22, 23, 25, 29, 30	Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 15) ochronie porządku publicznego – rozumie się przez to ochronę porządku publicznego, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 2018/1240; 21) ryzyku dla bezpieczeństwa – rozumie się przez to ryzyko, o	

	prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych; 3) „kontrola drugiej linii" oznacza kontrolę drugiej linii zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2016/399; 4) „służba graniczna" oznacza straż graniczną wyznaczoną zgodnie z prawem krajowym do dokonywania odpraw granicznych zdefiniowanych w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/399; 5) „zezwolenie na podróż" oznacza decyzję wydaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, stanowiącą wymóg spełnienia przez obywateli państw trzecich, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, warunku wjazdu ustanowionego w art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/399 i wskazującą: a) że nie stwierdzono istnienia przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne; b) że nie stwierdzono istnienia przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne, pomimo że pozostają wątpliwości co do istnienia wystarczających powodów do odmowy wydania zezwolenia na podróż, jak przewidziano w art. 36 ust. 2; c) że w przypadku, w którym stwierdzono istnienie przesłanek faktycznych, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej			którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2018/1240; 22) ryzyku nielegalnej imigracji – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2018/1240; 23) systemie centralnym ETIAS – rozumie się przez to system centralny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 2018/1240; 25) trafieniu – rozumie się przez to trafienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia 2018/1240; 29) wysokim ryzyku epidemicznym – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 2018/1240; 30) zezwoleniu na podróż – rozumie się przez to zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2018/1240, w tym o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 44 tego rozporządzenia.	

	imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne - ograniczono ważność terytorialną zezwolenia zgodnie z art. 44; lub d) że w przypadku, w którym stwierdzono istnienie przesłanek faktycznych, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa - w SIS figuruje wobec tej osoby podróżującej wpis wskazujący, że należy wobec niej przeprowadzić kontrolę niejawną lub kontrolę szczególną lub że jest ona poszukiwana w celu aresztowania i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub w celu aresztowania i ekstradycji, dla wspierania celów SIS, o których mowa w art. 4 lit. e); 6) „ryzyko dla bezpieczeństwa" oznacza ryzyko wystąpienia zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich; 7) „ryzyko nielegalnej imigracji" oznacza ryzyko, że obywatel państwa trzeciego nie spełni warunków wjazdu i pobytu, określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399; 8) „wysokie ryzyko epidemiologiczne" oznacza każdą chorobę mogącą przerodzić się w epidemię według definicji Międzynarodowych przepisów zdrowotnych Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) lub Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) czy inną chorobę zakaźną lub zaraźliwą chorobę pasożytniczą, jeżeli są one objęte przepisami dotyczącymi ochrony, mającymi zastosowanie do obywateli państw członkowskich; 9) „wnioskodawca" oznacza obywatela państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 i który złożył wniosek o zezwolenie na podróż;				

	10) „dokument podróży” oznacza paszport lub inny równoważny dokument, który upoważnia jego posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w którym może być umieszczona wiza; 11) „pobyt krótkoterminowy” oznacza pobyt na terytorium państw członkowskich w rozumieniu art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/399; 12) „osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu” oznacza obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia warunków dotyczących długości pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich lub przestał je spełniać; 13) „aplikacja na urządzenia mobilne” oznacza oprogramowanie w formie aplikacji zaprojektowane do działania na urządzeniach mobilnych takich jak smartfony i tablety; 14) „trafienie” oznacza istnienie zgodności stwierdzonej przez porównanie danych osobowych zapisanych w pliku wniosku w systemie centralnym ETIAS ze szczegółowymi wskaźnikami ryzyka, o których mowa w art. 33 lub z danymi osobowymi znajdującymi się w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w systemie centralnym ETIAS, w innym systemie informacyjnym UE lub w bazie danych wymienionych w art. 20 ust. 2 („system informacyjny UE”), w danych Europolu lub w bazie danych Interpolu, w których dokonuje wyszukiwania system centralny ETIAS; 15) „przestępstwo terrorystyczne” oznacza przestępstwo odpowiadające lub równoważne jednemu z przestępstw, o których mowa w dyrektywie (UE) 2017/541; 16) „poważne przestępstwo” oznacza przestępstwo odpowiadające lub równoważne jednemu z przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, jeżeli zgodnie z prawem				

	krajowym podlega ono karze pozbawienia wolności lub środkowi zabezpieczającemu polegającemu na pozbawieniu wolności, których maksymalny okres wynosi co najmniej trzy lata; 17) „dane Europolu” oznaczają dane osobowe przetwarzane przez Europol do celów, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/794; 18) „z podpisem elektronicznym” oznacza potwierdzenie zgody przez zaznaczenie właściwego pola na formularzu wniosku lub w zapytaniu o zgodę; 19) „małoletni” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w wieku poniżej 18 lat; 20) „konsulat” oznacza misję dyplomatyczną państwa członkowskiego lub jego urząd konsularny, zdefiniowane w Konwencji wiedeńskiej z dnia 24 kwietnia 1963 r. o stosunkach konsularnych; 21) „wyznaczony organ” oznacza wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 50 organ odpowiedzialny za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych; 22) „organ imigracyjny” oznacza właściwy organ odpowiedzialny, zgodnie z prawem krajowym, za co najmniej jedno z następujących zadań: a) sprawdzanie na terytorium państw członkowskich, czy zostały spełnione warunki wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich; b) badanie warunków i podejmowanie decyzji dotyczących zamieszkania obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich, o ile organ ten nie jest „organem rozstrzygającym” zdefiniowanym w art. 2 lit. f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE , oraz w stosownych przypadkach wydawanie opinii zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 377/2004 ;				

	c) przeprowadzanie powrotów obywateli państw trzecich do państwa trzeciego będącego państwem pochodzenia lub tranzytu. 23) „wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację" oznacza wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowione na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817; 24) „europejski portal wyszukiwania" oznacza europejski portal wyszukiwania ustanowiony na mocy art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817; 25) „system centralny ETIAS" oznacza system centralny, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) wraz ze wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację w zakresie, w jakim wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera dane, o których mowa w art. 6 ust. 2a; 26) „dane dotyczące tożsamości" oznaczają dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), b) i c); 27) „dane dokumentu podróży" oznaczają dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. d) i e), oraz trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży, o którym mowa w art. 19 ust. 3 lit. c); 28) „inne systemy informacyjne UE" oznaczają system wjazdu/wyjazdu („EES"), ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2017/2226, Wizowy System Informacyjny („VIS"), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 , System Informacyjny Schengen („SIS"), ustanowiony rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 , (UE) 2018/1861 i (UE) 2018/1862 , system Eurodac, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 , oraz europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych - obywatele państw trzecich („ECRIS-TCN"), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 .				

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	2. Pojęcia zdefiniowane w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 mają takie samo znaczenie w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim dane osobowe są przetwarzane przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz agencję eu-LISA. 3. Pojęcia zdefiniowane w art. 4 rozporządzenia (UE) 2016/679 mają takie samo znaczenie w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim dane osobowe przetwarzane są przez organy państw członkowskich do celów określonych w art. 4 lit. a)-e) niniejszego rozporządzenia. 4. Pojęcia zdefiniowane w art. 3 dyrektywy (UE) 2016/680 mają takie samo znaczenie w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim dane osobowe przetwarzane są przez organy państw członkowskich do celów określonych w art. 4 lit. f) niniejszego rozporządzenia.				
Art. 4	Cele ETIAS Wspierając właściwe organy państw członkowskich, ETIAS: a) przyczynia się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa przez umożliwienie dokładnej oceny wnioskodawców pod kątem ryzyka dla bezpieczeństwa, przed ich przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej, aby stwierdzić, czy istnieją przesłanki faktyczne lub wynikające z takich przesłanek uzasadnione podstawy, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa; b) przyczynia się do zapobiegania nielegalnej imigracji przez umożliwienie oceny wnioskodawców pod kątem ryzyka nielegalnej imigracji przed ich przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej;	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	c) przyczynia się do ochrony zdrowia publicznego przez umożliwienie oceny tego, czy dany wnioskodawca stwarza wysokie ryzyko epidemiologiczne w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8, przed jego przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej; d) zwiększa skuteczność odpraw granicznych; da) wspiera cele VIS dotyczące ułatwiania procedury składania wniosków wizowych i przyczynia się do zapobiegania zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich przez umożliwianie dokonywania zapytań w ETIAS, w tym na liście ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34; e) wspiera cele SIS związane z wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich do celów odmowy wjazdu i pobytu, wpisami dotyczącymi osób poszukiwanych w celu ich aresztowania z zamiarem wydania lub ekstradycji, wpisami dotyczącymi osób zaginionych, wpisami dotyczącymi osób, których obecność jest wymagana do celów procedury sądowej, wpisami dotyczącymi osób, wobec których należy przeprowadzić kontrole niejawne lub kontrole szczególne, oraz wpisami dotyczącymi obywateli państw trzecich, którzy są objęci decyzją nakazującą powrót; ea) wspiera cele EES; eb)wspiera cele rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1356; f) przyczynia się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych; g) zapewniać poprawną identyfikację osób.				
Art. 5	Ogólna struktura ETIAS ETIAS składa się z:	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	a) systemu informacyjnego ETIAS, o którym mowa w art. 6; b) jednostki centralnej ETIAS, o której mowa w art. 7; c) jednostek krajowych ETIAS, o których mowa w art. 8.				wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 6	Organizacja i architektura techniczna systemu informacyjnego ETIAS 1. Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) tworzy system informacyjny ETIAS i zapewnia jego zarządzanie techniczne. 2. System informacyjny ETIAS składa się z: a) systemu centralnego, obejmującego listę ostrzegawczą ETIAS, o której mowa w art. 34; aa) wspólnego repozytorium danych; b) jednolitego interfejsu krajowego w każdym państwie członkowskim, który jest oparty na wspólnych specyfikacjach technicznych, jest identyczny dla wszystkich państw członkowskich i umożliwia systemowi centralnemu ETIAS bezpieczne łączenie się z krajową infrastrukturą graniczną i centralnymi punktami dostępu w państwach członkowskich, o których mowa w art. 50 ust. 2; c) bezpiecznej i szyfrowanej infrastruktury łączności między systemem centralnym ETIAS a jednolitymi interfejsami krajowymi; d) bezpiecznej infrastruktury łączności między systemem centralnym a infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację;	T	Art. 2 pkt 7, 9, 12, 23, 24	Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 7) europejskim oprogramowaniu dla jednostek krajowych ETIAS – rozumie się przez to oprogramowanie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. m rozporządzenia 2018/1240; 9) jednolitym interfejsie krajowym – rozumie się przez to interfejs, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240; 12) krajowej infrastrukturze granicznej – rozumie się przez to wszelkie urządzenia, sieci teleinformatyczne lub sprzęt służące ochronie granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego, posiadające funkcjonalności niezbędne dla udziału Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS; 23) systemie centralnym ETIAS – rozumie się przez to system centralny, o którym mowa w art. 3	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	da) bezpiecznego kanału komunikacyjnego między systemem centralnym ETIAS i systemem centralnym EES; e) ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne; f) funkcji poczty elektronicznej; g) funkcji zabezpieczonego konta, umożliwiającej wnioskodawcom dostarczanie, w razie potrzeby, wszelkich wymaganych dodatkowych informacji lub dokumentów; h) narzędzia weryfikacji dla wnioskodawców; i) narzędzia umożliwiającego wnioskodawcom udzielanie lub cofanie zgody na dodatkowy okres zatrzymywania pliku ich wniosku; j) narzędzia umożliwiającego Europolowi i państwom członkowskim ocenę potencjalnego wpływu, jaki wprowadzenie nowych danych do listy ostrzegawczej ETIAS może mieć na odsetek wniosków przetwarzanych ręcznie; k) portalu dla przewoźników; l) bezpiecznej usługi sieciowej umożliwiającej systemowi centralnemu ETIAS na łącznie się z ogólnodostępną stroną internetową, aplikacją na urządzenia mobilne, funkcją poczty elektronicznej, funkcją zabezpieczonego konta, portalem dla przewoźników, narzędziem weryfikacji dla wnioskodawców, narzędziem dysponowania zgodą przez wnioskodawców, podmiotem pośredniczącym w realizacji płatności i bazami danych Interpolu; m) oprogramowania umożliwiającego jednostce centralnej ETIAS i jednostkom krajowym ETIAS rozpatrywanie wniosków i przeprowadzanie konsultacji z innymi jednostkami krajowymi ETIAS, o których to konsultacjach mowa w art. 28, i konsultacji z Europolem, o których mowa w art. 29;			ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 2018/1240; 24) systemie informacyjnym ETIAS – rozumie się przez to system informacyjny, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia 2018/1240;	

	n) centralnego repozytorium danych do celów sprawozdawczych i statystycznych. 2a. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera dane dotyczące tożsamości i dane dokumentów podróży. Pozostałe dane są przechowywane w systemie centralnym. 3. System centralny ETIAS, jednolite interfejsy krajowe, usługa sieciowa, portal dla przewoźników i infrastruktura łączności ETIAS wspólnie użytkują i ponownie wykorzystują, w zakresie, w jakim jest to technicznie możliwe, elementy sprzętu i oprogramowania systemu centralnego EES, jednolitych interfejsów krajowych EES, usługi sieciowej EES oraz infrastruktury łączności EES, o której mowa w rozporządzeniu (UE) 2017/2226. 4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89 w celu określenia wymogów dotyczących funkcji zabezpieczonego konta, o której mowa w ust. 2 lit. g).				
Art. 7	Jednostka centralna ETIAS 1. Niniejszym ustanawia się w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej jednostkę centralną ETIAS. 2. Jednostka centralna ETIAS jest operacyjna 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu. Odpowiada ona za: a) weryfikację - zgodnie z art. 22 - w przypadku gdy automatyczny proces przetwarzania wniosków wygenerował trafienie, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym, które wywołały to trafienie w systemie centralnym ETIAS, w którymkolwiek z przeszukiwanych systemów informacyjnych UE, danych Europolu, każdej z baz danych Interpolu, o których mowa w art. 12, lub	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	odpowiadają szczegółowym wskaźnikom ryzyka, o których mowa w art. 33, a w przypadku potwierdzenia lub pozostawania wątpliwości po przeprowadzeniu takiej weryfikacji - za zainicjowanie ręcznego przetwarzania wniosku, o czym mowa w art. 26 b) zapewnienie aktualności danych, które wprowadza do plików wniosków zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 55 i 64; c) określenie, ustanowienie, ocenę ex ante, wdrożenie, ocenę ex post, zmianę i usunięcie szczegółowych wskaźników ryzyka, o których mowa w art. 33, po konsultacji z radą ETIAS ds. kontroli przesiewowej; ca) określenie, ustanowienie, ocenę ex ante, wdrożenie, ocenę ex post, zmianę i usunięcie szczegółowych wskaźników ryzyka, o których mowa w art. 9j rozporządzenia (WE) nr 767/2008, po zasięgnięciu opinii rady VIS ds. kontroli przesiewowej; d) zapewnienie rejestracji w plikach wniosków weryfikacji przeprowadzonych zgodnie z art. 22 i ich wyników; e) przeprowadzanie regularnych kontroli przetwarzania wniosków oraz wdrażania art. 33 niniejszego rozporządzenia i art. 9j rozporządzenia (WE) nr 767/2008, w tym poprzez regularne ocenianie ich wpływu na prawa podstawowe, w szczególności w odniesieniu do prywatności i ochrony danych osobowych; f) wskazanie, gdy jest to konieczne, państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczne przetwarzanie wniosków, o czym mowa w art. 25 ust. 2; g) jeśli jest to niezbędne w przypadku problemów technicznych lub nieprzewidzianych okoliczności, ułatwianie konsultacji między państwami członkowskimi, o których mowa w art. 28 oraz między				

	odpowiedzialnym państwem członkowskim a Europolem, o których mowa w art. 29; h) powiadamianie przewoźników w przypadku awarii systemu informacyjnego ETIAS, o czym mowa w art. 46 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, lub w przypadku awarii VIS, o czym mowa w art. 45d ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008; i) powiadomienie jednostek krajowych ETIAS państw członkowskich o ewentualnej awarii systemu informacyjnego ETIAS, o czym mowa w art. 48 ust. 1; j) przetwarzanie wniosków Europolu o przeglądanie danych znajdujących się w systemie centralnym ETIAS, o czym mowa w art. 53; k) dostarczanie ogółowi społeczeństwa wszystkich istotnych informacji dotyczących składania wniosków o zezwolenie na podróż, o czym mowa w art. 71; l) współpracę z Komisją w odniesieniu do kampanii informacyjnej, o której mowa w art. 72; m) dostarczanie wsparcia w formie pisemnej osobom podróżującym, które napotkały trudności przy wypełnianiu formularza wniosku i zwróciły się o pomoc poprzez standardowy formularz kontaktowy; prowadzenie dostępnej online listy często zadawanych pytań i odpowiedzi; n) zapewnianie działań następczych i regularnego składania sprawozdań Komisji na temat zgłoszonych nadużyć popełnianych przez komercyjne podmioty pośredniczące, o czym mowa w art. 15 ust. 5. 3. Jednostka centralna ETIAS publikuje roczne sprawozdanie z działalności. Sprawozdanie to obejmuje: a) dane statystyczne dotyczące: (i) liczby zezwoleń na podróż wydanych automatycznie przez system centralny ETIAS; (ii) liczby wniosków zweryfikowanych przez jednostkę centralną ETIAS;				

	(iii) liczby wniosków przetworzonych ręcznie przez każde państwo członkowskie; (iv) liczby wniosków odrzuconych przez kraje trzecie i powody odrzucenia; (v) stopnia dotrzymania terminów, o których mowa w art. 22 ust. 6, art. 27, art. 30 i art. 32; aa) informacje dotyczące funkcjonowania szczegółowych wskaźników ryzyka w odniesieniu do VIS; b) ogólne informacje dotyczące funkcjonowania jednostki centralnej ETIAS, jej działań określonych w niniejszym artykule oraz informacje dotyczące bieżących tendencji i trudności wpływających na wykonywanie jej zadań. Roczne sprawozdanie z działalności jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 31 marca kolejnego roku. 4. Jednostka centralna ETIAS przedkłada Komisji i eu-LISA sprawozdania okresowe dotyczące fałszywych trafień, o których mowa w art. 22 ust. 4, wygenerowanych podczas automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 ust. 2.				
Art. 8	Jednostki krajowe ETIAS 1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ jako jednostkę krajową ETIAS. 2. Jednostki krajowe ETIAS odpowiadają za: a) analizowanie i podejmowanie decyzji w sprawie wniosków o zezwolenie na podróż w przypadkach, w których automatyczny proces przetwarzania wniosków wygenerował trafienie, a jednostka centralna ETIAS zainicjowała ręczne przetwarzanie wniosku; b) zapewnienie rejestracji w plikach wniosków zadań realizowanych na podstawie lit. a) i ich wyników;	T	Art. 1 pkt 2	Art. 1. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym: 2) właściwy organ, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września	

	c) zapewnienie aktualności danych, które wprowadzają do plików wniosków zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 55 i 64; d) podejmowanie decyzji o wydaniu zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, o którym mowa w art. 44; e) zapewnienie koordynacji działań z innymi jednostkami krajowymi ETIAS i z Europolem w odniesieniu do próśb o konsultacje, o których mowa w art. 28 i 29; f) zapewnianie wnioskodawcom informacji dotyczących procedury, którą należy zastosować w razie odwołania na podstawie art. 37 ust. 3; g) unieważnianie i cofanie zezwoleń na podróż, o czym mowa w artykułach 40 i 41; h) ręczną weryfikację trafień na liście ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34 niniejszego rozporządzenia, wywołanych zautomatyzowanymi zapytaniami dokonywanymi przez VIS zgodnie z art. 9a i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008 oraz za podejmowanie działań w przypadku takich trafień, zgodnie z art. 9e tego rozporządzenia; i) wydawanie opinii zgodnie z art. 35a. 3. Państwa członkowskie zapewniają jednostkom krajowym ETIAS odpowiednie zasoby do wypełniania ich zadań z zachowaniem terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu.			2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”; Art. 2 pkt 10 Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 10) jednostce krajowej ETIAS – rozumie się przez to jednostkę, o której mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240; Art. 5 Art. 5. 1. Komendant Główny Straży Granicznej jest właściwym organem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, realizującym obowiązki i korzystającym z uprawnień jednostki krajowej ETIAS w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240 oraz w innych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących jednostki krajowej ETIAS.	

				2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 1) pełnienie roli centralnego punktu dostępu; 2) rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w przypadku wydania decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż; 3) rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w przypadku wydania decyzji o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż; 4) prowadzenie konsultacji krajowych z właściwymi organami krajowymi w przypadku: a) rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, b) unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż c) prowadzenia postępowań o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także prowadzenie konsultacji z jednostkami krajowymi ETIAS innych państw członkowskich oraz innymi organami w zakresie wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS;	

				5) prowadzenie konsultacji z jednostkami krajowymi ETIAS innych państw członkowskich oraz innymi organami – w zakresie wpisu na listę ostrzegawczą ETIAS; 6) prowadzenie ewidencji osób posiadających upoważnienia w ramach centralnego punktu dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240; 7) zarządzanie dostępem użytkowników indywidualnych, w tym nadawanie i cofanie uprawnień do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS a także prowadzenie ewidencji uprawnień tych użytkowników; 8) prowadzenie wykazu jednostek operacyjnych, o którym mowa w art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240; 9) realizowanie czynności, o których mowa w art. 55 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240; 10) prowadzenie rejestrów operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 70 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 11) powiadamianie Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o organie uznawanym za	

				administratora, o którym mowa w art. 57 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 12) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, o właściwych organach wskazanych w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240; 13) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, o wyznaczonych organach i centralnym punkcie dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1240; 14) przygotowywanie informacji, o których mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240 oraz sprawozdań, o których mowa w art. 92 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240; 15) współpraca z Komisją Europejską w celu przyjęcia praktycznego podręcznika zgodnie z art. 93 rozporządzenia 2018/1240. 3. Komendantowi Głównemu Straży Granicznej przysługuje dostęp do KSI ETIAS w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS.	

				4. Komendant Główny Straży Granicznej może upoważnić funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej do udzielania i cofania, w jego imieniu, upoważnień, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240. 5. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia funkcjonariuszom lub pracownikom Straży Granicznej szkolenia dotyczące zasad bezpieczeństwa danych i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. g i ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 8. 1. Komendant Główny Straży Granicznej rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na podróż za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS, a dodatkowo może wykonywać czynności w tym zakresie także za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS. 2. Językiem używanym podczas rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż w zakresie wymiany informacji oraz	

			Art. 8-14	kontaktu z cudzoziemcem, który złożył wniosek, jest język polski lub język angielski. Używanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 9. 1. Wnioski o wydanie zezwolenia na podróż rozpatruje się na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240. 2. Zapis rozmowy z cudzoziemcem przeprowadzonej z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość, zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przechowuje się w krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS. 3. W przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zwraca się do konsula o przeprowadzenie rozmowy z cudzoziemcem. Sporządzoną opinię z rozmowy z cudzoziemcem przekazuje się niezwłocznie Komendantowi	

				Głównemu Straży Granicznej, za pośrednictwem kanału wymiany informacji. który zapewnia bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji, w celu zapisu w pliku wniosku zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240. Jeżeli konsul zapisał rozmowę z cudzoziemcem, zapis tej rozmowy przekazuje się wraz ze sporządzoną opinią. 4. W celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego Komendant Główny Straży Granicznej, przeprowadzając kompleksową weryfikację dotyczącą cudzoziemca, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż, może: 1) dokonywać sprawdzeń: a) z wykorzystaniem rejestrów, systemów teleinformatycznych i baz danych Straży Granicznej, w szczególności Centralnego Systemu Informatycznego Straży Granicznej (CSI SG) oraz Krajowego Rejestru Cudzoziemców (KRC), o których mowa odpowiednio w art. 2b i 2c	

				ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, b) w innych systemach informacyjnych Unii Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 2018/1240, oraz innych krajowych systemach teleinformatycznych, bazach danych i rejestrach, do których posiada dostęp lub z których może uzyskiwać dane i informacje w związku z realizacją zadań; 2) przeprowadzać konsultacje krajowe, jeżeli zaistnieje potrzeba uzyskania od innych organów opinii o cudzoziemcu, czy zachodzą okoliczności, które uzasadniają odmowę wydania zezwolenia na podróż, związane z ryzykiem dla bezpieczeństwa, ryzykiem nielegalnej imigracji lub wysokim ryzykiem epidemicznym – w tym uzyskiwać dodatkowe informacje lub dokumenty; 3) dokonywać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów. 5. W ramach sprawdzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, w celu indywidualnej oceny	

				ryzyka dla bezpieczeństwa Komendant Główny Straży Granicznej, , może uzyskiwać wszystkie dane sprawdzanego cudzoziemca zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym. 6. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego albo firmy lub organizacji w przypadku trafień w wyniku weryfikacji albo porównania, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. m i ust. 4 rozporządzenia 2018/1240. Art. 10. 1. W przypadku konsultacji krajowych, o których mowa w art. 9 ust. 4 pkt 2, Komendant Główny Straży Granicznej może zwrócić się do: 1) sądu; 2) prokuratora; 3) Komendanta Głównego Policji; 4) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 5) Szefa Agencji Wywiadu; 6) Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej; 7) Komendanta Służby Ochrony Państwa; 8) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego; 9) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;	

				10) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego; 11) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego; 12) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców; 13) ministra właściwego do spraw zagranicznych; 14) ministra właściwego do spraw wewnętrznych; 15) Głównego Inspektora Sanitarnego; 16) innych organów niż wymienione w pkt 1–15, w razie potrzeby. 2. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują, w zakresie właściwości, uzasadnioną, pozytywną albo negatywną opinię w terminie niedłuższym niż 48 godzin od otrzymania wniosku w tej sprawie. W pilnych przypadkach, Komendant Główny Straży Granicznej może wyznaczyć termin przekazania opinii krótszy niż 48 godzin. 3. Nieprzekazanie opinii w wyznaczonym terminie traktuje się jako pozytywną opinię dotyczącą cudzoziemca. 4. Opinia:	

				1) pozytywna – oznacza, że nie stwierdzono istnienia przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, by uznać, że obecność cudzoziemca na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne; 2) negatywna – oznacza, że stwierdzono istnienie przesłanek faktycznych, by uznać, że obecność cudzoziemca na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne. 5. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, wyznaczają punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych oraz niezwłocznie zawiadamiają pisemnie, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonym punkcie kontaktowym oraz o jego danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu i adresie email.	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				6. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, niezwłocznie zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie dotyczącej wyznaczonego punktu kontaktowego. 7. Dla organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Minister Sprawiedliwości prowadzi jeden wspólny punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych dla tych organów. 8. Wymiana informacji między organami, o których mowa w ust. 1, a Komendantem Głównym Straży Granicznej odbywa się w formie elektronicznej. W przypadku organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-15, wymiana informacji następuje za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 5 i 7. W wyjątkowych przypadkach, wniosek oraz opinia o cudzoziemcu mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki	

				przekazywania danych i informacji. 9. Jeżeli wystąpią nowe okoliczności lub pojawią się dalsze wątpliwości dotyczące cudzoziemca, Komendant Główny Straży Granicznej może ponownie zwrócić się do organów, o których mowa w ust. 1, o wydanie opinii o cudzoziemcu. Art. 11. 1. Jeżeli jednostka krajowa ETIAS innego państwa członkowskiego zwróci się, zgodnie z art. 28 lub art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o opinię w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej przed przedstawieniem opinii może dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się przepisy art. 10. 2. Na negatywną opinię Komendanta Głównego Straży	

				Granicznej w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, o której mowa w art. 28 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/1240, cudzoziemcowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia wysłania na adres poczty elektronicznej przez jednostkę krajową ETIAS innego państwa członkowskiego decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 28 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. Art. 12. Komendant Główny Straży Granicznej wydaje zezwolenie na podróż, odmawia wydania zezwolenia na podróż, cofa albo unieważnia to zezwolenie na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240. Art. 13. 1. Organ administracji publicznej, w szczególności organ, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1-15, który powziął informacje, że warunki wydania zezwolenia na podróż nie były spełnione w momencie jego wydania albo w przypadku gdy cudzoziemiec przestał spełniać warunki, przekazuje niezwłocznie	

				te informacje wraz z uzasadnieniem Komendantowi Głównemu Straży Granicznej. Wymiana informacji w tych sprawach między organami administracji publicznej a Komendantem Głównym Straży Granicznej odbywa się w formie elektronicznej. W przypadku organów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1-15, wymiana informacji następuje za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 5 i 7. W wyjątkowych przypadkach, informacje mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 2. Komendant Główny Straży Granicznej przed unieważnieniem albo cofnięciem zezwolenia na podróż, w szczególności w przypadku konieczności weryfikacji otrzymanych informacji, o których mowa w ust. 1, może wykonywać czynności w tym zakresie za pośrednictwem europejskiego oprogramowania	

				dla jednostek krajowych ETIAS oraz dodatkowo za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS, a także dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się przepisy art. 10. 3. Językiem używanym podczas czynności unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż, w zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, jest język polski albo język angielski. Używanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 14. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 12 i 13 ust. 1, są wydawane w postaci elektronicznej za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz doręczane na adres poczty	

			Art. 30	elektronicznej w formie powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 1 i 2, art. 42 oraz art. 44 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. 2. Decyzje o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż są wydawane z wykorzystaniem standardowego formularza, o którym mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 30. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w przypadku: 1) trafienia w wyniku porównania, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, albo 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 35a ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo 3) weryfikacji zapytania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2018/1240 - dotyczących krajowego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS może przeprowadzić dodatkowe czynności, o których mowa w art. 9 ust. 4, w tym konsultacje z organem, na którego wniosek	

				dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, oraz uzyskać szczegółowe informacje i dokumenty uzasadniające wpis na tej liście. 2. Organy, o których mowa w art. 26, wyznaczają punkty kontaktowe do prowadzenia konsultacji oraz niezwłocznie zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych punktach kontaktowych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach dotyczących tych danych. 3. Do konsultacji prowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz ich terminów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 2–9.	
			Art. 39 pkt 1	Art. 39. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.[1]) wprowadza się następujące zmiany:	

[1] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 646, 815, 821, 864, i 1123 i 1281.

				1) po art. 2b dodaje się art. 2c w brzmieniu: „Art. 2c. 1. Komendant Główny Straży Granicznej tworzy, prowadzi, rozwija i utrzymuje Krajowy Rejestr Cudzoziemców, zwany dalej „KRC”, w celu: 1) identyfikowania i weryfikowania danych cudzoziemców za pomocą zaawansowanych algorytmów porównywania tych danych; 2) umożliwiania organom administracji publicznej oraz innym podmiotom, które realizują zadania publiczne weryfikacji danych cudzoziemców dla zapewnienia właściwej jakości oraz poprawności tych danych; 3) zapewniania funkcjonowania wyspecjalizowanego narzędzia teleinformatycznego wykorzystywanego do: a) ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej, b) przeciwdziałania nielegalnej migracji, wsparcia	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				monitorowania i analizowania zjawisk migracyjnych, w tym rozpoznawania zagrożeń migracyjnych, c) wspierania realizacji działań umożliwiających przeciwdziałanie nadużyciom w zakresie korzystania przez cudzoziemców z pomocy udzielanej ze środków publicznych, w tym pomocy społecznej, d) wspierania realizacji obowiązków wynikających z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w wielkoskalowych systemach informacyjnych Unii Europejskiej w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, e) wspierania realizacji czynności administracyjnych podejmowanych wobec cudzoziemców przez organy administracji publicznej i inne	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				podmioty realizujące zadania publiczne, f) wspierania wymiany informacji na podstawie umów międzynarodowych w kontekście nielegalnej imigracji. 2. KRC jest prowadzony w systemie teleinformatycznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 1241). 3. KRC w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach jest zasilany w drodze teletransmisji, przez systemy teleinformatyczne, w tym rejestry i bazy danych prowadzone przez: 1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – na podstawie przepisów art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1611 oraz z 2026 r. poz. …) oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000	

				r. o repatriacji (Dz. U. z 2026 r. poz. 90), 2) ministra właściwego do spraw zagranicznych – na podstawie przepisów art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2026 r. poz. 76), 3) ministra właściwego do spraw informatyzacji – na podstawie przepisów art. 6 i art. 44c ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2026 r. poz. 384 i 1206), 4) ministra właściwego do spraw pracy – na podstawie przepisów art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620, z późn. zm.[2]), 5) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki – na podstawie art. 342 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym	

[2] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1746 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 451, 507, 734, i 1123 i ...

				i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[3]), 6) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – na podstawie art. 23 ust. 4a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 639, 974 i 986), 7) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców – na podstawie przepisów art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie danych, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12, 16, 17 i 19 tej ustawy, 8) Komendanta Głównego Straży Granicznej – na podstawie przepisów art. 2b, 9) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej – na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1750 i 1823 oraz z 2026 r. poz. 1123),	

[3] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187, 203 i 328, 370, 635, 637, 821 i 912.

				10) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2026 r. poz. 199, 252, 426, 473, 507 i 734) – zwane dalej „systemami źródłowymi”. 4. Cudzoziemcowi, którego dane są przetwarzane w KRC, jest nadawany Główny Identyfikator Cudzoziemca, zwany dalej „GIC”. 5. GIC jest symbolem alfanumerycznym identyfikującym cudzoziemca, generowanym automatycznie, przy wsparciu algorytmów porównywania danych alfanumerycznych. 6. W KRC przetwarza się następujące dane i informacje dotyczące cudzoziemca: 1) imię (imiona); 2) nazwisko (nazwiska); 3) imiona poprzednie; 4) nazwiska poprzednie; 5) data urodzenia; 6) płeć;	

				7) imię (imiona) ojca; 8) imię (imiona) matki; 9) kraj urodzenia; 10) miejsce urodzenia; 11) obywatelstwa; 12) narodowość; 13) informacje o wydanych cudzoziemcowi lub posiadanych przez cudzoziemca dokumentach: a) rodzaj dokumentu, b) seria i numer dokumentu, c) data wydania dokumentu, d) data ważności dokumentu, e) kraj wydania dokumentu, f) organ wydający dokument, g) miejsce wydania dokumentu; 14) odciski linii papilarnych; 15) wizerunek twarzy; 16) GIC; 17) numer PESEL, o ile został nadany; 18) inne krajowe lub zagraniczne numery identyfikacyjne, o ile zostały nadane; 19) identyfikatory cudzoziemca w systemie źródłowym, jeśli istnieją; 20) identyfikator systemu źródłowego, jeśli istnieje; 21) informacje o: wnioskach, postanowieniach, decyzjach, wyrokach sądów, kontrolach, czynnościach w zakresie wydania, odmowy wydania,	

				unieważnienia lub cofnięcia dokumentów oraz o innych rozstrzygnięciach lub czynnościach, w tym czynnościach materialno¬technicznych obejmujących w szczególności wpis, rejestrację, dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym, zwanych dalej „zdarzeniami”, obejmujących: a) oznaczenie systemu źródłowego, b) identyfikator zdarzenia, c) nazwę organu rejestrującego zdarzenie, d) nazwę zdarzenia, e) datę zdarzenia, f) identyfikator sprawy, jeśli istnieje. 7. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–7 i 9–10, informuje niezwłocznie Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie w zakresie danych i informacji dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym, a także innych zasad i sposobu prowadzenia systemu źródłowego mogących mieć wpływ na ciągłość zasilania KRC.	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				8. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–7 i 9–10, oraz Komendant Główny Straży Granicznej współdziałają w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego mających wpływ na ciągłość zasilania KRC. 9. Dane i informacje dotyczące cudzoziemca przetwarzane w KRC udostępnia się wyłącznie w drodze teletransmisji następującym organom i podmiotom, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań: 1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych; 2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych; 3) ministrowi właściwemu do spraw pracy; 4) ministrowi właściwego do spraw rodziny; 5) ministrowi właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego; 6) ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki; 7) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców; 8) Straży Granicznej;	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				9) Policji; 10) Krajowej Administracji Skarbowej; 11) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 12) Agencji Wywiadu; 13) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 14) Służbie Ochrony Państwa; 15) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 16) Służbie Wywiadu Wojskowego; 17) Żandarmerii Wojskowej; 18) konsulom; 19) wojewodom; 20) Państwowej Inspekcji Pracy; 21) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych; 22) Radzie do Spraw Uchodźców; 23) innym organom administracji publicznej realizującym czynności administracyjne dotyczące cudzoziemców. 10. Dane oraz informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 12, 14, 15 i 19–21, są udostępniane jeżeli organy i inne podmioty, o których mowa w ust. 9, posiadają na podstawie odrębnych przepisów	

				uprawnienia do dostępu do tych danych lub informacji przetwarzanych w systemach źródłowych. 11. Organy i inne podmioty, o których mowa w ust. 9 ust. 1–7 i 9–23, w celu uzyskania danych przetwarzanych w KRC, spełniają łącznie następujące warunki: 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w ich systemie teleinformatycznym kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne – uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania – uzgodnione z Komendantem Głównym Straży Granicznej w drodze pisemnego porozumienia. 12. Dane przetwarzane w KRC są przechowywane przez okres ich przechowywania w systemach źródłowych,	

				określony w odrębnych przepisach dotyczących tych systemów. Po upływie tego okresu dane są automatycznie usuwane z KRC. 13. Komendant Główny Straży Granicznej jest administratorem danych przetwarzanych w KRC. 14. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia właściwą eksploatację techniczną i bezpieczeństwo funkcjonowania KRC oraz ochronę danych przetwarzanych w KRC. 15. Komendant Główny Straży Granicznej stosuje środki techniczne i organizacyjne w celu skutecznej ochrony danych osobowych, odpowiednie do zagrożeń oraz do kategorii danych objętych ochroną. Środki te w szczególności zapewniają, aby dane osobowe nie były udostępnione nieupoważnionym osobom fizycznym lub innym nieupoważnionym podmiotom. 16. Jeżeli Komendant Główny Straży Granicznej, inny organ administracji publicznej lub	

				inny podmiot realizujący zadania publiczne posiadają informacje, że dane przetwarzane w systemie źródłowym są niezgodne z prawdą lub nieaktualne, informują o tym w formie elektronicznej organ lub inny podmiot, które prowadzą system źródłowy. Właściwy organ lub podmiot, które prowadzą system źródłowy, dokonują weryfikacji danych i w przypadku potwierdzenia, że dane są niezgodne z prawdą lub nieaktualne, dokonują odpowiednich zmian danych przetwarzanych w systemie źródłowym oraz zawiadamiają o tym organ lub podmiot, które przekazały informacje. 17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych uczestniczy w realizacji zadań związanych z rozwojem i utrzymaniem KRC. 18. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne umożliwiające integrację systemów źródłowych z KRC w celu jego zasilania w zakresie danych	

				i informacji przetwarzanych w tych systemach, a także terminy oraz sposób postępowania w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych.”;	
Art. 9	Rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej 1. Niniejszym w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej ustanawia się radę ETIAS ds. kontroli przesiewowej, która ma funkcję doradczą. W jej skład wchodzą: po jednym przedstawicielu każdej jednostki krajowej ETIAS oraz przedstawiciel Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej i przedstawiciel Europolu. 2. Konsultacje z radą ETIAS ds. kontroli przesiewowej prowadzą: a) jednostka centralna ETIAS - w sprawie określenia, ustanowienia, oceny ex ante, wdrożenia, oceny ex post, zmiany lub usunięcia szczegółowych wskaźników ryzyka, o których mowa w art. 33; b) państwa członkowskie- w sprawie wdrożenia listy ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34; c) Europol - w sprawie wdrożenia listy ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34. 3. Do celów, o których mowa w ust. 2, rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej wydaje opinie, wytyczne, zalecenia i opisy najlepszych praktyk. Przy wydawaniu zaleceń rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej uwzględnia zalecenia wydane przez radę ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych.	T	Art. 25 ust. 1 pkt 2	Art. 25. 1. Komendant Główny Straży Granicznej wprowadza dane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizuje te dane lub usuwa je z tej listy, zgodnie z art. 34 i art. 35 rozporządzenia 2018/1240, a także jest odpowiedzialny za: 2) prowadzenie konsultacji, o których mowa art. 9 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240.	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	4. Rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej zbiera się w razie potrzeby, lecz nie rzadziej niż dwa razy w roku. Za koszty i obsługę jej posiedzeń odpowiada Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej. 5. Rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej może zasięgać opinii rady ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych w konkretnych sprawach związanych z prawami podstawowymi, w szczególności dotyczących prywatności, ochrony danych osobowych i niedyskryminacji. 6. Na swoim pierwszym posiedzeniu rada ETIAS ds. kontroli przesiewowej przyjmuje regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów swoich członków.				
Art. 10	Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych 1. Niniejszym powołuje się niezależną radę ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych, która pełni funkcje doradcze i oceniające. Składa się ona z urzędnika ds. praw podstawowych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, przedstawiciela forum konsultacyjnego ds. praw podstawowych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, przedstawiciela Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, przedstawiciela Europejskiej Rady Ochrony Danych ustanowionej w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i przedstawiciela Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej - bez uszczerbku dla ich kompetencji i niezależności. 2. Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych przeprowadza regularne oceny i wydaje radzie ETIAS ds. kontroli przesiewowej zalecenia dotyczące wpływu przetwarzania wniosków oraz wdrażania art. 33 na prawa podstawowe, w	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	szczególności w odniesieniu do prywatności, ochrony danych osobowych i niedyskryminacji. Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych wspiera także radę ETIAS ds. kontroli przesiewowej w wykonywaniu jej zadań, gdy ta ostatnia zwróci się do niej o opinię w konkretnych sprawach związanych z prawami podstawowymi, w szczególności w odniesieniu do prywatności, ochrony danych osobowych i niedyskryminacji. Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych ma dostęp do wyników kontroli, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. e). 3. Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych zbiera się w razie potrzeby, lecz nie rzadziej niż dwa razy w roku. Za koszty i obsługę jej posiedzeń odpowiada Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Jej posiedzenia odbywają się w obiektach Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Obsługę sekretarską jej posiedzeń zapewnia Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Na swoim pierwszym posiedzeniu rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych przyjmuje regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów swoich członków. 4. Jeden z członków rady ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych jest zapraszany do uczestnictwa w posiedzeniach rady ETIAS ds. kontroli przesiewowej, gdzie pełni funkcję doradczą. Członkowie rady ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych mają dostęp do informacji i dokumentacji rady ETIAS ds. kontroli przesiewowej. 5. Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych publikuje sprawozdanie roczne. Sprawozdanie podaje się do wiadomości publicznej.				

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 11	Interoperacyjność z innymi systemami informacyjnymi UE i z danymi Europolu 1. W celu umożliwienia automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, zapewnia się interoperacyjność między systemem informacyjnym ETIAS, z jednej strony, oraz innymi systemami informacyjnymi UE i danymi Europolu, z drugiej strony, a także opiera się ją na europejskim portalu wyszukiwania, ustanowionym na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/817 oraz art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 , od daty, o której mowa w art. 72 ust. 1b rozporządzenia (UE) 2019/817 oraz art. 68 ust. 1b rozporządzenia (UE) 2019/818. 2. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. i), automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do VIS według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a), aa), c) i d): a) nazwisko; b) nazwisko przy urodzeniu; c) imię/imiona (imiona nadane); d) data urodzenia; e) miejsce urodzenia; f) państwo urodzenia: g) płeć; h) aktualne obywatelstwo; i) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada; j) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży. 3. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. g) i h), automatyczne	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do EES według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a)-d): a) nazwisko; b) nazwisko przy urodzeniu; c) imię/imiona (imiona nadane); d) data urodzenia; e) płeć; f) aktualne obywatelstwo; g) inne imiona i nazwiska (pseudonimy); h) pseudonimy artystyczne; i) imiona i nazwiska zwyczajowe; j) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada; k) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży. 4. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. c), lit. m) ppkt (ii) i lit. o) i art. 23 niniejszego rozporządzenia, automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do SIS, ustanowionego zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2018/1860 i (UE) 2018/1861, według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a)-d) i lit. k) niniejszego rozporządzenia: a) nazwisko; b) nazwisko przy urodzeniu; c) imię/imiona (imiona nadane); d) data urodzenia; e) miejsce urodzenia; f) płeć; g) aktualne obywatelstwo;				

	h) inne imiona i nazwiska (pseudonimy); i) pseudonimy artystyczne; j) imiona i nazwiska zwyczajowe; k) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada; l) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży; m) w przypadku małoletnich - nazwisko i imię (imiona) osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego wnioskodawcy. 5. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. a), d) i lit. m) ppkt (i) i art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 23, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii), art. 41 i art. 54 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do SIS, ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1862, według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a)-d) i lit. k) niniejszego rozporządzenia: a) nazwisko; b) nazwisko przy urodzeniu; c) imię/imiona (imiona nadane); d) data urodzenia; e) miejsce urodzenia; f) płeć; g) aktualne obywatelstwo; h) inne imiona i nazwiska (pseudonimy); i) pseudonimy artystyczne; j) imiona i nazwiska zwyczajowe; k) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada; l) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży; m) w przypadku małoletnich - nazwisko i imię (imiona) osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego wnioskodawcy.				

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	6. Do celów przeprowadzania weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. n), automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do ECRIS-TCN według następujących danych podanych przez wnioskodawców na podstawie art. 17 ust. 2 lit. a)-d): a) nazwisko; b) nazwisko przy urodzeniu; c) imię/imiona (imiona nadane); d) data urodzenia; e) miejsce urodzenia; ea) państwo urodzenia; f) płeć; g) aktualne obywatelstwo; h) inne imiona i nazwiska (pseudonimy); i) pseudonimy artystyczne; j) imiona i nazwiska zwyczajowe; k) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada; l) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży. 6a. Do celów przeprowadzania weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 akapit drugi, lit. k), automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do Eurodac ustanowionego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1358 według następujących danych podanych przez wnioskodawców zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. a)-d) niniejszego rozporządzenia: a) nazwisko, imię/imiona (imiona nadane), nazwisko przy urodzeniu; data urodzenia, miejsce urodzenia, płeć, aktualne obywatelstwo;				

	b) inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe), jeśli wnioskodawca je posiada; c) inne obywatelstwa, jeśli wnioskodawca je posiada; d) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży. 7. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. j), automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) umożliwiają systemowi centralnemu ETIAS przesyłanie zapytań do danych Europolu według danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), c), d), f), g), j), k) i m) i ust. 8. 8. W przypadku gdy automatyczne weryfikacje zgodnie z art. 20 i 23 wygenerowały trafienie, europejski portal wyszukiwania udostępnia jednostce centralnej ETIAS tymczasowo w formacie wyłącznie do odczytu (read-only) wyniki tych automatycznych weryfikacji. W przypadku automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 dostępu udziela się w pliku wniosku do czasu zakończenia procesu ręcznego przetwarzania zgodnie z art. 22 ust. 2. Jeżeli udostępnione dane odpowiadają danym wnioskodawcy lub jeżeli, po przeprowadzeniu automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 i 23, pozostają wątpliwości, w pliku wniosku przechowuje się niepowtarzalny numer referencyjny rekordu w przeszukiwanym systemie informacyjnym UE odnoszący się do danych, które wywołały trafienie. W przypadku gdy automatyczne weryfikacje zgodnie z art. 20 wygenerowały trafienie, te automatyczne weryfikacje otrzymują odpowiednie powiadomienie zgodnie z art. 21 ust. 1a rozporządzenia (UE) 2016/794. 9. Wywołanie trafienia następuje, jeżeli wszystkie lub niektóre dane z pliku wniosku, użyte na potrzeby przeszukiwania danych, odpowiadają w pełni lub częściowo danym zawartym w rekordzie, wpisie lub				

	pliku innych przeszukiwanych systemów informacyjnych UE. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu określenia warunków zgodności danych zawartych w rekordzie, wpisie lub pliku innych przeglądanych systemów informacyjnych UE z danymi z pliku wniosku. 10. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia warunki techniczne wykonania art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) dotyczące zatrzymywania danych. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. 11. Do celów art. 25 ust. 2, art. 28 ust. 8 i art. 29 ust. 9 przy rejestracji w pliku wniosku danych dotyczących trafień podaje się pochodzenie danych za pomocą następujących danych: a) rodzaj wpisu, z wyjątkiem wpisów, o których mowa w art. 23 ust. 1; b) źródło danych, a mianowicie inne systemy informacyjne UE, z których pochodzą dane, lub dane Europolu, stosownie do przypadku; c) numer referencyjny rekordu w przeszukiwanym systemie informacyjnym UE, który to rekord wywołał trafienie, i państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienie; oraz d) jeżeli są dostępne, data i godzina wprowadzenia danych do innego systemu informacyjnego UE lub danych Euro- polu. Dane, o których mowa w ustępie pierwszym lit. a)-d), są dostępne i widoczne dla jednostki centralnej ETIAS wyłącznie wtedy, gdy system centralny ETIAS nie jest w stanie wskazać odpowiedzialnego państwa członkowskiego.				
Art. 11a	Interoperacyjność z VIS	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	Od daty uruchomienia VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1134 system centralny ETIAS i wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację są połączone z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić zautomatyzowane przetwarzanie zgodnie z art. 9a i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/ 2008.				wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 11b	Wspieranie celów EES Do celów art. 6, 14, 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2017/2226 zautomatyzowany proces wykorzystujący bezpieczny kanał komunikacyjny, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. da) niniejszego rozporządzenia, przesyła zapytanie do systemu centralnego ETIAS o informacje, o których mowa w art. 47 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, a także o numer wniosku i datę utraty ważności zezwolenia na podróż ETIAS, importuje te informacje i dane oraz odpowiednio tworzy lub aktualizuje wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu lub wpis dotyczący odmowy wjazdu w EES.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 11c	Interoperacyjność pomiędzy ETIAS i EES do celów cofania zezwolenia na podróż ETIAS na wniosek wnioskodawcy 1. Do celów stosowania art. 41 ust. 8 zautomatyzowany proces wykorzystujący bezpieczny kanał komunikacyjny, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. da), przesyła zapytanie do systemu centralnego EES w celu weryfikacji, czy wnioskodawcy, którzy wystąpili o cofnięcie ich zezwolenia na podróż, nie przebywają na terytorium państw członkowskich. 2. Jeżeli wynik weryfikacji w systemie centralnym EES na podstawie ust. 1 wskazuje, że wnioskodawca nie przebywa na terytorium państw członkowskich, cofnięcie ma skutek natychmiastowy.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	3. Jeżeli wynik weryfikacji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu wskazuje, że wnioskodawca przebywa na terytorium państw członkowskich, stosuje się art. 41 ust. 8. System centralny EES odnotowuje fakt, że powiadomienie ma zostać wysłane do systemu centralnego ETIAS niezwłocznie po utworzeniu wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu wskazującego, że wnioskodawca, który wystąpił o cofnięcie zezwolenia na podróż, opuścił terytorium państw członkowskich.				
Art. 12	Przesyłanie zapytań do baz danych Interpolu 1. System centralny ETIAS przesyła zapytania do bazy Interpolu zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (SLTD) oraz do bazy danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (TDAWN). 2. Zapytania i weryfikacje są realizowane w taki sposób, by żadne informacje nie zostały ujawnione właścicielowi wpisu w bazie Interpolu. 3. Jeżeli nie zapewniono stosowania ust. 2, system centralny ETIAS nie może przesłać zapytania do baz danych Interpolu.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 13	Dostęp do danych przechowywanych w ETIAS 1. Dostęp do systemu informacyjnego ETIAS jest zarezerwowany wyłącznie dla należycie upoważnionego personelu jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS. 2. Dostęp służb granicznych do systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 47 jest ograniczony do przeszukiwania systemu centralnego ETIAS w celu uzyskania informacji na temat statusu zezwolenia na podróż osoby podróżującej, która znajduje się na przejściu granicznym na granicy zewnętrznej, oraz do określonych danych, o których mowa w art. 47 ust. 2 lit.	T	Art. 1 pkt 1	Art. l. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym: 1) obowiązki i uprawnienia organów w zakresie przetwarzania danych zawartych w ETIAS poprzez Krajowy System Informatyczny do spraw	

	a), c) i d). Ponadto służby graniczne są automatycznie informowane o markerach, o których mowa w art. 36 ust. 2 i 3 oraz powodach ich dołączenia. Wyjątkowo, gdy marker wskazuje, iż zalecane jest przeprowadzenie na granicy kontroli drugiej linii lub gdy potrzebna jest weryfikacja dodatkowych danych do celów przeprowadzenia kontroli drugiej linii, służby graniczne korzystają z dostępu do systemu centralnego ETIAS, by uzyskać dodatkowe informacje, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. e) lub art. 44 ust. 6 lit. f). 3. Dostęp przewoźników do systemu informacyjnego ETIAS zgodnie z art. 45 jest ograniczony do wysyłania zapytań do systemu informacyjnego ETIAS w celu uzyskania informacji na temat statusu zezwolenia na podróż osoby podróżującej. 4. Dostęp organów imigracyjnych do systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 49 jest ograniczony do uzyskania informacji na temat statusu zezwolenia na podróż osoby podróżującej, która znajduje się na terytorium ich państwa członkowskiego, oraz do określonych danych, o których mowa w tym artykule. Dostęp organów imigracyjnych do systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 65 ust. 3 ogranicza się do danych, o których mowa w tym artykule. 4a. Dostęp w ETIAS do danych dotyczących tożsamości i danych dokumentów podróży przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację jest również zarezerwowany wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu organów krajowych każdego państwa członkowskiego i odpowiednio upoważnionego personelu agencji unijnych, które są właściwe do celów określonych w art. 20, 20a i 21 rozporządzenia (UE) 2019/817. Dostęp taki jest ograniczony do zakresu, w jakim dane te są niezbędne		Art. 3	ETIAS, zwany dalej „KSI ETIAS”; Art. 3. 1. Bezpośredni dostęp w celu: 1) weryfikacji statusu zezwolenia na podróż cudzoziemca, który przekracza granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną, zgodnie z art. 47 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej; 2) weryfikacji, czy spełnione są warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 49 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Policji i Krajowej Administracji Skarbowej; 3) przekazania danych ETIAS państwom trzecim, zgodnie z art. 65 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej; 4) podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy lub dokumentu pobytowego, zgodnie z art. 49a rozporządzenia	

	do wykonywania ich zadań w tych celach, oraz jest proporcjonalny do wyznaczonych celów. 4b. Organy ds. kontroli przesiewowej zdefiniowane w art. 2 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1356 (zwane dalej „organami ds. kontroli przesiewowej") mają również dostęp do ETIAS w celu przeglądania danych do celów przeprowadzania kontroli zgodnie z art. art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia. Wyszukiwanie zgodnie z niniejszym ustępem przeprowadza się z wykorzystaniem danych, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2024/1356, a ETIAS odsyła trafienie, w przypadku gdy decyzja o odmowie wydania zezwolenia na podróż, unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż na podstawie art. 28 ust. 7 lub art. 37 ust. 1 lit. a), b) i e) niniejszego rozporządzenia jest powiązana z odpowiednim plikiem dotyczącym wniosku. W przypadku uzyskania trafienia organy ds. kontroli przesiewowej mają dostęp do wszystkich odpowiednich danych zawartych w pliku. Jeżeli w wyniku wyszukania przeprowadzonego zgodnie z niniejszym ustępem okaże się, że istnieje zgodność między danymi wykorzystanymi do tego wyszukania i danymi zawartymi na liście ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34, jednostka krajowa ETIAS lub Europol, które wprowadziły dane do listy ostrzegawczej ETIAS, są powiadamiane o tej zgodności i są odpowiedzialne za dostęp do danych znajdujących się na liście ostrzegawczej ETIAS i za wydanie opinii zgodnie z art. 35a. 5. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy krajowe, o których mowa w ust. 1, 2, 4 i 4a niniejszego artykułu, oraz organy ds. kontroli			2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi; 5) przekazania informacji, które są podstawą do usunięcia pliku wniosku cudzoziemca posiadającego ważne zezwolenie na podróż, zgodnie z art. 55 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi; 6) wprowadzania danych, ich zmiany lub usunięcia – przysługuje Straży Granicznej. 2. Komendantowi Głównemu Straży Granicznej przysługuje dostęp do informacji z rejestru operacji przetwarzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. Informacje te mogą zostać wykorzystane w toku	

	przesiewowej, o których mowa w ust. 4b niniejszego artykułu, a także niezwłocznie przekazuje wykaz tych organów agencji eu-LISA zgodnie z art. 87 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. W wykazie określa się, do jakich celów należycie upoważniony personel każdego z organów ma dostęp do danych przechowywanych w systemie informacyjnym ETIAS zgodnie z ust. 1, 2, 4 i 4a niniejszego artykułu.			prowadzonego postępowania na podstawie art. 462 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203 i …). 3. Dostęp do przeglądania danych, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, zgodnie z art. 84 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi. 4. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zgodność z prawem, dokładność i aktualność danych wprowadzanych do systemu centralnego ETIAS oraz w razie potrzeby ich zmianę lub usunięcie zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 55 rozporządzenia 2018/1240. 5. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o okolicznościach wskazujących, że dane przechowywane w systemie	

				centralnym ETIAS mogą wymagać zmiany lub usunięcia, gdyż są niezgodne z prawdą lub były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240. 6. Jeżeli okoliczności wskazują, że dane ETIAS przechowywane w systemie centralnym ETIAS podlegają zmianie lub usunięciu, są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić o informacje lub dokumenty do innych organów administracji publicznej, aby zweryfikować te okoliczności i dane. Organy administracji publicznej są obowiązane do udzielenia odpowiedzi w terminie niedłuższym niż 7 dni roboczych.	
			Art. 4	Art. 4. 1. Pośredni dostęp, zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje: 1) prokuratorowi; 2) sądowi; 3) Policji; 4) Straży Granicznej; 5) Krajowej Administracji Skarbowej;	

				6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 7) Agencji Wywiadu; 8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 9) Służbie Ochrony Państwa; 10) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 11) Służbie Wywiadu Wojskowego; 12) Żandarmerii Wojskowej. 2. Organy i służby, o których mowa w ust. 1: 1) niezwłocznie wyznaczają jednostki operacyjne; 2) zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych jednostkach operacyjnych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach ich dotyczących. 3. Pośredni dostęp jest realizowany przez Komendanta Głównego Straży Granicznej na wniosek jednostki operacyjnej, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.	

				4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest przekazywany w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS albo systemu teleinformatycznego organu lub służby, o których mowa w ust. 1. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 5. Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie dokonuje sprawdzeń danych ETIAS oraz informuje wnioskującą jednostkę operacyjną o ich wynikach albo o braku możliwości dokonania sprawdzeń tych danych oraz o jego przyczynach. 6. W przypadkach, o których mowa w art. 51 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, jednostki operacyjne niezwłocznie, jednak niepóźniej niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania informacji, że uzyskanie danych ETIAS było nieuzasadnione, powiadamiają	

				Komendanta Głównego Straży Granicznej o usunięciu danych ETIAS uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu. 7. Organy i służby, o których mowa w ust. 1, są właściwe do przekazania danych ETIAS, uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu, państwu trzeciemu na zasadach określonych w art. 65 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240. 8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpiecznego i efektywnego przekazywania danych oraz bezpieczeństwo i ochronę danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS.	
			Art. 5 ust. 2 pkt 11-13	Art. 5. 2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 11) powiadamianie Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o organie uznawanym za administratora, o którym mowa	

				w art. 57 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 12) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, o właściwych organach wskazanych w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240; 13) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, o wyznaczonych organach i centralnym punkcie dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1240;	
			Art. 36	Art. 36. 1. Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS, każdy we własnym zakresie, udzielają upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS oraz cofają to upoważnienie użytkownikowi indywidualnemu lub użytkownikowi końcowemu, a także prowadzą ewidencję tych upoważnień. 2. Warunkiem udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, jest odbycie szkolenia dotyczącego dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, w	

				szczególności w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich ochrony, a także w zakresie praw podstawowych. 3. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS zapewnia szkolenie, o którym mowa w ust. 2. 4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2, jest prowadzone na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Szkolenie kończy się uzyskaniem zaświadczenia o jego ukończeniu. 5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 3) zakres upoważnienia użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 4) okres, na który udziela się upoważnienia; 5) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS; 6) informację o odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 2;	

				7) adres e-mail użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 8) numer telefonu kontaktowego użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 9) numer upoważnienia; 10) oznaczenie organu uprawnionego do przetwarzania danych; 11) imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do udzielenia upoważnienia; 12) datę i miejsce wydania upoważnienia. 6. Użytkownik indywidualny oraz użytkownik końcowy składają dołączane do upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie o zobowiązaniu do zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych, w tym ochrony przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem danych osobowych oraz ich przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem. 7. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS może upoważnić podległych mu funkcjonariuszy lub pracowników do udzielania i cofania w jego imieniu upoważnień, o których mowa w ust. 1.	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				8. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS, nadaje albo zmienia użytkownikowi indywidualnemu uprawnienie do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS i przydziela w tym celu spersonalizowany identyfikator i hasło tego użytkownika. Jeżeli zmieni się zakres uprawnień, to użytkownikowi indywidualnemu nie przydziela się ponownie spersonalizowanego identyfikatora i hasła. 9. Wniosek, o którym mowa w ust. 8, zawiera: 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego; 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego; 3) zakres uprawnień, który nadaje albo zmienia się użytkownikowi indywidualnemu; 4) okres, na który nadaje albo zmienia się uprawnienia użytkownikowi indywidualnemu; 5) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS; 6) informację o wydaniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, w tym załączone	

				odwzorowanie cyfrowe tego upoważnienia; 7) informację o odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 2; 8) adres e-mail użytkownika indywidualnego; 9) numer telefonu kontaktowego użytkownika indywidualnego. 10. Zakres wnioskowanych uprawnień, o których mowa w ust. 9 pkt 3, nie może być szerszy niż zakres udzielonego upoważnienia użytkownika indywidualnego wskazany w ust. 5 pkt 3. 11. Komendant Główny Straży Granicznej cofa uprawnienie użytkownikowi indywidualnemu do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS – na wniosek organu, który wystąpił o nadanie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu, zawierający: 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego; 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego; 3) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS; 4) spersonalizowany identyfikator. 12. Wnioski, o których mowa w ust. 8 lub 11, składa się	

				w formie elektronicznej z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS. 13. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 8 lub 11, ma braki formalne, a w szczególności gdy jest niekompletny, zawiera niepoprawne informacje lub jest niezasadny, Komendant Główny Straży Granicznej nie uwzględnia wniosku o nadanie, zmianę lub cofnięcie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu oraz informuje organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS o przyczynach nieuwzględnienia wniosku. 14. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS wyznacza podległych funkcjonariuszy lub pracowników, którzy w ramach organu są upoważnieni do: 1) składania wniosków o nadanie, zmianę lub cofnięcie uprawnień, o których mowa ust. 8 i 11, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS; 2) przeglądania ewidencji, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6, w zakresie zgodnym z przypisaniem użytkownika indywidualnego do struktury organizacyjnej danego organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS określonej w	

				słownikach systemowych KSI ETIAS; 3) aktualizowania słowników systemowych KSI ETIAS w zakresie udostępnionym w aplikacji WWW ETIAS. 15. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS informuje w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych osobach, o których mowa w ust. 14, w celu nadania im uprawnień do aplikacji WWW ETIAS oraz przydzielania spersonalizowanego identyfikatora i hasła oraz przekazuje informacje i dane o tych osobach, a także o każdej zmianie dotyczącej tych informacji i danych. Do zakresu przekazywanych informacji i danych przepisy ust. 9 pkt 1, 2, 4, 5 i 7–9 stosuje się odpowiednio. 16. Komendant Główny Straży Granicznej może upoważnić funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej do nadawania i cofania, w jego imieniu, uprawnień, o których mowa w ust. 8 i 15. 17. Ewidencja upoważnień, o której mowa w ust. 1, zawiera elementy wymienione w ust. 5 pkt	

				1–5 i 7-9, a także datę udzielenia lub cofnięcia upoważnienia. Ewidencja upoważnień może być prowadzona w formie elektronicznej. 18. Ewidencja uprawnień, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, zawiera elementy wymienione w ust. 9 oraz spersonalizowany identyfikator użytkownika indywidualnego lub osób, o których mowa w ust. 14, i datę nadania lub cofnięcia uprawnień. Ewidencja ta może być prowadzona w formie elektronicznej. 19. Administratorem danych przetwarzanych w KSI ETIAS jest Komendant Główny Straży Granicznej. 20. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) wzór upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, o którym mowa w ust. 1, 2) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, 3) sposób przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i haśle – mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa danych oraz prawidłową	

				realizację przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z udziału w ETIAS.	
Art. 14	Niedyskryminacja i prawa podstawowe Przetwarzanie danych osobowych w systemie informacyjnym ETIAS przez dowolnego użytkownika nie może skutkować dyskryminacją obywateli państw trzecich ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne ani żadne inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek ani orientację seksualną. Odbywa się ono z pełnym poszanowaniem godności i integralności ludzkiej oraz praw podstawowych, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i do ochrony danych osobowych. Szczególną uwagę należy poświęcić dzieciom, osobom starszym i osobom niepełnosprawnym. Dobro dziecka powinno być traktowane priorytetowo.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 15	Praktyczne aspekty składania wniosku 1. Wnioskodawcy składają wniosek, wypełniając internetowy formularz wniosku za pośrednictwem specjalnej ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, z odpowiednim wyprzedzeniem przed planowaną podróżą lub, jeśli już znajdują się na terytorium państw członkowskich, przed utratą ważności posiadanego przez nich już istniejącego zezwolenia na podróż. 2. Posiadacz zezwolenia na podróż może złożyć wniosek o nowe zezwolenie na podróż najwcześniej 120 dni przed utratą ważności posiadanego zezwolenia na podróż.	T	Art. 2 pkt 1	Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) adresie poczty elektronicznej – rozumie się przez to adres e-mail podany przez wnioskodawcę zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;	

	120 dni przed utratą ważności zezwolenia na podróż system centralny ETIAS automatycznie informuje posiadacza tego zezwolenia na podróż, z wykorzystaniem funkcji poczty elektronicznej o: a) dacie utraty ważności zezwolenia na podróż; b) możliwości złożenia wniosku o nowe zezwolenie na podróż; c) obowiązku posiadania ważnego zezwolenia na podróż cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich. 3. Wszelkie skierowane do wnioskodawcy powiadomienia związane z jego wnioskiem o zezwolenie na podróż wysyła się na adres poczty elektronicznej podany przez wnioskodawcę w formularzu wniosku, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. g). 4. Wnioski mogą składać wnioskodawcy bądź komercyjne podmioty pośredniczące lub osoby upoważnione przez wnioskodawcę do złożenia wniosku w jego imieniu. 5. Komisja utworzy, w drodze aktu wykonawczego, formularz pozwalający na zgłaszanie nadużyć ze strony komercyjnych podmiotów pośredniczących, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu. Formularz ten udostępnia się za pośrednictwem specjalnej ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Taki wypełniony formularz wysyłany jest do jednostki centralnej ETIAS, która podejmuje odpowiednie działania, w tym regularne składanie sprawozdań Komisji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.				
Art. 16	Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	1. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne umożliwiają obywatelom państw trzecich, którzy podlegają wymogowi posiadania zezwolenia na podróż, złożenie wniosku o zezwolenie na podróż, podanie danych wymaganych w formularzu wniosku zgodnie z art. 17 oraz uiszczenie opłaty za zezwolenie na podróż. 2. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne zapewniają wnioskodawcom bezpłatny, powszechny i łatwy dostęp do formularza wniosku. Zwraca się szczególną uwagę na dostępność tej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne dla osób niepełnosprawnych. 3. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne są dostępne we wszystkich językach urzędowych państw członkowskich. 4. W przypadku gdy język lub języki urzędowe państw wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 nie pokrywają się z językami, o których mowa w ust. 3, agencja eu-LISA udostępnia na ogólnodostępnej stronie internetowej i w aplikacji na urządzenia mobilne w co najmniej jednym z języków urzędowych takich państw zestawienia objaśnień dotyczących ETIAS, procedury składania wniosków, korzystania z ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne, a także przewodnik przedstawiający kolejno poszczególne etapy składania wniosku. Jeżeli dane państwo ma więcej niż jeden język urzędowy, takie zestawienie informacji jest konieczne tylko wtedy, gdy żaden z tych języków nie pokrywa się z językami, o których mowa w ust. 3. 5. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne informują wnioskodawców, w jakich językach można wypełnić formularz wniosku.				wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	6. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne zapewniają wnioskodawcom funkcję utworzenia konta w celu umożliwienia wnioskodawcom dostarczania w razie potrzeby dodatkowych informacji lub dokumentów. 7. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne informują wnioskodawców o przysługującym im na mocy niniejszego rozporządzenia prawie do odwołania się od decyzji o odmowie wydania, cofnięciu lub unieważnieniu zezwolenia na podróż. W związku z tym ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja mobilna na urządzenia mobilne zawierają informacje o mającym zastosowanie prawie krajowym, właściwym organie, sposobie i terminie wniesienia odwołania oraz o ewentualnej pomocy ze strony krajowego organu ochrony danych. 8. Ogólnodostępna strona internetowa i aplikacja na urządzenia mobilne umożliwiają wnioskodawcom wskazanie, że cel ich planowanego pobytu związany jest ze względami humanitarnymi lub zobowiązaniami międzynarodowymi. 9. Ogólnodostępna strona internetowa zawiera informacje, o których mowa w art. 71. 10. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe przepisy dotyczące działania ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne oraz szczegółowe przepisy dotyczące ochrony danych i bezpieczeństwa mające zastosowanie do ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne. Te szczegółowe przepisy oparte są na zarządzaniu ryzykiem związanym z bezpieczeństwem informacji i zasadach uwzględniania ochrony danych już w fazie projektowania oraz domyślnej ochrony danych. Te akty				

	wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.				
Art. 17	Formularz wniosku i dane osobowe wnioskodawcy 1. Każdy wnioskodawca składa wypełniony formularz wniosku zawierający deklarację autentyczności, kompletności, prawidłowości i wiarygodności przedstawionych danych oraz deklarację zgodności z prawdą i wiarygodności złożonych oświadczeń. Każdy wnioskodawca musi również potwierdzić, że zrozumiał warunki wjazdu, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 oraz że zrozumiał, iż przy każdym wjeździe może zostać zobowiązany do przedstawienia stosownych dokumentów uzupełniających. Małoletni składają formularz wniosku z podpisem elektronicznym osoby sprawującej stałą lub tymczasową władzę rodzicielską bądź z podpisem elektronicznym opiekuna prawnego. 2. Wnioskodawca podaje w formularzu wniosku następujące dane osobowe: a) nazwisko, imię/imiona (imiona nadane), nazwisko przy urodzeniu; data urodzenia, miejsce urodzenia, płeć, aktualne obywatelstwo; aa) państwo urodzenia, imię/imiona rodziców wnioskodawcy; b) inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe), jeśli je posiada; c) inne obywatelstwa, jeśli je posiada; d) rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży; e) data wydania i data upływu ważności dokumentu podróży; f) adres domowy wnioskodawcy lub - w przypadku braku adresu - miasto i państwo zamieszkania;	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	g) adres e-mail oraz, jeśli są dostępne, numery telefonu; h) poziom wykształcenia (podstawowe, średnie, wyższe lub brak wykształcenia); i) wykonywany zawód (kategoria zawodowa); jeśli wniosek jest przetwarzany ręcznie zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, odpowiedzialne państwo członkowskie może, zgodnie z art. 27, wezwać wnioskodawcę do przedłożenia dodatkowych informacji dotyczących dokładnej nazwy jego stanowiska oraz danych pracodawcy lub, w przypadku osób uczących się, nazwy ich placówki edukacyjnej; j) państwo członkowskie pierwszego planowanego pobytu, oraz, nieobowiązkowo, adres pierwszego planowanego pobytu; k) w przypadku małoletnich - nazwisko i imię (imiona), adres domowy, adres poczty elektronicznej osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego wnioskodawcy oraz, jeśli dostępny, numer telefonu tej osoby; l) w przypadku gdy wnioskodawca powołuje się na status członka rodziny, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c): (i) jego status członka rodziny; (ii) nazwisko, imię (imiona), data urodzenia, miejsce urodzenia, państwo urodzenia, aktualne obywatelstwo, adres domowy, adres poczty elektronicznej i, jeśli dostępny, numer telefonu członka rodziny, z którym wnioskodawcę łączy więź rodzinna; (iii) jego więź z tym członkiem rodziny zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE; m) w przypadku wniosków wypełnianych przez osobę inną niż wnioskodawca - nazwisko, imię (imiona), nazwa firmy, organizacja (jeśli dotyczy), adres poczty elektronicznej, adres pocztowy oraz numer telefonu tej osoby, jeśli jest dostępny; powiązanie z wnioskodawcą i podpisane upoważnienie do reprezentowania go.				

	3. Wnioskodawca wybiera wykonywany zawód (kategorię zawodową) z pozycji zawartych w z góry określonej liście. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu określenia tej z góry określonej listy. 4. Ponadto wnioskodawca udziela odpowiedzi na następujące pytania: a) czy w ciągu ostatnich 25 lat został skazany za przestępstwo terrorystyczne lub w ciągu ostatnich 15 lat - za jakiekolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku, a jeżeli tak, to kiedy i w którym państwie; b) czy w ciągu ostatnich dziesięciu lat przebywał na określonym obszarze ogarniętym wojną lub konfliktem i jakie były przyczyny tego pobytu; c) czy był on podmiotem jakichkolwiek decyzji nakazujących mu opuszczenie terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 lub jakichkolwiek decyzji nakazujących powrót wydanych w ciągu ostatnich dziesięciu lat. 5. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 89, akty delegowane określające treść i format pytań, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu w sposób umożliwiający wnioskodawcom udzielenie jasnych i precyzyjnych odpowiedzi. 6. Jeżeli wnioskodawca odpowie twierdząco na którekolwiek z pytań, o których mowa w ust. 4, będzie musiał odpowiedzieć w formularzu wniosku na dodatkowy uprzednio ustalony zestaw pytań, wybierając odpowiedzi ze z góry określonej listy. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 89, akty delegowane określające treść i format tych dodatkowych pytań oraz z góry określonej listy odpowiedzi na te pytania. 7. Dane, o których mowa w ust. 2 i 4, są wprowadzane przez wnioskodawcę w alfabecie łacińskim.				

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	8. W momencie gdy zostaje złożony formularz wniosku, system informacyjny ETIAS pobiera adres IP, z którego wysłano formularz wniosku. 9. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych wymogi dotyczące formatu danych osobowych, o których mowa w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu i które mają zostać podane w formularzu wniosku, a także parametrów i weryfikacji stosowanych w celu zapewnienia kompletności wniosku i spójności tych danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.				
Art. 18	Opłata za zezwolenie na podróż 1. Wnioskodawca uiszcza opłatę za zezwolenie na podróż w wysokości 20 EUR od każdego wniosku. 2. Z opłaty za zezwolenie na podróż zwolnieni są wnioskodawcy, którzy w momencie składania wniosku mają poniżej osiemnastu lub powyżej siedemdziesięciu lat. 3. Opłata za zezwolenie na podróż jest pobierana w euro. 4. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 89, akty delegowane w sprawie sposobu i procedury uiszczania opłaty za zezwolenie na podróż oraz zmian wysokości tej opłaty. Zmiany tej wysokości uwzględniają ewentualny wzrost kosztów, o których mowa w art. 85.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 19	Dopuszczalność i tworzenie pliku wniosku 1. Po tym jak wniosek zostanie złożony, system informacyjny ETIAS automatycznie weryfikuje, czy: a) wszystkie pola formularza wniosku są wypełnione i zawierają wszystkie elementy, o których mowa w art. 17 ust. 2 i 4; b) pobrano opłatę za zezwolenie na podróż.	T	Art. 2 pkt 18	Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 18) pliku wniosku – rozumie się przez to plik wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;	

	2. Jeżeli spełnione zostały warunki ust. 1 lit a) i b), wniosek jest uznany za dopuszczalny. System centralny ETIAS niezwłocznie i automatycznie tworzy plik wniosku i przypisuje mu numer wniosku. 3. Po stworzeniu pliku wniosku system centralny ETIAS zapisuje i przechowuje następujące dane: a) numer wniosku; b) informację na temat statusu, z której wynika, że zwrócono się o zezwolenie na podróż; c) dane osobowe, o których mowa w art. 17 ust. 2 i, w stosownych przypadkach, w art. 17 ust. 4 i 6, w tym trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży; d) dane, o których mowa w art. 17 ust. 8; e) datę i godzinę złożenia formularza wniosku, a także informację o dokonanej płatności za zezwolenie na podróż i niepowtarzalny numer referencyjny tej płatności. 4. Po stworzeniu pliku wniosku system centralny ETIAS sprawdza, czy w systemie centralnym ETIAS istnieje już inny plik wniosku tego wnioskodawcy, przez porównanie danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a) i aa), z danymi osobowymi w plikach wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS. W przypadku stwierdzenia takiej sytuacji system centralny ETIAS łączy nowy plik wniosku z wszystkimi poprzednimi plikami wniosków stworzonymi dla tego samego wnioskodawcy. 5. Po utworzeniu pliku wniosku wnioskodawca niezwłocznie otrzymuje z wykorzystaniem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie, w którym wyjaśnia się, że podczas przetwarzania wniosku może on zostać poproszony o przedłożenie dodatkowych informacji lub dokumentów lub, w wyjątkowych przypadkach, o stawienie się na rozmowę. Powiadomienie takie zawiera:				

	a) informację o statusie, potwierdzającą złożenie wniosku o zezwolenie na podróż; oraz b) numer wniosku. Powiadomienie to umożliwia wnioskodawcy skorzystanie z narzędzia weryfikacji przewidzianego w art. 6 ust. 2 lit. h).				
Art. 20	Przetwarzanie automatyczne 1. Pliki wniosków są automatycznie przetwarzane przez system centralny ETIAS w celu znalezienia trafień. System centralny ETIAS analizuje każdy plik wniosku indywidualnie. 2. System centralny ETIAS dokonuje zapytania za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania w celu porównania odpowiednich danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), c), d), f), g), j), k) i m) i ust. 8, z danymi zawartymi w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w pliku wniosku przechowywanym w systemie centralnym ETIAS, SIS, EES, VIS, systemie Eurodac, ECRIS-TCN, danych Europolu i w bazach danych SLTD i TDAWN Interpolu. W szczególności system centralny ETIAS weryfikuje: a) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zgłoszonemu w SIS jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony; b) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zgłoszonemu w SLDT jako utracony, skradziony lub unieważniony; c) czy w SIS figuruje dotyczący wnioskodawcy wpis do celów odmowy wjazdu i pobytu; d) czy w SIS figuruje dotyczący wnioskodawcy wpis odnoszący się do osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i wydania na podstawie europejskiego	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	nakazu aresztowania lub osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i ekstradycji; e) czy wnioskodawca i dokument podróży odpowiadają cofniętemu lub unieważnionemu zezwoleniu na podróż w systemie centralnym ETIAS lub zezwoleniu, którego wydania odmówiono; f) czy podane we wniosku dane dotyczące dokumentu podróży odpowiadają danym w innym wniosku o zezwolenie na podróż związanym z innymi danymi identyfikacyjnymi, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), w systemie centralnym ETIAS; g) czy wnioskodawca jest aktualnie wykazywany lub czy był w przeszłości wykazywany przez EES jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu; h) czy wnioskodawca jest wykazywany przez EES jako osoba, której odmówiono wjazdu; i) czy w VIS zarejestrowano decyzję o odmowie, unieważnieniu lub cofnięciu wizy krótkoterminowej wnioskodawcy; j) czy dane podane we wniosku odpowiadają danym zarejestrowanym w danych Europolu; k) czy wnioskodawca jest zarejestrowany w systemie Eurodac; l) czy dokument podróży użyty do celów wniosku odpowiada dokumentowi podróży zarejestrowanemu w pliku w TDAWN; m) w przypadku, gdy wnioskodawcą jest małoletni - czy osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny: (i) podlega figurującemu w SIS wpisowi odnoszącemu się do osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania lub osób poszukiwanych w celu ich aresztowania i ekstradycji; (ii) podlega figurującemu w SIS wpisowi do celów odmowy wjazdu i pobytu;				

	n) czy wnioskodawca odpowiada osobie, której dane są zapisane w ECRIS-TCN i do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/816; dane te wykorzystuje się wyłącznie do celów weryfikacji przez jednostkę centralną ETIAS zgodnie z art. 22 niniejszego rozporządzenia oraz do celów konsultowania krajowych rejestrów karnych przez jednostki krajowe ETIAS zgodnie z art. 25a ust. 2 niniejszego rozporządzenia; jednostki krajowe ETIAS konsultują krajowe rejestry karne przed dokonaniem ocen i podjęciem decyzji, o których mowa w art. 26 niniejszego rozporządzenia, oraz, w stosownych przypadkach, przed dokonaniem oceny i przedstawieniem opinii zgodnie z art. 28 niniejszego rozporządzenia; o) czy w SIS figuruje dotyczący wnioskodawcy wpis dotyczący powrotu. 3. System centralny ETIAS weryfikuje, czy wnioskodawca odpowiedział twierdząco na którekolwiek z pytań wymienionych w art. 17 ust. 4 i czy wnioskodawca nie podał adresu domowego, lecz jedynie miasto i państwo zamieszkania, zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. f). 4. System centralny ETIAS porównuje odpowiednie dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), c), d), f), g), j), k) i m) oraz art. 17 ust. 8, z danymi figurującymi na liście ostrzegawczej ETIAS, o której mowa w art. 34. 5. System centralny ETIAS porównuje odpowiednie dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), c), f), h) i i), ze szczegółowymi wskaźnikami ryzyka, o których mowa w art. 33. 6. System centralny ETIAS dodaje do pliku wniosku adnotację do każdego trafienia uzyskanego na podstawie ust. 2-5.				

	7. W przypadku gdy dane zapisane w pliku wniosku odpowiadają danym wywołującym trafienie na podstawie ust. 2 i 4, system centralny ETIAS wskazuje, w stosownych przypadkach, państwo lub państwa członkowskie, które wprowadziły lub dostarczyły dane wywołujące trafienie, i zapisuje tę informację w pliku wniosku. 8. Jeśli na podstawie ust. 2 lit. j) i ust. 4 uzyskano trafienie, a żadne państwo członkowskie nie dostarczyło danych, które je wywołały, system centralny ETIAS ustala, czy odnośne dane zostały wprowadzone przez Europol i zapisuje tę informację w pliku wniosku.				
Art. 21	Wyniki automatycznego przetwarzania wniosków 1. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2-5 nie generuje żadnego trafienia, system centralny ETIAS automatycznie wydaje zezwolenie na podróż zgodnie z art. 36 i powiadamia wnioskodawcę zgodnie z art. 38. 2. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2-5 generuje co najmniej jedno trafienie, wniosek jest przetwarzany zgodnie z procedurą określoną w art. 22. 3. Jeśli w procesie weryfikacji określonym w art. 22, zostanie potwierdzone, że dane zapisane w pliku wniosku odpowiadają danym wywołującym trafienie podczas przetwarzania automatycznego zgodnie z art. 20 ust. 2-5, lub jeśli tożsamość wnioskodawcy po przeprowadzeniu takiej weryfikacji nadal budzi wątpliwości, wniosek jest przetwarzany zgodnie z procedurą określoną w art. 26. 4. Jeśli proces automatycznego przetwarzania na podstawie art. 20 ust. 3 generuje informację, że wnioskodawca udzielił odpowiedzi twierdzącej na którekolwiek z pytań wymienionych w art. 17 ust. 4, i	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	nie generuje żadnych innych trafień, wniosek przesyłany jest do jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego do ręcznego przetwarzania zgodnie z art. 26.				
Art. 22	Weryfikacja przez jednostkę centralną ETIAS 1. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2-5 generuje co najmniej jedno trafienie, system centralny ETIAS automatycznie konsultuje się z jednostką centralną ETIAS. 2. W przypadku takiej konsultacji jednostka centralna ETIAS posiada dostęp do pliku wniosku oraz wszelkich powiązanych z nim plików wniosków, a także do wszystkich trafień wywołanych podczas automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 ust. 2, 3 i 5 oraz do informacji ustalonych przez system centralny ETIAS na podstawie art. 20 ust. 7 i 8. 3. Jednostka centralna ETIAS weryfikuje, czy dane zapisane w pliku wniosku odpowiadają: a) szczegółowym wskaźnikom ryzyka, o których mowa w art. 33; b) danym zawartym w systemie centralnym ETIAS; c) danym występującym w jednym z przeszukiwanych unijnych systemów informacyjnych; d) w danym Europolu; lub e) danym występującym w bazach danych Interpolu SLTD lub TDAWN. 4. Jeżeli dane nie odpowiadają innym danym, a proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2-5 nie wygenerował żadnego innego trafienia, jednostka centralna ETIAS usuwa fałszywe trafienie z pliku wniosku, a system centralny ETIAS automatycznie wydaje zezwolenie na podróż zgodnie z art. 36. 5. Jeżeli dane odpowiadają danym wnioskodawcy lub tożsamość wnioskodawcy nadal budzi wątpliwości, lub	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	w wyniku automatycznych weryfikacji zgodnie z art. 20 ust. 4 wygenerowano trafienie, wniosek jest przetwarzany ręcznie zgodnie z procedurą określoną w art. 26. 6. Jednostka centralna ETIAS przeprowadza ręczne przetwarzanie w ciągu maksymalnie 12 godzin od otrzymania pliku wniosku. 7. System informacyjny ETIAS rejestruje wszystkie operacje przetwarzania danych przeprowadzone przez jednostkę centralną ETIAS do celów weryfikacji zgodnie z ust. 2-6. Operacje te są rejestrowane automatycznie, a informacje o nich są automatycznie wprowadzane do pliku wniosku. Wskazują one datę i godzinę każdej operacji, dane powiązane z wygenerowanym trafieniem, dane członka personelu, który dokonał ręcznego przetwarzania danych zgodnie z ust. 2-6, oraz wynik weryfikacji i odpowiednie uzasadnienie.				
Art. 23	Wspieranie celów SIS 1. System centralny ETIAS uruchamia zapytanie za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania w celu porównania odpowiednich danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b) i d), z danymi obecnymi w SIS w celu ustalenia, czy wnioskodawca podlega jednemu z następujących wpisów: a) wpis dotyczący osób zaginionych; b) wpis dotyczący osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego; c) wpisu wprowadzonego w celu przeprowadzenia kontroli niejawnej, rozpytania kontrolnego lub kontroli szczególnej. 2. Jeżeli porównanie, o którym mowa w ust. 1, wygeneruje co najmniej jedno trafienie, system centralny ETIAS przesyła automatyczne	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	powiadomienie do jednostki centralnej ETIAS. Po otrzymaniu powiadomienia jednostka centralna ETIAS ma dostęp zgodnie z art. 11 ust. 8 do pliku wniosku i wszelkich powiązanych plików wniosku, aby zweryfikować, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym zawartym we wpisie, który wywołał to trafienie, i jeśli weryfikacja to potwierdzi, system centralny ETIAS przesyła automatyczne powiadomienie do biura Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu. Następnie to biuro Sirene weryfikuje, czy dane osobowe wnioskodawcy odpowiadają danym osobowym zawartym we wpisie, który wywołał trafienie, i podejmuje wszelkie odpowiednie działania następcze. System centralny ETIAS przesyła automatyczne powiadomienie do biura Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu wywołującego trafienie w SIS podczas przetwarzania automatycznego, o którym mowa w art. 20, także wtedy, gdy po weryfikacji przez jednostkę centralną ETIAS na podstawie art. 22 wpis ten stał się podstawą do ręcznego przetwarzania wniosku zgodnie z art. 26. Gdy trafienie odnosi się do wpisu dotyczącego powrotu, biuro SIRENE państwa członkowskiego, które dokonało wpisu, weryfikuje we współpracy ze swoją jednostką krajową ETIAS, czy konieczne jest usunięcie wpisu dotyczącego powrotu zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1860 oraz dokonanie wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1861. 3. Powiadomienie przekazane do biura Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu, zawiera następujące dane: a) nazwisko (nazwiska), imię (imiona) i, jeżeli istnieje, pseudonim (pseudonimy); b) miejsce i datę urodzenia;				

	c) płeć; d) obywatelstwo oraz, jeżeli istnieją, inne obywatelstwa; e) państwo członkowskie pierwszego planowanego pobytu oraz adres pierwszego planowanego pobytu, jeśli jest znany; f) adres domowy wnioskodawcy lub - w przypadku braku adresu - miasto i państwo zamieszkania; g) informacje dotyczące statusu zezwolenia na podróż, z których wynika, czy zezwolenie zostało wydane, czy odmówiono jego wydania, czy też podlega ono ręcznemu przetwarzaniu zgodnie z art. 26; h) informację o trafieniu lub trafieniach uzyskanych zgodnie z ust. 1 i 2, wraz z datą i godziną ich uzyskania. 4. System centralny ETIAS dodaje do pliku wniosku adnotację o każdym trafieniu wygenerowanym na podstawie ust. 1. Adnotacja ta jest widoczna i dostępna wyłącznie dla jednostki centralnej ETIAS i dla biura SIRENE powiadomionego zgodnie z ust. 3, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inne ograniczenia.				
Art. 24	Przepisy szczególne dla członków rodzin obywateli Unii lub innych obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii 1. W przypadku obywateli państw trzecich, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), zezwolenie na podróż zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 5 jest rozumiane jako decyzja wydana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wskazująca, że nie ma przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, aby stwierdzić, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa lub wysokie ryzyko epidemiologiczne zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE. 2. W przypadku gdy o zezwolenie na podróż ubiega się obywatel państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), zastosowanie mają następujące przepisy szczególne: a) wnioskodawca nie odpowiada na pytanie, o którym mowa w art. 17 ust. 4 lit. c); b) wnioskodawca zwolniony jest z opłaty, o której mowa w art. 18. 3. Przetwarzając wniosek o zezwolenie na podróż obywatela państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), system centralny ETIAS nie weryfikuje: a) poprzez kwerendę w EES, o której mowa w art. 20 ust. 2 lit. g), czy wnioskodawca jest obecnie zgłoszony jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu lub czy był w przeszłości zgłoszony jako osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu; b) czy wnioskodawca odpowiada osobie, której dane są zapisane w Eurodac, o czym mowa w art. 20 ust. 2 lit. k). Nie mają zastosowania szczegółowe wskaźniki ryzyka oparte na ryzyku nielegalnej imigracji, określone na podstawie art. 33. 4. Nie odmawia się wydania zezwolenia na podróż z powodu ryzyka nielegalnej imigracji, o czym mowa w art. 37 ust. 1 lit. c). 5. Jeśli automatyczne przetwarzanie, na mocy art. 20, wygenerowało trafienie odpowiadające wpisowi do celów odmowy wjazdu i pobytu, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady , jednostka krajowa ETIAS weryfikuje, na jakiej podstawie wydano decyzję prowadzącą do dokonania wpisu w SIS. Jeśli podstawa ta wiąże się z ryzykiem nielegalnej imigracji, wpis ten nie jest brany pod uwagę przy przeprowadzaniu oceny				

	wniosku. Jednostka krajowa ETIAS podejmuje działania zgodne z art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006. 6. Stosuje się również następujące przepisy: a) w powiadomieniu określonym w art. 38 ust. 1 wnioskodawca otrzymuje informacje dotyczące faktu, że przy przekraczaniu granicy zewnętrznej musi on być w stanie udowodnić, że jest członkiem rodziny obywatela korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się, o czym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c); informacje te obejmują także przypomnienie, że członek rodziny obywatela korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się posiadający zezwolenie na podróż ma prawo wjazdu jedynie wówczas, gdy temu członkowi rodziny towarzyszy lub dołącza do niego obywatel korzystający z prawa do swobodnego przemieszczania się; b) wniesienie odwołania, o którym mowa w art. 37 ust. 3, odbywa się zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE; c) okres zatrzymywania pliku wniosku, o którym mowa w art. 54 ust. 1, wynosi: (i) tyle samo co okres ważności zezwolenia na podróż; (ii) pięć lat od ostatniej decyzji o odmowie wydania, unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37, 40 i 41. Jeżeli dane znajdujące się w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w jednym z systemów informacyjnych UE, w danych Europolu, w bazach danych Interpolu SLTD lub TDAWN, na liście ostrzegawczej ETIAS lub w regułach kontroli przesiewowej ETIAS i będące podstawą takiej decyzji zostaną usunięte przed upływem okresu pięciu lat, plik wniosku jest usuwany w ciągu siedmiu dni od daty usunięcia danych w rekordzie, pliku lub wpisie. W tym celu system centralny ETIAS regularnie i automatycznie sprawdza, czy nadal spełniane są warunki zatrzymywania tych plików wniosków, o				

	których mowa w niniejszym punkcie. Jeżeli nie są już one spełniane, usuwa on automatycznie plik wniosku. Aby ułatwić złożenie nowego wniosku po upływie okresu ważności zezwolenia na podróż ETIAS, plik wniosku może być przechowywany w systemie centralnym ETIAS przez dodatkowy okres nie dłuższy niż trzy lata od zakończenia okresu ważności zezwolenia na podróż i jedynie wówczas, gdy w wyniku zapytania o zgodę wnioskodawca dobrowolnie i wyraźnie wyraził zgodę za pomocą oświadczenia z podpisem elektronicznym. Zapytania o zgodę muszą być przedstawiane w sposób pozwalający wyraźnie odróżnić je od pozostałych kwestii, w zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, oraz z użyciem jasnego i prostego języka, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2016/679. Zgoda jest wymagana po przekazaniu informacji na podstawie art. 15 ust. 2. Automatycznie przekazywana informacja przypomina wnioskodawcy o celu zatrzymywania danych, zgodnie z informacjami, o których mowa w art. 71 lit. o).				
Art. 25	Odpowiedzialne państwo członkowskie 1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczne przetwarzanie wniosków na podstawie art. 26, („odpowiedzialne państwo członkowskie”) jest wskazywane przez system centralny ETIAS w następujący sposób: a) jeżeli zostanie ustalone, że tylko jedno państwo członkowskie wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienie na podstawie art. 20, to odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo członkowskie. b) jeżeli zostanie ustalone, że kilka państw członkowskich wprowadziło lub dostarczyło dane,	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	które wywołały trafienia na podstawie art. 20, to odpowiedzialnym państwem członkowskim jest: (i) państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło najnowsze dane dotyczące wpisu, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. d); lub (ii) jeśli żadne z tych danych nie odnoszą się do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. d), państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło najnowsze dane dotyczące wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. c); lub (iii) jeśli żadne z tych danych nie odnoszą się do wniosku, o którym mowa albo w art. 20 ust. 2 lit c) albo lit. d), państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło najnowsze dane odnoszące się do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a); c) jeżeli zostanie ustalone, że kilka państw członkowskich wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienia na podstawie art. 20, lecz żadne z tych danych nie odnoszą się do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. a), c) ani d), to odpowiedzialnym państwem członkowskim jest to państwo członkowskie, które wprowadziło lub dostarczyło najnowsze dane. Do celów lit. a) i c) akapitu pierwszego trafienia wywołane przez dane, których nie wprowadziło ani nie dostarczyło żadne państwo członkowskie, nie są brane pod uwagę w celu ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Gdy ręczne przetwarzanie wniosku nie jest spowodowane danymi wprowadzonymi lub dostarczonymi przez jedno z państw członkowskich, odpowiedzialnym państwem członkowskim jest państwo członkowskie pierwszego planowanego pobytu. 2. System centralny ETIAS wskazuje w pliku wniosku odpowiedzialne państwo członkowskie. Gdy system centralny ETIAS nie jest w stanie wskazać				

	odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1, wskazuje je jednostka centralna ETIAS.				
Art. 25a	Korzystanie z innych systemów informacyjnych UE do celów ręcznego przetwarzania wniosków przez jednostki krajowe ETIAS 1. Bez uszczerbku dla art. 13 ust. 1, odpowiednio upoważniony personel jednostek krajowych ETIAS ma bezpośredni dostęp i może przeglądać w formacie wyłącznie do odczytu (read-only) inne systemy informacyjne UE do celów rozpatrywania wniosków o zezwolenie na podróż i wydawania decyzji w ich sprawie zgodnie z art. 26. Jednostki krajowe ETIAS mogą przeglądać: a) dane, o których mowa w art. 16, 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2017/2226; b) dane, o których mowa w art. 9-14 rozporządzenia (WE) nr 767/2008; c) dane, o których mowa w art. 20 rozporządzenia (UE) 2018/1861, przetwarzane do celów art. 24, 25 i 26 tego rozporządzenia; d) dane, o których mowa w art. 20 rozporządzenia (UE) 2018/1862, przetwarzane do celów art. 26 i art. 38 ust. 2 lit. k) i l) tego rozporządzenia; e) dane, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1860, przetwarzane do celów art. 3 tego rozporządzenia; f) dane, o których mowa w art. 17, 19, 21, 22, 23, 24 i 26 rozporządzenia (UE) 2024/1358. 2. Do celów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile trafienie uzyskano w wyniku weryfikacji zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. n), odpowiednio upoważniony personel jednostek krajowych ETIAS ma również dostęp, bezpośrednio albo pośrednio, zgodnie z prawem krajowym, do odpowiednich danych z	T	Art. 5 ust. 3 Art. 9 ust. 4 i 5	Art. 5. 3. Komendantowi Głównemu Straży Granicznej przysługuje dostęp do KSI ETIAS w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS. Art. 9. 4. W celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego Komendant Główny Straży Granicznej, przeprowadzając kompleksową weryfikację dotyczącą cudzoziemca, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż, może: 1) dokonywać sprawdzeń: a) z wykorzystaniem rejestrów, systemów teleinformatycznych i baz danych Straży Granicznej, w szczególności Centralnego Systemu Informatycznego Straży Granicznej (CSI SG) oraz Krajowego Rejestru Cudzoziemców (KRC), o których mowa odpowiednio w art. 2b i art. 2c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, b) w innych systemach informacyjnych Unii Europejskiej, o których mowa	

	krajowych rejestrów karnych swojego państwa członkowskiego w celu uzyskania informacji o obywatelach państw trzecich zgodnie z definicją w rozporządzeniu (UE) 2019/816, którzy zostali skazani za przestępstwo terrorystyczne lub jakiekolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.			w art. 3 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 2018/1240, oraz innych krajowych systemach teleinformatycznych, bazach danych i rejestrach, do których posiada dostęp, lub z których może uzyskiwać dane i informacje w związku z realizacją zadań; 2) przeprowadzać konsultacje krajowe, jeżeli zaistnieje potrzeba uzyskania od innych organów opinii o cudzoziemcu, czy zachodzą okoliczności, które uzasadniają odmowę wydania zezwolenia na podróż, związane z ryzykiem dla bezpieczeństwa, ryzykiem nielegalnej imigracji lub wysokim ryzykiem epidemicznym – w tym uzyskiwać dodatkowe informacje lub dokumenty; 3) dokonywać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów. 5. W ramach sprawdzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, w celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa Komendant Główny Straży Granicznej może uzyskiwać wszystkie dane sprawdzanego cudzoziemca zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym.	

			Art. 39 pkt 2	Art. 39. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm. 646, 815, 821, 864, i 1123 i 1281) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) pełnienie funkcji jednostki krajowej ETIAS, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.).”.	
			Art. 40	Art. 40. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276 oraz z 2025 r. poz. 1235 oraz z 2026 r. poz. 252, 421 i 760) w art. 6 w ust. 1:	

				1) w pkt 7 po wyrazach „w ustawie” dodaje się wyrazy „lub przepisach prawa Unii Europejskiej”; 2) w pkt 9 po wyrazach „w ustawie” dodaje się wyrazy „lub przepisach prawa Unii Europejskiej”; 3) w pkt 10 po wyrazach „z przepisów ustawy” dodaje się wyrazy „lub z przepisów prawa Unii Europejskiej”; 4) w pkt 10a po wyrazach „z przepisów ustawy” dodaje się wyrazy „lub z przepisów prawa Unii Europejskiej”.	
			Art. 51	Art. 51. W ustawie z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 421) w art. 1 w pkt 16 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) ust. 1aa otrzymuje brzmienie: „1aa. Jeżeli przepisy szczególne nie ograniczają zakresu udzielonej informacji, podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 i 8 mogą uzyskiwać informacje o osobie lub informacje o podmiocie zbiorowym na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze także na żądanie, z wyjątkiem przypadku gdy występują o	

				informację o osobie, która jest obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej i która posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego – w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816, chyba że wystąpienie o informację następuje po uprzednim sprawdzeniu osoby w systemie ECRIS-TCN albo podmiot występujący o informację odstąpił od skorzystania z systemu ECRIS-TCN.”,”.	
			Art. 44	Art. 44. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 1061) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS przysługuje Straży Granicznej również w związku z	

				rozpatrywaniem wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnieniem albo cofnięciem zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a, d, e albo g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.[4]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240."; 2) w art. 6 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu: „8a) rozpatrzenia wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a, d, e albo g rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej;".	
Art. 26	Ręczne przetwarzanie wniosków przez jednostki krajowe ETIAS	T	Art. 1 pkt 4	Art. l. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w	

[4] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

	1. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2-5 wygenerował co najmniej jedno trafienie, wniosek jest przetwarzany ręcznie przez jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Ta jednostka krajowa ETIAS posiada dostęp do pliku wniosku oraz wszelkich powiązanych z nim innych plików wniosków, a także do wszelkich trafień wygenerowanych podczas automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2-5. Jednostka centralna ETIAS informuje jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego o tym, czy ustalono, że jedno państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich lub Europol wprowadziły lub dostarczyły dane, które wywołały trafienie na mocy art. 20 ust. 2 lub 4. Jeśli ustalono, że jedno państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich wprowadziły lub dostarczyły dane, które wywołały takie trafienie, jednostka centralna ETIAS określa również, o które państwa członkowskie chodzi. 2. Po ręcznym przetworzeniu wniosku jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego: a) wydaje zezwolenie na podróż; lub b) odmawia wydania zezwolenia na podróż. 3. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2 wygenerował trafienie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego: a) odmawia wydania zezwolenia na podróż, jeżeli trafienie dotyczy jednej lub więcej weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. a) i c). b) ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa lub ryzyko nielegalnej imigracji i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż, jeżeli trafienie dotyczy jakiejkolwiek weryfikacji, o której mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) i d)-o).		Art. 2 pkt 20-22, 25, 29, 30	europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym: 4) zakres i sposób przeprowadzania konsultacji krajowych, w tym w przypadku ręcznego przetwarzania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia 2018/1240; Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 20) rozpatrywaniu wniosków o wydanie zezwolenia na podróż – rozumie się przez to ręczne przetwarzanie wniosków o wydanie zezwolenia na podróż przez jednostkę krajową ETIAS, zgodnie z art. 26 rozporządzenia 2018/1240; 21) ryzyku dla bezpieczeństwa – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2018/1240; 22) ryzyku nielegalnej imigracji – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2018/1240; 25) trafieniu – rozumie się przez to trafienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia 2018/1240;	

	3a. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. o) wygenerował trafienie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego: a) odmawia wydania wnioskodawcy zezwolenia na podróż, jeżeli weryfikacja zgodnie z art. 23 ust. 2 akapit trzeci stała się podstawą do usunięcia wpisu dotyczącego powrotu i dokonania wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu; b) ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa lub ryzyko nielegalnej imigracji i podejmuje decyzję o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż we wszystkich innych przypadkach.			29) wysokim ryzyku epidemicznym – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 2018/1240; 30) zezwoleniu na podróż – rozumie się przez to zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2018/1240, w tym o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 44 tego rozporządzenia.	
	Jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wprowadziło dane, konsultuje się ze swoim biurem SIRENE w celu zweryfikowania, czy konieczne jest usunięcie wpisu dotyczącego powrotu zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1860 oraz, w stosownych przypadkach, dokonanie wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1861.		Art. 5 ust. 3	Art. 5. 3. Komendantowi Głównemu Straży Granicznej przysługuje dostęp do KSI ETIAS w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS.	
	4. Jeśli proces automatycznego przetwarzania określony w art. 20 ust. 3 wygenerował informację, że wnioskodawca udzielił odpowiedzi twierdzącej na którekolwiek z pytań wymienionych w art. 17 ust. 4, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa lub ryzyko nielegalnej imigracji i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania określony w art. 20 ust. 2 lit. n) wygenerował trafienie, lecz nie wygenerował trafienia zgodnie z lit. c) tego ustępu, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zwraca szczególną uwagę na brak takiego trafienia w swojej ocenie ryzyka dla		Art. 8-10	Art. 8. 1. Komendant Główny Straży Granicznej rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na podróż za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS, a dodatkowo może wykonywać czynności w tym zakresie także za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS. 2. Językiem używanym podczas rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż w	

	bezpieczeństwa w celu podjęcia decyzji o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż. 5. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 4 wygenerował trafienie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż. 6. Jeżeli proces automatycznego przetwarzania zgodnie z art. 20 ust. 5 wygenerował trafienie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne i podejmuje decyzję o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż. W żadnym przypadku jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego nie może podjąć decyzji automatycznie na podstawie trafienia opartego o szczegółowe wskaźniki ryzyka. W każdym przypadku jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego dokonuje indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej migracji i wysokiego ryzyka epidemiologicznego. 7. System informacyjny ETIAS rejestruje wszystkie operacje przetwarzania danych przeprowadzone na potrzeby oceny na podstawie niniejszego artykułu dokonywanej przez jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub przez jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich, z którymi prowadzi się konsultacje zgodnie z art. 28. Operacje te są rejestrowane automatycznie, a informacje o nich są automatycznie wprowadzane do pliku wniosku. Wskazują one datę i godzinę każdej operacji, dane wykorzystane do przeprowadzenia kwerendy w innych unijnych systemach			zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, który złożył wniosek, jest język polski lub język angielski. Używanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 9. 1. Wnioski o wydanie zezwolenia na podróż rozpatruje się na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240. 2. Zapis rozmowy z cudzoziemcem przeprowadzonej z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość, zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przechowuje się w krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS. 3. W przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zwraca się do konsula o przeprowadzenie rozmowy z cudzoziemcem. Sporządzoną opinię z rozmowy z cudzoziemcem przekazuje się niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej za pośrednictwem kanału wymiany	

	informacyjnych, dane powiązane z otrzymanym trafieniem oraz członka personelu, który przeprowadził ocenę ryzyka. Wyniki oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego oraz uzasadnienie decyzji o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż zapisywane są w pliku wniosku przez członka personelu, który przeprowadził tę ocenę ryzyka.			informacji, który zapewnia bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji, w celu zapisu w pliku wniosku zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240. Jeżeli konsul zapisał rozmowę z cudzoziemcem, zapis tej rozmowy przekazuje się wraz ze sporządzoną opinią. 4. W celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego Komendant Główny Straży Granicznej, przeprowadzając kompleksową weryfikację dotyczącą cudzoziemca, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż, może: 1) dokonywać sprawdzeń: a) z wykorzystaniem rejestrów, systemów teleinformatycznych i baz danych Straży Granicznej, w szczególności Centralnego Systemu Informatycznego Straży Granicznej (CSI SG) oraz Krajowego Rejestru Cudzoziemców (KRC), o których mowa odpowiednio w art. 2b art.i art. 2c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, b) w innych systemach informacyjnych Unii Europejskiej, o których mowa	

				w art. 3 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 2018/1240, oraz innych krajowych systemach teleinformatycznych, bazach danych i rejestrach, do których posiada dostęp, lub z których może uzyskiwać dane i informacje w związku z realizacją zadań; 2) przeprowadzać konsultacje krajowe, jeżeli zaistnieje potrzeba uzyskania od innych organów opinii o cudzoziemcu, czy zachodzą okoliczności, które uzasadniają odmowę wydania zezwolenia na podróż, związane z ryzykiem dla bezpieczeństwa, ryzykiem nielegalnej imigracji lub wysokim ryzykiem epidemicznym – w tym uzyskiwać dodatkowe informacje lub dokumenty; 3) dokonywać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów. 5. W ramach sprawdzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, w celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa Komendant Główny Straży Granicznej może uzyskiwać wszystkie dane sprawdzanego cudzoziemca zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym. 6. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do osoby	

				sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego albo firmy lub organizacji w przypadku trafień w wyniku weryfikacji albo porównania, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. m i ust. 4 rozporządzenia 2018/1240. Art. 10. 1. W przypadku konsultacji krajowych, o których mowa w art. 9 ust. 4 pkt 2, Komendant Główny Straży Granicznej może zwrócić się do: 1) sądu; 2) prokuratora; 3) Komendanta Głównego Policji; 4) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 5) Szefa Agencji Wywiadu; 6) Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej; 7) Komendanta Służby Ochrony Państwa; 8) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego; 9) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej; 10) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego; 11) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego; 12) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców; 13) ministra właściwego do spraw zagranicznych;	

				14) ministra właściwego do spraw wewnętrznych; 15) Głównego Inspektora Sanitarnego; 16) innych organów niż wymienione w pkt 1–15, w razie potrzeby. 2. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują, w zakresie właściwości, uzasadnioną pozytywną albo negatywną opinię, w terminie niedłuższym niż 48 godzin od otrzymania wniosku w tej sprawie. W pilnych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może wyznaczyć termin przekazania opinii krótszy niż 48 godzin. 3. Nieprzekazanie opinii w wyznaczonym terminie traktuje się jako pozytywną opinię dotyczącą cudzoziemca. 4. Opinia: 1) pozytywna – oznacza, że nie stwierdzono istnienia przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, by uznać, że obecność cudzoziemca na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne; 2) negatywna – oznacza, że stwierdzono istnienie przesłanek	

				faktycznych, by uznać, że obecność cudzoziemca na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne. 5. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, wyznaczają punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych oraz niezwłocznie zawiadamiają pisemnie, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonym punkcie kontaktowym oraz o jego danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu i adresie email. 6. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, niezwłocznie zawiadamiają, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie dotyczącej wyznaczonego punktu kontaktowego. 7. Dla organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Minister Sprawiedliwości prowadzi jeden wspólny punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych dla tych organów.	

				8. Wymiana informacji między organami, o których mowa w ust. 1, a Komendantem Głównym Straży Granicznej, odbywa się w formie elektronicznej. W przypadku organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-15, wymiana informacji następuje za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 5 i 7. W wyjątkowych przypadkach, wniosek oraz opinia o cudzoziemcu mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 9. Jeżeli wystąpią nowe okoliczności lub pojawią się dalszych wątpliwości dotyczące cudzoziemca, Komendant Główny Straży Granicznej może ponownie zwrócić się o wydanie opinii o cudzoziemcu do organów, o których mowa w ust. 1, o wydanie opinii o cudzoziemcu.	
			Art. 12	Art. 12. Komendant Główny Straży Granicznej wydaje zezwolenie na podróż, odmawia wydania zezwolenia na podróż, cofa albo unieważnia to zezwolenie na zasadach	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				określonych w rozporządzeniu 2018/1240.	
Art. 27	Wezwanie wnioskodawcy do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów 1. Jeśli jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego uzna, że informacje podane przez wnioskodawcę w formularzu wniosku nie są wystarczające do podjęcia przez nią decyzji o wydaniu bądź odmowie wydania zezwolenia na podróż, może ona wezwać wnioskodawcę do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wzywa wnioskodawcę do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów także na wniosek państwa członkowskiego, z którym prowadzi konsultacje zgodnie z art. 28. 2. Wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów przekazuje się z wykorzystaniem funkcji poczty elektronicznej, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. f), na adres poczty elektronicznej zapisany w pliku wniosku. W wezwaniu do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów wyraźnie precyzuje się, które informacje lub dokumenty wnioskodawca jest zobowiązany przedstawić, oraz zamieszcza się w nim wykaz języków, w których można je przedstawić. W wykazie wymienia się co najmniej język angielski lub język francuski lub język niemiecki, chyba że wśród wymienianych języków znajduje się jeden z języków urzędowych państwa trzeciego, którego obywatelstwo zadeklarował wnioskodawca. Jeżeli wymagane są dodatkowe dokumenty, wzywa się również do dostarczenia elektronicznej kopii oryginalnych	T	Art. 8 ust. 2 Art. 9 ust. 2 i 3	Art. 8. 2. Językiem używanym podczas rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż w zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, który złożył wniosek, jest język polski lub język angielski. Używanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 9. 2. Zapis rozmowy z cudzoziemcem przeprowadzonej z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość, zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przechowuje się w krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS. 3. W przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zwraca się do konsula o przeprowadzenie rozmowy z cudzoziemcem. Sporządzoną opinię z rozmowy z	

	dokumentów. W terminie 10 dni od daty otrzymania wezwania wnioskodawca przekazuje dodatkowe informacje lub dokumenty bezpośrednio jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego z wykorzystaniem funkcji zabezpieczonego konta, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. g). Wnioskodawca przedstawia takie informacje lub dokumenty w jednym z języków wymienionych w wezwaniu. Wnioskodawca nie jest wzywany do dostarczenia oficjalnych tłumaczeń. Wymagać można jedynie dodatkowych informacji lub dokumentów niezbędnych do oceny wniosku ETIAS. 3. Do celów wezwania do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów, o czym mowa w ust. 1, krajowa jednostka ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wykorzystuje z góry określoną listę opcji. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 89, akty delegowane określające treść i format tej z góry określonej listy opcji. 4. W wyjątkowych okolicznościach i, w ostateczności, po rozpatrzeniu dodatkowych informacji lub dokumentów, gdy utrzymują się poważne wątpliwości co do informacji lub dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego może zaprosić wnioskodawcę na rozmowę w jego państwie zamieszkania w swoim konsulacie położonym najbliżej miejsca zamieszkania wnioskodawcy. Wyjątkowo oraz jeśli jest to w interesie wnioskodawcy, rozmowa może się odbyć w konsulacie położonym w państwie innym niż państwo zamieszkania wnioskodawcy. Jeśli konsulat położony najbliżej miejsca zamieszkania wnioskodawcy znajduje się od niego w odległości ponad 500 km, wnioskodawcy oferuje się możliwość przeprowadzenia rozmowy za pomocą środków komunikacji audiowizualnej na odległość. Jeśli			cudzoziemcem przekazuje się niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, za pośrednictwem kanału wymiany informacji, który zapewnia bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji, w celu zapisu w pliku wniosku zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240. Jeżeli konsul zapisał rozmowę z cudzoziemcem, zapis tej rozmowy przekazuje się wraz ze sporządzoną opinią. Art. 48. W ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2026 r. poz. 711) w art. 34 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) przeprowadza rozmowę z cudzoziemcem w sprawach dotyczących zezwolenia na podróż, sporządza i przekazuje opinię z tej rozmowy, a jeżeli dokonał zapisu rozmowy, przekazuje także jej zapis.”.	
			Art. 48		

	wspomniana odległość wynosi mniej niż 500 km, wnioskodawca i jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego mogą wspólnie uzgodnić wykorzystanie takich środków komunikacji audiowizualnej. Jeżeli wykorzystuje się takie środki komunikacji audiowizualnej, rozmowa prowadzane jest przez jednostkę krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub, wyjątkowo, przez jeden z konsulatów tego państwa. Audiowizualne środki komunikacji na odległość zapewniają odpowiedni poziom bezpieczeństwa i poufności. Powód wezwania do przeprowadzenia rozmowy zapisywany jest w pliku wniosku. 5. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa wymogi dotyczące środków komunikacji audiowizualnej, o których mowa w ust. 4, w tym w zakresie przepisów dotyczących ochrony danych, bezpieczeństwa i poufności, oraz przyjmuje przepisy dotyczące testowania odpowiednich narzędzi, ich wyboru oraz przyjmuje przepisy dotyczące ich działania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. 6. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wysyła zaproszenie na rozmowę do wnioskodawcy z wykorzystaniem funkcji poczty elektronicznej, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. f), na adres poczty elektronicznej zapisany w pliku wniosku. Zaproszenie na rozmowę wysyła się w ciągu 72 godzin od przedstawienia przez wnioskodawcę dodatkowych informacji lub dokumentów zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Zaproszenie na rozmowę zawiera informację o tym, które państwo członkowskie je wysłało, o możliwościach, o których mowa w ust. 4				

	niniejszego artykułu, oraz odpowiednie dane kontaktowe. Wnioskodawca jak najszybciej, lecz nie później niż pięć dni po wysłaniu zaproszenia na rozmowę, kontaktuje się z jednostką krajową ETIAS lub z konsulatem, aby uzgodnić odpowiadającą obu stronom datę i godzinę rozmowy oraz ustalić ewentualne odbycie rozmowy na odległość. Rozmowa odbywa się w ciągu 10 dni od wysłania zaproszenia. System centralny ETIAS zapisuje zaproszenie na rozmowę w pliku wniosku. 7. Jeżeli po wysłaniu zaproszenia na rozmowę zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu wnioskodawca nie stawi się na rozmowie, wniosek zostaje odrzucony zgodnie z art. 37 ust. 1 lit. g). Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje o tym wnioskodawcę. 8. Do celów rozmowy, o której mowa w ust. 4, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wskazuje kwestie, które ma poruszyć osoba prowadząca rozmowę. Kwestie te wynikają z powodów, dla których zdecydowano o przeprowadzeniu rozmowy. Rozmowa prowadzona z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość odbywa się w języku jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która zdecydowała o jej przeprowadzeniu, lub w języku, który wybrała do celów przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów. Rozmowa odbywająca się w konsulacie jest prowadzona w oficjalnym języku państwa trzeciego, na którego terenie mieści się konsulat, lub w innym języku uzgodnionym przez wnioskodawcę i konsulat. Po zakończeniu rozmowy osoba ją prowadząca sporządza opinię wraz z uzasadnieniem jej zalecenia.				

	Kwestie, których dotyczyła rozmowa, oraz opinia zostają wprowadzone do formularza, który należy zapisać w pliku wniosku tego samego dnia, w którym odbyła się rozmowa. 9. Po przedłożeniu przez wnioskodawcę dodatkowych informacji lub dokumentów zgodnie z ust. 2 system centralny ETIAS zapisuje i przechowuje te informacje lub dokumenty w pliku wniosku. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wprowadza do pliku wniosku dodatkowe informacje lub dokumenty przedstawione w trakcie rozmowy przeprowadzonej na mocy ust. 6. Wgląd w formularz wypełniony w wyniku rozmowy oraz dodatkowe informacje lub dokumenty zarejestrowane w pliku wniosku służą wyłącznie do celów oceny wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie, do celów przeprowadzenia postępowania odwoławczego oraz do celów przetworzenia nowego wniosku tego samego wnioskodawcy. 10. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wznawia analizę wniosku z chwilą przedstawienia przez wnioskodawcę dodatkowych informacji lub dokumentów, lub - w stosownych przypadkach - z dniem odbycia się rozmowy.				
Art. 28	Konsultacje z innymi państwami członkowskimi 1. Jeżeli zostanie ustalone, że jedno państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich wprowadziło lub dostarczyło dane, które wywołały trafienie zgodnie z art. 20 ust. 7, po przeprowadzeniu weryfikacji zgodnie z art. 22 jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym jednostki krajowe ETIAS tego państwa członkowskiego lub tych państw członkowskich, co rozpoczyna proces konsultacji	T	Art. 11	Art. 11. 1. Jeżeli jednostka krajowa ETIAS innego państwa członkowskiego zwróci się, zgodnie z art. 28 lub art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o opinię w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej przed przedstawieniem opinii może	

	pomiędzy nimi a jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. 2. Jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich, z którymi prowadzi się konsultacje, mają dostęp do pliku wniosku do celów tych konsultacji. 3. Jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich, z którymi prowadzi się konsultacje: a) przedstawiają pozytywną opinię w sprawie wniosku wraz z uzasadnieniem; lub b) przedstawiają negatywną opinię w sprawie wniosku wraz z uzasadnieniem. Ta pozytywna lub negatywna opinia zostaje zapisana w pliku wniosku przez jednostkę krajową ETIAS państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje. Do celów przetwarzania ręcznego na podstawie art. 26 pozytywna lub negatywna opinia wraz z uzasadnieniem jest widoczna wyłącznie dla jednostki krajowej ETIAS państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje, oraz dla jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. 4. Po otrzymaniu odpowiedzi wnioskodawcy na wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego także może przeprowadzić konsultacje z jednostkami krajowymi ETIAS jednego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich. Jeśli wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji zostało wystosowane zgodnie z art. 27 ust. 1 w imieniu państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje, to po otrzymaniu odpowiedzi wnioskodawcy na to wezwanie, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego konsultuje się z jednostką krajową ETIAS państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje. W takich wypadkach jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich, z którymi prowadzi się konsultacje,		Art. 30	dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się art. 10. 2. Na negatywną opinię Komendanta Głównego Straży Granicznej w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, o której mowa w art. 28 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/1240, cudzoziemcowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia wysłania na adres poczty elektronicznej przez jednostkę krajową ETIAS innego państwa członkowskiego decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 28 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. Art. 30. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w przypadku: 1) trafienia w wyniku porównania, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, albo 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 35a ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo	

	mają również dostęp do odpowiednich dodatkowych informacji lub dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę na wezwanie jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego i związanych ze sprawą będącą przedmiotem konsultacji. Jeżeli konsultacje prowadzi się z kilkoma państwami członkowskimi, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zapewnia koordynację tych działań. 5. Jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje, udziela odpowiedzi w ciągu 60 godzin od daty powiadomienia o konsultacjach. Brak odpowiedzi w tym terminie uznaje się za pozytywną opinię w sprawie wniosku. 6. W trakcie konsultacji prośba o nie oraz udzielone odpowiedzi są przekazywane za pośrednictwem oprogramowania, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. m), oraz są udostępniane jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. 7. Jeżeli jednostka krajowa ETIAS co najmniej jednego państwa członkowskiego, z którym prowadzi się konsultacje, przedstawi negatywną opinię w sprawie wniosku, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego odmawia wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37. Niniejszy ustęp pozostaje to bez uszczerbku dla art. 44. 8. Jeśli jest to niezbędne w przypadkach problemów technicznych lub nieprzewidzianych okoliczności, jednostka centralna ETIAS wskazuje odpowiedzialne państwo członkowskie oraz państwa członkowskie, z którymi należy przeprowadzić konsultacje, oraz ułatwia konsultacje między państwami członkowskimi na podstawie niniejszego artykułu.			3) weryfikacji zapytania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2018/1240 - dotyczących krajowego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS może przeprowadzić dodatkowe czynności, o których mowa w art. 9 ust. 4, w tym konsultacje z organem, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, oraz uzyskać szczegółowe informacje i dokumenty uzasadniające wpis na tej liście. 2. Organy, o których mowa w art. 26, wyznaczają punkty kontaktowe do prowadzenia konsultacji oraz niezwłocznie zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych punktach kontaktowych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach dotyczących tych danych. 3. Do konsultacji prowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz ich terminów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 2–9.	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 29	Konsultacje z Europolem 1. Jeżeli zostanie ustalone, że Europol wprowadził lub dostarczył dane, które wywołały trafienie zgodnie z art. 20 ust. 8 niniejszego rozporządzenia, jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym Europol, co rozpoczyna proces konsultacji pomiędzy Europolem a jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Konsultacje takie są prowadzone zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794, w szczególności jego rozdziałem IV. 2. W przypadku konsultacji z Europolem jednostka centralna ETIAS przekazuje Europolowi odpowiednie dane z pliku wniosku oraz trafienia, które są konieczne do celów konsultacji. 3. W żadnym razie Europol nie ma dostępu do danych osobowych dotyczących wykształcenia wnioskodawcy, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. h). 4. W przypadku konsultacji na podstawie ust. 1 Europol przedstawia opinię w sprawie wniosku wraz z uzasadnieniem. Opinia Europolu jest udostępniana jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która zapisuje ją w pliku wniosku. 5. Po otrzymaniu odpowiedzi wnioskodawcy na wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego może przeprowadzić konsultacje z Europolem, W takich przypadkach jednostka krajowa ETIAS przekazuje Europolowi odpowiednie dodatkowe informacje lub dokumenty przedstawione przez wnioskodawcę w związku z wnioskiem o zezwolenie na podróż, w sprawie którego prowadzone są konsultacje z Europolem. 6. Europol udziela odpowiedzi w ciągu 60 godzin od daty powiadomienia o konsultacjach. Brak odpowiedzi	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	ze strony Europolu w tym terminie uznaje się za pozytywną opinię w sprawie wniosku. 7. W trakcie konsultacji prośba o nie oraz udzielone odpowiedzi są przekazywane za pośrednictwem oprogramowania, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. m), oraz są udostępniane jednostce krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. 8. Jeżeli Europol przedstawi negatywną opinię w sprawie wniosku, a jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego podejmie decyzję o wydaniu zezwolenia na podróż, uzasadnia ona tę decyzję i zapisuje uzasadnienie w pliku wniosku. 9. Jeśli jest to niezbędne w przypadkach problemów technicznych lub nieprzewidzianych okoliczności, jednostka centralna ETIAS wskazuje odpowiedzialne państwo członkowskie i ułatwia konsultacje między tym państwem członkowskim a Europolem na podstawie niniejszego artykułu.				
Art. 30	Terminy powiadamiania wnioskodawcy W ciągu 96 godzin od daty złożenia wniosku, który jest dopuszczalny zgodnie z art. 19, wnioskodawca otrzymuje powiadomienie, z którego wynika: a) czy jego zezwolenie na podróż zostało wydane czy też odmówiono jego wydania; lub b) że zostaje wezwany do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów oraz że może zostać zaproszony na rozmowę, ze wskazaniem maksymalnych okresów przetwarzania wniosku mających zastosowanie zgodnie z art. 32 ust. 2.	T	Art. 10 ust. 2	Art. 10. 2. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują, w zakresie swojej właściwości, uzasadnioną pozytywną albo negatywną opinię w terminie niedłuższym niż 48 godzin od otrzymania wniosku w tej sprawie. W pilnych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może wyznaczyć termin przekazania opinii krótszy niż 48 godzin.	
Art. 31	Narzędzie weryfikacji Komisja opracowuje narzędzie weryfikacji, aby umożliwić wnioskodawcom monitorowanie postępów	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych

	w rozpatrywaniu ich wniosków oraz sprawdzanie okresów ważności i statusów zezwoleń na podróż (ważne, odmówiono ich wydania, unieważnione lub cofnięte). Narzędzie to udostępnia się za pośrednictwem specjalnej ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji mobilnej na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu dokładniejszego określenia narzędzia weryfikacji.				lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 32	Decyzja w sprawie wniosku 1. Decyzja w sprawie wniosku jest podejmowana nie później niż 96 godzin po złożeniu wniosku, który jest dopuszczalny zgodnie z art. 19. 2. W drodze wyjątku, gdy wysłane zostanie wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów oraz gdy wnioskodawca zapraszany jest na rozmowę, termin określony w ust. 1 niniejszego artykułu zostaje przedłużony. Decyzję w sprawie takich wniosków podejmuje się nie później niż 96 godzin po przedstawieniu przez wnioskodawcę dodatkowych informacji lub dokumentów. Gdy wnioskodawca zapraszany jest na rozmowę zgodnie z art. 27 ust. 4, decyzję w sprawie wniosku podejmuje się nie później niż 48 godzin po przeprowadzeniu tej rozmowy. 3. Przed upływem terminów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, podejmuje się decyzję o: a) wydaniu zezwolenia na podróż zgodnie z art. 36; lub b) odmowie wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37.	T	Art. 10 ust. 2	Art.10. 2. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują, w zakresie swojej właściwości, uzasadnioną pozytywną albo negatywną opinię w terminie niedłuższym niż 48 godzin od otrzymania wniosku w tej sprawie. W pilnych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może wyznaczyć termin przekazania opinii krótszy niż 48 godzin.	
Art. 33	Reguły kontroli przesiewowej ETIAS 1. Reguły kontroli przesiewowej ETIAS są algorytmem umożliwiającym profilowanie określone w art. 4 pkt 4	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych

	rozporządzenia (UE) 2016/679, poprzez porównanie, zgodnie z art. 20 niniejszego rozporządzenia, danych zapisanych w pliku wniosku w systemie centralnym ETIAS ze szczegółowymi wskaźnikami ryzyka, ustanawianymi przez jednostkę centralną ETIAS na podstawie art. 4 niniejszego artykułu, wskazującymi na ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne. Jednostka centralna ETIAS rejestruje reguły kontroli przesiewowej ETIAS w systemie centralnym ETIAS. 2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 89 w celu dalszego określenia ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemiologicznego na podstawie: a) statystyk wygenerowanych przez EES, wskazujących na odbiegające od normy liczby przekroczeń dozwolonego okresu pobytu oraz odmów wjazdu w określonej grupie osób podróżujących; b) statystyk wygenerowanych przez ETIAS zgodnie z art. 84, wskazujących, że w określonej grupie osób podróżujących liczba odmów wydania zezwolenia na podróż z powodu ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji oraz wysokiego ryzyka epidemiologicznego odbiega od normy; c) statystyk wygenerowanych przez ETIAS zgodnie z art. 84 oraz przez EES, wskazujących na powiązania między informacjami zebranymi przy użyciu formularza wniosku a informacjami na temat przekraczania przez osoby podróżujące dozwolonego okresu pobytu i na temat odmów wjazdu; d) informacji - dostarczonych przez państwa członkowskie i popartych faktami i dowodami - na temat szczegółowych wskaźników ryzyka dla bezpieczeństwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa stwierdzonych przez dane państwo członkowskie;				lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	e) informacji - dostarczonych przez państwa członkowskie i popartych faktami i dowodami - wskazujących, że w określonej grupie osób podróżujących w odniesieniu do danego państwa członkowskiego liczba osób przekraczających dozwolony okres pobytu oraz liczba odmów wjazdu odbiegają od normy; f) dostarczonych przez państwa członkowskie informacji dotyczących konkretnego wysokiego ryzyka epidemiologicznego, jak również informacji uzyskanych w wyniku nadzoru epidemiologicznego i ocen ryzyka, przedstawionych przez ECDC oraz przekazanych przez WHO informacji o ogniskach epidemicznych. 3. Komisja określa w drodze aktu wykonawczego ryzyka zdefiniowane w niniejszym rozporządzeniu i w akcie delegowanym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, będące podstawą szczegółowych wskaźników ryzyka, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. Co najmniej co sześć miesięcy przeprowadza się przegląd szczegółowych ryzyk i w razie konieczności Komisja przyjmuje nowy akt wykonawczy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. 4. Na podstawie szczegółowych ryzyk określonych zgodnie z ust. 3 jednostka centralna ETIAS ustanawia zestaw szczegółowych wskaźników ryzyka będących kombinacją danych dotyczących co najmniej jednej z poniższych kwestii: a) grupa wiekowa, płeć, obywatelstwo; b) państwo i miasto zamieszkania; c) poziom wykształcenia (podstawowe, średnie, wyższe lub brak wykształcenia); d) wykonywany zawód (kategoria zawodowa).				

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	5. Szczegółowe wskaźniki ryzyka są ukierunkowane i proporcjonalne. W żadnym wypadku nie opierają się na wyłącznie na płci ani wieku danej osoby. W żadnym wypadku nie opierają się na informacjach ujawniających kolor skóry danej osoby, jej rasę, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, przekonania polityczne lub inne, religię lub przekonania światopoglądowe, członkostwo w związkach zawodowych, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność lub orientację seksualną. 6. Szczegółowe wskaźniki ryzyka są określane, ustanawiane, oceniane ex ante, wdrażane, oceniane ex post, zmieniane i usuwane przez jednostkę centralną ETIAS po konsultacji z radą ETIAS ds. kontroli przesiewowej.				
Art. 34	Lista ostrzegawcza ETIAS 1. Lista ostrzegawcza ETIAS zawiera dane dotyczące osób, które są podejrzane o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa lub o udział w nich, lub osób, względem których istnieją przesłanki faktyczne lub uzasadnione podstawy - oparte na ogólnej ocenie danej osoby - aby sądzić, że osoby te popełnią przestępstwo terrorystyczne lub inne poważne przestępstwo. Lista ostrzegawcza ETIAS jest częścią systemu centralnego ETIAS. 2. Listę ostrzegawczą ETIAS tworzy się na podstawie informacji dotyczących przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw. 3. Informacje, o których mowa w ust. 2, wprowadza do listy ostrzegawczej ETIAS Europol, bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/794, lub wprowadzają je państwa członkowskie. Europol lub każde z państw członkowskich są odpowiedzialne za wszelkie	T	Art. 1 pkt 6	Art. l. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym: 6) organ odpowiedzialny za wprowadzanie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, o której mowa w art. 34 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, podmioty uprawnione do występowania z wnioskiem o wpis na listę ostrzegawczą oraz sposób postępowania w tych sprawach.	

	wprowadzone przez siebie dane. Lista ostrzegawcza ETIAS zawiera informacje o dacie i godzinie zapisu poszczególnych elementów danych dokonanego przez Europol lub przez państwo członkowskie. 4. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, lista ostrzegawcza ETIAS składa się z danych zawierających co najmniej jeden z następujących elementów: a) nazwisko; b) nazwisko przy urodzeniu; c) data urodzenia; d) inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe); e) dokument lub dokumenty podróży (rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu lub dokumentów podróży); f) adres domowy; g) adres e-mail; h) numer telefonu; i) nazwa, adres e-mail, adres pocztowy, numer telefonu firmy lub organizacji; j) adres IP. Następujące elementy danych, o ile są dostępne, dodaje się do odpowiednich pozycji, składających się z co najmniej jednego elementu danych, wymienionych powyżej: imię (imiona), miejsce urodzenia, państwo urodzenia, płeć i obywatelstwo.		Art. 25-30	Art. 25. 1. Komendant Główny Straży Granicznej wprowadza dane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizuje te dane lub usuwa je z tej listy, zgodnie z art. 34 i art. 35 rozporządzenia 2018/1240, a także jest odpowiedzialny za: 1) zarządzanie krajowymi wpisami na tej liście; 2) prowadzenie konsultacji, o których mowa art. 9 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240. 2. Dane są wprowadzane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizowane lub usuwane z niej na wniosek organu, który posiada informacje dotyczące przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw, zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240. Aktualizacja danych lub ich usunięcie z listy ostrzegawczej ETIAS następuje wyłącznie na wniosek organu, którego dane zostały wprowadzone na tę listę. 3. Wniosek o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich aktualizację zawiera dane zgodnie z zakresem określonym w art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, umotywowanie wprowadzenia lub aktualizacji danych oraz datę	

				początkową i datę końcową okresu ważności wpisu. 4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, są przekazywane w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS albo systemu teleinformatycznego organu lub służby, o których mowa w art. 26. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 5. Nie udostępnia się informacji dotyczących danych wprowadzanych na listę ostrzegawczą ETIAS, o których mowa w ust. 3, w związku z realizacją praw, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206), osoby, której te dane dotyczą 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich	

				aktualizację albo usunięcie z tej listy, przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie zapewnienie sprawności zarządzania krajowymi wpisami na liście ostrzegawczej ETIAS. Art. 26. Uprawnienie do występowania z wnioskiem o wprowadzanie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z tej listy przysługuje: 1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych; 2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych; 3) prokuratorowi; 4) Straży Granicznej; 5) Policji; 6) Krajowej Administracji Skarbowej; 7) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców; 8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 9) Agencji Wywiadu; 10) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 11) Służbie Ochrony Państwa; 12) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 13)Służbie Wywiadu Wojskowego;	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				14) Żandarmerii Wojskowej. Art. 27. 1. Organ: 1) występujący z wnioskiem o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich aktualizację lub 2) w okresie obowiązywania wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS - jest odpowiedzialny za weryfikację, czy dane wniosku o wprowadzenie lub aktualizację lub obowiązujący wpis na tej liście nie odpowiadają wpisowi dokonanemu w Systemie Informacyjnym Schengen, aby uniknąć powielenia wpisów danych, zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. 2. Jeżeli zostanie stwierdzone powielenie wpisów, o którym mowa w ust. 1, nie wprowadza się na listę ostrzegawczą ETIAS danych ani nie aktualizuje się ich, a wprowadzone dane usuwa się. Art. 28. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w zakresie wprowadzania danych na listę ostrzegawczą ETIAS oraz zarządzania krajowymi wpisami na tej liście jest uprawniony do: 1) oceny wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich	

				aktualizację lub usunięcie z tej listy – w zakresie warunków określonych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240; 2) wystąpienia o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację albo usunięcie z tej listy informacji dotyczących wpisów obowiązujących na tej liście; 3) aktualizacji danych wprowadzonych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich usunięcia z tej listy, zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240; 4) nieuwzględnienia wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z listy wyniku dokonanej oceny, o której mowa w pkt 1. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia organ wnioskujący o przyczynach nieuwzględnienia wniosku. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, udzielenie odpowiedzi następuje w terminie niedłuższym niż 7 dni od dnia, w którym Komendant Główny	

				Straży Granicznej wystąpił do wnioskującego organu o przekazanie dodatkowych informacji. Art. 29. 1. Organ, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, odpowiada za terminową weryfikację, w tym ocenę aktualności oraz prawdziwości danych wprowadzonych na tę listę, zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240. 2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzana: 1) nierzadziej niż raz na 12 miesięcy - w przypadku wpisów ważnych powyżej 12 miesięcy, lub 2) przed upływem terminu ważności wpisu - w przypadku wpisów ważnych 12 miesięcy albo poniżej 12 miesięcy - zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240. 3. Organ, na którego wniosek dane zostały zamieszczone na liście ostrzegawczej ETIAS, niezwłocznie powiadamia Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, w celu aktualizacji lub usunięcia danych z tej listy.	

				4. Brak powiadomienia o wyniku dokonanej weryfikacji w terminach, o których mowa w ust. 2, skutkuje usunięciem wpisu z listy ostrzegawczej ETIAS. Art. 30. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w przypadku: 1) trafienia w wyniku porównania, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, albo 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 35a ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo 3) weryfikacji zapytania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2018/1240 - dotyczących krajowego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS może przeprowadzić dodatkowe czynności, o których mowa w art. 9 ust. 4, w tym konsultacje z organem, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, oraz uzyskać szczegółowe informacje i dokumenty uzasadniające wpis na tej liście. 2. Organy, o których mowa w art. 26, wyznaczają punkty kontaktowe do prowadzenia konsultacji oraz niezwłocznie zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta	

				Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych punktach kontaktowych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach dotyczących tych danych. 3. Do konsultacji prowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz ich terminów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 2–9.	
Art. 35	Obowiązki i zadania w odniesieniu do listy ostrzegawczej ETIAS 1. Przed wprowadzeniem przez Europol danych do listy ostrzegawczej ETIAS Europol: a) ustala, czy informacje te są adekwatne, prawdziwe i wystarczająco ważne, aby zostały włączone do listy ostrzegawczej ETIAS; b) ocenia ich przypuszczalny wpływ na odsetek wniosków przetwarzanych ręcznie; c) weryfikuje, czy ich odnośne dane odpowiadają wpisowi dokonanemu w SIS. 2. eu-LISA ustanawia specjalne narzędzie do celów oceny na podstawie ust. 1 lit. b). 3. Jeżeli weryfikacja przeprowadzona na podstawie ust. 1 lit. c) wykaże, że dane odpowiadają wpisowi dokonanemu w SIS, nie wprowadza się ich do listy ostrzegawczej ETIAS. W przypadku gdy warunki wykorzystania danych do celów dokonania wpisu w SIS są spełnione, pierwszeństwo zostanie udzielone wpisowi w SIS.	T	Art. 1 pkt 6 Art. 25-30	Art. l. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym: 6) organ odpowiedzialny za wprowadzanie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, o której mowa w art. 34 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, podmioty uprawnione do występowania z wnioskiem o wpis na listę ostrzegawczą ETIAS oraz sposób postępowania w tych sprawach. Art. 25. 1. Komendant Główny Straży Granicznej wprowadza	

	4. Państwa członkowskie i Europol odpowiadają za prawdziwość danych, o których mowa w art. 34 ust. 2, wprowadzonych przez siebie do listy ostrzegawczej ETIAS, oraz za aktualność tych danych. 5. Europol regularnie, a co najmniej raz w roku, ocenia i weryfikuje na bieżąco prawdziwość elementów danych wprowadzonych przez siebie do listy ostrzegawczej ETIAS. Państwa członkowskie regularnie, a co najmniej raz w roku, oceniają i weryfikują na bieżąco prawdziwość elementów danych wprowadzonych przez siebie do listy ostrzegawczej ETIAS. Europol i państwa członkowskie opracowują i wdrażają wspólną procedurę służącą zapewnieniu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego ustępu. 6. W wyniku przeglądu państwa członkowskie i Europol wycofują dane z listy ostrzegawczej ETIAS, w przypadku gdy wykazano, że przyczyny ich wprowadzenia przestały być aktualne albo że dane są przestarzałe lub nieaktualne. 7. Lista ostrzegawcza ETIAS i narzędzie oceny, o którym mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, są opracowywane pod kątem technicznym i prowadzone przez agencję eu-LISA. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych specyfikacje techniczne listy ostrzegawczej ETIAS oraz te narzędzia oceny. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.			dane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizuje te dane lub je usuwa z tej listy, zgodnie z art. 34 i art. 35 rozporządzenia 2018/1240, a także jest odpowiedzialny za: 1) zarządzanie krajowymi wpisami na tej liście; 2) prowadzenie konsultacji, o których mowa art. 9 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240. 2. Dane są wprowadzane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizowane lub usuwane z niej na wniosek organu, który posiada informacje dotyczące przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw, zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240. Aktualizacja danych lub ich usunięcie z listy ostrzegawczej ETIAS następuje wyłącznie na wniosek organu, którego dane zostały wprowadzone na tę listę. 3. Wniosek o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich aktualizację zawiera dane zgodnie z zakresem art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, umotywowanie wprowadzenia lub aktualizacji danych oraz datę początkową i datę końcową okresu ważności wpisu.	

				4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, są przekazywane w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS albo systemu teleinformatycznego organu lub służby, o których mowa w art. 26. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 5. Nie udostępnia się informacji dotyczących danych wprowadzanych na listę ostrzegawczą ETIAS, o których mowa w ust. 3, w związku z realizacją praw, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206), osoby, której te dane dotyczą. 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację albo usunięcie z tej listy, przekazywanego za	

				pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie zapewnienie sprawności zarządzania krajowymi wpisami na liście ostrzegawczej ETIAS. Art. 26. Uprawnienie do występowania z wnioskiem o wprowadzanie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z tej listy przysługuje: 1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych; 2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych; 3) prokuratorowi; 4) Straży Granicznej; 5) Policji; 6) Krajowej Administracji Skarbowej; 7) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców; 8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 9) Agencji Wywiadu, 10)Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 11) Służbie Ochrony Państwa; 12) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 13) Służbie Wywiadu Wojskowego; 14) Żandarmerii Wojskowej.	

				Art. 27. 1. Organ: 1) występujący z wnioskiem o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich aktualizację lub 2) w okresie obowiązywania wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS - jest odpowiedzialny za weryfikację, czy dane wniosku o wprowadzenie lub aktualizację lub obowiązujący wpis na tej liście nie odpowiadają wpisowi dokonanemu w Systemie Informacyjnym Schengen, aby uniknąć powielenia wpisów danych zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. 2. Jeżeli zostanie stwierdzone powielenie wpisów, o którym mowa w ust. 1, nie wprowadza się na listę ostrzegawczą ETIAS danych ani nie aktualizuje się ich, a wprowadzone dane usuwa się. Art. 28. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w zakresie wprowadzania danych na listę ostrzegawczą ETIAS oraz zarządzania krajowymi wpisami na tej liście jest uprawniony do: 1) oceny wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z tej	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				listy – w zakresie warunków określonych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240; 2) wystąpienia o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub informacji dotyczących wpisów na tej liście; 3) aktualizacji danych wprowadzonych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich usunięcia z tej, zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240; 4) nieuwzględnienia wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z listy w wyniku dokonanej oceny, o której mowa w pkt 1. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia organ wnioskujący o przyczynach nieuwzględnienia wniosku. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, udzielenie odpowiedzi następuje w terminie niedłuższym niż 7 dni od dnia, w którym Komendant Główny Straży Granicznej wystąpił do wnioskującego organu	

				o przekazanie dodatkowych informacji. Art. 29. 1. Organ, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, odpowiada za terminową weryfikację, w tym ocenę aktualności oraz prawdziwości danych wprowadzonych na tę listę, zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240. 2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzana: 1) nierzadziej niż raz na 12 miesięcy - w przypadku wpisów ważnych powyżej 12 miesięcy, lub 2) przed upływem terminu ważności wpisu - w przypadku wpisów ważnych 12 miesięcy albo poniżej 12 miesięcy - zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240. 3. Organ, na wniosek którego dane zostały zamieszczone na liście ostrzegawczej ETIAS, niezwłocznie powiadamia Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, w celu ich aktualizacji lub usunięcia danych z tej listy. 4. Brak powiadomienia o wyniku dokonanej weryfikacji w	

				terminach, o których mowa w ust. 2, skutkuje usunięciem wpisu z listy ostrzegawczej ETIAS. Art. 30. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w przypadku: 1) trafienia w wyniku porównania, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, albo 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 35a ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo 3) weryfikacji zapytania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2018/1240 - dotyczących krajowego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS może przeprowadzić dodatkowe czynności, o których mowa w art. 9 ust. 4, w tym konsultacje z organem, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, oraz uzyskać szczegółowe informacje i dokumenty uzasadniające wpis na tej liście. 2. Organy, o których mowa w art. 26, wyznaczają punkty kontaktowe do prowadzenia konsultacji oraz niezwłocznie zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o	

				wyznaczonych punktach kontaktowych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach dotyczących tych danych. 3. Do konsultacji prowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz ich terminów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 2–9.	
Art. 35a	Zadania jednostki krajowej ETIAS i Europolu w odniesieniu do listy ostrzegawczej ETIAS do celów kontroli przesiewowej 1. W przypadkach, o których mowa w art. 13 ust. 4b akapit czwarty, system centralny ETIAS przesyła automatyczne powiadomienie jednostce krajowej ETIAS albo Europolowi, w zależności od tego, które wprowadziły dane do listy ostrzegawczej ETIAS. W przypadku gdy odpowiednio, jednostka krajowa ETIAS lub Europol, uzna, że obywatel państwa trzeciego poddawany kontroli przesiewowej może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego, niezwłocznie powiadamia o tym odpowiednie organy ds. kontroli przesiewowej i przekazują państwu członkowskiemu przeprowadzającemu kontrolę przesiewową uzasadnioną opinię w terminie dwóch dni od otrzymania powiadomienia, w następujący sposób: a) jednostki krajowe ETIAS informują organy ds. kontroli przesiewowej za pośrednictwem mechanizmu bezpiecznej komunikacji, który eu-LISA ma ustanowić, między jednostkami krajowymi ETIAS a organami ds. kontroli przesiewowej;	T	Art. 30 ust. 1 pkt 2	Art. 30. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w przypadku: 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 35a ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo	

	b) Europol informuje organy ds. kontroli przesiewowej za pośrednictwem kanałów komunikacji przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2016/794. Jeżeli nie zostanie wydana żadna opinia, przyjmuje się, że nie występuje ryzyko dla bezpieczeństwa. 2. Automatyczne powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawierają dane, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE)2024/1356, wykorzystane do zapytania.				
Art. 36	Wydanie zezwolenia na podróż 1. W przypadku gdy analiza wniosku zgodnie z procedurami określonymi w rozdziałach III, IV i V wskazuje, że nie ma przesłanek faktycznych ani uzasadnionych podstaw opartych na przesłankach faktycznych, aby stwierdzić, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne, system centralny ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego wydaje zezwolenie na podróż. 2. W przypadku wątpliwości co do istnienia wystarczających powodów odmowy wydania zezwolenia na podróż, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ma możliwość, w tym po przeprowadzeniu rozmowy, wydania zezwolenia na podróż, do którego dołącza marker zalecający służbom granicznym przeprowadzenie kontroli drugiej linii. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego może także dołączyć taki marker na wniosek konsultowanego państwa członkowskiego. Taki marker jest widoczny tylko dla służb granicznych.	T	Art. 12	Art. 12. Komendant Główny Straży Granicznej wydaje zezwolenie na podróż, odmawia wydania zezwolenia na podróż, cofa albo unieważnia to zezwolenie na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240.	

	Marker zostaje automatycznie usunięty po tym, jak służby graniczne dokonają kontroli i zarejestrują wpis dotyczący wjazdu w EES. 3. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ma możliwość dodania markera wskazującego służbom granicznym i innym organom mającym dostęp do danych zawartych w systemie centralnym ETIAS, że konkretne trafienie wywołane podczas przetwarzania wniosku zostało ocenione i stwierdzono, że było to fałszywe trafienie, lub że ręczne przetwarzanie wniosku wykazało, że nie było powodów do odmowy wydania zezwolenia na podróż. 4. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 89 akty delegowane w celu wprowadzenia odpowiednich zabezpieczeń poprzez ustanowienie przepisów i procedur służących unikaniu konfliktów z wpisami w innych systemach informacyjnych oraz w celu ustalenia warunków i kryteriów dołączania markera i okresu jego obowiązywania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. 5. Zezwolenie na podróż zachowuje ważność przez trzy lata lub do końca okresu ważności dokumentu podróży zarejestrowanego podczas składania wniosku, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza, oraz jest ważne na terytorium państw członkowskich. 6. Zezwolenie na podróż nie daje automatycznie prawa do wjazdu ani do pobytu.				
Art. 37	Odmowa wydania zezwolenia na podróż 1. Odmawia się wydania zezwolenia na podróż, jeżeli wnioskodawca: a) korzysta z dokumentu podróży, który w SIS został zgłoszony jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony; b) stwarza ryzyko dla bezpieczeństwa;	T	Art. 1 pkt 5	Art. l. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym:	

	c) stwarza ryzyko nielegalnej imigracji; d) stwarza wysokie ryzyko epidemiologiczne; e) jest osobą, wobec której dokonano w SIS wpisu do celów odmowy wjazdu i pobytu; f) nie odpowiedział na wniosek o dodatkowe informacje lub dokumenty w terminie określonym w art. 27; g) nie stawił się na rozmowę, o której mowa w art. 27 ust. 4.			5) właściwy organ oraz sposób i tryb prowadzenia postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 37 ust. 3, art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240;	
	2. Odmawia się wydania zezwolenia na podróż również w przypadkach, w których - w momencie składania wniosku - istnieją uzasadnione i poważne wątpliwości co do autentyczności danych, wiarygodności oświadczeń wnioskodawcy, dokumentów uzupełniających dostarczonych przez wnioskodawcę lub prawdziwości ich treści. 3. Wnioskodawcom, którym odmówiono wydania zezwolenia na podróż, przysługuje prawo do wniesienia odwołania. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję w sprawie wniosku, i zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. W trakcie postępowania odwoławczego stronie wnoszącej odwołanie udostępnia się informacje zawarte w pliku wniosku zgodnie z przepisami w zakresie ochrony danych, o których mowa w art. 56 niniejszego rozporządzenia. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego przekazuje wnioskodawcom informacje dotyczące postępowania odwoławczego. Informacje te przekazuje się w jednym z języków urzędowych państw wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, których obywatelem jest wnioskodawca. 4. Wcześniejsza odmowa wydania zezwolenia na podróż nie powoduje automatycznie odrzucenia nowego wniosku. Nowy wniosek jest oceniany na podstawie wszystkich dostępnych informacji.		Art. 5 ust. 2 pkt 2 Art. 15-24	Art. 5. 2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 2) rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w przypadku wydania decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż; Art. 15. 1. Od decyzji o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż, z wyjątkiem decyzji wydanej na wniosek cudzoziemca, o której mowa w art. 41 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. 2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec składa w terminie 7 dni od dnia doręczenia na adres poczty elektronicznej powiadomienia, o którym mowa	

				w art. 38 ust. 2 lub art. 42 rozporządzenia 2018/1240. 3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy może złożyć upoważniony przez cudzoziemca pełnomocnik do złożenia wniosku w jego imieniu, a w przypadku – małoletnich, wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny. 4. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zawiera: 1) numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 2) dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a, aa oraz d–g rozporządzenia 2018/1240; 3) informacje o treści rozstrzygnięcia i dacie wydania decyzji, której dotyczy wniosek; 4) dane osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3; 5) uzasadnienie. 5. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołącza się w postaci elektronicznej odwzorowanie cyfrowe: 1) wszystkich stron dokumentu podróży, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2018/1240;	

				2) pisemnego oświadczenia podpisanego przez osobę składającą wniosek, że podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe, zawierającego klauzulę o treści: „Podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; 3) pełnomocnictwa wraz z dowodem wniesienia opłaty skarbowej – w przypadkach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154, z późn. zm.[5]) oraz wskazuje się dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. m rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3; 4) innych dokumentów – w przypadku gdy cudzoziemiec je posiada. 6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której	

[5] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1795 i 1847 oraz z 2026 r. poz. 846, 875, 912, 1206 i ….

				mowa w ust. 5 pkt 2, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. 7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z informacjami lub dokumentami składa się w języku polskim w postaci elektronicznej za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, po dokonaniu uwierzytelnienia na podstawie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2. 8. Za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Opłaty nie pobiera się od cudzoziemca, który w dniu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ukończył lat osiemnastu albo ukończył lat siedemdziesiąt, a także od cudzoziemca, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240. 9. Cudzoziemiec uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 8, podczas składania, za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.	

				Brak uiszczenia opłaty skutkuje niezłożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. 10. Jeżeli narzędzie teleinformatyczne Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 7, jest niedostępne, informacja o tym oraz o przywróceniu dostępności jest niezwłocznie publikowana na stronie internetowej Komendy Głównej Straży Granicznej. 11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, termin złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ulega zawieszeniu do czasu przywrócenia dostępności narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. 12. Dokumenty lub informacje sporządzone w języku obcym, które służącą za dowód w postępowaniu o ponowne rozpatrzenie sprawy, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, zawierającym imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego i podpis tłumacza, który dokonał przekładu, a także datę sporządzenia przekładu. 13. Komendant Główny Straży Granicznej może w razie wątpliwości żądać elektronicznego poświadczenia zgodności z oryginałem:	

				1) udzielonego pełnomocnictwa, lub 2) własnoręczności podpisu pełnomocnictwa przez cudzoziemca, lub 3) dokumentu potwierdzającego sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawania opiekunem prawnym, lub 4) innego dokumentu dołączonego do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. 14. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także doradca podatkowy mogą sami poświadczyć za zgodność z oryginałem dokument udzielonego im pełnomocnictwa, dokument potwierdzający sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawanie opiekunem prawnym lub inny dokument dołączony do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jeżeli dokument został sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, to jego zgodności z oryginałem poświadcza się za pomocą kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego lub podpisu osobistego. Dokumenty poświadczane elektronicznie są sporządzane w formatach danych określonych w przepisach	

				wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 15. Przepis ust. 14 stosuje się odpowiednio do dokumentów złożonych w toku postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy. 16. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec może cofnąć przed wydaniem decyzji w tej sprawie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. 17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz sposób uiszczania tej opłaty. Opłata nie może być niższa niż 100 złotych i wyższa niż **6,01%** przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r o zakładowym funduszu świadczeń	

				socjalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 288 oraz z 2026 r. poz. 25 i 1123), a jej wysokość nie może być dla cudzoziemca przeszkodą w złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Art. 16. 1. Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie spełnia wymogów formalnych, Komendant Główny Straży Granicznej wzywa cudzoziemca do usunięcia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania na adres poczty elektronicznej, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do informacji i dokumentów dołączonych do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. 3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozpatruje się w terminie niedłuższym niż 90 dni. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych przepisami prawa, termin załatwienia sprawy biegnie od dnia usunięcia braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także informacji lub dokumentów dołączonych do tego wniosku. W uzasadnionych przypadkach,	

				Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia cudzoziemca o nowym terminie załatwienia sprawy oraz wskazuje powody niezałatwienia sprawy w terminie. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. 4. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie skutkuje wstrzymaniem lub zawieszeniem wykonania zaskarżonej decyzji. 5. Informacje dotyczące ponownego rozpatrzenia sprawy są zapisywane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w pliku wniosku. 6. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 2-6 i art. 10, a także przepisy art. 25a-29, art. 36-37, art. 40, art. 41 i art. 44 rozporządzenia 2018/1240 w zakresie rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż . 7. Cudzoziemiec i jego przedstawiciel mają obowiązek niezwłocznie zawiadomić Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zawartych w pliku wniosku, w	

				tym adresie poczty elektronicznej. Jeżeli obowiązek ten nie zostanie dopełniony, doręczenie na dotychczasowy adres poczty elektronicznej uważa się za dokonane. Art. 17. 1. W przypadku gdy przed upływem terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub terminu na rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 3, cudzoziemcowi: 1) wydano zezwolenie na podróż w wyniku rozpatrzenia odrębnego wniosku lub 2) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/1240, lub 3) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 55 ust. 5-7 rozporządzenia 2018/1240 – wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy pozostawia się bez rozpoznania. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli cudzoziemiec nie usunął w terminie braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, cofnął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także gdy postępowanie	

				było albo stało się bezprzedmiotowe. 3. O pozostawieniu wniosku bez rozpoznania w przypadkach, o którym mowa w ust. 1 i 2, powiadamia się cudzoziemca i wskazuje przyczyny pozostawienia bez rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 18. Po upływie terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo uprzednim złożeniu takiego wniosku cudzoziemiec po dokonaniu uwierzytelnienia, o którym mowa w art. 15 ust. 7, otrzymuje za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej informację o braku możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Art. 19. 1. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej decyzji o unieważnieniu albo o cofnięciu zezwolenia na podróż cudzoziemcowi udostępnia się na jego wniosek informacje zawarte w pliku wniosku związane odpowiednio z cofnięciem albo unieważnieniem zezwolenia na	

				podróż, z wyjątkiem sytuacji gdy informacje te są dostępne dla cudzoziemca za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240. 2. Wniosek o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku składa się w języku polskim razem z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w ust. 1. 3. Informacje zawarte w pliku wniosku doręcza się na adres poczty elektronicznej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. 4. W uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może nie uwzględnić wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku, o czym informuje wnioskodawcę w formie powiadomienia. 5. Powiadomienie zawiera wskazanie przyczyny nieuwzględnienia wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. W powiadomieniu można odstąpić od wskazania powodów	

				nieuwzględnienia wniosku, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich. 6. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 20. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję; 2) uchyla zaskarżoną decyzję i wydaje zezwolenie na podróż. 2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 21. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której:	

				1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję; 2) uchyla zaskarżoną decyzję. 2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 22. 1. Na decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji na adres poczty elektronicznej. Przepisu art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846) nie stosuje się. 2. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, zawierają oznaczenie organu, oznaczenie strony, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest utrzymywana w mocy, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także	

				stopnia służbowego, a ponadto pouczenie o dopuszczalności i trybie wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz o wysokości opłaty od wpisu od skargi, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty od wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia faktycznego, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej. 3. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 oraz art. 21 ust. 1 pkt 2, zawierają oznaczenie organu, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, oznaczenie strony, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest uchylana, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika	

				działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także stopnia służbowego. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej. Art. 23. 1. Za dzień doręczenia decyzji, wezwań oraz powiadomień, o których mowa w niniejszym rozdziale, uznaje się dzień ich wysłania na adres poczty elektronicznej. 2. Wymiana informacji oraz kontakt z cudzoziemcem i jego przedstawicielami odbywa się w języku polskim, za pośrednictwem adresu poczty elektronicznej. Podania (żądania, wyjaśnienia, wnioski) wniesione w inny sposób niż zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy lub rozporządzenia 2018/1240 pozostawia się bez rozpoznania. 3. Postępowanie o ponowne rozpatrzenie sprawy Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi w sposób elektroniczny, za pośrednictwem krajowego	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS. Art. 24. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), z wyjątkiem art. 14 § 1a zdanie drugie, art. 32, art. 33 § 1–3 oraz działu IV.	
Art. 38	Powiadomienie o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż 1. W momencie, gdy zezwolenie na podróż zostało wydane, wnioskodawca niezwłocznie otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie zawierające: a) wyraźne stwierdzenie, że wydano zezwolenie na podróż, oraz numer wniosku o zezwolenie na podróż; b) datę rozpoczęcia i datę wygaśnięcia zezwolenia na podróż; c) wyraźne stwierdzenie, że przy wjeździe wnioskodawca będzie musiał przedstawić ten sam dokument podróży, który wskazał w formularzu wniosku, a wszelkie zmiany dokumentu podróży będą wymagać złożenia nowego wniosku o wydanie zezwolenia na podróż; d) przypomnienie warunków wjazdu określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 oraz przypomnienie, że pobyt krótkoterminowy nie może przekraczać 90 dni w dowolnym okresie 180 dni; e) przypomnienie, że samo posiadanie zezwolenia na podróż nie daje automatycznie prawa do wjazdu;	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	f) przypomnienie, że służby graniczne mogą wymagać na granicach zewnętrznych okazania dokumentów uzupełniających w celu weryfikacji spełnienia warunków wjazdu i pobytu; g) przypomnienie, że posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich; h) link do usługi sieciowej, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2226, umożliwiającej obywatelom państw trzecich zweryfikowanie w dowolnym momencie dozwolonego pobytu pozostającego im do wykorzystania; i) w stosownych przypadkach informację o państwach członkowskich, do których wnioskodawca ma prawo się udać; j) link do ogólnodostępnej strony internetowej ETIAS zawierającej informacje na temat możliwości zwrócenia się przez wnioskodawcę o cofnięcie zezwolenia na podróż, możliwości cofnięcia zezwolenia na podróż, jeżeli warunki jego wydania nie są już spełniane, oraz możliwości jego unieważnienia jeżeli okazuje się, że w momencie wydania tego zezwolenia nie były spełnione warunki jego wydania; k) informacje o procedurach umożliwiających wykonywanie praw przysługujących na mocy art. 13-16 rozporządzenia nr (WE) nr 45/2001 oraz art. 15-18 rozporządzenia (UE) 2016/679; dane kontaktowe inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz krajowego organu nadzorczego państwa członkowskiego pierwszego planowanego pobytu - jeśli zezwolenie na podróż zostało wydane przez system centralny ETIAS - lub odpowiedzialnego państwa członkowskiego - jeśli zezwolenie na podróż zostało wydane przez jednostkę krajową ETIAS.				

	2. W przypadku odmowy wydania zezwolenia na podróż wnioskodawca niezwłocznie otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie zawierające: a) wyraźne stwierdzenie, że odmówiono wydania zezwolenia na podróż, oraz numer wniosku o zezwolenie na podróż; b) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która odmówiła wydania zezwolenia na podróż; c) stwierdzenie przyczyn odmowy wydania zezwolenia na podróż, wskazujące odnośną przyczynę z wykazu zamieszczonego w art. 37 ust. 1 i 2, co umożliwi wnioskodawcy wniesienie odwołania; d) informację o prawie do wniesienia odwołania oraz o terminie wniesienia odwołania; link do informacji, o których mowa w art. 16 ust. 7 na stronie internetowej; e) informacje o procedurach umożliwiających wykonywanie praw przysługujących na mocy art. 13, 14, 15 i 16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 15, 16, 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2016/679; dane kontaktowe inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz krajowego organu nadzorczego odpowiedzialnego państwa członkowskiego. 3. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje standardowy formularz odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.				
Art. 39	Dane, które należy dodać do pliku wniosku w następstwie decyzji o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż	T	Art. 3 ust. 4	Art. 3. 4. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zgodność z prawem, dokładność i aktualność	

	1. W przypadku gdy podjęto decyzję o wydaniu zezwolenia na podróż, system centralny ETIAS lub - w przypadku gdy decyzję podjęto w następstwie ręcznego przetwarzania wniosku, jak przewidziano w rozdziale IV - jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego niezwłocznie dodaje do pliku wniosku następujące dane: a) informację na temat statusu wskazującą, że wydano zezwolenie na podróż; b) informację, czy zezwolenie na podróż wydał system centralny ETIAS, czy wydano je w następstwie ręcznego przetwarzania wniosku; w tym drugim przypadku należy podać nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która podjęła decyzję; c) datę decyzji o wydaniu zezwolenia na podróż; d) datę rozpoczęcia i datę wygaśnięcia okresu ważności zezwolenia na podróż; e) wszelkie markery dołączone do zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 36 ust. 2 i 3, wraz z uzasadnieniem dołączenia tych markerów, oraz dodatkowe informacje potrzebne do przeprowadzenia kontroli drugiej linii w przypadku zastosowania art. 36 ust. 2 oraz dodatkowe informacje na potrzeby służb granicznych w przypadku zastosowania art. 36 ust. 3. 2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 89 akty delegowane w celu dalszego określenia rodzaju dodatkowych informacji, jakie mogą zostać dodane, oraz ich języka i formatów, a także określenia uzasadnienia dołączenia markerów. 3. W przypadku gdy podjęto decyzję o odmowie wydania zezwolenia na podróż, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego dodaje do pliku wniosku następujące dane: a) informację na temat statusu wskazującą, że odmówiono wydania zezwolenia na podróż;		Art. 16 ust. 6	danych wprowadzanych do systemu centralnego ETIAS oraz w razie potrzeby ich zmianę lub usunięcie zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 55 rozporządzenia 2018/1240. Art. 16. 6. Informacje dotyczące ponownego rozpatrzenia sprawy Komendant Główny Straży Granicznej zapisuje w pliku wniosku.	

	b) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która odmówiła wydania zezwolenia na podróż; c) datę decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż; d) przyczyny odmowy wydania zezwolenia na podróż, z podaniem odnośnej przyczyny z wykazu zamieszczonego w art. 37 ust. 1 i 2. 4. Oprócz danych, o których mowa w ust. 1 i 3, w przypadku gdy podjęto decyzję o wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia na podróż, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego podaje także powody swojej ostatecznej decyzji, chyba że dana decyzja jest odmową opartą na negatywnej opinii konsultowanego państwa członkowskiego.				

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 40	Unieważnienie zezwolenia na podróż 1. Zezwolenie na podróż zostaje unieważnione, jeżeli okazuje się, że w momencie wydania tego zezwolenia nie były spełnione warunki jego wydania. Zezwolenie na podróż unieważnia się na podstawie jednej lub kilku przyczyn odmowy wydania zezwolenia na podróż, określonych w art. 37 ust. 1 i 2. 2. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada dowody świadczące o tym, że warunki wydania zezwolenia na podróż nie były spełnione w momencie jego wydania, jednostka krajowa ETIAS tego państwa członkowskiego unieważnia to zezwolenie na podróż. 3. Osobie, której zezwolenie na podróż zostało unieważnione, przysługuje prawo do wniesienia odwołania. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję o unieważnieniu zezwolenia, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zapewnia wnioskodawcom informacje dotyczące postępowania odwoławczego. Informacje przekazywane są w jednym z języków urzędowych państw wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, którego to państwa obywatelem jest wnioskodawca. 4. Uzasadnienie decyzji o unieważnieniu zezwolenia na podróż jest rejestrowane w pliku wniosku przez członka personelu, który przeprowadził ocenę ryzyka.	T	Art. 1 pkt 5 Art. 3 ust. 4 Art. 12 -24	Art. 1 pkt 5 Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym: 5) właściwy organ oraz sposób i tryb prowadzenia postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 37 ust. 3, art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240; Art. 3. 4. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zgodność z prawem, dokładność i aktualność danych wprowadzanych do systemu centralnego ETIAS oraz w razie potrzeby ich zmianę lub usunięcie zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 55 rozporządzenia 2018/1240. Art. 12. 1. Komendant Główny Straży Granicznej wydaje zezwolenie na podróż, odmawia wydania zezwolenia na podróż, cofa albo unieważnia to zezwolenie na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240.	

				13.1. Organ administracji publicznej, w szczególności organ, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–15, który powziął informacje, że warunki wydania zezwolenia na podróż nie były spełnione w momencie jego wydania albo w przypadku gdy cudzoziemiec przestał spełniać warunki, przekazuje niezwłocznie te informacje wraz z uzasadnieniem Komendantowi Głównemu Straży Granicznej. Wymiana informacji w tych sprawach między organami administracji publicznej a Komendantem Głównym Straży Granicznej odbywa się w formie elektronicznej. W przypadku organów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1-15, wymiana informacji następuje za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 7. W wyjątkowych przypadkach informacje mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 2. Komendant Główny Straży Granicznej przed unieważnieniem	

				albo cofnięciem zezwolenia na podróż, w szczególności w przypadku konieczności weryfikacji otrzymanych informacji, o których mowa w ust. 1, może wykonywać czynności w tym zakresie za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz dodatkowo za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS, a także dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się przepisy art. 10. 3. Językiem używanym podczas czynności unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż, w zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, jest język polski albo język angielski. Używanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.	

				Art. 14. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 12, są wydawane w postaci elektronicznej za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz doręczane na adres poczty elektronicznej w formie powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 1 i 2, art. 42 oraz art. 44 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. 2. Decyzje o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż są wydawane z wykorzystaniem standardowego formularza, o którym mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 15. 1. Od decyzji o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż, z wyjątkiem decyzji wydanej na wniosek cudzoziemca, o której mowa w art. 41 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. 2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec składa w terminie 7 dni od dnia doręczenia na adres poczty elektronicznej powiadomienia, o	

				którym mowa w art. 38 ust. 2 lub art. 42 rozporządzenia 2018/1240. 3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy może złożyć upoważniony przez cudzoziemca pełnomocnik do złożenia wniosku w jego imieniu, a w przypadku małoletnich – wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny. 4. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zawiera: 1) numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 2) dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a, aa oraz d–g rozporządzenia 2018/1240; 3) informacje o treści rozstrzygnięcia i dacie wydania decyzji, której dotyczy wniosek; 4) dane osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3; 5) uzasadnienie. 5. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołącza się w postaci elektronicznej odwzorowanie cyfrowe: 1) wszystkich stron dokumentu podróży, o którym mowa w art. 17	

				ust. 2 lit. d rozporządzenia 2018/1240; 2) pisemnego oświadczenia podpisanego przez osobę składającą wniosek, że podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe, zawierającego klauzulę o treści: „Podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; 3) pełnomocnictwa wraz z dowodem wniesienia opłaty skarbowej w przypadkach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154, z późn. zm.) oraz wskazuje dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. m rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3; 4) innych dokumentów – w przypadku gdy cudzoziemiec je posiada. 6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której	

				mowa w ust. 5 pkt 2, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. 7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z informacjami lub dokumentami składa się w języku polskim w postaci elektronicznej za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, po dokonaniu uwierzytelnienia na podstawie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2. 8. Za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Opłaty nie pobiera się od cudzoziemca, który w dniu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ukończył lat osiemnastu albo ukończył lat siedemdziesiąt, a także od cudzoziemca, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240. 9. Cudzoziemiec uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 8, podczas składania, za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, wniosku o	

				ponowne rozpatrzenie sprawy. Brak uiszczenia opłaty skutkuje niezłożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. 10. Jeżeli narzędzie teleinformatyczne Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 7, jest niedostępne, informacja o tym oraz o przywróceniu dostępności jest niezwłocznie publikowana na stronie internetowej Komendy Głównej Straży Granicznej. 11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, termin złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ulega zawieszeniu do czasu przywrócenia dostępności narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. 12. Dokumenty lub informacje sporządzone w języku obcym, które służą za dowód w postępowaniu o ponowne rozpatrzenie sprawy, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, zawierającym imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego i podpis tłumacza, który dokonał przekładu, a także datę sporządzenia przekładu. 13. Komendant Główny Straży Granicznej może w razie wątpliwości żądać elektronicznego poświadczenia zgodności z oryginałem:	

				1) udzielonego pełnomocnictwa lub 2) własnoręczności podpisu pełnomocnictwa przez cudzoziemca, lub 3) dokumentu potwierdzającego sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawania opiekunem prawnym, lub 4) innego dokumentu dołączonego do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. 14. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także doradca podatkowy mogą sami poświadczyć za zgodność z oryginałem dokument udzielonego im pełnomocnictwa, dokument potwierdzający sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawanie opiekunem prawnym lub inny dokument dołączony do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jeżeli dokument został sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, to jego zgodność z oryginałem poświadcza się za pomocą kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego lub podpisu osobistego. Dokumenty poświadczane elektronicznie są sporządzane w formatach danych określonych w przepisach wydanych na	

				podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 15. Przepis ust. 14 stosuje się odpowiednio do dokumentów złożonych w toku postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy. 16. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec może cofnąć przed wydaniem decyzji w tej sprawie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. 17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz sposób uiszczania tej opłaty. Opłata nie może być niższa niż 100 złotych i wyższa niż 6,54% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r o zakładowym funduszu świadczeń	

				socjalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 288 oraz z 2026 r. poz. 25 i 1123), a jej wysokość nie może być dla cudzoziemca przeszkodą w złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Art. 16. 1. Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie spełnia wymogów formalnych, Komendant Główny Straży Granicznej wzywa cudzoziemca do usunięcia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania na adres poczty elektronicznej, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do informacji i dokumentów dołączonych do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. 3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozpatruje się w terminie niedłuższym niż 90 dni. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych przepisami prawa, termin załatwienia sprawy biegnie od dnia usunięcia braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także informacji lub dokumentów dołączonych do tego wniosku. W uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży	

				Granicznej powiadamia cudzoziemca o nowym terminie załatwienia sprawy oraz wskazuje powody niezałatwienia sprawy w terminie. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. 4. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie skutkuje wstrzymaniem lub zawieszeniem wykonania zaskarżonej decyzji. 5. Informacje dotyczące ponownego rozpatrzenia sprawy Komendant Główny Straży Granicznej zapisuje w pliku wniosku. 6. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 2-6 i art. 10, a także przepisy art. 25a-29, art. 36, art. 37, art. 40, art. 41 i art. 44 rozporządzenia 2018/1240 w zakresie rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż . 7. Cudzoziemiec i jego przedstawiciel mają obowiązek niezwłocznie zawiadomić Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zawartych w pliku wniosku, w tym adresie poczty elektronicznej. Jeżeli obowiązek ten nie zostanie	

				dopełniony, doręczenie na dotychczasowy adres poczty elektronicznej uważa się za dokonane. Art. 17. 1. W przypadku gdy przed upływem terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub terminu na rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 3, cudzoziemcowi: 1) wydano zezwolenie na podróż w wyniku rozpatrzenia odrębnego wniosku lub 2) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/1240, lub 3) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 55 ust. 5-7 rozporządzenia 2018/1240 – wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy pozostawia się bez rozpoznania. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli cudzoziemiec nie usunął w terminie braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, cofnął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także gdy postępowanie było albo stało się bezprzedmiotowe.	

				3. O pozostawieniu wniosku bez rozpoznania w przypadkach, o którym mowa w ust. 1 i 2, powiadamia się cudzoziemca i wskazuje przyczyny pozostawienia bez rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 18. Po upływie terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo uprzednim złożeniu takiego wniosku cudzoziemiec po dokonaniu uwierzytelnienia, o którym mowa w art. 15 ust. 7, otrzymuje za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej informację o braku możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Art. 19. 1. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej decyzji o unieważnieniu albo o cofnięciu zezwolenia na podróż cudzoziemcowi udostępnia się na jego wniosek informacje zawarte w pliku wniosku związane odpowiednio z cofnięciem albo unieważnieniem zezwolenia na podróż, z wyjątkiem sytuacji, gdy informacje te są dostępne dla	

				cudzoziemca za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240. 2. Wniosek o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku składa się w języku polskim razem z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w ust. 1. 3. Informacje zawarte w pliku wniosku doręcza się na adres poczty elektronicznej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. 4. W uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może nie uwzględnić wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku, o czym informuje wnioskodawcę w formie powiadomienia. 5. Powiadomienie zawiera wskazanie przyczyny nieuwzględnienia wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. W powiadomieniu można odstąpić	

				od wskazania powodów nieuwzględnienia wniosku, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich. 6. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 20. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję; 2) uchyla zaskarżoną decyzję i wydaje zezwolenie na podróż. 2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 21. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której:	

				1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję; 2) uchyla zaskarżoną decyzję. 2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 22. 1. Na decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji na adres poczty elektronicznej. Art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846) nie stosuje się. 2. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, zawierają oznaczenie organu, oznaczenie strony, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest utrzymywana w mocy, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także stopnia służbowego, a ponadto	

				pouczenie o dopuszczalności i trybie wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz o wysokości opłaty od wpisu od skargi, jeżeli mają one charakter stały, albo o podstawie do wyliczenia opłaty od wpisu o charakterze stosunkowym, a także o możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia faktycznego, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej. 3. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 oraz art. 21 ust. 1 pkt 2, zawierają oznaczenie organu, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, oznaczenie strony, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest uchylana, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z	

				podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także stopnia służbowego. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej. Art. 23. 1. Za dzień doręczenia decyzji, wezwań oraz powiadomień, o których mowa w niniejszym rozdziale, uznaje się dzień ich wysłania na adres poczty elektronicznej. 2. Wymiana informacji oraz kontakt z cudzoziemcem i jego przedstawicielami odbywa się w języku polskim, za pośrednictwem adresu poczty elektronicznej. Podania (żądania, wyjaśnienia, wnioski) wniesione w inny sposób niż zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy lub rozporządzenia 2018/1240, pozostawia się bez rozpoznania. 3. Postępowanie o ponowne rozpatrzenie sprawy Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi w sposób elektroniczny, za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS.	

				Art. 24. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), z wyjątkiem art. 14 § 1a zdanie drugie, art. 32, art. 33 § 1–3 oraz działu IV. Art. 14. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 12, są wydawane w postaci elektronicznej za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz doręczane na adres poczty elektronicznej w formie powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 1 i 2, art. 42 oraz art. 44 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. 2. Decyzje o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż są wydawane z wykorzystaniem standardowego formularza, o którym mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

			Art. 14		
Art. 41	Cofnięcie zezwolenia na podróż 1. Zezwolenie na podróż zostaje cofnięte, jeżeli okazuje się, że warunki jego wydania przestały być spełniane. Zezwolenie na podróż zostaje cofnięte na podstawie jednej lub kilku przyczyn odmowy wydania zezwolenia na podróż, określonych w art. 37 ust. 1. 2. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada dowody świadczące o tym, że warunki wydania zezwolenia na podróż przestały być spełniane, jednostka krajowa ETIAS tego państwa członkowskiego cofa zezwolenie na podróż. 3. Bez uszczerbku dla ust. 2, w przypadku dokonania w SIS nowego wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu lub dotyczącego dokumentu podróży zgłoszonego jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony, SIS informuje o tym system centralny ETIAS. System centralny ETIAS weryfikuje, czy ten nowy wpis odpowiada ważnemu zezwoleniu na podróż. Jeżeli tak jest, wówczas system centralny ETIAS przekazuje plik wniosku jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, które dokonało tego wpisu. W przypadku dokonania nowego wpisu dotyczącego odmowy wjazdu i pobytu jednostka krajowa ETIAS cofa zezwolenie na podróż. Jeżeli zezwolenie na podróż jest powiązane z dokumentem podróży zgłoszonym w SIS lub w bazie danych SLTD Interpolu jako utracony, skradziony, przywłaszczony lub unieważniony, jednostka krajowa ETIAS dokonuje ręcznego przetwarzania pliku wniosku. 4. Nowe dane wprowadzane do listy ostrzegawczej ETIAS są porównywane z danymi z plików wniosków w systemie centralnym ETIAS. System centralny ETIAS weryfikuje, czy te nowe dane odpowiadają	T	Art. 1 pkt 5 Art. 3 ust. 4 Art. 12 -24	Art. 1 pkt 5 Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym: 5) właściwy organ oraz sposób i tryb prowadzenia postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 37 ust. 3, art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240 Art. 3. 4. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zgodność z prawem, dokładność i aktualność danych wprowadzanych do systemu centralnego ETIAS oraz w razie potrzeby ich zmianę lub usunięcie zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 55 rozporządzenia 2018/1240. Art. 12. Komendant Główny Straży Granicznej wydaje zezwolenie na podróż, odmawia wydania zezwolenia na podróż, cofa albo unieważnia to zezwolenie na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240. Art. 13. 1 Organ administracji publicznej, w szczególności	

	ważnemu zezwoleniu na podróż. Jeżeli tak jest, wówczas system centralny ETIAS przekazuje plik wniosku jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, które wprowadziło nowe dane, lub - jeżeli nowe dane zostały wprowadzone przez Europol - jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego pierwszego planowanego pobytu, które zadeklarował wnioskodawca zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. j). Ta jednostka krajowa ETIAS ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa i cofa zezwolenie na podróż, jeżeli stwierdzi, że warunki jego przyznania nie są już spełniane. 5. W przypadku gdy w EES zostaje zarejestrowany wpis dotyczący odmowy wjazdu w odniesieniu do posiadacza ważnego zezwolenia na podróż i wpis ten jest uzasadniony z powodu B lub I wymienionego w części B załącznika V do rozporządzenia (UE) 2016/399, system centralny ETIAS przekazuje plik wniosku jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, które odmówiło wjazdu. Jednostka krajowa ETIAS ocenia, czy warunki przyznania zezwolenia na podróż są nadal spełniane, i jeżeli nie są - cofa zezwolenie na podróż. 6. Uzasadnienie decyzji o cofnięciu zezwolenia na podróż jest rejestrowane w pliku wniosku przez członka personelu, który przeprowadził ocenę ryzyka. 7. Wnioskodawcy, którego zezwolenie na podróż zostało cofnięte, przysługuje prawo do wniesienia odwołania. Postępowanie odwoławcze jest prowadzone w państwie członkowskim, które podjęło decyzję o cofnięciu zezwolenia, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego zapewnia wnioskodawcom informacje dotyczące postępowania odwoławczego. Informacje przekazuje się w jednym z języków urzędowych państw wymienionych w			organ, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1-15, który powziął informacje, że warunki wydania zezwolenia na podróż nie były spełnione w momencie jego wydania albo w przypadku gdy cudzoziemiec przestał spełniać warunki, przekazuje niezwłocznie te informacje wraz z uzasadnieniem Komendantowi Głównemu Straży Granicznej. Wymiana informacji w tych sprawach między organami administracji publicznej a Komendantem Głównym Straży Granicznej odbywa się w formie elektronicznej. W przypadku organów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1-15, wymiana informacji następuje za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 7. W wyjątkowych przypadkach informacje mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 2. Komendant Główny Straży Granicznej przed unieważnieniem albo cofnięciem zezwolenia na podróż, w szczególności w	

	załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, którego to państwa obywatelem jest wnioskodawca. 8. Zezwolenie na podróż może zostać cofnięte na wniosek wnioskodawcy. Wniesienie odwołania nie jest możliwe w przypadku cofnięcia na tej podstawie. W przypadku gdy wnioskodawca w momencie złożenia takiego wniosku przebywa na terytorium jednego z państw członkowskich, cofnięcie staje się skuteczne z chwilą opuszczenia tego terytorium przez wnioskodawcę oraz od momentu utworzenia w EES odnośnego wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu, zgodnie z art. 16 ust. 3 i art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226.			przypadku konieczności weryfikacji otrzymanych informacji, o których mowa w ust. 2, może wykonywać czynności w tym zakresie za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz dodatkowo za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS, a także dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się przepisy art. 10. 4. Językiem używanym podczas czynności unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż, w zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, jest język polski albo język angielski. Używanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 14. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 12, są wydawane w postaci	

				elektronicznej za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz doręczane na adres poczty elektronicznej w formie powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 1 i 2, art. 42 oraz art. 44 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. 2. Decyzje o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż są wydawane z wykorzystaniem standardowego formularza, o którym mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 15. 1. Od decyzji o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż, z wyjątkiem decyzji wydanej na wniosek cudzoziemca, o której mowa w art. 41 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. 2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec składa w terminie 7 dni od dnia doręczenia na adres poczty elektronicznej powiadomienia, o którym mowa w art. 38 ust. 2 lub art. 42 rozporządzenia 2018/1240. 3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy może złożyć	

				upoważniony przez cudzoziemca pełnomocnik do złożenia wniosku w jego imieniu, a w przypadku małoletnich – wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny. 4. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zawiera: 1) numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 2) dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a, aa oraz d–g rozporządzenia 2018/1240; 3) informacje o treści rozstrzygnięcia i dacie wydania decyzji, której dotyczy wniosek; 4) dane osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3; 5) uzasadnienie. 5. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołącza się w postaci elektronicznej odwzorowanie cyfrowe: 1) wszystkich stron dokumentu podróży, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2018/1240; 2) pisemnego oświadczenia podpisanego przez osobę składającą wniosek, że podane we wniosku informacje i	

				przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe, zawierającego klauzulę o treści: „Podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; 3) pełnomocnictwa wraz z dowodem wniesienia opłaty skarbowej – w przypadkach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154, z późn. zm.[6]) oraz wskazuje dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. m rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3; 4) innych dokumentów – w przypadku, gdy cudzoziemiec je posiada. 6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 5 pkt 2, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za	

[6] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1795 i 1847 oraz z 2026 r. poz. 846, 875, 912, 1206 i ….

				złożenie fałszywego oświadczenia. 7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z informacjami lub dokumentami, składa się w języku polskim w postaci elektronicznej za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, po dokonaniu uwierzytelnienia na podstawie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2. 8. Za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Opłaty nie pobiera się od cudzoziemca, który w dniu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ukończył lat osiemnastu albo ukończył lat siedemdziesiąt, a także od cudzoziemca, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240. 9. Cudzoziemiec uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 8, podczas składania, za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Brak uiszczenia opłaty skutkuje niezłożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.	

				10. Jeżeli narzędzie teleinformatyczne Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 7, jest niedostępne, informacja o tym oraz o przywróceniu dostępności jest niezwłocznie publikowana na stronie internetowej Komendy Głównej Straży Granicznej. 11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, termin złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ulega zawieszeniu do czasu przywrócenia dostępności narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. 12. Dokumenty lub informacje sporządzone w języku obcym, które służą za dowód w postępowaniu o ponowne rozpatrzenie sprawy, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, zawierającym imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego i podpis tłumacza, który dokonał przekładu, a także datę sporządzenia przekładu. 13. Komendant Główny Straży Granicznej może w razie wątpliwości żądać elektronicznego poświadczenia zgodności z oryginałem: 1) udzielonego pełnomocnictwa lub	

				2) własnoręczności podpisu pełnomocnictwa przez cudzoziemca, lub 3) dokumentu potwierdzającego sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawania opiekunem prawnym, lub 4) innego dokumentu dołączonego do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. 14. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także doradca podatkowy mogą sami poświadczyć za zgodność z oryginałem dokument udzielonego im pełnomocnictwa, dokument potwierdzający sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawanie opiekunem prawnym lub inny dokument dołączony do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jeżeli dokument został sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, to jego zgodność z oryginałem poświadcza się za pomocą kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego lub podpisu osobistego. Dokumenty poświadczane elektronicznie są sporządzane w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o	

				informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. 15. Przepis ust. 14 stosuje się odpowiednio do dokumentów złożonych w toku postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy. 16. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy cudzoziemiec może cofnąć przed wydaniem decyzji w tej sprawie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. 17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz sposób uiszczania tej opłaty. Opłata nie może być niższa niż 100 złotych ani wyższa niż 6,54 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 288 oraz z 2026 r. poz. 25 i 1123),	

				a jej wysokość nie może być dla cudzoziemca przeszkodą w złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Art. 16. 1. Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie spełnia wymogów formalnych, Komendant Główny Straży Granicznej wzywa cudzoziemca do usunięcia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania na adres poczty elektronicznej, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do informacji i dokumentów dołączonych do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. 3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozpatruje się w terminie niedłuższym niż 90 dni. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych przepisami prawa, termin załatwienia sprawy biegnie od dnia usunięcia braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także informacji lub dokumentów dołączonych do tego wniosku. W uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia cudzoziemca o nowym terminie	

				załatwienia sprawy oraz wskazuje powody niezałatwienia sprawy w terminie. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. 4. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie skutkuje wstrzymaniem lub zawieszeniem wykonania zaskarżonej decyzji. 5. Informacje dotyczące ponownego rozpatrzenia sprawy Komendant Główny Straży Granicznej zapisuje w pliku wniosku. 6. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 2-6 i art. 10, a także przepisy art. 25a-29, art. 36, art. 37, art. 40, art. 41 i art. 44 rozporządzenia 2018/1240 w zakresie rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż. 7. Cudzoziemiec i jego przedstawiciel mają obowiązek niezwłocznie zawiadomić Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zawartych w pliku wniosku, w tym adresie poczty elektronicznej. Jeżeli obowiązek ten nie zostanie dopełniony, doręczenie na dotychczasowy adres poczty	

				elektronicznej uważa się za dokonane. Art. 17. 1. W przypadku gdy przed upływem terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub terminu na rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 3, cudzoziemcowi: 1) wydano zezwolenie na podróż w wyniku rozpatrzenia odrębnego wniosku lub 2) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/1240, lub 3) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 55 ust. 5-7 rozporządzenia 2018/1240 – wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy pozostawia się bez rozpoznania. 2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli cudzoziemiec nie usunął w terminie braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, cofnął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także gdy postępowanie było albo stało się bezprzedmiotowe. 3. O pozostawieniu wniosku bez rozpoznania w przypadkach, o którym mowa w ust. 1 i 2,	

				powiadamia się cudzoziemca i wskazuje przyczyny pozostawienia bez rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 18. Po upływie terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo uprzednim złożeniu takiego wniosku, cudzoziemiec po dokonaniu uwierzytelnienia, o którym mowa w art. 15 ust. 7, otrzymuje za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, informację o braku możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Art. 19. 1. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej decyzji o unieważnieniu albo o cofnięciu zezwolenia na podróż cudzoziemcowi udostępnia się na jego wniosek informacje zawarte w pliku wniosku związane odpowiednio z cofnięciem albo unieważnieniem zezwolenia na podróż, z wyjątkiem sytuacji, gdy informacje te są dostępne dla cudzoziemca za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na	

				urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240. 2. Wniosek o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku składa się w języku polskim razem z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w ust. 1. 3. Informacje zawarte w pliku wniosku doręcza się na adres poczty elektronicznej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. 4. W uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Straży Granicznej może nie uwzględnić wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku, o czym informuje wnioskodawcę w formie powiadomienia. 5. Powiadomienie zawiera wskazanie przyczyny nieuwzględnienia wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. W powiadomieniu można odstąpić od wskazania powodów nieuwzględnienia wniosku, jeżeli	

				wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich. 6. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 20. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącego decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję; 2) uchyla zaskarżoną decyzję i wydaje zezwolenie na podróż. 2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 21. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej decyzji o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję; 2) uchyla zaskarżoną decyzję.	

				2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej. Art. 22. 1. Na decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji na adres poczty elektronicznej. Art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846) nie stosuje się. 2. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, zawierają oznaczenie organu, oznaczenie strony, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest utrzymywana w mocy, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także stopnia służbowego, a ponadto pouczenie o dopuszczalności i trybie wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz wysokości	

				opłaty od wpisu od skargi, jeżeli mają one charakter stały, albo o podstawie do wyliczenia opłaty od wpisu o charakterze stosunkowym, a także o możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia faktycznego, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregokolwiek z państw członkowskich. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej. 3. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 oraz art. 21 ust. 1 pkt 2, zawierają oznaczenie organu, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, oznaczenie strony, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest uchylana, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także	

				stopnia służbowego. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej. Art. 23. 1. Za dzień doręczenia decyzji, wezwań oraz powiadomień, o których mowa w niniejszym rozdziale, uznaje się dzień ich wysłania na adres poczty elektronicznej. 2. Wymiana informacji oraz kontakt z cudzoziemcem i jego przedstawicielami odbywa się w języku polskim, za pośrednictwem adresu poczty elektronicznej. Podania (żądania, wyjaśnienia, wnioski) wniesione w inny sposób niż zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy lub rozporządzenia 2018/1240, pozostawia się bez rozpoznania. 3. Postępowanie o ponowne rozpatrzenie sprawy Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi w sposób elektroniczny, za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS. Art. 24. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks	

			Art. 14	postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), z wyjątkiem art. 14 § 1a zdanie drugie, art. 32, art. 33 § 1–3 oraz działu IV. Art. 14. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 12, są wydawane za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz doręczane na adres poczty elektronicznej w formie powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 1 i 2, art. 42 oraz art. 44 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. 2. Decyzje o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż są wydawane z wykorzystaniem standardowego formularza, o którym mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.	
Art. 42	Powiadomienie o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany

	W przypadku unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż wnioskodawca niezwłocznie otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie zawierające: a) wyraźne stwierdzenie, że zezwolenie na podróż zostało unieważnione lub cofnięte, oraz numer wniosku o zezwolenie na podróż; b) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która unieważniła lub cofnęła zezwolenie na podróż; c) stwierdzenie przyczyn unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż, z podaniem mającej zastosowanie przyczyny z wykazu zamieszczonego w art. 37 ust. 1 i 2, co umożliwi wnioskodawcy wniesienie odwołania; d) informację o prawie do wniesienia odwołania, o terminie wniesienia odwołania oraz link do odnośnych informacji, o których mowa w art. 16 ust. 7 na stronie internetowej; e) wyraźne stwierdzenie, że posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich; f) informacje o procedurach umożliwiających wykonywanie praw przysługujących na mocy art. 13-16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 15-18 rozporządzenia (UE) 2016/679; dane kontaktowe inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz krajowego organu nadzorczego odpowiedzialnego państwa członkowskiego.				wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 44	Dane, które należy dodać do pliku wniosku w następstwie decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż	T	Art. 3 ust. 4	Art. 3. 4. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zgodność z	

	1. W przypadku gdy podjęto decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż, jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która unieważniła lub cofnęła zezwolenie na podróż, niezwłocznie dodaje do pliku wniosku następujące dane: a) informację na temat statusu wskazującą, że zezwolenie na podróż zostało unieważnione lub cofnięte; b) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która unieważniła lub cofnęła zezwolenie na podróż; oraz c) datę decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż. 2. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego, która unieważniła lub cofnęła zezwolenie na podróż, w pliku wniosku wskazuje także przyczynę lub przyczyny unieważnienia lub cofnięcia mające zastosowanie na podstawie art. 37 ust. 1 i 2, albo wskazuje, że zezwolenie na podróż cofnięto na wniosek wnioskodawcy na podstawie art. 41 ust. 8.		Art. 16 ust. 5	prawem, dokładność i aktualność danych wprowadzanych do systemu centralnego ETIAS oraz w razie potrzeby ich zmianę lub usunięcie zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 55 rozporządzenia 2018/1240. Art. 16. 5. Informacje dotyczące ponownego rozpatrzenia sprawy Komendant Główny Straży Granicznej zapisuje w pliku wniosku.	
Art. 44	Wydanie zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej - ze względów humanitarnych, z uwagi na interes państwowy lub z powodu zobowiązań międzynarodowych 1. W przypadku gdy wniosek został uznany za dopuszczalny na podstawie art. 19, państwo członkowskie, do którego zainteresowany obywatel państwa trzeciego zamierza się udać, może w drodze wyjątku wydać zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, jeżeli dane państwo członkowskie uzna to za konieczne ze względów humanitarnych zgodnie z jego prawem krajowym, z	T	Art. 9	Art. 9. 1. Wnioski o wydanie zezwolenia na podróż rozpatruje się na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240. 2. Zapis rozmowy z cudzoziemcem przeprowadzonej z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość, zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przechowuje się w krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS.	

	uwagi na interes państwowy lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, niezależnie od faktu, że: a) proces ręcznego przetwarzania na podstawie art. 26 nie został jeszcze zakończony; lub b) odmówiono wydania zezwolenia na podróż lub zezwolenie zostało unieważnione lub cofnięte. Takie zezwolenia są na ogół ważne wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego, które wydało to zezwolenie. Jednakże w drodze wyjątku mogą one również zostać wydane z ważnością obejmującą terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, pod warunkiem wyrażenia zgody przez każde z tych państw członkowskich za pośrednictwem swojej jednostki krajowej ETIAS. W przypadku gdy jednostka krajowa ETIAS rozważa wydanie zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej obejmującej kilka państw członkowskich, odpowiedzialne państwo członkowskie konsultuje się z jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. W przypadku gdy o zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wniesiono lub gdy zezwolenie takie wydano w okolicznościach, o których mowa w lit. a) akapitu pierwszego niniejszego ustępu, nie wstrzymuje to procesu ręcznego przetwarzania wniosku umożliwiającego o wydanie zezwolenia na podróż bez ograniczenia ważności terytorialnej. 2. Do celów ust. 1 wnioskodawca może skontaktować się z jednostką centralną ETIAS, podając numer swojego wniosku i państwo członkowskie, do którego zamierza się udać, oraz wskazując, że podróż ta ma się odbyć ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, o czym mowa na ogólnodostępnej stronie internetowej i w aplikacji na urządzenia mobilne. Po nawiązaniu takiego kontaktu jednostka centralna ETIAS przekazuje informacje jednostce krajowej ETIAS państwa członkowskiego, do			3. W przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zwraca się do konsula o przeprowadzenie rozmowy z cudzoziemcem. Sporządzoną opinię z rozmowy z cudzoziemcem przekazuje się niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej za pośrednictwem kanału wymiany informacji, który zapewnia bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji, w celu zapisu w pliku wniosku zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240. Jeżeli konsul zapisał rozmowę z cudzoziemcem, zapis tej rozmowy przekazuje się wraz ze sporządzoną opinią. 4. W celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego Komendant Główny Straży Granicznej, przeprowadzając kompleksową weryfikację dotyczącą cudzoziemca, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż, może: 1) dokonywać sprawdzeń: a) z wykorzystaniem rejestrów, systemów teleinformatycznych i baz danych Straży Granicznej, w	

	którego dany obywatel państwa trzeciego zamierza się udać, i rejestruje te informacje w pliku wniosku. 3. Jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, do którego dany obywatel państwa trzeciego zamierza się udać, może zwrócić się do wnioskodawcy o dodatkowe informacje lub dokumenty i może wyznaczyć ostateczny termin ich przedłożenia. Taka prośba o informacje zostaje przekazana za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. f), na adres poczty elektronicznej zarejestrowany w pliku wniosku, i zamieszcza się w niej wykaz języków, w jakich informacje lub dokumenty mogą zostać przedłożone. W wykazie tym wymienia się co najmniej język angielski lub język francuski lub język niemiecki, chyba że wśród wymienianych języków znajduje się jeden z języków urzędowych państwa trzeciego, którego obywatelstwo zadeklarował wnioskodawca. Od wnioskodawcy nie wymaga się dostarczenia oficjalnych tłumaczeń na te języki. Wnioskodawca przekazuje dodatkowe informacje lub dokumenty bezpośrednio jednostce krajowej ETIAS za pomocą funkcji zabezpieczonego konta, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. g). Po przedłożeniu dodatkowych informacji lub dokumentów system centralny ETIAS rejestruje i przechowuje te informacje lub dokumenty w pliku wniosku. Te dodatkowe informacje lub dokumenty zarejestrowane w pliku wniosku są konsultowane wyłącznie do celów oceny wniosku i podjęcia decyzji w jego sprawie, do celów przeprowadzenia postępowania odwoławczego lub do celów przetworzenia nowego wniosku tego samego wnioskodawcy. 4. Zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej jest ważne przez okres maksymalnie 90 dni, licząc od daty pierwszego wjazdu na podstawie tego zezwolenia.			szczególności Centralnego Systemu Informatycznego Straży Granicznej (CSI SG) oraz Krajowego Rejestru Cudzoziemców (KRC), o których mowa odpowiednio w art. 2b i art. 2c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, b) w innych systemach informacyjnych Unii Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 2018/1240, oraz innych krajowych systemach teleinformatycznych, bazach danych i rejestrach, do których posiada dostęp lub z których może uzyskiwać dane i informacje w związku z realizacją zadań; 2) przeprowadzać konsultacje krajowe, jeżeli zaistnieje potrzeba uzyskania od innych organów opinii o cudzoziemcu, czy zachodzą okoliczności , które uzasadniają odmowę wydania zezwolenia na podróż, związane z ryzykiem dla bezpieczeństwa, ryzykiem nielegalnej imigracji lub wysokim ryzykiem epidemicznym – w tym uzyskiwać dodatkowe informacje lub dokumenty; 3) dokonywać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów. 5. W ramach sprawdzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, w celu	

	5. Do zezwoleń na podróż wydanych na podstawie niniejszego artykułu może zostać dołączony marker na podstawie art. 36 ust. 2 lub 3. 6. W przypadku wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej jednostka krajowa ETIAS, która wydała to zezwolenie, dodaje do pliku wniosku następujące dane: a) informację na temat statusu wskazującą, że wydano zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej; b) informację o państwie członkowskim lub państwach członkowskich, do których posiadacz zezwolenia na podróż ma prawo się udać, oraz okres ważności tego zezwolenia na podróż; c) nazwę i adres jednostki krajowej ETIAS państwa członkowskiego, która wydała zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej; d) datę decyzji o wydaniu zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej; e) odniesienie do względów humanitarnych, interesu państwowego lub przywoływanych zobowiązań międzynarodowych; f) wszelkie markery dołączone do zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 36 ust. 2 i 3, wraz z uzasadnieniem dołączenia tych markerów, oraz dodatkowe informacje potrzebne do przeprowadzenia kontroli drugiej linii w przypadku zastosowania art. 36 ust. 2 oraz dodatkowe informacje na potrzeby służb granicznych w przypadku zastosowania art. 36 ust. 3. W przypadku gdy jednostka krajowa ETIAS wydaje zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej bez informacji ani dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę, jednostka ta rejestruje i przechowuje w pliku wniosku odpowiednie informacje lub dokumenty uzasadniające tę decyzję.			indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa Komendant Główny Straży Granicznej może uzyskiwać wszystkie dane sprawdzanego cudzoziemca zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym. 6. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego albo firmy lub organizacji w przypadku trafień w wyniku weryfikacji albo porównania, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. m i ust. 4 rozporządzenia 2018/1240. Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 30) zezwoleniu na podróż – rozumie się przez to zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2018/1240, w tym o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 44 tego rozporządzenia.	

	7. W przypadku wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wnioskodawca otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej powiadomienie zawierające: a) wyraźne stwierdzenie, że wydano zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, oraz numer wniosku o zezwolenie na podróż; b) datę rozpoczęcia i datę wygaśnięcia zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej; c) wyraźne wskazanie państw członkowskich, do których posiadacz danego zezwolenia na podróż ma prawo się udać, oraz informację, że może on podróżować jedynie w obrębie terytorium tych państw członkowskich; d) przypomnienie, że posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium danego państwa członkowskiego, objętego zakresem wydanego zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej; e) link do usługi sieciowej, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2226, umożliwiającej obywatelom państw trzecich zweryfikowanie w dowolnym momencie dozwolonego pobytu pozostającego im do wykorzystania.		Art. 2 pkt 30		
Art. 45	Dostęp do danych do celów weryfikacji przez przewoźników 1. Przewoźnicy lotniczy, przewoźnicy morscy i przewoźnicy międzynarodowi przewożący grupy drogą lądową autokarami przesyłają zapytanie do systemu informacyjnego ETIAS, aby zweryfikować, czy obywatele państw trzecich podlegający wymogowi posiadania zezwolenia na podróż posiadają ważne zezwolenie na podróż.	T	Art. 3 ust. 2	Art. 3. 2. Komendantowi Głównemu Straży Granicznej przysługuje dostęp do informacji z rejestru operacji przetwarzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. Informacje te mogą zostać wykorzystane w toku prowadzonego postępowania na	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	2. Bezpieczny dostęp do portalu dla przewoźników, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. k), obejmujący możliwość korzystania z rozwiązań technologii mobilnej, pozwala przewoźnikom na przesłanie zapytania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przed wejściem pasażera na pokład. Przewoźnik dostarcza dane z dokumentu podróży zawarte w polu przeznaczonym do odczytu maszynowego i wskazuje państwo członkowskie wjazdu. W drodze odstępstwa, w przypadku tranzytu na lotnisku przewoźnik nie ma obowiązku weryfikowania, czy obywatel państwa trzeciego posiada ważne zezwolenie na podróż. System informacyjny ETIAS, za pośrednictwem portalu dla przewoźników, udziela odpowiedzi „OK" lub „NOT OK", wskazując czy dana osoba posiada ważne zezwolenie na podróż. Jeżeli wydano zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej zgodnie z art. 44, odpowiedź udzielona przez system centralny ETIAS uwzględnia państwo (państwa) członkowskie, na którego (których) terytorium zezwolenie jest ważne, jak również państwo członkowskie wjazdu wskazane przez przewoźnika. Przewoźnicy mogą przechowywać przesłane informacje i otrzymane odpowiedzi zgodnie z mającym zastosowaniem prawem. Odpowiedź „OK/NOT OK" nie może być uznawana za decyzję o zezwoleniu na wjazd lub o odmowie wjazdu wydawaną zgodnie rozporządzeniem (UE) 2016/399. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe przepisy dotyczące warunków działania portalu dla przewoźników oraz mające zastosowanie przepisy dotyczące ochrony i bezpieczeństwa danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. 3. Komisja ustanawia w drodze aktów wykonawczych system uwierzytelnienia zarezerwowany wyłącznie dla przewoźników w celu umożliwienia należycie		Art. 47 pkt 36 i 37	podstawie art. 462 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203 i …). Art. 47. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany: 36) w art. 459 w ust. 1 po wyrazach „wymaganą wizę" dodaje wyrazy „ważne zezwolenie na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240"; 37) w art. 462: a) w ust. 1 po wyrazach „wymaganej wizy" dodaje się wyrazy „ważnego zezwolenia na podróż, jeżeli jest ono wymagane, zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240", b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Organ prowadzący postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary administracyjnej, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do Komendanta Głównego Straży Granicznej o udostępnienie	

	upoważnionym członkom personelu przewoźników dostęp do portalu dla przewoźników do celów przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu.. Przy ustanawianiu systemu uwierzytelnienia uwzględnia się zarządzanie ryzykiem związanym z bezpieczeństwem informacji i zasady uwzględniania ochrony danych już w fazie projektowania oraz domyślnej ochrony danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. 4. W ramach portalu dla przewoźników wykorzystywana jest oddzielna baza danych przeznaczona wyłącznie do odczytu, która jest codziennie aktualizowana poprzez jednokierunkowe pobieranie minimalnego niezbędnego podzbioru danych przechowywanych w ETIAS. eu-LISA jest odpowiedzialna za bezpieczeństwo portalu dla przewoźników, za bezpieczeństwo przechowywanych w nim danych osobowych i za proces pobierania danych osobowych do oddzielnej bazy danych przeznaczonej wyłącznie do odczytu. 5. Przewoźnicy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podlegają karom przewidzianym zgodnie z art. 26 ust. 2 konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach („konwencja wykonawcza do układu z Schengen") i art. 4 dyrektywy Rady 2001/51/WE , jeżeli przewożą obywateli państw trzecich, którzy, mimo że są objęci wymogiem posiadania zezwolenia na podróż, nie posiadają ważnego zezwolenia na podróż. 6. W ramach odstępstwa od ust. 5 niniejszego artykułu, jeśli przewoźnicy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, za przewóz tego samego obywatela podlegają już karom przewidzianym w art. 26 ust. 2 konwencji			danych z operacji przetwarzania danych przeprowadzonych przez przewoźnika w ramach portalu dla przewoźników, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240.", c) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) z powodu braku technicznej możliwości spowodowanej awarią jakiejkolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, określonego w art. 6 rozporządzenia 2018/1240, nie mógł dokonać zapytania i uzyskać dostępu do danych dla przewoźników, o którym mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.".	

	wykonawczej do układu z Schengen i art. 4 dyrektywy 2001/51/WE, kary, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania. 7. Do celów wdrożenia ust. 5 lub do celów rozstrzygania ewentualnych sporów związanych z jego stosowaniem, eu-LISA prowadzi rejestr wszystkich operacji przetwarzania danych przeprowadzonych przez przewoźników w ramach portalu dla przewoźników. Zapisy w tym rejestrze wskazują datę i godzinę każdej operacji, dane wykorzystywane do przeprowadzania wyszukiwania, dane przekazane w ramach portalu dla przewoźników i nazwę danego przewoźnika. Zapisy w rejestrze przechowuje się przez okres dwóch lat. Zapisy w rejestrze są chronione przed nieupoważnionym dostępem przez stosowanie odpowiednich środków. 8. Jeżeli obywatelom państwa trzeciego odmówiono wjazdu, każdy przewoźnik, który dowiózł ich na granicę zewnętrzną drogą powietrzną, morską i lądową, jest zobowiązany do natychmiastowego ponownego przyjęcia za nich odpowiedzialności. Na żądanie służb granicznych przewoźnicy są zobowiązani do przewiezienia obywateli państw trzecich do państwa trzeciego, z którego obywatele ci zostali przetransportowani, do państwa trzeciego, które wydało dokument podróży uprawniający tych obywateli do podróżowania, albo do dowolnego innego państwa trzeciego, do którego obywatele ci zostaną na pewno przyjęci. 9. W drodze odstępstwa od ust. 1, przez pierwsze trzy lata od rozpoczęcia stosowania ETIAS weryfikacja, o której mowa w ust. 1, nie jest obowiązkowa dla przewoźników przewożących grupy drogą lądową autokarami i nie mają do nich zastosowania przepisy, o których mowa w ust. 5.				

Art. 46	Procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych przez przewoźników 1. Jeżeli dokonanie zapytania, o którym mowa w art. 45 ust. 1, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii jakiejkolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, przewoźnicy są zwolnieni z obowiązku weryfikacji posiadania ważnego zezwolenia na podróż. Jeżeli eu-LISA wykryje taką awarię, jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym przewoźników i państwa członkowskie. Powiadamia ona również przewoźników i państwa członkowskie o usunięciu awarii. Jeżeli taką awarię wykryją przewoźnicy, mogą powiadomić jednostkę centralną ETIAS. Jednostka centralna ETIAS niezwłocznie informuje państwa członkowskie o powiadomieniu przekazanym przez przewoźnika. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, na przewoźników nie nakłada się kar, o których mowa w art. 45 ust. 5 niniejszego artykułu. 3. Jeżeli dokonanie zapytania, o którym mowa w art. 45 ust. 1, jest przez dłuższy czas technicznie niemożliwe dla przewoźnika z innego powodu niż awaria jakiejkolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, przewoźnik powiadamia o tym jednostkę centralną ETIAS. Jednostka centralna ETIAS niezwłocznie informuje państwa członkowskie o powiadomieniu przekazanym przez tego przewoźnika. 4. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych szczegóły procedur awaryjnych, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. 5. Jednostka centralna ETIAS zapewnia przewoźnikom wsparcie operacyjne w związku z ust. 1 i 3. Jednostka centralna ETIAS ustanawia standardowe procedury	T	Art. 6 ust. 2 pkt 9	Art. 6. 2. Do zadań COT KSI ETIAS należy: 9) odbieranie i przetwarzanie powiadomień, o których mowa w art. 46 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;	

	operacyjne określające sposób, w jaki takie wsparcie ma być udzielane. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, dodatkowe szczegółowe przepisy dotyczące wsparcia, jakiego należy udzielić, i sposobów jego udzielania. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.				
Art. 47	Dostęp do danych w celu weryfikacji na granicach zewnętrznych 1. Służby graniczne właściwe do przeprowadzania odprawy granicznej na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 przeprowadzają kwerendy w systemie centralnym ETIAS z wykorzystaniem danych z dokumentu podróży zawartych w polu przeznaczonym do odczytu maszynowego. 2. System centralny ETIAS udziela odpowiedzi, wskazując: a) czy dana osoba posiada ważne zezwolenie na podróż, w tym czy status tej osoby odpowiada statusowi, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), a w przypadku zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wydanego na podstawie art. 44 - na terytorium którego państwa członkowskiego lub państw członkowskich zezwolenie jest ważne; b) wszelkie markery dołączone do zezwolenia na podróż na podstawie art. 36 ust. 2 i 3; c) czy dane zezwolenie na podróż straci ważność w ciągu kolejnych 90 dni oraz przez jaki okres będzie jeszcze ważne; d) dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k) i l). 3. Jeżeli dane zezwolenie na podróż straci ważność w ciągu kolejnych 90 dni służby graniczne informują posiadacza tego zezwolenia przez jaki okres będzie	T	Art. 3 ust. 1 pkt 1	Art. 3. 1. Bezpośredni dostęp w celu: 1) weryfikacji statusu zezwolenia na podróż cudzoziemca, który przekracza granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną, zgodnie z art. 47 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej;	

	jeszcze ważne, o możliwości złożenia wniosku o nowe zezwolenie na podróż nawet podczas pobytu na terytorium państwa członkowskiego i o obowiązku posiadania ważnego zezwolenia na podróż podczas całego okresu pobytu krótkoterminowego. Informacje takie zostają przekazane albo przez funkcjonariusza straży granicznej w momencie dokonywania odprawy granicznej, albo za pośrednictwem zainstalowanego na przejściu granicznym sprzętu umożliwiającego obywatelowi państwa trzeciego skorzystanie z narzędzia weryfikacji, o którym mowa w art. 31. Informacje zostają także przekazane z ogólnodostępnej strony internetowej, o której mowa w art. 16. System centralny ETIAS przekazuje także automatycznie te same informacje posiadaczowi zezwolenia na podróż za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej. 4. Jeżeli system centralny ETIAS udzieli odpowiedzi, wskazując marker dołączony do zezwolenia na podróż na podstawie art. 36 ust. 2, służby graniczne przeprowadzają kontrolę drugiej linii. Na potrzeby kontroli drugiej linii są one upoważnione do sprawdzenia dodatkowych informacji dodanych do pliku wniosku zgodnie z art. 39 ust. 1 lit. e) lub art. 44 ust. 6 lit. f). Jeżeli system centralny ETIAS udzieli odpowiedzi, wskazując marker, o którym mowa w art. 36 ust. 3, i gdy konieczna jest weryfikacja dodatkowych danych, służby graniczne mogą skorzystać z dostępu do systemu centralnego ETIAS w celu uzyskania dodatkowych informacji przewidzianych w art. 39 ust. 1 lit. e) lub art. 44 ust. 6 lit. f).				
Art. 48	Procedury awaryjne w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych na granicach zewnętrznych	T	Art. 6 ust. 2 pkt 2, 10 i 11	Art. 6. 2. Do zadań COT KSI ETIAS należy:	

	1. Jeżeli przeprowadzenie kwerendy, o której mowa w art. 47 ust. 1, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii jakiejkolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, jednostka centralna ETIAS powiadamia o tym fakcie służby graniczne i jednostki krajowe ETIAS państw członkowskich. 2. Jeżeli wyszukiwanie, o którym mowa w art. 47 ust. 1, jest technicznie niemożliwe z powodu awarii krajowej infrastruktury granicznej w państwie członkowskim, służby graniczne powiadamiają o tym fakcie jednostkę centralną ETIAS i jednostkę krajową ETIAS tego państwa członkowskiego. Następnie jednostka centralna ETIAS niezwłocznie informuje agencję eu-LISA i Komisję. 3. W obu przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, służby graniczne stosują krajowe plany awaryjne. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 krajowy plan awaryjny może zezwalać służbom granicznym na tymczasowe odstępstwo od obowiązku przeprowadzenia kwerendy w systemie centralnym ETIAS, o którym to obowiązku mowa w art. 47 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. 4. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych wzory planów awaryjnych do stosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w tym procedury, których mają przestrzegać służby graniczne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. Państwa członkowskie przyjmują krajowe plany awaryjne z wykorzystaniem wzorów planów awaryjnych jako podstawy, które w razie potrzeby zostaną dostosowane do potrzeb na poziomie krajowym.			2) zapewnienie połączenia centralnego punktu dostępu z jednolitym interfejsem krajowym w ramach istniejącej sieci łączności, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240; 10) odbieranie i przetwarzanie powiadomień, o których mowa w art. 48 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 11) opracowywanie krajowych planów awaryjnych w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych ETIAS na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną, o których mowa w art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240;	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 49	Dostęp organów imigracyjnych do danych 1. Do celów sprawdzania lub weryfikacji, czy spełniane są warunki wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich, i do celów podjęcia stosownych środków z tym związanych, organy imigracyjne państw członkowskich mają dostęp do przeprowadzania kwerend w systemie centralnym ETIAS z wykorzystaniem danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)-e). 2. Dostęp do systemu centralnego ETIAS na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu jest możliwy jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki: a) przeprowadzono wcześniejsze wyszukiwanie w EES na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2017/2226; oraz b) w wyniku tego wyszukiwania okazało się, że w EES nie ma wpisu dotyczącego wjazdu, wskazującego na obecność danego obywatela państwa trzeciego na terytorium państw członkowskich. W razie potrzeby, spełnienie dwóch warunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego ustępu, weryfikowane jest przez dostęp do rejestrów w EES, jak przewidziano w art. 46 rozporządzenia (UE) 2017/2226, odnoszących się do wyszukiwania, o którym mowa w lit. a) pierwszego akapitu niniejszego ustępu, i do odpowiedzi odpowiadającej wskazaniu, o którym mowa w lit. b) tego akapitu. 3. System centralny ETIAS udziela odpowiedzi, wskazując, czy dana osoba posiada ważne zezwolenie na podróż, a w przypadku zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej wydanego na podstawie art. 44, wskazując państwo członkowskie, w którym to zezwolenie na podróż jest ważne. System centralny ETIAS informuje także, czy dane zezwolenie	T	Art. 3 ust. 1 pkt 2	Art. 3. 1. Bezpośredni dostęp w celu: 2) weryfikacji, czy spełnione są warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 49 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Policji i Krajowej Administracji Skarbowej;	

	na podróż straci ważność w ciągu kolejnych 90 dni oraz przez jaki okres pozostanie jeszcze ważne. W przypadku małoletnich organy imigracyjne mają też dostęp do informacji dotyczących osób sprawujących nad osobą podróżującą władzę rodzicielską lub pełniących rolę jej opiekuna prawnego, o których to informacjach mowa w art. 17 ust. 2 lit. k).				
Art. 49a	Dostęp organów wizowych i organów właściwych do podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego do danych Do celów przeprowadzania weryfikacji określonych w art. 9c i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008 właściwe organy wizowe i organy właściwe do podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego mają prawo dostępu do odpowiednich danych znajdujących się w systemie centralnym ETIAS lub we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację.	T	Art. 3 ust. 1 pkt 4	Art. 3. 1. Bezpośredni dostęp w celu: 4) podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy lub dokumentu pobytowego, zgodnie z art. 49a rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi;	
Art. 50	Wyznaczone organy państw członkowskich 1. Państwa członkowskie wyznaczają organy, które są uprawnione do występowania o możliwość przeglądania danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom,	T	Art. 1 pkt 3	Art. l. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym:	

	ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie. 2. Każde państwo członkowskie wyznacza centralny punkt dostępu, który ma dostęp do systemu centralnego ETIAS. Centralny punkt dostępu weryfikuje, czy są spełnione warunki wystąpienia o uzyskanie dostępu do systemu centralnego ETIAS określone w art. 52. Jeżeli zezwala na to prawo krajowe, wyznaczony organ i centralny punkt dostępu mogą stanowić część tej samej organizacji, lecz centralny punkt dostępu, wykonując swoje zadania na podstawie niniejszego rozporządzenia, działa w sposób całkowicie niezależny od wyznaczonych organów. Centralny punkt dostępu jest odrębny od wyznaczonych organów i nie może otrzymywać od nich poleceń odnośnie do wyniku weryfikacji, którą to weryfikację przeprowadza w sposób niezależny. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć więcej niż jeden centralny punkt dostępu, żeby odzwierciedlić swoje struktury organizacyjne i administracyjne zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi lub innymi wymogami prawnymi. Państwa członkowskie powiadamiają agencję eu-LISA i Komisję o wyznaczonych przez siebie organach i centralnych punktach dostępu i mogą w dowolnym czasie zmienić lub zastąpić te powiadomienia. 3. Na szczeblu krajowym każde państwo członkowskie prowadzi wykaz jednostek operacyjnych w wyznaczonych organach, które to jednostki są upoważnione do występowania o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS za pośrednictwem centralnych punktów dostępu. 4. Jedynie należycie upoważniony personel centralnych punktów dostępu jest uprawniony do uzyskania dostępu do systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 51 i 52.		Art. 4	3) organ pełniący rolę centralnego punktu dostępu, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zwanego dalej „centralnym punktem dostępu”; Art. 4. 1. 1. Pośredni dostęp, zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje: 1) prokuratorowi; 2) sądowi; 3) Policji; 4) Straży Granicznej; 5) Krajowej Administracji Skarbowej; 6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 7) Agencji Wywiadu; 8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 9) Służbie Ochrony Państwa; 10) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 11) Służbie Wywiadu Wojskowego; 12) Żandarmerii Wojskowej. 2. Organy i służby, o których mowa w ust. 1: 1) niezwłocznie wyznaczają jednostki operacyjne; 2) zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta	

				Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych jednostkach operacyjnych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach ich dotyczących. 3. Pośredni dostęp jest realizowany przez Komendanta Głównego Straży Granicznej na wniosek jednostki operacyjnej, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest przekazywany w formie elektronicznej z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS albo systemu teleinformatycznego organu lub służby, o których mowa w ust. 1. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 5. Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie	

				dokonuje sprawdzeń danych ETIAS oraz informuje wnioskującą jednostkę operacyjną o ich wynikach albo o braku możliwości dokonania sprawdzeń tych danych oraz o jego przyczynach. 6. W przypadkach, o których mowa w art. 51 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, jednostki operacyjne niezwłocznie, jednak niepóźniej niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania informacji, że uzyskanie danych ETIAS było nieuzasadnione, powiadamiają Komendanta Głównego Straży Granicznej o usunięciu danych ETIAS uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu. 7. Organy i służby, o których mowa w ust. 1, są właściwe do przekazania danych ETIAS, uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu, państwu trzeciemu na zasadach określonych w art. 65 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240. 8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpiecznego i efektywnego przekazywania danych oraz bezpieczeństwo i ochronę danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS.	
			Art. 5 ust. 2 pkt 1 i ust. 4	Art. 5. 2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 1) pełnienie roli centralnego punktu dostępu; 4. Komendant Główny Straży Granicznej może upoważnić funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej do udzielania i cofania, w jego imieniu, upoważnień, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.	
			Art. 31	Art. 31. Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS są obowiązane, w zakresie swojej właściwości, współpracować z Komendantem Głównym Straży Granicznej, aby realizować zadania związane z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS, w tym udzielać informacji, przekazywać	

				dokumenty oraz aktualne i niezbędne dane do prowadzenia wykazu jednostek operacyjnych, o którym mowa w art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, oraz do przekazywania wykazu organów, o którym mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, a także niezwłocznie zgłaszać ujawnione incydenty bezpieczeństwa i nieprawidłowości w związku z dostępem do KSI ETIAS oraz przetwarzaniem danych poprzez KSI ETIAS.	
			Art. 36	Art. 36. 1. Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS, każdy we własnym zakresie, udzielają upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS oraz cofają to upoważnienie użytkownikowi indywidualnemu lub użytkownikowi końcowemu, a także prowadzą ewidencję tych upoważnień. 2. Warunkiem udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, jest odbycie szkolenia dotyczącego dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, w szczególności w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich	

				ochrony, a także w zakresie praw podstawowych. 3. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS zapewnia szkolenie, o którym mowa w ust. 2. 4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2, jest prowadzone na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Szkolenie kończy się uzyskaniem zaświadczenia o jego ukończeniu. 5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 3) zakres upoważnienia użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 4) okres, na który udziela się upoważnienia; 5) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS; 6) informację o odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 2; 7) adres e-mail użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;	

				8) numer telefonu kontaktowego użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego; 9) numer upoważnienia; 10) oznaczenie organu uprawnionego do przetwarzania danych; 11) imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do udzielenia upoważnienia; 12) datę i miejsce wydania upoważnienia. 6. Użytkownik indywidualny oraz użytkownik końcowy składają dołączają do upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie o zobowiązaniu do zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych, w tym ochrony przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem danych osobowych oraz ich przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem. 7. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS może upoważnić podległych mu funkcjonariuszy lub pracowników do udzielania i cofania w jego imieniu upoważnień, o których mowa w ust. 1. 8. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek organu	

				uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS, nadaje albo zmienia użytkownikowi indywidualnemu uprawnienie do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS i przydziela w tym celu spersonalizowany identyfikator i hasło tego użytkownika. Jeżeli zmieni się zakres uprawnień, to użytkownikowi indywidualnemu nie przydziela się ponownie spersonalizowanego identyfikatora ani hasła. 9. Wniosek, o którym mowa w ust. 8, zawiera: 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego; 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego; 3) zakres uprawnień, który nadaje albo zmienia się użytkownikowi indywidualnemu; 4) okres, na który nadaje się albo zmienia uprawnienia użytkownikowi indywidualnemu; 5) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS; 6) informację o wydaniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, w tym załączone odwzorowanie cyfrowe tego upoważnienia;	

				7) informację o odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 2; 8) adres e-mail użytkownika indywidualnego; 9) numer telefonu kontaktowego użytkownika indywidualnego. 10. Zakres wnioskowanych uprawnień, o których mowa w ust. 9 pkt 3, nie może być szerszy niż zakres udzielonego upoważnienia użytkownika indywidualnego wskazany w ust. 5 pkt 3. 11. Komendant Główny Straży Granicznej cofa uprawnienie użytkownikowi indywidualnemu do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS – na wniosek organu, który wystąpił o nadanie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu, zawierający: 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego; 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego; 3) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS; 4) spersonalizowany identyfikator. 12. Wnioski, o których mowa w ust. 8 lub 11, składa się w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS.	

				13. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 8 lub 11, ma braki formalne, a w szczególności gdy jest niekompletny, zawiera niepoprawne informacje lub jest niezasadny, Komendant Główny Straży Granicznej nie uwzględnia wniosku o nadanie, zmianę lub cofnięcie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu oraz informuje organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS o przyczynach nieuwzględnienia wniosku. 14. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS wyznacza podległych funkcjonariuszy lub pracowników, którzy w ramach organu są upoważnieni do: 1) składania wniosków o nadanie, zmianę lub cofnięcie uprawnień, o których mowa ust. 8 i 11, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS; 2) przeglądania ewidencji, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, w zakresie zgodnym z przypisaniem użytkownika indywidualnego do struktury organizacyjnej danego organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS określonej w słownikach systemowych KSI ETIAS;	

				3) aktualizowania słowników systemowych KSI ETIAS w zakresie udostępnionym w aplikacji WWW ETIAS. 15. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS informuje w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych osobach, o których mowa w ust. 14, w celu nadania im uprawnień do aplikacji WWW ETIAS oraz przydzielania spersonalizowanego identyfikatora i hasła oraz przekazuje informacje i dane o tych osobach, a także o każdej zmianie dotyczącej tych informacji i danych. Do zakresu przekazywanych informacji i danych przepisy ust. 9 pkt 1, 2, 4, 5 i 7–9 stosuje się odpowiednio. 16. Komendant Główny Straży Granicznej może upoważnić funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej do nadawania i cofania, w jego imieniu, uprawnień, o których mowa w ust. 8 i 15. 17. Ewidencja upoważnień, o której mowa w ust. 1, zawiera elementy wymienione w ust. 5 pkt 1–5 i 7-9, a także datę udzielenia lub cofnięcia upoważnienia.	

				Ewidencja upoważnień może być prowadzona w formie elektronicznej. 18. Ewidencja, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, zawiera elementy wymienione w ust. 9 oraz spersonalizowany identyfikator użytkownika indywidualnego lub osób, o których mowa w ust. 14, i datę nadania lub cofnięcia uprawnień. Ewidencja ta może być prowadzona w formie elektronicznej. 19. Administratorem danych przetwarzanych w KSI ETIAS jest Komendant Główny Straży Granicznej. 20. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) wzór upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, o którym mowa w ust. 1, 2) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, 3) sposób przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i haśle – mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa danych oraz prawidłową realizację przez Rzeczpospolitą Polską	

				obowiązków wynikających z udziału w ETIAS.	
Art. 51	Procedura dostępu do systemu centralnego ETIAS do celów ochrony porządku publicznego 1. Jednostki operacyjne, o których mowa w art. 50 ust. 3, składają do centralnego punktu dostępu, o którym mowa w art. 50 ust. 2, umotywowany wniosek elektroniczny lub pisemny o możliwość przeglądania konkretnego zbioru danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS. Jeżeli występuje się o możliwość przeglądania danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)-c), umotywowany wniosek elektroniczny lub pisemny zawiera uzasadnienie konieczności przeglądania tych konkretnych danych. 2. Po otrzymaniu wniosku o dostęp centralny punkt dostępu weryfikuje, czy spełnione zostały warunki dostępu, o których mowa w art. 52, w tym poprzez sprawdzenie, czy wniosek o możliwość przeglądania danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)-c), jest uzasadniony. 3. Jeżeli warunki dostępu, o których mowa w art. 52, są spełnione, centralny punkt dostępu realizuje wniosek. Dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS i przeglądane przez centralny punkt dostępu są przekazywane jednostce operacyjnej, która złożyła wniosek, w taki sposób, aby nie zostało naruszone bezpieczeństwo tych danych. 4. W pilnych przypadkach, kiedy zachodzi potrzeba, by zapobiec bezpośredniemu zagrożeniu życia osoby w związku z przestępstwem terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwem, centralny punkt dostępu niezwłocznie realizuje wniosek i weryfikuje dopiero ex post, czy wszystkie warunki, o których mowa w art. 52, zostały spełnione, w tym również, czy zaistniały	T	Art. 4	Art. 4. 1. 1. Pośredni dostęp, zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje: 1) prokuratorowi; 2) sądowi; 3) Policji; 4) Straży Granicznej; 5) Krajowej Administracji Skarbowej; 6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 7) Agencji Wywiadu; 8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 9) Służbie Ochrony Państwa; 10) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 11) Służbie Wywiadu Wojskowego; 12) Żandarmerii Wojskowej. 2. Organy i służby, o których mowa w ust. 1: 1) niezwłocznie wyznaczają jednostki operacyjne; 2) zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych jednostkach operacyjnych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze	

	przypadek rzeczywiście był pilny. Weryfikacja ex post następuje bez zbędnej zwłoki i w każdym razie nie później niż siedem dni roboczych po realizacji wniosku. Jeżeli weryfikacja ex post wykaże, że przeglądanie danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS lub dostęp do tych danych były nieuzasadnione, wszystkie organy, które uzyskały dostęp do tych danych, usuwają dane uzyskane z systemu centralnego ETIAS. Organy te powiadamiają o ich usunięciu odpowiedni centralny punkt dostępu państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek.			telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach dotyczących tych danych. 3. Pośredni dostęp jest realizowany przez Komendanta Głównego Straży Granicznej na wniosek jednostki operacyjnej, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest przekazywany w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS albo systemu teleinformatycznego organu lub służby, o których mowa w ust. 1. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 5. Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie dokonuje sprawdzeń danych ETIAS oraz informuje wnioskującą jednostkę operacyjną o ich wynikach albo o braku możliwości dokonania sprawdzeń danych oraz jego przyczynach. 6. W przypadkach, o których mowa w art. 51 ust. 4	

				rozporządzenia 2018/1240, jednostki operacyjne niezwłocznie, jednak niepóźniej niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania informacji, że uzyskanie danych ETIAS było nieuzasadnione, powiadamiają Komendanta Głównego Straży Granicznej o usunięciu danych ETIAS uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu. 7. Organy i służby, o których mowa w ust. 1, są właściwe do przekazania danych ETIAS, uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu, państwu trzeciemu na zasadach określonych w art. 65 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240. 8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpiecznego i efektywnego przekazywania danych oraz bezpieczeństwo i ochronę danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS.	
Art. 52	Warunki dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich do danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany

	1. Wyznaczone organy mogą występować o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) dostęp w celu przeglądania danych jest niezbędny do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych; b) dostęp w celu przeglądania danych jest w danej sprawie niezbędny i proporcjonalny; oraz c) istnieją dowody lub uzasadnione podstawy, aby uznać, że przeglądanie danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS przyczyni się do zapobiegania przedmiotowym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, w szczególności jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawca lub ofiara należą do jednej z kategorii osób podróżujących objętych niniejszym rozporządzeniem. 1a. W przypadku gdy wyznaczone organy dokonały zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2019/817, mogą one uzyskać dostęp do plików wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS zgodnie z niniejszym artykułem w celu sprawdzenia danych, jeśli z uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817, wynika, że dane te są przechowywane w plikach wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS. 2. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS ogranicza się do wyszukiwania według jednej				wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	lub kilku elementów danych zapisanych w pliku wniosku: a) nazwisko (nazwisko rodowe) oraz, jeżeli dostępne, imię/imiona (imiona nadane); b) inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe); c) numer dokumentu podróży; d) adres domowy; e) adres e-mail; f) numery telefonu; g) adres IP. 3. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS według danych wymienionych w ust. 2 może zostać połączone z wyszukiwaniem według następujących danych z pliku wniosku, aby zawęzić wyszukiwanie: a) obywatelstwo lub obywatelstwa; b) płeć; c) data urodzenia lub grupa wiekowa. 4. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS, w przypadku gdy na podstawie danych zapisanych w pliku wniosku wygenerowane zostanie trafienie, daje dostęp do danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)-g) oraz j)-m), zapisanych w pliku wniosku, a także do danych wpisanych do tego pliku wniosku dotyczących wydania, odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż zgodnie z art. 39 i 43. Dostępu do danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)-c), zapisanych w pliku wniosku, udziela się tylko wtedy, gdy o przeglądanie tych danych wyraźnie wystąpiły jednostki operacyjne w umotywowanym wniosku elektronicznym lub pisemnym złożonym na podstawie art. 51 ust. 1 i gdy wniosek został zatwierdzony w drodze niezależnej weryfikacji przez centralny punkt dostępu. Przeprowadzanie kwerendy w systemie				

	centralnym ETIAS nie daje dostępu do danych dotyczących wykształcenia, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. h).				
Art. 53	Procedura i warunki dostępu Europolu do danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS 1. Do celów art. 1 ust. 2 Europol może wystąpić o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS i złożyć do jednostki centralnej ETIAS umotywowany wniosek elektroniczny o możliwość przeglądania konkretnego zbioru danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS. Jeżeli występuje się o możliwość przeglądania danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)-c), umotywowany wniosek elektroniczny zawiera uzasadnienie konieczności przeglądania tych konkretnych danych. 1a. W przypadku gdy Europol dokonał zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2019/817, może on uzyskać dostęp do plików wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS zgodnie z niniejszym artykułem w celu sprawdzenia danych, jeśli z uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817, wynika, że dane te są przechowywane w plikach wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS. 2. Umotywowany wniosek zawiera dowody świadczące o spełnieniu wszystkich następujących warunków: a) przeglądanie danych jest niezbędne do wsparcia i wzmocnienia działań państw członkowskich w zakresie zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom wchodzącym w zakres mandatu Europolu, ich wykrywania i	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie; b) przeglądanie danych jest w danej sprawie niezbędne i proporcjonalne; c) przeglądanie danych ogranicza się do wyszukiwania według danych, o których mowa w art. 52 ust. 2 w połączeniu z danymi wymienionymi w art. 52 ust. 2 można połączyć z danymi wymienionymi w art. 52 ust. 3, jeżeli jest to konieczne d) istnieją dowody lub uzasadnione podstawy, aby uznać, że przeglądanie danych przyczyni się do zapobiegania przedmiotowym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, w szczególności jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawca lub ofiara należą do jednej z kategorii osób podróżujących objętych niniejszym rozporządzeniem. 3. Wnioski Europolu o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS podlegają uprzedniej weryfikacji przez wyspecjalizowaną jednostkę należycie upoważnionych funkcjonariuszy Europolu, która efektywnie i terminowo bada, czy dany wniosek spełnia wszystkie warunki wymienione w ust. 2. 4. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS, w przypadku gdy dane zapisane w pliku wniosku wywołają trafienie, daje dostęp do przechowywanych danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)-g) oraz j)-m), a także do dodanych do pliku wniosku danych dotyczących wydania, odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia zezwolenia na podróż zgodnie z art. 39 i 43. Dostępu do danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. i) oraz art. 17 ust. 4 lit. a)-c), dodanych do pliku wniosku, udziela się tylko				

	wtedy, gdy o przeglądanie tych danych wyraźnie wystąpił Europol. Przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS nie daje dostępu do danych dotyczących wykształcenia, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. h). 5. W momencie, gdy wyspecjalizowana jednostka z należycie upoważnionymi funkcjonariuszami Europolu zatwierdziła wniosek, jednostka centralna ETIAS realizuje wniosek o możliwość przeglądania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS i przekazuje Europolowi żądane dane w taki sposób, aby nie zostało naruszone bezpieczeństwo tych danych.				
Art. 54	Zatrzymywanie danych 1. Każdy plik wniosku jest przechowywany w systemie centralnym ETIAS przez: a) okres ważności zezwolenia na podróż; b) pięć lat od ostatniej decyzji o odmowie wydania, unieważnieniu lub cofnięciu zezwolenia na podróż zgodnie z art. 37, 40 i 41. Jeżeli dane znajdujące się w rekordzie, pliku lub wpisie zarejestrowanym w jednym z systemów informacyjnych UE, w danych Europolu SLTD lub TDAWN, w bazach danych Interpolu, na liście ostrzegawczej ETIAS, lub w regułach kontroli przesiewowej ETIAS i będące podstawą odnośnej decyzji zostaną usunięte przed upływem okresu określonego w lit. b), plik wniosku jest usuwany w ciągu siedmiu dni od daty wspomnianego usunięcia. W tym celu system centralny ETIAS regularnie i automatycznie sprawdza, czy wciąż spełniane są warunki zatrzymywania tych plików wniosków, o których mowa w niniejszym akapicie. Jeżeli nie są one już spełniane, automatycznie usuwa on plik wniosku. 2. Aby ułatwić złożenie nowego wniosku po upływie okresu ważności zezwolenia na podróż ETIAS, plik	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	wniosku może być przechowywany w systemie centralnym ETIAS przez dodatkowy okres nie dłuższy niż trzy lata od zakończenia okresu ważności zezwolenia na podróż i jedynie wówczas, gdy w wyniku zapytania o zgodę wnioskodawca dobrowolnie i wyraźnie wyraził zgodę za pomocą oświadczenia z podpisem elektronicznym. Zapytania o zgodę muszą być przedstawiane w sposób pozwalający wyraźnie odróżnić je od pozostałych kwestii, w zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, i są napisane jasnym i prostym językiem, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2016/679. Zapytanie o zgodę następuje po automatycznym przekazaniu informacji na podstawie art. 15 ust. 2. Automatycznie przekazywana informacja przypomina wnioskodawcy o celu zatrzymywania danych, zgodnie z informacjami, o których mowa w art. 71 lit. o), i o możliwości cofnięcia zgody w każdej chwili. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679 wnioskodawca może w każdej chwili cofnąć swoją zgodę. Jeżeli wnioskodawca cofa zgodę plik wniosku jest automatycznie usuwany z systemu centralnego ETIAS. eu-LISA opracowuje narzędzie umożliwiające wnioskodawcom udzielanie lub cofanie zgody. Narzędzie to udostępnia się za pośrednictwem specjalnej ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu dokładniejszego określenia narzędzia, z jakiego mają korzystać wnioskodawcy, aby udzielać zgody i cofać ją. 3. Po upływie okresu zatrzymywania plik wniosku jest automatycznie usuwany z systemu centralnego ETIAS.				

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 55	Zmiana danych i wcześniejsze usunięcie danych 1. Jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS mają obowiązek aktualizowania danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS oraz zapewniania zgodności z prawdą tych danych. Jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS nie mają prawa zmieniać danych dodanych do formularza wniosku bezpośrednio przez wnioskodawcę na podstawie art. 17 ust. 2, 3 lub 4. 2. Jeżeli jednostka centralna ETIAS posiada dowody, że dane zapisane w systemie centralnym ETIAS przez jednostkę centralną ETIAS są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, sprawdza te dane i w razie potrzeby niezwłocznie zmienia je lub usuwa z systemu centralnego ETIAS. 3. Jeżeli odpowiedzialne państwo członkowskie posiada dowody, że dane zapisane w systemie centralnym ETIAS są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, jednostka krajowa ETIAS tego państwa członkowskiego sprawdza te dane i w razie potrzeby niezwłocznie zmienia je lub usuwa z systemu centralnego ETIAS. 4. Jeżeli jednostka centralna ETIAS posiada dowody sugerujące, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, kontaktuje się ona w ciągu 14 dni z jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Jeżeli państwo członkowskie inne niż odpowiedzialne państwo członkowskie posiada takie dowody, kontaktuje się ono z jednostką centralną ETIAS lub jednostką krajową ETIAS odpowiedzialnego państwa	T	Art. 3 ust. 1 pkt 5-6 i ust. 4-6	Art. 3. 1. Bezpośredni dostęp w celu: 5) przekazania informacji, które są podstawą do usunięcia pliku wniosku cudzoziemca posiadającego ważne zezwolenie na podróż, zgodnie z art. 55 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi; 6) wprowadzania danych, ich zmiany lub usunięcia – przysługuje Straży Granicznej. 4. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zgodność z prawem, dokładność i aktualność danych wprowadzanych do systemu centralnego ETIAS oraz w razie potrzeby ich zmianę lub usunięcie zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 55 rozporządzenia 2018/1240. 5. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży	

	członkowskiego także w terminie 14 dni. Jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego w ciągu miesiąca sprawdza prawdziwość danych i zgodność z prawem ich przetwarzania i w razie potrzeby niezwłocznie zmienia je lub usuwa z systemu centralnego ETIAS. 5. Jeżeli obywatel państwa trzeciego uzyskał obywatelstwo państwa członkowskiego lub został objęty zakresem art. 2 ust. 2 lit. a)-c), organy tego państwa członkowskiego sprawdzają, czy osoba ta posiada ważne zezwolenie na podróż, i w stosownych przypadkach niezwłocznie usuwają plik wniosku z systemu centralnego ETIAS. Organem odpowiedzialnym za usunięcie pliku wniosku jest: a) jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wydało dokument podróży, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. a); b) jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, którego obywatelstwo uzyskała dana osoba; c) jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wydało kartę pobytową lub dokument pobytowy. 6. Jeżeli obywatel państwa trzeciego został objęty zakresem art. 2 ust. 2 lit. d), e), f) lub l), może poinformować właściwe organy państwa członkowskiego, które wydało dany dokument pobytowy, wizę jednolitą lub krajową wizę długoterminową, o której mowa w tym artykule, że posiada ważne zezwolenie na podróż i poprosić o usunięcie odpowiedniego pliku wniosku z systemu centralnego ETIAS. Organy tego państwa członkowskiego sprawdzają, czy osoba ta posiada ważne zezwolenie na podróż. W przypadku potwierdzenia posiadania przez osobę takiego zezwolenia, jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego, które wydało dokument pobytowy,		Art. 41 pkt 2	Granicznej o okolicznościach wskazujących, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS mogą wymagać zmiany lub usunięcia, gdyż są niezgodne z prawdą lub były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240. 6. Jeżeli okoliczności wskazują, że dane ETIAS przechowywane w systemie centralnym ETIAS podlegają zmianie lub usunięciu, gdyż są niezgodne z prawdą lub były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić o informacje lub dokumenty do innych organów administracji publicznej, aby zweryfikować te okoliczności i dane. Organy administracji publicznej są obowiązane do udzielenia odpowiedzi w terminie niedłuższym niż 7 dni roboczych. Art. 41. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2026 r. poz.	

	wizę jednolitą lub krajową wizę długoterminową niezwłocznie usuwa plik wniosku z systemu centralnego ETIAS. 7. Jeżeli obywatel państwa trzeciego został objęty zakresem art. 2 ust. 2 lit. g), może poinformować właściwe organy państwa członkowskiego, do którego następnie wjeżdża, o tej zmianie. To państwo członkowskie kontaktuje się z jednostką centralną ETIAS w terminie 14 dni. Jednostka centralna ETIAS w terminie jednego miesiąca sprawdza prawdziwość danych i w razie potrzeby niezwłocznie usuwa plik wniosku i zawarte w nim dane z systemu centralnego ETIAS. 8. Bez uszczerbku dla dostępnych administracyjnych lub pozasądowych środków ochrony prawnej osoba ta ma dostęp do skutecznego środka ochrony prawnej przed sądem w celu zapewnienia, by dane przechowywane w ETIAS zostały zmienione lub usunięte.			862) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 89n dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu: „4. Szef Urzędu niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o wydaniu dokumentu podróży, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 i 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240. 5. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, Szef Urzędu po wydaniu karty pobytu cudzoziemcowi, jej wymianie lub wydaniu kolejnej karty pobytu cudzoziemcowi przekazuje niezwłocznie, na wniosek cudzoziemca, Komendantowi	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

				Głównemu Straży Granicznej, informacje o posiadaniu przez cudzoziemca, któremu została wydana lub wymieniona karta pobytu, ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia 2018/1240.”;	
			Art. 42 pkt 1	Art. 42. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2026 r. poz. 1065) wprowadza się następujące zmiany: 1) po art. 8c dodaje się art. 8d w brzmieniu: „Art. 8d. Wojewoda, który wydał, wymienił lub wydał nową kartę pobytową lub kartę stałego pobytu albo który wydał, wymienił lub wydał nowe zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu lub dokument potwierdzający prawo stałego pobytu obywatelowi Zjednoczonego Królestwa niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o wydaniu tego dokumentu cudzoziemcowi	

				posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 i 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”.”;	
			Art. 46	Art. 46. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1611) wprowadza się następujące zmiany: 1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu: „Art. 4a. Wojewoda lub minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o nabyciu obywatelstwa polskiego przez osobę posiadającą ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 i 44 rozporządzenia Parlamentu	

				Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.13)), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240.”; 2) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu: „Art. 55a. Wojewoda lub minister właściwy do spraw wewnętrznych, w zakresie swojej właściwości, niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o potwierdzeniu, na podstawie art. 55, że osoba posiadająca ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub 44 rozporządzenia 2018/1240, posiada obywatelstwo polskie”.	
			Art. 47 pkt 2 i 24	Art. 47. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:	

				2) po art. 79b dodaje się art. 79c: „Art. 79c. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”, organ, który wydał wizę Schengen lub wizę krajową, przekazuje niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej na wniosek cudzoziemca informacje o wydaniu tej wizy cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub 44 rozporządzenia 2018/1240.”; 24) po art. 248a dodaje się art. 248b w brzmieniu: „Art. 248b. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, organ, który wydał lub wymienił kartę	

				pobytu, przekazuje niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej na wniosek cudzoziemca informacje o wydaniu lub wymianie karty pobytu cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 rozporządzenia 2018/1240.”;	
Art. 56	Ochrona danych 1. Do przetwarzania danych osobowych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz agencję euLISA zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001. 2. Do przetwarzania danych osobowych przez jednostki krajowe ETIAS oceniające wnioski, przez służby graniczne i organy imigracyjne zastosowanie ma rozporządzenie (UE) 2016/679. Jeśli przetwarzanie danych osobowych przez jednostki krajowe ETIAS jest przeprowadzane przez właściwe organy oceniające wnioski do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zastosowanie ma dyrektywa (UE) 2016/680. Jeśli jednostka krajowa ETIAS podejmuje decyzję o wydaniu, odmowie wydania, cofnięciu lub unieważnieniu zezwolenia na podróż, zastosowanie ma rozporządzenie (UE) 2016/679. 3. Do przetwarzania danych osobowych przez wyznaczone organy państw członkowskich do celów art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia zastosowanie ma dyrektywa (UE) 2016/680.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	4. Do przetwarzania danych osobowych przez Europol na podstawie art. 29 i 53 niniejszego rozporządzenia zastosowanie ma rozporządzenie (UE) 2016/794.				
Art. 57	Administrator danych 1. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej jest uznawana za administratora danych zgodnie z art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w zakresie przetwarzania danych osobowych w systemie centralnym ETIAS. Agencja eu-LISA jest uznawana za administratora danych w zakresie zarządzania bezpieczeństwem informacji w systemie centralnym ETIAS. 2. W zakresie przetwarzania danych osobowych w systemie centralnym ETIAS przez dane państwo członkowskie, jego jednostka krajowa ETIAS jest uznawana za administratora danych zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ponosi ona główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych osobowych w systemie centralnym ETIAS przez to państwo członkowskie.	T	Art. 5 ust. 1 Art. 36 ust. 19	Art. 5. 1. Komendant Główny Straży Granicznej jest właściwym organem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, realizującym obowiązki i korzystającym z uprawnień jednostki krajowej ETIAS w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240 oraz w innych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących jednostki krajowej ETIAS. Art. 36. 19. Administratorem danych przetwarzanych w KSI ETIAS jest Komendant Główny Straży Granicznej.	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 58	Podmiot przetwarzający dane 1. Agencja eu-LISA jest uznawana za podmiot przetwarzający zgodnie z art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w związku z przetwarzaniem danych osobowych w systemie centralnym ETIAS. 2. Agencja eu-LISA zapewnia, by system informacyjny ETIAS był obsługiwany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 59	Bezpieczeństwo przetwarzania 1. Agencja eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia. eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS współpracują w wypełnianiu zadań związanych z bezpieczeństwem danych. 2. Nie naruszając art. 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, eu-LISA wprowadza niezbędne środki, aby zapewnić bezpieczeństwo systemu informacyjnego ETIAS. 3. Nie naruszając art. 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 32 i 34 rozporządzenia (UE) 2016/679, eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS przyjmują niezbędne środki, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w celu: a) fizycznej ochrony danych, w tym poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej; b) odmowy dostępu nieuprawnionym osobom do bezpiecznej usługi sieciowej, poczty elektronicznej, bezpiecznego konta, portalu dla przewoźników,	T	Art. 6 ust. 2 pkt 6-7	Art. 6. 2. Do zadań COT KSI ETIAS należy: 6) zapewnienie bezpiecznych rozwiązań technicznych mających na celu ochronę danych ETIAS oraz innych danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS; 7) przyjęcie niezbędnych środków w odniesieniu do krajowej infrastruktury granicznej, w tym planu bezpieczeństwa oraz planu ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w celach, o których mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;	

	narzędzia weryfikacji dla wnioskodawców oraz narzędzia dysponowania zgodą przez wnioskodawców; c) odmowy dostępu nieuprawnionym osobom do sprzętu do przetwarzania danych i do obiektów krajowych zgodnie z celami ETIAS; d) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych; e) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych i nieuprawnionego oglądania, zmieniania lub usuwania zapisanych danych osobowych; f) uniemożliwienia wykorzystywania systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez nieuprawnione osoby korzystające ze sprzętu do przekazywania danych; g) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych w systemie centralnym ETIAS oraz nieuprawnionego zmieniania lub usuwania danych przetwarzanych w systemie centralnym ETIAS; h) zapewnienia, aby osoby upoważnione do dostępu do systemu informacyjnego ETIAS miały dostęp wyłącznie do danych objętych udzielonym im uprawnieniem dostępu i wyłącznie za pomocą indywidualnego i niepowtarzalnego identyfikatora użytkownika oraz trybu poufnego dostępu; i) zapewnienia, aby wszystkie organy posiadające prawo dostępu do systemu informacyjnego ETIAS stworzyły profile opisujące funkcje i obowiązki osób uprawnionych do dostępu do danych oraz udostępniły te profile organom nadzorczym; j) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przesyłać dane osobowe przy użyciu sprzętu do przekazywania danych; k) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, które dane zostały przetworzone w systemie centralnym ETIAS, kiedy, przez kogo i w jakim celu;				

	l) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych podczas ich przesyłania do systemu centralnego ETIAS lub z tego systemu bądź w trakcie przewożenia nośników danych, w szczególności przez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania; m) zapewnienia, by w przypadku przerwy w działaniu zainstalowane systemy można było przywrócić do normalnego funkcjonowania; n) zapewnienia niezawodności, upewniając się, że wszelkie błędy w funkcjonowaniu ETIAS są odpowiednio zgłaszane oraz że zastosowane zostały niezbędne środki techniczne mające na celu zagwarantowanie odzyskania danych osobowych w przypadku uszkodzenia wskutek nieprawidłowego działania ETIAS; o) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz podejmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia. 4. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych, - wzór planu bezpieczeństwa oraz wzór planu ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. Zarząd eu-LISA, zarząd Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej i państwa członkowskie przyjmują plany bezpieczeństwa, plany ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy dla odpowiednio eu-LISA, jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS. Wykorzystują one przyjęte przez Komisję wzory planów jako podstawę, w razie potrzeby, z ich dostosowaniem.				

	5. eu-LISA informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, a także Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o środkach wprowadzanych na podstawie niniejszego artykułu.				
Art. 60	Incydenty bezpieczeństwa 1. Każde zdarzenie, które ma lub może mieć wpływ na bezpieczeństwo ETIAS oraz może spowodować uszkodzenie lub utratę danych przechowywanych w ETIAS, uznaje się za incydent bezpieczeństwa, w szczególności gdy mogło dojść do nieuprawnionego dostępu do danych lub gdy zostały lub mogły zostać naruszone dostępność, integralność i poufność danych. 2. Incydentami bezpieczeństwa zarządza się w sposób zapewniający szybkie, skuteczne i właściwe reagowanie. 3. Bez uszczerbku dla zgłaszania i zawiadamiania w odniesieniu do naruszenia ochrony danych osobowych zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 30 dyrektywy (UE) 2016/680 państwa członkowskie powiadamiają o incydentach bezpieczeństwa Komisję, agencję eu-LISA i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. W przypadku zaistnienia incydentu bezpieczeństwa związanego z systemem informacyjnym ETIAS eu-LISA powiadamia Komisję i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Europol zgłasza incydenty bezpieczeństwa związane z ETIAS Komisji i Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych. 4. Informacja o incydencie bezpieczeństwa, który ma lub może mieć wpływ na funkcjonowanie ETIAS lub na dostępność, integralność i poufność danych przechowywanych w ETIAS, zostaje przekazana Komisji oraz, jeżeli ich dotyczy, jednostce centralnej ETIAS, jednostkom krajowym ETIAS i Europolowi.	T	Art. 6 ust. 2 pkt 12-14 i ust. 3-5	6. 2. Do zadań COT KSI ETIAS należy: 12) powiadamianie o incydentach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, podmiotów wskazanych w art. 60 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240; 13) odbieranie i przetwarzanie informacji przekazywanych przez agencję eu-LISA o incydentach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240; 14) współpraca z podmiotami wskazanymi w art. 60 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, w przypadku zaistnienia incydentu bezpieczeństwa. 3. Organ uprawniony do bezpośredniego dostępu niezwłocznie informuje COT KSI ETIAS o zaistnieniu incydentów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.	

	Takie incydenty są zgłaszane zgodnie z zapewnionym przez agencję eu-LISA planem zarządzania na wypadek incydentów bezpieczeństwa. 5. W przypadku zaistnienia incydentu bezpieczeństwa państwa członkowskie, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, eu-LISA i Europol współpracują ze sobą.			4. W przypadku zaistnienia incydentów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, COT KSI ETIAS ma prawo ograniczyć lub wyłączyć dostęp do krajowej infrastruktury granicznej organowi uprawnionemu do bezpośredniego dostępu – do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości., COT KSI ETIAS o stwierdzonych nieprawidłowościach działania lub zabezpieczenia KSI ETIAS niezwłocznie powiadamia organ uprawniony do bezpośredniego dostępu. 5. COT KSI ETIAS o przypadkach, o których mowa w ust. 4., powiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji	
			Art. 31	Art. 31. Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS są obowiązane, w zakresie swojej właściwości, współpracować z Komendantem Głównym Straży Granicznej, aby realizować zadania związane z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS, w tym udzielać	

				informacji, przekazywać dokumenty oraz aktualne i niezbędne dane do prowadzenia wykazu jednostek operacyjnych, o którym mowa w art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, oraz przekazywania wykazu organów, o którym mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, a także niezwłocznie zgłaszać ujawnione incydenty bezpieczeństwa i nieprawidłowości w związku z dostępem do KSI ETIAS oraz przetwarzaniem danych poprzez KSI ETIAS.	
Art. 61	Monitorowanie własnej działalności Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europol i państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie organy uprawnione do dostępu do systemu informacyjnego ETIAS wprowadziły środki niezbędne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, a w razie potrzeby współpracowały z organem nadzorczym.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 62	Kary Państwa członkowskie ustanawiają przepisy o karach mających zastosowanie, gdy naruszone zostaną przepisy niniejszego rozporządzenia, i stosują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

Art. 63	Odpowiedzialność 1. Bez uszczerbku dla wynikających z rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/680 i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 prawa do odszkodowania od administratora lub podmiotu przetwarzającego i odpowiedzialności tych podmiotów: a) każda osoba lub państwo członkowskie, które poniosły materialną lub niematerialną szkodę w wyniku niezgodnej z prawem operacji przetwarzania danych osobowych lub jakiegokolwiek innego działania niezgodnego z przepisami niniejszego rozporządzenia przeprowadzonych przez któreś z państw członkowskich, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od tego państwa członkowskiego; b) każda osoba lub państwo członkowskie, które poniosły materialną lub niematerialną szkodę w wyniku jakiegokolwiek działania agencji eu-LISA niezgodnego z przepisami niniejszego rozporządzenia, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od tej agencji. eu-LISA jest odpowiedzialna za niezgodne z prawem operacje przetwarzania danych osobowych, zgodnie z jej rolą jako podmiot przetwarzający lub, w stosownych przypadkach, administrator. Państwo członkowskie lub agencja eu-LISA są zwolnione z odpowiedzialności na mocy akapitu pierwszego, w całości lub w części, jeżeli udowodnią, że nie ponoszą odpowiedzialności za zdarzenie, które spowodowało szkodę. 2. Jeżeli niewypełnienie przez państwo członkowskie obowiązków spoczywających na nim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem spowoduje wyrządzenie szkody systemowi centralnemu ETIAS, wówczas państwo to ponosi odpowiedzialność za tę szkodę, chyba że - i w zakresie, w jakim - eu-LISA lub inne państwo członkowskie korzystające z systemu	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	centralnego ETIAS nie podjęły uzasadnionych środków zapobiegających wystąpieniu takiej szkody lub ograniczających jej skutki. 3. Kwestie związane z roszczeniami o odszkodowanie wnoszonymi przeciwko państwu członkowskiemu z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, regulują przepisy prawa krajowego tego państwa członkowskiego. Kwestie związane z roszczeniami o odszkodowanie wnoszonymi przeciwko administratorowi lub agencji eu-LISA z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, podlegają warunkom przewidzianym w Traktatach.				
Art. 64	Prawo do dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, uzupełnienia, usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania 1. Bez uszczerbku dla prawa do informacji przewidzianego w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, wnioskodawcy, których dane są przechowywane w systemie centralnym ETIAS, są informowani, w momencie pobierania ich danych, o procedurach umożliwiających wykonywanie praw przysługujących na mocy art. 13-16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, a także art. 15-18 rozporządzenia (UE) 2016/679. Otrzymują oni również jednocześnie dane kontaktowe inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. 2. W celu korzystania z przysługujących mu praw na mocy art. 13-16 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 15-18 rozporządzenia (UE) 2016/679 każdy wnioskodawca ma prawo skontaktować się z jednostką centralną ETIAS lub jednostką krajową ETIAS odpowiedzialną za jego wniosek. Jednostka, która otrzymuje wniosek, musi go zbadać i udzielić	T	Art. 38	Art. 38. 1. Do rozpatrywania wniosków cudzoziemców, które dotyczącą realizacji praw, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. 2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, składa się za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240, a w przypadku ich niedostępności wniosek składa się w postaci elektronicznej, za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. W przypadku małoletnich wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny.	

	odpowiedzi w jak najkrótszym terminie, nieprzekraczającym 30 dni. Jeżeli w odpowiedzi na wniosek okaże się, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS są niezgodne z prawdą lub zostały zarejestrowane niezgodnie z prawem, jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego niezwłocznie sprostowuje lub usuwa te dane w systemie centralnym ETIAS. Jeżeli, na prośbę wyrażoną na mocy niniejszego ustępu, jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS wprowadza zmiany w odniesieniu do zezwolenia na podróż w okresie jego ważności, system centralny ETIAS przeprowadza automatyczne przetwarzanie wniosku określone w art. 20, aby stwierdzić, czy zmieniony plik wniosku nie wywołuje trafienia na podstawie art. 20 ust. 2-5. Jeżeli takie automatyczne przetwarzanie nie generuje żadnego trafienia, system centralny ETIAS wydaje zmienione zezwolenie na podróż o tym samym okresie ważności co pierwotne zezwolenie i powiadamia o tym wnioskodawcę. Jeżeli automatyczne przetwarzanie generuje jedno lub większą liczbę trafień jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego ocenia ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiologiczne zgodnie z art. 26. Podejmuje ona decyzję o wydaniu zmienionego zezwolenia na podróż lub - jeżeli stwierdzi, że warunki przyznania zezwolenia na podróż przestały być spełniane - o cofnięciu zezwolenia na podróż. 3. Jeżeli jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS państwa członkowskiego odpowiedzialnego za wniosek nie zgadza się z twierdzeniem, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS są niezgodne z prawdą lub zostały			3. Wniosek składany za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej zawiera: 1) numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a, aa oraz d–g rozporządzenia 2018/1240; 3) informacje o rodzaju wniosku: dostęp do danych osobowych, ich sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania; 4) uzasadnienie; 5) dane osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 zdanie drugie; 6) odwzorowanie cyfrowe innych dokumentów – w przypadku, gdy cudzoziemiec je posiada; 7) odwzorowanie cyfrowe podpisanego przez osobę składającą wniosek pisemnego	

	zarejestrowane z niezgodnie z prawem, jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego przyjmuje decyzję administracyjną, w której niezwłocznie wyjaśnia osobie zainteresowanej na piśmie, dlaczego nie zamierza poprawić lub usunąć danych dotyczących tej osoby. 4. Decyzja ta zawiera też informacje dla osoby zainteresowanej, wyjaśniające możliwość odwołania się od decyzji podjętej w odniesieniu do wniosku, o którym mowa w ust. 2, a w stosownych przypadkach informacje dotyczące sposobu wniesienia sprawy lub skargi do właściwych organów lub sądów oraz informacje dotyczące pomocy dla tej osoby, w tym od właściwych krajowych organów nadzorczych. 5. Wnioski składane na podstawie ust. 2 zawierają informacje niezbędne do zidentyfikowania osoby zainteresowanej. Takie informacje wykorzystuje się wyłącznie w celu zapewnienia możliwości wykonywania praw, o których mowa w ust. 2, po czym niezwłocznie się je usuwa. 6. Jednostka centralna ETIAS lub jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego odnotowują w formie dokumentu pisemnego, że złożono wniosek, o którym mowa w ust. 2, i w jaki sposób został on rozpatrzony. Jednostka ta udostępniają ten dokument właściwym krajowym organom nadzorczym odpowiedzialnym za ochronę danych niezwłocznie i nie później niż siedem dni po podjęciu decyzji o sprostowaniu lub usunięciu danych, o której mowa w ust. 2 akapit drugi, lub odpowiednio na mocy decyzji, o której mowa w ust. 3. 7. Prawo do dostępu do danych osobowych na podstawie niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla art. 53 rozporządzenia (UE) 2018/1861 i art. 67 rozporządzenia (UE) 2018/1862.			oświadczenia, że podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe, zawierającego klauzulę o treści: „Podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. 4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 3 pkt 7, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. 5. Złożenie wniosku za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej następuje w języku polskim, po dokonaniu uwierzytelnienia na podstawie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.	

				6. Dokumenty lub informacje sporządzone w języku obcym, które służą za dowód w postępowaniu dotyczącym realizacji praw, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2018/1240, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, dokonanym przez tłumacza zawierającym imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego i podpis tłumacza, który dokonał przekładu a także datę sporządzenia przekładu. 7. Informacja o przyczynie odmowy, o której mowa w art. 64 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, jest sporządzana w postaci elektronicznej przez Komendanta Głównego Straży Granicznej i opatrywana podpisem elektronicznym dostępnym w europejskim oprogramowaniu dla jednostek krajowych ETIAS albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym, kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną upoważnionego pracownika lub funkcjonariusza ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią, o których mowa w ustawie z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności	

				podmiotów realizujących zadania publiczne, oraz doręczana na adres poczty elektronicznej. 8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, cudzoziemcowi przysługuje prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub sprawy do sądu powszechnego. Cudzoziemca poucza się o sposobie wniesienia skargi oraz informuje na temat pomocy, o której w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240. 9. Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi rejestr złożonych wniosków i sposobu ich rozpatrzenia zgodnie z art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240. Rejestr prowadzi się w formie elektronicznej. 10. Komendant Główny Straży Granicznej przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych informacje z rejestru, o którym mowa w ust. 9, w terminie wskazanym w art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240.	

Art. 65	Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym i podmiotom prywatnym 1. Dane osobowe przechowywane w systemie centralnym ETIAS nie są przekazywane ani udostępniane państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym ani podmiotom prywatnym z wyjątkiem przekazywania danych do Interpolu na potrzeby automatycznego przetwarzania, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. b) i l) niniejszego rozporządzenia. Przekazywanie danych osobowych do Interpolu podlega przepisom art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. 2. Dane osobowe z systemu centralnego ETIAS, do których państwo członkowskie lub Europol uzyskały dostęp do celów, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie mogą być przekazywane ani udostępniane żadnemu państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej ani stronie prywatnej. Zakaz ten ma również zastosowanie w przypadku dalszego przetwarzania tych danych na poziomie krajowym lub między państwami członkowskimi. 3. W drodze odstępstwa od art. 49 niniejszego rozporządzenia, jeżeli jest to konieczne do celów związanych z powrotem, organy imigracyjne mogą skorzystać z dostępu do systemu centralnego ETIAS w celu pobrania danych, które mają być przekazane w poszczególnych przypadkach państwu trzeciemu, wyłącznie jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) przeprowadzono wcześniejsze wyszukiwanie w EES zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2017/2226; oraz b) w wyniku tego wyszukiwania okazało się, że w EES nie ma danych dotyczących danego obywatela państwa trzeciego, który podlega zobowiązaniu do powrotu.	T	Art. 3 ust. 1 pkt 3 Art. 4 ust. 7	Art. 3. 1. Bezpośredni dostęp w celu: 3) przekazania danych ETIAS państwom trzecim, zgodnie z art. 65 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240 – przysługuje Straży Granicznej; Art. 4. 7. Organy i służby, o których mowa w ust. 1, są właściwe do przekazania danych ETIAS, uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu, państwu trzeciemu na zasadach określonych w art. 65 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240.	

	W razie potrzeby spełnienie tych warunków weryfikowane jest przez dostęp do rejestrów przewidzianych w art. 46 rozporządzenia (UE) 2017/2226 odnoszących się do wyszukiwania, o którym mowa w lit. a) pierwszego akapitu niniejszego ustępu, i do odpowiedzi korespondującej z lit. b) tego akapitu. Jeżeli te warunki są spełnione, organy imigracyjne mają dostęp do systemu centralnego ETIAS w celu przeprowadzenia kwerendy odnośnie do całości lub niektórych danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)-e) niniejszego rozporządzenia. Jeżeli plik wniosku ETIAS koresponduje z tymi danymi, organy imigracyjne uzyskają dostęp do danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)-g) niniejszego rozporządzenia, oraz - w przypadku małoletnich - z ust. 2 lit. k) tego artykułu. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu dane z systemu centralnego ETIAS, do których uzyskały dostęp organy imigracyjne, mogą zostać w poszczególnych przypadkach przekazane państwu trzeciemu, jeżeli jest to konieczne do potwierdzenia tożsamości obywateli państw trzecich wyłącznie do celów związanych z powrotem i tylko wtedy, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków: a) Komisja przyjęła decyzję - zgodnie z art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679 - stwierdzającą, że w danym państwie trzecim dane osobowe podlegają odpowiedniemu poziomowi ochrony; b) zapewnione zostały odpowiednie zabezpieczenia, o których mowa w art. 46 rozporządzenia (UE) 2016/679, na przykład za pomocą obowiązującej umowy o readmisji między Unią lub państwem członkowskim a danym państwem trzecim; c) zastosowanie ma art. 49 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/679.				

	Dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), d), e) i f) niniejszego rozporządzenia, mogą zostać przekazane jedynie, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki: a) dane są przekazywane zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii, w szczególności przepisami w zakresie ochrony danych, w tym zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679, z umowami o readmisji oraz z prawem krajowym państwa członkowskiego przekazującego dane; b) państwo trzecie zgodziło się przetwarzać dane wyłącznie do celów, do jakich zostały one dostarczone; oraz c) w odniesieniu do danego obywatela państwa trzeciego wydana została decyzja nakazująca powrót, przyjęta zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE, o ile wykonanie takiej decyzji nakazującej powrót nie jest zawieszone ani nie wniesiono od niej odwołania mogącego skutkować zawieszeniem jej wykonania. 4. Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim na podstawie ust. 3 nie może naruszać praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób objętych ochroną międzynarodową, w szczególności jeżeli chodzi o zasadę non-refoulement. 5. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu dane z systemu centralnego ETIAS, o których mowa w art. 52 ust. 4, do których wyznaczone organy uzyskały dostęp do celów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w indywidualnych przypadkach mogą zostać przekazane przez wyznaczony organ państwu trzeciemu lub mu przez ten organ udostępnione, jednak tylko wtedy, gdy spełnione są łącznie następujące warunki: a) zaistniał wyjątkowo pilny przypadek, w którym: (i) zachodzi bezpośrednie zagrożenie związane z przestępstwem terrorystycznym; lub				

	(ii) zachodzi bezpośrednie zagrożenie dla życia ludzkiego, związane z poważnym przestępstwem; b) przekazanie danych jest niezbędne do zapobieżenia takiemu przestępstwu terrorystycznemu lub poważnemu przestępstwu, do ich wykrycia lub do prowadzenia w ich sprawie postępowania przygotowawczego, na terytorium państw członkowskich lub danego państwa trzeciego; c) wyznaczony organ ma dostęp do takich danych zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 51 i 52; d) przekazania dokonuje się zgodnie z mającymi zastosowanie warunkami, które określono w dyrektywie (UE) 2016/680, w szczególności w jej rozdziale V; e) złożony został, w formie pisemnej lub elektronicznej, należycie uzasadniony wniosek państwa trzeciego; f) zagwarantowano, że na zasadzie wzajemności państwo trzecie występujące z wnioskiem przekazuje państwom członkowskim, które posługują się ETIAS, wszelkie posiadane przez siebie informacje w ramach systemów zezwoleń na podróż. Jeżeli przekazanie odbywa się zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, musi być ono udokumentowane, a dokumentacja ta, w tym data i godzina przekazania, informacje o właściwym organie odbierającym, uzasadnienie przekazania oraz przekazane dane osobowe, jest udostępniana organowi nadzorczemu ustanowionemu zgodnie z art. 41 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/680 na jego wniosek.				
Art. 66	Nadzór ze strony organu nadzorczego 1. Każde państwo członkowskie zapewnia, by organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 monitorował w sposób	T	Art. 37	Art. 37. 1. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jest organem nadzorczym w rozumieniu art. 66 rozporządzenia 2018/1240.	

	niezależny to, czy przetwarzanie danych osobowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez dane państwo członkowskie - w tym przesyłanie takich danych do i z ETIAS - jest zgodne z prawem. 2. Każde państwo członkowskie zapewnia stosowanie krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych na mocy dyrektywy (UE) 2016/680 również w kwestiach związanych z dostępem do ETIAS przez organy krajowe tego państwa zgodnie z rozdziałem X niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do praw osób, których danych dostęp ten dotyczy. 3. Organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 41 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/680 monitorują to, czy dostęp państw członkowskich do danych osobowych zgodnie z rozdziałem X niniejszego rozporządzenia - w tym przesyłanie danych do i z ETIAS - jest zgodny z prawem. Stosuje się odpowiednio art. 66 ust. 5 i ust. 6 niniejszego rozporządzenia. 4. Organ nadzorczy lub organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 zapewniają przeprowadzanie - co najmniej co trzy lata od momentu uruchomienia działań ETIAS - kontroli operacji przetwarzania danych przez jednostki krajowe ETIAS, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania kontroli. Wyniki tej kontroli mogą być uwzględniane w ocenach prowadzonych w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 1053/2013 . Organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 publikuje co roku informacje na temat liczby wniosków o sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych, działań podjętych w ramach odpowiedzi na wnioski i liczby sprostowań, uzupełnień, usunięć i			2. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 66 rozporządzenia 2018/1240: 1) monitoruje, czy dane osobowe są przetwarzane w KSI ETIAS zgodnie z prawem; 2) publikuje co roku, do dnia 31 marca, na stronie internetowej Urzędu Ochrony Danych Osobowych informacje, o których mowa w art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, przekazywane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, na temat: a) liczby wniosków o sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych, b) działań podjętych w ramach odpowiedzi na wnioski, c) liczby sprostowań, uzupełnień, usunięć i ograniczeń przetwarzania dokonanych w odpowiedzi na wnioski zainteresowanych osób. 3. Do monitoringu oraz kontroli operacji przetwarzania danych, o których mowa odpowiednio w art. 66 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2018/1240, w zakresie	

	ograniczeń przetwarzania dokonanych w odpowiedzi na wnioski zainteresowanych osób. 5. Państwa członkowskie zapewniają swoim organom nadzorczym ustanowionym zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 zasoby i wiedzę fachową wystarczające do tego, by organy te mogły wypełniać zadania powierzone im zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. 6. Państwa członkowskie dostarczają wszelkich informacji, o których udzielenie wystąpią organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679. W szczególności przekazują im one informacje o działaniach podejmowanych zgodnie ze swoimi obowiązkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie udzielają organom nadzorczym ustanowionym zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 dostępu do swoich rejestrów oraz zapewniają im możliwość uzyskania w dowolnym momencie dostępu do wszystkich swoich pomieszczeń używanych na potrzeby ETIAS.			nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy odpowiednio rozdziału 9 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781 oraz z 2026 r. poz. 252, 548 i 1003) albo art. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.	
Art. 67	Nadzór ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych 1. Europejski Inspektor Ochrony Danych jest odpowiedzialny za monitorowanie działań agencji eu-LISA, Europolu oraz Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej w zakresie przetwarzania danych osobowych, związanych z ETIAS i za zapewnienie, by takie działania prowadzone były zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 i niniejszym rozporządzeniem. 2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia przeprowadzanie co najmniej co trzy lata kontroli działalności euLISA i jednostki centralnej ETIAS w	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	zakresie przetwarzania danych osobowych, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania kontroli. Sprawozdanie z tej kontroli przesyłane jest do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, agencji eu-LISA i organów nadzorczych. Agencja eu-LISA i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej mają możliwość przedstawienia uwag zanim sprawozdanie to zostanie przyjęte. 3. eu-LISA i jednostka centralna ETIAS przekazują informacje, których żąda Europejski Inspektor Ochrony Danych, udzielają mu dostępu do wszelkich dokumentów i do swoich rejestrów oraz zapewniają mu możliwość uzyskania dostępu do wszystkich pomieszczeń w dowolnym momencie.				
Art. 68	Współpraca organów nadzorczych z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych 1. Organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych prowadzą w ramach swoich obowiązków aktywną współpracę w zakresie przysługujących im odpowiednich uprawnień. Zapewniają one skoordynowany nadzór nad ETIAS i nad krajowymi infrastrukturami granicznymi. 2. Organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych wymieniają się stosownymi informacjami, udzielają sobie pomocy w przeprowadzaniu kontroli i inspekcji, analizują wszelkie trudności dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego rozporządzenia, oceniają problemy związane ze sprawowaniem niezależnego nadzoru lub z korzystaniem przez osoby, których dane dotyczą, z przysługujących im praw, sporządzają zharmonizowane propozycje dotyczące wspólnych rozwiązań wszelkich problemów i wspierają działania na rzecz zwiększania świadomości w obszarze	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	praw dotyczących ochrony danych, stosownie do potrzeb. 3. Do celów ust. 2 organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych spotykają się co najmniej dwa razy w roku w ramach Europejskiej Rady Ochrony Danych ustanowionej rozporządzeniem (UE) 2016/679. Rada ta odpowiada za koszty tych posiedzeń i ich organizację. Podczas pierwszego spotkania zostaje przyjęty regulamin wewnętrzny. Dalsze metody pracy opracowuje się wspólnie stosownie do potrzeb. 4. Co dwa lata Europejska Rada Ochrony Danych przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej i eu-LISA wspólne sprawozdanie z działalności. W sprawozdaniu tym każdemu państwu członkowskiemu poświęcony jest osobny rozdział przygotowany przez organ nadzorczy tego państwa członkowskiego.				
Art. 69	Prowadzenie rejestrów 1. eu-LISA prowadzi rejestry wszystkich operacji przetwarzania danych w systemie informacyjnym ETIAS. Zapisy w rejestrach obejmują następujące informacje: a) cel dostępu; b) data i godzina każdej operacji; c) dane wykorzystane do automatycznego przetwarzania wniosków; ca) w razie potrzeby odniesienie do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukania systemu centralnego ETIAS, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817; d) trafienia uzyskane podczas automatycznego przetwarzania, określonego w art. 20;	T	Art. 36 ust. 17 i 18	36. 17. Ewidencja upoważnień, o której mowa w ust. 1, zawiera elementy wymienione w ust. 5 pkt 1–5 i 7-9, a także datę udzielenia lub cofnięcia upoważnienia. Ewidencja upoważnień może być prowadzona w formie elektronicznej. 18. Ewidencja, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, zawiera elementy wymienione w ust. 9 oraz spersonalizowany identyfikator użytkownika indywidualnego lub osób, o których mowa w ust. 14, i datę	

	e) dane wykorzystane do weryfikacji tożsamości przechowywane w systemie centralnym ETIAS lub innych systemów informacyjnych i baz danych; ea) w stosownych przypadkach, odniesienie do zapytań wprowadzonych do systemu centralnego ETIAS do celów art. 14 i 151 rozporządzenia (UE) 2024/1356, uzyskane trafienia i wyniki takiego zapytania; f) wyniki weryfikacji, o której mowa w art. 22; oraz g) tożsamość członka personelu, który przeprowadził operację; h) trafienia wywołane zautomatyzowanymi zapytaniami dokonywanymi przez VIS zgodnie z art. 9a i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008, dane przetwarzane przez właściwe organy wizowe i organy właściwe do podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego do celów ręcznej weryfikacji trafień zgodnie z art. 9c i 22b tego rozporządzenia oraz dane przetwarzane przez jednostki krajowe ETIAS zgodnie z art. 9e tego rozporządzenia. 2. Jednostka centralna ETIAS prowadzi wykaz członków personelu należycie upoważnionych do przeprowadzania weryfikacji tożsamości. Jednostka krajowa ETIAS odpowiedzialnego państwa członkowskiego prowadzi wykaz członków personelu należycie upoważnionych do wprowadzania lub pozyskiwania danych. 3. eu-LISA prowadzi rejestry wszystkich operacji przetwarzania danych w systemie informacyjnym ETIAS związanych z dostępem służb granicznych, o którym mowa w art. 47, oraz dostępem organów imigracyjnych, o którym mowa w art. 49. W rejestrach tych wskazuje się datę i godzinę każdej operacji, dane użyte do wyszukiwania, dane przekazane przez system centralny ETIAS oraz nazwę służb granicznych i			nadania lub cofnięcia uprawnień. Ewidencja uprawnień może być prowadzona w formie elektronicznej.	

	organów imigracyjnych, które wprowadziły i pozyskały dane. Ponadto właściwe organy prowadzą wykazy członków personelu należycie upoważnionych do wprowadzania i pozyskiwania danych. 4. Takie rejestry mogą być wykorzystywane jedynie do monitorowania dopuszczalności przetwarzania danych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry są chronione przed nieuprawnionym dostępem za pomocą odpowiednich środków. Są one usuwane po upływie jednego roku od końca okresu przechowywania danych, o którym mowa w art. 54, jeżeli nie są one potrzebne do rozpoczętych już procedur monitorowania. eu-LISA i jednostki krajowe ETIAS udostępniają rejestry Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych oraz właściwym organom nadzorczym, na ich wniosek.				
Art. 70	Prowadzenie rejestrów dotyczących wniosków o wgląd do danych w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie 1. eu-LISA prowadzi rejestry wszystkich operacji przetwarzania danych w systemie centralnym ETIAS związanych z dostępem uzyskanym przez centralne punkty dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 2 do celów art. 1 ust. 2. W rejestrach tych wskazuje się datę i godzinę każdej operacji, dane użyte do wyszukiwania, dane przekazane przez system centralny ETIAS oraz imię i nazwisko upoważnionego członka personelu centralnego punktu dostępu, który wprowadził i pozyskał dane. 2. Ponadto każde państwo członkowskie i Europol prowadzą rejestry wszystkich operacji przetwarzania	T	Art. 5 ust. 2 pkt 10	5. 2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 10) prowadzenie rejestrów operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 70 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;	

	danych w systemie centralnym ETIAS wynikających z wniosków o przeprowadzenie kwerendy danych lub dostęp do danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS do celów określonych w art. 1 ust. 2. 3. Rejestry, o których mowa w ust. 2, wskazują: a) informacje jednoznacznie określające cel wniosku o przeprowadzenie kwerendy lub o dostęp do danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS, w tym informacje dotyczące danego przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, oraz - w przypadku Europolu - informacje jednoznacznie określające cel wniosku o przeprowadzenie kwerendy; b) podjętą decyzję co do dopuszczalności wniosku; c) dane referencyjne pliku krajowego; d) datę i dokładną godzinę złożenia przez centralny punkt dostępu wniosku o udzielenie dostępu do systemu centralnego ETIAS; e) w stosownych przypadkach, zastosowanie trybu pilnego, o którym mowa w art. 51 ust. 4, oraz wynik weryfikacji ex post; f) jakie dane lub zbiory danych, o których mowa w art. 52 ust. 2 i 3, zostały wykorzystane do kwerendy; oraz g) zgodnie z przepisami krajowymi lub z rozporządzeniem (UE) 2016/794 - oznaczenie identyfikacyjne funkcjonariusza, który przeprowadził wyszukiwanie, oraz funkcjonariusza, który zarządził wyszukiwanie lub przesyłanie danych. 4. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, są wykorzystywane wyłącznie w celu sprawdzenia dopuszczalności wniosku, monitorowania zgodności z prawem przetwarzania danych oraz zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych. Rejestry te są chronione przed nieuprawnionym dostępem za pomocą odpowiednich środków i usuwane po upływie jednego roku od końca okresu				

	zatrzymywania danych, o którym mowa w art. 54, jeżeli nie są one potrzebne do rozpoczętych już procedur monitorowania. Europejski Inspektor Ochrony Danych i właściwe organy nadzorcze odpowiedzialne za monitorowanie zgodności z prawem przetwarzania danych oraz integralności i bezpieczeństwa danych uzyskują na żądanie dostęp do tych rejestrów na potrzeby wypełniania swoich obowiązków. Organ odpowiedzialny za sprawdzanie dopuszczalności wniosku również posiada dostęp do tych rejestrów w tym celu. Poza tymi celami dane osobowe są usuwane ze wszystkich akt krajowych i akt Europolu po upływie jednego miesiąca, o ile nie są one potrzebne do celów konkretnego, toczącego się postępowania karnego, w związku z którym to państwo członkowskie lub Europol zwróciły się o ich udostępnienie. Do monitorowania i oceny, o których mowa w art. 92, wykorzystywać można wyłącznie rejestry zawierające dane nieosobowe.				
Art. 71	Informacje dla ogółu społeczeństwa Po zasięgnięciu opinii Komisji i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych jednostka centralna ETIAS zapewnia ogółowi społeczeństwa wszystkie istotne informacje dotyczące składania wniosków o zezwolenie na podróż. Informacje takie zamieszczone są na ogólnodostępnej stronie internetowej i obejmują w szczególności: a) kryteria, warunki i procedury składania wniosków o zezwolenie na podróż; b) informację dotyczącą strony internetowej i aplikacji j na urządzenia mobilne, poprzez które można złożyć wniosek;	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	c) informację o możliwości składania wniosków za pośrednictwem innej osoby lub komercyjnego podmiotu pośredniczącego; d) informację o możliwości zgłaszania, przy wykorzystaniu formularza, o którym mowa w art. 15 ust. 5 nadużyć popełnianych przez komercyjne podmioty pośredniczące; e) terminy wydania decyzji w sprawie wniosku przewidziane w art. 32; f) informację o tym, że zezwolenie na podróż powiązane jest z dokumentem podróży podanym w formularzu wniosku i że w konsekwencji utrata ważności dokumentu podróży lub zmiana w dokumencie podróży prowadzi do utraty ważności lub nieuznawania zezwolenia na podróż podczas przekraczania granicy; g) informację o tym, że wnioskodawcy są odpowiedzialni za autentyczność, kompletność, poprawność i wiarygodność przedstawionych danych oraz za prawdziwość i wiarygodność składanych oświadczeń; h) informację o tym, że wnioskodawca musi zostać powiadomiony o decyzji w sprawie wniosku, że w przypadku odmowy wydania zezwolenia na podróż decyzja taka musi określać przyczyny odmowy i że wnioskodawcy, których wniosek spotkał się z odmową, mają prawo do odwołania, wraz z informacją dotyczącą postępowania w przypadku odwołania, w tym informacją o właściwym organie oraz o terminach złożenia odwołania; i) informację o tym, że wnioskodawcy mogą skontaktować się z jednostką centralną ETIAS i wskazać, że ich podróż ma się odbyć ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, oraz informacje o warunkach i procedurach przeprowadzania tej czynności;				

	j) przypomnienie warunków wjazdu określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 oraz informację o tym, że pobyt krótkoterminowy nie może być dłuższy niż 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, z wyjątkiem obywateli państw trzecich objętych korzystniejszymi przepisami umowy dwustronnej sprzed Konwencji wykonawczej do układu z Schengen; k) informację o tym, że samo posiadanie zezwolenia na podróż nie daje automatycznie prawa do wjazdu; l) informację o tym, że służby graniczne mogą wymagać na granicach zewnętrznych okazania dokumentów uzupełniających w celu weryfikacji spełnienia warunków wjazdu; m) informację o tym, że posiadanie ważnego zezwolenia na podróż jest warunkiem pobytu, który musi być spełniany przez cały okres pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich; n) link do usługi sieciowej, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) 2017/2226, umożliwiającej obywatelom państw trzecich zweryfikowanie w dowolnym momencie ich dozwolonego pobytu pozostającego do wykorzystania; o) informację o tym, że dane wprowadzone do systemu informacyjnego ETIAS są wykorzystywane do celów zarządzania granicami, w tym sprawdzania informacji w bazach danych, oraz że państwa członkowskie i Europol mogą uzyskać dostęp do danych do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zgodnie z procedurami i warunkami, o których mowa w rozdziale X; p) okres, przez jaki dane będą przechowywane;				

	q) prawa osób, których dotyczą dane, na podstawie rozporządzeń (WE) nr 45/2001, (UE) 2016/679 i (UE) 2016/794 oraz dyrektywą (UE) 2016/680; r) możliwość uzyskania przez osoby podróżujące wsparcia przewidzianego w art. 7 ust. 2 lit. m).				
Art. 72	Kampania informacyjna Komisja we współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, jednostką centralną ETIAS i państwami członkowskimi, w tym z ich konsulatami w odnośnych państwach trzecich, zapewnia, aby rozpoczęciu działalności ETIAS towarzyszyła kampania informacyjna, aby poinformować obywateli państw trzecich objętych zakresem niniejszego rozporządzenia o wymogu posiadania przez nich ważnego zezwolenia na podróż w celu przekroczenia granic zewnętrznych i posiadania takiego zezwolenia na cały okresu pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich. Kampania informacyjna jest przeprowadzana regularnie i w co najmniej jednym języku urzędowym państwa, którego obywatele są objęci zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.	T	Art. 54	Art. 54. Straż Graniczna i konsulowie współpracują z Komisją Europejską w celu realizacji kampanii informacyjnej zgodnie z art. 72 w związku z art. 83 ust. 2–5 rozporządzenia 2018/1240.	
Art. 73	Obowiązki eu-LISA w fazie projektowania i tworzenia systemu 1. System centralny ETIAS jest umieszczony przez eu-LISA w jej obiektach technicznych i zapewnia funkcje określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z warunkami bezpieczeństwa, dostępności, jakości i szybkości określonymi w ust. 3 niniejszego artykułu i w art. 74 ust. 1. 2. Infrastruktura wspierająca ogólnodostępną stronę internetową, aplikację mobilną na urządzenia mobilne, funkcję poczty elektronicznej, funkcję bezpiecznego	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	konta, narzędzie weryfikacji dla wnioskodawców, narzędzie dysponowania zgodą przez wnioskodawców, narzędzie oceny do celów listy ostrzegawczej ETIAS, portal dla przewoźników, usługę sieciową, oprogramowanie do przetwarzania wniosków, centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817, w zakresie, w jakim zawiera dane uzyskane z systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 84 niniejszego rozporządzenia oraz rozwiązania techniczne, o których mowa w art. 92 ust. 8, mieści się w obiektach eu-LISA lub Komisji. Infrastruktura ta jest geograficznie rozmieszczona w sposób zapewniający funkcje określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z warunkami bezpieczeństwa, ochrony i bezpieczeństwa danych, dostępności, jakości i szybkości określonymi w ust. 3 niniejszego artykułu i w art. 74 ust. 1. Listę ostrzegawczą ETIAS prowadzi się w jednym z obiektów eu-LISA. 3. eu-LISA odpowiada za techniczne stworzenie systemu informacyjnego ETIAS, a także za wszelkie zmiany techniczne wymagane do ustanowienia interoperacyjności między systemem centralnym ETIAS i unijnymi systemami informacyjnymi, o których mowa w art. 11, oraz za umożliwienie przeprowadzania kwerend w bazach danych Interpolu, o czym mowa w art. 12. eu-LISA określa projekt architektury fizycznej systemu, w tym jego infrastruktury łączności, a także jego specyfikację techniczną i ich rozwój oraz jednolitych interfejsów krajowych. Te specyfikacje techniczne są przyjmowane przez zarząd eu-LISA, z zastrzeżeniem uzyskania pozytywnej opinii Komisji. eu-LISA wprowadza również niezbędne dostosowania do EES, SIS, Eurodac lub VIS wynikające z ustanowienia interoperacyjności z ETIAS.				

	eu-LISA opracowuje i wdraża system centralny ETIAS, w tym listę ostrzegawczą ETIAS, jednolite interfejsy krajowe, infrastrukturę łączności oraz bezpieczny kanał komunikacyjny między systemem centralnym ETIAS i systemem centralnym EES, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i po przyjęciu przez Komisję: a) środków przewidzianych w art. 6 ust. 4, art. 16 ust. 10, art. 17 ust. 9, art. 31, art. 35 ust. 7, art. 45 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 74 ust. 5, art. 84 ust. 2 oraz art. 92 ust. 8; oraz b) środków przyjętych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2, niezbędnych do stworzenia i technicznego wdrożenia systemu centralnego ETIAS, jednolitych interfejsów krajowych, infrastruktury łączności, bezpiecznego kanału komunikacyjnego między systemem centralnym ETIAS i systemem centralnym EES oraz portalu dla przewoźników, w szczególności aktów wykonawczych dotyczących: (i) dostępu do danych zgodnie z art. 22-29 i art. 33-53; (ii) zmiany, usuwania i wcześniejszego usuwania danych zgodnie z art. 55; (iii) prowadzenia rejestrów i dostępu do nich zgodnie z art. 45 i 69; (iv) wymogów dotyczących wydajności; (v) specyfikacji rozwiązań technicznych służących łączeniu centralnych punktów dostępu zgodnie z art. 51, 52 i 53. Tworzenie systemu obejmuje opracowanie i wdrożenie specyfikacji technicznej, etap testowania oraz ogólną koordynację projektu. W związku z tym do zadań eu-LISA należy również: a) przeprowadzanie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem;				

	b) przestrzeganie przez cały cykl rozwoju ETIAS zasady ochrony prywatności już w fazie projektowania oraz zasady domyślnej ochrony prywatności; oraz c) przeprowadzanie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem w odniesieniu do interoperacyjności ETIAS z innymi unijnymi systemami informacyjnymi i danymi Europolu, o której mowa w art. 11. 4. Na etapie projektowania i rozwoju powołuje się Komisję ds. Zarządzania Programem składającą się z maksymalnie dziesięciu członków. W jej skład wchodzi sześciu członków mianowanych przez zarząd eu-LISA spośród własnych członków lub ich zastępców, przewodniczący grupy doradczej EES-ETIAS, o której mowa w art. 91, członek reprezentujący eu-LISA mianowany przez jej dyrektora wykonawczego, członek reprezentujący Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej mianowany przez jej dyrektora wykonawczego oraz jeden członek mianowany przez Komisję. Członków wyznaczanych przez zarząd eu-LISA wybiera się jedynie z tych państw członkowskich, które są w pełni związane na mocy prawa Unii aktami ustawodawczymi regulującymi opracowywanie, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez eu-LISA i które będą uczestniczyć w ETIAS. Komisja ds. Zarządzania Programem spotyka się regularnie, co najmniej trzy razy na kwartał. Zapewnia ona odpowiednie zarządzanie fazą projektowania i tworzenia ETIAS. Komisja ds. Zarządzania Programem co miesiąc przedkłada zarządowi eu-LISA pisemne sprawozdania z postępów w realizacji projektu. Nie przysługują jej uprawnienia w zakresie podejmowania decyzji ani reprezentowania członków zarządu eu-LISA.				

	5. Zarząd eu-LISA ustanawia regulamin Komisji ds. Zarządzania Programem, który obejmuje w szczególności zasady dotyczące: a) przewodniczenia; b) miejsca posiedzeń; c) przygotowywania posiedzeń; d) dopuszczania ekspertów na posiedzenia; e) planów w zakresie komunikacji dla zapewnienia pełnych informacji członkom zarządu eu-LISA, którzy nie uczestniczą w posiedzeniach. Komisji tej przewodniczy państwo członkowskie, które jest w pełni związane na mocy prawa Unii aktami ustawodawczymi regulującymi opracowywanie, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez eu-LISA. eu-LISA zwraca wszystkie koszty podróży i utrzymania poniesione przez członków Komisji ds. Zarządzania Programem. Art. 10 regulaminu wewnętrznego eu-LISA stosuje się odpowiednio. eu-LISA zapewnia prowadzenie sekretariatu Komisji ds. Zarządzania Programem. Grupa doradcza EES-ETIAS spotyka się regularnie do czasu uruchomienia ETIAS. Po każdym posiedzeniu przedkłada sprawozdanie Komisji ds. Zarządzania Programem. Grupa doradcza zapewnia wiedzę techniczną, by wspierać Komisję ds. Zarządzania Programem w realizacji jej zadań oraz śledzi stan przygotowań państw członkowskich.				
Art. 74	Obowiązki eu-LISA po uruchomieniu ETIAS 1. Po uruchomieniu ETIAS eu-LISA odpowiada za zarządzanie techniczne systemem centralnym ETIAS i jednolitymi interfejsami krajowymi. eu-LISA odpowiada również za testy techniczne wymagane do	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów

	utworzenia i aktualizacji reguł kontroli przesiewowej ETIAS. We współpracy z państwami członkowskimi zapewnia korzystanie przez cały czas z najlepszej dostępnej technologii, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści. eu-LISA odpowiada również za zarządzanie techniczne infrastrukturą łączności między systemem centralnym ETIAS i jednolitymi interfejsami krajowymi oraz za ogólnodostępną stronę internetową, aplikację mobilną na urządzenia mobilne, funkcję poczty elektronicznej, funkcję zabezpieczonego konta, narzędzie weryfikacji dla wnioskodawców, narzędzie dysponowania zgodą przez wnioskodawców, narzędzie oceny do celów listy ostrzegawczej ETIAS, portal dla przewoźników, usługę sieciową oraz oprogramowanie umożliwiające przetwarzanie wniosków. Zarządzanie techniczne ETIAS obejmuje wszystkie zadania niezbędne do funkcjonowania systemu informacyjnego ETIAS przez 24 godziny, 7 dni w tygodniu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności prace konserwacyjne i zmiany techniczne konieczne do zapewnienia zadowalającego poziomu jakości technicznej funkcjonowania systemu, zwłaszcza jeśli chodzi o czas odpowiedzi na zapytanie w ramach kwerendy systemu centralnego ETIAS, zgodnie ze specyfikacją techniczną. 2. Bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ustanowionego rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 , eu-LISA stosuje właściwe przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej lub nakłada inne równoważne obowiązki zachowania poufności na wszystkich swoich pracowników zobowiązanych do pracy z danymi przechowywanymi w systemie centralnym ETIAS. Obowiązki te ciążą na tych pracownikach także po odejściu ze stanowiska lub z pracy lub po zakończeniu przez nich działalności.				zapewniających stosowanie.

	3. W przypadku gdy eu/LISA współpracuje z wykonawcami zewnętrznymi w wypełnianiu zadań związanych z ETIAS, ściśle monitoruje działania danych wykonawców, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym w szczególności bezpieczeństwo, poufność i ochronę danych. 4. eu-LISA wypełnia też zadania związane z zapewnianiem szkoleń z zakresu technicznego użytkowania systemu informacyjnego ETIAS. 5. eu-LISA opracowuje i utrzymuje mechanizm i procedury przeprowadzania kontroli jakości danych w systemie centralnym ETIAS i przekazuje regularne sprawozdania państwom członkowskim i jednostce centralnej ETIAS. eu-LISA regularnie przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdania na temat napotkanych problemów. Komisja określa i wdraża, w drodze aktów wykonawczych, ten mechanizm, procedury i odpowiednie wymagania dotyczące spełnienia wymogów jakości danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.				
Art. 75	Obowiązki Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej 1. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej odpowiada za: a) ustanowienie i funkcjonowanie jednostki centralnej ETIAS oraz zapewnienie warunków bezpiecznego zarządzania danymi przechowywanymi w ETIAS; b) automatyczne przetwarzanie wniosków; oraz c) reguły kontroli przesiewowej ETIAS; d) szczegółowe wskaźniki ryzyka, o których mowa w art. 9j rozporządzenia (WE) nr 767/2008.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	2. Przed otrzymaniem upoważnienia do przetwarzania danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS personel jednostki centralnej ETIAS, który ma prawo dostępu do systemu centralnego ETIAS, przechodzi odpowiednie szkolenie dotyczące zasad bezpieczeństwa i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych. Personel ten uczestniczy także w zapewnianych przez eu-LISA szkoleniach z zakresu technicznego użytkowania systemu informacyjnego ETIAS oraz jakości danych.				
Art. 76	Obowiązki państw członkowskich 1. Każde państwo członkowskie odpowiada za: a) połączenie z jednolitym interfejsem krajowym; b) organizację, funkcjonowanie i utrzymywanie jednostek krajowych ETIAS i zarządzanie nimi - do celów ręcznego przetwarzania decyzji w sprawie wniosków o zezwolenie na podróż, w przypadku gdy w wyniku automatycznego przetwarzania wygenerowano trafienie, o czym mowa w art. 26; c) organizację centralnych punktów dostępu i ich połączenie z jednolitym interfejsem krajowym do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie; d) zgodne z niniejszym rozporządzeniem zarządzanie dostępem należycie upoważnionego personelu właściwych organów krajowych do systemu informacyjnego ETIAS i ustalenia dotyczące tego dostępu oraz sporządzenie i regularne aktualizowanie wykazu takich pracowników wraz z ich profilami; e) ustanowienie i funkcjonowanie jednostek krajowych ETIAS;	T	Art. 5 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 5	Art. 5. 1. Komendant Główny Straży Granicznej jest właściwym organem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, realizującym obowiązki i korzystającym z uprawnień jednostki krajowej ETIAS w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240 oraz w innych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących jednostki krajowej ETIAS. 3. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 1) pełnienie roli centralnego punktu dostępu; 5. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia funkcjonariuszom lub	

	f) wprowadzanie danych do listy ostrzegawczej ETIAS o informacje związane z przestępstwami terrorystycznymi lub innymi poważnymi przestępstwami zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3; oraz g) zagwarantowanie, że każdy z krajowych organów uprawnionych do dostępu do systemu informacyjnego ETIAS przyjmie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, w tym środki niezbędne do zapewnienia przestrzegania praw podstawowych i bezpieczeństwa danych. 2. Każde państwo członkowskie stosuje automatyczne procesy wyszukiwania w centralnym systemie ETIAS na granicach zewnętrznych. 3. Przed otrzymaniem upoważnienia do przetwarzania danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS personel jednostek krajowych ETIAS, który ma prawo dostępu do systemu informacyjnego ETIAS, przechodzi odpowiednie szkolenie dotyczące zasad bezpieczeństwa danych i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych. Personel ten uczestniczy także w zapewnianych przez eu-LISA szkoleniach z zakresu technicznego użytkowania systemu informacyjnego ETIAS oraz jakości danych ETIAS.		Art. 6 ust. 2 pkt 1-3	pracownikom Straży Granicznej szkolenia dotyczące zasad bezpieczeństwa danych i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. g i ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. Art. 6. 2. Do zadań COT KSI ETIAS należy: 1) zapewnienie pod względem technicznym integracji krajowej infrastruktury granicznej usytuowanej w Komendzie Głównej Straży Granicznej w celu jej połączenia z jednolitym interfejsem krajowym usytuowanym w Komendzie Głównej Policji oraz w Komendzie Stołecznej Policji, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/1240; 2) zapewnienie połączenia centralnego punktu dostępu z jednolitym interfejsem krajowym w ramach istniejącej sieci łączności, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240; 3) zapewnienie, pod względem technicznym, możliwości stosowania automatycznych procesów wyszukiwania w systemie centralnym ETIAS na	

				granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną;	
			Art. 25-30	Art. 25. 1. Komendant Główny Straży Granicznej wprowadza dane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizuje te dane lub usuwa je z tej listy, zgodnie z art. 34 i art. 35 rozporządzenia 2018/1240, a także jest odpowiedzialny za: 1) zarządzanie krajowymi wpisami na tej liście; 2) prowadzenie konsultacji, o których mowa art. 9 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240. 2. Dane są wprowadzane na listę ostrzegawczą ETIAS, aktualizowane lub usuwane z niej na wniosek organu, który posiada informacje dotyczące przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw, zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240. Aktualizacja danych lub ich usunięcie z listy ostrzegawczej ETIAS następuje wyłącznie na wniosek organu, którego dane zostały wprowadzone na tę listę. 3. Wniosek o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich aktualizację zawiera dane zgodnie z zakresem art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, umotywowanie	

				wprowadzenia lub aktualizacji danych oraz datę początkową i datę końcową okresu ważności wpisu. 4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, są przekazywane w formie elektronicznej, z wykorzystaniem aplikacji WWW ETIAS albo systemu teleinformatycznego organu lub służby, o których mowa w art. 26. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji. 5. Nie udostępnia się informacji dotyczących danych wprowadzanych na listę ostrzegawczą ETIAS, o których mowa w ust. 3, w związku z realizacją praw, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206), osoby, której te dane dotyczą. 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o	

				wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację albo usunięcie z tej listy, przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie zapewnienie sprawności zarządzania krajowymi wpisami na liście ostrzegawczej ETIAS. Art. 26. Uprawnienie do występowania z wnioskiem o wprowadzanie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z tej listy przysługuje: 1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych; 2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych; 3) prokuratorowi; 4) Straży Granicznej; 5) Policji; 6) Krajowej Administracji Skarbowej; 7) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców; 8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 9) Agencji Wywiadu; 10) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 11) Służbie Ochrony Państwa; 12) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego;	

				13) Służbie Wywiadu Wojskowego; 14) Żandarmerii Wojskowej. Art. 27. 1. Organ: 1) występujący z wnioskiem o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich aktualizację lub 2) w okresie obowiązywania wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS - jest odpowiedzialny za weryfikację, czy dane wniosku o wprowadzenie lub aktualizację lub obowiązujący wpis na tej liście nie odpowiadają wpisowi dokonanemu w Systemie Informacyjnym Schengen, aby uniknąć powielenia wpisów danych, zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240. 2. Jeżeli zostanie stwierdzone powielenie wpisów, o którym mowa w ust. 1, nie wprowadza się na listę ostrzegawczą ETIAS danych ani nie aktualizuje się ich, a wprowadzone dane usuwa się. Art. 28. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w zakresie wprowadzania danych na listę ostrzegawczą ETIAS oraz zarządzania krajowymi wpisami na tej liście jest uprawniony do:	

				1) oceny wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z tej listy – w zakresie warunków określonych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240; 2) wystąpienia o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację albo usunięcie z tej listy lub informacji dotyczących wpisów obowiązujących na tej liście; 3) aktualizacji danych wprowadzonych na listę ostrzegawczą ETIAS lub ich usunięcia z tej listy, zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240; 4) nieuwzględnienia wniosku o wprowadzenie danych na listę ostrzegawczą ETIAS, ich aktualizację lub usunięcie z listy w wyniku dokonanej oceny, o której mowa w pkt 1. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia organ wnioskujący o przyczynach nieuwzględnienia wniosku. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, udzielenie odpowiedzi następuje w terminie niedłuższym niż 7 dni od dnia, w	

				którym Komendanta Głównego Straży Granicznej wystąpił do wnioskującego organu o przekazanie dodatkowych informacji. Art. 29. 1. Organ, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, odpowiada za terminową weryfikację, w tym ocenę aktualności oraz prawdziwości danych wprowadzonych na tę listę, zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240. 2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzana: 1) nierzadziej niż raz na 12 miesięcy - w przypadku wpisów ważnych powyżej 12 miesięcy lub 2) przed upływem terminu ważności wpisu - w przypadku wpisów ważnych 12 miesięcy albo poniżej 12 miesięcy - zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240. 3. Organ, na którego wniosek dane zostały zamieszczone na liście ostrzegawczej ETIAS, niezwłocznie powiadamia Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, w celu	

				aktualizacji lub usunięcia danych z tej listy. 4. Brak powiadomienia o wyniku dokonanej weryfikacji w terminach, o których mowa w ust. 2, skutkuje usunięciem wpisu z listy ostrzegawczej ETIAS. Art. 30. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w przypadku: 1) trafienia w wyniku porównania, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, albo 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 35a ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo 3) weryfikacji zapytania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2018/1240 - dotyczących krajowego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS może przeprowadzić dodatkowe czynności, o których mowa w art. 9 ust. 4, w tym konsultacje z organem, na którego wniosek dane zostały wprowadzone na listę ostrzegawczą ETIAS, oraz uzyskać szczegółowe informacje i dokumenty uzasadniające wpis na tej liście. 2. Organy, o których mowa w art. 26, wyznaczają punkty kontaktowe do prowadzenia konsultacji oraz niezwłocznie zawiadamiają w formie pisemnej, w postaci papierowej lub	

				elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych punktach kontaktowych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach dotyczących tych danych. 3. Do konsultacji prowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz ich terminów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 2–9.	
			Art. 36 ust. 1, 17 i 18	Art. 36. 1. Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS, każdy we własnym zakresie, udzielają upoważnienie użytkownikowi indywidualnemu lub użytkownikowi końcowemu, a także prowadzą ewidencję tych upoważnień. 17. Ewidencja upoważnień, o której mowa w ust. 1, zawiera elementy wymienione w ust. 5 pkt 1–5 i 7-9, a także datę udzielenia lub cofnięcia upoważnienia. Ewidencja upoważnień może być prowadzona w formie elektronicznej.	

				18. Ewidencja, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6, zawiera elementy wymienione w ust. 9 oraz spersonalizowany identyfikator użytkownika indywidualnego lub osób, o których mowa w ust. 14, i datę nadania lub cofnięcia uprawnień. Ewidencja ta może być prowadzona w formie elektronicznej.	
Art. 77	Obowiązki Europolu 1. Europol zapewnia realizację zapytań, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. j) i art. 20 ust. 4. Dostosowuje on odpowiednio swój system informacyjny. 2. Europolowi powierza się obowiązki i zadania dotyczące listy ostrzegawczej ETIAS zgodnie z art. 35 ust. 1 oraz 3-i 6. 3. Europol odpowiada za przedstawienie umotywowanej opinii w odpowiedzi na prośbę o konsultacje na podstawie art. 29. 4. Europol odpowiada za wprowadzanie danych do listy ostrzegawczej ETIAS dotyczące informacji związanych z przestępstwami terrorystycznymi lub innymi poważnymi przestępstwami uzyskane przez Europol zgodnie z art. 34 ust. 2. 5. Przed otrzymaniem upoważnienia do realizacji zadań, o których mowa w art. 34 i 35, personel Europolu musi zostać odpowiednio przeszkolony w zakresie bezpieczeństwa danych oraz praw podstawowych, w szczególności ochrony danych. Personel ten	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	uczestniczy także w zapewnianych przez eu-LISA szkoleniach z zakresu technicznego użytkowania systemu informacyjnego ETIAS oraz jakości danych.				
Art. 78	Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011 W rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011 dodaje się następujący artykuł w brzmieniu: „Artykuł 5b Zadania związane z ETIAS W odniesieniu do ETIAS Agencja wykonuje zadania powierzone jej na mocy art. 73 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 .	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 79	Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 515/2014 W art. 6 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 dodaje się ustęp w brzmieniu: „3a. W fazie tworzenia europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) państwa członkowskie otrzymują dodatkowy przydział 96,5 mln EUR, oprócz swojego przydziału podstawowego, i środki te przeznaczają w całości na ETIAS, aby zapewnić jego szybkie i skuteczne tworzenie zgodne z wdrożeniem systemu centralnego ETIAS przewidzianym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 .	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 80	Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 2016/399 W rozporządzeniu (UE) 2016/399 wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 6 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: a) lit. b) otrzymuje brzmienie: „b) posiadają oni ważną wizę, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 ,	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	lub ważne zezwolenie na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 , chyba że posiadają ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową; b) dodaje się akapity w brzmieniu: „W okresie przejściowym ustanowionym zgodnie z art. 83 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 korzystanie z europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) jest opcjonalne, a wymogi dotyczące posiadania ważnego zezwolenia na podróż, określone w lit. b) akapitu pierwszego niniejszego ustępu nie mają zastosowania. Państwa członkowskie informują obywateli państw trzecich objętych wymogiem zezwolenia na podróż, którzy przekraczają granice zewnętrzne, o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż po wygaśnięciu okresu przejściowego. W tym celu państwa członkowskie rozprowadzają wśród podróżnych tej kategorii wspólną ulotkę informacyjną, o czym mowa w art. 83 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240. Podczas okresu karencji ustanowionego zgodnie z art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240 służby graniczne wyjątkowo zezwalają obywatelom państw trzecich objętym wymogiem zezwolenia na podróż, którzy takiego zezwolenia nie posiadają, na przekroczenie granicy zewnętrznej, jeżeli spełniają oni wszystkie pozostałe warunki określone w tym artykule, o ile przekraczają oni granice zewnętrzne państw członkowskich po raz pierwszy od końca okresu przejściowego, o którym mowa w art. 83 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240. Służby graniczne informują obywateli tych państw trzecich o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż zgodnie z niniejszym artykułem. W tym celu służby graniczne rozprowadzają wśród tych osób podróżujących wspólną				

	ulotkę informacyjną, o której mowa w art. 83 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240, pouczającą ich, że wyjątkowo zezwala się im na przekroczenie zewnętrznych granic UE bez spełnienia obowiązku posiadania ważnego zezwolenia na podróż i objaśniającą ten obowiązek."; 2) w art. 8 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany: a) lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie: „(ii) weryfikację, czy dokumentowi podróży towarzyszą w stosownych przypadkach wymagana wiza, zezwolenie na podróż lub dokument pobytowy;"; b) dodaje się literę w brzmieniu: „ba) jeżeli obywatel państwa trzeciego posiada zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, szczegółowa odprawa przy wjeździe obejmuje także weryfikację autentyczności, ważności i statusu zezwolenia na podróż, a w stosownych przypadkach tożsamości posiadacza zezwolenia na podróż, przez przeprowadzenie kwerendy w ETIAS zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) 2018/1240 W przypadku braku technicznej możliwości przeprowadzenia kwerendy lub przeszukiwania, o których mowa w art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, stosuje się art. 48 ust. 3 tego rozporządzenia."; 3) w załączniku V część B w sekcji „powody odmowy wjazdu" pkt C) otrzymuje brzmienie: „C) nie posiada ważnej wizy, zezwolenia na podróż lub dokumentu pobytowego.".				
Art. 81	Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 2016/1624 W rozporządzeniu (UE) 2016/1624 wprowadza się następujące zmiany:	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych

	1) w art. 8 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu: „qa) wypełnianie zadań i obowiązków powierzonych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 i zapewnienie ustanowienia i funkcjonowania jednostki centralnej ETIAS zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia]. 2) w rozdziale II dodaje się sekcję w brzmieniu: „Sekcja 5 ETIAS Artykuł 33a Utworzenie jednostki centralnej ETIAS 1. Niniejszym ustanawia się jednostkę centralną ETIAS. 2. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej zapewnia ustanowienie i funkcjonowanie jednostki centralnej ETIAS zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240.”				lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 82	Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 2017/2226 W art. 64 rozporządzenia (UE) 2017/2226 dodaje się ustęp w brzmieniu: „5. Środki finansowe, które mają zostać uruchomione z puli, o której mowa w art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014, na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1-4 niniejszego artykułu, są wdrażane w trybie zarządzania pośredniego, jeśli chodzi o koszty poniesione przez eu-LISA, a w trybie zarządzania dzielonego, jeśli chodzi o koszty poniesione przez państwa członkowskie.”.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 83	Okres przejściowy i środki przejściowe 1. Przez okres sześciu miesięcy od daty uruchomienia ETIAS korzystanie z ETIAS jest nieobowiązkowe i wymóg posiadania ważnego zezwolenia na podróż nie	T	Art. 53	Art. 53. 1. Okres przejściowy oraz okres karencji w zakresie wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż, na zasadach określonych w art. 83	

	ma zastosowania. Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 89 w celu przedłużenia tego okresu maksymalnie o kolejne sześć miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia. 2. Podczas okresu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie informują obywateli państw trzecich objętych wymogiem posiadania zezwolenia na podróż, którzy przekraczają granice zewnętrzne, o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż po wygaśnięciu tego okresu sześciu miesięcy. W tym celu państwa członkowskie rozdają tej kategorii podróżnych wspólną ulotkę informacyjną. Ulotki udostępnia się również w konsulatach państw członkowskich znajdujących się w państwach, których obywatele objęci są zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. 3. Po zakończeniu okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się sześciomiesięczny okres karencji. W okresie karencji stosuje się wymóg posiadania ważnego zezwolenia na podróż. Podczas okresu karencji służby graniczne wyjątkowo zezwalają obywatelom państw trzecich objętych wymogiem posiadania zezwolenia na podróż, którzy takiego zezwolenia nie posiadają, na przekroczenie granicy zewnętrznej, jeżeli spełniają oni wszystkie pozostałe warunki określone w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/399, o ile przekraczają oni granice zewnętrzne państw członkowskich po raz pierwszy od końca okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Służby graniczne informują takich obywateli państw trzecich o wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/399. W tym celu służby graniczne rozprowadzają wśród tych osób podróżujących wspólną ulotkę informacyjną pouczającą ich, że wyjątkowo zezwala się im na przekroczenie zewnętrznych granic UE bez			rozporządzenia 2018/1240, stosuje się od daty uruchomienia systemu ETIAS, zgodnie z art. 88 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240. 2. W okresie przejściowym, o którym mowa w art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8a, art. 100 ust. 1 pkt 10, art. 105 ust. 1, art. 132, art. 137c, art. 139f ust. 2 pkt 3, art. 139s ust. 1 pkt 5, art. 139t ust. 1, art. 141, art. 147 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–3, art. 157d ust. 1 i 2, art. 164, art. 165 ust. 1a i 4, art. 178, art. 185b, art. 187 pkt 6 i 7, art. 191 ust. 1 pkt 1 i 4, art. 196 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz e, art. 202 ust. 1, art. 213 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz i, art. 218a ust 1, art. 299 ust. 2a oraz 7 i 8 i 8b, art. 300 ust. 2 i 2a, art. 302 ust. 1 pkt 1a oraz ust. 3a, art. 314 ust. 1, art. 428 ust. 1 pkt 6, art. 430 ust. 8, art. 459 ust. 1, art. 462 ust. 1, 2a i ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 3. Jeżeli w okresie karencji, o którym mowa w art. 83 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/1240, zezwolono cudzoziemcowi na przekroczenie granicy zewnętrznej w przypadku, o którym mowa w art. 83 ust. 3	

	spełnienia obowiązku posiadania ważnego zezwolenia na podróż i objaśniającą ten obowiązek. Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 89 niniejszego rozporządzenia w celu przedłużenia tego okresu maksymalnie o kolejne sześć miesięcy. Podczas okresu karencji nie bierze się pod uwagę wjazdów na terytoria państw członkowskich, które nie posługują się EES. 4. Komisja opracowuje w drodze aktów wykonawczych dwie wspólne ulotki informacyjne, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, zawierające informacje, o których mowa w art. 71. Ulotki informacyjne zawierają jasne i proste informacje i są dostępne w co najmniej jednym języku urzędowym każdego państwa, którego obywatele są objęci zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. 5. W okresie przejściowym, o którym mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, system informacyjny ETIAS udziela odpowiedzi na zapytanie przewoźników, o którym mowa w art. 45 ust. 2, udzielając im odpowiedzi „OK”. W okresie karencji, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, odpowiedź wysłana przez system informacyjny ETIAS na zapytanie przewoźników uwzględnia to, czy obywatel państwa trzeciego przekracza granice zewnętrzne państw członkowskich po raz pierwszy od końca okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.			zdanie trzecie rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się do niego przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8a, art. 100 ust. 1 pkt 10, art. 105 ust. 1, art. 132, art. 137c, art. 139f ust. 2 pkt 3, art. 139s ust. 1 pkt 5, art. 139t ust. 1, art. 141, art. 147 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–3, art. 157d ust. 1 i 2, art. 157j ust. 1 i 2, art. 164, art. 165 ust. 1a i 4, art. 178, art. 185b, art. 187 pkt 6 i 7, art. 191 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz ust. 2, art. 196 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz e oraz ust. 3, art. 202 ust. 1, art. 213 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz i, art. 218a ust 1, art. 299 ust. 2a oraz 7 i 8, art. 300 ust. 2 i 2a, art. 302 ust. 1 pkt 1a oraz ust. 3a, art. 314 ust. 1, art. 428 ust. 1 pkt 6, art. 430 ust. 8, art. 459 ust. 1, art. 462 ust. 1, 2a i ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w okresie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następującego po tym przekroczeniu.	
Art. 84	Wykorzystywanie danych do sporządzania sprawozdań i statystyk 1. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji, agencji eu-LISA i jednostki centralnej ETIAS ma dostęp do	T	Art. 3 ust. 3	Art. 3. 3. Dostęp do przeglądania danych, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, zgodnie z art. 84 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej,	

	przeglądania następujących danych, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, bez możliwości indywidualnej identyfikacji i zgodnie z zabezpieczeniami dotyczącymi niedyskryminacji, o których mowa w art. 14: a) informacje o stanie procedury dotyczącej wniosku; b) obywatelstwo, płeć i rok urodzenia wnioskodawcy; c) państwo zamieszkania; d) poziom wykształcenia (podstawowe, średnie, wyższe lub brak wykształcenia); e) wykonywany zawód (kategoria zawodowa); f) rodzaj dokumentu podróży oraz trzyliterowy kod państwa wydającego; g) rodzaj zezwolenia na podróż, a w przypadku zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, o którym mowa w art. 44 - informacje o państwie członkowskim (państwach członkowskich), które wydało zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej; h) okres ważności zezwolenia na podróż; oraz i) przyczyny odmowy wydania, cofnięcia lub unieważnienia zezwolenia na podróż. 2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu eu-LISA przechowuje dane określone w tym ustępie w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817. Zgodnie z art. 39 tego rozporządzenia międzysystemowe dane statystyczne i sprawozdania analityczne umożliwiają organom wymienionym w ust. 1 niniejszego artykułu uzyskanie sprofilowanych sprawozdań i statystyk w celu wsparcia wdrażania reguł kontroli przesiewowej ETIAS, o których mowa w art. 33, poprawy oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji i wysokiego ryzyka epidemiologicznego, zwiększenia efektywności odpraw granicznych oraz wsparcia			wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi.	

	jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS w rozpatrywaniu wniosków o zezwolenie na podróż. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegółowe zasady dotyczące funkcjonowania centralnego repozytorium i zasady ochrony i bezpieczeństwa danych mające zastosowanie do repozytorium. Te akty przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2. 3. Procedury wdrożone przez eu-LISA w celu monitorowaniu wdrażania i funkcjonowania systemu informacyjnego ETIAS, o których mowa w art. 92. ust. 1, obejmują możliwość tworzenia regularnych statystyk służących zapewnieniu tego monitorowania. 4. Co kwartał eu-LISA publikuje dane statystyczne dotyczące systemu informacyjnego ETIAS przedstawiające w szczególności liczbę i obywatelstwo wnioskodawców, którym zostało wydane zezwolenie na podróż lub też odmówiono jego wydania, w tym przyczyny decyzji odmownej, oraz obywateli państw trzecich, których zezwolenie na podróż zostało unieważnione lub cofnięte. Statystyki dzienne są przechowywane w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817. 5. Pod koniec każdego roku dokonuje się zestawienia danych statystycznych w sprawozdaniu rocznym za ten rok. Sprawozdanie jest publikowane i przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz krajowym organom nadzorczym. 6. Na wniosek Komisji eu-LISA przedstawia Komisji statystyki dotyczące określonych aspektów wdrażania niniejszego rozporządzenia oraz statystyki, o których mowa w ust. 3.				

Art. 85	Koszty 1. Koszty poniesione w związku z tworzeniem systemu informacyjnego ETIAS, z integracją istniejącej krajowej infrastruktury granicznej oraz połączeniem z jednolitym interfejsem krajowym, z obsługą jednolitego interfejsu krajowego oraz z ustanowieniem jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS są pokrywane z budżetu ogólnego Unii. eu-LISA zwraca szczególną uwagę na ryzyko wzrostu kosztów i zapewnia wystarczające monitorowanie wykonawców. 2. Koszty funkcjonowania ETIAS są pokrywane z budżetu ogólnego Unii. Obejmuje to koszty funkcjonowania i utrzymania systemu informacyjnego ETIAS, w tym jednolitego interfejsu krajowego; koszty funkcjonowania jednostki centralnej ETIAS oraz koszty personelu i wyposażenia technicznego (sprzętu i oprogramowania) niezbędnych do wypełniania zadań jednostek krajowych ETIAS; oraz koszty tłumaczeń pisemnych poniesione na podstawie art. 27 ust. 2 i 8. Wyłącza się następujące koszty: a) zarządzania projektami państw członkowskich (spotkania, podróże służbowe, biura); b) obsługi krajowych systemów informatycznych (pomieszczenia, wdrażanie, energia elektryczna, chłodzenie); c) funkcjonowania krajowych systemów informatycznych (umowy z operatorami i umowy w zakresie wsparcia); d) projektowania, tworzenia, wdrażania, eksploatacji i konserwacji krajowych sieci komunikacyjnych. 3. Koszty funkcjonowania ETIAS obejmują również wsparcie finansowe dla państw członkowskich przeznaczone na pokrycie kosztów dostosowania i automatyzacji odpraw granicznych w związku z	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	wdrożeniem ETIAS. Łączna kwota tego wsparcia finansowego jest ograniczona do maksymalnej kwoty 15 mln EUR na pierwszy rok funkcjonowania systemu, do maksymalnej kwoty 25 mln EUR na drugi rok funkcjonowania systemu i do maksymalnej kwoty 50 mln EUR rocznie na kolejne lata jego funkcjonowania. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 89 w celu dalszego określenia takiego wsparcia finansowego. 4. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, eu-LISA i Europol otrzymują odpowiednie dodatkowe środki finansowe i personel niezbędny do wypełnienia zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia. 5. Środki finansowe, które mają zostać uruchomione z puli, o której mowa w art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014, na pokrycie kosztów wdrażania niniejszego rozporządzenia, o których mowa w ust. 1-4 niniejszego artykułu, są wdrażane w trybie zarządzania pośredniego, jeśli chodzi o koszty poniesione przez eu-LISA i Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a w trybie zarządzania dzielonego, jeśli chodzi o koszty poniesione przez państwa członkowskie.				
Art. 86	Przychody Dochody generowane przez ETIAS stanowią wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 . Są one przeznaczone na pokrycie kosztów funkcjonowania i utrzymania ETIAS. Wszelkie dochody pozostające po pokryciu tych kosztów muszą zostać zapisane w budżecie Unii.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 87	Powiadomienia 1. Państwa członkowskie informują Komisję o organie, który ma zostać uznany za administratora, o którym mowa w art. 57. 2. Jednostka centralna ETIAS i państwa członkowskie informują Komisję i eu-LISA o właściwych organach, o których mowa w art. 13 i które mają dostęp do systemu informacyjnego ETIAS. W terminie trzech miesięcy po uruchomieniu ETIAS zgodnie z art. 88, eu-LISA publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej skonsolidowany wykaz tych organów. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i eu-LISA o wszelkich zmianach tych organów. W przypadku wprowadzenia takich zmian eu-LISA publikuje raz do roku zaktualizowaną skonsolidowaną wersję tych informacji. Agencja eu-LISA prowadzi stale aktualizowaną ogólnodostępną stronę internetową zawierającą te informacje. 3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i eu-LISA o swoich wyznaczonych organach i centralnych punktach dostępu, o których mowa w art. 50, oraz niezwłocznie powiadamiają o wszelkich zmianach w tym zakresie. 4. Agencja eu-LISA informuje Komisję o pomyślnym zakończeniu testu, o którym mowa w art. 88 ust. 1 lit. e). Komisja publikuje informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W przypadku zmian informacji Komisja publikuje raz do roku zaktualizowaną ich skonsolidowaną wersję. Komisja prowadzi stale aktualizowaną ogólnodostępną stronę internetową zawierającą informacje.	T	Art. 5 ust. 2 pkt 11-13	5. 2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 11) powiadamianie Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o organie uznawanym za administratora, o którym mowa w art. 57 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240; 12) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, o właściwych organach wskazanych w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240; 13) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, o wyznaczonych organach i centralnym punkcie dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1240;	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 88	Uruchomienie systemu 1. Komisja określa datę planowanego uruchomienia ETIAS, po spełnieniu następujących warunków: a) weszły w życie konieczne zmiany aktów prawnych, z wyjątkiem wersji przekształconej rozporządzenia (UE) nr 603/2013, ustanawiających inne systemy informacyjne UE, względem których należy ustanowić interoperacyjność, w rozumieniu art. 11 niniejszego rozporządzenia, z systemem informacyjnym ETIAS; b) weszło w życie rozporządzenie o agencji eu-LISA powierzające jej zarządzanie operacyjne systemem ETIAS; c) weszły w życie konieczne zmiany aktów prawnych ustanawiających systemy informacyjne UE, o których mowa w art. 20 ust. 2, przewidujące dostęp do tych baz danych dla jednostki centralnej ETIAS; d) przyjęte zostały środki, o których mowa w art. 11 ust. 9 i 10, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3 i 5, art. 33 ust. 2 i 3, art. 36 ust. 3, art. 38 ust. 3, art. 39 ust. 2, art. 45 ust. 3, art. 46 ust. 4, art. 48 ust. 4, art. 59 ust. 4, art. 73 ust. 3 lit. b), art. 83 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 85 ust. 3; e) eu-LISA ogłosiła pomyślne zakończenie kompleksowego testu ETIAS; f) eu-LISA i jednostka centralna ETIAS zatwierdziły uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące gromadzenia i przekazywania danych, o których mowa w art. 17, do systemu centralnego ETIAS i powiadomiły o nich Komisję; g) państwa członkowskie i jednostka centralna ETIAS przekazały Komisji dane dotyczące różnych organów, o których mowa w art. 87 ust. 1 i 3. 2. Test ETIAS, o którym mowa w ust. 1 lit. e), jest przeprowadzany przez eu-LISA we współpracy	T	Art. 68	Art. 68. Ustawa wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, z wyjątkiem: 1) art. 3 ust. 1 pkt 4 i art. 30 ust. 1 pkt 3, które wchodzą w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1134 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylenia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/ WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11);	

	z państwami członkowskimi i jednostką centralną ETIAS. 3. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach testu przeprowadzonego zgodnie z ust. 1 lit. e). 4. Decyzja Komisji, o której mowa w ust. 1, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. 5. Państwa członkowskie i jednostka centralna ETIAS rozpoczynają korzystanie z systemu ETIAS od daty określonej przez Komisję zgodnie z ust. 1. 6. Uruchomienie ETIAS następuje niezależnie od tego, czy zapewniona została interoperacyjność z Eurodac lub ECRIS-TCN. 7. Uruchomienie ETIAS następuje niezależnie od tego, czy możliwe jest przesyłanie zapytań do baz danych Interpolu, o których mowa w art. 12.			2) art. 6 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 3–6 i 8, art. 7, art. 31, art. 33 ust. 2 i art. 34 w zakresie, o którym mowa w art. 58, art. 35, art. 36, art. 39 pkt 1, art. 40, art. 41 pkt 1, art. 42 pkt 5, art. 43, art. 47 pkt 1, 3, 25 lit. d, 27 lit. a tiret drugie, 29-33, art. 49 pkt 2 i 3, art. 50, art. 52, art. 54-63 oraz art. 65-68, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
Art. 89	Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 4, art. 11 ust. 9, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 3 oraz art. 85 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 9 października 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 4, art. 11 ust. 9, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 3 oraz art. 85 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 4, art. 11 ust. 9, art. 17 ust. 3, 5 i 6, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 83 ust. 1 i 3 oraz art. 85 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 90	Procedura komitetowa	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

	1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 68 rozporządzenia (UE) 2017/2226. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.				wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 91	Grupa doradcza Obowiązki grupy doradczej EES eu-LISA rozszerza się na system ETIAS. Ta grupa doradcza EES-ETIAS zapewnia eu-LISA wiedzę fachową związaną z ETIAS, w szczególności w kontekście przygotowywania rocznego programu prac oraz rocznego sprawozdania z działalności.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 92	Monitorowanie i ocena 1. eu-LISA zapewnia wdrożenie procedur monitorowania tworzenia systemu informacyjnego ETIAS pod kątem realizacji celów dotyczących planowania i kosztów oraz procedur monitorowania funkcjonowania ETIAS pod kątem realizacji celów dotyczących rezultatów technicznych, opłacalności, bezpieczeństwa i jakości usług. 2. Do dnia 10 kwietnia 2019 r., a następnie co sześć miesięcy - na etapie tworzenia systemu informacyjnego ETIAS - eu-LISA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stanu prac nad tworzeniem systemu centralnego ETIAS, jednolitych interfejsów krajowych i infrastruktury łączności między systemem centralnym ETIAS a jednolitymi interfejsami krajowymi. Sprawozdanie to zawiera szczegółowe	T	Art. 5 ust. 2 pkt 14	Art. 5. 2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 14) przygotowywanie informacji, o których mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240 oraz sprawozdań, o których mowa w art. 92 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240;	

	informacje na temat poniesionych kosztów oraz informacje dotyczące wszelkich rodzajów ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty systemu pokrywane z budżetu ogólnego Unii zgodnie z art. 85. Do dnia 10 kwietnia 2019 r., a następnie co sześć miesięcy - na etapie tworzenia systemu informacyjnego ETIAS - Europol i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej przedstawiają Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stanu przygotowania do wdrożenia niniejszego rozporządzenia, w tym zawierające szczegółowe informacje na temat poniesionych kosztów oraz informacje dotyczące wszelkich rodzajów ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty systemu pokrywane z budżetu ogólnego Unii zgodnie z art. 85. Po zakończeniu tworzenia systemu eu -LISA przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające szczegółowe wyjaśnienia dotyczące sposobu osiągnięcia celów, w szczególności w zakresie planowania i kosztów, a także zawierające uzasadnienie wszelkich rozbieżności. 3. Na potrzeby konserwacji technicznej eu-LISA ma dostęp do niezbędnych informacji związanych z operacjami przetwarzania danych przeprowadzanymi w systemie informacyjnym ETIAS. 4. Po upływie dwóch lat od uruchomienia ETIAS, a następnie co dwa lata eu-LISA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące technicznego funkcjonowania systemu informacyjnego ETIAS, w tym jego bezpieczeństwa, i dane statystyczne dotyczące listy ostrzegawczej ETIAS zgodnie z procedurą przeglądu, o której mowa w art. 35 ust. 5 i 6. 5. Po upływie trzech lat od uruchomienia ETIAS, a następnie co cztery lata, Komisja przeprowadza ocenę				

	ETIAS i przedstawia konieczne zalecenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Ocena obejmuje: a) przeprowadzanie kwerend w bazach danych Interpolu SLTD i TDAWN poprzez ETIAS, w tym informacje o liczbie trafień w tych bazach danych Interpolu, liczbie odmów wydania zezwoleń na podróż w następstwie takich trafień, jak również informacje dotyczące wszelkich napotkanych problemów, a także, w stosownych przypadkach, opinię, czy potrzeby jest wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie; b) rezultaty osiągnięte przez ETIAS z punktu widzenia jego celów, mandatu i zadań; c) wpływ, skuteczność i wydajność funkcjonowania ETIAS i metod pracy w świetle jego celów, mandatu i zadań; d) ocenę bezpieczeństwa ETIAS; e) reguły kontroli przesiewowej ETIAS wykorzystywane do celów oceny ryzyka; f) wpływ listy ostrzegawczej ETIAS, w tym liczbę wniosków o wydanie zezwolenia na podróż odrzuconych na podstawach uwzgledniających trafienie na liście ostrzegawczej ETIAS; g) ewentualną potrzebę zmiany mandatu jednostki centralnej ETIAS i finansowe skutki wszelkich takich zmian; h) wpływ na prawa podstawowe; i) wypływ na stosunki dyplomatyczne Unii z danymi państwami trzecimi; j) dochody generowane w wyniku uiszczania opłat za zezwolenie na podróż, koszty poniesione w związku z tworzeniem systemu informacyjnego ETIAS, koszty funkcjonowania ETIAS, koszty poniesione przez agencję eu-LISA, Europol i Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej w związku z ich zadaniami na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także				

	wszelkie dochody, które nie zostały wykorzystane i zostały zapisane w budżecie Unii, zgodnie z art. 86; k) wykorzystanie ETIAS do celów ochrony porządku publicznego na podstawie informacji, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu; l) liczbę wnioskodawców zaproszonych na rozmowę i ich odsetek w stosunku do ogólnej liczby wnioskodawców, przyczyny występowania o przeprowadzenie rozmowy, liczbę rozmów na odległość, liczbę decyzji, w których przyznano zezwolenie na podróż, przyznano zezwolenie, lecz dołączono marker lub udzielono odmowy oraz liczbę wnioskodawców zaproszonych na rozmowę, którzy się na niej nie pojawili, oraz, w stosownych przypadkach, opinię, czy potrzeby jest wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie. Komisja przekazuje sprawozdania z oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej. 5a. Rok po zakończeniu okresu przejściowego, o którym mowa w art. 83 ust. 1, a następnie co cztery lata Komisja ocenia przeprowadzanie kwerend w ECRIS-TCN za pośrednictwem systemu centralnego ETIAS. Komisja przekazuje te oceny - wraz z opinią rady ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych i wszelkimi niezbędnymi zaleceniami - Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Aby ocenić, w jakim stopniu przeprowadzanie kwerend w ECRIS-TCN za pośrednictwem systemu centralnego ETIAS przyczyniło się do osiągnięcia celu ETIAS, oceny, o których mowa w akapicie pierwszym, zawierają: a) porównanie - w odniesieniu do tego samego wniosku - liczby jednoczesnych trafień w ECRIS-TCN związanych z wyrokami skazującymi za przestępstwa				

	terrorystyczne wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia i trafień w SIS związanych z wpisami dotyczącymi odmowy wjazdu i pobytu; b) porównanie - w odniesieniu do tego samego wniosku - liczby jednoczesnych trafień w ECRIS-TCN związanych z wyrokami skazującymi za jakiekolwiek inne przestępstwa wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia i trafień w SIS związanych z wpisami dotyczącymi odmowy wjazdu i pobytu; c) w przypadku wniosków, dla których trafienie uzyskano wyłącznie w ECRIS-TCN - porównanie liczby odmów wydania zezwolenia na podróż z całkowitą liczbą trafień wygenerowanych w wyniku przeprowadzania kwerend w ECRIS-TCN."; Rada ETIAS ds. wytycznych w zakresie praw podstawowych przedstawia opinie na temat ocen, o których mowa w niniejszym ustępie. W razie potrzeby do ocen można dołączyć wnioski ustawodawcze. 6. Państwa członkowskie i Europol zapewniają eu-LISA, jednostce centralnej ETIAS i Komisji informacje niezbędne do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 4 i 5. Informacje takie nie mogą w żadnym przypadku stanowić zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu czy też postępowaniach przygotowawczych prowadzonych przez wyznaczone organy. 7. Agencja eu-LISA i jednostka centralna ETIAS przekazują Komisji informacje niezbędne do sporządzania ocen, o których mowa w ust. 5. 8. Z poszanowaniem przepisów prawa krajowego dotyczących publikacji danych szczególnie chronionych każde państwo członkowskie i Europol przygotowują coroczne sprawozdania na temat skuteczności dostępu do danych przechowywanych w systemie centralnym ETIAS do celów ochrony				

	porządku publicznego, zawierające informacje i dane statystyczne dotyczące: a) dokładnego celu kwerendy, w tym rodzaju przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw; b) przedstawionych uzasadnionych podstaw zasadnego podejrzenia, że osoba podejrzana, sprawca lub ofiara są objęci zakresem niniejszego rozporządzenia; c) liczby wniosków o dostęp do systemu centralnego ETIAS do celów ochrony porządku publicznego; d) liczby i rodzaju spraw, które spowodowały uzyskanie trafień; e) liczby i rodzaju spraw, w przypadku których zastosowano tryb pilny, o którym mowa w art. 51 ust. 4, w tym spraw, w przypadku których centralny punkt dostępu po dokonaniu weryfikacji ex post stwierdził, że nie miały one pilnego charakteru. Aby ułatwić gromadzenie tych danych zgodnie z rozdziałem X, państwom członkowskim udostępnia się rozwiązanie techniczne w celu generowania statystyk, o których mowa w tym ustępie. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych specyfikacje rozwiązań technicznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 90 ust. 2.				
Art. 93	Podręcznik praktyczny Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi agencjami Unii, udostępnia podręcznik praktyczny zawierający wytyczne, zalecenia i najlepsze praktyki na potrzeby wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Podręcznik praktyczny uwzględnia odpowiednie istniejące już podręczniki. Komisja przyjmuje podręcznik praktyczny w formie zalecenia.	T	Art. 5 ust. 2 pkt 15	Art. 5. 2. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również: 15) współpraca z Komisją Europejską w celu przyjęcia praktycznego podręcznika zgodnie z art. 93 rozporządzenia 2018/1240.	

Tabela oceny zgodności do projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)

Art. 94	Ceuta i Melilla Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów szczególnych mających zastosowanie do miast Ceuta i Melilla, określonych w deklaracji Królestwa Hiszpanii w sprawie miast Ceuta i Melilla w Akcie końcowym do Umowy w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii do konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 95	Wkład finansowy państw uczestniczących we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen Na mocy odpowiednich przepisów umów o uczestnictwie czyni się ustalenia odnośnie do wkładu finansowego państw uczestniczących we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen.	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.
Art. 96	Wejście w życie i stosowanie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 88, z wyjątkiem art. 6, 11, 12, 33, 34, 35, 59, 71, 72, 73, 75-79, 82, 85, 87, 89, 90, 91, art. 92 ust. 1 i 2, art. 93 i 95 oraz przepisów dotyczących środków, o których mowa w art. 88 ust. 1 lit. d), które mają zastosowanie od dnia 9 października 2018 r. Art. 11b. stosuje się od dnia 3 sierpnia 2021 r. Przepisy odnoszące się do przeprowadzania kwerendy w Eurodac mają zastosowanie od dnia, w którym zaczyna obowiązywać rozporządzenie Parlamentu	N			Przepis o charakterze ogólnym, stosowany wprost; nie wymaga działań dostosowawczych lub nie wymaga przepisów zapewniających stosowanie.

	Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 Eurodac w formie przekształcenia. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami. Sporządzono w Strasburgu dnia 12 września 2018 r.				

TYTUŁ PROJEKTU	Ustawa o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)	
JEDN. RED.	**TREŚĆ PRZEPISU / PRZEPISÓW PROJEKTU**	**UZASADNIENIE WPROWADZENIA PRZEPISU**
Art. 39. Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm. 646, 815, 821, 864, 1123 i 1281)	1) po art. 2b dodaje się art. 2c w brzmieniu: „Art. 2c. 1. Komendant Główny Straży Granicznej tworzy, prowadzi, rozwija i utrzymuje Krajowy Rejestr Cudzoziemców, zwany dalej „KRC", w celu: 1) identyfikowania i weryfikowania danych cudzoziemców za pomocą zaawansowanych algorytmów porównywania tych danych; 2) umożliwiania organom administracji publicznej oraz innym podmiotom, które realizują zadania publiczne, weryfikacji danych cudzoziemców dla zapewnienia właściwej jakości oraz poprawności tych danych; 3) zapewniania funkcjonowania wyspecjalizowanego narzędzia teleinformatycznego wykorzystywanego do: a) ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej, b) przeciwdziałania nielegalnej migracji, wsparcia monitorowania i analizowania zjawisk migracyjnych, w tym rozpoznawania zagrożeń migracyjnych, c) wspierania realizacji działań umożliwiających przeciwdziałanie nadużyciom w zakresie korzystania przez cudzoziemców z pomocy udzielanej ze środków publicznych, w tym pomocy społecznej, d) wspierania realizacji obowiązków wynikających z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w wielkoskalowych systemach informacyjnych Unii Europejskiej w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, e) wspierania realizacji czynności administracyjnych podejmowanych wobec cudzoziemców przez organy administracji publicznej i inne podmioty realizujące zadania publiczne, f) wspierania wymiany informacji na podstawie umów międzynarodowych w kontekście nielegalnej imigracji. 2. KRC jest prowadzony w systemie teleinformatycznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 1241). 3. KRC w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach jest zasilany w drodze teletransmisji przez systemy teleinformatyczne, w tym rejestry i bazy danych prowadzone przez: 1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – na podstawie przepisów art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1611 oraz z 2026 r. poz.	Art. 39 projektu wprowadza zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej. Pierwsza zmiana dotyczy utworzenia Krajowego Rejestru Cudzoziemców, który jest uregulowany w dodawanym art. 2c ustawy o Straży Granicznej (art. 39 pkt 1). Na szczeblu krajowym KSI ETIAS będzie ściśle skorelowany z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców, zwanym dalej „KRC", a Komendant Główny Straży Granicznej na kolejnych etapach będzie odpowiedzialny za rozwój uruchamianego systemu. KRC będzie narzędziem teleinformatycznym funkcjonującym w obszarze systemowym Straży Granicznej, jako baza danych cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ubiegających się o wjazd przez granice zewnętrzne Unii Europejskiej. Przedmiotowy system będzie importował informacje i dane dotyczące cudzoziemców z krajowych systemów źródłowych, funkcjonujących w obszarze migracyjnym, zarówno cudzoziemców wjeżdżających, przebywających, jak i wyjeżdzających przez granicę zewnętrzną Unii Europejskiej przez polskie przejścia graniczne zlokalizowane na tej granicy. Ponadto dane cudzoziemców, którzy w trakcie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej byli objęci m.in. postępowaniami karnymi i wyrokami sądowymi, postępowaniami administracyjnymi i innymi czynnościami kontrolnymi, a także przebywali nielegalnie, ubiegali się o ochronę międzynarodową lub inne formy legalizacji pobytu i zatrudnienia, jak również pozostawali w zainteresowaniu, m.in. Straży Granicznej, w kontekście stwarzania ryzyka nielegalnej migracji, ryzyka bezpieczeństwa lub ryzyka dla zdrowia publicznego. KRC będzie narzędziem teleinformatycznym wspierającym system ETIAS na gruncie krajowym w zakresie dokonywanej weryfikacji danych cudzoziemca w krajowych systemach i bazach danych, tym samym KRC będzie wspomagał pracę jednostki krajowej ETIAS poprzez interoperacyjność krajowych baz danych – jako zdolność do pełnej współpracy z innymi systemami migracyjnymi i przetwarzającymi informacje o cudzoziemcach.

	…) oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2026 r. poz. 90), 2) ministra właściwego do spraw zagranicznych – na podstawie przepisów art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. 2026 r. poz. 76), 3) ministra właściwego do spraw informatyzacji – na podstawie przepisów art. 6 i art. 44c ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2026 r. poz. 384 i 1206), 4) ministra właściwego do spraw pracy – na podstawie przepisów art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620, z późn. zm.[1]) 5) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki – na podstawie przepisów art. 342 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[2)]), 6) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego – na podstawie przepisów art. 23 ust. 4a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 639, 974 i 986), 7) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców –, na podstawie przepisów art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie danych, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12, 16, 17 i 19 tej ustawy, 8) Komendanta Głównego Straży Granicznej, na podstawie przepisów art. 2b, 9) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej – na podstawie przepisów art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1750 i 1823 oraz z 2026 r. poz. 1123), 10) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – na podstawie przepisów art. 33 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, 252, 426, 473, 507 i 734) – zwane dalej „systemami źródłowymi”. 4. Cudzoziemcowi, którego dane są przetwarzane w KRC, jest nadawany Główny Identyfikator Cudzoziemca, zwany dalej „GIC”.	

[1] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1746 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 451, 507, 734, 1123 i ...

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187, 203, 328, 370, 635, 637, 821 i 912.

	5. GIC jest symbolem alfanumerycznym identyfikującym cudzoziemca, generowanym automatycznie, przy wsparciu algorytmów porównywania danych alfanumerycznych. 6. W KRC przetwarza się następujące dane i informacje dotyczące cudzoziemców: 1) imię (imiona); 2) nazwisko (nazwiska); 3) imiona poprzednie; 4) nazwiska poprzednie; 5) data urodzenia; 6) płeć; 7) imię (imiona) ojca; 8) imię (imiona) matki; 9) kraj urodzenia; 10) miejsce urodzenia; 11) obywatelstwa; 12) narodowość; 13) informacje o wydanych cudzoziemcowi lub posiadanych przez cudzoziemca dokumentach: a) rodzaj dokumentu, b) seria i numer dokumentu, c) data wydania dokumentu, d) data ważności dokumentu, e) kraj wydania dokumentu, f) organ wydający dokument, g) miejsce wydania dokumentu; 14) odciski linii papilarnych; 15) wizerunek twarzy; 16) GIC; 17) numer PESEL, o ile został nadany; 18) inne krajowe lub zagraniczne numery identyfikacyjne, o ile zostały nadane; 19) identyfikatory cudzoziemca w systemie źródłowym, jeśli istnieją; 20) identyfikator systemu źródłowego, jeśli istnieje; 21) informacje o: wnioskach, postanowieniach, decyzjach, wyrokach sądów, kontrolach, czynnościach w zakresie wydania, odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia dokumentów oraz o innych rozstrzygnięciach lub czynnościach, w tym czynnościach materialno-technicznych obejmujących w szczególności wpis, rejestrację, dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym, zwanych dalej „zdarzeniami”, obejmujących:	

	a) oznaczenie systemu źródłowego, b) identyfikator zdarzenia, c) nazwę organu rejestrującego zdarzenie, d) nazwę zdarzenia, e) datę zdarzenia, f) identyfikator sprawy, jeśli istnieje. 7. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–7 i 9–10, informują niezwłocznie Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie w zakresie danych i informacji dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym, a także innych zasad i sposobu prowadzenia systemu źródłowego, mogących mieć wpływ na ciągłość zasilania KRC. 8. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–7 i 9–10, oraz Komendant Główny Straży Granicznej współdziałają w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego mających wpływ na ciągłość zasilania KRC. 9. Dane i informacje dotyczące cudzoziemca przetwarzane w KRC udostępnia się wyłącznie w drodze teletransmisji następującym organom i podmiotom: 1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych; 2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych; 3) ministrowi właściwemu do spraw pracy; 4) ministrowi właściwemu do spraw rodziny; 5) ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego; 6) ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki; 7) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców; 8) Straży Granicznej; 9) Policji; 10) Krajowej Administracji Skarbowej; 11) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 12) Agencji Wywiadu; 13) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 14) Służbie Ochrony Państwa; 15) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 16) Służbie Wywiadu Wojskowego; 17) Żandarmerii Wojskowej; 18) konsulom; 19) wojewodom; 20) Państwowej Inspekcji Pracy; 21) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych; 22) Radzie do Spraw Uchodźców;	

	23) innym organom administracji publicznej realizującym czynności administracyjne dotyczące cudzoziemców. 10. Dane oraz informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 12, 14, 15 i 19–21, są udostępniane, jeżeli organy i inne podmioty, o których mowa w ust. 9, posiadają na podstawie odrębnych przepisów uprawnienia do dostępu do tych danych lub informacji przetwarzanych w systemach źródłowych. 11. Organy i inne podmioty, o których mowa w ust. 9 pkt 1–7 i 9–23, w celu uzyskania danych przetwarzanych w KRC, spełniają łącznie następujące warunki: 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w ich systemie teleinformatycznym kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne – uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania – uzgodnione z Komendantem Głównym Straży Granicznej w drodze pisemnego porozumienia. 12. Dane przetwarzane w KRC są przechowywane przez okres ich przechowywania w systemach źródłowych, określony w odrębnych przepisach dotyczących tych systemów. Po upływie tego okresu dane są automatycznie usuwane z KRC. 13. Komendant Główny Straży Granicznej jest administratorem danych przetwarzanych w KRC. 14. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia właściwą eksploatację techniczną i bezpieczeństwo funkcjonowania KRC oraz ochronę danych przetwarzanych w KRC. 15. Komendant Główny Straży Granicznej stosuje środki techniczne i organizacyjne w celu skutecznej ochrony danych osobowych, odpowiednie do zagrożeń oraz do kategorii danych objętych ochroną. Środki te w szczególności zapewniają, aby dane osobowe nie były udostępniane nieupoważnionym osobom fizycznym lub innym nieupoważnionym podmiotom. 16. Jeżeli Komendant Główny Straży Granicznej, inny organ administracji publicznej lub inny podmiot realizujący zadania publiczne posiadają informacje, że dane przetwarzane w systemie źródłowym są niezgodne z prawdą lub nieaktualne, informują o tym w formie elektronicznej organ lub inny podmiot, które prowadzą system źródłowy. Właściwy organ lub podmiot, które prowadzą system źródłowy, dokonują weryfikacji danych i w przypadku potwierdzenia, że dane są niezgodne z prawdą lub nieaktualne, dokonują odpowiednich zmian	

<table>
<tr><td></td><td>danych przetwarzanych w systemie źródłowym oraz zawiadamiają o tym organ lub podmiot, który przekazał informacje.
17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych uczestniczy w realizacji zadań związanych z rozwojem i utrzymaniem KRC.
18. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne umożliwiające integrację systemów źródłowych z KRC w celu jego zasilania w zakresie danych i informacji przetwarzanych w tych systemach, a także terminy oraz sposób postępowania w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych.”;</td><td></td></tr>
<tr><td>Art. 41. Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2026 r. poz. 862)</td><td>1) w art. 88b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej, wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niej aresztu dla cudzoziemców.”</td><td>Zmiana dotyczy organu właściwego do wydania postanowienia o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców – tj. wydaje na wniosek organu Straży Granicznej sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej (w celu ujednolicenia przepisów regulujących sytuacje cudzoziemców na terytorium RP).</td></tr>
<tr><td>Art. 42. Ustawa z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2026 r. poz. 1065)</td><td>5) art. 78e ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej.”</td><td>Zmiana dotyczy organu właściwego do wydania postanowienia o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców – tj. wydaje na wniosek organu Straży Granicznej sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej (w celu ujednolicenia przepisów regulujących sytuacje cudzoziemców na terytorium RP).</td></tr>
<tr><td>Art. 43. Ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154, z późn. zm.)</td><td>W załączniku do ustawy:
1) w części I po ust. 52d dodaje się ust. 52e w brzmieniu:
<table><tr><td></td><td>52e. Decyzja w sprawie cofnięcia zakazu ponownego wjazdu:
1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</td><td>350 zł</td><td></td></tr></table></td><td>W odniesieniu do zmian w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, proponuje się ponadto w załączniku do ustawy – wykaz przedmiotów opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienia – w części I opłatą skarbową objąć nową czynność urzędową polegającą na wydaniu decyzji w sprawie cofnięcia zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen – wprowadzenie nowego przedmiotu opłaty skarbowej w wysokości 350 zł wpłynie na wzrost dochodów budżetów gmin.</td></tr>
</table>

	2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen		

2) w części III w kolumnie 3:
a) w ust. 6 w:
- pkt 1 wyrazy „40 euro” zastępuje się wyrazami „45 euro”,
- pkt 2 wyrazy „80 euro” zastępuje się wyrazami „90 euro”,
b) w ust. 6a wyrazy „120 lub 160 euro” zastępuje się wyrazami „135 lub 180 euro”.

Obecna wysokość opłaty skarbowej podlega przepisom ogólnym i wynosi 10 zł – pkt 53 załącznika do ww. ustawy tj. „decyzja inna, niż wymieniona w niniejszym załączniku, do której mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego”. Wskazana kwota nie jest adekwatna to charakteru czynności związanych z wcześniejszym cofnięciem zakazu ponownego wjazdu na terytorium RP i innych państw obszaru Schengen. Orzeczenie zakresu tego zakazu (okres oraz obszar) następuje w ramach wydanej cudzoziemcowi decyzji o zobowiązaniu do powrotu w związku z naruszeniem przepisów migracyjnych przez cudzoziemca. Ze względu na charakter postępowania o cofnięcie zakazu wjazdu, jego tryb wnioskowy w celu zniesienia sankcji administracyjnej oraz możliwość skorzystania z przywileju jakim jest wcześniejsze cofnięcie tego zakazu, opłata skarbowa powinna być adekwatna do zakresu i rodzaju czynności prowadzonych na wniosek cudzoziemca. Orzeczony w decyzji o zobowiązaniu do powrotu zakaz ponownego wjazdu jest uzasadnioną konsekwencją naruszenia przepisów prawa obowiązującego w Polsce i na podstawie okoliczności sprawy powinien odnieść wymierny skutek prewencyjno-wychowawczy. Zatem cofnięcie zakazu ponownego wjazdu jest dla cudzoziemca szczególnym uprawnieniem w celu zniesienia sankcji administracyjnej, dzięki któremu będzie miał możliwość ponownego ubiegania się o wjazd i pobyt na na terytorium RP i innych państw obszaru Schengen. Cofnięcie zakazu wjazdu jest więc przywilejem cudzoziemca, który niezależenie od sytuacji powinien podlegać opłacie skarbowej.

Wprowadzenie opłaty od przyjęcia i rozpatrzenia wniosku o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowania administracyjnego, ograniczenia nadużyć polegających na instrumentalnym składaniu wniosków oraz racjonalizacji kosztów ponoszonych przez administrację publiczną. Proponowana wysokość opłaty skarbowej jest formą ekwiwalentu za czynności podejmowane w sprawie indywidulanej cudzoziemca i ma na celu pokrycie kosztów administracyjnych za czynności urzędowe (opłata realizuje zasadę, że osoba która korzysta z określonych czynności administracyjnych powinna również partycypować w ich kosztach); ograniczenia nadmiernej liczby wniosków, które nie zawierają uzasadnienia, informacji lub dokumentów i mogłyby przeciążyć system administracyjny (zdyscyplinowanie wnioskodawców poprzez wymuszenie większej staranności przy składaniu wniosku przez co skraca czas na oczekiwanie na wydanie rozstrzygnięcia wobec cudzoziemców rzeczywiście potrzebujących); utrzymania porządku prawnego i wyrównania obciążeń podatkowych pełniąc funkcję

		redystrybucyjną, obciążając opłatą cudzoziemców dokonujących czynności wymagających na ich wniosek interwencji organów administracji. Jednocześnie leży to w interesie społecznym, gdyż opłata ta ma na celu znalezienie równowagi między powszechnym dostępem do środków dochodzenia praw przez cudzoziemca a potrzebą efektywnego zarządzenia zasobami publicznymi oraz wpływami do budżetu organów podatkowych. Niniejsze pomaga również organizować obieg spraw oraz pracę organu. Jednocześnie wprowadzenie opłaty skarbowej w wysokości 350 zł zachęca wnioskodawców (cudzoziemców) do reakcji za pośrednictwem alternatywnych metod rozwiązywania czynności poprzez staranniejsze zapoznanie się z uzasadnieniem decyzji i podjęcie czynności, które mają wpływ na wydanie uprzedniej decyzji o zobowiązaniu do powrotu oraz powstrzymanie się w przyszłości od dokonywania dalszych naruszeń przepisów imigracyjnych. Wysokość opłaty stanowić będzie zatem również wyraz kosztów obsługi przez organy Straży Granicznej postępowania o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu. Do tych kosztów zalicza się m.in.: koszty materiałów, w tym korespondencji międzynarodowej; praca urzędników obsługujących organ; zabezpieczenia technicznego, w tym sprzętu teleinformatycznego, inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy np. innych czynności podejmowanych wobec przedstawionych dokumentów i informacji przez cudzoziemca. Zmiana w części III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej jest konsekwencją zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) w zakresie przepisu art. 16 ust. 1-2a. Zmiana polega na dostosowaniu wysokości opłat za wizy.
Art. 45. Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1675 oraz z 2026 r. poz. 26 i 791)	1) po art. 25 dodaje się art. 25a i art. 25b w brzmieniu: „Art. 25a. 1. Główny Inspektor Sanitarny, państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz państwowi graniczni inspektorzy sanitarni tworzą Wspólny Punkt Kontaktowy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwany dalej „Wspólnym Punktem Kontaktowym", właściwy w sprawach zagrożeń transgranicznych, w szczególności w zakresie współpracy z właściwymi organami Straży Granicznej. 2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności wydawanie opinii w ramach konsultacji krajowych, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia …… o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. …).	Przepis art. 45 dotyczy zmian w ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, mających na celu umożliwienie udostępniania Straży Granicznej danych zgromadzonych w rejestrze chorób zakaźnych dotyczących cudzoziemców, którzy ze względu na narażanie, zakażanie lub chorobę zakaźną oraz związane z nimi okoliczności stwarzają wysokie ryzyko epidemiczne. Do celów ETIAS oraz prowadzonej kontroli granicznej w zakresie oceny zdrowia publicznego, utworzony zostanie Wspólny Punkt Kontaktowy w sprawach konsultacji krajowych, który tworzą Główny Inspektor Sanitarny, państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz państwowi graniczni inspektorzy sanitarni, celem przedstawiania opinii w zakresie zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka

	3. W ramach działalności Wspólnego Punktu Kontaktowego państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz graniczni inspektorzy sanitarni posiadają dostęp do danych przetwarzanych w rejestrze, o którym mowa w art. 30 ust. 1, niezależnie od swojej właściwości miejscowej. 4. Główny Inspektor Sanitarny określi, w drodze zarządzenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia, organizację Wspólnego Punktu Kontaktowego, sposób jego funkcjonowania i realizacji zadań. Art. 25b. 1. Jeżeli w toku kontroli granicznej jest konieczne zasięgnięcie opinii Wspólnego Punktu Kontaktowego z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego, jakie może stanowić wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym wysokie ryzyko epidemiczne związane z markerem, o którym mowa w art. 47 ust. 2 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2018/1240", komendant placówki Straży Granicznej występuje o przedstawienie takiej opinii. 2. Komendant placówki Straży Granicznej przekazuje Wspólnemu Punktowi Kontaktowemu dokumenty, informacje lub wyjaśnienia przedstawione przez cudzoziemca w toku kontroli granicznej, aby Wspólny Punkt Kontaktowy zweryfikował i ocenił, czy cudzoziemiec stwarza zagrożenie dla zdrowia publicznego, w tym wysokie ryzyko epidemiczne. 3. Wspólny Punkt Kontaktowy przekazuje komendantowi placówki Straży Granicznej opinię, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie, lecz niepóźniej niż w ciągu 12 godzin od momentu wystąpienia o jej przedstawienie. 4. Nieprzekazanie opinii w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 3, traktuje się jako pozytywną opinię dotyczącą cudzoziemca – uznaje się, że nie stwarza on zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka epidemicznego."; 2) w art. 30 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Zgromadzone w rejestrze chorób zakaźnych dane cudzoziemców w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–8, a także aktualne dane o: 1) poddaniu cudzoziemca izolacji lub izolacji w warunkach domowych lub naruszeniu tego obowiązku, 2) przebywaniu na kwarantannie lub naruszeniu tego obowiązku, 3) obowiązku leczenia lub naruszeniu tego obowiązku	epidemicznego, o którym mowa w przepisach odrębnych dotyczących udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) oraz opinii na potrzeby kontroli granicznej.

	– są udostępniane, w drodze teletransmisji, właściwym organom Straży Granicznej w związku z prowadzonymi przez nie czynnościami realizowanymi w celu weryfikacji zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka epidemicznego w związku z rozporządzeniem (UE) 2018/1240.”.	
Art. 47. W Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203)	1) w art. 28 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „7a) jego wjazd następuje w okresie obowiązywania zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen albo zakazu ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub” 3) w art. 85 w ust. 1 po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „na podstawie tej wizy”; 25) w art. 299: d) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej lub o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny lub o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej została wydana w związku ze złożeniem kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub” 27) w art. 302: a) w ust. 1: - po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „7a) obowiązuje zakaz ponownego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen albo zakaz ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”; 29) w art. 320: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Organ, który w pierwszej instancji wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może na wniosek cudzoziemca cofnąć zakaz, o którym mowa w art. 318, , w drodze decyzji, jeżeli cudzoziemiec wykaże, że wykonał obowiązki wynikające z decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, chyba że jego ponowny wjazd na terytorium	W art. 47 projektu wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Dodano nową przesłankę odmowy wjazdu określoną w art. 28 ww. ustawy, jak również zobowiązania cudzoziemca do powrotu (art. 302) polegającą na obowiązującym cudzoziemca zakazie wjazdu do Polski. Przesłanka ta jest uzasadniona z uwagi na fakt, iż od orzeczenia cudzoziemcowi zakazu wjazdu do wpisania cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest niepożądany, na podstawie art. 435 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, mija pewien czas związany z przekazaniem Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji o rozstrzygnięciu (co jest naturalnie spowodowane względami technicznymi). Obecna sytuacja stwarza lukę polegającą na tym, że cudzoziemiec, któremu orzeczono zakaz wjazdu, do czasu wpisu jego danych do wykazu może przebywać na terytorium państw członkowskich, co stoi w sprzeczności z ideą zakazu wjazdu, jak również z celem art. 11 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 98, z późn. zm.). Analogicznie, w powyższej sytuacji cudzoziemiec nie powinien mieć możliwości wjazdu na terytorium państw członkowskich podczas odprawy granicznej, co znajduje odzwierciedlenie w proponowanej treści art. 28 ust. 1 pkt 7a ustawy o cudzoziemcach. W art. 85 w ust. 1 po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „na podstawie tej wizy” – zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości związanych z okresem, w którym cudzoziemiec jest uprawniony do złożenia wniosku o przedłużenie wizy. Tym samym przedłużenie wizy będzie możliwe jeżeli wniosek zostanie złożony podczas legalnego pobytu (zgodnego z wszystkimi warunkami) cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tej wizy, która ma być przedłużona.

	Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów humanitarnych."; b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W sprawach o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu nie stosuje się przepisów art. 261 § 4 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego." 30) w art. 321 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym następuje niepóźniej niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania odwołania. Jeżeli odwołanie nie spełnia wymogów przewidzianych przepisami prawa, termin załatwienia sprawy biegnie od dnia uzupełnienia braków. 4. W sprawach, o których mowa w ust. 1, obowiązek, o którym mowa w art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143 i 846), właściwy organ realizuje w terminie 90 dni od dnia otrzymania skargi."; 31) w art. 334: a) - pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po zakończeniu korzystania z ochrony czasowej, lub" - dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) na wniosek którego zostało umorzone postępowanie o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.", b) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) w terminie 7 dni przed upływem terminu, o którym mowa w art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 8."; 32) w art. 397 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) Straż Graniczna – występuje do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej z wnioskiem o umieszczenie małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo–wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku"; 33) w art. 401 ust. 2 otrzymuje brzmienie:	Projektowane nowe brzmienie art. 299 ust. 9 pkt 2 polega na dodaniu w jego treści odniesienia do decyzji o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny. W dotychczasowej praktyce prowadziło to do wątpliwości interpretacyjnych w związku z brakiem wskazania przedmiotowej decyzji w katalogu wyłączeń. Projektowana regulacja przewiduje również zmiany w zakresie przesłanek do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, przez dodanie w art. 302 ust. 1 nowego pkt 7a dotyczącego obowiązywania zakazu ponownego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen albo zakazu ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jest to związane z nadużywaniem przez cudzoziemców możliwości wjazdu w okresie dokonywania takiego wpisu celem uniknięcia konsekwencji obowiązywania zakazu ponownego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen. Zmiana brzmienia art. 320 ust. 1 polega na doprecyzowaniu przesłanek, celem wyeliminowania wątpliwości z tym związanych, dotyczących cofnięcia zakazu ponownego wjazdu orzeczonego w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu. Organ, który w pierwszej instancji wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może cofnąć zakaz, o którym mowa w art. 318, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, jeżeli cudzoziemiec wykaże, że wykonał obowiązki wynikające z decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, chyba że jego ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów humanitarnych. Postępowania o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu dotyczą skrócenia obowiązywania sankcji administracyjnej jaką jest nałożenie na cudzoziemca zakazu ponownego wjazdu na terytorium RP i innych państw obszaru Schengen. Orzeczenie zakresu tego zakazu (termin oraz obszar) następuje w ramach wydanej cudzoziemcowi decyzji o zobowiązaniu do powrotu. Wykonanie takiej decyzji prowadzi do tego, iż cudzoziemiec nie zamieszkuje na terytorium RP – będzie traktowany jako „osoba zamieszkała za granicą". W chwili obecnej, brak wniesienia opłaty skarbowej (10 zł) przez wnioskującego cudzoziemca (zamieszkałego za granicą) o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu, prowadzi i tak do konieczności załatwienia sprawy przez organy Straży Granicznej i rozpatrzenie podania. Jednocześnie

	„2) Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej.”;	prowadzi to do konieczności podjęcia dalszych kroków tj. zgodnie z art. 265 Kpa – egzekucji administracyjnej kosztów i opłat (co w chwili obecnej ze względu na niski koszt wniesienia podania tj. 10 zł jest nierentowne dla organów podatkowych). Wprowadzenie wskazanego rozwiązania poprzez dodanie ust. 5 w art. 320 będzie zatem obligowało cudzoziemca do wniesienia opłaty skarbowej. W przypadku gdy taka opłata skarbowa nie zostanie wniesiona z chwilą wniesienia podania oraz na wezwanie organu nie zostanie wniesiona w wyznaczonym terminie, podanie będzie podlegało zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana (za wyjątkiem przypadków kodeksowych tj. art. 261 par. 4 pkt 1-2 Kpa jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy społeczne lub wzgląd na ważny interes strony oraz jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin zawity). Cofnięcie zakazu ponownego wjazdu jest dla cudzoziemca pozytywnym uprawnieniem w celu zniesienia sankcji administracyjnej, poprzez które będzie uprawniony do ponownego ubiegania się o wjazd i pobyt na terytorium RP i innych państw obszaru Schengen. Cofnięcie zakazu wjazdu jest zatem przywilejem cudzoziemca, który niezależenie od sytuacji powinien podlegać opłacie skarbowej. Tym samym obowiązek wniesienia opłaty skarbowej za wydanie decyzji za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen, będzie obowiązywał bez względu na miejsce zamieszkania osoby wnoszącej o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu. Jednocześnie obecne rozwiązania systemów płatniczych pozwalają na bezproblemowe wniesienie takiej opłaty dla osób zamieszkujących (przebywających) za granicą poprzez wskazanie przez właściwy organ podatkowy danych do międzynarodowego przelewu bankowego na jego numer rachunku bankowego. Dodawane w art. 321 ustawy o cudzoziemcach ust. 3 i 4, stanowić będą lex specialis względem art. 35 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i określają, że załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym, jako szczególnie skomplikowanej ze względu na charakter postępowania dowodowego i jego złożoność, powinno nastąpić nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania odwołania. Jeżeli to odwołanie nie spełnia wymogów przewidzianych przepisami prawa, wskazany termin biegnie od dnia

		uzupełnienia braków. Ewentualne dalsze prowadzenie sprawy i wyznaczenie nowego terminu jej załatwienia po upływie terminu sześciu miesięcy będzie podlegać przepisom ogólnym ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Termin ten będzie miał zastosowanie w postępowaniach odwoławczych w sprawach o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, przedłużenie terminu dobrowolnego wyjazdu oraz cofnięcie zakazu ponownego wjazdu, w trybach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczących wymienionych spraw. Ponadto obowiązek, o którym mowa w art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, właściwy organ będzie realizował w terminie 90 dni od dnia otrzymania skargi. Zważywszy na stopień złożoności spraw o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu oraz przewidzianą w ustawie o cudzoziemcach konstrukcję tego procesu, zawierającego faktycznie kilka rozstrzygnięć w jednej decyzji, tj. nakaz opuszczenia kraju, rozstrzygnięcie co do terminu dobrowolnego wyjazdu oraz co do zakazu wjazdu do Polski i innych państw obszaru Schengen, co do zgody na pobyt ze względów humanitarnych jak również odnośnie zgody na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej, należy wskazać, iż postępowanie w tym przedmiocie wymyka się tradycyjnym regułom Kodeksu postępowania administracyjnego, przewidującym terminy załatwienia sprawy: niezwłocznie, miesięczny lub dwumiesięczny. Z uwagi na złożoność postępowania podyktowaną rozmaitymi, nieraz niejednoznacznymi stanami faktycznymi oraz wysoki stopień skomplikowania tych postępowań, zasadne jest ustanowienie przepisów szczególnych dotyczących terminów załatwienia sprawy administracyjnej w tym przedmiocie. Komendant Główny Straży Granicznej w powyższych sprawach, jako że rozstrzyga sprawę całkowicie na nowo zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania, to mając na względzie skalę ilościową postępowań oraz opisany już stopień zawiłości i wielowątkowości orzeczeń zapadających w jednej decyzji, powinien mieć zapewniony adekwatny czas pozwalający na rzetelne i kompleksowe rozpoznanie sprawy, zapewniające realny dostęp stronie do skutecznego środka odwoławczego. W zakresie zmian w art. 334, Straż Graniczna w swej praktyce służbowej na kanwie udzielania pomocy w dobrowolnym powrocie zidentyfikowała potrzebę objęcia pomocą w dobrowolnym powrocie cudzoziemców, z których własnej inicjatywy, wobec braku woli pozostawania w Polsce, następuje umorzenie postępowania w sprawie dotyczącej legalizacji pobytu (tj. o zezwolenie na pobyt czasowy, stały lub rezydenta długoterminowego

		UE) toczącego się przed wojewodą lub Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców. W takiej sytuacji zgodnie z art. 299 ust. 6 lit. a ustawy o cudzoziemcach, osoby te mają obowiązek opuszczenia terytorium Polski przed upływem 30 dni od dnia, gdy decyzja w przedmiocie umorzenia postępowania stała się ostateczna, a w przypadku wydania decyzji przez organ wyższego stopnia – od dnia, w którym decyzja została cudzoziemcowi doręczona – gdyż po tym okresie ich pobyt będzie uznany za nielegalny, w rozumieniu art. 302 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Cudzoziemcy objęci tym obowiązkiem niejednokrotnie występują do Komendanta Głównego Straży Granicznej z wnioskiem o udzielenie pomocy w dobrowolnym powrocie, jednakże w obecnym stanie prawnym brak jest przesłanki umożliwiającej udzielenie tym osobom pomocy. W związku z tym proponuje się dodanie nowej przesłanki udzielenia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej pomocy w dobrowolnym powrocie w przypadku, gdy postępowanie o zezwolenie na pobyt czasowy, zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE zostało umorzone na wniosek cudzoziemca, a nie upłynął termin, o którym mowa w art. 299 ust. 6 lit. a. W takiej sytuacji cudzoziemiec będzie mógł wystąpić z wnioskiem co najmniej na 7 dni przed upływem terminu, o którym mowa w art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a ustawy o cudzoziemcach, aby zapewnić Komendantowi Głównemu Straży Granicznej niezbędny czas na rozpatrzenie wniosku. Zmieniane art. 397 ust. 1 pkt 2 i art. 401 ust. 2 określają, że Straż Graniczna będzie uprawniona do wystąpienia do sądu właściwego ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej z wnioskiem o umieszczenie cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku. Obecna regulacja wskazuje na konieczność złożenia takiego wniosku do sądu właściwego ze względu na miejsce zatrzymania małoletniego, co ze względu na zasięg terytorialny jednostek organizacyjnych Straży Granicznej i umiejscowienie ich siedzib na terenie służbowej odpowiedzialności obejmującej kilka lub kilkanaście powiatów, negatywnie wpływa na czas realizowanych czynności względem tak szczególnej grupy cudzoziemców, jaką stanowią małoletni bez opieki.
Art. 52. Ustawa z dnia 15 maja 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w systemie	1) w art. 3: a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „w tym celu”, b) w ust. 2 wyrazy „COT Eurodac” zastępuje się wyrazami „komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1”; 2) w art. 5 w ust. 12 po wyrazach „dotyczących tych organów” dodaje się wyrazy „i jednostek”;	Zmiany mają charakter redakcyjno-legislacyjny.

Eurodac (Dz. U. poz. 760)	3) w art. 17 w ust. 5 po wyrazach „art. 26 ust. 1” dodaje się wyrazy „rozporządzenia 2024/1358”; 4) w art. 22 w ust. 4 po wyrazach „w tym” dodaje się wyraz „dotyczących”; 5) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Osoba, której dane dotyczą, może zwrócić się z wnioskiem o dostęp do danych osobowych zapisanych w systemie Eurodac lub o ich sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie ich przetwarzania, na podstawie art. 43 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2024/1358, do organu, który pobrał jej dane zgodnie z art. 9–15.”.	

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H I A D M I N I S T R A C J I [1)]

z dnia

w sprawie warunków technicznych umożliwiających integrację systemów źródłowych z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców w celu jego zasilania

Na podstawie art. 2c ust. 18 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) warunki techniczne umożliwiające integrację systemów źródłowych, o których mowa w art. 2c ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, zwanej dalej „ustawą", z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców, zwanym dalej „KRC", w celu jego zasilania w zakresie danych i informacji przetwarzanych w tych systemach;
2) terminy oraz sposób postępowania w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego.

§ 2. 1. Integracja systemów źródłowych z KRC następuje z wykorzystaniem usług teleinformatycznych udostępnianych przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w zakresie KRC, zapewniających:

1) powiązanie danych i informacji przetwarzanych w systemach źródłowych ze zdarzeniami, o których mowa w art. 2c ust. 6 pkt 21 ustawy, i pojedynczymi wpisami cudzoziemców w KRC zawierającymi kompletne zestawy danych i informacji (rekordami);
2) identyfikację cudzoziemca na podstawie jego danych lub Głównego Identyfikatora Cudzoziemca, o którym mowa w art. 2c ust. 4 ustawy;
3) możliwość aktualizacji i korekty danych i informacji w KRC na podstawie danych i informacji z systemów źródłowych.

2. Systemy źródłowe:

1) automatycznie zasilają KRC danymi i informacjami dotyczącymi cudzoziemców;

[1)] Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 646, 815, 821, 864, 1123, 1281 i ....

2) posiadają mechanizmy obsługi błędów w procesie zasilania, w tym zapewniają ponowne przesyłanie danych i informacji w przypadku ich niezgodności lub odrzucenia przez KRC.

§ 3. Dane i informacje z systemów źródłowych zasilające KRC są zgodne:

1) z wymaganiami jakościowymi, w tym poprawnością, spójnością i aktualnością danych;
2) ze standaryzacją znaków alfanumerycznych i kodowania tekstu zgodną z zaleceniami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), określonymi w dokumencie – Doc 9303 Machine Readable Travel Documents część 10, 11 i 12 (wersja ósma z 2021 r.), a także danych biometrycznych w formacie NIST właściwym dla wielkoskalowych systemów Unii Europejskiej;
3) z opisem interfejsu KRC zawartym w przekazanej dokumentacji technicznej.

§ 4. Komunikacja pomiędzy systemami źródłowymi a KRC odbywa się w sposób zapewniający:

1) poufność danych;
2) integralność danych;
3) uwierzytelnienie i autoryzację systemów źródłowych;
4) możliwość audytu oraz rejestracji operacji przesyłania danych.

§ 5. W przypadku awarii KRC uniemożliwiającej jego prawidłowe zasilanie:

1) Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie powiadamia organ lub podmiot prowadzący system źródłowy o awarii, przewidywanym czasie przywrócenia możliwości zasilania oraz o działaniach naprawczych;
2) organ lub podmiot prowadzący system źródłowy zapewnia integralność danych i informacji po przywróceniu pełnej funkcjonalności KRC, w tym aktualizację danych i informacji w KRC.

§ 6. 1. W przypadku awarii systemu źródłowego uniemożliwiającej prawidłowe zasilanie KRC, organ lub podmiot prowadzący system źródłowy niezwłocznie powiadamia Komendanta Głównego Straży Granicznej o awarii, przewidywanym czasie przywrócenia możliwości zasilania oraz o działaniach naprawczych.

2. Po usunięciu awarii systemu źródłowego dane i informacje przetwarzane w systemach źródłowych są niezwłocznie przesyłane przez organ lub podmiot prowadzący system źródłowy i synchronizowane z KRC.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem … r.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I
ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 2c ust. 18 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.), dodanego w wyniku zmiany ww. ustawy dokonanej ustawą z dnia … 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. …). Zgodnie z ww. przepisem upoważniającym, minister właściwy do spraw wewnętrznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków technicznych umożliwiających integrację systemów źródłowych z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców, zwanym dalej KRC, w celu jego zasilania w dane i informacje przetwarzane w tych systemach, a także terminy oraz sposób postępowania w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych.

Celem projektowanej regulacji jest określenie jednolitych warunków technicznych umożliwiających integrację systemów źródłowych z KRC, w szczególności w zakresie zapewnienia spójnego i automatycznego przekazywania danych, zagwarantowania wysokiej jakości danych, zapewnienia ich bezpieczeństwa na etapie zasilania KEC i przetwarzania danych, umożliwienia interoperacyjności systemów administracji publicznej.

KRC stanowi wyspecjalizowane narzędzie teleinformatyczne, przetwarzające dane o cudzoziemcach, wykorzystywane przez organy państwowe do realizacji zadań związanych m.in. z kontrolą legalności pobytu, bezpieczeństwem państwa oraz zarządzaniem migracjami. Brak jednolitych standardów technicznych integracji systemów w zakresie zasilania KRC skutkowałby niespójnością danych, ryzykiem błędów w procesie zasilania, ograniczoną możliwością wymiany informacji oraz zwiększonym ryzykiem naruszeń bezpieczeństwa danych.

Projektowane rozporządzenie eliminuje powyższe ryzyka poprzez wprowadzenie spójnych i obligatoryjnych warunków technicznych integracji.

Projekt ma charakter wykonawczy i techniczny. Regulacja wpisuje się także w szerszy proces cyfryzacji administracji publicznej oraz budowy interoperacyjnych systemów państwowych.

Projektowany przepis § 2 określa model integracji systemów. W przepisie (ust. 1) przyjęto centralny model integracji oparty na usługach teleinformatycznych udostępnianych przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Rozwiązanie to zapewnia jednolitość architektury systemowej, umożliwia centralne zarządzanie komunikacją, a także ogranicza ryzyko rozbieżności implementacyjnych. Funkcjonalności wskazane w przepisie obejmują:

powiązanie danych z rekordami w KRC, identyfikację cudzoziemca (w tym poprzez Główny Identyfikator Cudzoziemca, w skrócie GIC) i aktualizację oraz korektę danych. Systemy źródłowe zapewniają rozwiązania umożliwiające, w szczególności automatyczne zasilanie KRC i stosowanie mechanizmów obsługi błędów. Rozwiązanie to zwiększa niezawodność systemu, ciągłość przepływu danych, a także odporność na błędy (ust. 2).

Kolejny przepis § 3 wprowadza standardy jakościowe danych obejmujące poprawność, spójność, aktualność, zgodność ze standardami kodowania i danymi biometrycznymi. Celem przedmiotowego przepisu jest zapewnienie wysokiej jakości danych w KRC oraz eliminacja błędów systemowych.

Rozwiązania projektowane w przepisie § 4 dotyczą warunków bezpieczeństwa komunikacji. Wprowadzono konieczność zapewnienia następujących warunków bezpieczeństwa: poufności danych, integralności danych, uwierzytelnienia i autoryzacji, możliwości audytu operacji oraz rejestracji operacji przesyłania danych. Rozwiązania te są zgodne z krajowymi standardami cyberbezpieczeństwa, dobrymi praktykami w zakresie ochrony danych oraz wymaganiami dotyczącymi systemów przetwarzających dane wrażliwe.

W kolejnym przepisie § 5 określono warunki postępowania w przypadku awarii KRC. Wprowadzone rozwiązanie zakłada konieczność przekazania informacji o awarii po stronie Komendanta Głównego Straży Granicznej, a ponadto wskazanie czasu usunięcia awarii oraz działań naprawczych. Natomiast system źródłowy gwarantuje zachowanie integralności danych i informacji po przywróceniu funkcjonalności KRC. Rozwiązanie to będzie minimalizować skutki przerw w funkcjonowaniu systemu.

Projektowany przepis § 6 dotyczy awarii systemów źródłowych. Zgodnie z tym przepisem, organ lub podmiot prowadzący system źródłowy powiadamia Komendanta Głównego Straży Granicznej o awarii, przewidywanym czasie przywrócenia możliwości zasilania oraz o działaniach naprawczych (ust. 1). Określono także uwarunkowania postępowania po usunięciu awarii systemu źródłowego, obejmujące konieczność zapewnienia przez organ lub podmiot prowadzący system źródłowy przesyłania i synchronizacji danych po usunięciu awarii. Celem projektowanego przepisu jest zapewnienie spójności danych w KRC oraz uniknięcie ich utraty (braku zasilania) w razie wystąpienia awarii.

Rozporządzenie przyczyni się do zwiększenia efektywności działania Jednostki Krajowej ETIAS (Komendanta Głównego Straży Granicznej) a także organów korzystających z systemów teleinformatycznych, a w tym z danych ETIAS, poprawy jakości danych oraz zapewnienia większej przejrzystości i rozliczalności procedur.

Projektowany przepis § 7 określa termin wejścia w życie rozporządzenia. Proponowanym terminem wejścia w życie rozporządzenia jest …. 2026 r., który został

skorelowany z terminem wejścia w życie dodawanego art. 2c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej. Zapewni to możliwość rozpoczęcia działań zmierzających do integracji zarówno po stronie Komendanta Głównego Straży Granicznej, jak i organów oraz podmiotów odpowiedzialnych za systemy źródłowe.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2026 r. poz. 1484).

Projektowane rozporządzenie nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie warunków technicznych umożliwiających integrację systemów źródłowych z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców w celu jego zasilania **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Tomasz Szymański – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pełnomocnik Rządu do spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** płk SG Mariusz Kijowski – Dyrektor Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej tel. 22 500 4010, e-mail: mariusz.kijowski@strazgraniczna.pl	**Data sporządzenia** 23 października 2026 r. **Źródło:** Art. 2c ust. 18 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, z późn. zm.) **Nr w wykazie prac legislacyjnych MSWiA** **…**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 2c ust. 18 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, dodanego w wyniku zmiany tej ustawy dokonanej ustawą z dnia … 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. …). Wskazany przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków technicznych umożliwiających integrację systemów źródłowych z Krajowym Rejestrem Cudzoziemców, zwanym dalej „KRC", w celu jego zasilania w zakresie danych i informacji przetwarzanych w tych systemach, a także terminy oraz sposób postępowania w przypadku awarii KRC lub systemu źródłowego, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych.

Konieczne jest określenie warunków współpracy KRC z systemami źródłowymi organów administracji publicznej, obejmujących ustalenie jednolitych warunków technicznych umożliwiających integrację systemów źródłowych z KRC, w szczególności w zakresie zapewnienia spójnego i automatycznego przekazywania danych, zagwarantowania wysokiej jakości danych, zapewnienia bezpieczeństwa ich przetwarzania, umożliwienia interoperacyjności systemów administracji publicznej. Ponadto istnieje potrzeba wprowadzenia mechanizmu obsługi awarii zarówno po stronie KRC, jak i systemów źródłowych, z uwzględnieniem zgodność z przepisami w zakresie ochrony danych osobowych oraz audytu operacji integracyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie ma na celu szczegółowe uregulowanie aspektów technicznych integracji systemów teleinformatycznych w zakresie danych określonych w art. 2c ust. 6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, obejmujących dane osobowe i biometryczne cudzoziemców, dokumentów, jak również informacje o zdarzeniach administracyjnych, sądowych oraz innych czynnościach odnoszących się do cudzoziemców. Określenie jednolitych, bezpiecznych i efektywnych warunków technicznych umożliwiających integrację systemów źródłowych z KRC w celu jego zasilania w zakresie danych i informacji przetwarzanych w tych systemach stanowi istotny element systemu wymiany informacji, a także przyczyni się do prawidłowego funkcjonowania i realizacji zadań organów administracji publicznej, w tym Krajowego Systemu Informatyczny do spraw Systemu ETIAS (KSI ETIAS). Ponadto ograniczy to ryzyko błędów formalnych, nieuprawnionego dostępu do danych lub naruszenia zasad ochrony danych osobowych. Akt wprowadza także mechanizmy walidacji danych przed ich przesłaniem do KRC. Systemy źródłowe zapewnią przeprowadzanie kontroli logicznej i syntaktycznej danych, a wszelkie dane odrzucone z powodu niespełnienia wymogów formatu lub spójności będą rejestrowane w systemach źródłowych i raportowane administratorowi KRC. Jednocześnie wprowadzone zostaną mechanizmy obsługi awarii zarówno po stronie KRC, jak i systemów źródłowych. W przypadku awarii KRC, systemy źródłowe przechowują dane i dokonują retransmisji (ponownego przesłania) po przywróceniu funkcjonalności rejestru. Analogicznie, w przypadku awarii po stronie systemu źródłowego, KRC rejestruje nieudane próby integracji i oczekuje na retransmisję danych, co zapewnia ciągłość i integralność. Rozporządzenie w pełni realizuje cele ustawy, gwarantuje wysoki poziom bezpieczeństwa danych oraz spójność i jakość informacji przetwarzanych w KRC. Przyjęcie rozporządzenia jest więc niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania KRC.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Podane rozwiązanie teleinformatyczne jest rozwiązaniem krajowym i nie służy implementacji prawa międzynarodowego/UE w zakresie jednolitego obowiązywania w krajach członkowskich OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komendant Główny Straży Granicznej	1		Administrowanie KRC oraz integracja KRC z systemami źródłowymi.
Minister właściwy do spraw wewnętrznych	1 – Minister właściwy do spraw wewnętrznych	Strona internetowa: dane.gov.pl – dane ogólnodostępne	Integracja systemów źródłowych z KRC.
Minister właściwy do spraw zagranicznych	1 – Minister właściwy do spraw zagranicznych		
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1 – Minister właściwy do spraw informatyzacji		
Minister właściwy do spraw pracy	1 – Minister właściwy do spraw pracy		
Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki	1 – Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki		
Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego	1 – Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego		
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 – Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców		
Dyrektor Generalny Służby Więziennej	1 – Dyrektor Generalny Służby Więziennej		
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	1 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

Ze względu na zakres przedmiotowy, projektowane rozporządzenie zostanie skierowane do zaopiniowania przez:
1. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Projekt nie ma bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i gospodarczą, stąd też brak potrzeby objęcia go konsultacjami w tym obszarze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie będzie rodziło skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Szczegółowe koszty po stronie organów zostały wskazane w projekcie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: skrócenie czasu załatwienia sprawy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy Rozporządzenie przyczyni się do skrócenia czasu na załatwienie sprawy ze względu na sprawny dostęp organów administracji publicznej do informacji o cudzoziemcach. Wprowadzona jednolita integracja systemów źródłowych z KRC, zwiększa efektywność realizacji zadań administracyjnych związanych z cudzoziemcami. Umożliwia prawidłowe nadawanie Głównego Identyfikatora Cudzoziemca i powiązanie danych z dokumentacją administracyjną i zdarzeniami, a także wprowadza obowiązek stosowania jednolitych standardów formatów danych, rejestracji operacji integracyjnych i procedur awaryjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie powoduje zmian na rynku pracy. Nie przewiduje się zwiększenia zatrudnienia ani zmiany struktury zatrudnienia w administracji publicznej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Regulacja zapewnia poprawę jakości danych cudzoziemców w KRC, co umożliwia organom administracji publicznej podejmowanie decyzji opartych na aktualnych i wiarygodnych danych; zwiększa bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych cudzoziemców oraz ogranicza ryzyka błędów administracyjnych wynikających z niezgodności danych między systemami źródłowymi a KRC. Rozporządzenie wprowadza mechanizmy szyfrowania danych, autoryzacji dostępu oraz rejestracji operacji integracyjnych, a także umożliwia wykrywanie nieaktualnych lub nieprawidłowych danych pochodzących z systemów źródłowych i ich korektę. Rozporządzenie nie oddziałuje na podmioty gospodarcze ani na rynek konkurencyjny, gdyż dotyczy wyłącznie organów administracji publicznej i innych podmiotów realizujących zadania publiczne. Projektowane rozporządzenie nie wprowadza dodatkowych opłat dla cudzoziemców ani podmiotów prywatnych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem … r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na charakter projektowanej regulacji nie jest planowane przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się mierników ewaluacji. Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 2c ust. 18 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H I A D M I N I S T R A C J I [1)]

z dnia

w sprawie wzoru wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji

Na podstawie art. 4 ust. 8 ustawy z dnia ... r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji.

2. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem … r.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I
ADMINISTRACJI

[1)] Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia
(poz.)

WZÓR

....., dnia .....
(miejscowość) (data)

KOMENDANT GŁÓWNY
STRAŻY GRANICZNEJ
centralny punkt dostępu

Wniosek o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji

A. ORGAN/SŁUŻBA[1]	
Wypełnienie wszystkich pól 1-5 w części A jest obligatoryjne.	
1. Nazwa organu/służby:	
2. Nazwa jednostki operacyjnej:	
3. Numer pisma/sprawy:	
4. Telefon kontaktowy:	
5. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe lub pieczęć oraz podpis osoby upoważnionej:	
B. INFORMACJA O SPEŁNIENIU WARUNKÓW OKREŚLONYCH W ART. 52 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA 2018/1240	☐
Wypełnienie pola w części B jest obligatoryjne.	
C. RODZAJ PRZESTĘPSTWA[2]	
Wypełnienie pola w części C jest obligatoryjne.	

[1] Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia … o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), zwanej dalej „ustawą".

[2] Rodzaj przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 15 i 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240".

D. UZASADNIENIE WNIOSKU[3]
Wypełnienie pola w części D jest obligatoryjne.

E. WNIOSEK PILNY[4]	☐
Zaznaczenie pola w części E jest fakultatywne. W przypadku zaznaczenia pola w części E wypełnienie pola 1 jest obligatoryjne.	
1. Uzasadnienie wniosku pilnego:	

F. WYSTĄPIENIE O DODATKOWE DANE O WYKONYWANYM ZAWODZIE I ODPOWIEDZIACH NA PYTANIA[5]	☐
Zaznaczenie pola w części F jest fakultatywne. W przypadku zaznaczenia pola w części F wypełnienie pola 1 jest obligatoryjne.	
1. Uzasadnienie potrzeby uzyskania dodatkowych danych:	

G. LICZBA SKŁADANYCH ZAPYTAŃ
Wypełnienie pola w części G jest obligatoryjne.
1. Liczba zapytań o pośredni dostęp do danych ETIAS:

[3] Zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240. Z treści uzasadnienia musi wynikać spełnienie warunków określonych w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.
[4] Wniosek pilny, o którym mowa w art. 51 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.
[5] Dodatkowe dane określone w art. 52 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

H. SZCZEGÓŁY ZAPYTANIA[6]					
1. Numer zapytania:					
2. Dane osobowe[7, 8]:					
2.1. Nazwisko:			2.2. Imię:		
Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny	Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny
2.3. Inne imiona i nazwiska:			2.4. Obywatelstwo[9]:		
Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny			
2.5. Data urodzenia[10]:			2.5.1. Grupa wiekowa od (RRRR-MM-DD) do (RRRR-MM-DD)[10]:		
R R R R - M M - D D			R R R R - M M - D D R R R R - M M - D D		

[6] W przypadku wskazania wielu zapytań w części G - z zastrzeżeniem, że zapytanie dotyczy tej samej sprawy, część H wypełnia się odrębnie dla każdego z zapytań.

[7] Reguły zapytania o których mowa w art. 52 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2018/1240:

a) przeprowadzanie kwerendy w systemie centralnym ETIAS ogranicza się do wyszukiwania według jednej lub kilku elementów danych zapisanych w pliku wniosku: nazwisko (nazwisko rodowe) oraz, jeżeli dostępne, imię/imiona (imiona nadane), inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe), numer dokumentu podróży, adres domowy, adres e-mail, numery telefonu, adres IP,

b) przeprowadzanie wyszukiwania, o którym mowa w lit. a, celem jego zawężenia, może zostać rozszerzone o jeden lub kilka elementów danych zapisanych w pliku wniosku: obywatelstwo lub obywatelstwa, płeć, data urodzenia lub grupa wiekowa.

[8] W części H pkt 2-4 należy zaznaczyć wybrany tryb wyszukiwania.
Dostępne tryby wyszukiwania:

a) dokładny - tryb dokładnego dopasowania,

b) niedokładny - tryb przybliżonego dopasowania jako częściowy, rozmyty, częściowy i rozmyty,

c) niedokładny (pseudodata):

a. RRRR-MM-DD – dokładna data z rok, miesiąc i dzień;
b. RRRR-MM-00 – data z nieznanym dniem;
c. RRRR-00-00 – data z nieznanym miesiącem i dniem;
d. 0000-MM-DD – data z nieznanym rokiem;
e. 0000-MM-00 – data z nieznanym rokiem i dniem;
f. 0000-00-DD – data z nieznanym rokiem i miesiącem.

[9] Obywatelstwo cudzoziemca, o którym mowa w art. 2 ust. 5 ustawy.

[10] Wypełnia się datę urodzenia albo grupę wiekową.

Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny (pseudodata)	Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny (pseudodata)
2.6. Inne obywatelstwa:			2.7. Płeć:		
3. Dokument podróży:					
3.1. Numer dokumentu podróży:					
Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny			
4 Dane teleadresowe:					
4.1. Kraj zamieszkania:			4.2. Miasto zamieszkania:		
			Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny
4.3 Kod pocztowy:			4.4. Ulica:		
Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny	Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny
4.5. Numer domu:			4.6. Numer mieszkania:		
Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny	Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny
4.7. Numer budynku lub inne:			4.8. Adres e-mail:		
Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny	Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny
4.9. Telefon komórkowy:			4.10. Telefon stacjonarny:		
Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny	Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny
4.11. Adres IP:					
Tryb wyszukiwania:	☐ dokładny	☐ niedokładny			

I. ADNOTACJE DOTYCZĄCE PRZEKAZANEGO WNIOSKU O POŚREDNI DOSTĘP DO DANYCH ETIAS[11]	
1. Ocena formalna wniosku:	
1.1 Numer identyfikacyjny wniosku:	
1.2. Decyzja o realizacji wniosku o dostęp pośredni do danych ETIAS:	
☐ pozytywna	☐ negatywna
1.3. Uzasadnienie odmowy realizacji wniosku:	
1.4. Data i godzina złożenia zapytania do systemu centralnego ETIAS:	RRRR-MM-DD GG-MM
1.5. Sposób udostępnienia jednostce operacyjnej danych z systemu centralnego ETIAS:	
1.6. Imię i nazwisko, stanowisko służbowe lub pieczęć oraz podpis osoby upoważnionej:	
2. Weryfikacja warunków wniosku pilnego[12]:	
2.1. Wynik weryfikacji ex-post[13]:	
☐ pozytywna	☐ negatywna
2.2. Uzasadnienie negatywnej weryfikacji ex-post:	
2.3. Data przesłania informacji o negatywnej weryfikacji ex-post:	
RRRR-MM-DD	

[11] Część I wypełnia Komendant Główny Straży Granicznej.
[12] Część I pkt 2 dotyczy tylko weryfikacji wniosku pilnego.
[13] Zgodnie z art. 51 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

2.4. Potwierdzenie usunięcia udostępnionych danych ETIAS przez jednostkę operacyjną wyznaczonego organu:	
<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>-</td><td></td><td></td><td>-</td><td></td><td></td></tr><tr><td>R</td><td>R</td><td>R</td><td>R</td><td>-</td><td>M</td><td>M</td><td>-</td><td>D</td><td>D</td></tr></table> ☐ tak	☐ nie
2.5. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe lub pieczęć oraz podpis osoby upoważnionej:	

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego, o którym mowa w art. 4 ust. 8 projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), zgodnie z którym minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpiecznego i efektywnego przekazywania danych oraz bezpieczeństwo i ochronę danych przetwarzanych poprzez Krajowy System Informatyczny do spraw ETIAS (KSI ETIAS).

Uprawnienie do pośredniego dostępu do danych ETIAS za pośrednictwem centralnego punktu dostępu (Komendanta Głównego Straży Granicznej) przysługuje prokuratorowi, sądowi, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej.

Wprowadzenie jednolitego wzoru wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania mechanizmu dostępu do danych ETIAS przez uprawnione organy krajowe (jednostki operacyjne wyznaczonych organów) w sytuacjach, w których dostęp ten nie jest realizowany bezpośrednio, lecz za pośrednictwem centralnego punktu dostępu. Ujednolicenie formy i zakresu danych zawartych we wniosku umożliwi sprawne, przejrzyste i zgodne z prawem przetwarzanie informacji, a także ograniczy ryzyko błędów formalnych, nieuprawnionego dostępu do danych lub naruszenia zasad ochrony danych osobowych.

II. Kontekst prawny i systemowy

Zgodnie z art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240 każde państwo członkowskie wyznacza centralny punkt dostępu odpowiedzialny za pośredni dostęp do danych ETIAS przez właściwe organy - w Rzeczypospolitej Polskiej funkcję tę będzie pełnił Komendant Główny Straży Granicznej. Centralny punkt dostępu zapewnienia, aby dostęp do danych ETIAS był realizowany wyłącznie przez podmioty uprawnione, w ściśle określonych celach oraz z zachowaniem zasad proporcjonalności i minimalizacji danych. W tym kontekście niezbędne

jest ustanowienie precyzyjnego wzoru wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, który będzie narzędziem umożliwiającym realizację tych zadań w sposób uporządkowany i bezpieczny.

III. Charakter pośredniego dostępu do danych ETIAS

Pośredni dostęp do danych ETIAS polega na tym, że uprawniony organ krajowy nie uzyskuje bezpośredniego dostępu do systemu ETIAS, lecz występuje z wnioskiem do centralnego punktu dostępu, który dokonuje weryfikacji zasadności wniosku, kompletności przekazanych informacji oraz zgodności żądania z obowiązującymi przepisami prawa.

Taki model dostępu stanowi istotny mechanizm kontrolny, ograniczający ryzyko nieuprawnionego lub nadmiernego przetwarzania danych. Jednocześnie wymaga on jasnych i jednoznacznych procedur formalnych, w tym precyzyjnie określonego wzoru wniosku, w przypadku, gdy nie może zostać przekazany w sposób elektroniczny, który zapewni, że każdorazowo będą przekazywane wyłącznie informacje i dane niezbędne do realizacji konkretnego celu. Wzór wniosku jest niezbędny, w wyjątkowym przypadku, gdy nie może zostać przekazany w sposób elektroniczny, a wymaga wykorzystania alternatywnego kanału wymiany informacji.

IV. Zakres regulacji i główne rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu

Rozporządzenie określa wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS, przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji. Wzór ten uwzględnia w szczególności:

1. Dane identyfikujące organ uprawniony do pośredniego dostępu, jednostkę operacyjną oraz osobę upoważnioną do złożenia wniosku;
2. Informacja o spełnieniu warunków do dostępu do danych zapisanych w systemie centralnym ETIAS;
3. Zakres danych, do których dostęp jest niezbędny (zgodnie z art. 52 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2018/1240);
4. Uzasadnienie konieczności skorzystania z pośredniego dostępu, w tym w przypadkach pilnych lub wymagających uzyskania dodatkowych informacji;
5. Informacje niezbędne do zapewnienia rozliczalności i audytowalności procesu przetwarzania danych.

Tak skonstruowany wzór wniosku pozwoli centralnemu punktowi dostępu na dokonanie rzetelnej oceny zasadności wniosku oraz na udokumentowanie całego procesu, co ma istotne znaczenie zarówno z punktu widzenia bezpieczeństwa, jak i kontroli zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych.

V. Bezpieczeństwo i ochrona danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS

Jednym z kluczowych celów rozporządzenia jest zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS. Dane te mają charakter wrażliwy i ich nieuprawnione ujawnienie, zmiana lub utrata mogłyby prowadzić do poważnych konsekwencji dla osób, których dotyczą, a także dla bezpieczeństwa państwa.

Wprowadzenie jednolitego wzoru wniosku umożliwia stosowanie spójnych środków technicznych i organizacyjnych, w tym mechanizmów kontroli dostępu, rejestrowania operacji przetwarzania oraz weryfikacji tożsamości osób upoważnionych. Rozporządzenie wspiera realizację ochrony danych, poprzez ograniczenie zakresu danych przekazywanych we wniosku do niezbędnego minimum.

VI. Alternatywny kanał wymiany informacji

Rozporządzenie odnosi się do przekazywania wniosku za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, co ma szczególne znaczenie w sytuacjach, w których standardowe kanały komunikacji (w sposób elektroniczny: bezpośrednio poprzez wpis informacji i danych poprzez aplikację WWW ETIAS albo za pośrednictwem własnego systemu teleinformatycznego wyznaczonego organu) są niedostępne lub niewystarczające. Określenie wzoru wniosku pozwala na zachowanie jednolitych standardów bezpieczeństwa niezależnie od wykorzystywanego kanału transmisji danych.

Jednocześnie rozporządzenie nie ingeruje w szczegółowe rozwiązania techniczne dotyczące alternatywnych kanałów wymiany informacji (np. mail, fax), pozostawiając w tym zakresie elastyczność umożliwiającą dostosowanie do zmieniających się uwarunkowań technologicznych.

VII. Sposób przekazywania wniosku oraz zastosowanie alternatywnego kanału wymiany informacji

Projekt ustawy przewiduje, że wniosek o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywany jest co do zasady w sposób elektroniczny, tj. za pośrednictwem aplikacji WWW

ETIAS albo za pośrednictwem własnego systemu teleinformatycznego wyznaczonego organu. Przyjęcie elektronicznej formy przekazywania wniosków odpowiada współczesnym standardom funkcjonowania administracji publicznej oraz jest zgodne z założeniami informatyzacji procesów związanych z przetwarzaniem danych w systemach unijnych i krajowych, w tym w Krajowym Systemie Informatycznym do spraw ETIAS (KSI ETIAS).

Elektroniczny sposób przekazywania wniosku umożliwia zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa transmisji danych, integralności przekazywanych informacji oraz jednoznacznej identyfikacji podmiotu wnioskującego i osoby upoważnionej do złożenia wniosku. Jednocześnie pozwala on na automatyzację wybranych elementów procesu obsługi wniosku, w szczególności w zakresie rejestrowania operacji przetwarzania danych, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia zasady rozliczalności oraz audytowalności dostępu do danych ETIAS.

Jednocześnie projekt ustawy przewiduje możliwość przekazania wniosku za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji w wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, pełniącym funkcję centralnego punktu dostępu. Rozwiązanie to ma charakter uzupełniający i awaryjny oraz służy zapewnieniu ciągłości realizacji zadań przez uprawnione organy krajowe w sytuacjach, w których przekazanie wniosku drogą elektroniczną nie jest możliwe lub jest znacznie utrudnione.

Do takich sytuacji mogą należeć w szczególności czasowa niedostępność systemów teleinformatycznych, incydenty o charakterze technicznym lub bezpieczeństwa, zdarzenia nadzwyczajne wpływające na funkcjonowanie infrastruktury informatycznej, a także inne okoliczności, w których zachodzi pilna potrzeba uzyskania pośredniego dostępu do danych ETIAS w związku z realizacją ustawowych zadań organów właściwych w zakresie bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

Wymóg wcześniejszego ustalenia z Komendantem Głównym Straży Granicznej sposobu przekazania wniosku za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji stanowi istotny element mechanizmu kontrolnego. Zapewnia on, że zastosowanie takiego kanału następuje wyłącznie w przypadkach uzasadnionych oraz z zachowaniem odpowiednich środków bezpieczeństwa, adekwatnych do charakteru i wrażliwości przekazywanych danych.

Projekt rozporządzenia nie precyzuje szczegółowych rozwiązań technicznych dotyczących alternatywnych kanałów wymiany informacji, pozostawiając w tym zakresie elastyczność organizacyjną i technologiczną. Umożliwia to dostosowanie stosowanych rozwiązań do aktualnego poziomu rozwoju technologii, obowiązujących standardów bezpieczeństwa teleinformatycznego oraz wewnętrznych procedur Straży Granicznej i innych uprawnionych organów do pośredniego dostępu do danych ETIAS.

Jednocześnie przyjęte rozwiązania pozostają w zgodzie z przepisami prawa Unii Europejskiej oraz krajowymi regulacjami w zakresie ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa informacji. Zastosowanie alternatywnego kanału wymiany informacji nie może prowadzić do obniżenia poziomu ochrony danych przetwarzanych w ramach ETIAS, a wszelkie operacje przetwarzania danych realizowane w tym trybie podlegają takim samym zasadom rejestrowania, kontroli i rozliczalności jak w przypadku standardowego, elektronicznego sposobu przekazywania wniosków.

VIII. Zgodność z prawem

Projektowane rozporządzenie, w ocenie projektodawcy, jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2026 r. poz. 1484).

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5

ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Tomasz Szymański – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pełnomocnik Rządu do spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** płk SG Aleksander Ulański – Zastępca Dyrektora Zarządu do Spraw Cudzoziemców Komendy Głównej Straży Granicznej tel. 22 500 4576, e-mail: aleksander.ulanski@strazgraniczna.pl płk SG Mariusz Kijowski – Dyrektor Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej tel. 22 500 4010, e-mail: mariusz.kijowski@strazgraniczna.pl	**Data sporządzenia** 23 października 2026 r. **Źródło:** Art. 4 ust. 8 ustawy z dnia ... 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...) **Nr w wykazie prac legislacyjnych MSWiA** **…**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia określa jednolity wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego przez jednostki operacyjne do centralnego punktu dostępu, którym jest Komendant Główny Straży Granicznej, za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zgodnie z art. 50 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 każde państwo członkowskie wyznacza centralny punkt dostępu odpowiedzialny za pośredni dostęp do danych ETIAS przez właściwe organy. W Rzeczypospolitej Polskiej funkcję tę pełnił będzie Komendant Główny Straży Granicznej. Pośredni dostęp do danych ETIAS jest realizowany na wniosek jednostek operacyjnych wyznaczonych przez wskazane organy i przekazywany jest w sposób elektroniczny (bezpośredni wpis informacji i danych poprzez aplikację WWW ETIAS albo za pośrednictwem własnego systemu teleinformatycznego uprawnionego organu). W wyjątkowych przypadkach, w sytuacjach, w których wniosek nie może być przekazany w sposób elektroniczny i po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji. W tym kontekście niezbędne jest ustanowienie jednolitego wzoru wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, który będzie narzędziem umożliwiającym realizację tych czynności w sposób uporządkowany i bezpieczny.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE znajdują się obecnie na etapie dostosowywania swoich krajowych porządków prawnych do przepisów rozporządzenia 2018/1240. Potencjalne różnice w treści projektowanych przepisów w innych krajach UE mogą wynikać ze specyfiki organizacji, podziału zadań i kompetencji instytucji, które będą korzystać z systemu ETIAS.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komendant Główny Straży Granicznej	1		Pełnienie roli centralnego punktu dostępu, zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).

Prokurator	358 – prokuratur rejonowych 45 – prokuratur okręgowych 11 – prokuratur regionalnych 1 – Prokuratura Krajowa	Strona internetowa: dane.gov.pl, Strona internetowa: Prokuratury Krajowej	Prawo do wystąpienia do Komendanta Głównego Straży Granicznej (centralnego punktu dostępu) z wnioskiem o przekazanie przetwarzanych w systemie ETIAS danych obywateli państw trzecich w celu zapobiegania, wykrywania, zwalczania oraz ścigania sprawców określonych w ustawie przestępstw.
Sąd	374 - sądy powszechne		
Straż Graniczna	1 – Straż Graniczna		
Policja	1 – Policja		
Krajowa Administracja Skarbowa	1 – Krajowa Administracja Skarbowa		
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1 – Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego		
Agencja Wywiadu	1 – Agencja Wywiadu		
Służba Ochrony Państwa	1 – Służba Ochrony Państwa		
Centralne Biuro Antykorupcyjne	1 – Centralne Biuro Antykorupcyjne		
Służba Kontrwywiadu Wojskowego	1 – Służba Kontrwywiadu Wojskowego		
Służba Wywiadu Wojskowego	1 – Służba Wywiadu Wojskowego		
Żandarmeria Wojskowa	1 – Żandarmeria Wojskowa		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowane rozporządzenie, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy proces legislacyjny".

Ze względu na zakres przedmiotowy, projektowane rozporządzenie zostanie skierowane do zaopiniowania przez:

1. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
2. Prokuratora Krajowego;
3. Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;

4. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
5. Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
6. Szefa Agencji Wywiadu;
7. Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
8 Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
9. Szefa Służby Wywiadu Wojskowego;
10. Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej.

Projekt nie ma bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i gospodarczą, stąd też brak potrzeby objęcia go konsultacjami w tym obszarze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie będzie rodziło skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wprowadzenie wzoru wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS nie wiąże się z koniecznością tworzenia nowych struktur organizacyjnych, zatrudniania dodatkowego personelu ani ponoszenia dodatkowych nakładów inwestycyjnych. Realizacja przepisów rozporządzenia odbywać się będzie w ramach istniejących zasobów organizacyjnych, kadrowych i teleinformatycznych Straży Granicznej oraz pozostałych uprawnionych organów. Kwestie finansowania udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie ETIAS zostały określone w ramach ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: skrócenie czasu załatwienia sprawy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy Projekt wpłynie na zwiększenie efektywności w szeroko rozumianym obszarze zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie powoduje zmian na rynku pracy. Nie przewiduje się zwiększenia zatrudnienia ani zmiany struktury zatrudnienia w administracji publicznej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt wpłynie na poprawę zarządzania w obszarze zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom. Dane przetwarzane w ETIAS będą mogły być również, na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240, wykorzystywane w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych. Kwestie te przyczynią się do poprawy poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego oraz całej strefy Schengen. Projektowana regulacja ma pozytywny wpływ na ochronę danych osobowych. Określenie jednolitego wzoru wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS sprzyja: • realizacji zasady minimalizacji danych, • zwiększeniu rozliczalności procesów przetwarzania danych, • ograniczeniu ryzyka nieuprawnionego dostępu do danych ETIAS, • zapewnieniu zgodności z zasadami „privacy by design” oraz „privacy by default”.

	Regulacja pozostaje w pełnej zgodności z dyrektywą (UE) 2016/680 oraz ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem … 2026 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Z uwagi na charakter projektowanej regulacji nie jest planowane przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się mierników ewaluacji. Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4 ust. 8 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Zgodnie z art. 92 rozporządzenia 2018/1240 ewaluacją sposobu i efektów wdrożenia ETIAS na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oceną funkcjonowania pod względem całościowym systemu ETIAS zajmie się Komisja Europejska.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H I A D M I N I S T R A C J I [1)]

z dnia

w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie zezwolenia na podróż

Na podstawie art. 15 ust. 17 ustawy z dnia ... r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) wysokość opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia ... 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), zwanej dalej „opłatą”;
2) sposób uiszczania opłaty.

§ 2. 1. Wysokość opłaty wynosi 200 zł.

2. Opłatę uiszcza się w pełnej wysokości. Koszty związane z realizacją płatności, pobierane od uiszczającego opłatę przez wybranego przez niego dostawcę usług płatniczych, w szczególności koszty przewalutowania lub opłaty bankowe, nie pomniejszają wysokości należnej opłaty.

§ 3. Uiszczenie opłaty następuje poprzez wybór dostępnych w narzędziu teleinformatycznym Straży Granicznej, o którym mowa w art. 15 ust. 7 ustawy z dnia ... 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), elektronicznych metod płatności akceptowanych oraz powszechnie stosowanych w zakresie krajowych i międzynarodowych usług płatniczych, umożliwiających natychmiastowe uregulowanie płatności lub dających gwarancję ich wykonania.

[1)] Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem … r.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I
ADMINISTRACJI

W POROZUMIENIU:
MINISTER FINANSÓW
I GOSPODARKI

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania rozporządzenia

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie zezwolenia na podróż stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 ust. 17 ustawy z dnia ... 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...).

Wprowadzenie regulacji wykonawczej jest niezbędne dla zapewnienia pełnej skuteczności mechanizmu ponownego rozpatrzenia sprawy przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, który stanowi istotny element ochrony praw cudzoziemców ubiegających się o zezwolenie na podróż, a jednocześnie element systemu kontroli legalności i prawidłowości rozstrzygnięć podejmowanych w pierwszej instancji.

Brak określenia w drodze rozporządzenia wysokości opłaty oraz sposobu jej uiszczania uniemożliwiałby praktyczne korzystanie z instytucji ponownego rozpatrzenia sprawy, co prowadziłoby do powstania luki prawnej oraz naruszenia zasady pewności prawa. Projektowane rozporządzenie ma zatem na celu zapewnienie kompletności i spójności krajowego porządku prawnego w zakresie stosowania przepisów dotyczących zezwoleń na podróż w systemie ETIAS.

Jednocześnie celem regulacji jest takie ukształtowanie wysokości opłaty oraz sposobu jej poboru, aby z jednej strony zapewnić sprawne i efektywne funkcjonowanie procedury ponownego rozpatrzenia sprawy, a z drugiej – nie ograniczać faktycznego dostępu cudzoziemców do tego środka prawnego.

II. Podstawa prawna wydania rozporządzenia i zakres delegacji ustawowej

Podstawę prawną wydania projektowanego rozporządzenia stanowi przepis upoważniający ministra właściwego do spraw wewnętrznych, działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, do określenia w drodze rozporządzenia wysokości opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz sposobu jej uiszczania.

Delegacja ustawowa precyzyjnie wyznacza granice regulacji wykonawczej, wskazując:

1) dolny próg opłaty w wysokości 100 zł;
2) górny próg opłaty w wysokości 6,01 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej;
3) obowiązek uwzględnienia, aby wysokość opłaty nie stanowiła dla cudzoziemca przeszkody w złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Projektowane rozporządzenie w pełni realizuje zakres delegacji ustawowej, nie wykraczając poza jej ramy, a jednocześnie w sposób kompleksowy reguluje zarówno aspekt finansowy, jak i techniczno-organizacyjny związany z poborem opłaty.

Ustalenie wysokości opłaty na poziomie 200 zł mieści się w granicach określonych przez ustawodawcę oraz pozostaje w racjonalnej proporcji do charakteru czynności podejmowanych przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w ramach ponownego rozpatrzenia sprawy. Będzie ona uiszczana w pełnej wysokości, gdyż koszty związane z realizacją płatności, pobierane od uiszczającego opłatę przez wybranego przez niego dostawcę usług płatniczych, w szczególności koszty przewalutowania lub opłaty bankowe, nie będą pomniejszały wysokości tej opłaty.

III. Charakter prawny wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komendanta Głównego Straży Granicznej stanowi szczególny środek prawny przysługujący cudzoziemcowi w przypadkach określonych w przepisach krajowych, wdrażających regulacje rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240. Instytucja ta pełni funkcję zbliżoną do środka odwoławczego (krajowe rozwiązanie odwoławcze), umożliwiając weryfikację rozstrzygnięcia organu w sprawach o istotnym znaczeniu dla sytuacji prawnej cudzoziemca, w szczególności w zakresie możliwości odbycia podróży do strefy Schengen.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ma charakteru czynności czysto formalnej, lecz prowadzi do merytorycznego ponownego zbadania sprawy, z uwzględnieniem zgromadzonego materiału dowodowego, a także nowych informacji lub dokumentów przedstawionych przez cudzoziemca. Postępowanie to wymaga każdorazowo przeprowadzenia analizy indywidualnej sytuacji wnioskodawcy, w tym ponownej oceny przesłanek stanowiących podstawę wydania, odmowy wydania, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż.

Z uwagi na zakres oraz stopień skomplikowania spraw rozpatrywanych w ramach procedury ponownego rozpatrzenia, czynność ta angażuje zasoby organizacyjne, kadrowe oraz techniczne Straży Granicznej, w tym w szczególności Komendy Głównej Straży Granicznej. Dotyczy to zarówno obsługi systemów teleinformatycznych, jak i udziału funkcjonariuszy oraz pracowników merytorycznych posiadających odpowiednie kwalifikacje oraz dostęp do baz danych krajowych i unijnych.

Należy podkreślić, że ponowne rozpatrzenie sprawy nie stanowi automatycznego etapu postępowania, lecz jest inicjowane wyłącznie na wniosek cudzoziemca, który decyduje się na skorzystanie z dodatkowego środka weryfikacji rozstrzygnięcia. Wprowadzenie opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie takiego wniosku znajduje uzasadnienie w charakterze tej czynności jako usługi publicznej o indywidualnym i zindywidualizowanym charakterze.

IV. Rola Komendanta Głównego Straży Granicznej w procedurze ponownego rozpatrzenia sprawy

Komendant Główny Straży Granicznej, jako centralny organ właściwy w sprawach związanych z kontrolą ruchu granicznego oraz realizacją zadań wynikających z przepisów prawa krajowego i unijnego, pełni kluczową rolę w procedurze ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zezwolenia na podróż.

Powierzenie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej kompetencji do ponownego rozpatrzenia sprawy stanowi gwarancję obiektywnej i niezależnej oceny rozstrzygnięcia, dokonanej przez organ dysponujący odpowiednim doświadczeniem, zapleczem eksperckim oraz dostępem do niezbędnych narzędzi analitycznych. Postępowanie prowadzone przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wymaga przeprowadzenia pogłębionej analizy, w tym weryfikacji danych zawartych w systemie ETIAS, jak również informacji pochodzących z krajowych i międzynarodowych systemów informacyjnych, rejestrów i baz danych.

Czynności podejmowane w ramach ponownego rozpatrzenia sprawy obejmują w szczególności:

1) analizę przesłanek faktycznych i prawnych stanowiących podstawę pierwotnego rozstrzygnięcia,
2) ocenę nowych informacji lub dokumentów przedstawionych przez cudzoziemca,
3) weryfikację aktualności danych znajdujących się w systemach teleinformatycznych,
4) przygotowanie rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem.

Zakres tych czynności uzasadnia wprowadzenie opłaty, która ma charakter ekwiwalentny i służy częściowemu pokryciu kosztów ponoszonych przez administrację publiczną w związku z realizacją zadań wynikających z ponownego rozpatrzenia sprawy. Jednocześnie wysokość opłaty musi pozostawać w rozsądnej proporcji do zakresu wykonywanych czynności oraz uwzględniać zasadę dostępności środka prawnego dla cudzoziemców.

V. Uzasadnienie wysokości opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

Ustalenie wysokości opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy na poziomie 200 zł zostało dokonane z uwzględnieniem kryteriów określonych w delegacji ustawowej, w szczególności dolnego i górnego progu opłaty, charakteru czynności podejmowanych przez organ, a także zasady proporcjonalności oraz dostępności środka prawnego dla cudzoziemców.

Zgodnie z delegacją ustawową opłata nie może być niższa niż 100 zł oraz wyższa niż 6,01 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, stanowi obiektywny i powszechnie stosowany miernik sytuacji ekonomicznej, który pozwala na ocenę relacji pomiędzy wysokością opłaty a ogólnym poziomem dochodów.

Kwota 200 zł stanowi wielokrotność dolnego progu określonego w delegacji ustawowej, a jednocześnie pozostaje istotnie niższa od maksymalnego limitu, o którym mowa w ustawie. Tym samym mieści się w bezpiecznym i racjonalnym przedziale pomiędzy minimalną a maksymalną wysokością opłaty dopuszczoną przez ustawodawcę, co świadczy o zachowaniu właściwej równowagi pomiędzy interesem publicznym a interesem cudzoziemca.

W relacji do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej kwota 200 zł stanowi niewielki ułamek tego wynagrodzenia, co potwierdza, że opłata została ustalona na poziomie umiarkowanym i niewywołującym nadmiernego obciążenia finansowego. Przyjęta wysokość opłaty pozostaje także porównywalna z innymi opłatami administracyjnymi pobieranymi w związku z rozpatrywaniem indywidualnych spraw cudzoziemców, w których organy administracji publicznej dokonują pogłębionej analizy stanu faktycznego i prawnego.

V.I. Proporcjonalność opłaty do zakresu czynności administracyjnych

Ustalając wysokość opłaty, uwzględniono zakres oraz stopień złożoności czynności podejmowanych przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w ramach ponownego rozpatrzenia sprawy. Postępowanie to obejmuje m.in. ponowną analizę danych zawartych w systemie ETIAS, weryfikację informacji w krajowych i międzynarodowych systemach informacyjnych, bazach danych i rejestrach, ocenę dokumentów przedłożonych przez cudzoziemca oraz przygotowanie rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem.

Czynności te generują rzeczywiste koszty po stronie administracji publicznej, związane zarówno z zaangażowaniem wyspecjalizowanego personelu, jak i z utrzymaniem oraz eksploatacją systemów teleinformatycznych. Opłata w wysokości 200 zł ma charakter częściowo ekwiwalentny i nie pokrywa w całości kosztów ponoszonych przez organ, lecz stanowi racjonalny udział w finansowaniu tych czynności.

Jednocześnie należy podkreślić, że opłata nie ma charakteru sankcyjnego ani represyjnego. Jej celem nie jest ograniczenie liczby składanych wniosków, lecz zapewnienie sprawnego funkcjonowania procedury oraz racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi.

V.II. Opłata jako dochód budżetu państwa

Zgodnie z przepisami ustawy opłata pobierana za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stanowi dochód budżetu państwa. Ustalenie jej wysokości na poziomie 200 zł pozwala na zapewnienie stabilnego i przewidywalnego wpływu środków finansowych do budżetu państwa, przy jednoczesnym zachowaniu zasady umiarkowanego obciążenia cudzoziemców korzystających z tego środka prawnego.

Dochody uzyskiwane z tytułu opłaty przyczyniają się do finansowania zadań realizowanych przez administrację publiczną w obszarze ochrony granic, kontroli ruchu granicznego oraz wdrażania i utrzymania systemów informatycznych związanych z funkcjonowaniem ETIAS. W tym kontekście opłata pełni funkcję nie tylko fiskalną, lecz również organizacyjną, wspierając efektywne wykonywanie zadań publicznych.

Przyjęta wysokość opłaty pozostaje w rozsądnej relacji do kosztów funkcjonowania systemu oraz skali spodziewanych wpływów budżetowych, nie prowadząc jednocześnie do nadmiernego fiskalizmu ani do ograniczenia prawa cudzoziemców do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

VI. Brak charakteru zaporowego opłaty oraz zapewnienie efektywnego dostępu do środka prawnego

Jednym z kluczowych elementów delegacji ustawowej jest obowiązek ukształtowania wysokości opłaty w taki sposób, aby nie stanowiła ona dla cudzoziemca przeszkody w złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Projektowane rozporządzenie realizuje ten wymóg w sposób pełny i proporcjonalny, uwzględniając zarówno wysokość opłaty, jak i krąg osób zwolnionych z jej uiszczenia.

Opłata w wysokości 200 zł została ustalona na poziomie, który z jednej strony umożliwia realizację celów organizacyjnych i fiskalnych państwa, a z drugiej nie prowadzi do faktycznego ograniczenia prawa cudzoziemca do skorzystania z przewidzianego prawem środka ponownego rozpatrzenia sprawy. Jej wysokość należy oceniać w kontekście charakteru sprawy, która dotyczy możliwości odbycia podróży do strefy Schengen i tym samym ma istotne znaczenie dla sytuacji prawnej cudzoziemca.

VI.I. Zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty

Ustawodawca przewidział zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty dla szczególnie wrażliwych kategorii cudzoziemców, w tym osób, które w dniu złożenia wniosku nie ukończyły 18. roku życia albo ukończyły 70. rok życia, a także dla cudzoziemców określonych w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Zwolnienia te pełnią istotną funkcję gwarancyjną i stanowią wyraz realizacji zasady sprawiedliwości społecznej oraz proporcjonalności. Zapewniają one, że osoby, które z uwagi na wiek lub szczególną sytuację prawną mogą napotykać trudności finansowe, nie zostaną pozbawione możliwości skorzystania z prawa do ponownego rozpatrzenia sprawy.

Uwzględnienie ustawowych zwolnień dodatkowo potwierdza, że opłata w wysokości 200 zł nie ma charakteru powszechnie zaporowego i została zaprojektowana w sposób uwzględniający zróżnicowaną sytuację cudzoziemców.

VI.II. Zgodność z zasadą efektywnej ochrony prawnej w prawie Unii Europejskiej

Prawo do skutecznego środka prawnego stanowi jedną z fundamentalnych zasad prawa Unii Europejskiej, wyrażoną w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zasada ta wymaga, aby osoby, których prawa lub wolności gwarantowane prawem Unii zostały naruszone, miały rzeczywistą możliwość zaskarżenia rozstrzygnięcia organu władzy publicznej.

Ustalenie opłaty na poziomie 200 zł nie narusza tej zasady, gdyż nie prowadzi do nadmiernego ograniczenia dostępu do środka prawnego. Opłata ta pozostaje w racjonalnej proporcji do przedmiotu sprawy, a jednocześnie jest istotnie niższa od maksymalnego poziomu dopuszczonego przez ustawodawcę. Dodatkowo, jak wskazano powyżej, system zwolnień zabezpiecza interesy najbardziej wrażliwych grup cudzoziemców.

W konsekwencji należy uznać, że projektowane rozporządzenie spełnia standardy wynikające z prawa Unii Europejskiej w zakresie zapewnienia efektywnej ochrony prawnej.

VI.III. Odniesienie do standardów Europejskiego Trybunału Praw Człowieka

Standardy wynikające z orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wskazują, że opłaty związane z dostępem do procedur odwoławczych są dopuszczalne, o ile nie mają charakteru nadmiernego i nie prowadzą do faktycznego pozbawienia prawa do sądu lub innego skutecznego środka ochrony prawnej.

W tym kontekście opłata w wysokości 200 zł nie może być uznana za nadmierną, zwłaszcza że dotyczy ona postępowania o charakterze indywidualnym, wymagającego ponownej analizy sprawy przez centralny organ administracji. Jej wysokość nie przekracza granic wyznaczonych przez ustawodawcę i pozostaje w rozsądnej relacji do wagi sprawy oraz kosztów ponoszonych przez administrację publiczną.

Projektowane rozwiązania pozostają zatem w zgodzie z europejskimi standardami ochrony praw człowieka, zapewniając cudzoziemcom realną, a nie iluzoryczną możliwość skorzystania z procedury ponownego rozpatrzenia sprawy.

VII. Sposób uiszczania opłaty – forma elektroniczna

Projekt rozporządzenia przewiduje uiszczanie opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w formie elektronicznej, w momencie składania wniosku za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. Przyjęcie takiego rozwiązania wynika ze specyfiki procedury oraz z konieczności zapewnienia jej dostępności dla cudzoziemców przebywających poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zezwolenia na podróż oraz postępowania z nimi związane mają charakter transgraniczny i w przeważającej większości dotyczą osób znajdujących się poza granicami państwa.

Wprowadzenie elektronicznej formy uiszczania opłaty umożliwia złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy niezależnie od miejsca pobytu cudzoziemca, bez konieczności osobistego stawiennictwa w urzędzie lub korzystania z tradycyjnych form płatności, które w warunkach międzynarodowych mogłyby stanowić istotne utrudnienie.

Uiszczenie opłaty nastąpi poprzez wybór dostępnych w narzędziu teleinformatycznym Straży Granicznej elektronicznych metod płatności, akceptowanych oraz powszechnie stosowanych zakresie krajowych i międzynarodowych usług płatniczych, umożliwiających natychmiastowe (w czasie rzeczywistym) uregulowanie płatności lub dających gwarancję ich wykonania (rozpoczęcie i uregulowanie płatności a następne późniejsze wygenerowanie potwierdzenia jej dokonania). Brak wniesienia tej opłaty skutkować będzie niezłożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przyjęte rozwiązanie jest analogiczne do wymogu odpłatności w ramach składnego wniosku o wydanie zezwolenia na podróż zgodnie z art. 18 rozporządzenia 2018/1240. Proces składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy będzie mógł zostać wielokrotnie zainicjonowany poprzez narzędzie teleinformatyczne Straży Granicznej (pod rygorem braku upływu terminu na jego wniesienie) a jego skuteczne zakończenie będzie uzależnione od wniesienia przez cudzoziemca wymaganej opłaty.

VII.I. Zgodność z krajowymi i międzynarodowymi instrumentami płatniczymi

Przewidziany w projekcie sposób uiszczania opłaty opiera się na wykorzystaniu powszechnie stosowanych krajowych i międzynarodowych instrumentów płatniczych, obsługiwanych przez dostawcę usług płatniczych współpracującego z administracją publiczną. Takie rozwiązanie zapewnia kompatybilność systemu z różnymi metodami płatności funkcjonującymi w obrocie międzynarodowym, co ma kluczowe znaczenie z punktu widzenia cudzoziemców pochodzących z różnych państw i systemów bankowych.

Elektroniczna forma płatności umożliwia dokonanie opłaty w sposób szybki, bezpieczny i przejrzysty, a także minimalizuje ryzyko błędów związanych z identyfikacją wpłaty. Jednocześnie zapewnia automatyczne powiązanie płatności z konkretnym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, co usprawnia obsługę postępowania po stronie Straży Granicznej.

VII.II. Dostępność procedury dla cudzoziemców na całym świecie

Ukształtowanie procedury w sposób w pełni elektroniczny, obejmujący zarówno złożenie wniosku, jak i uiszczenie opłaty, realizuje zasadę dostępności procedur administracyjnych oraz odpowiada na potrzeby cudzoziemców przebywających w różnych strefach czasowych i jurysdykcjach.

Dzięki zastosowaniu narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej oraz elektronicznej płatności cudzoziemiec może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy i uiścić należną opłatę z dowolnego miejsca na świecie, o dowolnej porze, bez konieczności korzystania z pośredników lub dodatkowych kanałów komunikacji. Rozwiązanie to wpisuje się w kierunek cyfryzacji administracji publicznej oraz realizuje standardy nowoczesnego państwa świadczącego usługi publiczne w formie elektronicznej.

VII.III. Moment pobrania opłaty i skutek jej nieuiszczenia

Projekt rozporządzenia przewiduje, że opłata jest pobierana podczas składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. Takie rozwiązanie zapewnia jasność i jednoznaczność procedury oraz eliminuje wątpliwości co do momentu powstania obowiązku uiszczenia opłaty.

Brak uiszczenia opłaty skutkuje brakiem skutecznego złożenia elektronicznego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oznacza to, że wniosek nie zostaje przyjęty do rozpatrzenia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, co jest rozwiązaniem spójnym z elektronicznym charakterem procedury oraz zasadą odpłatności tej czynności administracyjnej.

Przyjęcie takiej konstrukcji proceduralnej sprzyja sprawności postępowania oraz zapobiega wszczynaniu postępowań niekompletnych lub obarczonych brakami formalnymi, które wymagałyby dodatkowych czynności po stronie organu.

VIII. Skutki regulacji

Projektowane rozporządzenie będzie miało ograniczony, lecz pozytywny wpływ na dochody budżetu państwa. Opłata pobierana za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stanowi dochód budżetu państwa i przyczyni się do częściowego pokrycia kosztów ponoszonych przez administrację publiczną w związku z realizacją zadań wynikających z przepisów dotyczących zezwoleń na podróż.

Ze względu na indywidualny charakter wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz ograniczoną liczbę przypadków, w których cudzoziemcy korzystają z tego środka prawnego, wpływy do budżetu państwa będą miały charakter uzupełniający, a nie dominujący. Niemniej jednak ich znaczenie należy oceniać w kontekście zapewnienia racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi oraz efektywnego funkcjonowania systemu.

Od strony organizacyjnej projektowane rozporządzenie nie powoduje konieczności tworzenia nowych struktur administracyjnych ani zwiększania zatrudnienia w Straży Granicznej. Procedura poboru opłaty została zintegrowana z istniejącym narzędziem teleinformatycznym, co pozwala na jej obsługę w ramach dotychczasowych zasobów organizacyjnych i technicznych.

Projektowana regulacja wprowadza jasne i przejrzyste zasady dotyczące wysokości opłaty oraz sposobu jej uiszczania, co sprzyja pewności prawa oraz przewidywalności działań organów administracji publicznej. Cudzoziemcy uzyskują jednoznaczną informację o kosztach związanych ze złożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o konsekwencjach braku uiszczenia opłaty.

Dzięki zastosowaniu w pełni elektronicznej procedury składania wniosku i uiszczania opłaty, regulacja ogranicza obciążenia administracyjne po stronie cudzoziemców oraz eliminuje konieczność korzystania z tradycyjnych, często niedostępnych w obrocie międzynarodowym form płatności. Jednocześnie rozwiązanie to usprawnia obsługę postępowań po stronie Straży Granicznej, minimalizując ryzyko błędów i opóźnień.

Wprowadzenie opłaty na poziomie 200 zł, przy jednoczesnym zachowaniu ustawowych zwolnień, nie powoduje ograniczenia dostępu do środka prawnego, lecz stanowi element porządkujący procedurę i sprzyjający jej sprawności.

IX. Zgodność z prawem

Projekt rozporządzenia, w ocenie projektodawcy, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej,

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie zezwolenia na podróż **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Tomasz Szymański – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pełnomocnik Rządu do spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** płk SG Aleksander Ulański – Zastępca Dyrektora Zarządu do Spraw Cudzoziemców Komendy Głównej Straży Granicznej tel. 22 500 4576, e-mail: aleksander.ulanski@strazgraniczna.pl płk SG Mariusz Kijowski – Dyrektor Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej tel. 22 500 4010, e-mail: mariusz.kijowski@strazgraniczna.pl	**Data sporządzenia** 23 października 2026 r. **Źródło:** Art. 15 ust. 17 ustawy z dnia ... 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...) **Nr w wykazie prac legislacyjnych MSWiA** **…**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia określa wysokość opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, przysługującego cudzoziemcowi od decyzji w sprawach odmowy wydania zezwolenia na podróż, odmowy wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, unieważnienia zezwolenia na podróż, cofnięcia zezwolenia na podróż, z wyjątkiem decyzji wydanej na wniosek cudzoziemca. W projekcie określono także sposób uiszczania tej opłaty.

Projektowane rozporządzenie stanowi integralny element krajowego systemu prawnego mającego na celu umożliwienie pełnego stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226. Przepisy ustawowe przyznają cudzoziemcowi prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w ściśle określonych przypadkach oraz w terminie 7 dni od dnia wysłania powiadomienia drogą elektroniczną. Jednocześnie ustawa przewiduje pobór opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie takiego wniosku oraz wskazuje, że opłata ta stanowi dochód budżetu państwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie zezwolenia na podróż stanowi kompleksową realizację delegacji ustawowej. Ustalenie wysokości opłaty na poziomie 200 zł mieści się w granicach określonych przez ustawodawcę, pozostaje w racjonalnej relacji do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej oraz nie stanowi bariery w dostępie do środka prawnego. Koszty związane z realizacją płatności, pobierane od uiszczającego opłatę przez wybranego przez niego dostawcę usług płatniczych, w szczególności koszty przewalutowania lub opłaty bankowe, nie będą pomniejszały wysokości tej opłaty. Będzie ona uiszczana w całości.

Elektroniczny sposób uiszczania opłaty zapewnia dostępność procedury dla cudzoziemców na całym świecie, a jednocześnie sprzyja sprawności i przejrzystości postępowania.

Projektowana regulacja przyczynia się do zapewnienia spójności krajowego porządku prawnego, efektywnego funkcjonowania procedury ponownego rozpatrzenia sprawy o zezwolenia na podróż oraz realizacji standardów wynikających z prawa krajowego i unijnego. Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie delegacji ustawowej w sposób kompletny i spójny poprzez określenie wysokości opłaty w granicach wyznaczonych przez ustawodawcę, zapewnienie, że opłata nie będzie stanowiła przeszkody w złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, uregulowanie sposobu uiszczania opłaty w formie elektronicznej, dostosowanej do transgranicznego charakteru procedury oraz zapewnienie sprawności, przejrzystości i jednolitości postępowania prowadzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE znajdują się obecnie na etapie dostosowywania swoich krajowych porządków prawnych do przepisów rozporządzenia 2018/1240. Potencjalne różnice w treści projektowanych przepisów w innych krajach UE mogą wynikać ze specyfiki organizacji, podziału zadań i kompetencji instytucji, które będą korzystać z systemu ETIAS, a także z krajowych procedur związanych z środkami odwoławczymi.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komendant Główny Straży Granicznej	1– Komendant Główny Straży Granicznej		Rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie zezwoleń na podróż w przypadku wniesienia opłaty za złożenie tego wniosku.
Minister właściwy do spraw finansów publicznych	1– Minister właściwy do spraw finansów publicznych		Dochód do budżetu państwa.
Obywatele państw trzecich uprawnieni do pobytu krótkoterminowego i jednocześnie zwolnieni z obowiązku wizowego	Trudne do oszacowania. W zakresie posiadanych danych ruch graniczny w ramach ruchu bezwizowego cudzoziemców w 2025 r. wyniósł: przyjazd – 8 882 122, wyjazd – 9 527 632, razem – 18 409 754 (przekroczeń granicy).		Wniesienie opłaty za złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w ustalonej rozporządzeniem wysokości oraz sposób jej uiszczenia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowane rozporządzenie, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy proces legislacyjny".

Projekt nie ma bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i gospodarczą, stąd też brak potrzeby objęcia go konsultacjami w tym obszarze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego w rozumieniu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm.) i nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o zwiększenie limitu wydatków.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Dochody związane z projektowanym rozporządzeniem wynikają z wejścia w życie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Tym samym źródłem powstania wpływów do budżetu państwa związanych z realizacją zadań formacji doprecyzowanych w projektowanym rozporządzeniu jest ww. ustawa. Przedmiotowe wpływy zostały oszacowane i przedstawione na etapie jej tworzenia. W odniesieniu do projektowanych przepisów dotyczących pobierania opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw w związku z wydanymi przez polską Jednostkę Krajową ETIAS decyzjami o odmowie udzielenia zezwolenia na podróż ETIAS, należy przyjąć szacowaną roczną liczbę składanych wniosków w uśrednionej liczbie 1800 na rok i opłatę w wysokości nie wyższej niż 6,01 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w drugim półroczu roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 288 oraz z 2026 r. poz. 25 i 1123 (zgodnie z obwieszczeniem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 19 lutego 2026 r. (M.P. poz. 232) ustaloną w wysokości 7770,04 zł) w wysokości ok. 467 zł daje kwotę ok. 841 000 zł rocznie, a w ujęciu 10 letnim kwotę 8 410 000 zł., która stanowić ma dochód budżetu państwa. Projektowane rozporządzenie precyzuje, że opłata będzie pobierana w wysokości 200 zł (co mieści się w ww. ustawowym przedziale) za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i stanowi dochód budżetu państwa. Wysokość wpływów będzie uzależniona od liczby składanych wniosków, która ze względu na wyjątkowy charakter środka prawnego – będzie ograniczona. Wpływy te należy postrzegać jako uzupełniające dochody budżetowe oraz środki wspierające finansowanie zadań administracji publicznej w obszarze obsługi systemów informatycznych i postępowań indywidualnych. Projektowane rozporządzenie nie generuje dodatkowych wydatków budżetu państwa. Obsługa procedury oraz pobór opłaty odbywają się w ramach istniejących struktur organizacyjnych oraz funkcjonujących narzędzi teleinformatycznych Straży Granicznej.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: skrócenie czasu załatwienia sprawy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy Projekt wpłynie na zwiększenie efektywności w zakresie skrócenia czasu na załatwienie sprawy i dostęp cudzoziemców do procedury odwoławczej. Projektowana regulacja w sposób bezpośredni oddziałuje na sytuację cudzoziemców korzystających z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Określenie jasnej wysokości opłaty oraz elektronicznego sposobu jej uiszczania zwiększa przejrzystość procedury, zapewnia możliwość złożenia wniosku z każdego miejsca na świecie, eliminuje bariery organizacyjne i formalne. Jednocześnie ustawowe zwolnienia z opłaty dla określonych kategorii cudzoziemców gwarantują, że regulacja nie będzie miała charakteru zaporowego.

9. Wpływ na rynek pracy
Projektowana regulacja nie powoduje zmian na rynku pracy. Nie przewiduje się zwiększenia zatrudnienia ani zmiany struktury zatrudnienia w administracji publicznej.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia pozostaje w zgodzie z konstytucyjną zasadą prawa do ochrony prawnej oraz z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Opłata została ustalona na poziomie proporcjonalnym i nie narusza istoty prawa do skutecznego środka prawnego. Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z rozporządzeniem (UE) 2018/1240. Regulacja dotyczy zagadnień proceduralnych pozostawionych do uregulowania przez państwa członkowskie. Wysokość opłaty na poziomie 200 zł mieści się w granicach określonych przez ustawodawcę, pozostaje w racjonalnej relacji do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej oraz nie stanowi bariery w dostępie do środka prawnego. Elektroniczny sposób uiszczania opłaty zapewnia dostępność procedury dla cudzoziemców na całym świecie, a jednocześnie sprzyja sprawności i przejrzystości postępowania. Rozporządzenie przyczynia się do zapewnienia spójności krajowego porządku prawnego, efektywnego funkcjonowania procedury ponownego rozpatrzenia sprawy oraz realizacji standardów wynikających z prawa krajowego i unijnego. Regulacja pozostaje w pełnej zgodności z dyrektywą (UE) 2016/680 oraz ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

	Regulacja nie wpływa na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Projekt nie wprowadza obowiązków ani ograniczeń dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem … r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Z uwagi na charakter projektowanej regulacji nie jest planowane przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się mierników ewaluacji. Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 ust. 17 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H I A D M I N I S T R A C J I [1)]

z dnia

w sprawie wzoru wniosku o wprowadzenie, aktualizację albo usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji

Na podstawie art. 25 ust. 6 ustawy z dnia … r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór wniosku o wprowadzenie, aktualizację albo usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji.

§ 2. Wzór wniosku, o którym mowa w § 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem … r.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

[1)] Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia
(poz.)

WZÓR

...., dnia .....
(nazwa oraz dane teleadresowe organu wnioskującego) (miejscowość) (data)

KOMENDANT GŁÓWNY
STRAŻY GRANICZNEJ

WNIOSEK O WPROWADZENIE, AKTUALIZACJĘ ALBO USUNIĘCIE DANYCH Z LISTY OSTRZEGAWCZEJ ETIAS PRZEKAZYWANY ZA POŚREDNICTWEM ALTERNATYWNEGO KANAŁU WYMIANY INFORMACJI

A. RODZAJ WNIOSKU: (Wybór jednego pola w części A jest obligatoryjny)		
☐ wprowadzenie danych	☐ aktualizacja danych	☐ usunięcie danych

B. NUMER SPRAWY/ NUMER WPISU[1]: (Pole wypełnia się w przypadku aktualizacji lub usunięcia danych)	

C. DANE DOTYCZĄCE WPISU[2]: (Pola w części C wypełnia się w przypadku wprowadzenia lub aktualizacji danych. Wypełnienie przynajmniej jednego pola w części C1, C3, C4 jest obligatoryjne. Wypełnienie części C2 jest fakultatywne)		
1. Dane osobowe:		
1.1. Nazwisko:	1.2. Nazwisko przy urodzeniu:	1.3. Data urodzenia:
		RRRR-MM-DD
1.4. Numer telefonu:	1.5. Adres e-mail:	1.6. Adres IP:
1.7. Inne imiona i nazwiska (pseudonimy, pseudonimy artystyczne, imiona i nazwiska zwyczajowe):		
1.8. Adres domowy:		
1.8.1. Kraj:	1.8.2. Miasto:	1.8.3 Kod pocztowy:
1.8.4. Ulica:	1.8.5. Numer ulicy:	1.8.6. Numer budynku:
1.8.7. Numer domu:		
2. Fakultatywne dane osobowe[3]:		
2.1. Imię (imiona):	2.2. Miejsce urodzenia:	2.3. Państwo urodzenia:

[1] Numer sprawy albo numer wpisu (Entry ID).
[2] W części C istnieje możliwość wypełnienia pól wielokrotnymi wariantami danych, lecz nie więcej niż 10 (dane w rubryce oddzielone średnikiem).
[3] Jeżeli wypełniono przynajmniej jedno pole w części C1 „Dane dotyczące wpisu – Dane osobowe”.

2.4. Płeć:	2.5. Obywatelstwo:	
3. Dane dokumentu lub dokumentu podróży:		
3.1. Rodzaj:	3.2. Numer:	3.3. Państwo wydania:
4. Dane firmy lub organizacji:		
4.1. Nazwa:	4.2. Adres e-mail:	4.3. Numer telefonu:
4.4. Adres pocztowy:		
4.4.1. Kraj:	4.4.2. Miasto:	4.4.3. Kod pocztowy:
4.4.4. Ulica:	4.4.5. Numer ulicy:	4.4.6. Numer budynku:
4.4.7. Numer domu:		

D. UMOTYWOWANIE WPROWADZENIA LUB AKTUALIZACJI DANYCH:
(Wypełnienie pola w części D jest obligatoryjne. Dotyczy wniosku o wprowadzenie albo aktualizację danych)

E. RODZAJ PRZESTĘPSTWA[4]:
(Wypełnienie pola w części E jest obligatoryjne. Dotyczy wniosku o wprowadzenie albo aktualizację danych)

F. OKRES WAŻNOŚCI WPISU:
(Wypełnienie pól w części F jest obligatoryjne. Dotyczy wniosku o wprowadzenie albo aktualizację danych)

1. Data początkowa:	DD-MM-RRRR	2. Data końcowa:	DD-MM-RRRR

G. WNIOSEK PILNY[5]
(Wypełnienie pól w części G jest fakultatywne. Dotyczy wniosku o wprowadzenie albo aktualizację danych)

1. Wniosek składany w trybie pilnym	☐

2. Uzasadnienie wniosku pilnego
(W przypadku wypełnienia pola 1 w części G, wypełnienie pola 2 jest obligatoryjne.)

[4] Przestępstwa terrorystyczne lub inne poważne przestępstwa.
[5] Dotyczy sytuacji podjęcia niezwłocznych działań z uwagi na prowadzone czynności operacyjne.

H. INFORMACJE DOTYCZĄCE SPEŁNIENIA WARUNKÓW DOKONANIA WPISU: (Wypełnienie pól w części H jest obligatoryjne. Dotyczy wniosku o wprowadzenie albo aktualizację danych)	
1. Dane są adekwatne, prawdziwe i wystarczająco ważne, aby zostały włączone do listy ostrzegawczej ETIAS	☐
2. Dane nie figurują w Systemie Informacyjnym Schengen	☐

……
(imię i nazwisko, podpis osoby upoważnionej do wnioskowania)

ADNOTACJE DOTYCZĄCE WNIOSKU: (Wypełnia tylko Komendant Główny Straży Granicznej)			
1. Wystąpienie o dodatkowe informacje: (Jeśli dotyczy, wypełnienie pól 1.1-1.4 jest obligatoryjne)			☐
1.1. Data wystąpienia:	DD-MM-RRRR	1.2. Data udzielenia odpowiedzi:	DD-MM-RRRR ☐ brak odpowiedzi
1.3. Uzasadnienie wystąpienia o dodatkowe informacje:			
1.4. Imię i nazwisko, podpis osoby występującej o dodatkowe informacje:			
2. Weryfikacja przypuszczalnego wpływu na odsetek wniosków przetwarzanych ręcznie: (Jeśli dotyczy, wybór jednego pola jest obligatoryjny)			☐
☐ pozytywna		☐ negatywna	
3. Ocena wniosku o wprowadzenie/aktualizację/usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS: (Wybór jednego pola jest obligatoryjny)			
☐ uwzględniony		☐ nieuwzględniony	
3.1. Informacja o przyczynach nieuwzględnienia wniosku:			
3.2. Data, imię i nazwisko, podpis osoby dokonującej oceny wniosku:			
4. Numer sprawy/numer wpisu[6]:			

[6] Numer sprawy albo numer wpisu (Entry ID).

UZASADNIENIE

I. Przedmiot i charakter regulacji

Projektowane rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, wydawane na podstawie art. 25 ust. 6 ustawy z dnia ... 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą", określa wzór wniosku o wprowadzenie, aktualizację albo usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji. Rozporządzenie to ma charakter wykonawczy i techniczno-organizacyjny, a jego celem jest zapewnienie sprawnego, jednolitego i bezpiecznego zarządzania krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS.

Regulacja ta nie tworzy nowych kompetencji materialnych ani nowych podstaw przetwarzania danych, lecz służy praktycznej realizacji uprawnień i obowiązków już wynikających z ustawy oraz z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226. W szczególności odnosi się ona do mechanizmu listy ostrzegawczej ETIAS, o którym mowa w art. 34 i 35 tego rozporządzenia, oraz do krajowych przepisów określających rolę Komendanta Głównego Straży Granicznej i organów uprawnionych do przekazywania danych.

II. Potrzeba wydania rozporządzenia

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z konieczności zapewnienia jednolitości i spójności postępowania organów krajowych w sytuacjach, w których przekazanie wniosku do listy ostrzegawczej ETIAS nie może nastąpić w formie elektronicznej. Ustawodawca, przewidując możliwość wystąpienia wyjątkowych okoliczności, dopuścił stosowanie alternatywnego kanału wymiany informacji, pod warunkiem zachowania bezpiecznych warunków przekazywania danych.

Brak określonego wzoru wniosku w takich przypadkach mógłby prowadzić do niejednolitej praktyki, rozbieżności w zakresie przekazywanych informacji, a w konsekwencji do ryzyka naruszenia wymogów rozporządzenia 2018/1240, w szczególności w zakresie kompletności, adekwatności i jakości danych wprowadzanych do listy ostrzegawczej ETIAS. Z uwagi na

charakter tej listy, obejmującej dane związane z przestępstwami terrorystycznymi lub innymi poważnymi przestępstwami, niezbędne jest zapewnienie maksymalnej precyzji i standaryzacji dokumentów inicjujących wpis.

III. Delegacja ustawowa i jej realizacja

Przepis art. 25 ust. 6 ustawy zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru wniosku o wprowadzenie, aktualizację albo usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji. Delegacja ta ma charakter szczegółowy i funkcjonalny, wskazując zarówno zakres regulacji, jak i cel, którym jest zapewnienie sprawności zarządzania krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS.

Projektowane rozporządzenie w pełni realizuje zakres delegacji ustawowej, ograniczając się do uregulowania elementów formalnych wniosku. Nie ingeruje ono w materialne przesłanki wpisu, okresy ważności danych ani w kompetencje poszczególnych organów, które zostały już określone w ustawie oraz w prawie Unii Europejskiej.

IV. Kontekst prawa Unii Europejskiej

Lista ostrzegawcza ETIAS stanowi jeden z kluczowych elementów mechanizmu zarządzania ryzykiem przewidzianego w rozporządzeniu 2018/1240. Zgodnie z art. 34 i 35 tego rozporządzenia państwa członkowskie są uprawnione do wprowadzania do listy ostrzegawczej danych dotyczących osób podejrzewanych o popełnienie przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw, pod warunkiem spełnienia ściśle określonych kryteriów.

Rozporządzenie unijne nakłada jednocześnie na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia wysokiej jakości danych, ich aktualności, adekwatności oraz okresowej weryfikacji. Projektowane rozporządzenie krajowe wpisuje się w ten system, tworząc narzędzie proceduralne umożliwiające realizację tych obowiązków również w sytuacjach nadzwyczajnych, gdy standardowy kanał komunikacji (w sposób elektroniczny) nie może zostać wykorzystany.

V. Charakter alternatywnego kanału wymiany informacji

Alternatywny kanał wymiany informacji, o którym mowa w art. 25 ust. 4 ustawy, ma charakter wyjątkowy i pomocniczy. Jego zastosowanie jest dopuszczalne wyłącznie w uzasadnionych

przypadkach, po wcześniejszym uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej oraz pod warunkiem zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa danych.

Z tego względu szczególnie istotne jest, aby wniosek przekazywany w takim trybie posiadał jednolitą, z góry określoną strukturę, która umożliwi szybkie i jednoznaczne ustalenie zakresu żądania, podstawy prawnej wpisu oraz odpowiedzialności organu wnioskującego. Organy te jako właściciele danych (posiadają indywidualne informacje związane z dokonywanym wpisem) odpowiadają za wypełnienie warunków wpisania tych danych do listy ostrzegawczej ETIAS. Tym samym są odpowiedzialne za to czy te dane są adekwatne, prawdziwe i wystarczająco ważne, aby zostały włączone do listy ostrzegawczej ETIAS.

VI. Znaczenie wzoru wniosku

Określenie wzoru wniosku w drodze rozporządzenia pełni funkcję gwarancyjną zarówno dla organów przekazujących dane, jak i dla Komendanta Głównego Straży Granicznej odpowiedzialnego za zarządzanie krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS. Ujednolicony wzór wniosku zapewnia, że przekazywane informacje będą kompletne, czytelne i zgodne z zakresem danych przewidzianych w art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

Jednocześnie wzór ten ułatwia ocenę wniosku pod kątem spełnienia przesłanek adekwatności, dokładności i ważności danych, o których mowa w art. 35 rozporządzenia 2018/1240.

Przyjęty w załączniku do rozporządzenia wzór wniosku został opracowany w sposób odpowiadający bezpośrednio zakresowi danych oraz wymogom proceduralnym określonym w art. 34 i 35 rozporządzenia 2018/1240, a także w przepisach krajowych regulujących zarządzanie listą ostrzegawczą ETIAS. Struktura wzoru odzwierciedla logiczny tok postępowania prowadzącego do wprowadzenia, aktualizacji lub usunięcia danych z listy ostrzegawczej ETIAS, umożliwiając jednocześnie sprawną ocenę wniosku przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Część identyfikacyjna wzoru, obejmująca dane organu wnioskującego, datę oraz jednoznaczne wskazanie rodzaju wniosku, ma zasadnicze znaczenie dla ustalenia odpowiedzialności organu przekazującego dane oraz dla określenia właściwego trybu dalszego postępowania. Rozróżnienie pomiędzy wnioskiem o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych

zapewnia zgodność z art. 35 ust. 3–6 rozporządzenia 2018/1240 i umożliwia prawidłowe zastosowanie krajowych przepisów dotyczących weryfikacji i terminowości wpisów.

Wyodrębnienie numeru identyfikacyjnego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS służy zapewnieniu jednoznacznej identyfikacji sprawy w systemie oraz umożliwia bezpieczne i precyzyjne dokonywanie czynności aktualizacji lub usunięcia wpisu. Numer identyfikacyjny wpisu jest unikalnym ID z chwilą dokonania i aktywacji wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS. Element ten ma szczególne znaczenie w przypadku stosowania alternatywnego kanału wymiany informacji, gdzie ograniczona jest automatyczna walidacja danych charakterystyczna dla kanałów teleinformatycznych.

Zakres danych dotyczących wpisu został ukształtowany w sposób odpowiadający katalogowi danych przewidzianych w art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240. Wzór wniosku umożliwia przekazanie zarówno danych osobowych, danych dokumentów podróży, jak i w uzasadnionych przypadkach – danych dotyczących podmiotów zbiorowych (dane firmy lub organizacji). Jednocześnie przyjęta konstrukcja wzoru, w tym wymóg wypełnienia co najmniej jednego pola w części dotyczącej danych wpisu, realizuje zasadę minimalizacji danych i zapobiega przekazywaniu informacji zbędnych lub nadmiarowych.

Część obejmująca dane dodatkowe ma charakter fakultatywny i umożliwia przekazanie informacji uzupełniających, które mogą mieć znaczenie dla oceny ryzyka, przy jednoczesnym zachowaniu proporcjonalności przetwarzania danych. Rozwiązanie to pozostaje w zgodzie z zasadą adekwatności oraz z wymogiem zapewnienia wysokiej jakości danych w systemie ETIAS.

Obligatoryjne uzasadnienie wniosku stanowi kluczowy element wzoru, gdyż umożliwia Komendantowi Głównemu Straży Granicznej dokonanie oceny, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240 oraz zgodnie z art. 3 ust. 1 i 3 decyzji wykonawczej C (2023) 1880 z dnia 27.03.2023 r. ustanawiającej środki na potrzeby stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 w odniesieniu do specyfikacji technicznej listy ostrzegawczej ETIAS i narzędzia oceny wpływu oraz uchylającej decyzję wykonawczą Komisji C (2021) 4123. Wymóg ten wzmacnia zasadę rozliczalności organu wnioskującego oraz zapewnia, że wpis do listy ostrzegawczej ETIAS opiera się na konkretnych,

zweryfikowanych przesłankach związanych z przestępstwami terrorystycznymi lub innymi poważnymi przestępstwami.
Określenie okresu ważności wpisu w sposób jednoznaczny i ograniczony czasowo realizuje wymogi wynikające z art. 35 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2018/1240 oraz krajowych przepisów dotyczących obowiązku okresowej weryfikacji danych. Rozwiązanie to zapobiega utrzymywaniu w systemie danych nieaktualnych oraz wzmacnia ochronę praw osób, których dane dotyczą.

Część obejmująca oświadczenia organu wnioskującego pełni funkcję gwarancyjną i potwierdza spełnienie podstawowych przesłanek legalności wpisu, w tym brak powielenia danych z Systemem Informacyjnym Schengen oraz adekwatność i prawdziwość przekazywanych informacji. Oświadczenia te wzmacniają odpowiedzialność organu przekazującego dane i ułatwiają realizację obowiązków weryfikacyjnych.

Wyodrębniona część przeznaczona na adnotacje Komendanta Głównego Straży Granicznej odzwierciedla krajowe kompetencje w zakresie oceny wpływu wpisu na funkcjonowanie systemu ETIAS oraz w zakresie decyzji o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu wniosku. Umożliwia ona dokumentowanie przebiegu oceny i zapewnia przejrzystość procesu decyzyjnego, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia audytowalności oraz kontroli legalności przetwarzania danych.

Całościowo przyjęty wzór wniosku stanowi spójne narzędzie proceduralne, które umożliwia prawidłową realizację krajowych kompetencji w zakresie listy ostrzegawczej ETIAS, zapewniając jednocześnie zgodność z prawem Unii Europejskiej, wysoki poziom ochrony danych osobowych oraz sprawność i bezpieczeństwo wymiany informacji w sytuacjach wymagających zastosowania alternatywnego kanału komunikacji.

Rozporządzenie wyposaża Komendanta Głównego Straży Granicznej w narzędzie umożliwiające skuteczną weryfikację wniosków oraz zapewnienie zgodności przetwarzania danych z obowiązującymi przepisami.

VII. Sprawność zarządzania listą ostrzegawczą ETIAS

Sprawne zarządzanie krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS ma kluczowe znaczenie dla skuteczności całego systemu ETIAS. Opóźnienia, braki formalne lub

niejednoznaczność wniosków mogłyby prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa lub do nadmiernego obciążenia systemu ręczną obsługą spraw.

Projektowane rozporządzenie, poprzez określenie wzoru wniosku, przyczynia się do usprawnienia procesów decyzyjnych oraz ograniczenia ryzyka błędów formalnych, co pozostaje w bezpośredniej zgodzie z celem delegacji ustawowej.

VIII. Ochrona danych osobowych i praw podstawowych

Rozporządzenie zostało zaprojektowane z uwzględnieniem wymogów ochrony danych osobowych, w szczególności przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206) oraz rozporządzenia 2016/679.

Standaryzacja wniosku ogranicza ryzyko przekazywania danych nadmiarowych oraz sprzyja realizacji zasady minimalizacji danych. Jednocześnie zapewnia, że dane wprowadzane do listy ostrzegawczej ETIAS są przetwarzane wyłącznie w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w prawie Unii Europejskiej.

IX. Relacja do krajowych przepisów kompetencyjnych

Projektowane rozporządzenie pozostaje w ścisłym związku z przepisami art. 25–30 ustawy, które kompleksowo regulują kompetencje Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz organów uprawnionych do wnioskowania o wpis do listy ostrzegawczej ETIAS. Rozporządzenie nie modyfikuje tych kompetencji, lecz zapewnia im jednolitą i efektywną formę realizacji.

X. Skutki organizacyjne i finansowe

Wydanie rozporządzenia nie powoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa ani dla jednostek sektora finansów publicznych. Regulacja opiera się na istniejących strukturach organizacyjnych oraz procedurach, a jej wdrożenie nie wymaga tworzenia nowych systemów informatycznych ani zatrudniania dodatkowego personelu.

XI. Proporcjonalność regulacji

Projektowane rozporządzenie spełnia wymogi zasady proporcjonalności. Ogranicza się ono do uregulowania niezbędnych elementów formalnych wniosku i dotyczy wyłącznie sytuacji wyjątkowych, w których stosowany jest alternatywny kanał wymiany informacji.

XII. Znaczenie regulacji dla bezpieczeństwa państwa

Poprzez zapewnienie sprawnego i bezpiecznego zarządzania listą ostrzegawczą ETIAS, rozporządzenie przyczynia się do wzmocnienia bezpieczeństwa wewnętrznego Rzeczypospolitej Polskiej oraz bezpieczeństwa Unii Europejskiej jako całości. Rozporządzenie wspiera spójność krajowych rozwiązań z architekturą systemów unijnych oraz zasadami interoperacyjności, o których mowa w rozporządzeniach regulujących wielkoskalowe systemy informacyjne UE.

XIII. Skutki regulacji

Wprowadzenie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń finansowych dla budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego. Regulacja ma charakter porządkujący i organizacyjny, a jej wdrożenie opiera się na istniejących strukturach i systemach teleinformatycznych.

Rozporządzenie przyczyni się natomiast do zwiększenia efektywności działania organów korzystających z danych ETIAS, poprawy bezpieczeństwa przetwarzania danych oraz zapewnienia większej przejrzystości i rozliczalności procedur.

Projektowane rozporządzenie stanowi niezbędny element wykonawczy ustawy. Poprzez określenie wzoru wniosku przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji zapewnia ono sprawność, bezpieczeństwo i jednolitość zarządzania krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS, przy jednoczesnym poszanowaniu prawa Unii Europejskiej oraz krajowych standardów ochrony danych osobowych.

XIV. Zgodność z prawem

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 oraz przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych tj. dyrektywą (UE) 2016/680 oraz ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Regulacja stanowi element wdrażania i uszczegółowienia rozwiązań przewidzianych w prawie UE na poziomie krajowym, bez wprowadzania dodatkowych ograniczeń lub odstępstw.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2026 r. poz. 1484).

Projekt nie będzie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru wniosku o wprowadzenie, aktualizację albo usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Tomasz Szymański – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pełnomocnik Rządu do spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** płk SG Aleksander Ulański – Zastępca Dyrektora Zarządu do Spraw Cudzoziemców Komendy Głównej Straży Granicznej, tel. 22 500 4576, e-mail: aleksander.ulanski@strazgraniczna.pl płk SG Mariusz Kijowski – Dyrektor Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej, tel. 22 500 4010, e-mail: mariusz.kijowski@strazgraniczna.pl	**Data sporządzenia** 23 października 2026 r. **Źródło:** Art. 25 ust. 6 ustawy z dnia ... 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...) **Nr w wykazie prac legislacyjnych MSWiA** **…**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia wzoru wniosku o wprowadzenie, aktualizację albo usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 25 ust. 6 ustawy z dnia … 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).

Regulacja ma charakter wykonawczy i porządkujący w związku z brakiem jednolitego, formalnie określonego wzoru wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS, przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji. Sytuacja ta może występować w przypadkach wyjątkowych, gdy z przyczyn technicznych, organizacyjnych lub bezpieczeństwa nie jest możliwe przekazanie wniosku z wykorzystaniem podstawowego kanału teleinformatycznego.

Brak standaryzacji formy wniosku w takim trybie stwarza ryzyko niejednolitości praktyk pomiędzy organami uprawnionymi do występowania z wnioskami, niekompletności lub nadmiarowości przekazywanych danych, a także trudności w sprawnej i terminowej ocenie wniosków przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. W konsekwencji mogłoby to prowadzić do opóźnień w zarządzaniu krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS lub do naruszenia wymogów jakości danych określonych w art. 34 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia wzoru wniosku o wprowadzenie, aktualizację albo usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, ustala jednolity wzór wniosku składanego przez uprawnione organy krajowe do Komendanta Głównego Straży Granicznej w celach związanych z listą ostrzegawczą ETIAS.

Celem regulacji jest zapewnienie sprawnego, bezpiecznego i jednolitego zarządzania krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS w sytuacjach, w których stosowany jest alternatywny kanał wymiany informacji. Regulacja ma na celu ujednolicenie praktyki organów wnioskujących, zapewnienie kompletności i adekwatności przekazywanych danych oraz wsparcie Komendanta Głównego Straży Granicznej w realizacji obowiązków wynikających z ustawy o ETIAS oraz rozporządzenia 2018/1240.

Celem pośrednim regulacji jest również wzmocnienie ochrony danych osobowych, realizacja zasady minimalizacji danych oraz zwiększenie rozliczalności organów przekazujących dane do listy ostrzegawczej ETIAS.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych określającego wzór wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS, przekazywanego

za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji. Rozwiązanie to ma charakter techniczno-organizacyjny i polega na standaryzacji formy dokumentu inicjującego wpis do listy ostrzegawczej ETIAS.
Przyjęcie wzoru wniosku w akcie powszechnie obowiązującym zapewnia jednolitą praktykę stosowania prawa przez wszystkie organy uprawnione oraz umożliwia skuteczną realizację przepisów ustawy o ETIAS i rozporządzenia 2018/1240 bez wprowadzania nowych obowiązków materialnoprawnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE znajdują się obecnie na etapie dostosowywania swoich krajowych porządków prawnych do przepisów rozporządzenia 2018/1240 w zakresie zarządzania krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS. Potencjalne różnice w treści projektowanych przepisów w innych krajach UE mogą wynikać ze specyfiki organizacji, podziału zadań i kompetencji instytucji, które będą korzystać z systemu ETIAS.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komendant Główny Straży Granicznej	1		Zarządzanie krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS.
Prokurator	358 – prokuratur rejonowych 45 – prokuratur okręgowych 11 – prokuratur regionalnych 1 – Prokuratura Krajowa	Strona internetowa: dane.gov.pl, Strona internetowa: Prokuratury Krajowej	Prawo do wystąpienia do Komendanta Głównego Straży Granicznej z wnioskiem o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS.
Straż Graniczna	1 – Straż Graniczna		
Minister właściwy do spraw wewnętrznych	1 – Minister właściwy do spraw wewnętrznych		
Minister właściwy do spraw zagranicznych	1 – Minister właściwy do spraw zagranicznych		
Policja	1 – Policja		
Krajowa Administracja Skarbowa	1 – Krajowa Administracja Skarbowa		
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1 – Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego		
Agencja Wywiadu	1 – Agencja Wywiadu		
Służba Ochrony Państwa	1 – Służba Ochrony Państwa		
Centralne Biuro Antykorupcyjne			

Służba Kontrwywiadu Wojskowego Służba Wywiadu Wojskowego Żandarmeria Wojskowa Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 – Centralne Biuro Antykorupcyjne 1 – Służba Kontrwywiadu Wojskowego 1 – Służba Wywiadu Wojskowego 1 – Żandarmeria Wojskowa 1 – Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowane rozporządzenie, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy proces legislacyjny.

Ze względu na zakres przedmiotowy projektowane rozporządzenie zostanie skierowane do zaopiniowania przez:
1) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
2) Prokuratora Krajowego.

Projekt nie ma bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i gospodarczą, stąd też brak potrzeby objęcia go konsultacjami publicznymi w tym obszarze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie będzie rodziło skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wprowadzenie wzoru wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS nie wiąże się z koniecznością tworzenia nowych struktur organizacyjnych, zatrudniania dodatkowego personelu ani ponoszenia dodatkowych nakładów inwestycyjnych.

	Realizacja przepisów rozporządzenia odbywać się będzie w ramach istniejących zasobów organizacyjnych, kadrowych i teleinformatycznych Straży Granicznej oraz pozostałych uprawnionych organów. Kwestie finansowania udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie ETIAS zostały określone w ramach ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: skrócenie czasu załatwienia sprawy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy Projekt wpłynie na zwiększenie efektywności w szeroko rozumianym obszarze zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie powoduje zmian na rynku pracy. Nie przewiduje się zwiększenia zatrudnienia ani zmiany struktury zatrudnienia w administracji publicznej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt wpłynie na poprawę zarządzania w obszarze zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom. Regulacja wywiera pozytywny wpływ na bezpieczeństwo wewnętrzne państwa oraz na realizację zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z udziału w systemie ETIAS. Przyczynia się również do wzmocnienia ochrony danych osobowych oraz do zwiększenia przejrzystości i rozliczalności procesów przetwarzania danych w obszarze zapobiegania i zwalczania przestępczości. Kwestie te przyczynią się do poprawy poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego oraz całej strefy Schengen. Projektowana regulacja ma pozytywny wpływ na ochronę danych osobowych. Określenie jednolitego wzoru wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS sprzyja: • realizacji zasady minimalizacji danych, • zwiększeniu rozliczalności procesów przetwarzania danych, • jednolitego trybu zarządzania krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS, • ograniczeniu ryzyka nieuprawnionego dostępu do danych ETIAS. Regulacja pozostaje w pełnej zgodności z dyrektywą (UE) 2016/680 oraz ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem … 2026 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na charakter projektowanej regulacji nie jest planowane przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się mierników ewaluacji. Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 25 ust. 6 ustawy z dnia ….. 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Zgodnie z art. 92 rozporządzenia 2018/1240 ewaluacją sposobu i efektów wdrożenia ETIAS na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oceną funkcjonowania pod względem całościowym systemu ETIAS zajmie się Komisja Europejska.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H I A D M I N I S T R A C J I [1)]

z dnia

w sprawie wzoru upoważnienia do dostępu do Krajowego System Informatycznego do spraw ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez Krajowy System Informatyczny do spraw ETIAS, wzoru oświadczenia oraz sposobu przekazywania informacji o identyfikatorze i haśle

Na podstawie art. 36 ust. 20 ustawy z dnia … r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) wzór upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego do spraw ETIAS, zwanego dalej „KSI ETIAS”, oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS dla użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
2) wzór oświadczenia o zobowiązaniu do zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych, w tym ochrony przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem danych osobowych oraz ich przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, składanego przez użytkownika indywidualnego oraz użytkownika końcowego;
3) sposób przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i haśle.

§ 2. Wzór upoważnienia, o którym mowa w § 1 pkt 1, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wzór oświadczenia, o którym mowa w § 1 pkt 2, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Komendant Główny Straży Granicznej przekazuje informacje o przydzielonym:

1) spersonalizowanym identyfikatorze:

[1)] Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

a) osobie, o której mowa w art. 36 ust. 14 ustawy z dnia … 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), zwanej dalej „lokalnym administratorem” – za pośrednictwem właściwego organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej,

b) użytkownikowi indywidualnemu – za pośrednictwem lokalnego administratora, poprzez wgląd do ewidencji uprawnień użytkowników wskazanej w art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy, o której mowa w lit. a;

2) haśle lokalnemu administratorowi albo użytkownikowi indywidualnemu – bezpośrednio na ich adresy e-mail.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem … r.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR

……
(miejscowość, data)

……
(organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS[1])

UPOWAŻNIENIE NR …[2]

DO DOSTĘPU DO KSI ETIAS[3] ORAZ PRZETWARZANIA DANYCH POPRZEZ KSI ETIAS DLA UŻYTKOWNIKA INDYWIDUALNEGO/KOŃCOWEGO[4, 5]

IMIĘ	NAZWISKO	NUMER PESEL

Adres e-mail: ……..... Numer telefonu kontaktowego: ……..

OKRES, NA KTÓRY UDZIELA SIĘ UPOWAŻNIENIA[6]:

☐ OZNACZONY DO: R R R R - M M - D D

☐ NIEOZNACZONY

☐[7] Osoba, której udziela się upoważnienia, odbyła szkolenie dotyczące dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, w szczególności w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich ochrony, a także w zakresie praw podstawowych.

ZAKRES UPOWAŻNIENIA DO DOSTĘPU DO KSI ETIAS ORAZ PRZETWARZANIA DANYCH POPRZEZ KSI ETIAS				
Lp.	Przepis ustawy		Użytkownik końcowy	Użytkownik indywidualny
1.	Art. 3 ust. 1 pkt 1	Dostęp bezpośredni w celu weryfikacji statusu zezwolenia na podróż cudzoziemca przekraczającego granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną, zgodnie z art. 47 rozporządzenia 2018/1240[8].		-
2.	Art. 3 ust. 1 pkt 2	Dostęp bezpośredni w celu weryfikacji, czy spełnione są warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 49 rozporządzenia 2018/1240.		
3.	Art. 3 ust. 1 pkt 3	Dostęp bezpośredni w celu przekazania danych ETIAS państwom trzecim, zgodnie z art. 65 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.		-
4.	Art. 3 ust. 1 pkt 4	Dostęp bezpośredni w celu podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy lub dokumentu pobytowego, zgodnie z art. 49a rozporządzenia 2018/1240.		-
5.	Art. 3 ust. 1 pkt 5	Dostęp bezpośredni w celu przekazania informacji celem usunięcia pliku wniosku cudzoziemca posiadającego ważne zezwolenie na podróż, zgodnie z art. 55 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2018/1240.		
6.	Art. 3 ust. 1 pkt 6	Dostęp bezpośredni w celu wprowadzania danych, ich zmiany lub usunięcia, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.		-
7.	Art. 4 ust. 1	Dostęp pośredni do danych ETIAS w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.		
8.	Art. 10 ust. 2	Dostęp w celu przekazania opinii o cudzoziemcu dotyczącej okoliczności uzasadniających odmowę wydania zezwolenia na podróż w zakresie stwarzania ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego.		

[1] Europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).
[2] Numer zawiera kolejno: ETIAS/skrót nazwy organu/numer upoważnienia (uzupełniony cyfrą arabską)/rok.
[3] Krajowy System Informatyczny do spraw ETIAS.
[4] Użytkownik indywidualny/końcowy, o którym mowa w art. 2 pkt 28 i 29 ustawy z dnia …. 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ….), zwanej dalej „ustawą".
[5] Niepotrzebne skreślić.
[6] Wybrane pole zaznaczyć znakiem „X".
[7] Zaznaczyć znakiem „X" potwierdzenie odbycia szkolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 2 ustawy, będącego warunkiem udzielenia upoważnienia.
[8] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem 2018/1240".

9.	Art. 13 ust. 2	Dostęp w celu zgłoszenia przesłanek do unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż.		
10.	Art. 25 ust. 2	Dostęp w celu złożenia wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240.		

…….

(imię, nazwisko, stanowisko służbowe lub pieczęć oraz podpis osoby upoważnionej do udzielenia upoważnienia)

Załącznik nr 2

WZÓR

OŚWIADCZENIE[1] DO UPOWAŻNIENIA NR …
do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS

☐ **UŻYTKOWNIKA INDYWIDUALNEGO** ☐ **UŻYTKOWNIKA KOŃCOWEGO[2]**

Ja, niżej podpisany/a zobowiązuję się do zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych, w tym ochrony przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem danych osobowych oraz ich przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

…….
(miejscowość i data)

…….…….
(imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis funkcjonariusza lub pracownika)

[1] Zgodnie z art. 36 ust. 6 ustawy z dnia … 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...) oświadczenie dołącza się do upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS dla użytkownika indywidualnego/końcowego.

[2] Należy zaznaczyć znakiem „X" właściwe pole dotyczące użytkownika końcowego lub użytkownika indywidualnego (lub oba pola łącznie), zgodnie z zakresem udzielanego upoważnienia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 36 ust. 20 ustawy z dnia … 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. …), zwanej dalej „ustawą", zgodnie z którą minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego do spraw Systemu ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez Krajowy System Informatyczny do spraw Systemu ETIAS, wzór oświadczenia o zobowiązaniu do zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych, a także sposób przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i haśle.

Celem wydania rozporządzenia jest zapewnienie jednolitego, przejrzystego oraz bezpiecznego systemu udzielania i cofania upoważnień do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego do spraw Systemu ETIAS, zwanego dalej „KSI ETIAS", oraz przetwarzania danych w tym systemie, a także ujednolicenie dokumentacji związanej z realizacją tych czynności przez organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS. Rozporządzenie ma na celu również zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony danych osobowych oraz poszanowania praw podstawowych osób, których dane są przetwarzane w ramach europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), zwanego dalej „ETIAS".

Wydanie rozporządzenia jest niezbędne dla prawidłowej realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z członkostwa w Unii Europejskiej oraz udziału w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), który stanowi jeden z kluczowych elementów architektury bezpieczeństwa obszaru Schengen.

II. Kontekst prawny i systemowy

ETIAS jest systemem teleinformatycznym Unii Europejskiej służącym do gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego, podróżujących do strefy Schengen. System ten ma na celu wzmocnienie bezpieczeństwa wewnętrznego, zapobieganie nielegalnej migracji oraz identyfikowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego i bezpieczeństwa.

Dostęp do KSI ETIAS oraz przetwarzanie danych w tym systemie wiążą się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, w tym danych wrażliwych, na dużą skalę. Z tego względu ustawodawca krajowy w art. 36 ustawy szczegółowo uregulował zasady udzielania upoważnień, warunki ich uzyskania, obowiązek odbycia szkolenia oraz zakres informacji, jakie musi zawierać upoważnienie.

Delegacja ustawowa ma charakter obligatoryjny, a projektowane rozporządzenie pozostaje w ścisłej zgodności z jej zakresem. Rozporządzenie nie tworzy nowych obowiązków materialnoprawnych, lecz doprecyzowuje rozwiązania organizacyjne i techniczne, niezbędne do stosowania przepisów ustawy w praktyce.

Celem rozporządzenia jest:

1. zapewnienie jednolitego wzoru upoważnienia do dostępu i przetwarzania danych w KSI ETIAS;
2. określenie jednolitego wzoru oświadczenia użytkownika w zakresie bezpieczeństwa danych;
3. uregulowanie sposobu przekazywania identyfikatorów i haseł w sposób minimalizujący ryzyko naruszenia bezpieczeństwa;
4. wzmocnienie mechanizmów kontroli nad procesem udzielania i cofania upoważnień;
5. zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS.

Rozporządzenie przyczynia się do realizacji zasady rozliczalności, jednego z kluczowych elementów ochrony danych osobowych przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem RODO”. Ujednolicenie dokumentacji ułatwia także prowadzenie audytów i kontroli przez organy nadzorcze.

III. Uzasadnienie określenia wzoru upoważnienia

Określenie jednolitego wzoru upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez ten system ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia spójności działań

wszystkich organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS. Wzór upoważnienia obejmuje wszystkie elementy wskazane w art. 36 ust. 5 ustawy, w szczególności dane identyfikujące użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego, zakres i okres obowiązywania upoważnienia oraz informacje o odbyciu wymaganego szkolenia.

Upoważnienie zawiera elementy:

1. imię i nazwisko użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
2. numer PESEL;
3. zakres upoważnienia;
4. okres obowiązywania;
5. nazwę organu udzielającego upoważnienia;
6. informację o odbyciu szkolenia;
7. adres e-mail i numer telefonu kontaktowego;
8. numer upoważnienia.

Ustalenie jednolitego wzoru upoważnienia jest konieczne dla zapewnienia spójności procedur we wszystkich organach uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS. Jednolity dokument ułatwia prowadzenie ewidencji upoważnień, zapewnia przejrzystość procedur i umożliwia sprawną kontrolę nad dostępem do systemu. Dodatkowo dokumentacja ta stanowi dowód odbycia szkoleń i potwierdzenia znajomości obowiązków w zakresie bezpieczeństwa danych osobowych. Wzór umożliwia szybkie weryfikowanie legalności dostępu do systemu i ogranicza ryzyko nadużyć przez:

1. łatwą weryfikację legalności dostępu do systemu;
2. sprawne prowadzenie ewidencji upoważnień;
3. ograniczenie ryzyka nadania uprawnień osobom nieuprawnionym;
4. zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności w zakresie przetwarzania danych.

Wprowadzenie wzoru upoważnienia przyczynia się także do realizacji zasady rozliczalności, o której mowa w przepisach o ochronie danych osobowych, w tym w rozporządzeniu RODO.

IV. Uzasadnienie określenia wzoru oświadczenia

Zgodnie z art. 36 ust. 6 ustawy użytkownik indywidualny oraz użytkownik końcowy składa oświadczenie o zobowiązaniu do zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych. Oświadczenie to stanowi istotny element systemu ochrony danych, gdyż potwierdza

świadomość osoby upoważnionej co do odpowiedzialności związanej z przetwarzaniem danych ETIAS.

Określenie wzoru oświadczenia ma na celu:
1. zapewnienie jednolitej treści zobowiązania;
2. jednoznaczne wskazanie obowiązków użytkownika w zakresie ochrony danych;
3. wzmocnienie prewencyjnego charakteru regulacji;
4. ułatwienie kontroli i audytu zgodności działań z przepisami prawa.

Wzór oświadczenia uwzględnia konieczność ochrony danych przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem, a także przed ich przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, co odpowiada standardom wynikającym z prawa Unii Europejskiej oraz prawa krajowego.

V. Uzasadnienie określenia sposobu przekazywania identyfikatora i hasła

Szczególne znaczenie w systemach teleinformatycznych przetwarzających dane wrażliwe ma sposób przekazywania informacji uwierzytelniających, takich jak spersonalizowany identyfikator i hasło w celu realizowania dostępu poprzez aplikację WWW ETIAS. Nieprawidłowe lub niebezpieczne procedury w tym zakresie mogą prowadzić do nieuprawnionego dostępu do systemu, naruszeń ochrony danych osobowych oraz zagrożeń dla bezpieczeństwa państwa.

Projektowane rozporządzenie określa sposób przekazywania identyfikatora i hasła w sposób minimalizujący ryzyko ich ujawnienia osobom trzecim. Rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu opierają się na zasadach bezpieczeństwa informacji, w tym zasadzie poufności, integralności i dostępności danych.

Jednocześnie regulacja pozostawia organom uprawnionym odpowiednią elastyczność organizacyjną, umożliwiając dostosowanie stosowanych procedur do rozwoju technologii oraz zmieniających się zagrożeń w obszarze cyberbezpieczeństwa. Komendant Główny Straży Granicznej przekaże informacje o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze lokalnemu administratorowi za pośrednictwem organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej. Wyznaczenie osoby w ramach organu, która będzie pełniła rolę lokalnego administratora, odbywa się na przyjętych

zasadach w administracji publicznej związanych z wydawaniem upoważnień w celu wykonywania czynności w imieniu organu.

Nadanie uprawnień do aplikacji WWW ETIAS lokalnemu administratorowi rozpoczyna dalszą możliwość wnioskowania o nadanie/cofnięcie uprawnień innym upoważnionym użytkownikom indywidualnym w ramach organu.

Lokalny administrator w ramach aplikacji WWW ETIAS będzie uprawniony do składania wniosków o nadanie lub cofnięcie uprawnień dotyczących aplikacji WWW ETIAS w zakresie (kompetencji danego organu):

1) dostępu bezpośredniego w celu weryfikacji, czy spełnione są warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 49 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”;
2) dostępu bezpośredniego w celu przekazania informacji celem usunięcia pliku wniosku cudzoziemca posiadającego ważne zezwolenie na podróż, zgodnie z art. 55 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2018/1240;
3) dostępu pośredniego do danych ETIAS poprzez centralny punkt dostępu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240;
4) prowadzenia konsultacji krajowych w celu uzyskania opinii innych organów o cudzoziemcu w zakresie stwarzania ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego, w tym uzyskanie dodatkowych informacji lub dokumentów;
5) zgłoszenia przez organy przesłanek do cofnięcia albo unieważnienia zezwolenia na podróż;
6) wprowadzania, aktualizowania lub usuwania danych na liście ostrzegawczej ETIAS.

Jednoczenie lokalny administrator będzie uprawniony do przeglądania ewidencji uprawnień w zakresie zgodnym z przypisaniem użytkownika indywidualnego do struktury organizacyjnej

danego organu, określonej w słownikach systemowych KSI ETIAS, a także do aktualizowania tych słowników systemowych KSI ETIAS w zakresie udostępnionym w aplikacji WWW ETIAS.

Informacja o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze użytkownikowi indywidulanemu zostanie przekazana za pośrednictwem lokalnego administratora, który będzie posiadać dostęp do ewidencji uprawnień, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy, przez wgląd do tej ewidencji.

Ponadto hasło dostępu do aplikacji WWW ETIAS zostanie przekazane lokalnemu administratorowi albo użytkownikowi indywidualnemu, bezpośrednio na ich adres e-mail, który został podany we wniosku o nadanie uprawnień do aplikacji WWW ETIAS.

Jednocześnie nie przewiduje się korzystania z przeglądarki WWW ETIAS w celu dostępu do danych ETIAS przez Straż Graniczną z uwagi na fakt, iż instytucja ta, tj. upoważnieni funkcjonariusze i pracownicy będą realizować czynności związane w ETIAS tylko jako użytkownicy końcowi.

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem … r.

VI. Szkolenia i podnoszenie świadomości użytkowników

Rozporządzenie pośrednio realizuje także cele związane z podnoszeniem świadomości użytkowników KSI ETIAS w zakresie bezpieczeństwa danych i ochrony praw podstawowych. Obowiązek odbycia szkolenia prowadzonego na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, potwierdzony odpowiednim zaświadczeniem, stanowi warunek uzyskania upoważnienia (określony w art. 36 ust. 2 ustawy) i ma kluczowe znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania systemu. Wskazane uwzględnia także art. 76 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2018/1240 (w zakresie organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS) oraz art. 76 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240 (w zakresie personelu Jednostki Krajowej ETIAS).

Jednolita dokumentacja, w tym wzór upoważnienia i oświadczenia, wzmacnia znaczenie szkoleń oraz podkreśla odpowiedzialność indywidualną użytkowników za zgodne z prawem przetwarzanie danych.

VII. Skutki regulacji

Wydanie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń finansowych dla budżetu państwa, gdyż dotyczy wyłącznie uregulowania kwestii organizacyjnych i dokumentacyjnych, mieszczących się w ramach dotychczasowych zadań organów administracji publicznej.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację przedsiębiorców ani obywateli, poza pośrednim oddziaływaniem polegającym na zwiększeniu poziomu bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych w systemie ETIAS.

VIII. Zgodność z prawem

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 oraz przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych tj. dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW oraz ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206). Regulacja stanowi element wdrażania i uszczegółowienia rozwiązań przewidzianych w prawie UE na poziomie krajowym, bez wprowadzania dodatkowych ograniczeń lub odstępstw.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2026 r. poz. 1484).

Rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

IX. Podsumowanie

Projektowane rozporządzenie jest niezbędne dla pełnej i skutecznej realizacji przepisów ustawy dotyczących dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych w tym systemie przez użytkowników indywidualnych oraz użytkowników końcowych organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS. Wprowadza ono jasne, jednolite i bezpieczne rozwiązania organizacyjne, które służą ochronie danych osobowych, poszanowaniu praw podstawowych oraz wypełnianiu zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z udziału w systemie ETIAS.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego do spraw ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez Krajowy System Informatyczny do spraw Systemu ETIAS, wzoru oświadczenia oraz sposobu przekazywania informacji o identyfikatorze i haśle **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Tomasz Szymański – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, Pełnomocnik Rządu do spraw Wielkoskalowych Systemów Informacyjnych Unii Europejskiej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** płk SG Aleksander Ulański – Zastępca Dyrektora Zarządu do Spraw Cudzoziemców Komendy Głównej Straży Granicznej tel. 22 500 4576, e-mail: aleksander.ulanski@strazgraniczna.pl płk SG Mariusz Kijowski – Dyrektor Biura Łączności i Informatyki Komendy Głównej Straży Granicznej tel. 22 500 4010, e-mail: mariusz.kijowski@strazgraniczna.pl	**Data sporządzenia** 23 października 2026 r. **Źródło** Art. 36 ust. 20 ustawy z dnia ... 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...) **Nr w wykazie prac legislacyjnych MSWiA** **…**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji ma na celu określenie wzoru upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego do spraw ETIAS, zwanego dalej „KSI ETIAS" oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS oraz wzoru oświadczenia użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego, a także sposobu przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i haśle. Przedmiotowy projekt stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 36 ust. 20 ustawy z dnia …. 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. …), zwanej dalej „ustawą". Regulacja ma charakter wykonawczy i porządkujący oraz dotyczy wyłącznie procedur związanych z dostępem do danych ETIAS za pośrednictwem KSI ETIAS przez zapewnienie jednolitego wzoru upoważnienia do przetwarzania danych w KSI ETIAS, określenie wzoru oświadczenia użytkownika dotyczącego zobowiązania do ochrony danych osobowych oraz uregulowanie sposobu przekazywania spersonalizowanego identyfikatora i hasła w sposób bezpieczny.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zgodnie z art. 36 ustawy, organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS, każdy we własnym zakresie, udziela oraz cofa upoważnienie do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS użytkownikowi indywidualnemu lub użytkownikowi końcowemu, a także prowadzi ewidencję tych upoważnień. Warunkiem udzielenia upoważnienia, jest odbycie szkolenia dotyczącego dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, w szczególności w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich ochrony, a także w zakresie praw podstawowych. Takie szkolenie zapewnia organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS, które kończy się uzyskaniem zaświadczenia o jego ukończeniu. Szkolenie odbywa się na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

W tym kontekście niezbędne jest ustanowienie precyzyjnego wzoru upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS oraz wzoru oświadczenia użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego, które będą narzędziem umożliwiającym realizację tych zadań w sposób uporządkowany i bezpieczny. Ujednolicenie formy i zakresu danych zawartych w upoważnieniu użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego umożliwia sprawne, przejrzyste i zgodne z prawem przetwarzanie informacji, a także ogranicza ryzyko błędów formalnych, nieuprawnionego dostępu do danych lub naruszenia zasad ochrony danych osobowych. Brak określenia wzorów tych dokumentów może powodować ryzyko nieuprawnionego dostępu, trudności w prowadzeniu ewidencji i kontroli, niejasną odpowiedzialność użytkowników co jest związane z ryzykiem naruszeń ochrony danych osobowych oraz potencjalnymi

konsekwencjami finansowymi związanymi z koniecznością reagowania na naruszenia bezpieczeństwa danych, audyty naprawcze i działania administracyjne w celu ujednolicenia tych procedur.
Projektowane rozporządzenie określa sposób przekazywania identyfikatora i hasła w sposób minimalizujący ryzyko ich ujawnienia osobom trzecim. Rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu opierają się na zasadach bezpieczeństwa informacji, w tym zasadzie poufności, integralności i dostępności danych. Ma to szczególne znaczenie w systemach teleinformatycznych przetwarzających dane wrażliwe cudzoziemców. Uregulowanie sposobu przekazywania informacji uwierzytelniających, takich jak spersonalizowany identyfikator i hasło w celu realizowania dostępu poprzez aplikację WWW ETIAS prowadzi do ujednolicenia procedur przekazywania identyfikatora i hasła. Nieprawidłowe lub niebezpieczne procedury w tym zakresie mogą prowadzić do nieuprawnionego dostępu do systemu, naruszeń ochrony danych osobowych oraz zagrożeń dla bezpieczeństwa państwa.
Niniejsze przyczyni się do zwiększenie przejrzystości procedur udzielania i cofania upoważnień, wzmocnieni odpowiedzialności i rozliczalności organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS i ich użytkowników końcowych oraz użytkowników indywidualnych, prowadzi do ułatwienia audytu i kontroli prawidłowości przetwarzania danych w systemie oraz minimalizacji ryzyka naruszenia bezpieczeństwa danych osobowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE znajdują się obecnie na etapie dostosowywania swoich krajowych porządków prawnych do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240". Potencjalne różnice w treści projektowanych przepisów w innych krajach UE mogą wynikać ze specyfiki organizacji, podziału zadań i kompetencji instytucji, które będą korzystać z systemu ETIAS.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komendant Główny Straży Granicznej	1		Nadawanie i cofanie na wniosek organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS, uprawnień do aplikacji WWW ETIAS dla użytkowników indywidualnych oraz lokalnych administratorów, w tym przydzielanie im spersonalizowanego identyfikatora oraz hasła oraz prowadzenie ewidencji tych użytkowników.
Prokurator	358 – prokuratur rejonowych 45 – prokuratur okręgowych 11 – prokuratur regionalnych 1 – Prokuratura Krajowa	Strona internetowa: dane.gov.pl, Strona internetowa: Prokuratury Krajowej	Udzielanie lub cofanie upoważnień dla użytkowników indywidualnych lub użytkowników końcowych w ramach organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS.
Sąd	374 – sądy powszechne		Wyznaczenie lokalnych administratorów i poinformowanie Komendanta Głównego Straży Granicznej.
Straż Graniczna	1 – Straż Graniczna		
Policja	1 – Policja		Prawo do wystąpienia do Komendanta Głównego Straży Granicznej z wnioskiem o nadanie lub cofnięcie uprawnień do aplikacji WWW ETIAS dla użytkowników indywidualnych oraz lokalnych administratorów, w tym przydzielanie im spersonalizowanego identyfikatora oraz hasła oraz prowadzenie ewidencji tych użytkowników.
Krajowa Administracja Skarbowa	1 – Krajowa Administracja Skarbowa		
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1 – Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego		

Agencja Wywiadu	1 – Agencja Wywiadu		
Służba Ochrony Państwa	1 – Służba Ochrony Państwa		
Centralne Biuro Antykorupcyjne	1 – Centralne Biuro Antykorupcyjne		
Służba Kontrwywiadu Wojskowego	1 – Służba Kontrwywiadu Wojskowego		
Służba Wywiadu Wojskowego	1 – Służba Wywiadu Wojskowego		
Żandarmeria Wojskowa	1 – Żandarmeria Wojskowa		
Urząd do Spraw Cudzoziemców	1 – Urząd do Spraw Cudzoziemców		
Rada do Spraw Uchodźców	1 – Rada do Spraw Uchodźców		
minister właściwy do spraw wewnętrznych	1 – minister właściwy do spraw wewnętrznych		
minister właściwy do spraw zagranicznych	1 – minister właściwy do spraw zagranicznych		
konsul	36 – konsulatów generalnych 2 – agencje konsularne 91 – wydziałów konsularnych		
wojewoda	16 – wojewodów		
Główny Inspektor Sanitarny	1 – Główny Inspektor Sanitarny		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

Ze względu na zakres przedmiotowy, projektowane rozporządzenie zostanie skierowane do zaopiniowania przez:

1. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;

2. Prokuratora Krajowego;
3. Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;
4. Radę do Spraw Uchodźców;
5. wojewodów.

Projekt nie ma bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i gospodarczą, stąd też brak potrzeby objęcia go konsultacjami publicznym w tym obszarze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie będzie rodziło skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wprowadzenie wzoru upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS oraz wzoru oświadczenia użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego, a także sposobu przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i haśle nie wiąże się z koniecznością tworzenia nowych struktur organizacyjnych, zatrudniania dodatkowego personelu ani ponoszenia dodatkowych nakładów inwestycyjnych. Realizacja przepisów rozporządzenia będzie odbywać się w ramach istniejących zasobów organizacyjnych, kadrowych i teleinformatycznych Straży Granicznej oraz pozostałych uprawnionych organów. Kwestie finansowania udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie ETIAS zostały określone w ramach ustawy z dnia ……. 2026 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS).
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: skrócenie czasu załatwienia sprawy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy Projekt wpłynie na zwiększenie efektywności w zakresie skrócenia czasu na załatwienie sprawy i dostęp organów do nowoczesnych narzędzi teleinformatycznych ułatwiających realizację ich czynności oraz w szeroko rozumianym obszarze ochrony danych osobowych poprzez umożliwienie sprawnego, przejrzystego i zgodnego z prawem przetwarzani informacji, a także ograniczy ryzyko błędów formalnych, nieuprawnionego dostępu do danych lub naruszenia zasad ochrony danych osobowych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie powoduje zmian na rynku pracy. Nie przewiduje się zwiększenia zatrudnienia ani zmiany struktury zatrudnienia w administracji publicznej.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt wpłynie na poprawę zarządzania w obszarze dostępu do danych przetwarzanych w ETIAS. Wprowadzenie jednolitego wzoru upoważnienia i oświadczenia zwiększy przejrzystość i jednoznaczność procedur, ułatwi realizację obowiązków wynikających z prawa krajowego i unijnego oraz wzmocni mechanizmy odpowiedzialności i rozliczalności w przetwarzaniu danych. Kwestie te przyczynią się do poprawy poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego poprzez szybki i sprawny dostęp do danych ETIAS, a tym samym pozwoli na rozliczalność takiego dostępu.

	Projektowana regulacja ma pozytywny wpływ na ochronę danych osobowych. Określenie jednolitego wzoru wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS sprzyja: • ułatwieniu prowadzenia ewidencji i kontroli upoważnień, • zwiększeniu rozliczalności procesów przetwarzania danych, • ograniczeniu ryzyka nieuprawnionego dostępu do danych ETIAS, • standaryzacji procedur pozwala na sprawną weryfikację legalności dostępu do systemu, • wzmocnieniu kontroli nad dokumentacją szkoleniową i dowodami odbycia szkoleń. Regulacja pozostaje w pełnej zgodności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW oraz ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206).
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem … 2026 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Z uwagi na charakter projektowanej regulacji nie jest planowane przeprowadzenie ewaluacji efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się mierników ewaluacji. Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 36 ust. 20 ustawy. Zgodnie z art. 92 rozporządzenia 2018/1240 ewaluacją sposobu i efektów wdrożenia ETIAS na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oceną funkcjonowania pod względem całościowym systemu ETIAS zajmie się Komisja Europejska.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.950.1525.2026 / 2
TT
Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/
Dot.: RM-0610-195-26 z 02.11.2026 r.

Pani Joanna Knapińska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projekt ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Maciej Kierwiński
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Tel.: +48 22 523 8788
iniemczycki.sekretariat@msz.gov.pl
www.gov.pl/dyplomacja

Al. J. Ch. Szucha 23
00-580 Warszawa